ВРЕМЯ
СОБЫТИЯ
ЛЮДИ

Ученые страны! Наш путь - единый,
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины
Мы все усилия должны объединить!

Юрий Полисский

Фонд
социальной защиты, поддержки и помощи
учёным Украины и членам их семей

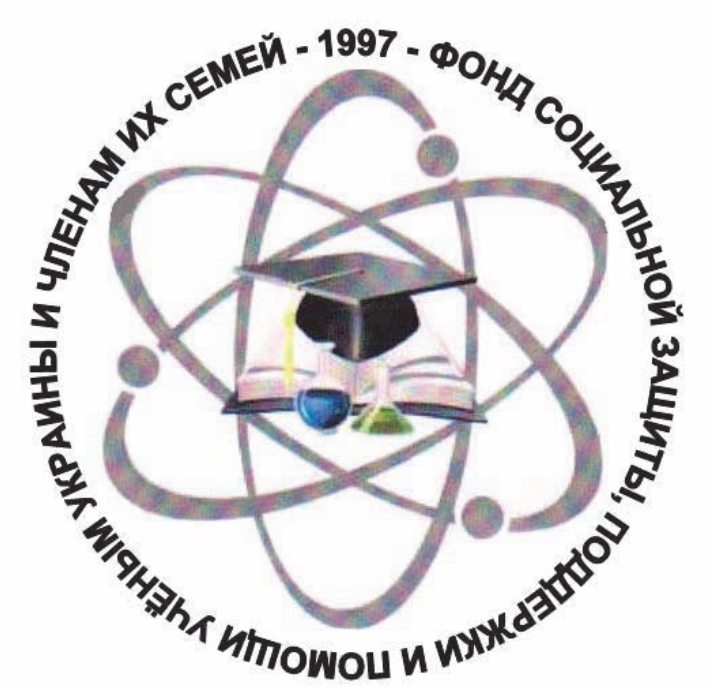

Время. События. Люди

Посвящается 15-летию
Фонда учёных (1997-2012 гг.)

Днепропетровск,
2012 г.

УДК 378.31
ББК 72,6(4Укр)
В81

Рекомендовано к печати заседанием Правления Фонда учёных,
протокол № 3 от 04.04.2012 г.

Редакционная коллегия:
д.т.н., профессор, ректор ПГАСиА В.И. Большаков – Президент Фонда учёных
Л.Л. Чередниченко – Генеральный директор Фонда учёных
С.Г. Фатеев – Председатель Правления Фонда учёных
д.т.н. Л.Д. Чумаков – член Правления Фонда учёных
к.т.н. Ю.В. Забара – член Правления Фонда учёных

Авторский коллектив:
Чередниченко Л.Л., к.т.н. Полисский Ю.Д., к.г.н. Шевченко С.В., к.т.н. Полишко А.Н., д.т.н. Сокол Г.И., д.т.н. Кадильникова Т.М., к.т.н. Долина Л.Ф., к.т.н. Очкасов А.Б., д.т.н. Кобец А.С., д.ю.н. Тертышник В.М., д.т.н. Евдокименко Н. М., Хомутова Е.В., д.т.н. Евсеева Г.П., к.ю.н. Самотуга А.В., к.и.н. Чечельницкая А.В., Шпаковская Т. А., к.т.н. Холодова О.Ю., д.м.н. Сакович В.Н., к.т.н. Марениченко В.В., к.т.н. Тыр С.Г., к.б.н. Кулинич А.А., к.м.н. Луковская О.Л., к.э.н. Пикулина Н.Ю., д.т.н. Власов С.Ф., к.н.г/у Виноградова Н.Л., Галясовская О.В., к.э.н. Комарова Е.В., к.х.н. Резанова О.И., Архиреева В.А., Ермилова Т.Н., Данкевич М.П., Титова Е.С., Салиенко Н.А., Гурарий Л.А.

Во время подготовки к 15-летию Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей родилась Идея – создать книгу о деятельности Фонда учёных, организации общественной, не имеющей какого-либо постоянного финансирования, но сумевшей стать нужной и необходимой для учёных в тяжелейшие годы для Украины.

Как это происходило, как выжили учёные, ВУЗы и Фонд учёных раскрывают страницы книги **«Время. События. Люди»** – это подведение итогов работы Фонда учёных за 15 лет (1997 – 2012 гг.). Само название книги раскрывает её содержание: **Время**, которое мы прожили, **События**, которым мы были свидетелями, и **Люди** – люди науки, которые не сломились, не сдались в эти трудные для страны времена, продолжали жить и трудиться, создавая новое в науке, учить студентов, заботясь о будущем Украины, о процветании её науки и культуры.

В создании этой книги приняли участие все ВУЗы города Днепропетровска, десятки учёных.

Одна из главных тем книги – тема доброй памяти:

- о ВУЗах, выживших в наше сложное время;
- об учёных, не доживших, к сожалению, до 15-летия Фонда учёных;
- о людях науки, продолжающих жить и трудиться.

ISBN 978-966-323-128-0 **© Фонд учёных, 2012**

«Я не просто поддерживаю Фонд учебных, а после того, как ушел из жизни наш замечательный первый Президент Фонда ученых – академик Моссаковский Владимир Иванович, я его возглавляю. И поэтому волей-неволей мне приходится почти ежедневно заниматься проблемами Фонда.

У нашего Фонда всегда был один большой недостаток – он не имел денег: практически, никому не мог оказать адресную финансовую помощь. Когда я стал Президентом Фонда ученых, кинул клич, как говорят, «пустил шапку по кругу». Мы все-таки в год собирали около 20 000 грн. для того, чтобы помочь вдовам наших учебных, помочь детям-сиротам, которые порой оказываются в безвыходном положений. В Фонде ученых, к сожалению, есть люди, которые нуждаются в нашей помощи. Вы, наверное, все знаете историю с Евгением Воронковым – это доцент ДИИТа, который после ряда операций оказался без рук и без ног. Но он продолжает работать на таком уровне, что его работы печатаются в лучших сборниках Европы и Америки. Он сотрудничает с Кембриджским университетом и постоянно пользуется при этом компьютером. Во-первых, мы ему помогали, чтобы он был обеспечен всеми средствами связи, во-вторых, мы все-таки стараемся каждый год материально поддержать Женю Воронкова, потому что это уникальный человек.

А еще наш Фонд проводит уникальную работу по сбору изданий всех вузов города и области. Эта работа проводится в рамках Областного межвузовского конкурса «На лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу». В результате этой деятельности в Фонде ученых уже укомплектована факсимильная библиотека, которую можно назвать межвузовской или народной, потому что она состоит из книг, подаренных авторами участниками конкурса. Такая библиотека есть только в нашем Фонде, и она единственная в нашей стране.

Фонд проводит множество мероприятий культурного направления тоже с разнообразной тематикой и большим творческим КПД. Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры гордится тем, что Фонд ученых находится у нас в гостях, мы рады такому плодотворному сотрудничеству».

Большаков Владимир Иванович,
доктор технических наук, профессор, академик Академии инженерных наук Украины, ректор Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, заместитель председателя Совета ректоров вузов Днепропетровской области, Президент Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учебным Украины и членам их семей

«Очень важно, что Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, созданный в Приднепровском регионе, был одним из первых в Украине, который раскрыл все возможности такой заботы о людях науки. Днепропетровский Фонд учёных был первым и потому был уникальным. Уникальность его состоит и в Программе, и в действиях, и в отношении к той миссии, которую выполняет Фонд учёных как для поддержки не только тех, кто сегодня не может активно работать и имеет определённые проблемы со здоровьем, но и тех, кто сегодня трудится и кто делает первые шаги в науке – молодых учёных.

Чередниченко Лариса Лукьяновна – генеральный директор Фонда учёных, активная и творческая личность, и её материнское отношение к этому Фонду проявляется во всём: во всех акциях, выставках, в активных действиях, в раскрытии возможностей Фонда учёных.

Мы искренне поздравляем Фонд учёных с его юбилеем, и считаем, что все ВУЗы нашего региона должны прикладывать новые усилия для того, чтобы Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей получил новое развитие».

Пивняк Геннадий Григорьевич,
академик Национальной Академии Наук Украины,
вице-президент Союза ректоров ВУЗов Украины,
ректор Национального горного университета

«Я хочу сказать, что Фонд учёных живёт и сегодняшним днём, реальными заботами о высших учебных заведениях области. Приведу пример: Областные межвузовские конкурсы на «Лучшие научные, учебные, учебно-методические и художественно-публицистические издания», которые проводит Фонд учёных среди ВУЗов Днепропетровщины. Вы знаете, когда начинается этот Конкурс, Фонд учёных оживляет работу во всех высших учебных заведениях области. Я хотел бы пожелать, чтобы Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей продолжал свою деятельность в жизни каждого высшего учебного заведения Днепропетровской области».

Величко Александр Григорьевич,
доктор технических наук, профессор,
член-кореспондент Национальной Академии Наук Украины,
ректор Нацоиональной металлургической академии Украины,
председатель Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области

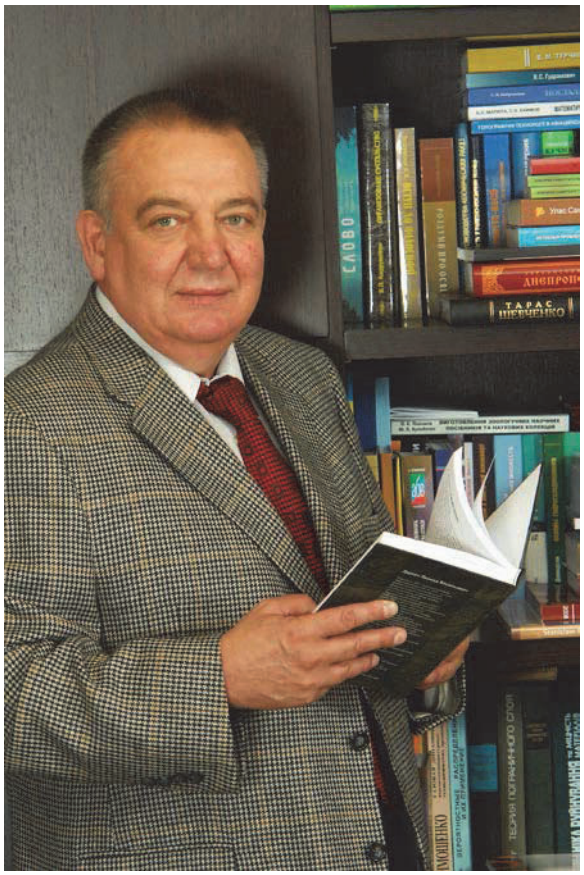

«У 1997 році, на зламі тисячоліть, коли соціальні, політичні й економічні виклики набули гострих форм, у Дніпропетровській області було створено Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Одним з активних ініціаторів створення Фонду вчених був колишній ректор Дніпропетровського державного університету, видатний учений-механік, академік АН УРСР Володимир Іванович Моссаковський. Він і став першим президентом Фонду.

Протягом наступних 15-ти років діяльність Фонду вчених була спрямована на сприяння соціальному захисту вчених, збереження наукового потенціалу нашої області, об'єднання зусиль науковців різних поколінь для подолання непростих проблем у сфері науки та освіти в період становлення незалежної України.

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара – учасник і партнер усіх корисних справ, ініційованих Фондом вчених. Показово, що наш класичний університет брав участь у всіх 9-ти Обласних міжвузівських конкурсах на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Видання ДНУ приймали участь в усіх номінаціях конкурсу і більшість з них перемагали.

У продовження конкурсів Фонд вчених організовував яскраві і змістовні виставки-презентації номінованих видань і переможців. Не можливо переоцінити і значення факсимільної бібліотеки, створеної Фондом вчених, яка нині налічує більш ніж 1000 примірників з підписами авторів. Фонд вчених об'єднує віх небайдужих до проблем життя освітніх і навчальних закладів області і всієї держави.

Фонд вчених і ДНУ поєднує цікава і змістовна культурно-просвітницька діяльність: концерти, екскурсії, ювілейні свята тощо. Так, в 1999 році з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня в Палаці культури студентів ДНУ було проведено вечір-зустріч „Від усієї душі", що відтоді став традиційним. Результатом зустрічей стала ініціатива Генерального директора Фонду вчених Лариси Лук'янівни Чередниченко зі створення Клубу жінок-вчених „Вишнева вітальня". Тут у теплій і дружній атмосфері виступають цікаві особистості, лунає поезія і авторська пісня, точаться цікаві дискусії.

Активні творчі позиції Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей і ДНУ ім. Олеся Гончара дають впевненість, що наша співпраця й надалі зміцнюватиме вирішальну роль науки у розв'язанні основних проблем економічного, соціального і культурного розвитку регіону й усієї України».

Поляков Микола Вікторович,
ректор Дніпропетровського національного
університету імені Олеся Гончара

В юбилейные даты принято вспоминать пройденный путь, подводить итоги и строить дальнейшие планы. Фонд учёных создавался в период тяжёлой экономической ситуации в Украине. В это время основным приоритетом в ВУЗах было сохранение контингента преподавателей и студентов. В связи с этим, Фонд учёных создавался, в первую очередь, чтобы защитить и поддержать учёных нашей области, а также объединить учёных всех возрастных групп, поднять престиж тружеников науки и укрепить интеллектуальный потенциал региона.

Сегодня можно с полной уверенностью сказать, что Фонд учёных состоялся и успешно выполняет поставленные задачи, несмотря на то, что он не имеет никакого финансирования. Основной движущей силой Фонда учёных является энтузиазм людей неравнодушных к будущему науки в нашей стране. Так, Фонду учёных в его деятельности постоянно оказывали помощь Областной совет и Облгосадминистрация, Горсовет и Горисполком, Совет ректоров и каждый ВУЗ, а также многие другие организации нашего города и области.

Деятельность Фонда учёных способствует сближению учёных разных ВУЗов нашей области, которые благодаря Фонду, лучше узнали научные интересы своих коллег. Огромной заслугой Фонда учёных является создание Совета молодых учёных, проведение Областных межвузовских конкурсов на лучшие издания научной и учебно-методической литературы; организация научных, научно-технических, культурно-просветительных и других выставок.

Работа Фонда учёных многогранна и наш институт участвовал во всех направлениях деятельности Фонда с первых дней его создания. В канун Юбилея от имени учёных Днепропетровского государственного института физической культуры и спорта, а также от себя лично хочу пожелать, чтобы Фонд учёных продолжал успешно выполнять свою благородную миссию на благо развития и процветания отечественной науки и культуры.

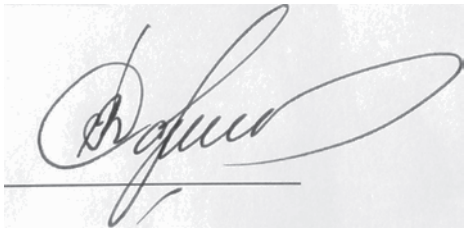

Савченко Виктор Григорьевич,
доктор педагогических наук, профессор, академик,
Заслуженный мастер спорта СССР,
ректор Днепропетровского государственного
института физической культуры и спорта

Святкування 15-річчя Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей – подія видатна й унікальна, вона підтверджує, що сумлінна праця дарує якісні плоди. А інакше як можна зрозуміти існування на Дніпропетровщині громадської організації з таким тривалим терміном життя в умовах соціально-економічних змін у суспільстві?

Співдружність нашої академії з Фондом вчених – це окрема розповідь. Розповідь про відданість науці працівників академії, які вважають за честь брати участь в Обласних міжвузівських конкурсах «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Розповідь про вміння Фонду вчених виживати у кризових умовах. І, нарешті, розповідь про ефективне лідерство, прикладом якого є багаторічна сумлінна праця Генерального директора Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей – Чередниченко Лариси Лук'янівні. Завдяки їй Фонду притаманний той дух суто жіночої турботи, який надихав на пошуки допомоги родинам вчених у скрутні дев'яності, який зараз збирає у теплій оселі «Вишневої вітальні» жінок-вчених і турбується як про вчених-ветеранів, так і про молодих вчених.

Між Фондом вчених та академією за ці 15 років утворилися тісні, плідні й творчі зв'язки, які, безумовно, мають подальшу перспективу. Приємно констатувати той факт, що сторони задоволені результатами співпраці. Пропозиції, ідеї та ініціативи Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей нами поділяються і втілюються у життя ВНЗ. Існує також зворотній зв'язок – академія запрошує членів Фонду вчених і колег з інших вищих навчальних закладів Придніпровського регіону брати участь у конференціях, симпозіумах, «круглих» столах, культурно-розважальних та спортивно-масових заходах.

Отже, є досвід і перспектива.

Рединa Наталія Іванівна,
ректор Дніпропетровської державної
фінансової академії

«С Фондом социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей я впервые познакомился в Доме учёных на Совете ректоров. Мы встречались там и старались помочь даже, как ни банально это звучит сегодня, одеждой, самой обычной одеждой, для того, чтобы учёный достойно себя чувствовал, не только приходя в Фонд учёных, но и в жизни. Я думаю, этот элемент Фонда учёных очень важный. Он близкий к медицине – это милосердие. У Фонда учёных – это как девиз: не только показать успехи кафедры, успехи преподавателей, успехи даже лаборантов, а это ещё и очень трепетное, нежное отношение ко всем участникам, которые являются членами Фонда учёных. Такого Фонда больше нет в Украине. Он уникален. Уникален, потому что он выжил. Фондов много возникало, а этот выжил и доказал свою возможность дальнейшего прогресса. Поэтому хочу пожелать только успехов Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей».

Дзяк Георгий Викторович,
доктор медицинских наук, профессор,
академик Национальной Академии Медицинских Наук Украины,
ректор Днепропетровской государственной медицинской академии

За 15 років активної роботи Фонд вчених Дніпропетровської області пройшов непростий шлях свого становлення та розвитку. Ставлячи перед собою актуальні цілі – сприяти розвитку вітчизняної науки та відновлення у вчених надії у майбутнє України – Фонд вчених знайшов відгук у серцях тисяч вчених Дніпропетровщини. Сьогодні Фонд вчених має розгалужену структуру, філії в усіх вищих навчальних закладах області, активно співпрацює з органами виконавчої та представницької влади з метою підтримки ініціативних науковців та реалізації перспективних проектів розвитку наукового потенціалу області.

Вже традиційним стало проведення щорічних наукових та культурно-просвітницьких виставок у Будинку вчених, конкурсів, вечорів-зустрічей, консультацій, круглих столів, семінарів, конференцій.

Особливу увагу Фонд вчених приділяє підтримці молодих вчених – саме за активного сприяння беззмінного директора Фонду Лариси Лук'янівни Чередниченко було утворено Дніпропетровську обласну раду молодих вчених. Не стояла осторонь від підтримки талановитої молоді і обласна влада: в 2006 році ми запровадили вручення обласних іменних стипендій кращим студентам вищих навчальних закладів області, а з 2007 року проводяться обласні конкурси «Кращий молодий вчений», «Краща рада молодих вчених» та вручаються гранти для обдарованої молоді «Молоді вчені – Дніпропетровщині».

Фонд вчених Дніпропетровської області є унікальним явищем не тільки для нашої області, а й України в цілому – сьогодні Фонд може сміливо похвалитись відсутністю аналогів в інших областях України. Переконаний, що в цей ювілейний для Фонду вчених рік, коли підводяться підсумки 15-річної роботи, слід ставити і нові амбіційні плани – пошук нових інноваційних напрямків розвитку науки, впровадження наукових результатів у реальному секторі економіки, реалізація спільних проектів з вченими різних країн, обмін практичним та творчим досвідом. Бажаю Фонду вчених нових успіхів у всіх благородних починаннях.

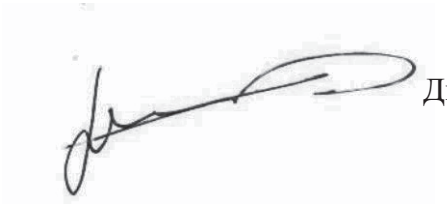

Сиченко Віктор Володимирович,
начальник головного управління освіти і науки
Дніпропетровської облдержадміністрації в 2005-2010 рр.,
доктор наук з державного управління,
Заслужений працівник освіти України

1997 год… Теперь уже в те далёкие годы бессистемной перестройки нашего общества многие отрасли народного хозяйства были развалены, а большинство граждан оказались за чертой бедности. Повсеместно люди начали объединяться в общественные организации самых различных направлений, чтобы защитить свои законные права и насущные интересы: общества инвалидов, национально-культурные общества, женские общества, благотворительные общества и т.д. И среди них – Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей (Фонд учёных). В то время я работала начальником Управления культуры Областной государственной администрации. В этот период я и познакомилась с Ларисой Лукьяновной Чередниченко, пришедшей ко мне на приём за помощью и поддержкой. Поговорили, подумали, и я предложила: «Пусть учёные посещают наши театры, концертные залы на благотворительной основе, бесплатно. Это и моральная поддержка, а также материальная помощь». Знаю, что учёные с радостью отнеслись к этому предложению. А наши театры, Дом органной и камерной музыки, филармония с готовностью приняли эту уважаемую публику.

На всю жизнь запомнился ответ Ларисы Лукьяновны на мой вопрос: «Вы часто встречаетесь с учёными, учёными-пенсионерами, о чём они, в основном, просят, в чём нуждаются?» Я услышала: «Просят о помощи в издании своих научных трудов!» Хлеб, продукты, одежда, здоровье были на втором плане.

За прошедшие 15 лет, благодаря активной, инициативной работе, Фонд учёных стал авторитетным в государстве и среди людей. Он влиял на разработку законов Украины, касающихся науки и людей науки, внёс неоценимый вклад в сохранение научного генофонда общества, восстановления престижности звания «учёный».

Здоровья всем учёным нашей области и низкий поклон!

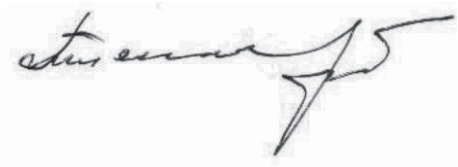

Тальян Валентина Васильевна,
начальник Управления культуры Днепропетровской
областной государственной администрации

Я благодарен судьбе, за то, что 12 лет назад она свела меня с удивительной женщиной - Генеральным директором Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, Чередниченко Ларисой Лукьяновной. Именно она предложила тогда распространить опыт работы совета молодых учёных Национального горного университета на ВУЗы и НИИ Днепропетровской области и объединить их в Областной совет молодых учёных (ОСМУ). Именно Лариса Лукьяновна предложила помещение Фонда учёных для проведения заседаний ОСМУ. С тех пор Фонд учёных и ОСМУ стали не только друзьями, но и эффективными партнёрами во многих совместных проектах и мероприятиях. Сегодня ОСМУ продолжает оставаться единственным Советом не только в Украине, но и в странах СНГ по эффективности своей работы. И все эти годы Лариса Лукьяновна не перестаёт поражать и удивлять молодых учёных своей неутомимой энергией, работоспособностью, оптимизмом, умением генерировать массу идей и самое главное - воплощать их в жизнь. В преддверии 15-ти летнего юбилея Фонда учёных от имени молодых учёных Днепровского региона хотим пожелать Чередниченко Ларисе Лукьяновне крепкого здоровья, долгих лет жизни и хронической удачи во всех ее начинаниях.

Власов Сергей Фёдорович,
Председатель Областного совета молодых учёных (2001-2012 гг.),
Председатель совета по работе с молодыми учёными ПНЦ НАН Украины,
д.т.н., профессор НГУ

I. Время, причины, цели

Время, причины, цели

В марте 1990 года мне исполнилось 55 лет, а в июне я уже ушла на пенсию. Это было неожиданностью для всего моего окружения и меня лично. Никто: ни коллеги, ни знакомые, ни друзья, ни семья не думали и не предполагали, что вот так вдруг я расстанусь со школой и детьми. Меня и дома, и на работе считали фанатом своей профессии. Так оно, пожалуй, и было.

За годы работы в школах Днепропетровской области (г. Днепропетровск, с. Мало-Михайловка, г. Синельниково, г. Днепропетровск) – 32 года, из них 27 я проработала в СШ №38 имени Героя Советского Союза Зои Анатольевны Космодемьянской. Это имя школе №38, а позже и дружине, было присвоено ещё в 1945 году за участие комсомольской организации в восстановлении микрорайона, прилегающего к школе. И вокруг имени Героя на протяжении десятков лет была построена целая система воспитательной работы.

В школе я создала два кабинета русской литературы и русского языка, методический кабинет по воспитательной работе, а главное, вместе с коллективом учителей, родителей и учащихся школы, шефов и ветеранов Великой Отечественной войны создали Музей боевой славы 57-ой гвардейской Новобугской, орденов Суворова и Богдана Хмельницкого стрелковой дивизии, освобождавшей Днепропетровщину от фашистских захватчиков. На базе школы работало 15 экспедиционных отрядов, Штаб операции «Золотыё звёзды», члены которых вели активную переписку с ветеранами Великой Отечественной войны. На базе школьного Музея боевой славы проводились Всесоюзные встречи с ветеранами Великой Отечественной войны, на которых присутствовало более 100 ветеранов со всего Советского Союза.

Мой труд простого советского учителя был оценён и щедро вознаграждён государством – тремя медалями: «За трудовую доблесть», «За доблестный труд», «Ветеран труда», орденом «Трудового Красного Знамени», знаком «Отличник народного образования» и грамотами Президиума Верховного Совета УССР и Министерства образования УССР.

И вдруг! Перестройка. И пошло-поехало. Вся история, которой я и мои сверстники, наши родители были свидетелями, сами строили, создавали эту историю – всё рухнуло, всё ставят с ног на голову…

Ежегодно 12 сентября вся наша школа: учителя, ученики, родители готовились ко дню рождения Зои Анатольевны Космодемьянской. По этому случаю проводился праздник – общешкольная спартакиада. И вдруг слышу от уважаемого человека, преподавателя истории: «А это героиня не нашего народа! Зачем праздник проводить?» И много других неприятных и неприемлемых фактов начало проявляться в нашей непонятной новой жизни. А я – учитель русского языка и литературы. Что мне делать с творчеством Радищева, Пушкина, Некрасова, декабристов и многих других? А в украинской литературе, которую я хорошо знала и любила? Прочитав книгу, я потом не могла вспомнить, на каком языке я её читала: на русском или украинском. Поэтому в памяти сразу возникают времена и произведения украинских писателей, которые жили до революции и, конечно, не были коммунистами: Панас Мирный – «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»; Ольга Кобылянская – «Земля», Нечуй Левицкий – «Глитай, або ж павук» и т.д. Украинский язык и литературу мы учили в школе и в университете наравне с русским. А, кроме того, мой отец – русский, и я – русская по национальности, а мама – украинка и преподавала всю свою жизнь в школе украинский язык и литературу. И когда я заявляла иногда: «Я русская», мой муж – Чередниченко Николай Алексеевич – украинец, очень ласково поправлял меня: «Ты – не русская, ты – суржик». И так было во многих семьях.

В общем, конец 80-ых и 90-ые годы внесли много корректировок, иногда трагических в нашу жизнь. Этот трагизм нашей жизни очень точно отразил в своём стихотворении Юрий Давидович Полисский:

«В конце двадцатого столетья
Финал был, прямо скажем, плох.
Мы оказались, как под плетью,
На переломе двух эпох.

И кто-то застревал на мели,
А кто-то был на высоте,
Одни внезапно богатели,
Другие гибли в нищете».

Поэтому, в 1990 году я и ушла на пенсию.

Со всей своей энергией я набросилась на помощь Николаю Алексеевичу Чередниченко в его многоплановой и многообразной работе. А именно: аспиранты, докторанты. На тот момент у Николая Алексеевича было 5 аспирантов и 2 докторанта. Вот эту ветвь его деятельности я и взяла на себя: прикрепление в ВУЗах, сдача кандидатских, графики экзаменов, написание, проверка и издание научных статей.

Составляем вместе с Николаем Алексеевичем график защиты кандидатских, а среди аспирантов и наш сын Алексей. Официально у него числится другой научный руководитель, но фактически его работой руководил его отец – Николай Алексеевич.

Я немного кокетливо и с уверенностью:

– Кто будет первым защищать кандидатскую диссертацию?

– Как, кто? Игорь!

Я с недоумением и широко раскрытыми глазами:

– Почему?!

– Потому что у Игоря нет отца.

В этот момент я почему-то подумала, что так бы поступил мой отец, которого уже давно в живых нет, и с которым Николай Алексеевич даже не встречался. Но очень часто поступки и действия Николая Алексеевича были похожи на поступки и действия моего отца, который в 31 год пришёл с войны, а через 10 лет в 41 год умер от ран. Но память о нём и его жизни за эти 10 лет осталась во мне на всю жизнь.

А жизнь идёт. Люди испытывают растерянность, недоумение, отчаяние, негодование. И безответные, беспомощные вопросы во взгляде: «Почему? За что? Когда?» Денежные вклады в сберкассах пропали, страховые полисы – тоже. Народ остался без всяких средств к существованию. Предприятия разоряются, появляются безработные, их число растёт и растёт, появляются богатые, миллионеры, погибают одинокие старики, имеющие квартиры. Появляется и растёт рейдерство. Народ всё видит, понимает и каждый по-своему реагирует: одни, не выдержав натиска проблем, получают инфаркты, инсульты, другие – заканчивают самоубийством, третьи – превращаются в бомжей и нищих.

За день до смерти Николая Алексеевича у него спросили: «Николай Алексеевич, когда конец этому бедламу и беспределу?» На что он коротко ответил: «Просвета не видно». Прошло 15 лет, а просвета до сих пор не видно.

А учёные? Их часто обвиняют в том, что они бездействовали, молчали. Нет, не бездействовали и не молчали! Ещё при Горбачёве М.С., Николай Алексеевич, как и многие другие учёные, наверное, тоже писали ему, написал на его имя письмо, в котором изложил целый ряд проблем, возникших в нашей стране, и указал пути преодоления этих проблем. Теперь я уверена, что ни Горбачёв, ни другие руководители нашего государства не читали и не читают этих писем. Всё у нас решало и решает окружение руководства страны в меру своей порядочности.

Письмо Горбачёву М.С. Через некоторое время раздаётся звонок. Беру трубку.

– Алло.

– Это домашний телефон Чередниченко Николая Алексеевича?

– Да.

– А он дома?

– Нет.

– Да вот ситуация. Николай Алексеевич посылал письмо Горбачёву М.С. Это письмо переслали в ЦК компартии Украины, а оттуда – в Днепропетровский обком компартии, потом – в Днепропетровский горком компартии, теперь направили на Бабушкинский райком компартии. Есть необходимость побеседовать с Николаем Алексеевичем. Просьба, когда появится Николай Алексеевич, пусть позвонит секретарю Бабушкинского райкома компартии.

Пришёл Николай Алексеевич. Я передала ему просьбу. Он звонит.

– Я Чередниченко Николай Алексеевич.

– Понимаете, на наш райком компартии пришло письмо, которое Вы отправили на имя Горбачёва М.С.

– Что нужно?

– Мы бы хотели с Вами побеседовать.

– Вы читали, кому адресовано письмо?

– Да.

– Так о чём я буду с Вами говорить? Извините!

И положил трубку. Но что происходило в его душе, было известно только ему.

А «Красногвардейский эксперимент»?! В одну группу были собраны руководители всех предприятий Красногвардейского района г. Днепропетровска. Как сохранить, как уберечь, как дать возможность, чтобы предприятия не легли, чтобы они работали, чтобы их не продали за копейки, чтобы рабочие этих предприятий не пополнили ряды безработных? Эти вопросы пытались решить участники «Красногвардейского эксперимента».

Николай Алексеевич обращается к одному из вдруг появившихся миллионеров: «Что же делать, как помочь этим предприятиям?» А в ответ услышал: «А нам чем хуже, тем лучше». От такого ответа Николай Алексеевич пришёл домой совершенно и морально, и физически разбитый, уничтоженный. Более недели он не мог прийти в себя: «Как это наш советский человек, прошедший школу, пионерию, комсомол, компартию, может так рассуждать?»

А потом предвыборная президентская компания 1994 года. Николай Алексеевич брал отпуск за свой счёт и принимал активное участие в ходе выборной компании Леонида Даниловича Кучмы, надеясь иметь хоть какую-то возможность повлиять на ход событий в Украине. Тогда Президентом Украины был Кравчук Леонид Макарович, а Николай Алексеевич выбрал Кучму Леонида Даниловича, и когда он возвращался в Днепропетровск из Киева, ему выражали сомнения по выбранной им кандидатуре, то на это он отвечал: «Сейчас не стоит вопрос «кто» или «кого», а как у украинцев – «хай гірше, та інше», чтобы наладить демократический ход событий, чтобы не было у наших вновь избранных руководителей соблазна, если выбрали – то до гробовой доски, а ещё лучше – и в наследство передать».

В предвыборной президентской компании 1994 года победил Кучма Леонид Данилович, а всё осталось по-прежнему: народ, само собой, нищал всё больше и больше, безработных появлялось всё больше и больше, и всё больше и больше в Украине появлялось миллионеров.

В конце 1994 года при Председателе Верховного Совета Украины создаётся Консультативный совет по социально-экономическим вопросам, который возглавил Чередниченко Николай Алексеевич – доктор экономических наук, профессор, академик Академии экономических наук. В этот совет вошли 25 человек – доктора разных направлений науки и представители всех областей Украины.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ПОСВІДЧЕННЯ

ЧЕРЕДНИЧЕНКО
Микола Олексійович

Член Консультативної ради з соціально-економічних питань при Голові Верховної Ради України

Голова Верховної Ради України

№ 1261

Видано
6 грудня 1994 року

Изучив положение дел в экономике Украины, Консультативный совет по социально-экономическим вопросам обращается в январе 1995 года с Открытым письмом к Президенту Украины (Кучме Леониду Даниловичу) и Председателю Верховного Совета Украины (Морозу Александру Александровичу), в котором был дан полный анализ социально-экономической ситуации в стране. Открытое письмо «Ніхто нас з кризи не виведе. Крім нас самих» было опубликовано 11 января 1995 года в газете «Голос України».

Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 5 (1005) ♦ Середа, 11 січня 1995 року ♦ Ціна договірна

Ніхто нас з кризи не виведе. Крім нас самих

Відкритий лист Президенту і Голові Верховної Ради України з пропозиціями про вихід економіки з кризового стану

Вельмишановні Леоніде Даниловичу і Олександре Олександровичу!

Стан економіки і життєвий рівень українського народу продовжує різко падати, а заходи, які вживаються державою, не сприймаються українською економікою в силу її специфічних особливостей.

Ми вважаємо, що не маємо морального права залишатися спостерігачами руйнації економіки України і обвального занепаду добробуту народу, і вирішили звернутися до Вас з відкритим листом з аналізом економічного стану і пропозиціями щодо виходу з кризи. Ми твердо впевнені в тому, що інтелектуальний потенціал України здатний розробити ефективні практичні заходи з цієї важливої проблеми, віримо в український народ і закликаємо згуртувати навколо вирішення цієї проблеми і заді-

процентами. По-простонародному це виглядає так: бідний позичає гроші в багатого і таким чином стає ще біднішим, потрапляє в залежність і повну кабалу. Виникає питання: чи правильний такий шлях вирішення проблеми? Які можуть бути результати при прийнятті програми Міжнародного валютного фонду?

Лібералізація цін («шокова терапія»)

Цей важіль в умовах кризового стану народного господарства України дає тільки негативні наслідки, що пояснюється такими об'єктивними обставинами:

1. Промисловість України цілком монополізована, тобто немає конкурентного середовища і протягом 2—3 років зробити істотні зміни неможливо без перебудови економіки.

2. Законодавчо не оформлено соціальний захист трудящих (в Україні основні

досліджень України, національний доход України в 1992 році становив 2,7 млрд. доларів (50 доларів на душу населення), а в 1994 році — уже тільки близько 15 доларів на душу населення, що поставило Україну на останнє місце серед держав світу (навіть у Сомалі — 150 доларів).

4. Має місце надзвичайно велика невідповідність встановлення вартості товарообміну України з Росією та іншими країнами СНД. Це призвело до того, що товари з України вивозять різними каналами, на чому держава втрачає надзвичайно великі кошти.

5. Невідповідність оплати праці в промисловості й сільському господарстві України значно ускладнює становлення ринкової економіки.

Лібералізація цін на експортні товари

Виходячи з об'єктивної оцінки причин, характеру та масштабів кризи економіки, пропонуємо терміново розробити і прийняти науково обгрунтовану «Програму запобігання національній катастрофі», основним змістом якої має бути:

— регульованість товарного виробництва з боку держави незалежно від форм власності;

— регульованими показниками товарного виробництва мають виступити норма прибутку і норма віддачі на користь держави і розвиток виробництва;

— приватизація повинна переслідувати мету переведення економіки на інтенсивні методи господарювання, збільшення товарної маси та підвищення ефективності товарного виробництва;

— оподаткування має

Учёные Консультативного совета, сделав анализ современной, на тот момент экономической ситуации в Украине, осудили меры, которые тогда принимались по

выходу страны из кризиса, и чётко указали, что Всемирный валютный фонд ни одной стране в мире ещё не помог стать на ноги.

Услышали ли их? Нет!

Всё сделано было наоборот, потому что цели у учёных и народа, и представителей от власти были разные: первые думали о стране, а вторые - о себе лично, о своём кармане, который, как оказалось, – бездонный.

Обстановка в стране накалялась. Народ недоумевал: «Откуда в нашей стране появились миллионеры?» Невольно напрашивался ответ: «Наворовали! Обворовали народ, сделали его нищим!» Социальное неравенство в стране росло: основная масса – нищенствовала, а кучка в 1% от населения – богатела. Пенсионеры, и учёные в том числе, получали пенсию 49 гривен. Это люди, которые в советское время получали пенсию в 132 рубля, когда за один рубль человек мог день прожить – он имел на 1 рубль всё: и масло, и молоко, и хлеб, и колбасу, и сахар (из расчёта на один день), и 1 $, США тогда стоил 68 копеек. Работающие же учёные в 90-ые годы имели мизерную зарплату, но не получали её годами. Как жить? С чего платить коммунальные? Долги у каждого росли в геометрической прогрессии. Люди бросились заводить дачи, огороды в полях, надеясь хоть что-то собрать, если не украдут.

И в это время публикуют в газетах новый Проект Закона Украины по налогообложению. Новые волнения, тревоги, и вопросы: «Что делать?!» Детальное изучение этого Проекта показало, что надеяться народу Украины на лучшие времена не стоит, потому что не только уцелевшие предприятия лягут, но пойдут под топор дачи, сады и огороды простых людей. И в центре этой кутерьмы были Чередниченко Николай Алексеевич и Тютин Вячеслав Александрович – депутат Верховного Совета Украины II-го созыва, директор ОАО «Днепрошина».

Николай Алексеевич и Вячеслав Александрович срочно собирают заседание представителей всех крупнейших заводов Днепропетровской области: главных бухгалтеров, главных финансистов, экономистов. Задание у всех одно – обсчитать и рассчитать, что готовит новый законопроект по налогообложению для каждого предприятия. В разгар подготовки этого волнующего всех заседания уходит из жизни Николай Алексеевич – 22 февраля 1997 года. Это было трагическое событие не только для семьи, но и для его коллег, соратников, учеников, друзей и для всех, кто его знал.

Два месяца я проболела двусторонним токсическим воспалением лёгких: три дня и три ночи раздетая, только в домашних тапочках, я провела у гроба мужа, при настежь открытых дверях в феврале месяце. Постоянное напряжение мысли: «Мне помогли, а как же другие выходят из положения в трудные минуты жизни? Как помочь людям, учёным в частности?» Обсуждение вопросов с сыном Алексеем привели к выводу, что нужно создать общественную организацию, которая и занималась бы проблемами учёных. Сын горячо одобрил это моё решение и активно включился в организационную работу по созданию этой общественной организации, позже став одним из её учредителей. Организацию назвали «Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей» (сокращённо – Фонд учёных).

Выздоровев, я в конце апреля поехала в г. Киев, чтобы встретиться с соратниками Николая Алексеевича. Финансовую помощь на поездку в г. Киев я получила от сына и его друзей. Удалось повстречаться не только с друзьями и соратниками Николая Алексеевича, встреча была очень трогательная, тёплая и плодотворная. С их помощью удалось побывать в Верховном Совете Украины, встретиться с членом Комитета по вопросам образования и науки – Николаенко Станиславом Николаевичем, который, как и все, с одобрением отнёсся к идее создания Фонда учёных, и с сожалением заметил, что опаздываем.

А на вопрос кого-то из присутствующих: «А кто же будет финансировать эту организацию?», Станислав Николаевич воскликнул: «Да я сам сниму шапку и обойду

всех депутатов, чтобы они пожертвовали на Фонд учёных!» Понятно, что это была эмоциональная реакция.

Приехав из г. Киева, я встретилась с Тютиным Вячеславом Александровичем, потом с Холодом Борисом Ивановичем, потом с Фатеевым Сергеем Георгиевичем всё с тем же вопросом – о создании Фонда учёных и предложением стать его учредителями. Они все внимательно отнеслись к моему предложению и готовы были не только стать его учредителями, но и выразили желание, чтобы их организации стали коллективными членами Фонда учёных.

Разработав письмо от имени инициативной группы, мы с Сергеем Георгиевичем Фатеевым начали приглашать в основном учеников Николая Алексеевича или людей, которых он или они его хорошо знали и предлагать им стать учредителями Фонда учёных.

Одним из показателей духовности общества всегда являлось отношение к образованию, науке и, естественно, людям науки, ученым.

В настоящее время в результате экономической нестабильности на Украине многие ученые, особенно ушедшие на “заслуженный отдых”, т.е. на пенсию, отдавшие все свои силы, ум, знания и годы жизни развитию науки, культуры, обществу и Украине, обворованные и обманутые, находятся “за чертой бедности”, получая нищенскую зарплату и пенсию, что не позволяет семье даже достойно проводить в последний путь - похоронить ученого, да и сама семья, зачастую, остается без средств к существованию. Наши ученые очень скромные люди,они не претендуют на такие чествования в юбилейные дни, как известных певцов, актеров, ведущих телекомпаний. Не нужны им и машины, самолеты, дома и дачи, которые те получают в подарок за свои заслуги. Но похоронить ученого - это долг перед ним не только семьи, но и нашего, даже бедного, государства.

Неудивительно, что многие ученые покидают нашу страну и уезжают за границу в поисках нормальных, более достойных человека условий жизни. Их упрекнуть не в чем, так как на Украине ни государство, ни люди, стоящие у власти, никак не заботятся ни о престиже знаний, науки, культуры, ни о тех людях, которые несут эти знания, делают науку, создают духовность.

Разве не стыдно нашему государству и Правительству, что доктор наук, профессор, академик получает ту же пенсию, что и бомж, который никогда и нигде не трудился ни для общества, народа, ни для страны. Подумали о депутатах, о государственных чиновниках, т.е. о себе, о зарплате, о пенсии, о достойном существовании, что ж забыли об ученых, о людях, которые, может быть, и создают престиж нашему государству?

Беспокоит и то, что многие ученые имеют научные разработки и наработки, в которых нуждается Украина, но мы о них не знаем, и вместе с жизнью ученого эти разработки уходят, остаются не известными для нас навсегда. А о них нужно знать, сохранить для страны, чтобы использовать накопленный опыт для развития нашей науки и процветания Украины.

Ученые, работающие или уже ушедшие на пенсию, на сохранившие еще свои физические силы, готовы служить Украине бескорыстно в духовном возрождении страны. В настоящее время в нашем обществе идёт полная деградация основной массы населения, которую принято называть - народ, полное вырождение культуры, духовности, достоинства, содержательности. Театры, концерты, книги, кино народу не доступны из-за цен, денег у народа нет. В теле- и кино засилие западной порнографии, что уже надоело даже молодёжи.

Былые экскурсии и путешествия с целью познания мира, роста индивидуальной духовности и народа в целом, превратились в погоню за товарами, чтобы выжить.

Ученые при поддержке местных властей на бескорыстной, благотворительной основе готовы возродить "встречи с Замечательными людьми", лектории, кинолектории и многое другое, что позволит заполнить ту духовную пустоту, которая сейчас образовалась и которую так удачно и молниеносно заполняют представители лжеучений, псевдорелигий, оккультизма и др., позволит пропагандировать знания, интеллект, добрые ростки бескорыстного служения науке, народу, Украине.

Перечисленные факты явились причиной для создания благотворительного Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и их семьям. Такой Фонд создан в г.Днепропетровске. Определены цели и задачи Фонда. Основными из них являются:

- обьединение научного, интеллектуального и морального потенциала научных работников и их семей;
- социальная адаптация к рыночным условиям научных работников, использование их интеллектуального потенциала для экономического и социального развития Украины;
- участие в научно-исследовательских социологических программах;
-оказание материальной помощи ученым и их семьям, и в случае утраты одного из их членов семьи;
- способствовать в решении общественных проблем, с которымы не могут справиться в достаточной мере существующие и общественные организации;
- оказание благотворительной и другой помощи объединениям граждан, общественным и религиозным организациям и отдельным гражданам и др.

Идея создания Фонда имеет поддержку гороблсовета, обладминистрации, регионального отделения Госиннофонда.

Уважаемый _____

Просим Вашего одобрения, поддержки и участия в деятельности Фонда. Надеемся на плодотворное сотрудничество.

Заранее благодарны -

инициативная группа учёных и члены их семей -

Фатеев С.Г., Председатель ДРО ГИФУ.
Чередниченко Л.Л., жена доктора экономических наук, профессора,академика Н.А.Чередниченко.
Ткаченко В.А., доктор экономических наук, профессор,академик Академии экономических наук Украины.
Чумаченко Н.Г., доктор экономических наук, профессор, академик.
Илларионов В.В.,доктор экономических наук.
Радзиевский А.И., доктор экономических наук.
Поклонский Ф.Е.,доктор экономических наук,профессор.
Махненко Н.М., кандидат экономических наук.
Холод Б.И., кандидат философских наук.
Нарижный Ю.А., кандидат философских наук.
Гринёв А.Ф., кандидат технических наук.
Драгун Л.Н., доктор экономических наук, профессор.
Сазонец И.Л., кандидат экономических наук.
Чередниченко А.Н., кандидат экономических наук.

В инициативную группу вошли учёные г. Киева, г. Донецка и г. Днепропетровска, с кем я лично смогла обсудить этот вопрос, и кто одобрительно отнёсся к созданию Фонда учёных. А в учредители мы пригласили учёных, производственников и членов их семей только из г. Днепропетровска, так как Фонд учёных свою деятельность осуществлял только на территории Днепропетровской области. Но в названии «Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей» мы предусматривали создание Всеукраинского Фонда учёных, и даже была попытка осуществления этого, но как только дело доходило до финансирования деятельности Фонда, энтузиазм у всех пропадал. Так и остался наш Фонд учёных единственным в Украине.

ПРИГЛАШЕНИЕ

на

Учредительное собрание.

Уважаемый

Юрий Алексеевич !

Просим Вас принять участие в собрании учредителей по созданию Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и их семьям.

Собрание состоится **16 сентября (вторник) 1997 г.** в помещении Днепропетровского регионального отделения Государственного инновационного фонда Украины (ул.Красная,20-а, 2 - этаж, приемная)

Председатель ДРО ГИФУ **Фатеев С.Г.**

Председатель орг.комитета по созданию Фонда **Чередниченко Л.Л.**

Шестнадцать человек дали согласие быть учредителями Фонда учёных. Была продумана структура, написан Устав, подготовлены к регистрации другие документы. Встал вопрос о Президенте Фонда учёных. Все единогласно высказали мысль, что это должен быть только Моссаковский Владимир Иванович – учёный с мировым именем, академик НАН Украины, Герой Социалистического Труда, кавалер многих орденов и медалей.

Встреча с Владимиром Ивановичем поразила: простой, скромный, мудрый в своих решениях. Он, ознакомившись с уставными документами, дал согласие стать Президентом Фонда учёных. Председателем Правления был избран Фатеев Сергей Георгиевич – Председатель Днепропетровского регионального отделения Государственного инновационного фонда Украины.

Генеральным директором Фонда учёных была избрана Чередниченко Лариса Лукьяновна (вдова доктора экономических наук, академика Академии экономических наук, профессора Чередниченко Николая Алексеевича).

Лето ушло на создание документов для регистрации Фонда учёных. В сентябре состоялось первое собрание учредителей Фонда учёных и их регистрация.

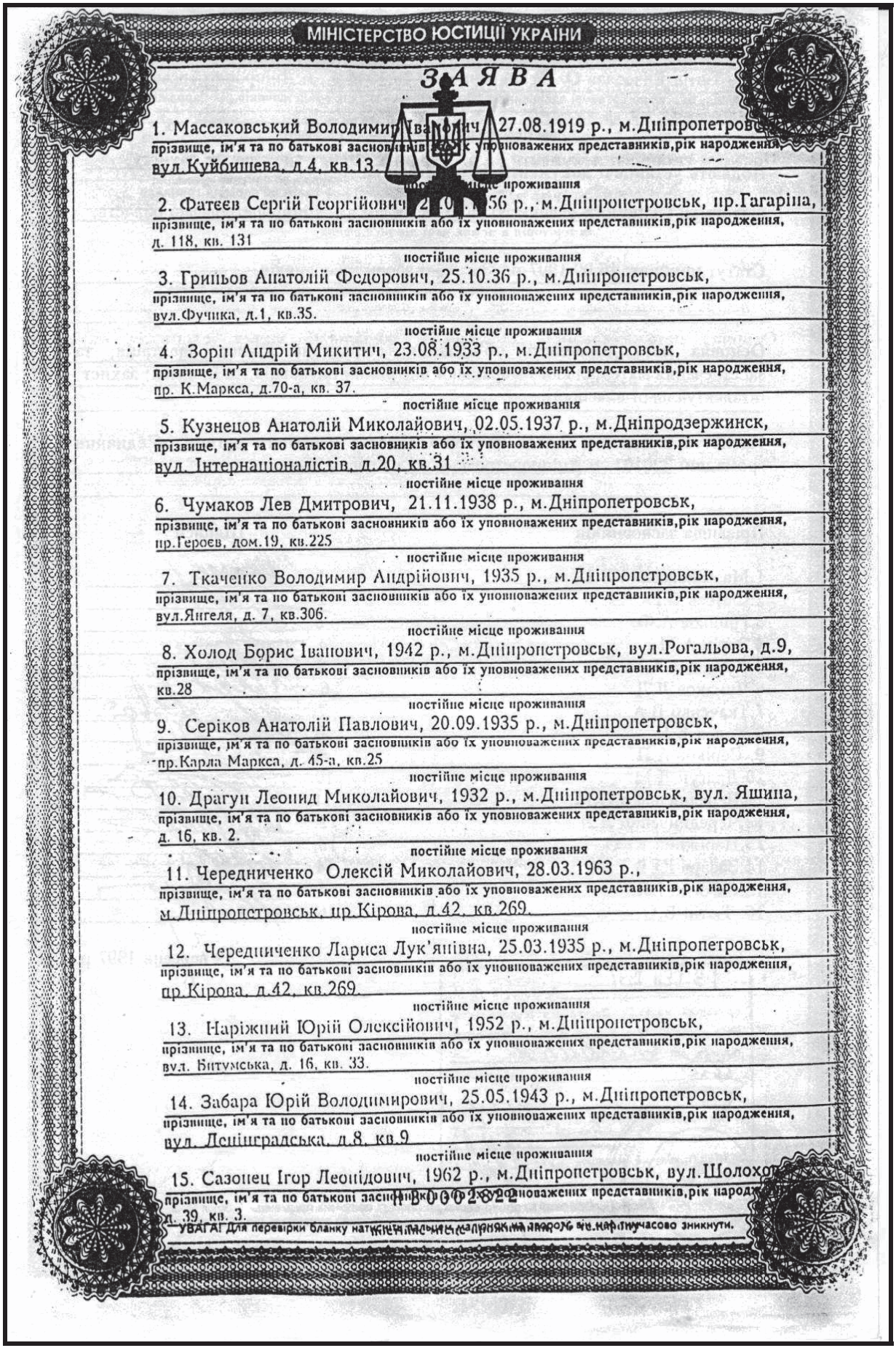

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

З А Я В А

1. Массаковський Володимир Іванович, 27.08.1919 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул.Куйбишева, д.4, кв.13.
постійне місце проживання

2. Фатєєв Сергій Георгійович, 2[illegible].06.1956 р.,м.Дніпропетровськ, пр.Гагаріна,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
д. 118, кв. 131
постійне місце проживання

3. Гриньов Анатолій Федорович, 25.10.36 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул.Фучика, д.1, кв.35.
постійне місце проживання

4. Зоріп Андрій Микитич, 23.08.1933 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
пр. К.Маркса, д.70-а, кв. 37.
постійне місце проживання

5. Кузнецов Анатолій Миколайович, 02.05.1937 р., м.Дніпродзержинск,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул. Інтернаціоналістів, д.20, кв.31
постійне місце проживання

6. Чумаков Лев Дмитрович, 21.11.1938 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
пр.Героєв, дом.19, кв.225
постійне місце проживання

7. Ткаченко Володимир Андрійович, 1935 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул.Янгеля, д. 7, кв.306.
постійне місце проживання

8. Холод Борис Іванович, 1942 р., м.Дніпропетровськ, вул.Рогальова, д.9,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
кв.28
постійне місце проживання

9. Серіков Анатолій Павлович, 20.09.1935 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
пр.Карла Маркса, д. 45-а, кв.25
постійне місце проживання

10. Драгун Леонид Миколайович, 1932 р., м.Дніпропетровськ, вул. Яшина,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
д. 16, кв. 2.
постійне місце проживання

11. Чередниченко Олексій Миколайович, 28.03.1963 р.,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
м.Дніпропетровськ, пр.Кірова, д.42, кв.269.
постійне місце проживання

12. Чередниченко Лариса Лук'янівна, 25.03.1935 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
пр.Кірова, д.42, кв.269.
постійне місце проживання

13. Наріжний Юрій Олексійович, 1952 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул. Битумська, д. 16, кв. 33.
постійне місце проживання

14. Забара Юрій Володимирович, 25.05.1943 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул. Ленінградська, д.8, кв.9
постійне місце проживання

15. Сазонец Ігор Леонідович, 1962 р., м.Дніпропетровськ, вул.Шолохова,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
д. 39, кв. 3.

АВ 0002822

УВАГА! Для перевірки бланку натисніть пальцем на лівому нижньому кутку, і він миттєво зникне.

16. Тютін Вячеслав Олександрович, 13.10.1940 р., м.Дніпропетровськ,
прізвище, ім'я та по батькові засновників або їх уповноважених представників,рік народження,
вул.Мечнікова, д.7, кв. 43
постійне місце проживання, № телефону

Подають установчі документи на реєстрацію: Фонду соціального захисту,
назва об'єднання громадян
підтримки і допомоги вченим України та їх сім'ям. Дніпропетровська область.
та теріторія в межах якої діє об'єднання

Статут прийнят: 16.09.1997 р. Загальні збори засновників.
рік,місяць, число, назва органу, який затвердив Устав

Основна мета діяльности об'єднання: соціальний захист, адаптація, та забезпечення матеріальної і моральної підтримки науковців, та їх сімей; захист інтелектуальної власності.

Назва та юридична адреса постійно діючого керівного органу об'єднання громадян: 320101, м.Дніпропетровськ, вул.Красна,20-а.

Прізвища засновників	Підписи
1.Массаковський В.І.	1.
2.Фатєєв С.Г.	2.
3.Гриньов А.Ф.	3.
4.Зорін А.М.	4.
5.Кузнецоа А.М.	5.
6.Чумаков Л.Д.	6.
7.Ткаченко В.А.	7.
8.Холод Б.І.	8.
9. Серіков А.П.	9.
10.Драгун Л.М.	10.
11.Чередниченко О.М.	11.
12.Чередниченко Л.Л.	12.
13.Наріжний Ю.О.	13.
14.Забара Ю.В.	14.
15.Сазонец І.Л.	15.
16. Тютін В.О.	16.

19 вересня 1997 р.

«19» СЕН 1997 Я, Колодій Л. М.
приватний нотаріус Дніпропетровського міського нотаріального округу, свідчу справжність підпису гр. Вказаних осіб який учинено в моїй присутності.
Зареєстровано в реєстрі за № 3601
Стягнуто платню
Приватний нотаріус

Оберігайте від тривалої дії прямих сонячних променів.
Інтенсивність малюнку зворотньої сторони бланку може суттєво знизитись після 2 років зберігання.

БМД НБУ. 1997

В конце октября я сдала документы на регистрацию, и уже 3 ноября 1997 года Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей был зарегистрирован в Управлении юстиции Днепропетровской области.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

СВІДОЦТВО

Основна мета діяльності Соціальний захист, адаптація та забезпечення матеріальної і моральної підтримки науковців та їх сімей, захист інтелектуальної власності.

Свідоцтво
про реєстрацію
об'єднання громадян

3 листопада 1997 р.

№ 187

Назва об'єднання ФОНД СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ІХ СІМЕЙ

Вид об'єднання Громадська організація

Центральний статутний орган об'єднання Правління
(повна назва, адреса)

Територія, на яку поширюється діяльність об'єднання
Дніпропетровська область

Начальник управління юстиції

М. П.

С.Шаніна
(прізвище)

Держкомстат України

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ СТАТИСТИКИ

320091, м. Дніпропетровськ, 91, вул. Столярова, 3
Тел. 78-68-69 для телеграм " Облстат "

Довідка № 9816
про включення до єдиного державного реєстру підприємств та організацій України.

ФОНД СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ,ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ІХ СІМЕЙ

Ідентифікаційний код	25010318	Ознака особи ЮРИДИЧНА ОСОБА
Організаційно-правова форма (КОПФ)	460	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
Місцезнаходження (СПАТО)	1240136600	320101 М.ДНІПРОПЕТРОВСЬК, БАБУШКІНСЬКИЙ Р-Н, ВУЛ. КРАСНА, БУД. 20-А
Орган управління (СПОДУ)	07994	
Форма власності (КФВ)	20	КОЛЕКТИВНА ВЛАСНІСТЬ

Види діяльності: (ЗКГНГ)

98600 ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

* Ознака зовнішньоекономічної діяльності

Керівник ЧЕРЕДНИЧЕНКО ЛАРИСА ЛУК'ЯНІВНА Телефон 938870

Орган реєстрації УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ В ОБЛАСТІ

Дата реєстрації (перереєстрації) 03.11.97 N рішення 187

Дата включення (внесення змін) до ЄДРПОУ 12.11.97
Виконавець 2 Телефон 786869

Дата видачі довідки 12.11.97

м.п.

Керівник
Л. Г. БІЛОУС

тел. 78-68-69

"ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ"

Управлінням юстиції
Дніпропетровської області
"3" листопада 1997 р.

СВІДОЦТВО № 187

Начальник Управління
юстиції
Е.ШАНІНА

"ПРИЙНЯТИЙ"

Установчими зборами
Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей

Протокол № 1
від "16" вересня 1997 р.

СТАТУТ
фонду соціального захисту,
підтримки і допомоги вченим України
та членам їх сімей

Поставлен на учет
в ТИА в Кировском
р-не
19.11.97
решение 4200

КИРОВСКИЙ РАЙОТДЕЛ
ПЕНСИОННОГО ФОНДА
Р.N 18.04-984
9.1.98 г.

Для пакетов

Открыт р/с 1700491
в Кировском отд. ЖСБ
МФО 305374
26.XI.97 г.

26.11.97 г.

м.Дніпропетровськ
1997 р.

Додаток 4
до Інструкції про порядок
обліку платників податків
Форма № 4 –ОПП
(у редакції наказу ДПА України
від 03 квітня 2002 № 149)

від « 09 » вересня 2002 р. № 728

ДОВІДКА*
про взяття на облік платника податків

Повідомляємо, що

Платник податків | 2 | 5 | 0 | 1 | 0 | 3 | 1 | 8 | | |

код за ЄДРПОУ/ реєстраційний (обліковий) номер із ТРДПАУ/ номер ДРФО (потрібне підкреслити)

Фонд соціального захисту підтримки і допомоги вченим України
(повне найменування або прізвище, ім'я, по батькові для фізичної особи)
та членам їх сімей

м. Дніпропетровськ,вул.Красна,20а
(місцезнаходження місце проживання)

Керівник Чередниченко Лариса Лук'янівна (код 1286715344)
(прізвище, ім'я, по батькові та ідентифікаційний номер)

узятий на облік « 19 » листопада 1997р. за № 4200

у ДПІ Кіровського р-ну, м. Дніпропетровська, код ДПІ 0465

(назва ДПІ)

і є неприбутковою організацією, код ознаки 0011

Заст.керівника
Органу державної податкової служби _____ ***О.В.Малишева***
(підпис) (П.І.Б.)

Посадова особа, яка видає довідку _____ ***Л.М.Грищенко***
(підпис) (П.І.Б.)

М.П.

Документы в порядке, во всех инстанциях Фонд учёных зарегистрирован, встал вопрос о его Презентации. В связи с этим событием у меня произошли две удачные деловые встречи – с Лозенко Еленой Валентиновной, в то время заведующей Днепропетровским городским отделом образования, и Тальян Валентиной Васильевной, начальником Управления культуры Днепропетровской облгосадминистрации.

Выслушав меня, Валентина Васильевна с горечью и сожалением в раздумье произнесла: «Чем же Фонду учёных может помочь культура?! Разве что учёные смогут бесплатно посещать наши театры? И это будет благотворительным вкладом культуры в науку, в Ваш Фонд учёных».

И действительно, днепропетровские театры: Оперы и балета, им. Т.Г. Шевченко, им. А.М. Горького, Дом органной и камерной музыки, Филармония широко открыли свои двери для наших учёных.

К Елене Валентиновне я обратилась с просьбой о благотворительном концерте на Презентации Фонда учёных.

Неожиданная помощь – сотрудники газеты «Торговый дом» бесплатно отпечатали пригласительные билеты, которые были вручены учёным.

26 декабря 1997 года учёные, преимущественно пенсионного возраста, седовласые, с мудрым испытывающим взглядом, спокойно, с достоинством заходили в зал и рассаживались по местам.

В начале – слово о Фонде учёных, его целях и задачах.

400 анкет в банк данных об учёных было роздано в этот вечер. Без волнения невозможно вспоминать его. В зале – нищие, голодные, утратившие всякую надежду на будущее люди, а на сцене – яркие, красочные костюмы, превосходное исполнение концертных номеров детской художественной самодеятельности. Три района города готовили этот необыкновенный концерт.

Позже, каждый раз, встречаясь с Еленой Валентиновной на мероприятиях, концертах, которые давали профессионалы, я всегда с благодарностью вспоминала этот первый концерт для учёных.

Именно в этот вечер прозвучали впервые стихи Юрия Полисского, ставшие девизом Фонда учёных, а он сам – его поэтом:

«Учёные страны! Наш путь единый.
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины,
Мы все усилия должны объединить».

После концерта была объявлена «Святкова вечеря». Тютин Вячеслав Александрович (тогда депутат Верховного Совета Украины, один из учредителей Фонда учёных и его спонсор) и коллектив ОАО «Днепрошина» подготовили эти угощения для учёных. Учёные из концертного зала переходили в большую гостиную Дома учёных и видели ярко освещённый зал, столы, красочно убранные и изобильно накрытые разными яствами.

Всё, что происходило в этот день в Доме учёных, повергло наших учёных в изумление, ставшими впоследствии членами Фонда учёных.

Сначала никто даже не воспринимал, что эта организация – общественная, тому подтверждение слова, которые прозвучали тогда и позже: «Значит, вспомнили, подумали о нас, об учёных, о науке». В Книге отзывов Фонда учёных появились первые записи: «… и в это трудное время рождается Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей…»

«Сейчас каждый, кто может, должен брать ответственность за то, что происходит в стране. Организаторы нашего Фонда учёных ищут возможности способствовать развитию науки и вселить в людей науки надежду в будущее нашей Украины».

Именно тогда произнесены слова, что «появилась надежда на надежду».

Из письма Президента Украины Кучмы Леонида Даниловича, с которым он обратился к учёным: «Створення організації, яка ставить за мету надання допомоги вченим України та членам їх сімей є виявом демократичних тенденцій поєднання зусиль держави та громадських інституцій у справі соціального захисту науковців».

За полторы недели до Презентации я разослала письма и приглашения на Презентацию Фонда учёных: Президенту Украины Кучме Леониду Даниловичу, министру по делам науки и технологий Семиноженко Владимиру Петровичу, Председателю Верховного Совета Украины Морозу Александру Александровичу, Президенту Национальной Академии Наук Украины Патону Борису Евгеньевичу, Премьер-министру Украину Пустовойтенко Валерию Павловичу и другим.

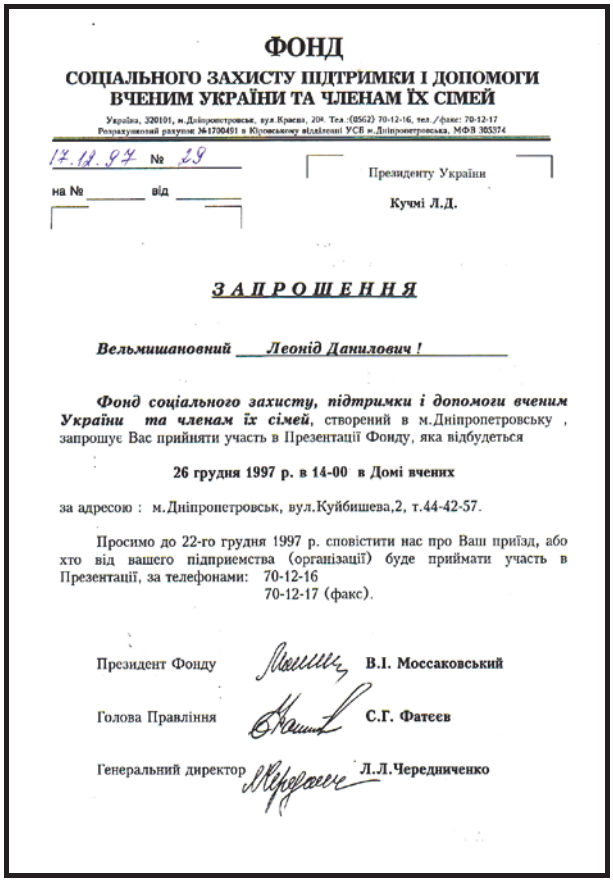

ФОНД

СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Україна, 320101, м.Дніпропетровськ, вул.Красна, 20#. Тел.:(0562) 70-12-16, тел./факс: 70-12-17
Розрахунковий рахунок №1700491 в Кіровському відділенні УСБ м.Дніпропетровська, МФВ 305374

17.12.97 № 29

на № _____ від _____

Президенту України

Кучмі Л.Д.

ЗАПРОШЕННЯ

Вельмишановний Леонід Данилович !

Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей, створений в м.Дніпропетровську , запрошує Вас прийняти участь в Презентації Фонду, яка відбудеться

26 грудня 1997 р. в 14-00 в Домі вчених

за адресою : м.Дніпропетровськ, вул.Куйбишева,2, т.44-42-57.

Просимо до 22-го грудня 1997 р. сповістити нас про Ваш приїзд, або хто від вашого підприємства (організації) буде приймати участь в Презентації, за телефонами: 70-12-16
70-12-17 (факс).

Президент Фонду В.І. Моссаковський

Голова Правління С.Г. Фатєєв

Генеральний директор Л.Л.Чередниченко

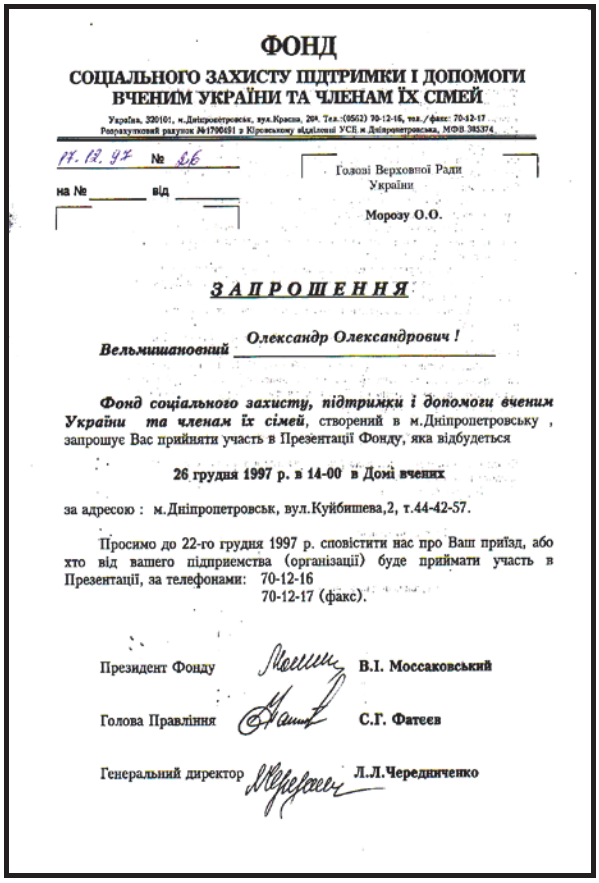

ФОНД

СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Україна, 320101, м.Дніпропетровськ, вул.Красна, 20#. Тел.:(0562) 70-12-16, тел./факс: 70-12-17
Розрахунковий рахунок №1700491 в Кіровському відділенні УСБ м.Дніпропетровська, МФВ 305374

17.12.97 № 26

на № _____ від _____

Голові Верховної Ради України

Морозу О.О.

ЗАПРОШЕННЯ

Вельмишановний Олександр Олександрович !

Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей, створений в м.Дніпропетровську , запрошує Вас прийняти участь в Презентації Фонду, яка відбудеться

26 грудня 1997 р. в 14-00 в Домі вчених

за адресою : м.Дніпропетровськ, вул.Куйбишева,2, т.44-42-57.

Просимо до 22-го грудня 1997 р. сповістити нас про Ваш приїзд, або хто від вашого підприємства (організації) буде приймати участь в Презентації, за телефонами: 70-12-16
70-12-17 (факс).

Президент Фонду В.І. Моссаковський

Голова Правління С.Г. Фатєєв

Генеральний директор Л.Л.Чередниченко

Ответы получили от Кучмы Леонида Даниловича – письмо по личному поручению Президента Украины привёз Рудько Н.А., от Мороза Александра Александровича и Николаенко Станислава Николаевича – телеграммы, от Семиноженко Владимира Петровича – письмо почтой. Письма и телеграммы были оглашены на Презентации, поэтому многие подумали, что Фонд учёных был открыт при поддержке Леонида Даниловича. Моральной – да, но никакой другой поддержки ни тогда, ни позже – не было.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

Засновникам Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їхніх сімей

Шановні друзі!

Наука є однією з базових цінностей державності та національної безпеки. Тому питання розробки сучасних технологій, підтримки фундаментальних та прикладних досліджень, забезпечення світових стандартів освіти належать до пріоритетних напрямів розвитку України.

Успішний розвиток наукової сфери потребує комплексного підходу до вирішення її проблем, серед яких чи не найболючішою є задоволення професійних і життєвих потреб науковців.

У складних умовах перехідного періоду держава, на жаль, не завжди може реально гарантувати матеріальне забезпечення, адекватне їхньому творчому та інтелектуальному внеску.

Тому особливо важливого значення набуває підтримка ініціатив, спрямованих на забезпечення соціальної допомоги. Створення організації, яка ставить за мету надання допомоги вченим України та членам їхніх сімей, є виявом демократичних тенденцій поєднання зусиль держави та громадських інституцій у справі соціального захисту науковців.

Сподіваюсь, що практичне втілення програмних положень новоствореного Фонду послугує взірцем для всіх, хто прагне до співпраці в ім'я зростання добробуту українського народу.

Бажаю успіхів вашому благородному починанню.

Л.КУЧМА

**МІНІСТЕРСТВО УКРАЇНИ
У СПРАВАХ НАУКИ
І ТЕХНОЛОГІЙ**

Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їхніх сімей

252030, Київ-30, бульв. Т. Шевченка, 16

23.12.97 № 6-16/7-4665

На № _____

Вельмишановні друзі !

Від щирого серця вітаю створення "Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їхніх сімей".

Сподіваюся, що його діяльність сприятиме вирішенню одного із найважливіших завдань, яке ставить перед собою Міністерство України у справах науки і технологій,- збереження і розвиток наукового потенціалу України, відновлення престижності професії вченого. Вважаємо це обов'язковою умовою забезпечення інноваційного розвитку економіки і процвітання нашої батьківщини. Ми намагаємося відстоювати ці позиції щодня при вирішенні конкретних питань, при формуванні проекту державного бюджету, при підготовці проекту Закону України "Про науку і науково-технічну діяльність".На жаль, економічна криза сьогодення дуже ускладнює розв'язання цих проблем.

Ваша місія злободенна і гідна наслідування. Створення осередку однодумців: осередку друзів, які небайдужі до твоїх творчих й особистих проблем, осередку, що не дозволить погаснути вогнищу віри у відродження духовності суспільства, морально підтримає, допоможе не загубитися в складний час розбудови країни.

Міннауки схвалює Вашу ініціативу і запевняє у своїй підтримці та допомозі в діяльності Фонду на благо нашої науки, всього народу.Соціальний захист учених ми розглядаємо не тільки як важливий елемент утвердження соціальної справедливості, не тільки як проблему, що надзвичайно хвилює наукову громадськість, а й як обов'язкову умову морального здоров'я всього суспільства, забезпечення його достойного майбутнього.

На жаль, за відсутністю часу не зможу бути присутнім на презентації Фонду.

З повагою

міністр В.Семиноженко

ДВПП. Зам.759а-2000.

Начало 1998 года ознаменовалось встречей с Советом ректоров, председателем которого являлся академик НАН Украины, доктор технических наук, ректор Национального горного университета Пивняк Геннадий Григорьевич. В Совет ректоров входило 19 ректоров ВУЗов Днепропетровской области. Именно сотрудничество с этой организацией, с этими известными в мировой науке, талантливыми учёными, замечательными, благородными людьми помогло Фонду учёных стать на крепкие ноги и уверенно идти по неспокойной, непредсказуемой в наше время жизни.

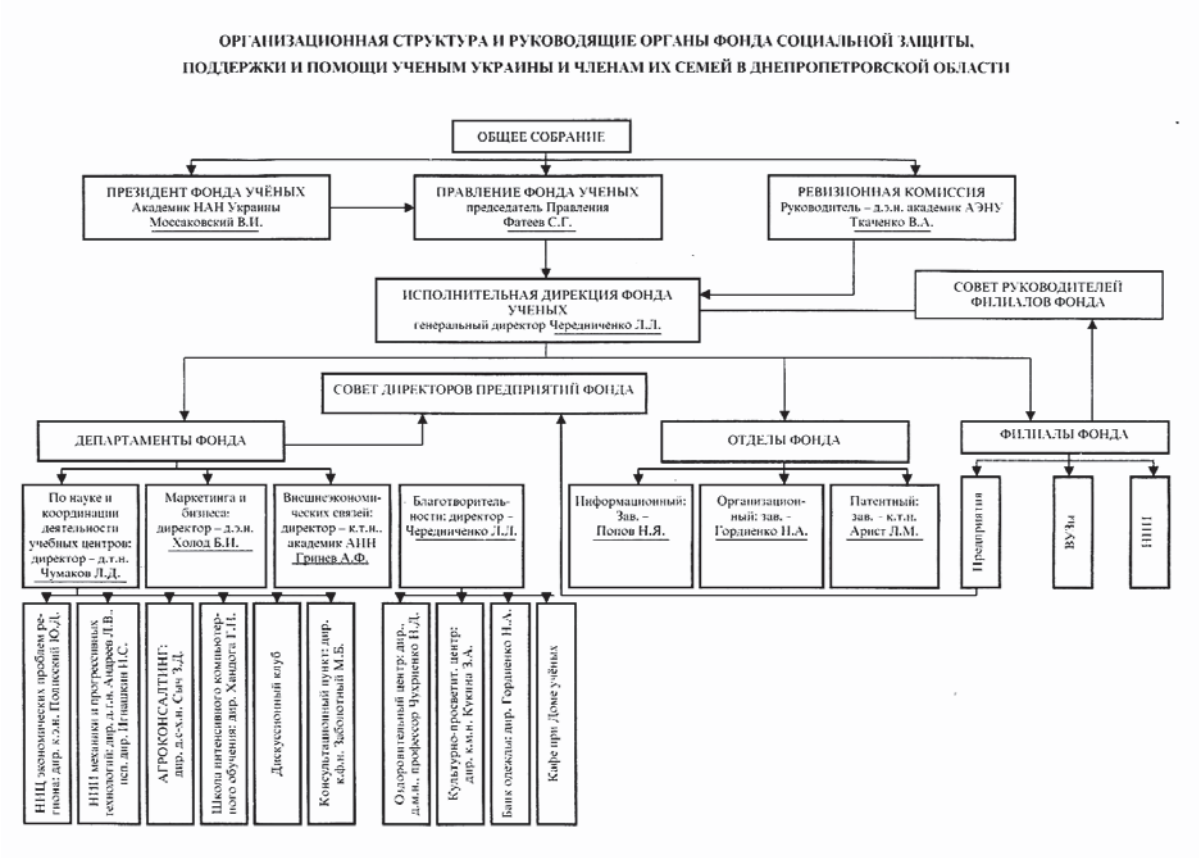

Коллективные члены Фонда учёных

Філії Фонду вчених на базі ВУЗів м. Дніпропетровська

ФОНД УЧЁНЫХ И ОБЩЕСТВЕННЫЕ ОРГАНИЗАЦИИ

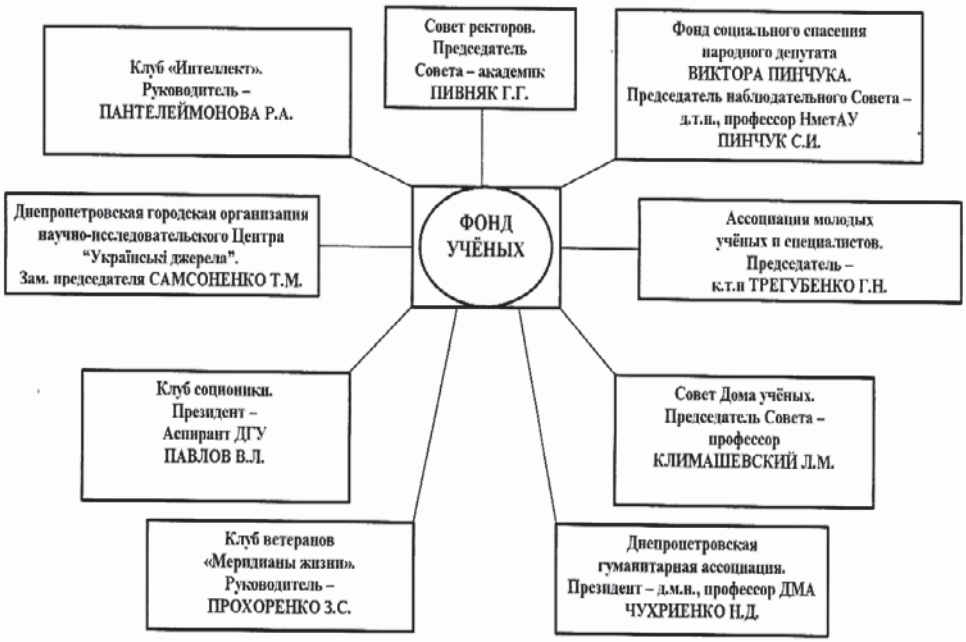

Фонд учёных
и средства массовой информации

Кроме того, что в 1998 году было уделено внимание установлению новых знакомств и связей, новым встречам, выступлениям в прессе и на телевидении, проведению большого количества мероприятий для учёных, созданию Филиалов Фонда учёных на базе высших учебных заведений Днепропетровской области. Большое внимание было уделено социальной защите учёных разных возрастных групп: и пенсионерам, и работающим, и молодым учёным. Выискивали любую возможность, чтобы как-то улучшить их материальное положение, моральное и духовное состояние.

Закупка по себестоимости макаронных изделий на Днепропетровской макаронной фабрике (директор Мирошник Жорж Семёнович) и бесплатная раздача их учёным.

Поездки на Днепропетровскую опытную станцию в с. Александровка (директор Миронов Александр Семёнович) за томатным соком и овощами для учёных и членов их семей. Вначале договаривались о транспорте, собирали бидоны, ехали, загружали, привозили и развозили по домам. И всё это делалось для учёных бесплатно.

Приобретение одежды для учёных, которая дарилась им на Новый год, День Советской Армии, День 8 Марта, День Победы, День людей преклонного возраста.

Организовывали бесплатные курсы кройки и шитья «Чарівниця» (руководитель Безверхая Наталия Иосифовна), Клуб садоводов (руководитель д.с/х.н. Сыч Зиновий Дионизович).

На всех мероприятиях для учёных проводились «Святкові вечері», которые организовывали сотрудники ОАО «Днепрошина» (директор Тютин Вячеслав Александрович).

Первыми в Фонд учёных пришли учёные Днепропетровской государственной медицинской академии. Пришли не с целью, чтобы получить что-то от Фонда учёных, а, наоборот, со словами: «Чем мы можем помочь Фонду учёных?» А так как много учёных было пожилого возраста, то медицинская помощь была крайне необходима. Доктора, кандидаты медицинских наук принимали учёных в неограниченном количестве совершенно бесплатно у себя на рабочих местах, а если учёный не мог прийти на приём – делали обследования и давали консультации на дому у больного. Почему я подчёркиваю, что бесплатно, потому что в поликлиниках и больницах во время зарождения капитализма в нашей стране за каждый «чих» брали деньги. Когда я слышу словосочетание «медицинская академия», моё сердце согревается теплотой и переполняется радостным ощущением, потому что моему взору сразу предстают лица – прекрасные, одухотворённые, умные, добрые лица людей, связавших свою судьбу с судьбой медицинской академии и сами ставшие её судьбой: Крыжановская Инна Илларионовна, Усенко-Новицкая Людмила Васильевна, Дубоссарская Зинаида Михайловна, Чухриенко Неонила Дмитриевна, Трофимова Вера Артёмовна, Клигуненко Елена Николаевна, Одинцова Людмила Михайловна, Кукина Зинаида Александровна, Дзяк Георгий Викторович, Люлько Алексей Владимирович, Стусь Виктор Петрович, Бразалук Александр Захарович, Сакович Василич Никитич, Колонтай Юлий Юльевич, Лоскутов Александр Евгеньевич и многие другие. Все женщины-учёные медакадемии являлись членами Клуба «Вишнёвая гостиная».

К сожалению, всех учёных медакадемии назвать невозможно, так много талантливых имён, которые стали гордостью и легендой не только отечественной и мировой медицинской науки. Обо всех этих замечательных людях медицинской академии известно не понаслышке, а по их живому активнейшему участию в делах Фонда учёных. Скромные, безотказные, бескорыстные, готовые прийти и оказать помощь. Поэтому моё сердце согревается теплотой, а глаза наполняются слезами от чувства благодарности и признательности за то великое дело, которому они служат в этой нелёгкой сложной жизни – возвращают людям здоровье и жизнь.

С Загребельной Тамарой Валентиновной я познакомилась в 2000 году, когда готовились к вечеру-встрече женщин-учёных «От всей души» с руководством Днепропетровской области, посвящённому Международному женскому Дню 8 Марта в театре им. Т.Г. Шевченко. В то время она работала в Управлении по делам семьи, молодёжи и спорта Днепропетровской облгосадминистрации и отвечала за поздравление женщин-учёных на этом вечере: цветы, коробки конфет, ценные подарки.

У нас сложились тёплые, дружеские отношения. Именно Тамара Валентиновна познакомила меня с Ефименко Григорием Андреевичем – директором Центрального рынка «Озёрка», который поддерживал материально многие мероприятия Фонда учёных: презентации книг, заседания Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная», встречи с интересными людьми и многое другое.

Когда у Тамары Валентиновны появились проблемы – Фонд учёных её поддержал: порекомендовал её директором регионального отделения Всеукраинской ассоциации пенсионеров (ВАП), позже исполнительным директором областного Фонда «Патриот».

Занимаясь бизнесом, Тамара Валентиновна предложила помогать членам Фонда учёных – пенсионерам лекарствами, что она делает, и по сей день.

Была у Фонда учёных программа «Учёные – детям». В Фонд учёных обратились с просьбой оказать посильную помощь семейному детскому дому Кулаковских. У Любови Викторовны Кулаковской было 3 детей, и она приняла ещё 20 детей в свою семью в возрасте от 1 года до 18 лет. Все ВУЗы г. Днепропетровска активно откликнулись на призыв Фонда учёных о сборе всего, кто, что может передать семье Кулаковских.

1999 год ознаменовался одним из замечательных событий – встреча на Совете ректоров с Кравченко Татьяной Михайловной, заместителем губернатора Днепропетровской области. Именно она предложила, ставшие в последствие традиционными, встречи руководства области с женщинами-учёными, посвящённые Международному женскому Дню 8 Марта. Благодаря этим встречам был создан Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

В течение 15 лет были и радостные события и печальные. Деятельность Фонда учёных освещена во многих печатных изданиях.

События, которые описаны в книге «Время. События. Люди» относятся к периоду с 1997 года по 2012 год. И люди, которые ушли из жизни после 2012 года, в этой книге ещё живы.

Президенты Фонда учёных

Моссаковский Владимир Иванович (19.09.1919 г. – 14.07.2006 г.)

Моссаковский Владимир Иванович – доктор физико-математических наук, академик НАН Украины, профессор, Заслуженый деятель науки УССР. Опубликовал 7 монографий и более 250 научных работ. Под его руководством защищены 10 докторских и 47 кандидатских диссертаций.

Моссаковский Владимир Иванович – Герой Социалистического Труда (1982 г.), кавалер двух орденов «В.И. Ленина», двух орденов «Трудового Красного Знамени» (1967, 1969 гг.), ордена «Знак Почёта» (1961 г.), ордена «Ярослава Мудрого» V степени (1998 г.), ордена «За мужество» (2000 г.), Лауреат Государственных премии СССР (1970, 1976 гг.), награждён Почётной грамотой Президиума Верховного Совета УССР (1978 г.), занесен в Книгу Трудовой Славы Днепропетровщины (1978 г.), Лауреат премии Совета Министров СССР (1981 г.), Почётный гражданин города Днепропетровска (1999 г.).

Моссаковский Владимир Иванович дважды: в 1975 и 1980 годах избирался депутатом Верховного Совета СССР от Жовтневого района г. Днепропетровска.

В.И. Моссаковский родился в г. Мелитополе Запорожской области 27 августа 1919 года в семье служащего. После окончания в 1939 году средней школы №38 г. Днепропетровска с золотой медалью поступил на физико-математический факультет Днепропетровского государственного университета (ДГУ). В этом же году был призван в Красную Армию и со срочной службы попал на Великую Отечественную войну, где принимал участие в боевых действиях. Его участие в Великой Отечественной войне отмечено орденом «Красная звезда», орденом «Отечественной войны» II степени и медалями.

С декабря 1945 года, после шестилетнего перерыва в учёбе, продолжает обучение на физиико-математическом факультете ДГУ, который закончил с отличием в 1950 году и сразу же поступил в аспирантуру. В 1952 году Владимир Иванович досрочно защитил диссертацию. С 1954 года по 1956 год В.И. Моссаковский – докторант Института механики АН СССР (г. Москва). В 1956 году он защитил диссертацию на соискание учёного звания доктора физико-математических наук.

Широко известны научные работы В.И. Моссаковского в области математической теории упругости, теории трещин и механики хрупкого разрушения, статики и динамики тонкостенных конструкций.

Имея острое инженерное мышление, В.И. Моссаковский с 1957 года тесно сотрудничает с ДКБ ракетно-космической техники «Южное». При его руководстве и активном личном участии были разработаны уникальные методики рассчёта конструкций этой техники. Заслуги В.И. Моссаковского в этой области отмечены Государственной премией СССР (1970 г.) и премией Совета Министров СССР (1981 г.).

Учитывая потребность в специалистах по прочности и надёжности конструкций ракетно-космической техники, в 1953 году на физико-техническом факультете ДГУ была открыта кафедра аэромеханики и теории упругости, основателем и заведующим которой был почти 40 лет В.И. Моссаковский. Здесь, в проблемной научно-исследовательской лаборатории прочности конструкций при кафедре, под его руководством сформировалась научная школа механики в области математической теории упругости, механики хрупкого разрушения, велись фундаментальные и прикладные исследования статики и динамики тонкостенных конструкций.

Признанием научного авторитета профессора В.И. Моссаковского стало его назначение ректором Днепропетровского государственного университета в 1964 году, в 1967 году член-корреспондентом, а в 1972 году – действительным членом АН УССР по отделению «Механика, математика и кибернетика». Он был членом Национальных комитетов по теоретической и прикладной механике Украины и России.

Профессор В.И. Моссаковский был инициатором и председателем оргкомитетов большого числа научных конференций и симпозиумов, выступал с докладами на международных конгрессах по теоретической и прикладной механике (США, 1968 г.; Нидерланды, 1976 г.; Канада, 1980 г.; Дания, 1984 г.), Всесоюзних съездах по теоретической и прикладной механике, научных коференциях и симпозиумах.

В.И. Моссаковский возглавлял работу редколлегий известных научных изданий, в том числе межвузовских сборников научных работ «Гидроаэромеханика и теория упругости», «Динамика и прочность тяжёлых машин» и др.

Профессор В.И. Моссаковский в течение 22 лет (1964-1986 гг.) был ректором Днепропетровского государственного университета. За этот период существенно вырос качественный уровень научно-педагогического состава, значительно изменилась материально-техническая база университета, введены в эксплуатацию новые учебные и научные корпуса. Были организованы новые факультеты, кафедры и лаборатории, университет стал одним и ведущих ВУЗов СССР.

В 1997 году, когда в Днепропетровской области был учреждён Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, В.И. Моссаковский по праву и по единодушному мнению учёных стал его Президентом. Его научний авторитет, безупречный жизненный опыт, мудрость, эрудиция, талант, принципиальность, простота и скромность снискали ему всеобщее уважение и доверие.

Отношение учёных к личности В.И. Моссаковского хорошо выражено в стихотворении кандидата технических наук, заслуженного изобретателя Украины и широко известного поэта – Юрия Давидовича Полисского, посвящённого Юбилею 80-летия В.И. Моссаковского.

В космической науке нашей
Сегодня день – других светлей,
В космической науке нашей
Сегодня славный ЮБИЛЕЙ.

И юбиляр не засекречен –
Вот скромно восседает он.
Страною труд его отмечен:
Звездой Героя награждён.

Но юбиляр лишь только знает,
Какой нелёгкий пройден путь,
Где жизнь совсем не позволяет
Остановиться, отдохнуть.

Всё было – радости, печали,
Но нужно в тот же миг вставать:
За блеском званий и регалий,
Ушибов и не сосчитать.

А цель всегда была высокой –
Беречь, как око, жизнь страны.
И в сжатые предельно сроки
Решенья быть уже должны.

Но и другой высокой цели
Служил с успехом юбиляр –
Учил студентов. В самом деле
Ему такой ниспослан дар.

Цель третья тоже высшей пробы:
В теперешний нелёгкий час,
Помочь учёным выжить, чтобы
Огонь науки не угас.

Мы – Фонд учёных – Вам желаем:
Здоровья, счастья, долгих лет,
И пусть горит, как в юном мае,
В душе у Вас весенний свет.

Ещё не все пропеты песни.
И в биографии страны

Жизнь, верим, станет интересней,
И Вы стране ещё нужны.

За Вас, за новые свершенья,
За предстоящих стартов новь,
Пусть Ваше каждое мгновенье
Вам дарит радость и любовь.

Большаков Володимир Іванович

Доктор технічних наук, професор, ректор Придніпровської державної академії будівництва та архітектури, академік Академії інженерних наук України, академік Вищої школи України, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Міжнародної інженерної Академії, Заслужений інженер Росії, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Автор понад 1000 наукових праць. Має 150 свідоцтв на винаходи та патенти.

Большаков В.І. підготував 6 докторів та 16 кандидатів наук.

Нагороджений орденами «За заслуги» III ступеня (Україна, 2000 р.), «За заслуги» II ступеня (Україна, 2006 р.), «Пальмова гілка» II ступеня (Франція, 2004 р.), «За заслуги» (Великобританія, 1999 р.), «За вірну службу рідному місту» (Дніпропетровськ, 2000 р.), відзнакою голови Дніпропетровської облдержадміністрації «За розвиток регіону» (2002 р.), Почесною грамотою Верховної Ради України (2003 р.), знаком «Відмінник освіти України» (2003 р.).

З 2006 року Большаков В.І. - Президент Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Большаков Володимир Іванович – вчений-металофізик, академік Академії будівництва України (1993 р.), Лауреат премії Міжнародної інженерної академії ім. академіка К. Стародубова (1996 р.), Лауреат премії Академії будівництва України ім. академіка М.С. Буднікова (2000 р.), Лауреат премії Міжнародної інженерної Академії ім. Б.Є. Патона (2001 р.).

Большаков Володимир Іванович – почесний професор Університету Св. Климента Охридського (Македонія, 1996 р.), почесний професор Варшавського технічного університету, член Ради будівельних закладів СНД (1990 р.), член Товариства металургії США (1991 р.), член Європейського товариства математиків та механіків (Німеччина, 1995 р.), член Королівського інституту металів (Англія, 1995 р.), член Канадського інституту гірничої справи, металургії та нафти (1996 р.), постійний член Ради Міжнародної біографічної асоціації (Великобританія, Кембридж, 1998 р.), член Ради спілки будівельників України (1999 р.).

Большаков Володимир Іванович неодноразово обирався людиною року Міжнародним біографічним центром (Великобританія, Кембридж), неодноразово був нагороджений відзнакою «За видатні досягнення XX століття» біографічним інститутом США.

Большаков Володимир Іванович провадить велику науково-організаційну роботу. Він створив наукову школу з прикладного матеріалознавства. Невпинно працює над підвищенням якості металопрокату, рівня його експлуатаційних властивостей і відповідно надійності сталей конструкцій, що відповідають технологічним вимогам будівельного виробництва та володіють високою надійністю.

Большаков Володимир Іванович – організатор створення в Придніпровській державній академії будівництва та архітектури мережі спеціалізованих рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій, є головою спеціалізованої вченої ради з захистів кандидатських і докторських дисертацій академії та членом такої ж ради Національної металургійної академії України, членом редколегії журналу «Будівництво України», головним редактором журналів «Металознавство та обробка матеріалів» та «Вісник ПДАБА», заступником головного редактора українсько-польської збірки «Теоретичні основи будівництва».

Большаков Володимир Іванович – заступник голови Ради ректорів Дніпропетровської області, керівник Дніпропетровського територіального відділення Академії будівництва України, директор-засновник міжгалузевого інституту будівельних матеріалів при Придніпровському центрі Міжнародної інженерної академії, з 2006 року – Президент Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Багато часу віддає професор В.І. Большаков громадській роботі. Так, являючись Президентом Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей, Володимир Іванович бере активну участь у численних заходах цієї громадської організації.

Обговорення плану заходів по підготовці святкування 15-ти річного ювілею Фонду вчених

Члени правління Фонду вчених напередодні святкування Дня науки

Підхопивши естафету першого Президента Фонду професора Моссаковського В.І., професор Большаков В.І. продовжує славні традиції в організації Обласного міжвузівського конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

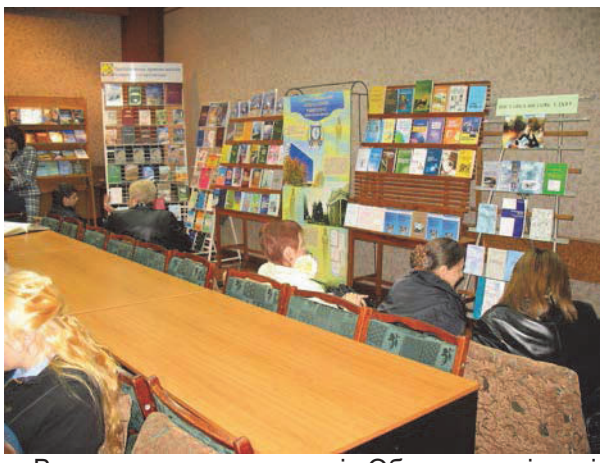

Виставка книг-переможців Обласного міжвузівського конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», 2010 р.

Професор Большаков В.І. дає інтерв'ю з приводу Обласного конкурсу кореспонденту газеті «Днепр вечерний»

Урочисте засідання вченої ради ПДАБА з приводу нагородження переможців Обласного конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

Численні заходи Володимир Іванович Большаков завжди проводить у плідній співпраці з Генеральним директором Фонду вчених Чередниченко Ларисою Лук'янівною. На щотижневих їхніх зустрічах обговорюється безліч різнопланових питань: про спонсорську допомогу, організацію численних заходів щодо роботи філіалів Фонду у кожному ВНЗ нашого міста, про хід Обласного міжвузівського конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», а ще - повістки денні на засіданнях Правління Фонду вчених, про тематичні зустрічі жінок-вчених у «Вишневій вітальні», зв'язки Фонду вчених з творчими Спілками журналістів, письменників, театральних діячів, бібліотеками міста, творчими колективами Дніпропетровського Дому органної та камерної музики, співробітниками Дому вчених, матеріальну допомогу хворим вченим та вченим-ветеранам. Всі ці питання не лише обговорюються на зустрічах Большакова В.І. та Чередниченко Л.Л., але й дуже швидко втілюються у життя.

Завдяки багатому життєвому і науковому досвіду, доброзичливості, чуйності до людей науки та щирості Володимира Івановича Большакова Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей зустрічає своє 15-річчя з великими досягненнями у своїх численних справах та широкими планами на майбутнє.

Правление Фонда учёных

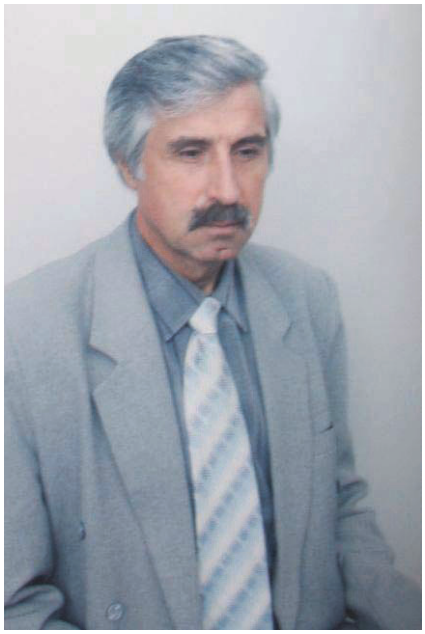

Фатеев Сергей Георгиевич

Фатеев Сергей Георгиевич родился 29 февраля 1956 года в селе Днепровка, Каменско-Днепровского района Запорожской области.

Мать из Краснолиманского района Донецкой области, отец из Каменско-Днепровского района Запорожской области.

После окончания средней школы работал электромонтажником на строительстве Запорожской тепловой электростанции, служил в рядах военно-морского флота СССР (г. Кронштадт).

После службы работал электриком на Никопольском Южно-трубном заводе.

Имеет три высших образования, два из которых экономические. Работает над кандидатской диссертацией в области экономической теории.

Работал первым секретарём Орджоникидзевского горкома комсомола Днепропетровской области, заведующим отделом научной молодёжи Днепропетровского обкома комсомола, директором Центра научно-технического творчества «Импульс» Единой общегосударственной системы НТТМ, генеральным директором Научно-производственного комплекса «Сотер», председателем Днепропетровского регионального отделения Госиннофонда Украины, заместителем начальника главного управлення экономики Днепропетровской облгосадминистрации.

Выступал инициатором и активным участником создания в СССР Временных творческих научных коллективов, Областной программы «Творчество», первых на Украине Молодёжных жилищных комплексов, первых в СССР коммерческих банков «Восток» и «Инкомбанк» (Москва), Единой общегосударственной системы научно-технического творчества молодёжи и центров НТТМ, Союза менеджеров СССР, Союза инновационных предприятий СССР, Государственного инновационного фонда Украины.

Совместно с методологами Новосибирска, Москвы, Санкт-Петербурга, внедрил в Днепропетровской области 5 методологических семинаров по разработке концепции и организационного проекта управления регионом (в том числе при проведении экономического эксперимента в Днепропетровской, Запорожской, Донецкой и Кировоградской областях).

Избирался членом бюро Орджоникидзевского горкома партии, депутатом и председателем комиссии Орджоникидзевского горисполкома, членом Всесоюзного и Всеукраинскоо Совета директоров центров НТТМ, председателем председателей региональных отделений Госиннофонда Украины.

В настоящее время создаёт «Агенство жизнеобеспечения и развития Днепропетровской области» при участии Днепропетровского областного Совета народных депутатов, Днепропетровского городского Совета народных депутатов, Приднепровского научного центра НАН Украины, Днепропетровского отделения Института стратегических исследований при Президенте Украины, Ассоциации научно-исследовательских и проектно-конструкторских учреждений горно-металлургического комплекса Украины.

Автор научного исследования «От экономики самоуничтожения до экономики жизнеобеспечения». Работает над составлением «Программы жизнеобеспечения и развития Днепропетровского района Днепропетровской области», созданием офшорного бизнес-поселения «Мировые технологии».

Женат, имеет двух детей – сына и дочь, – и одного внука.

Фатеев С.Г – один из учредителей и Председатель Правления Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Чумаков Лев Дмитриевич

Заместитель председателя, директор Приднепровского научного центра НАН Украины и МОН Украины, доктор технических наук, старший научный сотрудник.

Лев Дмитриевич Чумаков родился 21 ноября 1938 года в г. Саратове Российской Федерации. Годы войны запомнились налетами немецкой авиации, пытавшимися разбомбить мост через реку Волгу и нефтеперегонные заводы. На крышу дома сыпались осколки от снарядов зениток, стрелявших по бомбардировщикам. Мать – до позднего вечера на работе, отец – на фронте. Две сестры учатся, старшая, Вера Дмитриевна, в финансовом институте, Алевтина – в школе. Напряженная работа сказалась на здоровье матери, в апреле 1946 года она скоропостижно умирает. А вскоре трое детей остаются сиротами.

Юношеские годы Л.Д. Чумакова прошли в Магадане. Здесь он в 1948 году поступил на учебу в среднюю школу № 1 и в 1956 году успешно ее закончил.

Ещё в школе Л.Д. Чумаков увлекся авиацией, закончил при Магаданском городском комитете ДОСААФ СССР годичные курсы авиационных мотористов, дававшие ему право эксплуатировать самолет "Поликарпов-2" и авиационный двигатель М-11. Получил также рабочую специальность токаря 4-го разряда, закончив 3-х месячные курсы при Магаданском авторемонтном заводе.

После окончания средней школы поехал в Москву поступать в Московский авиационный институт им. С. Орджоникидзе. Выбрал факультет авиационного приборостроения, успешно сдал экзамены и был принят на первый курс института.

Кроме учебы занимался спортивной работой: возглавлял институтскую секцию альпинизма, ходил на восхождения в горах Кавказа.

В 1961 году Л.Д. Чумаков был направлен на преддипломную практику и дипломирование в ОКБ-586. Здесь он успешно защитил в 1962 году дипломную работу, получил квалификацию инженера-электромеханика по системам управления летательных аппаратов. В этом же году родилась дочь Татьяна.

После окончания Московского авиационного института был направлен на работу в ОКБ-586. Работая в одном из отделов комплекса динамики и управления, участвовал в создании ракеты-носителя 63С1, ракет Р-36 и Р-36 орбитальной. Здесь начал знакомится с работами по надёжности технических устройств. Тогда это направление только начинало развиваться. Был исполнителем первых в ОКБ-586 отчётов по НИР с анализом надёжности разрабатываемых систем.

Позже был направлен в подразделение, занимающееся созданием документов по эксплуатации разработанных в ОКБ ракетных комплексов, постановкой их на боевое дежурство и обеспечением авторского надзора при эксплуатации.

Был техническим руководителем при вводе в эксплуатацию на головном объекте ракетных комплексов с ракетами Р-36 и постановке их на боевое дежурство. Тогда это была для государства задача чрезвычайной важности, т.к. её успешное выполнение давало возможность обеспечить паритет сил с США и другими странами-обладателями ядерного оружия. Работали, не жалея сил и не считаясь со временем.

В 1967 году Л.Д. Чумаков поступает в очную аспирантуру при недавно образованном по инициативе академиков М.К. Янгеля и Б.Е. Патона секторе проблем технической механики АН УССР. Тема будущей диссертации связана с оптимизацией проведения регламентных работ на ракетных комплексах. Руководитель работы – академик В.И. Моссаковский. В 1968 году родился сын Дмитрий, и работа над диссертацией стала идти параллельно с воспитанием молодого поколения.

Диссертационная работа была подготовлена в срок и защищена в 1971 году в Днепропетровском государственном университете.

После защиты кандидатской диссертации Л.Д. Чумаков был направлен на работу в Днепропетровское отделение Института механики АН УССР, которое позже было преобразовано в Институт технической механики АН УССР.

Л.Д. Чумаков – высококвалифицированный специалист в области надёжности и эффективности сложных технических систем. В 1978 г. решением Президиума Академии наук СССР ему присвоено звание старшего научного сотрудника. Им выполнены работы по развитию теории управления большими системами, разработана методология проектирования процессов эксплуатации сложных технических комплексов.

Л.Д. Чумаков проводил работу по академической тематике фундаментальных исследований, являлся научным руководителем и ответственным исполнителем ряда научно-исследовательских тем, проводившихся по заданию директивных органов.

Л.Д. Чумаков принимал непосредственное участие в создании и совершенствовании нескольких поколений ракетных комплексов стратегического назначения. Результаты выполненных работ нашли практическое использование с крупным экономическим эффектом.

Профессиональную деятельность Л.Д. Чумаков совмещал с общественной. На протяжении ряда лет он возглавлял профсоюзную организацию, будучи избранным председателем местного комитета профсоюза.

В 1985 году была практически завершена основная часть докторской диссертации. В последующие три года проводились исследования эффективности эксплуатации ракетных комплексов оперативно-тактического назначения, результаты которых также вошли составной частью в диссертационную работу. В 1996 году в Днепропетровском государственном университете была защищена докторская диссертация.

Последние годы научная и научно-организационная деятельность Л.Д. Чумакова связана с решением региональных проблем. Под его научным руководством проводятся исследования научно-технического потенциала Приднепровского региона, разработан механизм регионального управления научно-технической сферой.

Созданы: Концепция социально-экономического развития Приднепровского региона до 2010 года, Программа энергосбережения в Днепропетровской области до 2010 года, Региональная методика расчета удельных норм потребления топливно-энергетических ресурсов, Концепция социально-экономического развития Днепропетровской области до 2011 года. Разработаны комплексы мер по решению проблем развития отдельных территорий региона.

Результаты теоретических исследований и прикладных разработок Л.Д. Чумакова опубликованы в монографии, учебно-методическом пособии, брошюре, отраслевом стандарте, в более 150 научных работах.

Много сил и энергии Л.Д. Чумаков отдаёт организации и пропаганде науки.

С 1985 г. Л.Д. Чумаков – заместитель председателя Приднепровского научного центра НАН Украины и МОН Украины.

С 1991 года Л.Д. Чумаков – директор Приднепровского научного центра Национальной академии наук Украины и Министерства образования и науки Украины.

В 1993 г. Л.Д. Чумаков избран исполнительным директором Украинского общества инженеров-механиков, является членом Американского общества инженеров-механиков.

Л.Д. Чумаков награждён Почётной грамотой ЦК КПСС, Совета Министров СССР, ВЦСПС и ЦК ВЛКСМ, многими грамотами за добросовестный труд.

Л.Д. Чумаков – один из учредителей и член Правления Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Чередниченко Лариса Лукьяновна

Одна из учредителей, член Правления и Генеральный директор Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. За свою деятельность в области народного образования и науки Украины награждена: юбилейной медалью «За доблестный труд» в ознаменование 100-летия со дня рождения В.И. Ленина, значком «Відмінник народної освіти», медалями «За трудовую доблесть», «За доблестный труд», «Ветеран труда», орденом «Трудового Красного Знамени», «Почесною відзнакою Української асоціації вчених», орденским знаком «350 лет Переяславской Раде» и разных уровней почётными грамотами и благодарностями.

Чередниченко Лариса Лукьяновна родилась 25 марта 1935 года в Луганской области в семье учителей. В 1943 году пошла в первый класс, а в 1953 году окончила женскую среднюю школу №2 в г. Кадиевка (в настоящее время г. Стаханов) и поступила в Днепропетровский государственный университет на историко-филологический факультет (отделение русского языка и литературы).

Активная жизненная позиция Ларисы Лукьяновны проявлялась во всех её делах и поступках. И в школе, и в университете она помогала ровесникам, чьи родители погибли на фронтах Великой Отечественной войны. И в школе, и в университете она активно занималась спортом – спортивной гимнастикой. В 1956 году, когда ЦК ВЛКСМ обратился к комсомольцам с призывом ехать на Целину убирать первый богатейший урожай, она откликнулась на этот призыв и поехала на Целину. В 1956 году Лариса Лукьяновна вышла замуж, а в1958 году закончила университет.

32 года Лариса Лукьяновна работала в школах г. Днепропетровска, из них 27 лет в СШ №38 учителем русского языка и литературы, потом заместителем директора школы по воспитательной работе. За время работы проявила себя как преподаватель, имеющий высокую теоретическую подготовку, обладающий широким кругозором и эрудицией, хорошей методикой преподавания предмета. Её уроки всегда отличались высоким уровнем идейного содержания. Опыт работы её по теме: «Органическая связь обучения и воспитания» - был обобщён и внедрён в практику работы учителей школ. Большую работу проводила по оборудованию и оснащению учебного кабинета русской литературы. Кабинету было присвоено звание «Образцовый». Как организатор внеклассной и внешкольной работы Лариса Лукьяновна большое внимание уделяла проблемам оптимизации воспитательного процесса.

Успешно работала над внедрением передового педагогического опыта. Была внедрена система идеологического комплекса, широко проводилась работа по оптимальному использованию его возможностей в воспитании у учителей и учащихся общественной активности.

В системе работы «Школа-комплекс» использовала воспитательные возможности всех учреждений культуры микрорайона и города. Создала систему работы вокруг имени Героя Советского Союза Зои Анатольевны Космодемьянской, чьё имя носила СШ №38 с 1945 года. Лариса Лукьяновна сохраняла и приумножала традиции школы по военно-патриотическому воспитанию учащихся.

Огромную работу провела по реконструкции Музея боевой славы 57-ой гвардейской стрелковой дивизии, которая освобождала в годы войны Днепропетровщину.

Чередниченко Л.Л. руководила работой штаба операции «Золотые звёзды». Под руководством штаба работало 15 экспедиционных отрядов, в состав которых входило 533 учащихся 4-10 классов. Лариса Лукьяновна руководила работой Школы передового опыта по военно-патриотическому воспитанию школьников. Её опыт работы по военно-патриотическому воспитанию обобщался РМК в 1982 году.

Много внимания уделяла общественной работе: в течение 5-ти лет избиралась секретарём партбюро СШ №38. С 1981 года как член партбюро руководила работой комитета комсомола школы. В 1990 году ушла на заслуженный отдых в возрасте 55-ти лет.

С 1997 года Чередниченко Л.Л. является одним из учредителей Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, избрана членом Правления и Генеральным директором Фонда учёных.

Чередниченко Л.Л. проявила себя как активный, творческий, талантливый, добросердечный руководитель и организатор, знающий проблемы высшего образования и науки. Лариса Лукьяновна постоянно решает и уделяет много внимания проблемным вопросам социальной защиты учёных, благотворительности, гуманизации образования и воспитания студенческой молодёжи и поддержки молодых учёных области, играет значительную роль в защите интеллектуальных прав научных работников, улучшении их пенсионного обеспечения.

Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей во главе с Чередниченко Л.Л. активно объединяет учёных в желании быть полезными обществу, обогащает их жизнь интересными мероприятиями, конкурсами, творческими встречами, презентациями научных публикаций, совместной работой с молодыми учёными – будущим украинской науки.

Лариса Лукьяновна пользуется большим уважением среди учёных за неутомимый, требовательный характер руководителя, способного создать в коллективе особенную атмосферу доверия, творчества, взаимоуважения и ответственности.

Трудовой путь Чередниченко Л.Л. является образцом бескорыстной, вдохновенной работы и общественного служения науке и учёным.

Зорин Андрей Никитич
(1933-2003 гг.)

Профессор, доктор технических наук, Лауреат Государственной премии, Заслуженный изобретатель Украины, Почётный профессор НГА Украины, Академик АИН Украины, АЕН Российской Федерации, Почётный профессор медицины, председатель экспертного совета Международной Ассоциации авторов научных открытий.
Один из учредителей и член Правления Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Зорин Андрей Никитич родился 23 августа 1933 года в с. Мишурин Рог Днепропетровской области. Выпускник НГУ по специальности «горный инженер-маркшейдер» 1958 года. Работал заведующим отделом Института геотехнической механики НАН Украины.

Удостоен орденов «Шахтёрская слава» I, II, III степени, медали «За доблестный труд», бронзовой медали «За достигнутые успехи в развитии народного хозяйства СССР», медали «За заслуги в деле изобретательства», медали Петра I, медали «За развитие медицины и здравоохранения» и т.д.

Зорин Андрей Никитич является автором 9 научных открытий, 170 изобретений, 23 монографий, более 330 научных работ – он признан одним из наиболее интеллектуально богатых людей Украины и СНГ.

Большинство научных разработок Зорина А.Н. было посвящено управлению поведением горного массива во время добычи полезных ископаемых. В процессе работы над этой проблемой сформировалась научная школа Зорина Андрея Никитича. Его ученики продолжают успешно работать над решением данной задачи.

Однако в сферу интересов Зорина А.Н. входили не только вопросы горного дела. Будучи человеком любознательным, на все вопросы, которые попадали в сферу его внимания, Андрей Никитич пытался дать научно обоснованные ответы.

Глубокие знания технических дисциплин, высокая творческая активность позволяли Зорину А.Н. плодотворно трудиться на стыке наук, экстраполируя физические законы на биологические объекты. Благодаря тесному сотрудничеству с такими выдающимися учёными-медиками, как Г.В. Дзяк, А.В. Люлько, А.Л. Дроздов, С.А. Мунтян, С.И. Баранник и др. в медицинской отрасли были сделаны 3 открытия, 36 изобретений, изданы 4 монографии и более 40 научных трудов.

Вклад Зорина Андрея Никитича в развитие отечественной науки трудно переоценить. Коллективы Национального горного университета, Днепропетровской государственной медицинской академии, Института геотехнической механики, Дорожной клинической больницы, Общества интеллектуальной собственности, Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей обратились к мэру города Днепропетровска И.И. Куличенко с просьбой об установлении мемориальной доски для увековечивания памяти Зорина А.Н. на доме, где он жил…

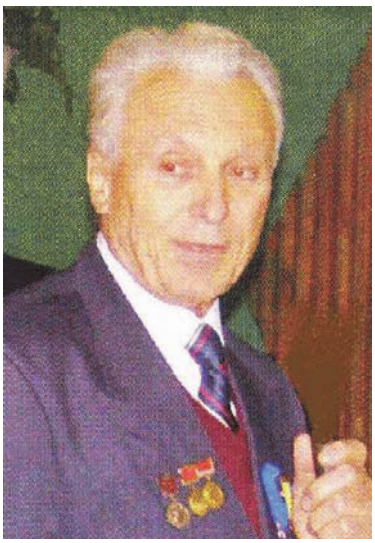

Гриньов Анатолій Федорович

Гриньов Анатолій Федорович – кандидат технічних наук, почесний професор Національної Металургійної Академії, академік Української Академії Інженерних наук, Заслужений металург України, директор НДІ „Укрметалургпром", Лауреат Державних премій України та СРСР. Автор більше 100 публікацій та 51-го винаходу.

На своєму життєвому шляху здобув великий досвід та зробив вагомий внесок у державну скарбницю науки, виробництва, державного управління, підготовки професійних кадрів, зміцнення та поширення іміджу України у світі.

Після закінчення у 1958 році Дніпропетровського металургійного інституту за спеціальністю "Обробка металів тиском" отримав призначення на Нікопольський південнотрубний завод, де працював змінним майстром гарячого прокату, старшим майстром стану, заступником, а потім начальником найбільшого у той час в Європі цеху безперервної прокатки труб (стан 30-102).

Враховуючи плідні результати роботи, дострокове освоєння цехом проектної потужності, у 1973 році був призначений на посаду головного інженера - першого заступника директора Нижньодніпровського трубопрокатного заводу ім. К. Лібкнехта.

На цій посаді реалізувався його інженерний талант. Він безпосередньо керував освоєнням складного сталеплавильного виробництва, збільшенням випуску шарикопідшипникових, нарізних та інших спеціальних труб.

За безпосередньою участю Гриньова А.Ф. на заводі вперше була впроваджена комплексна система управління якістю продукції (КСУЯП).

Заводські служби: автоматизації (ЦЛАМ), раціоналізації та винахідництва (БРтВ), центральна заводська лабораторія (ЦЗЛ), відділ науково-технічної інформації (ОНТІ), - під керівництвом Анатолія Федоровича, неодноразово виходили переможцями та признавалися показовими у Всесоюзному соціалістичному змаганні.

У 1975 році під керівництвом академіка Чекмарьова А.П. та доцента Данченко В.Н. захистив кандидатську дисертацію, а по закінченню Академії народного господарства СРСР підготував роботу для захисту докторської дисертації в галузі економіки.

Досвід господарської діяльності, знання та творчий потенціал були успішно використані на посадах: головного інженера, заступника начальника технічного управління Міністерства чорної металургії України, - де він запроваджував технічне переоснащення галузі, керував науковими підрозділами, займався реалізацією республіканської програми "Метал".

В 1986 році був призначений начальником підвідділу труб Держплану СРСР, а вже через рік Міністр СРСР Колпаков С.В. рекомендував його на посаду директора Нижньодніпровського трубопрокатного заводу, де потрібно було запровадити реалізацію важливіших державних програм з пуску кольцебандажного цеху, трубопрокатного цеху № 1, будівництва газоочистки до мартеновських печей.

Як висококваліфікований спеціаліст, професійний господар, багато зусиль докладав у підбір та підготовку кадрів, створення достойних умов праці, соціального захисту працівників, належних можливостей відпочинку.

Потужні перевантаження на роботі спричинили довготривалу хворобу. Але після одужання він знову проявляє свою небайдужість до людей, активно працює у налагодженні інформаційного зв'язку між підприємствами та організаціями гірничо-металургійної галузі України, відтворення ринків на продукцію підприємств України, виробничих зв'язків з підприємствами колишнього СРСР. Започатковує видавництво журналу „Металургійна та гірничорудна галузь", стає заступником голови Республіканського правління НТО, першим віце-президентом української асоціації „НАПРО", професором кафедри економіки промисловості НМетАУ, науковим консультантом інституту розвитку корпорації „Інтерпайп", одним із засновників та членом Правління Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Плідна праця Гриньова Анатолія Федоровича відзначена високими нагородами: орденами "Трудового червоного прапору" та "Знак пошани", багатьма грамотами.

В 2006 році став лауреатом Загальноукраїнського рейтингу професійних досягнень "Лідер України" та лауреатом Загальноукраїнського конкурсу успішних управлінців "Топ-менеджер України".

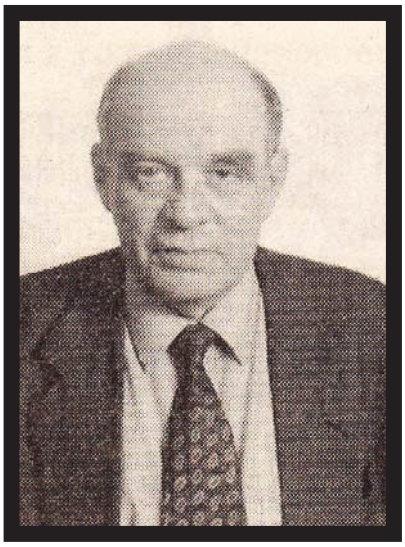

Тютин Вячеслав Александрович (13.10.1940 – 16.02.2003 гг.)

Тютин Вячеслав Александрович – патриот Украины, выдающийся государственный деятель и политик – народный депутат Верховного Совета Украины 2-го созыва.

Таланливый организатор прозводства – первый президент ОАО «Днепрошина», председатель Совета акционеров ОАО «Днепрошина».

Кавалер ордена «Трудового Красного Знамени», орденов «За заслуги» II и III степени, медали «За трудовое отличие». Ему присвоины почётные звания: Заслуженный работник промышленности Украины, Почётный нефтехимик, академик Украинской технологической Академии.

Производственный стаж – 40 лет. Его именем назван переулок в г. Днепропетровске и детско-юношеский центр на массиве Кротова.

Свою карьеру Вячеслав Александрович начал инженером-технологом после окончания Днепропетровского химико-технологического института. Всю свою жизнь – всё своё сердце и щедрость он посвятил Днепропетровскому шинному заводу. Его знали и уважали как человека творческого, самоотверженного, бескомпромиссного и ответственного. Под его умелым руководством и при его непосредственном участии, разрабатывались технологии шин новых моделей, осваивались новые типы сельскохозяйственных машин. Высокое качество и конкурентоспособность продукции ОАО «Днепрошина» подтверждены многими международными наградами и призами.

В последние годы Вячеслав Александрович тесно и плодотворно сотрудничал с депутатскими объединениями в Верховном Совете Украины – «Регионы Украины» и «Европейский выбор», брал участие в подготовке ряда законодательных проектов. Являясь заместителем председателя Днепропетровского областного отделения Партии регионов, непосредственно занимался становлением Партии регионов в Днепропетровской области, увеличением её влияния на социально-экономическое развитие региона.

Тютин В.А. был одним из учредителей и членом Правления Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Отношение учёных к личности В.А. Тютина хорошо выражено в стихотворении кандидата технических наук, заслуженного изобретателя Украины и широкоизвестного поэта – Юрия Давидовича Полисского:

ТЮТИНУ В.А.

Совсем недавно был двадцатый век,
И солнце в октябре вовсю сияло,
А в мире появился человек,
И значит, в целом мире вдруг светлее стало.

Несёт по жизни Тютин этот свет
И добротой своей сердца нам согревает,
Так в чём же энергетики секрет?
А в том, что неразрывна связь живая.

С людьми – он к ним внимателен всегда,
И каждому всегда готов помочь, коль надо,
И в том, что без огромного труда –
Он знает – не берётся ни одна преграда.

Где он, там аура добра вокруг
И добрые дела там на реальной сцене.
Он чуткий, верный и надёжный друг,
И Фонд учёных это чувствует и ценит.

Так пусть же будет негасимым свет –
Свет Тютина души и сердца, что едины!
Дай Бог Вам долгих и счастливых лет
На благо будущего нашей Украины!

Чередниченко Алексей Николаевич

Кадидат экономических наук, доктор философии.

Автор 30 научных работ, 4 монографии (одна индивидуальная).

Награждён медалью за службу в Вооружённых Силах Советского Союза.

Родился в г. Днепропетровске 28 марта 1963 года.

Школа – г. Днепропетровск; Суворовское училище – г. Киев; Высшее общевойсковое училище – г. Ташкент; служба в Вооружённых Силах Советского Союза – 6 лет – г. Тоцкая, Оренбургская область.

В 1990 году в чине капитана уволился из Армии, вернулся в г. Днепропетровск, занялся научной работой и параллельно – бизнесом. В 1995 году защитил кандидатскую диссертацию и получил степень кандидата экономических наук.

В 1997 году, после смерти отца – Чередниченко Николая Алексеевича, доктора экономических наук, профессора, академика Академии экономических наук, – активно включился в создание Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, стал одним из его учредителей и спонсором.

С 2004 года живёт в г. Киеве. Бизнесом прекратил заниматься из-за отсутствия в Украине нормальных условий для развития легального бизнеса.

Работал в ООО «Ай инженеринг». Усиленно занимается научной работой, поступил в Институт подготовки кадров государственной службы занятости.

Круг научных интересов широк и разнообразен:

- пенсионное обеспечение в Украине и мире;
- налоговая система в Украине;
- управление хозяйственной и финансовой деятельностью предприятий разных форм собственности;
- разработка и использование методик конфликтологии;
- создание и апробация собственной методики (энерго-эмоциональная коррекция и повышение стрессоустойчивости);
- психология управления;
- конфликтология;
- тимбилдинг;
- акмеология.

В настоящее время возглавляет VIP консалтинг «Акмеологическое сопровождение лидеров».

Имеет двух дочерей и сына.

Сазонець Ігор Леонідович

Сазонець Ігор Леонідович – доктор економічних наук, професор, декан факультету міжнародної економіки, академік академії економічних наук України, голова Дніпропетровського регіонального відділення Всеукраїнської організації «асоціація економістів-міжнародників», співзасновник та член Правління Фонду вчених.

Автор 22 наукових видань: 6 монографій, 4 підручника, 12 навчальних посібників (усі з грифом МОН України).

Під керівництвом Сазонця І.Л. захищено 2 докторські та 13 кандидатських дисертацій.

З 1980 по 1985 рік Сазонець І.Л. навчався на економічному факультеті Дніпропетровського державного університету за спеціальністю "Економіка праці". Після закінчення університету з 1985 по 1991 рік працював у науково-дослідних підрозділах Дніпропетровського державного університету економічного спрямування на посадах інженера, молодшого наукового співробітника, наукового співробітника. У цей же час, в якості здобувача кафедри управління, підготував під керівництвом проф. Чередниченко М.О. кандидатську дисертацію за темою "Управління стабільністю виробничих колективів як фактор підвищення якості продукції", яку захистив у 1992 році в Інституті економіки промисловості НАН України. З 1991 по 1997 рік працював на практичній роботі у виробничо-фінансовій сфері. Був помічником Генерального директора ВАТ "Дніпроважмаш", начальником відділу цінних паперів та заступником директора Дніпропетровської філії АКБ "Правекс-банк".

З 1997 року призначається помічником ректора Дніпропетровського університету економіки та права. В цьому навчальному закладі він працював на посадах доцента кафедри фінансів та банківської справи, завідуючим кафедрою міжнародної економіки, деканом фінансово-економічного факультету. Одночасно, у 1997 році, прикріпився для підготовки докторської дисертації здобувачем відділу проблем регіональної економіки Інституту економіки промисловості НАН України. В 1999 році при науковому консультуванні проф. Поклонського Ф.Ю. захищає дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за темою "Організаційно-економічний механізм функціонування акціонерних товариств" за спеціальністю 08.06.01 – економіка підприємства й організація виробництва в спеціалізованій раді цього Інституту.

З 2002 року професор Сазонець І.Л. працює в Дніпропетровському національному університеті завідуючим кафедрою економіки народного господарства (з 2004 року кафедра економіки та маркетингу), завідувачем кафедри міжнародного менеджменту. На теперішній час є деканом факультету міжнародної економіки, професором кафедри міжнародних фінансів. Довгий час він запрошувався експертом конкурсної комісії Представництва фонду держмайна України (м. Дніпропетровськ), плідно співпрацює з благодійним Фондом вчених, Дніпропетровським відділенням Всеукраїнської асоціації пенсіонерів. Є експертом з питань євроінтеграції та очолює Дніпропетровське регіональне відділення Всеукраїнської асоціації економістів-міжнародників. Активно працює Сазонець І.Л. за міжнародними програмами. Він приймав активну участь у підготовці міжнародної програми «Відкритий мережевий університет СНД» (Москва, РУДН), учасником якої є Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара за спеціальностями «Міжнародна економіка» та «Менеджмент» та є одним з організаторів плідної співпраці в межах програми між Дніпропетровським національним університетом та Університетом прикладних наук м. Міттвайда (Німеччина). Приймав участь у підготовці фахівців у філії Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара в м. Баку, в якому він працював як голова державної екзаменаційної комісії за спеціальностями «Міжнародна економіка» та «Міжнародні економічні відносини».

З 2004 р. працював у складі спеціалізованої вченої ради Д 08.051.03 при Дніпропетровському національному університеті за спеціальністю 08.03.02 – "Економіко-математичне моделювання", а на теперішній час за спеціальністю 08.00.02 – Світове господарство і міжнародні економічні відносини. З 2010 по 2012 рр. брав участь у складі спеціалізованої вченої ради К 08.085.04 при ДВНЗ «Придніпровська академія будівництва та архітектури» за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами.

На теперішній час коло наукових інтересів професора Сазонця І.Л. поєднує в собі питання корпоративного управління, діяльності корпорацій та їх функціонування в умовах глобалізації як транснаціональних структур. Тому основними напрямками наукових досліджень є: сутність та основні концепції транснаціоналізації в умовах глобалізації, теорія розвитку корпорацій та еволюція компаній у ТНК, становлення світової корпоративної системи та розвиток ТНК, формування економічної політики ТНК, регулювання діяльності ТНК в міжнародних корпоративних моделях, економічні передумови політики соціального партнерства корпорацій України.

Багато часу приділяє професор Сазонець І.Л. родині. Його дружина є його однодумцем та супутником. У 2008 р. Сазонець Ольга Миколаївна захистила докторську дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.02 – світове господарство і міжнародні економічні відносини і працює професором кафедри менеджменту та туризму факультету міжнародної економіки Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Його син – Сазонець Віталій випускник факультету міжнародної економіки Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара – магістр зі спеціальності «менеджмент зовнішньоекономічної діяльності» присвятив своє життя спортивній кар'єрі. Він – чемпіон України з фігурного катання в одиночному катанні серед чоловіків.

Віталій приймав участь в багатьох міжнародних спортивних змаганнях – Чемпіонатах Європи та світу. На теперішній час продовжує професійну кар'єру фігуриста в найвідомішому льодовому шоу світу (за контрактом) та одночасно навчається в аспірантурі Дніпропетровського державного інституту фізичної культури та спорту за спеціальністю, 24.00.01 - Олімпійський і професійний спорт і готує дисертацію за темою: «Організаційно-методичні засади функціонування регіональних центрів олімпійської підготовки». На теперішній час вийшла в світ монографія Савченко В.Г., Сазонець В.І. «Формування сучасних підходів до управління олімпійським спортом».

Донька – Таісія – студентка факультету міжнародної економіки Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, навчається за спеціальністю «менеджмент зовнішньоекономічної діяльності». Одночасно за програмою подвійного диплому з університетом прикладних наук м. Міттвайда (Німеччина) вона отримує другий диплом у Німеччині.

II. Советы общественных организаций учёных

Совет ректоров

Председатели Совета ректоров

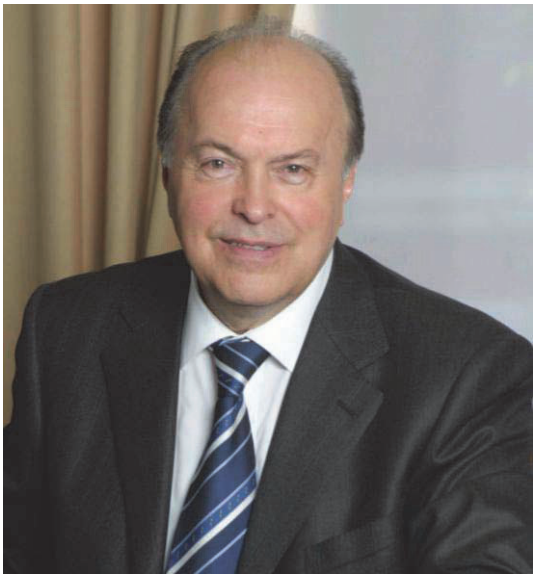

Пивняк Геннадий Григорьевич,
академик НАН Украины,
ректор НГУ

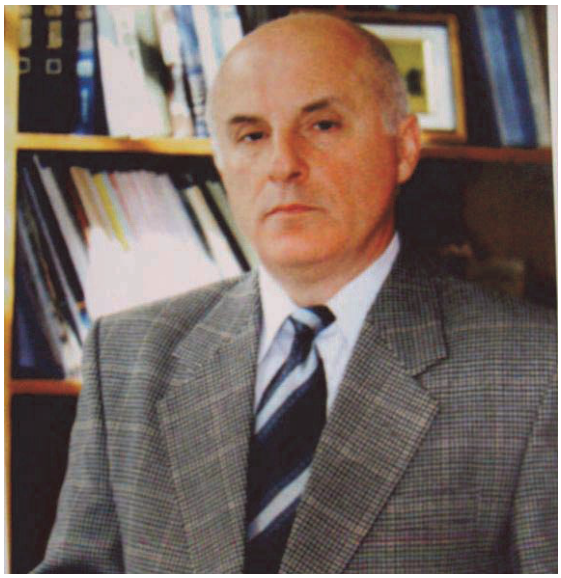

Величко Александр Григорьевич,
академик НАН Украины,
ректор НМетАУ

Члены Совета ректоров (с 1997 года по 2012 год)

Большаков
Владимир Иванович,
профессор, ректор ПГАСА

Пшинько
Александр Николаевич,
профессор, ректор ДНТУЖТ

Поляков
Николай Викторович,
профессор, ректор ДНУ

Таран
Юрий Николаевич,
академик, ректор НМетАУ

Бурмистр
Михаил Васильевич,
профессор, ректор УГХТУ

Дзяк
Георгий Викторович,
профессор, ректор ДГМА

Масюк
Николай Трофимович,
профессор, ректор ДГАУ

Шемавнёв
Владимир Ильич,
профессор, ректор ДГАУ

Кобец
Анатолий Степанович,
профессор, ректор ДГАУ

Негодченко
Александр Владимирович,
профессор, ректор ДУ МВС

Алфёров
Сергей Николаевич,
профессор, ректор ДУ МВС

Холод
Борис Иванович,
профессор, ректор ДУЭП

Падун
Пётр Панфилович,
профессор, ректор АТСУ

Сорока
Леонид Степанович,
профессор, ректор АТСУ

Ченцов
Виктор Васильевич,
профессор, ректор АТСУ

Редина
Наталия Ивановна,
ректор ДГФА

Савченко
Виктор Григорьевич,
профессор, ректор ДГИФКиС

Верхоглядова
Наталия Игоревна,
профессор, ректор ИП «Стратегия»

Бызов
Владимир Фёдорович,
профессор, ректор КрТУ

Вилкул
Юрий Григорьевич,
профессор, ректор КрТУ

Ступник
Николай Иванович,
профессор, ректор КрТУ

Огурцов
Анатолий Павлович,
профессор, ректор ДзГТУ

Буряк
Владимир Константинович,
профессор, ректор КрГПУ

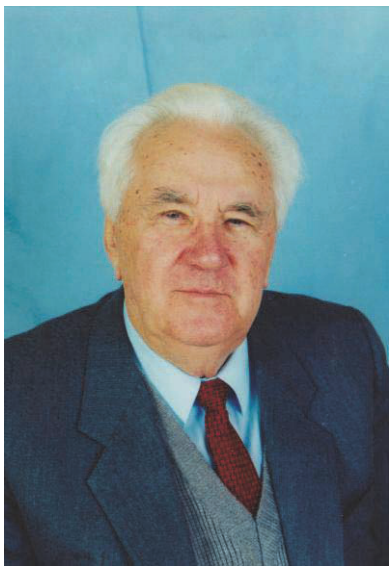

Осадчук
Григорий Степанович,
доцент, директор КрЭИ КНЭУ

Одной из знаменательнейших встреч 1998 года была встреча с Советом ректоров ВУЗов Днепропетровской области и с его председателем академиком НАН Украины – Пивняком Геннадием Григорьевичем.

Совет ректоров – это независимая общественная организация, в которую входили ректоры 20-ти ВУЗов Днепропетровской области. Организация очень авторитетная и уважаемая, с которой считались власти. В состав Совета ректоров также входили представители Днепропетровских облгосадминистрации, облсовета, горсовета и Жовтневого райсовета, на территории которого находились почти все ВУЗы города.

Работа Совета ректоров велась планомерно, слаженно, творчески и плодотворно. Открытие, достижение, опыт одного ВУЗа становился достоянием всех ВУЗов. Решалось масса проблем и вопросов: учебные, научные, творческие, воспитательные, бытовые и финансовые.

Объём работы ректора был и есть необъятным – решать надо было всё «мгновенно и одновременно». Рабочий день (и не только день, а зачастую, захватывая и ночь) у каждого ректора расписан не по часам – по минутам. И такое коллективное, творческое содружество, как Совет ректоров, помогало им в сложнейших условиях и ситуациях: финансовых, политических, временных – выжить и помочь выжить ВУЗам, учёным, науке и Фонду учёных, с момента его появления.

Я благодарна Геннадию Григорьевичу за то доверие, которое он оказал мне и сумел передать его всем членам Совета ректоров. Я получила разрешение присутствовать на заседаниях Совета ректоров в числе приглашённых. На каждом заседании Совета ректоров я имела возможность информировать ректоров, чем на данный момент занимается Фонд учёных, какие проблемы решает, и чем они могут помочь в решении этих проблем.

Присутствующие на Совете ректоров представители органов власти реагировали активно и доброжелательно, и каждый старался в силу своих возможностей помочь Фонду учёных и принять участие в его делах.

Так, благодаря Татьяне Михайловне Кравченко (тогда она была заместителем главы Днепропетровской облгосадминистрации), по её предложению родилась идея, которая быстро воплотилась в жизнь и стала доброй традицией: в преддверии празднования Международного женского дня – 8 Марта проводить вечера-встречи «От всей души» женщин-учёных с руководством Днепропетровских облгосадминистрации и облсовета. Эти вечера-встречи проводились в течение многих лет во Дворце студентов, в театре им. Т.Г. Шевченко, Доме органной и камерной музыки.

Трудно и сложно передать те чувства и переживания женщин-учёных, присутствовавших на таких вечерах впервые. Более подробно об этом Вы сможете прочитать в разделе «Наши традиции» этой книги.

Для более тесной связи между ВУЗами Днепропетровской области и Фондом учёных было принято решение о создании Филиалов Фонда учёных на базе каждого ВУЗа: ВУЗы становились коллективными членами, а их учёные – индивидуальными членами Фонда учёных. Филиалами Фонда учёных внутри ВУЗа руководили Советы Филиалов в составе:

председатель Совета Филиала – ректор ВУЗа;

заместитель председателя – проректор по науке;

исполнительный директор – учёный ВУЗа.

Так родился при Фонде учёных Совет исполнительных директоров.

Позже, когда был создан Областной Совет молодых учёных, при Совете ректоров был создан Совет проректоров по науке. Режим работы Советов был очень удобен. В начале каждого месяца проводились:

первый понедельник – заседание Совета ректоров;

первый вторник месяца – заседание Совета исполнительных директоров;

первая среда месяца – заседание Совета молодых учёных.

Такая система давала возможность подводить итоги работы за прошедший месяц и планировать работу на предстоящий.

Главной заботой всех ректоров была – забота о людях науки, об учёных, чтобы сохранить научный потенциал ВУЗа, чтобы учёные могли выжить и дать качественное образование студентам, о которых всечасно пеклись ректоры, стараясь в «лихие 90-ые», время безденежья и нестабильности, сохранить материальную базу ВУЗов, не «разбазарить» в целях выживания корпуса ВУЗов, общежития, оздоровительные сооружения и спортивные лагеря за пределами города.

Совет ректоров всегда шёл навстречу предложениям Фонда учёных. Ректоры лично принимали участие во многих акциях и мероприятиях (в малых, когда касалось одного человека или одной семьи, или в больших, когда учёных собиралось по 250-500 (700) человек, в зависимости от того, в каком помещении проводилось мероприятие).

Трудно передать моё состояние и мои чувства, когда я на заседании Совета ректоров объявляла о какой-то жизненной ситуации или просила о чём-то – вдруг взлетает чья-то рука над головой, и я слышу: «Это я, это мы, это наш ВУЗ сделает».

Я и сейчас без волнения и слёз не могу вспоминать о тех днях, событиях и людях, о ректорах, особенно о тех, которых уже нет с нами. А событий было много и разных:

- одеть, обуть учёных – собирали вещи;
- накормить, особенно одиноких – проводили «Святкові вечері», вручали на мероприятиях продукты, продуктовые наборы, закупали по себестоимости на фабрике макаронные изделия, летом привозили и раздавали бесплатно томатный сок и овощи;
- помочь сельским школам – собирали книги для школьных библиотек.

А на всё это нужен был транспорт, а для транспорта – бензин, а денег на бензин и ремонт машин не было. Но все вместе искали и находили выход. И ехали, отвозили, привозили, вручали, разносили по домам.

Вопросам духовности и культуры студентов Совет ректоров уделял большое внимание. И Фонд учёных волновался о том же. На одно из заседаний Совета ректоров, по разрешению его председателя – Пивняка Геннадия Григорьевича, я пригласила директора Днепропетровского Дома органной и камерной музыки, заслуженного деятеля культуры Украины – Голикову Нину Фёдоровну. И мы ознакомили ректоров с разработанной нами Программой духовного воспитания учащихся и студентов. Дом органной и камерной музыки стал проводить лекции и концерты в ВУЗах, техникумах и школах города: три концерта давались на выезде, а один раз ВУЗы, техникумы и школы водили слушателей в Дом органной и камерной музыки, чтобы познакомиться и увидеть орган, прослушать лекцию музыковеда и концерт органной музыки.

В Национальном горном университете родилась идея и воплотилась в жизнь – для первокурсников был открыт 2-х годичный лекторий «Музыкальные среды».

Из Книги отзывов: *«17 сентября в рамках проекта «Музыкальные среды» в Национальном горном университете состоялась первая встреча с музыкантами Днепропетровского Дома органной и камерной музыки. Считаю, что концерт был не только интересным и познавательным событием для всех присутствующих, а ещё в некотором смысле праздником. Не каждый день студенты имеют возможность посетить Дом органной и камерной музыки или просто послушать классическую музыку, и вот появилась возможность прикоснуться к прекрасному. Я считаю, что концерт прошёл на достойном уровне. Мне действительно понравилось и то, с каким энтузиазмом талантливая женщина-музыковед читала публике лекцию, и то, с каким чувством самоотдачи исполняли произведения профессиональные музыканты. Меня поразило их умение не просто отрабатывать свой обычный день-концерт, но и эмоционально передать настроение любого музыкального произведения сердцу каждого слушателя. Я, несмотря на то, что закончила музыкальную школу (класс фортепиано), узнала очень много нового о струнных инструментах, ансамблях, разнообразии музыкальных произведений, биографических данных композиторов, а также с большим удовольствием прослушала замечательные произведения известных композиторов мира. Надеюсь, что данный проект будет жить не один год в стенах Национального горного университета».*

Тригулова Александра, студентка группы МО-03-2

В Национальной металлургической академии Украины шёл и продолжал идти на протяжении более 10-ти лет «Музыкальный круиз» в сопровождении оркестра Гарри Логвина «Времена года» и под руководством дирижёра Дмитрия Логвина. Эти концерты-лекции спонсировались Фондом социального спасения, в котором председателем его координационного Совета была Пинчук Софья Иосифовна, доктор технических наук, профессор Национальной металлургической академии Украины.

Из Книги отзывов: *«Отдельно хочу сказать о Софье Иосифовне Пинчук. С присущей ей скромностью и тактом она каждый раз представляла оркестр Гарри Логвина «Времена года» и в заключение тепло и сердечно благодарила музыкантов за доставленное удовольствие. Именно благодаря её стараниям стала доступной возможность познакомиться с мировыми музыкальными шедеврами, а студенческой молодёжи прививать вкус к истинному искусству. Спасибо Софье Иосифовне Пинчук, спасибо талантливым музыкантам, спасибо дирижёру и руководителю оркестра Гарри Логвина «Времена года» – Дмитрию Логвину. Я верю в возрождение культуры, в развитие и процветание Украины, в благородную цель – сеять разумное, доброе, вечное».*

Ермилова Т.Н., член Фонда учёных

На этих концертах присутствовали не только преподаватели и студенты Национальной металлургической академии Украины, но приглашались и присутствовали преподаватели и студенты всех ВУЗов г. Днепропетровска. Концерты оркестра Гарри Логвина «Времена года» пользовались большой популярностью, зал всегда был переполнен.

Из Книги отзывов: *«Отрадно было наблюдать, как заполняется зал не только известными учёными, но и студенческой молодёжью, которая с шумом рассаживалась по рядам, не оставляя ни одного свободного места. Но с первых же аккордов оркестра шум мгновенно затихал, и слушатели погружались в удивительный мир музыки. С чувством искренней благодарности я вспоминаю эти незабываемые минуты истинного наслаждения классической музыкой. Хочу подчеркнуть, как исключительно важны такие встречи именно в наше непростое время. И что особенно важно, что продолжают жить лучшие традиции основателя оркестра «Времена года» – Гарри Логвина, который был и остаётся образцом МУЗЫКАНТА, ДИРИЖЁРА, ЧЕЛОВЕКА».*

Чёрная В.И., д.б.н, профессор ДГАУ

Особенно интересно проходили выездные заседания Совета ректоров. Участники этих выездных заседаний имели возможность увидеть в полном объёме, как осуществляется в конкретном ВУЗе связь единства обучения и воспитания студентов, гуманизация их образования, условия их проживания, как осуществляется студенческое самоуправление, как студенты проводят свой досуг и многие другие вопросы ВУЗа. По результатам всего увиденного можно было сделать вывод, что работа в ВУЗах велась огромнейшая, разносторонняя и всеобъемлющая. У каждого ВУЗа было своё лицо.

Такие выездные заседания Совета ректоров натолкнули на мысль и позволили один из Областных межвузовских конкурсов на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» провести по теме «Лучшая концепция гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов, её учебно-методическое обеспечение и практическое внедрение в работу ВУЗа», который длился 2 года. Более подробно об этом конкурсе и других конкурсах рассказано в разделе этой книги «Наши конкурсы».

Следует отметить, что в этих конкурсах активнейшее участие принимали ректоры ВУЗов, и это давало возможность увидеть их творческий потенциал. Активное участие принимали ректоры и в Выставках книг-победителей по результатам Областных межвузовских конкурсов, и в Презентациях этих конкурсов. За 15 лет было проведено 9 конкурсов совместно с Советом ректоров и Главным управлением по науке и образованию Днепропетровской облгосадминистрации.

В 2000 году Фонд учёных провёл, собрав статистические данные по ВУЗам Днепропетровской области, анализ возраста профессорско-преподавательского состава ВУЗов. Оказалось, что средний возраст наших учёных – более 60 лет. А молодых учёных – всего 23 кандидата наук до 35 лет и 2 доктора наук до 45 лет на 20 ВУЗов. Добавили аспирантов третьего года обучения – поучили всего 223 молодых учёных. Поэтому на Совете ректоров было принято решение о воссоздании Областного Совета молодых учёных (ОСМУ), и создании Советов молодых учёных на базе каждого ВУЗа области. Председателем ОСМУ был избран Власов Сергей Фёдорович, доктор технических наук, профессор Национального горного университета (один из 2-х докторов наук до 45 лет). Выбор был удачен. ОСМУ стал «кузницей кадров» молодых учёных. Более подробно о деятельности ОСМУ рассказано в разделе этой книги «Областной Совет молодых учёных».

Трудно, даже невозможно, оценить поддержку и помощь Совета ректоров Фонду учёных в его становлении и деятельности. Наше отношение и наше мнение о Совете ректоров прекрасно выразил в своём «Посвящении Совету ректоров» Юрий Давидович Полисский.

У Фонда учёных, по счастью,
Есть добрый и искренний друг,
И с нами – его соучастье,
Тепло его дружеских рук.

Сердечность, забота о людях,
В нем светятся ярким огнём.
Средь тысячи дел не забудет
О тех, кто нуждается в нём.

Проблемы науки решая,
Он должен повсюду успеть.
Но это ему не мешает
Проблемами Фонда болеть.

Он умный и чуткий, сердечный.
Он тонкий интеллектуал,
И в жизни такой быстротечной
Он Фонду опорою стал.

Душевные свойства такие
В ком лично – отвечу сейчас.
А он – это Вы, дорогие.
Вы – ректоры. Это о вас.

Признательны мы Вам сердечно:
Таран, Поляков и Пивняк,
Бурмистр, Большаков и, конечно,
Пшинько, Виктор Савченко, Дзяк.

Но списка конец всё ж не близок.
И в этом блестящем ряду –
Величко, Буряк и Негодченко, Вилкул,
Редина, Холод, Падун.

И есть Огурцов в этом списке,
Верхоглядова, Шемавнёв, Осадчук.
И всем Вам – друзьям самым близким,
Поклон и сердец наших стук!

2001 г.

Совет проректоров по науке

Дронь
Николай Михайлович,
профессор ДНУ

Бондаренко
Владимир Ильич,
профессор НГУ

Бешта
Александр Степанович,
профессор НГУ

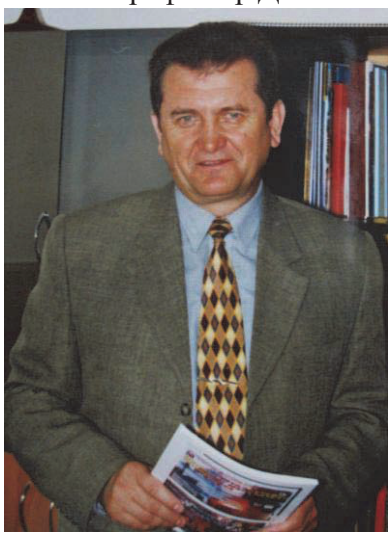

Пройдак
Юрий Сергеевич,
профессор НМетАУ

Мямлин
Сергей Витальевич,
профессор ДНТУЖТ

Коваленко
Виктор Степанович,
профессор ДХТУ

Макаренко
Пётр Николаевич,
профессор ДГАУ

Рисич
Иосиф Леонидович,
профессор АТСУ

Вакарчук
Сергей Борисович,
профессор АТСУ

Мыслывый
Владимир Андреевич,
профессор ДУ МВС

Савицкий
Николай Васильевич,
профессор ПГАСиА

Рядно
Александр Андреевич,
профессор ДГФА

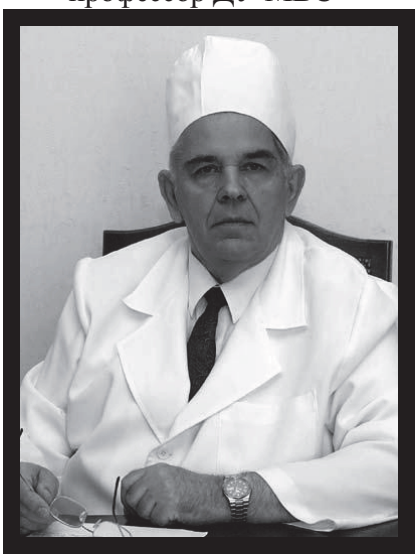

Люлько
Алексей Владимирович,
профессор ДГМА

Мамчур
Виталий Иосифович,
профессор ДГМА

Москаленко
Наталья Васильевна,
профессор ДГИФКиС

Момот
Владимир Евгеньевич,
профессор ДУЭП (ДУАН)

Задоя
Анатолий Александрович,
профессор ДУЭП (ДУАН)

Холод
Сергей Борисович,
доцент ДУЭП (ДУАН)

Решая проблему молодых учёных, Совет ректоров доверил руководство деятельностью Советов молодых учёных ВУЗов проректорам по научной работе. Так был создан Совет проректоров по науке. Председателем Совета проректоров по науке был избран Дронь Николай Михайлович, доктор технических наук, профессор, проректор по научной работе Днепропетровского национального университета, член Президиума координационного Совета по научной работе Украины.

Совет проректоров по науке работал планомерно, слаженно и плодотворно. Заседания Совета проректоров по науке проходили ежемесячно по графику. Особой популярностью пользовались выездные заседания. Заранее все участники заседаний Совета проректоров по науке знали повестку дня и вопросы, по которым обязательно имели информацию по своим ВУЗам, и готовы были выступить. Выездные заседания Совета проректоров по науке помогали увидеть работу проректора по науке с Советом молодых учёных ВУЗа и обменяться опытом работы.

Проректоры по науке вносили большой вклад в совместную деятельность Фонда учёных и ВУЗов. Они – участники всех наших Областных межвузовских конкурсов. На них лежала ответственность за организацию и проведение I этапа конкурса – внутривузовского конкурса. Они – члены конкурсной комиссии Областного конкурса. Они курировали организацию и проведение Выставок книг-победителей конкурсов, подготовку и проведение Презентаций конкурсов. Они готовили и принимали участие в учёных Советах ВУЗов по награждению победителей Областных межвузовских конкурсов.

Проректора по науке ВУЗов принимали участие в подготовке и проведении и лично участвовали в совместных масштабных мероприятиях Фонда учёных и Днепропетровских облгосадминистрации и Областного Совета:

- в Вечерах-встречах женщин-учёных с руководством области, посвящённых Международному женскому Дню 8 Марта;
- в Презентациях Областных межвузовских конкурсов;
- в Днях науки.

Проректора по науке ВУЗов также принимали участие в подготовке и проведении и лично участвовали в совместных масштабных мероприятиях Фонда учёных и Днепропетровского городского Совета:

- в Днях Победы;
- в Днях человека пожилого возраста;
- в Днях рождения Фонда учёных.

Творческая работа по науке каждого проректора хорошо была видна по результатам:

- по ежегодно растущему участию учёных ВУЗа и его лично в Областных межвузовских конкурсах на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу»;
- по ежегодно растущему количеству и качеству молодых учёных в ВУЗе и их участию в городских, областных, всеукраинских и международных конкурсах на гранты, именные стипендии, на звание «Лучший молодой учёный»;
- по участию Совета молодых учёных ВУЗа в ежегодном конкурсе на звание «Лучший Совет молодых учёных»;
- по режиму, системе, созданию в ВУЗе условий работы для учёных (известных и молодых);
- по созданию в ВУЗе системы заинтересованности учёных в творческой работе.

Всё это хорошо просматривалось на заседаниях, особенно на выездных, Совета проректоров по науке, что позволяло увидеть работу каждого проректора по научной работе.

Таким образом, Совет проректоров по научной работе стал своеобразной и профессиональной, и творческой школой мастерства.

Совет исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных

Довгань
Сергей Михайлович
к.т.н., начальник НИС НГУ

Хоменко
Олег Евгеньевич
к.т.н, доцент НГУ

Шевченко
Сергей Викторович
к.геол.н., доцент НГУ

Половина
Николай Никифорович
к.ф-м.н., доцент ДНУ

Сокол
Галина Ивановна
д.т.н., профессор ДНУ

Луковская
Ольга Леоновна
к.мед.н., доцент ДГИФКиС

Пашков
Фёдор Егорович
к.т.н., доцент ДНТУЖТ

Долина
Леонид Фёдорович
к.т.н., профессор ДНТУЖТ

Очкасов
Александр Борисович
к.т.н., доцент ДНТУЖТ

Заболотный
Михаил Борисович
к.ист.н., доцент НМетАУ

Кадильникова
Татьяна Михайловна
д.т.н., профессор НМетАУ

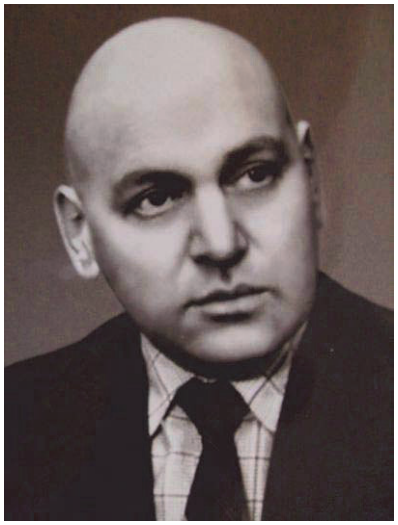

Полисский
Юрий Давидович
к.т.н., НИИ А Чермет

Чабан
Илья Павлович
к.с/х.н., профессор ДГАУ

Остапов
Владимир Иванович
д.с/х.н., профессор ДГАУ

Марениченко
Валентин Васильевич
доцент, начальник НИС ДГАУ

Гирич
Тамара Ефимовна
к.хим.н., доцент УГХТУ

Евдокименко
Наталия Михайловна
д.хим.н., доцент УГХТУ

Чебашов
Юрий Павлович
к. .н., доцент АТСУ

Борисенко
Ольга Петровна
к.э.н., доцент АТСУ

Галясовская
Ольга Владимировна
гл. спец. отдела аспирантуры
и н/о работы АТСУ

Виноградова
Наталия Леонидовна
к.н.госуправления,
нач. отдела аспирантуры
и н/о работы АТСУ

Поповский
Анатолий Михайлович
д.фил.н., профессор ДУ МВД

Винниченко
Тамара Григорьевна
к.фил.н., профессор ДУ МВД

Тертышник
Владимир Митрофанович
д.юр.н., профессор ДУ МВД

Сорокин
Владимир Александрович
к.т.н., доцент ПГАСиА

Тытюк
Анатолий Александрович
к.т.н., начальник НИС ПГАСиА

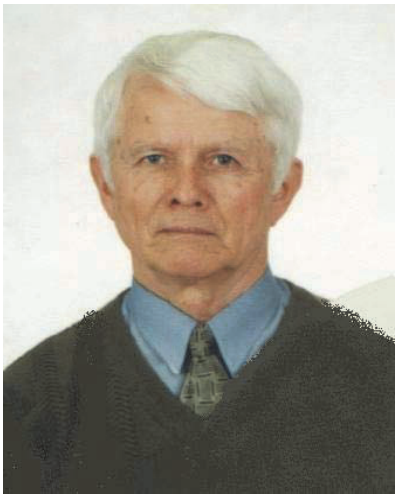

Подпальный
Анатолий Фёдорович
с.п.к. НИС ПГАСиА

Трофимова
Вера Артёмовна
к.мед.н., доцент ДГМА

Бразалук
Александр Захарович
д.мед.н., профессор ДГМА

Сакович
Василий Никитич
д.мед.н., профессор ДГМА

Сазонец
Игорь Леонидович
к.э.н., доцент ДУЭП

Гармидер
Лариса Дмитриевна
к.э.н., доцент ДУЭП (ДУАН)

Холодова
Ольга Юрьевна
к.т.н., доцент ДУАН

Баранник
Лилия Борисовна
к.э.н., доцент ДГФА

Пикулина
Надежда Юрьевна
к.э.н., доцент ДГФА

Чечельницкая
Анна Владимировна
к.ист.н., доцент ДГФА

Как было уже сказано, в 1998 году в каждом ВУЗе были созданы Филиалы Фонда учёных, которыми руководили Советы Филиалов:

- председатель Совета Филиала Фонда учёных – ректор ВУЗа;
- заместитель председателя Совета Филиала Фонда учёных – проректор по науке ВУЗа;
- исполнительный директор Совета Филиала Фонда учёных – учёный ВУЗа.

Поэтому, информация о деятельности Фонда учёных, о совместных планах, которые намечались и проводились, быстро поступала к учёным ВУЗа. Живая связь Фонда учёных с ВУЗами через Советы Филиалов Фонда учёных и их исполнительных директоров помогла Фонду учёных и выжить, и состояться, и действовать на протяжении 15 лет. Заседания Совета исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных проходили ежемесячно в первый вторник месяца.

Исполнительные директора – это учёные-подвижники, проработавшие в Фонде учёных по 11-14 лет, бескорыстно, на благотворительной основе, как и все, кто работал в Фонде учёных. И кроме благодарного, сердечного «Спасибо» от ВУЗов и Фонда учёных, авторитета, признательности и уважения со стороны учёных-коллег, они не имели.

Многим такое отношение к деятельности Фонда учёных со стороны исполнительных директоров непонятно, непостижимо и вызывало удивление: «Как, ничем не отмеченный, и не имеет никакой выгоды? В наше время?! Тогда во имя чего всё это?» Конечно, обывателю трудно понять, как это, дав подряд несколько лекций, имея огромные нагрузки: учебные, научные, служебные – они торопятся на заседание Совета исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных в любое время года, в любую погоду, чтобы на следующий день воплощать совместные планы с Фондом учёных в жизнь. Что двигало исполнительными директорами? Ответ очень прост, как ни возвышенно это звучит: «Во имя науки и людей науки», – и, как ни странно это слышать в наше время, – «Во имя родины нашей – Украины и украинского народа», о котором некоторые так «пекутся» и много говорят, но ничего не делают, ничем своим не поступаются, а также – «Во имя нашего будущего, о котором думаем и действуем сейчас от всей души и сердца!»

К огромному сожалению, за год до 15-летия Фонда учёных в некоторых ВУЗах произошла замена исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных: безжалостно время – некоторые ушли на пенсию, а некоторые – из жизни, о ком мы скорбим и сейчас. Новый боевой отряд исполнительных директоров подхватил лучшие традиции Совета исполнительных директоров первого созыва – это энтузиазм, инициатива, ответственность, бескорыстие, доброта, забота о людях. Они уже снискали себе у Фонда учёных и у учёных-коллег уважение, авторитет, признательность и благодарность.

На протяжении многих лет заместителем Председателя Совета исполнительных директоров Фонда учёных был Половина Николай Никифорович, к.ф-м.н., доцент физико-математического факультета Днепропетровского национального университета. В настоящее время в новом составе заместителем Председателя Совета исполнительных директоров Фонда учёных является Марениченко Валентин Васильевич, доцент, начальник НИС Днепропетровского государственного аграрного университета.

Много стихотворений Совету исполнительных директоров Фонда учёных посвятил наш поэт Юрий Давидович Полисский, к.т.н., Заслуженный изобретатель СССР, работающий в Совете исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных с момента его основания, являясь исполнительным директором НИИ А Чермет. Некоторые из его стихотворений мы помещаем в эту книгу.

МОИМ ДОРОГИМ ФОНДОВЦАМ!

Дорогие друзья, всем привет!
Поздравляю вас всех с годом Новым!
Всем вам – долгих и радостных лет.
И чтоб каждый из вас был здоровым.

Как приятно, что в Новом году
Снова вижу я милые лица.
Слава Богу, что все на ходу.
Этот дар пусть подольше продлится.

Пусть директорский дружный народ
С директрисой своей генеральной
Фонд ведут неуклонно вперёд,
Чтобы жизнь наша стала нормальной.

Пусть же Фонд, подруживший нас всех,
Фонд, где цель и поступки – благие,
Будет жить, как наш общий успех.
С Новым годом, мои дорогие!

2002 год

МОИМ ДОРОГИМ ФОНДОВЦАМ!

С Новым годом, друзья, с годом Новым!
Начинаем мы новый полёт.
Вижу лица родные я снова.
Всем пусть в Новом году повезёт.

Всем желаю счастливых, здоровых,
Обеспеченных, радостных дней.
И удач неожиданных, новых
В нарастающем море огней.

Хоть за временем нам не угнаться,
Но за шесть напряжённейших лет,
Фонд учёных сумел состояться,
И, по-прежнему, паузы нет.

На пути нам пока незнакомом,
Что надеемся вместе пройти,
Стал наш Фонд и причалом, и домом,
И огнём маяка на пути.

И, любимый учёным народом,
Уважение Фонд наш снискал.
С Новым годом, друзья, с Новым годом!
Я за вас поднимаю бокал!

2004 год

МОИМ ДОРОГИМ ФОНДОВЦАМ!

Дорогие мои, добрый вечер.
Дверь распахнута в милый наш дом.
Как прекрасно, что новая встреча
Происходит за этим столом.

Дорогие мои, как приятно,
Что мы все перешли в новый год.
Пусть в науке и в жизни приватной
Непременно лишь радость вас ждёт.

Дорогие мои, я желаю,
Чтобы в год петуха, что настал,
Настроение было, как в мае,
А здоровье прочней, чем металл.

Дорогие мои, пусть удача,
Что как синяя птица поёт,
Будет с вами всегда, – не иначе.
Ибо все вы достойны её.

Так поднимем бокалы за встречи
И за жизни естественный ход.
Дорогие мои, добрый вечер.
Пусть хорошим окажется год.

2005 год

ИМЕНИННИКАМ ФОНДА УЧЁНЫХ!

За окнами осень – симфония цвета,
Созвездие листьев, жарой опаленных.
И мы – именинники знойного лета
Сегодня на празднике в Фонде ученых.

И радостно сердцу, что вижу я снова
Такие родные и милые лица.
Желаю вам: будьте, коллеги, здоровы
Пусть лето в душе вашей длится и длится.

Так, выпьем за дни, что ушли чередою,
За свет на пути, что помог нам в ненастье,
За новые дали под яркой Звездою,
За нас, дорогие, за радость и счастье!

2007 год

Более подробную информацию о каждом исполнительном директоре Филиала Фонда учёных смотрите в разделе этой книги «Филиалы Фонда учёных».

Областной совет молодых учёных

Здобутки молодих вчених Дніпропетровщини

Молоді вчені – безцінний інтелект, без якого немає майбутнього України. І тому ми повинні його не тільки берегти, але й створювати всі необхідні умови для його розвитку та ефективного використання

У грудні 2010 р. рада молодих вчених Дніпропетровської області (ОРМВ) відсвяткувала свій перший 10-річний ювілей, а у 2011 р. для неї відбулись дуже знакові події. І усі ці роки його організатором і беззмінним керівником був д-р техн. наук, професор Національного гірничого університету Власов Сергій Федорович.

Рада була створена з метою об'єднання наукової молоді регіону, визначення й аналізу розвитку і потреб молодих вчених, сприяння збереженню і створенню наукових шкіл, поширення і впровадження результатів наукових досліджень талановитої молоді, представлення інтересів молодих вчених у державних, обласних, міських органах влади, наукових та громадських організаціях і об'єднаннях.

Нині обласна рада об'єднує понад 1800 молодих вчених, у тому числі 5 докторів і 480 кандидатів наук з 11 ВНЗ та 4 НДІ області.

Найголовнішим досягненням роботи ОРМВ є створення системи, що дозволяє ефективно вирішувати завдання, які поставлені перед молодими вченими не лише у Дніпропетровській області, але й Дніпропетровського регіону у цілому. Як свідчить досвід, досягнутий рівень роботи є найкращим в Україні, так і серед країн СНД.

З чого ми починали?

Голова регіональної ради по роботі з молодими вченими Придніпровського наукового центру НАН України і МОНМС України, д-р техн. наук, професор, С.Ф. Власов

У 1998 році докторантом Національної гірничої академії України (НГА України) С.Ф. Власовим була створена рада молодих вчених. Поштовхом для її створення послугували проблеми підвищення ефективної підготовки науково-педагогічних кадрів і високого вікового рівня професорсько-викладацького складу НГА України. Першим завданням Ради було створення бази даних молодих вчених. З метою визначення завдань її діяльності було проведено опитування молодих вчених, яке визначило основні їх проблеми: інформаційний голод (відсутність інформації про вимоги до оформлення дисертаційних робіт та публікацій в спеціалізованих виданнях), публікація наукових статей в спеціалізованих виданнях, обмежений доступ до комп'ютерної техніки та Інтернету.

Що послугувало поштовхом до створення обласної ради молодих вчених?

Зустріч у 2000 році з генеральним директором Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх родин - Чередниченко Ларисою Лук'янівною. Її енергії, працездатності, оптимізму, вмінню генерувати масу ідей можуть позаздрити навіть молоді. Саме Лариса Лук'янівна запропонувала Сергію Федоровичу розповсюдити досвід роботи з молодими вченими у Національній гірничій академії України на інших ВНЗ та НДІ області.

Необхідно зазначити, що ця ідея була підтримана керівництвом Управління освіти і науки обласної державної адміністрації в особі заступника начальника управління В.Г. Вікторова

Перші кроки обласної ради

У 2001 році була проведена велика робота зі створення:

- рад молодих вчених у вищих навчальних закладах і науково-дослідних інститутах області за підтримки Управління освіти і науки Дніпропетровської обласної держадміністрації;
- дієздатної команди молодих вчених, які представляли в обласній раді інтереси дев'яти ВНЗ і двох НДІ області;
- структури обласної ради молодих вчених;
- електронного банку даних молодих вчених вищих навчальних закладів і науково-дослідних інститутів області, що входять до обласної ради молодих вчених.

Перший склад обласної ради молодих вчених

У травні 2002 року була організована участь 10 студентів та молодих вчених з трьох ВНЗ у Міжнародному форумі, який проводився в Бєлгородській державній технологічній академії будівельних матеріалів (Росія). У форумі брали участь близько 500 чоловік, у тому числі з країн далекого та ближнього зарубіжжя. За кращі доповіді й активну участь у форумі наші учасники привезли додому 7 дипломів та цінні подарунки.

Ця поїздка, безумовно, надала Раді крила, і було прийняте рішення про проведення першого конкурсу наукових робіт "Молоді вчені – Дніпропетровщині".

Учасники Міжнародного форуму, який проводився в Бєлгородській державній технологічній академії будівельних матеріалів (Росія)

Конкурс відбувся в січні 2003 року. Дипломами управління освіти і науки обласної державної адміністрації були нагороджені молоді вчені Національного гірничого університету (НГУ) та Національної металургійної академії України (НМетАУ); дипломами управління освіти і науки Дніпропетровського міськвиконкому – молоді вчені Дніпропетровського національного університету (ДНУ), Дніпропетровського національного технічного університету залізничного транспорту (ДНТУЗТ) і НМетАУ.

Переможці першого конкурсу наукових робіт "Молоді вчені – Дніпропетровщині"

За активної участі молодих вчених з 2003 року відродилося виконання і захист міжвузівських дипломних проектів. У розробці проекту "Поліпшення екологічного стану довкілля навколо Придніпровської ТЕЦ за рахунок комплексного використання золовідходів" взяло участь 7 студентів з НГУ, НМетАУ і УДХТУ.

2004 рік

Для підвищення ефективності роботи рад молодих вчених ВНЗ і НДІ м. Дніпропетровська було створено міську Раду молодих вчених, яку очолював до 2011 р. канд. техн. наук, доцент, керівник науково-дослідної частини НГУ О.Є. Хоменко.

З цього року молоді вчені почали брати активну участь у заходах, які проводитимуть керівництво міста й області.

Святкування Дня науки на центральній площі м. Дніпропетровська разом з головою Дніпропетровської держадміністрації В.Г. Яцубою і головою міської ради І.І. Куліченко

Мером міста Дніпропетровська І.І. Куліченко був заснований Конкурс грантів для молодих вчених "Молоді вчені – рідному місту". З того часу щорічно для проведення цього конкурсу виділяється 200 тисяч гривень. Основна ідея конкурсу – підтримка молодих вчених, проекти яких спрямовані на вирішення конкретних проблем міста.

Переможці конкурсу грантів для молодих вчених "Молоді вчені – рідному місту" з головою міської ради І.І. Куліченко

З цього року було розпочато співпрацю з міською організацією роботодавців. Дніпропетровська міська організація роботодавців, очолювана О.В. Галаганом, разом з управлінням освіти і науки за безпосередньої участі заступника управління В.К. Горячева виступила організатором конкурсу "Інтелект – творчість – успіх" для молодих науковців міста.

Робочий момент засідання журі конкурсу "Інтелект – творчість – успіх" під керівництвом О.В. Галагана і В.К. Горячева

За згодою з Міністерством освіти і науки України проведені моніторингові дослідження наявності рад молодих вчених у ВНЗ України.

Основні результати моніторингу:

- ради молодих вчених існують в 35 % ВНЗ від загальної їх кількості;
- обласна рада молодих вчених працює тільки у Дніпропетровській області;
- усі ВНЗ, що взяли участь в анкетуванні, висловили зацікавленість в налагодженні зв'язків, обміні інформацією та досвідом роботи.

Регіон	Загальна кількість ВНЗ	Кількість ВНЗ з радами молодих вчених
Північ та центр	102	38
Схід	62	23
Захід	44	18
Південь	41	12
АР Крим	16	3
Разом	**265**	**94**

2005 рік

За ініціативою профспілкового комітету Національного гірничого університету був заснований конкурс на кращу наукову роботу молодих вчених; 2006 року цей досвід було поширено на всі вищі навчальні заклади міста. Цього року до обласної ради молодих вчених було приєднано Інститут гастроентерології АМН України, Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності, Інститут чорної металургії НАН України, Інститут підприємництва "Стратегія".

2006 рік

Обласний профспілковий комітет працівників вищої школи заснував конкурс серед робіт, що посіли перші місця в вищих навчальних закладах області.

Обласна рада молодих вчених спільно з Дніпропетровською обласною державною адміністрацією провела вперше конкурси на "Кращого молодого вченого" та "Кращу раду молодих вчених".

У процесі організації конкурсів провадиться велика робота з виявлення талановитої молоді, виховання цілеспрямованості й наполегливості у вирішенні проблем як міста Дніпропетровська, так і області у цілому, а також робота з підвищення мотивації молодих вчених до самореалізації.

2007 рік

До складу обласної ради молодих вчених увійшли Криворізький технічний університет, ДП "КБ "Південне".

Конкурс обласної ради молодих вчених спільно з Дніпропетровською обласною державною адміністрацією "Кращий молодий вчений" проводився у чотирьох номінаціях: гуманітарні, технічні, медичні й економічні науки.

За результатами конкурсу перше місце по кількості переможців посів Дніпропетровський державний аграрний університет (4 особи), друге місце – Національний гірничий університет (3 особи), третє місце – Дніпропетровський національний університет (2 особи).

У Конкурсі на кращу Раду молодих вчених було досягнуто таких результатів:

- Дипломом першого ступеня нагороджено раду молодих вчених Українського державного хіміко-технологічного університету (голова РМВ, канд. техн. наук, доцент кафедри неорганічної хімії І.Л. Коваленко).
- Дипломом другого ступеня нагороджено раду молодих вчених Національної металургійної академії України (голова РМВ, канд. техн. наук, асистент кафедри економіки промисловості Ю.В. Голобурда).
- Дипломом третього ступеня нагороджено раду молодих вчених Дніпропетровської державної медичної академії (голова РМВ, аспірант кафедри онкології і медичної радіології О.І. Асєєв).

Переможці конкурсів після нагородження

Цього року створена “Школа молодого вченого – лідера в науці”. Головною метою роботи школи є підвищення інтелектуального, духовного, культурного і наукового рівня молодих вчених, що дозволить їм спрямовувати свої дослідження на вивчення об'єктивних і суб'єктивних передумов, які формують майбутнє.

Основними темами занять у школі цього року були:

1. **Технологія пошуку донорів і підготовки проектів для отримання грант**ів (модератор І.І. Шпірка, голова правління Дніпропетровського общинного фонду).

2. **Перспективи розвитку футурології в Дніпропетровській області.** Зустріч з док-тором економіки О.Г. Морозом (США).

3. **Технологія підготовки інноваційних проектів** (модератор В.М. Біляков, д-р техн. наук, керівник Державної бюджетної установи Дніпропетровського регіонального центру інноваційного розвитку).

4. **О.П. Блаватська та її родина** (модератор Є.П. Чистякова, директор дому-музею ім. О.П. Блаватської).

5. **Психологічні аспекти адаптації молодих вчених у сучасному суспільстві** (модератор Р.М. Борсук, психолог).

6. **Тенденції розвитку філософської думки в XXI сторіччі. Розвиток духовності в сучасному суспільстві** (модератор Ю.О. Шабанова, д-р філос. наук, професор, завідувачка кафедри філософії Національного гірничого університету).

7. **Еволюція ракетників КБП у 60 – 80 роках XX сторіччя. Еврика та розвиток творчого мислення** (модератор Е.І. Репетя, керівник патентно-дослідного відділу ДП “КБ “Південне”.

8. **Історія розвитку наукових шкіл та критерії їх оцінювання** (модератор В.С. Савчук, д-р іст. наук, професор кафедри фізики Дніпропетровського національного університету).

Учасники школи молодих вчених у ДП “КБ “Південне”

Основні результати 2008 року

- У рамках X ювілейної міжнародної молодіжної науково-практичної конференції "Людина і Космос" обласна рада молодих вчених відкрила секцію "Глобальні сценарії освоєння космосу", в якій взяло участь 14 молодих вчених із ВНЗ і НДІ України.
- Прийнято рішення і розпочата робота по збиранню інформації для видання інформа-ційного збірника про раду молодих вчених Дніпропетровської області.
- Розроблені критерії для ідентифікації наукових шкіл ВНЗ і НДІ області.
- Конкурс обласної ради молодих вчених спільно з Дніпропетровською обласною державною адміністрацією "Кращий молодий вчений" приніс знову-таки плідні результати. Переможцями конкурсу стали 12 осіб за чотирма напрямками (технічний, економічний, медичний та гуманітарний).

У конкурсі на кращу раду молодих вчених приємно навести такі результати:

Дипломом першого ступеня нагороджено раду молодих вчених Дніпропетровського державного аграрного університету (голова РМВ, канд. с.-г. наук, докторант кафедри селекції та насінництва Я.Р. Томасон).

Дипломом другого ступеня нагороджено раду молодих вчених Дніпропетровського національного університету (голова РМВ, канд. техн. наук, доцент кафедри радіоелектронної автоматики Н.О. Лисенко).

Дипломом третього ступеня нагороджено раду молодих вчених Українського державного хіміко-технологічного університету (голова РМВ, канд. техн. наук, доцент кафедри неорганічної хімії І.Л. Коваленко).

Переможці конкурсів після нагородження з керівництвом області

Школа молодих вчених збільшила кількість слухачів у два рази до – 50 осіб. Основними темами занять у 2008 році були такі:

1. **Досвід підготовки проектів на отримання грантів** (модератори: С.Ф. Власов, голова ОМСУ, д-р техн. наук, професор кафедри підземної розробки родовищ Національного гірничого університету і Т.В. Стасюк, канд. філол. наук, доцент кафедри філології Дніпропетровського аграрного університету).

2. **Досвід підготовки інноваційних проектів** (модератор В.М. Біляков, д-р техн. наук, керівник Державної бюджетної установи Дніпропетровського регіонального центру інноваційного розвитку).

3. **Теорія сталого розвитку** (модератор А.Г. Шапар, академік НАН України, директор Інституту проблем природокористування та екології).

4**. Досвід вирішення екологічних проблем Дніпропетровського регіону** (модератор А.Г. Шапар, академік НАН України, директор Інституту проблем природокористування та екології).

5. **Розвиток наукової творчості молодих вчених** (модератор Г.С. Пігоров, канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри основ творчості інноватики та інтелектуалізації Національної металургійної академії України).

6. **Проблеми вживання генетично модифікованих продуктів в Україні** (модератор Т.М. Сатарова, д-р біол. наук, завідувачка кафедри біотехнології та безпеки життєдіяльності Українського державного хіміко-технологічного університету).

7. **Досвід організації роботи ЗАТ** "**Агро-Союз**" (модератор Г.Д. Губаренко, керівник Центру інноваційного і активного розвитку Корпорації "Агро-Союз").

Учасники школи молодих вчених в ЗАТ "Агро-Союз"

2008 року укладено договір про співробітництво Дніпропетровського регіонального центру інноваційного розвитку під керівництвом В.Н. Білякова і ради молодих вчених Дніпропетровської області з метою встановлення і розвитку співробітництва в інноваційній діяльності, залучення інвестицій для розвитку економіки України.

Основні результати 2009 року

- До складу обласної ради молодих вчених увійшли Дніпропетровська Державна фінансова академія та Український НДІ Медіко-соціальних проблем інвалідності.
- Проведена робота по збору матеріалу для збірника "Дніпропетровщина – регіон ідей", "Молоді вчені – науковій потенціал Дніпропетровщини".
- Проведена робота по збору інформації для створення бази даних по наукових школах Дніпропетровщини.
- Вперше переможцям конкурсу "Кращий молодий вчений" Дніпропетровською обласною державною адміністрацією були вручені потужні двоядерні ноутбуки, а переможцям конкурсу "Краща рада молодих вчених" – мультимедійні проектори.
- Робота школи молодих вчених була організована за наступним планом:

1**. Інноваційний менеджмент у науці: впровадження в життя наукових розробок і реалізація проектів** (модератор В.М. Задорський**,** д-р техн. наук, професор Українського хіміко-технологічного університету);

2. **Досвід реалізації міжнародних проектів** (модератор Р.М. Безус канд. екон. наук., асистент Дніпропетровського Державного аграрного університету).

3. **Проведення психологічного тренінгу** "**Визначення життєвої стратегії особистості**" (модератор С.В. Антоненко, доцент Національної металургійної академії України).

4. **Методика формування і впровадження інноваційної пропозиції** (модератор В.Н. Беляков, д-р техн. наук, директор управління "Дніпропетровського регіонального центру інноваційного розвитку");

5. **Ефективні переговори і комунікації** (модератор В.К. Горячев, заступник керівника управління освіти і науки Дніпропетровської міської ради);

6. **Розвиток креативного мислення (Креатологія)** (модератор С.В. Антоненко, доцент Національної металургійної академії України);

7. **Практичний тайм-менеджмент** (модератор Н.А. Лисенко, канд. техн. наук, доцент Дніпропетровського національного університету).

Основні результати 2010 року

- Проведено вшосте Конкурс "Кращий молодий вчений" та "Краща рада молодих вчених". З кожним роком активність молодих вчених області підвищується і цього року у конкурсі "Кращий молодий вчений" брали участь понад 161 особи;
- Проведено другий Конкурс наукових проектів "Молоді вчені–Дніпропетровщині". Вперше для реалізації проектів ради молодих вчених Дніпропетровської області губернатором О.Ю. Вілкулом було виділено понад 800 тис. грн, з них 600 тис. грн на гранти.

Переможці конкурсів після нагородження з губернатором О.Ю. Вілкулом

- Підготовлено до друку і надруковано спільно з головним управлінням освіти і науки Облдержадміністрації збірник "Молоді вчені – науковий потенціал Дніпропетровщини", присвячений десятиріччю ради молодих вчених Дніпропетровської області;
- Створено банк даних по наукових школах Дніпропетровщини. Підготовлено до друку і надруковано спільно з головним управлінням освіти і науки Облдержадміністрації інформаційний збірник науково-інноваційних ідей розвитку Дніпропетровської області "Науковий потенціал Дніпропетровщини", присвячений науковим школам ВНЗ і НДІ Дніпропетровської області;
- Виконано проект із соціологічних досліджень, присвячений вивченню мотивації вчених різних вікових груп, в якому взяло участь понад 1200 чоловік із 20 ВНЗ та НДІ області.
- Проведено урочистості, присвячені десятиріччю створення обласної ради молодих вчених Дніпропетровської області.

Основні результати 2011 року

- Вперше робота четвертої школи молодих вчених була побудована за принципом тренінгів і відбувалася за наступним планом:

1. **Особиста ефективність і самоменеджмент** (модератор Т.Г. Кахіані, практикуючий психолог, бізнес-тренер Дніпропетровського бізнес-центру).

2. **Тренінг ефективної комунікації** (модератор Т.Г. Кахіані, практикуючий психолог, бізнес-тренер Дніпропетровського бізнес-центру).

3. **Тренінг командоутворення** (тімбілдінг) (модератор Т.Г. Кахіані, практикуючий психолог, бізнес-тренер Дніпропетровського бізнес-центру).

4. **Тренінг** "**Правила ефективного публічного виступу**" (модератор Л.І. Зюкова, практикуючий психолог, бізнес-тренер Дніпропетровського центру соціально-психологічної допомоги).

5. **Як досягти успіху? Розвиток цілеполагання** (модератор О.С. Кіріна, практикуючий психолог, центр психології та розвитку "Квітень";

6. **Тренінг по розвитку лідерських якостей (**модератор Л.І. Зюкова, практикуючий психолог, бізнес-тренер Дніпропетровського центру соціально-психологічної допомоги).

7. **Заняття по подоланню стресових ситуацій** (модератор О.М. Трегубенко, практикуючий психолог, бізнес-тренер).

8. **Заняття по конструюванню іміджу** (модератор О.П. Кондакова, фахівець з іміджу).

9. **Зрозумій себе – і зрозумій інших. Начальник і підлеглий, як зрозуміти один одного** (модератор О. П. Тіхонов, д-р філософії в області соціоніки, психолог, бізнес-тренер, старший викладач кафедри Дніпропетровського Національного університету залізничного транспорту).

10. **Заняття з розвитку творчого мислення та уявлення** (модератор, канд. соц. наук, тренер А.А. Солнишкіна).

- Проведено всьоме Конкурси "Кращий молодий вчений" та "Краща рада молодих вчених". Цього року була рекордна кількість учасників конкурсу "Кращий молодий вчений" – 281 особа, це понад 8 разів більше ніж у 2006 році.
- Проведено третій Конкурс наукових проектів "Молоді вчені – Дніпропетровщині". Вперше нагороди переможцям було вручено губернатором О.Ю. Вілкулом у присутності першого заступника міністра освіти і науки, молоді та спорту Б.М. Жебровського, а також керівників управлінь освіти і науки, молоді та спорту обласних адміністрацій України.
- Проведено вибори голови ради молодих вчених Дніпропетровської області. На цю посаду обрано заступника ОРМВ Р.М. Безуса, канд. техн. наук, доцента Дніпропетровського Державного аграрного університету.
- Призначено на посаду голови ради молодих вчених м. Дніпропетровська канд. техн. наук, асистента Національного гірничого університету О.А. Сідєльникова.
- Призначено С.Ф. Власова д-ра техн. наук, професора Національно гірничого університету головою регіональної ради по роботі з молодими вченими Придніпровського наукового центру НАН України і Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, де він у першу чергу зосередився на міжнародній діяльності.
- Вперше, на запрошення керівництва Фонду Першого Президента Республіки Казахстан Н. Назарбаева (Алма-Ата), С.Ф. Власов взяв участь у IV Міжнародному форумі "Молоді вчені – 21 століттю", де були встановлені контакти і досягнута домовленість про співробітництво з керівництвом фонду.

- Вперше, на запрошення Міністерства освіти і науки республіки Бурятія, С.Ф. Власов взяв участь у II Байкальскому молодіжному форумі "Молода сім'я – стратегічний ресурс Росії". В Улан-Уде було підписано багатосторонню Байкальську угоду про спільне співробітництво у сфері державної політики у відносинах молодої сім'ї.
- У вересні 9 молодих вчених Дніпропетровщини, під керівництвом С.Ф. Власова, взяли участь у Міжнародному форумі імені Олександра Невського у Санкт-Петербурзі, та присвяченому 70-літтю блокади Ленінграда на запрошення Комітету з молодіжної політики Ленінградської області. Де була підписана домовленість про співробітництво в сфері молодіжної політики, в рамках довгострокової цільової програми Ленінградської області "Реалізація державної політики у відносинах співвітчизників за рубежем на 2011-2013 р.р.".
- Взято участь у VI Форумі Творчої і наукової інтелігенції країн-учасниць СНД на якому було прийнято рішення про підтримку ініціативи Російської академії наук і Ради у справах молоді по створенню Ради молодих вчених країн СНД.
- На запрошення ректора Московського державного університету С.Ф. Власов взяв участь у II Молодіжному фестивалі науки СНД, присвяченому 300-річчю від дня народження М.В. Ломоносова, з'їзді Євразійського союзу ректорів та засіданні експертної ради молодих вчених СНД, де обговорювались питання зі створення асоціації молодих вчених країн СНД.

*****

Необхідно відзначити, що за 11 років у роботі бюро ОРМВ взяли участь 12 осіб, у роботі рад молодих вчених ВНЗ та НДІ – 31 особа. За цей період 9 осіб із них захистили кандидатські дисертації, 5 – розпочали роботу над докторськими, по одній особі стали заступником директора НДІ і начальником НДЧ ВНЗ, 3 – деканами, 2 – завідувачами кафедр, 5 осіб стали переможцями міжнародних грантів на стажування: Франції – 3 особи; в США – 2 особи, в Австрії, Великобританії, Польщі та Німеччині – по 2 особи.

Молоді вчені Дніпровського регіону не збираються зупинятися на досягнутому. Сьогодні, як ніколи, створена вертикаль "Регіональна рада по роботі з молодими вченими ПНЦ НАН України, МОНМС України – обласна ради молодих вчених за підтримки губернатора Дніпропетровської області О.Ю. Вілкула і голови міста Дніпропетровська І.І. Куліченка". Таким чином, перед молодими вченими відкриваються можливості брати участь у міжнародних проектах не тільки країн СНГ, але і далекого зарубіжжя.

Все це, безумовно, сприятиме тому, щоб Дніпропетровськ став науково-освітнім центром не тільки в Україні, але і серед країн СНГ. Тому наші спільні плани на 2012 рік не менш амбітні, зокрема:

- підготовка до друку і друкування методичного посібника за результатами занять і тренінгів, які проводилися у рамках освітнього проекту "Школа молодого вченого – лідера в науці";
- підготовка до друку і друкування збірника методичних матеріалів "Організація роботи Рад молодих вчених";
- створити Ради молодих вчених у Запорізькій та Кіровоградській областях;
- взяти участь у розробці статуту Всеукраїнської асоціації молодих вчених та країн СНД;
- взяти участь у створенні союзу молодих вчених країн СНД.

Воссоздание и возобновление деятельности Областного Совета молодых учёных (ОСМУ) и Советов молодых учёных в ВУЗах в 2001 году – это одно из достижений в совместной работе Совета ректоров и Фонда учёных. ОСМУ, как и Фонд учёных, – общественная организация, не имеющая никакого финансирования и нуждающаяся в финансовой помощи для проведения международных, всеукраинских и областных конференций, конкурсов, встреч, презентаций, вечеров отдыха и т.п.

В 2001 году, когда был уже воссоздан Областной Совет молодых учёных, решили учредить и провести **День молодого учёного**. Праздник проходил в Днепропетровском Доме учёных. Молодым учёным была предложена обширная программа.

Обзор книжной выставки «Научной жизни нить».

Торжественная часть.

Молодых учёных Днепропетровска от Совета ректоров приветствовали, поздравляли и высказывали самые добрые пожелания: профессор Бурмистр Михаил Васильевич – ректор Украинского государственного химико-технологического университета; профессор Пшинько Александр Николаевич – ректор Днепропетровского национального университета железнодорожного транспорта им. академика В. Лазаряна; от Фонда учёных и его Правления – доктор технических наук, директор Приднепровского научного центра Чумаков Лев Дмитриевич и Гринёв Анатолий Фёдорович – профессор, директор ООО «НИИ Укрметаллургинформ».

Бурмистр Михаил Васильевич: *«Дорогие друзья! Сегодня действительно хороший день. Почему хороший? Потому что в этом зале впервые в таком составе собрались молодые учёные. Дом учёных – это то место, где учёные собираются, обговаривают насущные темы. Молодые учёные всегда были в ВУЗах, всегда трудились. Мы как-то позабыли о том, что есть или должен быть Совет молодых учёных. Да, были проблемы, были сложности. Аспиранты всегда были – им было тяжело. А сегодня так прекрасно, что все ВУЗы находятся на подъёме. Хочу сказать, что ректора, директора институтов никогда не забывали о кадрах. И сегодня в наше историческое время, как никогда, мы нуждаемся в вас – в молодых учёных. Вы прекрасно знаете, что средний возраст наших учёных где-то около 60-ти лет. Тяжело? Очень тяжело! Поэтому вы – наше будущее. Советы молодых учёных будут подсказывать нам, руководителям, что надо делать, чтобы решить кадровый голод. А подготовить учёного, надо очень много времени. Кроме времени, это должны быть ещё и талантливые люди, и такая материальная база, на которой бы нашим талантливым молодым учёным прекрасно работалось. Сегодняшний праздник – Праздник молодых учёных. И он связан с тем, что Советы молодых учёных, которые создаются в ВУЗах, в институтах, думаю, – это хорошее начало, и за вами – будущее. Сегодня мы пришли с вами вместе отпраздновать День молодого учёного. И не просто отпраздновать, а пообщаться, послушать предложения, как быстрее всё ускорить. А у вас много вопросов, начиная с того, как писать, печатать диссертацию, как писать, печатать автореферат, кто будет в этом помогать и многое другое. Думаю, что все эти вопросы всегда будут решаться совместно. Потому пожелание молодым учёным одно – трудиться с полной отдачей, чтобы научным своим трудом вы гордились, что это вы сделали. Поэтому разрешите мне вас поприветствовать на нашей встрече. Пожелать вам здоровья, терпенья, добра, творческих начал и творческих успехов. Я с большим удовольствием передаю слово ректору нашего транспортного университета – Пшинько Александру Николаевичу.*

Пшинько Александр Николаевич: *«Что бы я хотел вам сказать, на что я хочу обратить ваше внимание? Вспоминаю свою молодость: аспирантура, работа над кандидатской диссертацией, как молодые учёные имели прекрасную возможность общаться в этом дворце – Доме учёных. К сожалению, это время ушло, с точки зрения возрастной категории. Понимаете? Но те воспоминания, те добрые начинания – они остались. Я до сих пор вспоминаю, когда мне вручал Всесоюзную премию Владимир Никитич Линский в Москве, как победителю Конкурса молодых учёных. Люди, которые прошли через эту школу, достигали в жизни определённых высот. Хочу подтвердить и поддержать Михаила Васильевича, что мы, Совет ректоров, сегодня много делаем, вот и наша Лариса Лукьяновна помогает не только пожилым учёным, но решила свои силы вложить и в создание Областного Совета молодых учёных. Давайте мы её поприветствуем, мы все её знаем. Пожелаем ей неутомимой жизненной энергии, здоровья, счастья. Думаю, что пока мы с вами – у нас будет всё хорошо впереди. Хотел бы обратить внимание, что мы сегодня многое, конечно же, потеряли, но многое и приобрели. И приобрели самое главное – это государственность, это самостоятельность. Сегодня у нас есть чем гордиться – это научный потенциал нашего общества. Это наши мозги, это наши учёные. И первые вычислительные машины, и многие элементы электронной техники были созданы и запатентованы на берегах Днепра. И нам нужно поддержать молодых учёных, чтобы они ещё больше сделали для родной Украины, для нашего государства, чтобы о нём знали не только по «Динамо-Киев», не только по Сергею Бубке, а знали по достижениям наших учёных, знали по стартам «Зенитов», знали по новым локомотивам, по новым системам управления энергетикой, по химическим производствам, по новым электро-химическим материалам. Хочу этого искренне. Ещё раз всех вас приветствую, желаю вам больших успехов, желаю, чтобы все, здесь сидящие, в ближайшее время защитили и кандидатские, и докторские диссертации, чтобы государство оценило это, чтобы вы не стремились в коммерческие структуры, чтобы вы стремились в ВУЗы».*

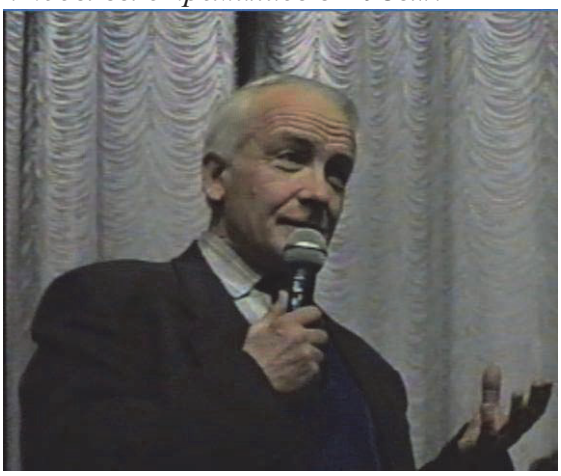

Чумаков Лев Дмитриевич: *«Уважаемые коллеги, разрешите сердечно поздравить вас с **Днём молодого учёного**, с тем, что вы молоды и у вас вся жизнь впереди, у вас есть желание заниматься наукой, пожелать вам работать плодотворно и получать интересные результаты, и от этого получать удовольствие. Когда получен хороший результат, всегда на душе легко, и появляется желание получать новые и новые результаты, потому что, когда достигнешь какого-то успеха, перед тобой открываются ещё несколько дорог, по которым надо идти, и новые проблемы, которые нужно решать. Но без ресурсного обеспечения науке очень тяжело развиваться. Несколько дней назад, услышал по телевизору слова: «Европейский Союз, наконец-то, понял, что, если не выделять денег, то хороших результатов в науке не получишь». И Европейский Союз решил увеличить*

финансирование науки, и уже есть первые положительные результаты. Что было в Советском Союзе? Была стройная система финансирования науки (фундаментальной и прикладной), был механизм, который позволял реализовывать эти ресурсы, была система подготовки кадров, стабильно более-менее работала экономика, то есть, народное хозяйство являлось потребителем научных результатов, что очень важно. Когда Советский Союз распался и образовались отдельные государства с переходным этапом, то наука осталась на распутье. Частный сектор ещё не вырос, и я считаю, что он до сих пор ещё не вырос для того, чтобы потреблять серьёзную науку, по крайней мере, он не хочет этого в полной мере делать, очень часто предпочитает брать из-за рубежа уже готовую продукцию, оборудование и так далее. То есть, со стороны частного сектора поддержки науке нет. Государство у нас не такое богатое, экономика никак не станет на ноги нормально, а в бюджете выделяются деньги совершенно недостаточные для развития науки. Поэтому и наука сейчас перебивается с воды на хлеб или с хлеба на воду. И благодаря только тому, что люди преданы своему делу, наука сохраняется».

Гринёв Анатолий Фёдорович: *«Мои коллеги представляют, в основном, учебные ВУЗы, я же представляю горно-металлургический комплекс – это 33 научно-исследовательских института. Год назад мы создали Ассоциацию институтов горно-металлургического комплекса. Я должен сказать, что у нас в горно-металлургическом комплексе, начиная от добычи руды и кончая прокатом, много начинаний, которые, безусловно, присутствуют и в других отраслях народного хозяйства: и в железнодорожном транспорте, и в химической промышленности и т.д. Ректора ВУЗов предложили своим молодым учёным материальную поддержку, я предлагаю поддержку тоже всем, кто причастен к горно-металлургическому комплексу. Мы издаём журнал, я главный редактор этого журнала в нашем институте. Это журнал «фаховый» – это и экономика, и техника. Пожалуйста, приглашаем всех вас, публиковаться в этом журнале. В заключение хочу сказать, что вашим умом будет славиться Украина. И если сейчас на многих заводах появился проблеск, и заводы работают неплохо, то, поверьте, это вместе с учёными. И одним из примеров этого – Нижнеднепровский трубопрокатный завод. Этот завод входит в научно-производственное объединение «Интерпайп». Я должен сказать, что руководство «Интерпайпа» и лично депутат Виктор Михайлович Пинчук, почувствовали необходимость в этом. Они не просто почувствовали необходимость, а, наверное, сначала задумали это, и на заводе, не завод при, а на заводе создан научно-исследовательский институт. Это подразделение, которое будет консультировать не только завод, но и всё научно-производственное объединение «Интерпайп». Привлекая всех учёных, которые работают в других институтах, мы надеемся на привлечение молодых умов. Поэтому, прошу вас понимать, что у вас всё в ваших руках, в ваших мозгах, в вашем личном инициативном творчестве. Я желаю всем вам здоровья, благополучия, успехов в жизни!»*

Лучшие из лучших молодых учёных были отмечены почётными грамотами, благодарностями от Главного управления образования и науки, управления семьи и молодёжи Днепропетровской облгосадминистрации, городского и районного управления образования и науки:

- *доктор технических наук, профессор Белоконь Анатолий Иванович;*
- *доктор экономических наук, профессор Сазонец Игорь Леонидович;*
- *кандидат технических наук, доцент Трифонов Иван Владимирович;*
- *кандидат экономических наук Шаповал Валентина Михайловна;*
- *кандидат экономических наук Кузьминов Сергей Владимирович;*
- *кандидат ветеринарных наук Черненко Александр Николаевич;*
- *кандидат филологических наук Степанова Анна Аркадьевна;*
- *кандидат технических наук Давыдов Игорь Игоревич;*
- *кандидат экономических наук Куяков Юрий Юрьевич;*
- *аспирант Шаломов Владимир Анатольевич;*
- *аспирант Яковишина Татьяна Фёдоровна;*
- *аспирант Опарин Сергей Александрович;*
- *аспирант Папирнык Руслан Богданович;*
- *студент Бауск Александр Евгеньевич.*

Всего было награждено 37 человек.

Бурмистр Михаил Васильевич: *«Дорогие друзья! Лев Дмитриевич правильно сказал, что нет более ценного, чем интеллектуальный научный труд. Только наука делает прогресс. Поэтому мы должны заниматься наукой в любом случае. Тяжело, но перед вами сидят люди науки, которые не изменяли ей за весь этот период времени. Всегда побеждала наука! Дорогие друзья, сегодня у нас действительно праздник. Нас приветствует глава нашей областной администрации – Николай Антонович Швец. В подарок от него – корзина цветов. Сегодня с нами и область, и город, и район. Я думаю, каждый руководитель ВУЗа, каждый руководитель института гордится своими молодыми учёными и, конечно же, ими занимается.*

Обращение молодых учёных к руководству страны, к руководству Днепропетровской облгосадминистрации и Областного совета, Президенту НАН Украины и министру по делам образования и науки Украины зачитал **Трегубенко Геннадий Николаевич:** *«В настоящее время в Днепропетровской области и в целом по Украине происходит резкое старение научных коллективов, связанное с тем, что из науки в первую очередь уходит молодёжь. Основными причинами ухода из науки молодых учёных являются:*

1. *Критическое ухудшение условий работы из-за дефицита финансовых и материальных ресурсов (многие молодые учёные работают на голом энтузиазме);*
2. *Падение престижа учёного;*
3. *Уход молодёжи из науки в более прибыльные и престижные области (в банки, коммерческие структуры и т.д.);*
4. *«Утечка» умов за границу.*

Истощение прослойки молодых учёных грозит разрывом в цепи научной преемственности. Интеллектуальное богатство Украины, о котором сегодня говорили ректоры ВУЗов и директор Приднепровского научного центра НАН Украины, те научные школы, которые создавались в Украине столетиями, начинают прекращать своё существование без притока молодых научных кадров, что, несомненно, отрицательно скажется на качестве и конкурентоспособности продукции, изготовляемой в Украине.

Таким образом, для того, чтобы в XXI веке Украина, как цивилизованная страна, могла собственными силами разрабатывать ультрасовременные технологии, иметь высококвалифицированных специалистов во всех областях науки и техники, уже сегодня государство должно поддерживать молодых учёных. Мы считаем, что для этого необходимо:

1. *Содействовать привлечению молодых учёных для занятия наукой, в том числе путём увеличения количества конкурсов научных работ, увеличения числа и размера премий, стипендий для молодых учёных;*
2. *Увеличить стипендию аспиранта, а также зарплату профессорско-преподавательскому составу;*
3. *Возродить периодическое проведение конференций молодых учёных и специалистов;*
4. *Содействовать престижности в обществе научного труда, обеспечение социальной защиты молодых учёных;*
5. *Создать условия для привлечения молодёжи к научной деятельности, в том числе за счёт проведения конкурсов интеллектуальных разработок и поддержки их в дальнейшем внедрении;*
6. *Разработать и внедрить механизм поддержки руководителей научных школ, активно работающих с молодыми учёными, специалистами и учёными;*
7. *Увеличить финансирование на научные исследования, в том числе на работы, в которых участвуют молодые учёные.*

Этот проект роздан всем председателям Советов молодых учёных ВУЗов и НИИ. Если у кого-то есть какие-то дополнения и предложения, прошу их вносить».

После торжественной части молодым учёным был предложен Праздничный концерт, в котором приняли участие коллективы художественной самодеятельности ВУЗов: студенты, аспиранты, молодые учёные.

В заключение Праздника молодым учёным была предложена Дискотека.

Из Книги отзывов (07.12.2001 г.):

«Молодые учёные Национальной металлургической академии Украины очень признательны и благодарны за прекрасный вечер встреч и общения».

Молодые учёные Национальной горной академии Украины.

«Сегодня я с особой благодарностью хочу выразить свою признательность за Ваш творческий труд по единению учёных г. Днепропетровска».

Профессор Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры.

«Концентрированное выражение творческого потенциала наших учёных впечатляет. Всем участникам выставки – успехов и удач».

Сотрудники Приднепровского научного Центра.

«Мы благодарны организаторам праздничного вечера, посвящённого Дню молодого учёного. Атмосфера, царящая на Празднике, способствовала тесному общению между молодыми учёными. У нас появились новые знакомства с аспирантами, молодыми учёными и преподавателями из других ВУЗов».

Молодые учёные Национальной горной академии Украины.

«Хотим выразить огромную благодарность организаторам за прекрасно проведенный День молодого учёного, интересную концертную программу и за великолепное наше настроение».

Молодые учёные Национальной горной академии Украины.

III.Филиалы Фонда учёных в ВУЗах и других организациях

Зміст:

1. **Національний гірничий університет (НГУ).**
2. **Дніпропетровський національний університет (ДНУ).**
3. **Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту (ДНУЗТ).**
4. **Національна металургійна академія України (НМетАУ).**
5. **Український державний хіміко-технологічний університет (УДХТУ).**
6. **Дніпропетровський державний аграрний університет (ДДАУ).**
7. **Дніпропетровська державна медична академія (ДДМА).**
8. **Придніпровська державна академія будівництва та архітектури (ПДАБтаА).**
9. **Академія митної служби України (АМСУ).**
10. **Дніпропетровська державна фінансова академія (ДДФА).**
11. **Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (ДДУВС).**
12. **Дніпропетровський університет ім. Альфреда Нобеля (ДУАН).**
13. **Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту (ДДІФКіС).**
14. **Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності МОЗ України.**
15. **Придніпровський науковий Центр.**

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Державний вищий навчальний заклад «Національний гірничий університет» (НГУ, заснований у 1899 р.) – один з провідних і авторитетних у світі наукових центрів з проблем вугільної електроенергетики, систем автоматизованого управління, екології й інформаційних технологій. До базових складових НГУ входять: 9 факультетів (гірничий, геологорозвідувальний, механіко-машинобудівний, будівництва, електротехнічний, інформаційних технологій, фінансово-економічний, менеджменту, юридичний); 4 інститути (електроенергетики, економіки, заочно-дистанційної освіти, безперервної освіти); 4 технікуми та коледжі. Сьогодні НГУ – багатопрофільний вищий навчальний заклад, де можна отримати гідну освіту за 47 сучасними спеціальностями з 30 напрямів підготовки.

Науково-освітню діяльність забезпечують понад 1000 кваліфікованих викладачів, у тому числі близько 200 докторів наук, професорів, понад 400 кандидатів наук, доцентів. Серед них: члени Національної академії наук України та галузевих академій наук, 27 лауреатів Державної премії України в галузі науки і техніки, 14 заслужених діячів науки і техніки України, 15 заслужених працівників освіти України.

Студентський контингент університету налічує близько 20 тисяч осіб. Навчальний процес забезпечується 52 кафедрами. За більшістю спеціальностей здійснюється випуск магістрів.

Посвячення у першокурсники – завжди яскраве свято у гірничому

Університет забезпечує спадкоємність науково-освітніх шкіл і позитивну динаміку відновлення кадрів. Підготовка науково-педагогічних кадрів здійснюється за 29 спеціальностями в аспірантурі та за 15 – у докторантурі. За всіма спеціальностями працюють спеціалізовані вчені ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій.

Постановою Кабінету Міністрів України №1013 від 23.09.2009 р. університету присвоєно статус самоврядного (автономного) дослідницького національного вищого навчального закладу.

Застосовуються сучасні форми і методи передачі виконаних наукових розробок у виробництво на ринкових засадах. Для стимулювання інноваційних процесів підтримуються чинними в Україні та за кордоном більше 300 патентів на винаходи і корисні моделі. Розробники НГУ щорічно отримують понад 60 патентів, реалізують ліцензії.

НГУ має розвинуту інноваційну інфраструктуру: Центр інноваційного розвитку, Дніпропетровський центр наукового парку «КПІ» на базі гірничого університету, навчально-науково-виробничі (інноваційні) комплекси; науково-освітні центри, лабораторії унікального обладнання, центр трансферу технологій і комерціалізації інтелектуальної власності.

Роботу Центру інноваційного розвитку спрямовано на досягнення високих наукових результатів у форматі трикутника знань «освіта – наука – інноватика»; впровадження програм і проектів інноваційного розвитку вузу за рахунок участі в міжнародних конкурсах фондів TASIS, CRDF, програм TEMPUS, STEP.

«Протод'яконовські читання» – щорічна наукова міжнародна конференція у стінах НГУ

Науковий парк «КПІ» на базі гірничого університету дозволяє комерціалізувати і суттєво підвищити рівень наукових досліджень і розробок НГУ з проблем ресурсо- та енергозбереження, інформаційних технологій, нових матеріалів, екології, вибухових і переробних технологій. За підтримки бізнесу в гірничому університеті успішно діють науково-навчально-виробничі (інноваційні) комплекси з проблем вугілля, енергетики, машинобудування, інфокомунікацій, безпеки. Практично це сучасні технологічні центри вузу, що враховують принципи ринкових відносин. Основні завдання комплексів полягають у здійсненні цільової підготовки студентів, підвищенні якості вищої освіти, розвитку наукових досліджень, інтеграції науки, виробництва та бізнесу. За рахунок цих комплексів створено сучасні науково-навчальні лабораторії, проводяться виробничі практики студентів, що входять до складу груп цільової підготовки; виконуються курсові та дипломні проекти, магістерські роботи на замовлення підприємств, представники яких беруть участь у навчальному процесі.

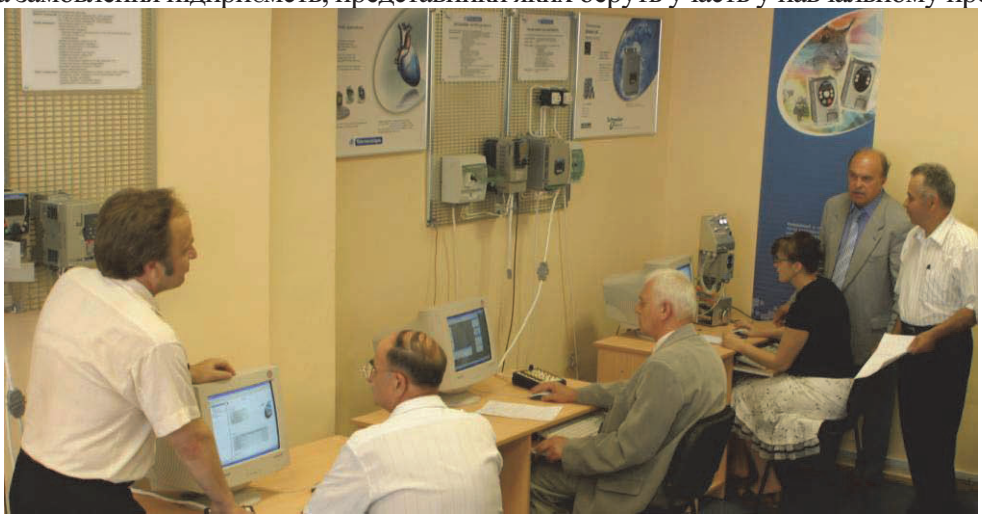

В лабораторії авторизованого навчального центру «Шнайдер Електрик»

В університеті існує Науково-освітній центр (НОЦ) «Стійкість геотехнічних систем: процеси, явища, ризики» як пілотний проект в Україні, грант Фонду CRDF (США). Діяльність НОЦ дозволяє розвинути фундаментальні міждисциплінарні наукові дослідження, молодим вченим отримувати гранти і брати участь у щорічних конкурсах, публікувати наукові праці в престижних міжнародних виданнях. Діяльність НОЦ спрямовано на створення наукових основ і принципів ефективного функціонування багатокомпонентної системи видобутку сировини та виробки енергії у розмаїтті ландшафтно-геологічних умов.

В НГУ створено науково-навчальний центр "Високоефективне використання енергетичного потенціалу геотехнічних систем України: ресурси, енергозберігаючі технології, екобезпека" (ННЦ). Метою наукових досліджень в рамках роботи ННЦ є створення фундаментальних засад високоефективного використання енергетичного потенціалу геотехнічних систем України шляхом технічної адаптації до енергозберігаючих і екологічно безпечних технологій видобування, переробки, перетворення та транспортування й утилізації енергетичних ресурсів надр з одночасним забезпеченням стійкості цих систем.

Розроблена і впроваджена теплонасосна установка, яка використовує низкопотенційну енергію шахтної води на шахті «Благодатна» ПАТ «ДТЕК Павлоградвугілля»

В НГУ отримано потужний розвиток інформаційно-комунікаційних ресурсів і систем: використання європейської наукової мережі GEANT2, створення вітчизняної GRID-інфраструктури, розробка багатофункціональних науково-освітніх порталів.

З метою інтеграції вузівської й академічної науки, широкого залучення провідних вчених НАН і АПН України до співпраці з НГУ діють інститути подвійного підпорядкування як його структурні підрозділи.

Важливу роль у зміцненні інтелектуального потенціалу за сучасних умов відіграють започатковані в НГУ програми «Нам – 30» та «Обдарована молодь». Реалізацію програми «Нам – 30» спрямовано на досягнення мобільності та фундаментальної підготовки молодих науковців, концентрацію наукового потенціалу і ресурсів університету на вирішенні ключових науково-технологічних проблем сучасності. Програма «Обдарована молодь» передбачає всебічну фінансову підтримку студентів і колективів кафедр у виконанні наукових досліджень.

Молоді науковці щороку перемагають у міських та обласних конкурсах наукових проектів

Понад 100 зарубіжних організацій з 40 країн Європи, Азії, Америки є партнерами НГУ в науковій і навчальній сферах. Університет – активний член багатьох престижних освітніх і наукових організацій: Міжнародного товариства з інженерної педагогіки (IGIP), Європейського товариства з інженерної освіти (SEFI), Міжнародної асоціації з економії електроенергії (IAEE), Міжнародного товариства зі збагачення корисних копалин, Міжнародного товариства з геомеханіки (ISRM), Міжнародної конфедерації маркетингу, Україно-Польсько-Американського консорціуму з удосконалення бізнес-освіти (CEUME), Всесвітнього гірничого конгресу, Європейської мережі гірничих, металургійних та нафтових університетів.

Гірничий університет є членом визнаних міжнародних організацій: Велика Хартія Університетів, Мережа університетів країн Чорноморського регіону (BSUN), Європейська асоціація геовчених і інженерів (EAGE). НГУ – фундатор і активний учасник Міжнародного університету ресурсів (IUR). Відповідно до програм співробітництва виконуються спільні міжнародні інноваційні проекти з проблем геотехнологій, електроенергетики і надрокористування.

Вчені НГУ мають можливість виконувати спільні науково-технічні проекти на замовлення німецьких високотехнологічних компаній, одна з яких – "Danfoss-Bauer" – вже багато років є надійним партнером університету. Активно розвиваються навчально-наукові лабораторії з використанням обладнання європейських університетів і компаній, пакета спеціалізованих комп'ютерних програм (фірми «Solid Works», «Delcam plc»).

На різних етапах свого становлення вуз очолювали видатні вчені та організатори освіти й науки: С.М. Сучков, М.Й. Лебедєв, О.М. Терпигорєв, С.А. Заборовський, Я.І. Грдина, Л.В. Писаржевський, В.М. Маковський, М.І. Волін, Є.І. Черепов, П.І. Герасимов, І.Г. Нестеренко, О.О. Ренгевич, В.М. Потураєв, В.І. Онищенко. Авторитет гірничого університету формувався самовідданою працею багатьох поколінь професорів, співробітників і студентів, а справжню славу йому здобули наукові та науково-педагогічні школи світового рівня. У цьому визначальна роль належить також нинішньому ректору Г.Г. Півняку. Його енергійна діяльність як вченого й організатора вищої освіти дозволила НГУ стати одним з визнаних технічних університетів світу.

30 РОКІВ РЕКТОРСТВА!

ПІВНЯК ГЕННАДІЙ ГРИГОРОВИЧ

Ректор з 1982 р., академік НАН України, нагороджений орденами Знак Почёта (1981 р.), Трудового Красного Знамени (1986 р.), Князя Ярослава Мудрого V (1999 р.) та IV (2004 р.) ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1999 р.), Почесною грамотою Верховної Ради України (2003 р.), медаллю "За успіхи у навчанні і вихованні молоді" (1998 р., Польща). Під його керівництвом захищено 18 докторських і 29 кандидатських дисертацій.

Автор (співавтор) понад 500 наукових статей, 66 підручників і монографій, понад 94 свідоцтв на винаходи та патенти, 2 наукових відкриттів.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Національному гірничому університеті.

Г.Г. Півняк – видатний вчений в галузі електроенергетики. Засновник наукової школи гірничої та металургійної електроенергетики. Створив загальну теорію, принципи побудови та методи синтезу потужних систем електромагнітної передачі енергії підвищеної частоти. Його фундаментальні дослідження дозволили впровадити новітні електротехнології для гірничо-металургійної та машинобудівної промисловості, джерела живлення для електроприводу, транспорту і споживачів з особливим характером навантаження. Наукові дослідження визнано в Україні й за кордоном. Вони спрямовані на утвердження інноваційної моделі розвитку ключових секторів економіки країни.

Г.Г. Півняк – член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, Всесвітнього гірничого конгресу і Європейської співдружності з інженерної освіти (IGIP), експерт Комітету зі стійкої енергетики ЄЕК ООН, член бюро Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України, голова експертної ради ВАК України, віце-президент Спілки ректорів вузів України, член ДАК України. Крім того, член редколегій провідних журналів в Україні, Росії, Німеччини, Польщі, у тому числі "Технічна електродинаміка", "Вугілля України", "Гірничий журнал", "Электрика", "Известия вузов. Горный журнал"; член організаційних комітетів міжнародних науково-технічних конференцій з проблем електроенергетики і екосистем (Швейцарія, Німеччина, Великобританія, Бразилія, США, Канада, Польща).

Професійна наукова діяльність, а також громадська робота Г.Г. Півняка зорієнтовані на утвердження і зміцнення сучасного демократичного суспільства в Україні, зростання її міжнародного авторитету.

Г.Г. Півняк – Почесний доктор ТУ "Краківська гірничо-металургійна академія", ТУ "Фрайберзька гірнича академія" і Московського державного гірничого університету. Двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1998, 2005 рр.), Лауреат премії НАН України ім. С.О. Лебедєва (1996 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1990 р.), Заслужений працівник нафтової і газової промисловості Польщі (1994 р.), Заслужений професор НГУ, Лауреат премії НГУ в галузі освіти і науки (2002 р.).

47 років свого трудового стажу Г.Г. Півняк присвятив розвитку Національного гірничого університету (НГУ), служінню вітчизняній освіті й науці. За його участю в НГУ створено сучасні інноваційні структури: науково-освітній центр (НОЦ) як грант США, науково-навчальний центр як грант МОН, кафедри і лабораторії, інститути (спільно з НАН і НАПН України), бізнес-інкубатор, навчально-науково-виробничі комплекси з проблем енергетики, безпеки, інфокомунікацій, вугілля та машинобудування за підтримки бізнесу. На базі НГУ діють Дніпропетровський центр наукового парку "Київська політехніка", Міжнародний університет ресурсів (IUR), Міжнародний центр інженерної педагогіки. Сьогодні Національний гірничий університет має стійкі відносини з понад 100 зарубіжними партнерами з 40 країн Європи, Азії, Америки.

Г.Г. Півняк народився 23 жовтня 1940 р. в місті Олександрії Кіровоградської області в сім'ї педагогів. У 1963 р. закінчив з відзнакою Дніпропетровський гірничий інститут (сьогодні - Національний гірничий університет, Дніпропетровськ) за фахом "Гірничий інженер-електромеханік". З того часу й донині працює у Національному гірничому університеті: завідувач кафедри систем електропостачання (1976 р.), ректор (1982 р.). Наполегливою працею досяг видатних успіхів: кандидат технічних наук (1967 р.), доцент (1970 р.), доктор технічних наук (1981 р.), професор (1983 р.), член-кореспондент НАН України (1992 р.), академік НАН України (1997р.). Одружений, має двох синів.

Професор Г.Г. Півняк ще студентом, почав виконувати наукові дослідження в галузі електроенергетики (перетворювальні системи і комплекси), а потім як науковий керівник – у наукових лабораторіях Національного гірничого університету. Його становлення як вченого і фахівця відбулося за реалізації великих, важливих науково-технічних проектів, що мали державне значення, на підприємствах електротехнічної, металургійної і вугільної промисловості. Ці проекти передбачали розробку, створення і освоєння виробництва силових перетворювачів для електроприводу, атомної енергетики, електротехнологій і транспортних систем, систем транспорту для вугільних шахт з індуктивною передачею енергії на підвищеній частоті. Як член Національної академії наук України (Відділення фізико-технічних проблем енергетики), Г.Г.Півняк виконує фундаментальні наукові дослідження в галузі гірничої та металургійної електроенергетики відповідно до програм уряду і НАН України.

Багаторічні зарубіжні контакти професора Г.Г.Півняка (Німеччина, Австрія, Польща, Великобританія, США, Канада, Росія, Швейцарія, Франція, Іспанія, Китай, Японія) дали йому змогу отримати великий досвід виконання міжнародних наукових проектів, розвитку інтеграційних зв'язків науки, освіти й інновацій. Це створило необхідні умови для успішного виконання місії експерта Комітету зі стійкої енергетики ЄЕК ООН.

Під час лекційного заняття

Г.Г. Півняк – засновник наукової школи гірничої та металургійної електроенергетики. Він збагатив науку дослідженнями, що мають першочергове значення для розвитку енергетики, створення сучасних технологічних комплексів і устаткування. Його наукова діяльність присвячена вирішенню фізико-технічних проблем перетворення і регулювання параметрів електромагнітної енергії, розробці наукових основ створення нових технологій, устаткування та засобів керування, що забезпечують ефективність і безпеку гірничо-металургійного виробництва. У цьому науковому напрямі Г.Г. Півняком виконано фундаментальні дослідження й отримано результати, що визнані в Україні та за кордоном.

Г.Г. Півняком розвинено теорію електротехнологічних високодобротних систем струму підвищеної частоти як специфічного класу резонансних високодобротних нелінійних електричних мереж, розрахунку перехідних і сталих режимів передачі електромагнітної енергії на підвищеній частоті в неоднорідних мережах з розподіленими параметрами і нестаціонарними точками відбору потужності.

Академік Г.Г. Півняк розробив наукові основи аналізу і синтезу систем енергопостачання гірничо-металургійних підприємств і їх технологічних об'єктів з врахуванням чинників ресурсо- й енергозбереження, охорони довкілля. Розвинув теорію електромагнітних процесів при несиметричних пошкодженнях в розподільних мережах напругою 6-35 кВ. Створив теоретичні основи децентралізованих систем керування технологічними процесами гірничо-металургійного виробництва з використанням принципів колективного керування. Його фундаментальні дослідження дозволили упровадити комп'ютерні засоби керування в енергетиці, нові електротехнології для гірничо-металургійної і машинобудівної промисловості, джерела живлення для електроприводу, транспорту і споживачів з особливим характером навантаження. За участю Г.Г. Півняка розроблено і упроваджено нові засоби захисту й керування, системи електропостачання в гірничій і металургійній промисловості, що забезпечують високу якість електроенергії та необхідний рівень електробезпеки, а також оригінальна система підземного безконтактного електричного транспорту, що реалізовує принцип електромагнітної передачі енергії великої потужності на підвищеній частоті. Зразки нової техніки не поступаються кращим зарубіжним аналогам. Їх промислове використання підтверджує високу наукову і практичну корисність виконаного Г.Г. Півняком комплексу наукових досліджень, у тісному контакті з виробництвом.

У лютому 2012 р. за ініціативи науковців гірничого університету, НАН України та керівництва ДТЕК прийнято рішення про розробку Програми виконання перспективних технологічних проектів для компанії ДТЕК. Це унікальна наукова програма, яка в найкоротші терміни дозволить вирішити важливі проблеми видобутку й ефективного використання вугілля. Спілкування вчених та представників бізнесу в подібному форматі проведено вперше в країні і дозволяє учасникам ознайомитися з низкою розробок вчених інститутів НАН України і НГУ.

Під час наради в Президії НАН України. На фото: М.В. Тимченко, Б.Є. Патон, В.Ф. Мачулін, Г.Г. Півняк, А.Ф. Булат. Лютий 2012 р.

Метою Програми є формування вітчизняних наукових рішень і технологій у сферах прогнозування стану гірських порід, підвищення ефективності дегазації шахт, використання низькопотенційних джерел тепла шахт, отримання додаткових джерел енергії, зокрема технологій газифікації вугілля, отримання та використання метану, удосконалення технологічного процесу видобутку.

Наукові дослідження Г.Г. Півняка спрямовано на становлення інноваційної моделі розвитку ключових секторів економіки України. Широке впровадження результатів досліджень слугує розвитку і якісному функціонуванню енергокомплексу України. Значну увагу Г.Г. Півняк приділяє проблемам стратегічного розвитку паливно-енергетичного і мінерально-сировинного комплексів України. За його безпосередньою участю було розроблено Енергетичну стратегію України і стратегію розвитку вугільної промисловості на період до 2030 р.

У наукових працях Г.Г. Півняка та його учнів досліджено системи автоматизації складних електроенергетичних комплексів й ефективного енергозабезпечення, електромеханічні системи складної структури, системи автоматизованого електроприводу технологічних установок. Розроблено наукові основи створення інформаційних технологій та інтелектуальних систем у гірничо- металургійному виробництві; досліджено проблеми надійності енергозабезпечення, ефективності електропостачання при видобутку вугілля, у тому числі в періоди обмежень електропостачання і контролю рівня енергоефективності; оцінено електромагнітні та теплові процеси, температурні деформації в електротехнологіях індукційного нагріву; запропоновано когенераційні і теплонасосні технології використання викидного тепла на гірничих підприємствах.

Неодноразовий учасник і переможець конкурсів на кращу наукову літературу, які проводить Фонд вчених.

Г.Г. Півняк упродовж останніх 35 років успішно розвиває і примножує традиції дніпропетровської школи електроенергетиків, під його науковим керівництвом підготовлено і захищено 18 докторських і 29 кандидатських дисертацій. Визнаний вчений, генератор неординарних ідей, організатор масштабних і актуальних наукових досліджень, талановитий педагог передає знання і досвід колегам. Поряд із ним завжди – студенти, аспіранти, докторанти.

Випускний бал в НГУ – ще одна традиція, відновлена ректором Г.Г. Півняком

ПРОРЕКТОРИ З НАУКОВОЇ РОБОТИ

БОНДАРЕНКО ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ

Проректор з наукової роботи у 1994-2006 рр.

Завідувач кафедри підземної розробки родовищ, доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України.. Під його керівництвом захищено 6 докторських та 20 кандидатських дисертацій.
Автор понад 250 наукових праць, у тому числі 13 підручників, навчальних посібників і монографій, 25 патентів на винаходи двох наукових відкриттів у галузі гірничої науки.
Заступник голови Ради філіалу Фонду вчених НГУ у 1994-2006 рр.

Основні наукові досягнення кафедри: створені технічні засоби і технології розробки вугільних пластів безлюдної виїмки і без постійної присутності людей в очисному вибої; створені наукові основи і технології фізико-хімічного закріплення слабких водонасичених порід; розроблено новий науковий напрям в плануванні розвитку гірничих робіт з урахуванням геодинаміки породного масиву; розроблені наукові основи геотехнічних способів видобутку та переробки корисних копалин методом підземної газифікації, гідрогенізації й гідроімпульсного впливу; створені наукові основи розрахунку раціональних параметрів камерних систем розробки для залізорудних, гіпсових, графітових і соляних родовищ.

Плідно працює зі студентами-науковцями, які приймають участь у дослідженнях та наукових конференціях. Постійно готує методичне забезпечення – підручники, навчальні посібники, монографії. Зокрема, за останній період побачив світ навчальний посібник «Организация и планирование очистных и подготовительных работ» (2009).

За його ініціативою розширені спеціалізації спеціальності «Розробка родовищ корисних копалин». Великим попитом користуються спеціалізації з поглибленим вивченням професійної англійської мови, інформаційні технології в гірничому виробництві та менеджмент гірничого виробництва.

Володимир Ілліч є ідеологом і головою постійно діючої Міжнародної Школи підземної розробки, яка консолідує зусилля щодо збереження і розвитку нових наукових напрямів, добрих традицій, сприяє підтримці гідного статусу гірників у суспільстві. Формат Школи – це щорічне проведення міжнародних науково-практичних конференцій з участю провідних фахівців-гірників України, Росії, Польщі та ін., а також висвітлення новітньої інформації щодо сучасної гірничої техніки і технології на шпальтах створеного кафедрою web-ресурсу: http://www.msu.org.ua.

Бондаренко В.І. як голова підкомісії з «Гірництва» Науково-методичної комісії за галуззю знань 0503 «Розробка корисних копалин» Міністерства освіти і науки України приймає участь у розробці стандартів вищої освіти з «Гірництва». На першому етапі вже розроблені галузеві стандарти підготовки молодших спеціалістів за спеціальностями напрямку «Гірництво», затверджена структура освітньо-професійної підготовки освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів та перелік навчальних дисциплін. З 2009 року займає посаду голови секції «Гірничі науки» Придніпровського наукового центру Національної академії наук України.

За його ініціативи триває плідна співпраця кафедри підземної розробки родовищ з відомими навчальними закладами Європи, зокрема з Краківською гірничо-металургійною академією, Головним інститутом гірництва (м. Катовіце, Польща), Польською академією наук, Аахенським технічним університетом (Німеччина), Фрайберзькою гірничою академією (Німеччина), а також профільними університетами Росії, Чехії, Словенії та Англії.

Основна наукова діяльність спрямована на вирішення актуальних науково-технічних проблем при видобутку вугілля та залізної руди. Головні з них:

– наукове обґрунтування технології свердловинної підземної газифікації кам'яного та бурого вугілля; дослідження створення газогідратів в лабораторних умовах;

– аналіз передумов (тиску та температури) створення газогідратів в земній корі та формування гіпотези раптових викидів вугілля та газу, які базуються на ефекті Бріджмена;

– геомеханіка взаємодії елементів системи «породний масив - виїмкова виробка - охоронна конструкція», яка забезпечує вивчення впливу параметрів вугільного пласта, структури й механічних характеристик порід надвугільної товщі та глибини розробки на напружено-деформований стан усіх елементів зазначеної системи;

– комп'ютерне моделювання напружено-деформованого стану дрібношаруватого породного масиву навколо пластової виробки;

– наукове обґрунтування технології розробки тонких та вельми тонких вугільних пластів на базі вивчення напружено-деформованого стану гірського масиву навколо очисних і підготовчих виробок;

– підвищення ефективності технології видобутку залізних руд з Білозерського родовища шляхом створення програмного забезпечення для здійснення основних технологічних процесів: руйнування гірських порід та рудного тіла, транспортування та розрахунок системи провітрювання виробок рудника;

– вивчення напружено-деформованого стану гірського масиву навколо працюючої високонавантаженої лави довжиною 250-300 м.

Неодноразовий учасник і переможець конкурсів на кращу наукову літературу, які проводить Фонд вчених.

Професор В.І. Бондаренко, завідувач кафедри підземної розробки родовищ на XXII-му Всесвітньому гірничому конгресі, Стамбул, Туреччина. Вересень 2011 р.

БЕШТА
ОЛЕКСАНДР СТЕПАНОВИЧ

Проректор з наукової роботи з 2006 р.

Завідувач кафедри електроприводу, член-кореспондент НАН України.
Відомий вчений, фахівець у галузі гірничої та металургійної електроенергетики, автор 3 монографій, навчального посібника, понад 150 наукових публікацій, у тому числі в міжнародних виданнях, низки авторських свідоцтв і патентів. Його наукова діяльність присвячена системним науковим дослідженням у напрямі створення фундаментальних принципів ефективного використання енергетичного потенціалу геотехнічних систем гірничо-металургійної галузі. Ним розвинуто теорію і створено системи енергоефективного керування потужними технологічними комплексами гірничо-металургійних підприємств на основі сучасних систем електропривода й автоматики для вирішення проблем енергозбереження. Під його керівництвом захищено 2 докторські та 3 кандидатські дисертації.
Заступник голови Ради філіалу Фонду вчених НГУ з 2006 р.

Основні напрями наукової діяльності: системні наукові дослідження щодо створення фундаментальних принципів ефективного використання енергетичного потенціалу геотехнічних систем шляхом:

- розвитку теорії і створення систем енергоефективного керування потужними технологічними комплексами на основі сучасних систем електропривода і автоматики для вирішення проблем енергозбереження, зокрема в гірничо-металургійній галузі;
- наукового обґрунтування принципів перетворення енергетичних ресурсів для досягнення показників ефективності, що відповідають світовим тенденціям розвитку енергетики, зокрема розробки і використання новітнього електротехнічного обладнання для альтернативних джерел енергії при вирішенні проблем диверсифікації на основі новітніх екологічно безпечних технологій та обладнання;
- створення наукових основ і технологій комплексного моніторингу стану електротехнічних комплексів для підвищення техніко-економічних показників їх використання і мінімізації шкідливого впливу на екологію, зокрема розвитку теорії ідентифікації параметрів складних електромеханічних систем електропривода в задачах енергофективного і ресурсозберігаючого керування в пускових та усталених режимах.

Завдяки зусиллям кафедри в університеті успішно працюють авторизовані навчальні центри знаних у світі компаній «Schneider Electric» (Франція), «Vacon» (Фінляндія). До відкриття готується науково-виробничий центр спільно з компанією «Bauer» (Німеччина).

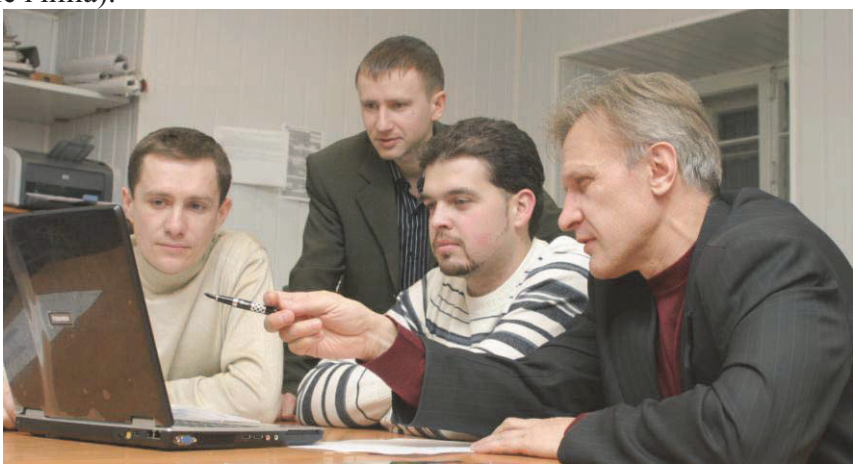

Професор О.С. Бешта разом з молодими науковцями кафедри електроприводу

ВИКОНАВЧІ ДИРЕКТОРИ РАДИ ФІЛІАЛУ ФОНДУ ВЧЕНИХ НГУ

ДОВГАНЬ СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ

кандидат технічних наук,
начальник науково-дослідної частини в 2000-2006 рр.
Інженер-електрик. Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут у 1978 р. і працював в Національному гірничому університеті по 2006 р. Професор кафедри електропривода з 2001 р. Заступник проректора з наукової роботи у 2000-2006 рр. Основні наукові праці присвячено керуванню електроприводами змінного струму. Має галузеві й університетські відзнаки.
Виконавчий директор Ради філіалу Фонду вчених НГУ в 2000-2006 рр.

ХОМЕНКО ОЛЕГ ЄВГЕНОВИЧ

кандидат технічних наук, доцент,
начальник науково-дослідної частини,
виконавчий директор Ради філіалу Фонду вчених НГУ в 2006-2011 рр.

Докторант кафедри підземної розробки родовищ. Напрям наукової діяльності: особливості підземної розробки рудних родовищ. Коло наукових інтересів охоплює проблеми підземного видобування рудної сировини і супутніх корисних копалин на залізо-, урано- і марганцеворудних родовищах України. Закінчив з відзнакою Криворізький гірничий технікум (1994) за спеціальністю «Технологія відкритої та підземної розробки» і Національну гірничу академію України (1999) за спеціальністю «Розробка родовищ корисних копалин». Захистив кандидатську дисертацію (2004) за спеціальністю «Підземна розробка родовищ корисних копалин» та здобув звання доцента кафедри підземної розробки родовищ (2007). Працював на посадах асистента кафедри ПРР (2002–2004), доцента (2004–2006), начальника НДЧ (2006–2011). Має галузеві й університетські відзнаки.

Завдяки його наполегливій праці тривала діяльність Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членів їх сімей знайшла своє відображення у всесвітній комп'ютерній мережі Інтернет на сторінках порталу «Рудана»: http://rudana.in.ua/backing_of_scientists_and_members.htm

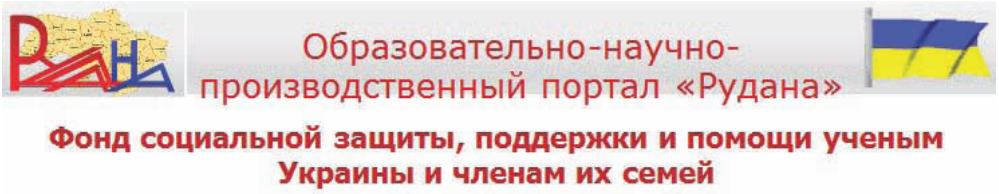

ШЕВЧЕНКО
СЕРГІЙ ВІКТОРОВИЧ

кандидат геологічних наук, доцент,
заступник начальника науково-дослідної частини,
виконавчий директор Ради філіалу Фонду вчених НГУ з 2011 р.

Здобув вищу освіту у Національній гірничій академії України (нині Національний гірничий університет), отримавши у 1999 р. диплом з відзнакою за фахом економіста. В НГУ працював на посадах: інженер, науковий співробітник, аспірант, асистент, доцент. З 2008 р. працює на посаді заступника начальника науково-дослідної частини. У 2004 р. захистив кандидатську дисертацію.
Працює за сумісництвом на посаді доцента кафедри загальної та структурної геології.
Напрям наукової діяльності: геолого-економічна оцінка каменесамоцвітної сировини, зокрема, на діючих гірничорудних підприємствах.
Лауреат гранту Президента України для підтримки наукових досліджень молодих вчених 2008 р., переможець Конкурсу проектів молодих вчених «Молоді вчені – Дніпропетровщині» 2009 р. Має відзнаки НАН України, університетські та галузеві відзнаки.

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ НГУ

ЦИПЛЕНКОВ
ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

кандидат технічних наук, доцент,
перший заступник голови Ради молодих вчених Дніпропетровської області, голова Ради молодих вчених (РМУ) Національного гірничого університету

Працює на посаді доцента кафедри відновлювальних джерел енергії. Напрям наукової діяльності: системи електропостачання гірничих підприємств та зменшення втрат електроенергії при її транспортуванні та розподілі.

Нагороджений Почесною грамотою МОН України за сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства і вугільної галузі країни; грамотами Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей за I місце (2006 р.) та за II місце (2008 р.) в номінації "Навчальні посібники" на VI Обласному міжвузівському конкурсі «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання» (2006 р., 2008 р.); дипломом лауреата премії Національного гірничого університету в галузі освіти і науки за навчальні посібники «Електротехніка, основи електроніки та мікропроцесорної техніки" та "Збірник задач з електротехніки та основ електроніки» (2009 р.); Почесною грамотою голови Дніпропетровської облдержадміністрації (2010 р.).

Неодноразовий учасник і переможець конкурсів на кращу наукову літературу, які проводить Фонд вчених.

ДІЯЛЬНІСТЬ РАДИ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ НГУ

З моменту утворення (1999 р.) і до 2006 р. Раду очолював кандидат технічних наук, доцент кафедри електроприводу, заступник директора Міжгалузевого інституту безперервної освіти Азюковський Олександр Олександрович. Протягом 2006-2007 рр. Раду очолював асистент кафедри підземної розробки родовищ Мамайкін Олександр Рюрикович. З 2007 року цю посаду обіймає кандидат технічних наук, доцент кафедри відновлювальних джерел енергії Ципленков Дмитро Володимирович.

Азюковський О.О.

Мамайкін О.Р.

Ципленков Д.В.

Головними заходами, які щорічно проводить РМУ НГУ, є наступні:

- організація і участь у проведенні наукових семінарів и конференцій молодих вчених;
- залучення молодих вчених до участі в регіональних, державних і міжнародних конкурсах і грантах;
- участь у проведенні обласних конкурсів «Кращий молодий вчений Дніпропетровської області», «Краща рада молодих вчених Дніпропетровської області» та міського конкурсу «Молодь Дніпропетровська – рідному місту»; участь у роботі Школи молодих вчених Дніпропетровської області, що діє при Раді молодих вчених області;
- активна участь у заходах Ради молодих вчених Дніпропетровської області і Головного управління освіти і науки облдержадміністрації.

Актив Ради молодих вчених НГУ складають голови рад молодих вчених відповідних факультетів університету.

Рада молодих вчених НГУ

1-й ряд, зліва направо: *Панченко Олена Володимирівна,* голова РМУ механіко-машинобудівного факультету, доцент кафедри гірничих машин та інжинірингу; *Віктосенко Ірина Андріївна,* голова РМУ геологорозвідувального факультету, асистент кафедри геофізики; *Ципленков Дмитро Володимирович*, голова РМУ НГУ, канд. техн. наук, доцент кафедри відновлювальних джерел енергії; *Череп Андрій Юрійович*, голова РМУ Інституту економіки, асистент кафедри прикладної економіки;

2-й ряд, зліва направо: *Гапєєв Сергій Миколайович*, голова РМУ факультету будівництва, канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва і геомеханіки; *Інюткін Іван Володимирович*, голова РМУ гірничого факультету, асистент кафедри транспортних систем и технологій; *Дрешпак Наталія Станіславівна*, голова РМУ Інституту електроенергетики, к.т.н., асистент кафедри метрології та інформаційно-вимірювальних технологій; *Кириченко Марина Сергіївна*, заступник голови РМУ НГУ, асистент кафедри відновлювальних джерел енергії.

Загальна кількість молодих вчених – 257 осіб. Кількість молодих вчених – кандидатів наук і докторів наук у віці до 35 років – 68 осіб. Докторів наук – 2 особи: *Бардась Артем Володимирович*, доктор економічних наук, доцент, декан фінансово-економічного факультету, 1977 р.н.; *Довбніч Михайло Михайлович*, доктор технічних наук, доцент, завідувач кафедри геофізичних методів розвідки, 1975 р.н.

Кандидатів наук – 52 особи. За факультетами маємо наступні дані:

Гірничий факультет – 7
Електротехнічний факультет – 7
Факультет менеджменту – 5
Юридичний факультет – 4
Інформаційних технологій – 2
Факультет будівництва – 7
Геологорозвідувальний – 6
Фінансово-економічний – 4
Механіко-машинобудівний – 10

Всього аспірантів – понад140 осіб, з них 3-го року навчання – 35 осіб.

Молоді науковці НГУ – переможці конкурсів на гранти міськвиконкому і Дніпропетровської облдержадміністрації

Мамайкін Олександр Рюрикович, асистент кафедри підземної розробки родовищ (проект «Створення школи молодих вчених – лідерів у науці», 2007 р.).

Сидельников Олександр Анатолійович, канд. техн. наук, асистент кафедри підземної розробки родовищ (проект «Розробка технології підвищення стійкості зсувних схилів м. Дніпропетровськ за допомогою струминної технології закріплення ґрунтів», 2007 р.)

Хоменко Олег Євгенович, канд. техн. наук, доцент кафедри підземної розробки родовищ, (проект «Система ресурсозбірегаючих технологій видобутку, обробки та використання найновіших будівельних матеріалів у Дніпропетровському регіоні», 2007 р.).

Ямнич Тетяна Сергіївна, асистент кафедри програмного забезпечення комп'ютерних систем (проект «Розробка програмного комплексу регіонального прогнозу щодо впливу функціонування і закриття шахт Західного Донбасу на рівень еколого-економічних ризиків», 2007 р.).

Павличенко Артем Володимирович, канд. біол. наук, доцент кафедри екології (проект «Розробка науково обґрунтованих принципів озеленення території м. Дніпропетровськ з урахуванням рівнів техногенного навантаження», 2008 р.)

Кононенко Максим Миколайович, канд. техн. наук, доцент кафедри підземної розробки родовищ (проект "Перший в Україні освітньо-науково-виробничий портал", 2010 р.).

Колесник Лариса Олексіївна, канд. соц. наук, доцент кафедри історії та політичної теорії (проект «Дослідження мотивації наукової діяльності молодих вчених Дніпропетровської області», 2010 р.).

Інкін Олександр Вікторович, канд. техн. наук, доцент кафедри гідрогеології та інженерної геології, (проект «Оптимізація дренажного захисту м. Дніпропетровськ шляхом переводу підтоплених ділянок в режим самодренування», 2011 р.)

СПІВПРАЦЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ГІРНИЧОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ФОНДОМ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Вперше у Дніпропетровській області, починаючи з 1999 р., Фонд вчених щороку проводить обласний міжвузівський конкурс «Краща наукова, навчальна, навчально-методична та художньо-публіцистична література». Ці конкурси стали традиційними. В них беруть участь вчені ВНЗ області, а останніми роками – не тільки Дніпропетровської, а й Запорізької області, Києва та Москви. Результатом цих конкурсів є проведення виставок і презентацій книг переможців, засідань вчених рад ВНЗ з нагородження переможців, а також створення факсимільної бібліотеки при Фонді вчених, що налічує понад 1000 видань з авторськими автографами.

За цей період провідні вчені НГУ декілька разів ставали переможцями конкурсу на кращу наукову літературу. Серед них: доктори технічних наук, професори Бондаренко Володимир Ілліч, Шашенко Олександр Миколайович, Пілов Петро Іванович, Сдвижкова Олена Олександрівна, Дідик Ростислав Петрович та багато інших. Окрім того, традиційним стало спільне з Фондом вчених щорічне проведення заходів, присвячених Дню науки, що відзначається наприкінці травня.

Перший проректор НГУ проф. П.І. Пілов вручає диплом заступнику голови Ради філіалу Фонду вчених проф. В.І. Бондаренку з нагоди святкування Дня науки

У 2001 р. Фонд вчених, проаналізувавши вік професорсько-викладацьких кадрів у вузах Дніпропетровської області, прийшов до висновку, що середній вік наших вчених опинився за межею 60 років, молодих докторів наук (умовно взято: доктор наук – до 45 років, кандидат – до 35 років) виявилося лише двоє, а кандидатів наук та аспірантів третього року навчання – 213 осіб на 20 вищих навчальних закладів області. Постало питання про відновлення Дніпропетровської обласної ради молодих вчених і створення рад молодих вчених у кожному ВНЗ області.

Пишаємося тим, що вибір голови обласної ради молодих вчених припав саме на Власова Сергія Федоровича, доктора технічних наук, професора кафедри підземної розробки родовищ Національного гірничого університету. Його знання, життєвий і науковий досвід, організаторські здібності, такт і наполегливість допомогли у створенні цієї дієвої організації, що й донині є прикладом для багатьох інших областей країни.

Ректор Г.Г. Півняк вручає вітальний лист від Голови облдержадміністрації Олександра Вілкула доценту Д.Л. Колосову у зв'язку із присудженням Премії Президента України для молодих вчених

За цей час кількість молодих вчених в області збільшилася в рази. Тільки в Національному гірничому університеті на початок 2000-х років їх було близько 70 осіб, а станом на поточний рік – вже понад 250 молодих науковців. Відновлено роботу студентського наукового товариства, на якісно новому рівні працює Рада молодих вчених університету, наукова молодь бере участь у виконанні реальних проектів за потребами міста і регіону.

Керівництво гірничого університету має щиру надію на подальшу співпрацю з Фондом в, яскраві та змістовні заходи на користь вчених Дніпропетровщини й України в цілому.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Ідея заснування університету в Катеринославі з'явилася ще наприкінці XVIII століття. У 1910 – 1917 рр. робилися спроби заснувати в місті класичний університет. Але створений Катеринославський університет був лише влітку 1918 р. Цьому сприяли наполегливі зусилля місцевої інтелігенції й підтримка видатних українських вчених В.І. Вернадського, Д.І. Багалія, М.П. Василенка, Л. В. Писаржевського, за клопотанням яких уряд гетьмана П. Скоропадського ухвалив рішення про відкриття університету у складі чотирьох факультетів: історико-філологічного, юридичного, медичного і фізико-математичного.

Початковий етап діяльності університету припадає на період 1918 – 1920 рр. У той час, незважаючи на складні соціально-економічні та суспільно - політичні трансформації історичної доби революції та громадянської війни, в університеті закладалися основи навчального процесу, розпочиналися фундаментальні й прикладні дослідження в галузях технічних, природничих та гуманітарних наук.

Особлива динаміка розвитку університету означена періодом від середини 60-х до середини 80-х років і пов'язана з іменем ректора ДДУ, академіка Володимира Івановича Моссаковського, який очолював колектив упродовж 22 років, з 1964 по 1986 рр.. Навіть за умов наростання негативних тенденцій у соціально - економічному, суспільно-політичному та етнокультурному житті в країні в цілому ДДУ перетворився на один із базових університетів Радянського Союзу.

Нові перспективи відкрилися перед Дніпропетровським університетом на початку XX–XXI ст., хоча навчальний заклад також потерпав від впливу глибокої і системної кризи, що вразила українське суспільство у 1990-х рр. Утім, незважаючи на всі труднощі, колектив університету витримав виклики соціально-економічної та суспільно-політичної трансформації. У вересні 2000р. Указом Президента України Дніпропетровський державний університет здобув статус національного навчального закладу.

Університет сьогодні – це багатогалузевий навчально-науковий комплекс, де функціонують 3 науково-дослідні інститути, 39 галузевих, проблемних, науково-дослідних лабораторій, більше 10 науково-дослідних груп, навчальні заклади I–II рівнів акредитації, 15 факультетів, центри заочної та вечірньої форм навчання, довузівської підготовки, післядипломної освіти, магістратура, екстернатура, аспірантура, докторантура, розгалужена мережа об'єктів життєзабезпечення.

На 96 кафедрах працює 1225 викладачів, в тому числі 161 доктор наук, професор і 611 кандидатів наук, доцентів. Хочеться навести переднє слово ректора Миколи Вікторовича Полякова з книги, де він каже «З особливим відчуттям сприймаю появу книги, яку Ви, шановний читачу, тримаєте у руках. Адже це – унікальне видання, що містить найважливішу інформацію про цвіт університетської науки нашої освіти alma mater. І справді саме професори становлять головне «інтелектуальне обличчя» класичного університету. Це й не дивно, бо лише кваліфіковані педагоги й науковці

мають честь носити найвище вчене звання. У бібліографічному довіднику охоплено персоналії персоналії ДНУ кількох поколінь. – від заснування в 1918 р. до сьогодення.

Панорама території університету

Тут навчається майже 13 тисяч студентів за 65 напрямами та 81 спеціальністю, а також іноземні студенти та аспіранти більше ніж з 10 країн світу.

Крім того у структурі університету діють 2 ліцеї для обдарованої молоді. Багато уваги приділяється вихованню та інтелектуальному розвитку дітей шкільного віку. Більше 25 років на базі ДНУ працює Дніпропетровське відділення Малої академії наук, завдяки чому талановиті юні дослідники можуть займатися в унікальних університетських лабораторіях під керівництвом знаних науковців. Така комплексна структура дозволяє в межах університету створити завершені цикли підготовки фахівців з різних напрямів.

У Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара функціонує збалансована система організації та забезпечення фундаментальних і прикладних досліджень, дослідно-конструкторських робіт, наукових, науково-технічних та інноваційних форм діяльності наукових, науково-педагогічних працівників, аспірантів і студентів, що обумовлено потребами розвитку науки і навчального процесу в державі.

Наукові дослідження в університеті впродовж останніх 15 років виконуються за всіма пріоритетними тематичними напрямами розвитку науки і техніки в Україні, визначеними чинним законодавством. Визначні результати цих досліджень – резонансні наукові відкриття, блискучі захисти дисертацій, десятки тисяч наукових статей у провідних фахових журналах, сотні монографій, інноваційні проекти, впроваджені у виробництво, патенти, міжнародні гранти, перемоги у конкурсах і олімпіадах.

Переконливими доказами лідируючої позиції ДНУ серед вишів України є включення університету до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави, сьома позиція в переліку класичних університетів держави за кількістю наукових публікацій в журналах з імпакт-фактором, близько 10 державних премій у різних галузях наук за останні 15 років, численні нагороди на міжнародних, загальнодержавних та регіональних виставках.

Університет має прекрасну бібліотеку. Це дозволяє вченим, аспірантам та студентам мати широкий та глибокий досвід з передових та новітніх публікацій.

Традиційно високі результати отримують науковці, які працюють у ракетно-космічній галузі – пріоритетній для ДНУ. Фізико-технічний факультет було засновано в 1951 р. для цільової підготовки фахівців підприємств ракетно-космічної галузі.

Факультет завжди був одним з найбільших в університеті. Нині навчаються студенти за 10 напрямами підготовки та 12 спеціальностями, загальна кількість студентів становить близько 1200 осіб, а навчальний процес здійснюють близько 130 викладачів.

Бібліотека ДНУ

Близько 21 року керівництво факультетом здійснював доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри технологій виробництва літальних апаратів Джур Євген Олексійович, на плечі якого ліг основний тягар перебудови факультету за останні роки. У 2006 р. на посаду декана факультету було обрано завідувача кафедри радіоелектронної автоматики, доктора технічних наук, професора, Заслуженого працівника освіти України Петренка Олександра Миколайовича.

Навчальний процес на фізико-технічному факультеті проводиться такими профілюючими та загальноосвітніми кафедрами: проектування та конструкцій; двигунобудування; енергетики; систем автоматизованого управління; радіоелектронної автоматики; технології виробництва літальних апаратів; робототехнічних систем; технічної механіки; іноземних мов для технічних та природничо-наукових спеціальностей; безпеки життєдіяльності.

Колективи вчених фізико-технічного факультету і студентської ради біля корпусу №10 (2011 р.)

Соціально важлива робота проводиться групою наукових співробітників під керівництвом засновника й лідера Дніпропетровського відділення Міжнародної академії соціальних технологій та місцевого самоврядування (м. Москва) професора В.Г. Городяненка. Цей творчий колектив всебічно вивчає таку актуальну проблему, як соціальна стратегія й адаптивна поведінка студентської молоді в сучасних умовах.

В ДНУ ведеться активна студентська науково-дослідна робота, яка організаційно структурована у наукових гуртках, Студентському науковому товаристві, Раді молодих учених. Щорічно студенти університету здобувають перемогу на всесвітніх, державних та регіональних олімпіадах і конкурсах. Створені студентами технічних факультетів інженерні розробки регулярно відзначаються преміями та дипломами на різних виставках.

Упродовж останніх років за інтегрованими показниками науково-педагогічної діяльності університет постійно має один з найвищих рейтингів України. Його здобутки дістали загальнодержавне та міжнародне визнання. У 2000 р. згідно з Указом Президента України Дніпропетровському державному університету надано статус національного закладу освіти.

Для проведення засідань Вченої Ради, урочистих засідань, ювілейних дат та вільного часу викладачі, аспіранти та студенти університету мають чудовий палац студентів імені Юрія Гагаріна. Він розташований у великому, зеленому парку імені Тараса Григоровича Шевченка.

Палац Студентів ДНУ імені Юрія Гагаріна.

Ректор Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара

Поляков Микола Вікторович

Доктор фізико-математичних наук, професор, ректор з 1998р.

Заслужений діяч науки і техніки України, член секретаріату Національного комітету України з теоретичної та прикладної механіки, Американського математичного товариства, член-кореспондент Міжнародної академії астронавтики, академік АН вищої школи України, Української екологічної академії наук, Академії соціальних технологій та місцевого самоврядування та Академії інформатизації освіти Росії, голова секції „Актуальні проблеми теоретичної і прикладної механіки" Придніпровського наукового центру НАНУ та МОНМСУ. Відзначений нагородами: орденами „За заслуги" I, II та III ступенів, Святого Володимира, Святого Станіслава IV ступеня, золотою медаллю Міжнародної кадрової академії „За заслуги в освіті", Академічною Пальмовою гілкою (Франція), лауреат премії НАНУ ім. М. К. Янгеля та міжнародного академічного рейтингу популярності „Золота фортуна".

Автор понад 400 друкованих праць, під його керівництвом підготовлено 8 кандидатських дисертацій.

Голова Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Микола Вікторович народився 1 травня 1946 р. у родині лікарів. Закінчив з відзнакою Дніпропетровський механічний технікум у 1965 р. Працював на „засекречених" підприємствах ДКБ „Південне" та „Південмаш".

У 1966 р. Микола Вікторович Поляков вступив на механіко-математичний факультет Дніпропетровського державного університету, який закінчив з відзнакою в 1971 р. Далі - аспірантура за спеціальністю „Гідроаеродинаміка" (1971-1974), під час навчання в якій успіхи молодого вченого відмітили Ленінською стипендією - вищою відзнакою для студентів та аспірантів.

Після закінчення аспірантури вся подальша життєва і творча біографія Миколи Вікторовича Полякова нерозривно пов'язана з рідним університетом, де він пройшов всі ступені зростання: молодший науковий співробітник кафедри аерогідромеханіки, асистент, доцент, професор, завідувач кафедри диференціальних рівнянь. Працював завідувачем підготовчого відділення, деканом механіко-математичного факультету, проректором з навчальної роботи. З весни 1998 р. - виконуючий обов'язки ректора Дніпропетровського університету, а в листопаді того ж року рішенням колегії Міністерства освіти України був затверджений на цій посаді. Саме з ім'ям Миколи Вікторовича Полякова справедливо пов'язується відродження університету після багаторічної пострадянської кризи.

З перших кроків своєї наукової кар'єри Микола Вікторович Поляков серйозно працює над розробкою та узагальненням методів розв'язання нестаціонарних нелінійних крайових задач, створенням нових математичних моделей розв'язання проблем механіки суцільного середовища для класу задач зі складною формою границі.

Дослідження проблем застосування методу граничних інтегральних рівнянь (МГІР), а також симбіозу цього методу та методу параметричного диференціювання, методу послідовних конформних відображень проводяться вченим понад тридцять років. Він один із перших в Україні розпочав систематичне застосування МГІР до

нелінійних задач механіки в точній постановці з урахуванням вагомості, досліджував його можливості і тонкощі, по праву вважається одним із розробників ідеології застосування МГІР до задач із заздалегідь невідомою вільною границею та використання для цього чисельного експерименту.

Микола Вікторович Поляков є автором і співавтором понад 400 друкованих праць. Його роботи відомі як в Україні, так і за кордоном (США, Німеччина, Угорщина, Чехія, Румунія, Болгарія, Ірландія, Китай, Ізраїль, Франція). Нині він - член секретаріату Національного комітету України з теоретичної та прикладної механіки, Американського математичного товариства, член-кореспондент Міжнародної академії астронавтики (Франція), голова двох спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій, обраний академіком АН вищої школи України, Української екологічної академії наук, двох російських академій - Академії соціальних технологій та місцевого самоврядування та Академії інформатизації освіти, голова секції „Актуальні проблеми теоретичної і прикладної механіки" Придніпровського наукового центру НАН України та МОНМС України.

Професор М.В. Поляков успішно поєднує свою різновекторну наукову роботу з плідною педагогічною діяльністю, роблячи вагомий особистий внесок у справу підготовки фахівців з вищою освітою: читає лекції із загальних курсів „Рівняння математичної фізики", „Диференціальні рівняння", розробив низку нових спецкурсів зі спеціальності „Математика". Разом із студентами опублікував більше десятка статей. Під його керівництвом підготовлено 8 кандидатських дисертацій. Ряд його учнів працює в науково-дослідних інститутах НАН України та вищих навчальних закладах.

Одночасно веде велику організаторську роботу, спрямовану на продовження реформаторських кроків у системі національної вищої школи, забезпечення її якнайшвидшої адаптації до європейських вимог та стандартів. Ідеї й думки ректора з широкого спектра цих питань, а також з досвіду викладання відповідних дисциплін та організації навчально-виховного процесу в ДНУ сформульовані в серії змістовних і оригінальних публікацій, серед яких особливо виділяється фундаментальна монографія Миколи Вікторовича Полякова і професора ДНУ Варфоломея Степановича Савчука „Класичний університет: еволюція, сучасний стан, перспективи".

Помітні позитивні зрушення в усіх ланках життєдіяльності університету відбулися в останні роки, саме за часів ректорства Миколи Вікторовича Полякова. З ініціативи та під безпосереднім його керівництвом проведені назрілі структурні перетворення. З кінця 1990-х рр. розгорнулася інтенсивна модернізація навчально-виховного процесу, наповнення його якісно новим змістом, науково-методичним і технологічним забезпеченням. Відкрито цілу низку нових сучасних спеціальностей і спеціалізацій, кафедр, істотно оновлено комп'ютерний парк, навчально-лабораторне обладнання й технічні засоби навчання.

Цікава ознака нової епохи в житті університету - створення університетського комплексу - Регіонального центру безперервної освіти „Придніпров'я". Стрижнем його є сам університет. Інші складники - коледжі та технікуми, ліцеї та гімназії, середні школи області, гуманітарні гімназії Нікополя та Жовтих Вод. До числа кращих не тільки на Дніпропетровщині, а і в Україні належать ліцеї інформаційних технологій та фізико-математичний. Останній працює в режимі інтернату - там навчаються обдаровані діти з усіх куточків області. Створено також Регіональний центр тестування. Університет здійснює шефство над „власними" дитсадком і міським дитячим будинком.

Нині університет є співзасновником та членом двох кластерів - „Ракетно-космічні технології", „Родючість ґрунтів". За програмами роботи кластерів створено близько 30 інноваційних проектів та бізнес-планів, за якими наукові розробки вчених університету впроваджуються у виробничу сферу.

Активна громадянська позиція М.В. Полякова відзначена високою довірою громадськості міста – у 2010 році його обрано депутатом міської ради Дніпропетровська.

З кожним роком учені університету нарощують зусилля в галузі дослідної роботи, реалізуючи важливі наукові проекти та програми за усіма (6) пріоритетними напрямами розвитку науки і техніки в Україні. Об'єкт особливої турботи ректора М. В. Полякова - організація фундаментальних досліджень природничого, соціально-гуманітарного, технічного та технологічного характеру.

Широкий спектр проблем вирішується науковцями ДНУ для потреб регіонального розвитку відповідно до довгострокових угод про співпрацю з обласною державною адміністрацією та міською радою, укладених наприкінці 90-х рр. з ініціативи Миколи Вікторовича.

Зліва направо: екс - міністр освіти та науки України Василь Григорович Кремень,
ректор ДНУ Микола Вікторович Поляков, екс-президент України Леонід Данилович Кучма

Під керівництвом Миколи Вікторовича Полякова зроблено вагомі кроки в напрямку розширення та зміцнення міжнародних зв'язків. Укладено й реалізується 67 угод про співпрацю з провідними університетами і науковими центрами Європи, Америки, Азії, країн СНД. Протягом 1999-2011 рр. університет виграв біля 40 важливих міжнародних проектів, а нині виконується ще 5 міжнародних проектів. На базі університету діють 4 Міжнародні навчальні центри, ще 3 центри створені в результаті виконання міжнародних проектів.

Велика увага приділяється в університеті соціальному захисту студентів, аспірантів та співробітників, поліпшенню умов їх навчання і праці, житлово-побутового забезпечення, оздоровлення, розвитку соціально-культурної інфраструктури. Створені й діють відповідні фонди соціальної підтримки, організовані безкоштовні обіди для студентів-сиріт, збільшені обсяги матеріальної допомоги.

Завдяки енергійним зусиллям ректора чимало зроблено для оновлення та зміцнення матеріальної бази університету. Починаючи з 2000 р. різко зросло фінансування ремонтних робіт, унаслідок чого за цей час вдалося капітально відремонтувати навчальні корпуси, наукову бібліотеку, гуртожитки, санаторій-профілакторій. Здійснено комплексний ремонт головного адміністративно-навчального корпусу на пр. Гагаріна, який став окрасою нашого міста. Зусиллями Миколи Вікторовича Полякова розконсервовано і продовжено будівництво блоку лекційних аудиторій.

За інтегрованими показниками науково-педагогічної діяльності ДНУ стабільно має один з вищих рейтингів у системі національної вищої школи. Саме завдяки цим значним здобуткам Дніпропетровський університет у вересні 2000 р. отримав статус національного закладу освіти, що засвідчило його загальнодержавне та міжнародне визнання.

Микола Вікторович Поляков із екс-послом США в Україні Тейлором Уільямом проводять нараду

За вагомі досягнення в професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю М. В. Поляков відзначений численними нагородами: орденами „За заслуги" I, II та III ступенів, Святого Володимира, Святого Станіслава IV ступеня «За заслуги перед людством в усіх сферах діяльності та відродження лицарського духу», почесним званням „Заслужений діяч науки і техніки України", золотою медаллю Міжнародної кадрової академії „За заслуги в освіті", Академічною Пальмовою гілкою (Франція) та ін. Микола Вікторович Поляков - лауреат міжнародного академічного рейтингу популярності „Золота фортуна", премії НАНУ ім. М. К. Янгеля.

Формула успіху Миколи Вікторовича Полякова - ректора, викладача, ученого складається з багатьох чинників, але у концентрованому вигляді досить проста - це колосальна працелюбність, високий професіоналізм, наполегливість і послідовність у досягненні поставленої мети, помножені на уроджену людяність, мудрість, порядність. Він переконаний: якщо після кар'єрного зльоту кількість друзів та однодумців не зменшується, то ти гідний і цього успіху, і людей, які в тебе вірять.

Микола Вікторович Поляков та Микола Михайлович Дронь у палаці студентів представляють Президенту Академії наук України Борису Євгеновичу Патону планшети про ДНУ

Проректори з наукової роботи Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара

Скалозуб Володимир Васильович

Доктор фізичних наук, професор, перебував на посаді проректора наукової роботи 1997-1999 рр. Відомий учений-фізик. Заслужений яч науки і техніки України (1993 р.), академік АН вищої школи країни з 1997 р., організатор Міжнародної школи-семінару „Нова ізика і квантова хромодинаміка в зовнішніх умовах ”.

Автор понад 80 наукових статей, опублікованих у провідних урналах світу.

Заступник Голови Ради Філіалу Фонду соціального захисту, ідтримки та допомоги вченим України та членам Їх сімей ніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Скалозуб Володимир Васильович народився 24.01.1949 р. м. Дніпропетровськ у сім'ї службовців, українець. У 1966 р. акінчив із золотою медаллю середню школу № 67 м. Дніпропетровськ. У 1966-1971 рр. навчався на фізичному факультеті ДДУ. У 1971 р. отримав диплом з відзнакою, за фахом фізик, викладач фізики. У 1972-1975 рр. – аспірант кафедри теоретичної фізики ДДУ. Науковим керівником був завідувач кафедри доцент В. С. Ваняшин. Працював на кафедрі теоретичної фізики ДДУ на посадах асистента (1975-1976 рр), старшого викладача (1977-1982 рр.), доцента (1982-1990 рр.). У 1978 р. в Інституті теоретичної й експериментальної фізики (м. Москва) захистив кандидатську дисертацію на тему: „Нелінійна електродинаміка вакууму в теорії зі спонтанно порушеною симетрією". У 1982 р. присвоєно вчене звання доцента. У 1988 р. в Інституті теоретичної фізики (м. Київ) захистив докторську дисертацію на тему: „Ефекти інтенсивних зовнішніх полів у теорії електрослабких взаємодій". У 1990-1992 рр. працював професором кафедри теоретичної фізики. У 1991 р. присвоєно вчене звання професора. У 1992 р. відкрив і очолив кафедру квантової макрофізики.

З 1991 р. керує науково-дослідною лабораторією квантової хромоплазми. У 1990-1996 рр. – декан фізичного факультету. У 1997-1999 рр. – проректор з наукової роботи ДДУ. Під його керівництвом впроваджена рейтингова система контролю знань на факультеті, почалось використання системи Internet у ДДУ. У 1993 р. відкрив і очолив спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських дисертацій з теоретичної фізики, фізики твердого тіла і радіофізики, яка в 1998 р. перетворена у докторську. Відповідальний редактор фахового журналу „Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Фізика. Радіоелектроніка». Член експертної ради з фізики і член Державної атестаційної комісії Міністерства освіти і науки України. Читає загальний курс теоретичної фізики „Електродинаміка" для студентів-фізиків та спеціальні курси „Класична теорія поля", „Квантова електродинаміка", „Макроскопічна квантова електродинаміка", „Теорія калібрувальних полів" для студентів-теоретиків.

Наукові інтереси – дослідження квантових макроскопічних явищ в екстремальних зовнішніх умовах методами квантової теорії поля; пошук сигналів нової фізики в процесах розсіяння при енергіях сучасних прискорювачів елементарних частинок. Отримав піонерські наукові результати: нестабільність вакууму калібрувальних полів у сильному магнітному полі (1978 р.); генерація конденсату W- і Z-бозонних полів у зовнішньому полі (1982 р.); формування ґраткової структури конденсату (1986-1987 рр.); радіаційні спектри W-бозонів у магнітному полі при нульовій (1981 р.) і скінченній (2000 р.) температурі; розробка нового підходу до пошуку сигналів важких елементарних частинок у процесах розсіяння при низьких енергіях (1998-2001 рр.), дослідження спонтанної генерації магнітних полів при високих температурах (2003-2007 рр.), сигнали важкого Z'-бозона на базі експериментів LEP (2003-2007 рр.). Автор понад 80 наукових статей, опублікованих у провідних журналах світу. Організатор Міжнародної школи-семінару „Нова фізика і квантова хромодинаміка в зовнішніх умовах" (Дніпропетровськ, травень 2007 р.). Під його науковим керівництвом захищено декілька кандидатських дисертацій.

Дронь Микола Михайлович

перебував на посаді проректора з наукової роботи 2000 – 2011 рр., доктор технічних наук, професор, відомий учений у галузі ракетно-космічної та авіаційної техніки.

Заслужений діяч науки і техніки України (2003р.), Лауреат премії ім. М.К.Янгеля НАН України за цикл робіт із гідрогазодинаміки та динаміки польоту ЛА (2005), кошти за яку передані дитбудинку та бібліотеці. Відмінник освіти України (1998 р.), нагороджений знаками: „За наукові досягнення" МОНУ (2006 р.), „Творець" Держдепартаменту інтелектуальної власності (2006 р.), медаллю „За службу рідному місту" (2007 р.), Почесною медаллю „Академік Володимир Моссаковський".

Автор понад 200 наукових та навчально-методичних праць, серед яких 2 монографії, 8 навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки Україні.

Заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам Їх сімей Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Дронь Микола Михайлович народився 02.02.1948 р. у м. Худжанд, Таджикистан. У 1966 р. закінчив із золотою медаллю Царичанську середню школу, а в 1972 р. – з відзнакою фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету за спеціальністю „Виробництво літальних апаратів". Сорок років працював в університеті на посадах інженера, старшого інженера, старшого наукового працівника, начальника патентно-ліцензійного відділу, заступника проректора, проректора з наукової роботи.

Керуючи організацією наукової діяльності, забезпеченням збалансованої послідовності фундаментальних і прикладних досліджень, науково-технічних розробок, формуванням і виконанням перспективних і поточних планів, їх фінансуванням, подальшим вдосконаленням нормативно-правової бази, доклав значних зусиль для розвитку наукових шкіл університету, досягнення результатів світового рівня, їх впровадження у навчальний процес та виробництво, підготовку висококваліфікованих науково-педагогічних кадрів.

У 2000 році за вагомий внесок у розвиток університетської науки та підготовку спеціалістів йому присвоєно почесне звання „Заслужений науковий співробітник ДНУ".

М.М. Дронь – відомий учений у галузі аерокосмічної техніки. Науковий керівник та відповідальний виконавець низки держбюджетних та госпдоговірних науково-дослідних робіт, розробив теоретичні основи і методи проектування систем кутової стабілізації літальних апаратів на базі теорії синхронізації обертальних та коливальних рухів і створення стабілізуючих моментів радіальної корекції.

Цикл теоретичних досліджень і конструкторських розробок зі створення методів і технічних засобів кутової стабілізації та орієнтації некерованих дослідницьких ракет і відокремлюваних функціональних елементів упроваджено у 80-х роках у практику НВО «Тайфун» та інших організацій Держкомітету з гідрометеорології та охорони оточуючого середовища СРСР при виконанні державних та міжнародних програм вивчення верхньої атмосфери та космічного простору, що привело до підвищення інформативності геофізичних та прикладних ракетних експериментів.

У цілому результати, відображені у одноосібній монографії „Кутова стабілізація обертових літальних апаратів", статтях, матеріалах конференцій, винаходах, утворюють новий науковий напрямок у балістиці літальних апаратів, забезпеченні стійкості їх руху, вносять певний вклад у теорію і практику проектування систем кутової стабілізації літальних апаратів.

У співпраці з керівниками та співробітниками галузевої науково-дослідної лабораторії технології виробництва друкованих плат ДНУ виконував наукові дослідження та розробляв технології і технологічне устаткування для виготовлення ультратонкої гальваностійкої і нагрівостійкої мідної фольги на металевому носії для промислового виробництва фольгованих діелектриків для прецизійних друкованих плат радіоелектронної апаратури аерокосмічної галузі. Результати опубліковані і захищені авторськими свідоцтвами СРСР та патентами України. За роботи у галузі створення новітніх технологій виготовлення ультратонкої мідної фольги та її промислового впровадження на підприємствах СРСР у 1990 р. удостоєний звання лауреата премії Ради Міністрів СРСР.

До наукових інтересів відносяться також питання захисту інтелектуальної власності, формування нормативно-правової бази наукової, науково-технічної та інноваційної політики у системі вищої школи, які висвітлені у низці наукових, навчальних та методичних робіт.

Автор понад 70 винаходів, переважно в аерокосмічній галузі, захищених авторськими свідоцтвами СРСР та патентами України. Нагороджений знаком «Творець» Держдепартаменту інтелектуальної власності.

Наукову роботу успішно поєднує з плідною педагогічною діяльністю на кафедрі проектування та конструкцій фізико-технічного факультету ДНУ, де працює з 1979 р. доцентом, а з 1999 р. – професором. Читає лекції з теорії польоту, конструкцій літальних апаратів та основ наукової і технічної творчості. У 1998 р. нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Постійно бере участь у підготовці та атестації науково-педагогічних кадрів. Працює у двох спеціалізованих вчених радах із захисту докторських і кандидатських дисертацій, у одній з яких – заступником голови ради. Член редакційних колегій вісників і збірників наукових праць. Був головою науково-технічної ради ДНУ, членом координаційної ради проректорів з наукової роботи Дніпропетровської області та експертної ради Міністерства освіти і науки України.

Академік Академії наук Вищої освіти України, Академії екологічних наук України та Міжнародної академії соціальних технологій.

М.М. Дронь - автор понад 200 наукових та навчально-методичних праць, що отримали вітчизняне і міжнародне визнання, серед яких 2 монографії, 8 навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки Україні, десятки доповідей на конференціях, в т.ч. міжнародних. Презентував наукові досягнення університету на міжнародних виставках у Китаї, Індії, В'єтнамі, Польщі та Німеччині.

Заслужений діяч науки і техніки України (2003р.), Лауреат премії ім. М.К.Янгеля НАН України за цикл робіт із гідрогазодинаміки та динаміки польоту ЛА (2005), кошти за яку передані дитбудинку та бібліотеці. Відмінник освіти України (1998 р.), заслужений діяч науки і техніки України (2003 р.), нагороджений знаками: „За наукові досягнення" МОНУ (2006 р.), „Творець" Держдепартаменту інтелектуальної власності (2006 р.), медаллю „За службу рідному місту" (2007 р.), Почесною медаллю „Академік Володимир Мосаковський".

Завжди намагався плідно співпрацювати з Фондом вчених, владними структурами у сфері інноваційного розвитку регіону, зокрема в організації семінарів, конференцій, конкурсів, виставок наукових досягнень.

Микола Михайлович Дронь у палаці студентів на виставці досягнень університету

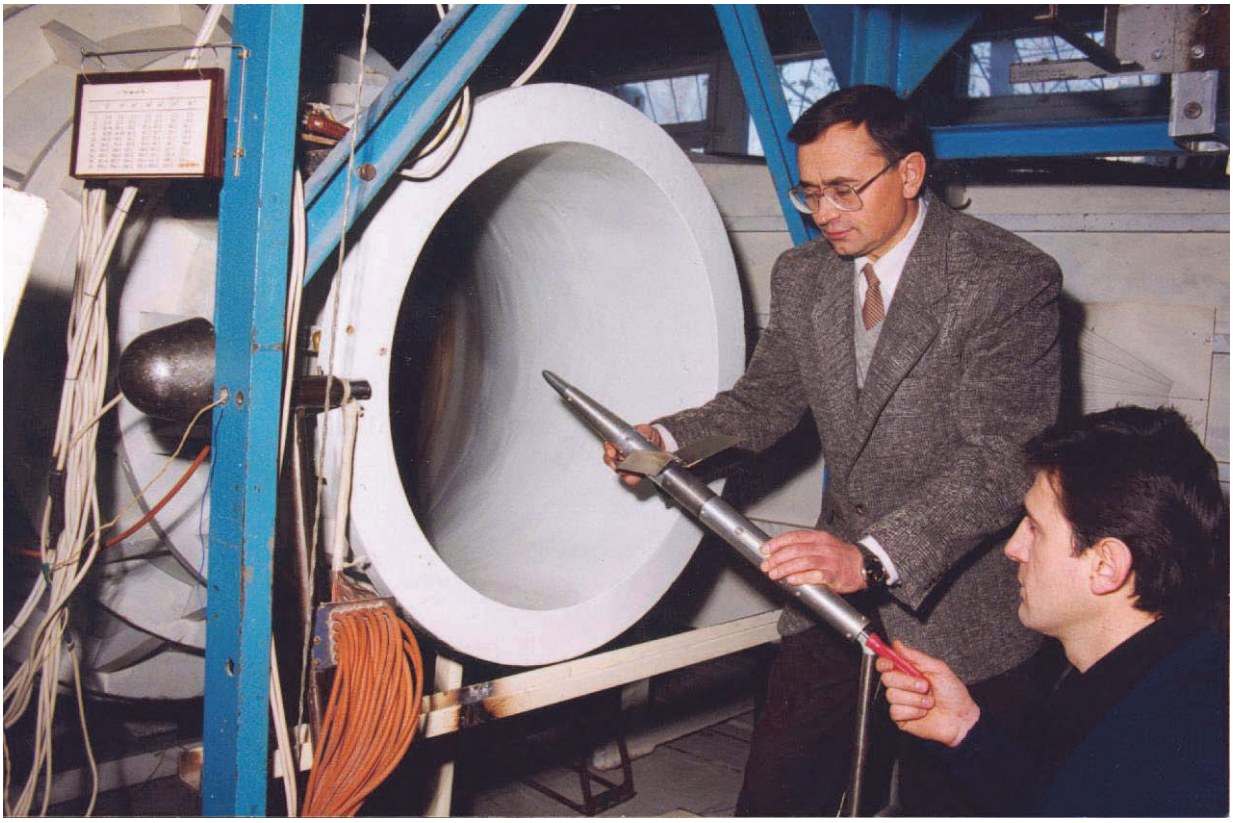

Микола Михайлович Дронь біля установки, призначеної для проведення експерименту

Карплюк Володимир Іванович

проректор з наукової роботи з листопада 2011 р., кандидат фізико-математичних наук, професор.

Відмінник освіти України (2007), нагороджений грамотами керівництва університету, почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, має почесне звання «Заслужений викладач ДНУ» (2009) та „Заслужений науковий співробітник ДНУ"(2000).

Автор більш 70 наукових та науково-методичних праць, серед яких 2 монографії, десятки доповідей на конференціях, в т.ч. міжнародних.

Заступник Голови Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара..

Карплюк Володимир Іванович – професор Дніпропетровського національного університету ім. О.Гончара, кандидат фізико-математичних наук. Народився 09.02.1957 р. у м. Дніпропетровськ, Україна. У 1975 р. поступив до Дніпропетровського державного університету, який закінчив у 1980 р. за спеціальністю «Гідроаеродинаміка». З 1980 р. безперервно працює в університеті, займаючи посади інженера, наукового співробітника, старшого наукового співробітника, завідувача науково-дослідної лабораторії, з 1996 по 2011 роки доцента механіко-математичного факультету, а з 2011 року – проректора з наукової роботи. У 1987 році захистив кандидатську дисертацію. З 1994 року по 2011 рік був заступником декана механіко-математичного факультету з наукової роботи. З 2002 року по 2011 рік – відповідальний секретар Приймальної комісії Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара. Стаж науково-педагогічної роботи Карплюка Володимира Івановича в ДНУ складає 31 рік.

За сумлінну працю Карлюк Володимир Іванович неодноразово був нагороджений грамотами керівництва університету, у 2003 році нагороджений почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, у 2007 році йому було присвоєно звання «Відмінника освіти України», а з 2009 року йому присвоєно почесне звання «Заслужений викладач ДНУ».

У 2000 році за вагомий внесок у розвиток університетської науки та підготовку спеціалістів йому присвоєно почесне звання „Заслужений науковий співробітник ДНУ".

Наукові інтереси – розробка математичних моделей та чисельні розрахунки відривних нестаціонарних течій рідини і газу. Автор біля 70 наукових та науково-методичних праць, серед яких 2 монографії, десятки доповідей на конференціях, в т.ч. міжнародних.

Карплюк Володимир Іванович успішно поєднує адміністративну діяльність з науковою та навчально-методичною роботою. Протягом багатьох років працював відповідальним виконавцем та науковим керівником з науково-дослідних госпрозрахункових та держбюджетних тем. Розробив і читає лекції таких навчальних курсів: «Течії в'язкої рідини», «Гідрогазодинаміка», *«Аерогідромеханіка»* та інші. Велика увага приділяється науковій роботі зі студентами. Студентські наукові роботи під його керівництвом були переможцями в обласних та Всеукраїнських конкурсах студентських наукових робіт, у співавторстві зі студентами надруковано сім наукових публікацій.

Полішко Олексій Миколайович

Заступник проректора з наукової роботи Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара у 2011 р., канд. техн. наук, доцент.

Автор 42 опублікованих наукових праць.

Заступник Голови Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей у 2011р.

Полішко Олексій Миколайович народився у 1952 р. Закінчив у 1977 р. фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету за спеціальністю „Виробництво літальних апаратів". Трудова діяльність: лаборант госпдоговірної теми (11.02.1974 р.); ст. технік проблемної НДЛ міцності та надійності конструкцій (03.04.1974 р.); інженер ПНДЛ міцності та надійності конструкцій (01.09.1975 р.); інж. математик-програміст обчислювального центру (10.11.1975 р.); м.н.с. проблемної науково-дослідної лабораторії міцності (03.01.87 - 29.02.92); н.с. науково-дослідної лабораторії надійності та живучості конструкцій факультету прикладної математики (01.03.92-17.10.95); с.н.с. д/б № 11-94 науково-дослідної лабораторії надійності та живучості конструкцій факультету прикладної математики (18.10.95-19.11.2000); зав. планово-організаційного відділу науково-дослідної частини ДНУ (20.11.2000-20.02.03); вчений секретар науково-дослідної частини ДНУ (21.02.03 - 22.04.04); начальник науково-дослідної частини ДНУ (23.04.04 – 30.06.11); в.о. проректора з наукової роботи (01.07.11 р. до теперішнього часу).

За роки роботи в Дніпропетровському національному університеті виявив себе висококваліфікованим фахівцем в галузі механіки деформівного тіла. Його наукова діяльність пов'язана з дослідженнями живучості, стійкості, руйнування тонкостінних систем в умовах нестаціонарного термосилового навантаження.

В межах програм розвитку матеріальної бази наукових шкіл Дніпропетровського національного університету Олексій Миколайович брав участь у створенні лабораторії лазерної техніки. В цій лабораторії в подальшому проводились дослідження в галузі механіки деформівного твердого тіла. За допомогою потужних імпульсних лазерів моделювались різні режими термосилового навантаження моделей тонкостінних оболонок і жорстких конструкцій в різних середовищах. Полішко Олексій Миколайович був учасником ВДНГ у 1980 р., де експонувався комплекс для випробувань моделей тонкостінних конструкцій при динамічному термосиловому навантаженні, брав участь у розробці та створенні багатоцільового комплексу високошвидкісної фото-кінозйомки швидкоплинних процесів при динамічних випробуваннях, розробив та виготовив кілька установок та пристосувань, які захищені авторськими правами та використовуються при проведенні науково-дослідних робіт у Дніпропетровському національному університеті. У 1981р. закінчив Вищі державні курси з питань патентознавства (свідоцтво № 292204).

Кандидатська дисертація Полішка Олексій Миколайовича присвячена дослідженню поведінки тонкостінних оболонок з податливими торцевими елементами при дії вибухової хвилі. Також брав активну участь у виконанні наукових проектів Міністерства освіти і науки України: „Створення на базі нелінійних моделей живучості теоретичних підвалин і методів розрахунку зміцнюючих технологій, які базуються на попередньому неоднорідному термосиловому навантаженні в зоні можливих дефектів

типу макротріщин, забоїн і розшарувань" (1996 р.), „Створення моделей і методів розрахунку для моделювання нелінійної поведінки і руйнування тонкостінних елементів і деталей конструкцій та машин з розшаруваннями"(1998 р.), „Моделювання та аналіз нелінійної поведінки тонкостінних систем з дефектами (розшарування, тріщини) в умовах нестаціонарного теплового та силового навантаження з наступним розвантаженням" (2001 р.), „Теоретико-експериментальні основи нелінійного аналізу залишкової працездатності тонкостінних систем з дефектами типу пробоїн, розшарувань, тріщин" (2004 р.)

Має 42 опубліковані наукові праці. Починаючи з 2000 року, поєднує наукову роботу за напрямом механіки деформівного твердого тіла з науково-організаційною роботою в Дніпропетровському національному університеті. До кола його фахових інтересів відносяться питання організаційно-методичного та правового забезпечення науково-дослідних робіт:

- процес інтеграції наукової молоді в науково-освітню діяльність вищих навчальних закладів України;
- впровадження наукових результатів у навчальний та виробничий процеси;
- особливості організації та проведення наукових досліджень в класичних університетах;
- роль наукової діяльності вищих навчальних закладів України як складника інтеграційних процесів у вищій школі щодо входження до Болонського процесу.

Виконавчі директори Філіалу Фонду Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара

Половина Микола Никифорович

кандидат фізичних наук.

Автор та співавтор 82 наукових робіт, з яких 50 – винаходи в галузі порошкової металургії. У 1997 році - людина року за визнанням Міжнародного біографічного центра (Англія, Кембрідж). У 1999 році тим це центром Половина М.Н. визначений людиною століття.

Перший виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей ДНУ ім. Олеся Гончара з 1997 р. по 2011 р.

Половина Микола Никифорович закінчив Дніпропетровський державний університет фізико-технічний факультет у 1961 році. З 1961р. По 1963р. – аспірант кафедри теоретичної фізики. Після закінчення аспірантури працював старшим науковим співробітником лабораторії ядерної фізики. З 1968 року працював старшим викладачем кафедри теоретичної фізики, а 1977 року – доцентом тієї же кафедри. Заступник декану фізичного факультету з навчальної роботи у 1990 – 1999 роки.

Половина М. Н. автор та співавтор 82 наукових робіт, з яких 50 – винаходи в галузі порошкової металургії. Його наукові роботи визнано Міжнародним біографічним центром (Англія, Кембридж), де він визнаний у 1997 році людиною року. У 1999 році тим же центром Половина М.Н. визначений людиною століття.

Сокол Галина Іванівна

виконавчий директор Філіалу Фонду Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара з 2011 р., доктор технічних наук, професор, відомий вчений у галузі ракетно-космічної техніки та акустики.

„Відмінник освіти України" (2001р.), «Изобретатель СССР», нагороджена грамотами керівництва університету.

Автор більш 300 наукових праць. Одержано 18 авторських свідоцтв СРСР, патент Росії та 2 патенти України. З них 3 авторських свідоцтва прийняті до використання.

Виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара з 2011р.

Сокол Галина Іванівна народилася 25 жовтня 1946 р. у місті Щьолково Московської області. У 1971 р. закінчила з відзнакою фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету. З 1971 р. по 1976 р. працювала інженером у конструкторському бюро "Південне". З 1976 р. по 1979 р. навчалася на денному відділенні аспірантури Дніпропетровського університету. У 1980 р. працювала молодшим науковим співробітником науково-дослідного сектору університету. З 1981р. по 1990 р. працювала асистентом кафедри прикладної та технічної механіки. У 1986 р. захистила кандидатську дисертацію. З 1990 р. працює на посаді доцента кафедри технічної механіки. У 1990 р. отримала вчене звання доцента. У 2006 р. захистила докторську дисертацію. З 2007 р. – професор. У 2011 р. професор Сокол Г.І. викладає лекції, веде практичні та лабораторні заняття, а також керує курсовим проектуванням з дисциплін "Теорія механізмів і машин", "Теорія механізмів робототехнічних систем", "Інженерна графіка", "Інженерна та комп'ютерна графіка". Надрукувала 2 учбових посібника і 4 методичних рекомендацій до виконання курсового проектування. Постійно відновлює наглядні стендові та лабораторні прилади, які використовує у дисциплінах, що читаються. Рівень знання, що проводяться професором Сокол Г.І., відповідає сучасним вимогам до вищої освіти.

Починаючи з 1978р., професор Сокол Г.І. виконує наукову роботу у господарчих і держбюджетних науково-дослідних роботах університету. За час наукової роботи професор Сокол Г.І. надрукувала 292 наукові роботи, серед них наукова монографія «Особенности акустических процессов в инфразвуковом диапазоне частот», 135 статей та доповідей на наукових конференціях. Серед них є зарубіжні у Німеччині (м. Бремен 1998р., Берлін 2006, Олденбург 2005р.), Польщі (м. Краков 1997 р., м. Познань 1988 р.), Литві (м. Каунас 1999 р.), Франції (м. Метц 2000 р.), Швейцарії (м. Цюріх 2001 р.), Австрії (м. Відень 2006, 2008, 2009 рр.), США (Сан Дієго, 2009, Денвер, Солорадо, 2011). Одержано 18 авторських свідоцтв СРСР, патент Росії та 2 патенти України. З них 3 авторських свідоцтва прийняті до використання, за що професор Сокол Г.І. відзначена знаком "Изобретатель СССР». Велику виховну роботу проводить професор Сокол Г.І. із студентами.

30 років роботи в університеті вона є керівником та вихователем у студентських групах. Студенти, які приймали і приймають участь у роботі гуртка, надають конкурсні наукові студентські роботи, друкують тези доповідей на наукових конференціях, зокрема «Людина і космос», отримали авторські свідоцтва, студентка Т.А. Рибалка стала призером конкурсу «ZAVTRA UA» фонду Віктора Пінчука (2010 р.).

Професор Сокол Г.І. приймає участь у організаційно-методичній роботі кафедри. Вона працює секретарем методичного семінару кафедри. Нагороджена Знаком „Відмінник освіти України" (2001 р.).

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ У ДНІПРОПЕТРОВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Загальна кількість молодих вчених – 577 осіб.
Кількість молодих вчених кандидатів наук та докторів наук віком до 35 років - 125 осіб.
Докторів наук – 2 особи:

Озерський Ігор Володимирович, доктор юридичних наук, доцент кафедри адміністративного та кримінального права юридичного факультету.

Шепелєв Максиміліан Альбертович, доктор політологічних наук, зав. кафедри міжнародних відносин.

Кандидатів наук – 123 осіб.

Кількість аспірантів третього року навчання:

53 аспірантів денної форми навчання, 34 аспірантів четвертого року заочної форми навчання.

Голови ради молодих вчених Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара

Сазонець Ігор Леонідович

Голова ради молодих вчених 2001-2008 рр. – доктор економічних наук, професор, декан факультету міжнародної економіки.

Лисенко Наталія Олександрівна

Голова ради молодих вчених з 2008 року.
Кандидат технічних наук, доцент кафедри радіоелектронної автоматики фізико-технічного факультету.

Чаус Тетяна Григорівна

Голова ради молодих вчених з 2010 року.
Кандидат біологічних наук, доцент кафедри фізіології людини і тварин факультету біології, екології та медицини

Актив ради молодих вчених:

Актив – зліва направо:

Пирог Ольга Володимирівна, канд. економ. наук, доцент кафедри менеджменту факультету міжнародної економіки.

Чаус Тетяна Григорівна, канд. біол. наук, доцент кафедри фізіології людини і тварин факультету біології, екології та медицини;

Чепурко Олександр Олексійович, канд. істор. наук, доцент кафедри української історії та етнополітики історичного факультету;

Фали Людмила Миколаївна, канд. біол. наук, доцент кафедри зоології та екології факультету біології, екології та медицини;

Лисенко Наталія Олександрівна, канд. техн. наук, доцент кафедри радіоелектронної автоматики фізико-технічного факультету;

Третьяк Олена Олександрівна, канд. екон. наук, доцент кафедри економіки та управління національним господарством факультету міжнародної економіки;

Сидоренко Ганна Григорівна, канд. біол. наук, викладач кафедри фізіології людини і тварин факультету біології, екології та медицини.

Переможці конкурсів на гранти міськради та облради:

1. **Міхєєв О. В.**, канд. біол. наук, провідний науковий співробітник НДІ біології (робота „Розробка біоекологічних заходів збереження біорізноманіття та оптимізації природного середовища міста Дніпропетровська”), 2005 р.
2. **Бригадиренко В. В.**, канд. біол. наук, доцент кафедри зоології та екології факультету біології, екології та медицини (робота «Розробка ефективної експрес-оцінки стану навколишнього середовища територій підприємств із застосуванням тест-організмів»), 2006 р.
3. **Мікуленко О. В.**, канд. техн. наук, доцент кафедри аналітичної хімії хімічного факуль-тету (робота «Розробка аналітичних методик контролю забруднювачів питної води та деяких продуктів харчування – шлях до підвищення якості життя населення Дніпропетровська»), 2007 р.
4. **Безродних І. Г.,** викладач кафедри англійської філології факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства (робота „Євро 2012 – мовленневе та перекладацьке забезпечення”), 2008 р.
5. **Кабар А. М.**, канд. біол. наук, зав. лаб. ботанічного саду ДНУ (робота "Розробка заходів з оптимізації парку "40-річчя визволення Дніпропетровська"), 2009 р.
6. **Луценко М. В.**, канд. хім. наук, доцент, ст. викладач Кондратюк Н.В., зав. лабораторією Калина В. С. хімічного факультету (робота "Раціоналізація дитячого харчування у середньоосвітніх закладах м. Дніпропетровська"), 2009 р.
7. **Фали Л. М.**, канд. біол. наук, доцент кафедри зоології та екології факультету біології, екології та медицини (робота «Визначення рівня забрудненості парків ім. Л. Глоби та ім. Т. Г. Шевченка паразитичними об’єктами та розробка епізоотологічних заходів»), 2010 р.

8. **Богуславська Л. В.**, молодший науковий співробітник НДІ біології (робота: "Стійкість рослин в умовах урбанізованого міста), 2010 р.
9. **Солнишкіна А. А.**, канд. соціол. наук, викладач Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара (робота: «Створення школи молодого вченого – лідера в науці»), 2010 р.

Стипендіати:

В ДНУ стипендію Кабінету міністрів України за останні п'ять років отримали 9 молодих вчених.

Переможці державних грантів:

В університеті працюють переможці державного конкурсу на гранти Президента України:

«Для підтримки наукових досліджень молодих вчених»:

Бригадиренко В.В., доцент біолого-екологічного факультету (науковий проект «Дослідження формування трофічних мереж герпетобії степових лісів методами імітаційного моделювання»), 2006 р.

«Для обдарованої молоді»:

Гринько Т.В., доцент факультету міжнародної економіки (проект «Впровадження нової енергозберігаючої технології TERMO-SHIELD з метою економії бюджетних коштів на оплату теплопостачання»), 2006 р.

Переможці конкурсів НАН України

„На здобуття премій для молодих учених і студентів за кращі наукові роботи"

1. **Демчик В.І.**, канд. фіз.-мат. наук, науковий співробітник факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем (премія в галузі фізики за цикл робіт присвячених генерації магнітних полів у ранньому всесвіті та їх вплив на електрослабкий фазовий перехід), 2005 р.
2. **Воронкова Ю.С.**, асистент факультету біології, екології та медицини (в галузі біології за роботу "Дослідження біохімічних параметрів крові при розвитку карциноми Герена"), 2006 р.

Нагороджені Почесними грамотами Президії Національної академії наук України у 2010-2011 н.р.

Нікітіна Г. Є., студентка IV курсу факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства за роботу "Інтерференція казкових мотивів та філософських концепцій у символістській феєрії М. Метерлінка "Синій Птах" та

Скороходов Д. С., старший викладач кафедри математичного аналізу і теорії функцій механіко-математичного факультету за серію робіт "Оптимальне відновлення функцій багатьох змінних та квадратурні формули».

Щорічні конференції молодих вчених, які проводяться в ДНУ:

1) Міжнародна молодіжна науково-практична конференція «Людина і космос» ;
2) Всеукраїнська наукова конференція студентів та молодих вчених «Історія світової цивілізації від давнини до сучасності»;
3) Міжнародна наукова конференція студентів, аспірантів і молодих вчених «Географія, геоекологія, геологія: досвід наукових досліджень»;
4) Регіональна конференція молодих вчених та студентів з актуальних питань сучасної хімії;
5) Всеукраїнська науково-практична конференція «Система національних ЗМК у сучасній Україні: нова візія»;
6) Міжнародна науково-практична конференція «Фінанси України».

Основні заходи ради молодих вчених:

- РМВ ДНУ створена з метою сприяння підготовці кадрів для науки і навчального процесу, виконання наукових досліджень, пропаганди новітніх досягнень науки, відображення, захисту і реалізації професійних, інтелектуальних і соціально-побутових інтересів та прав наукової молоді ДНУ;
- організовує участь наукової молоді у конкурсах наукових робіт та бере участь в їх обговоренні;
- надає оперативну інформацію про наукові конференції та конкурси;
- організовує збір і поширення інформації про фонди, які пропонують грантову підтримку молодим вченим;
- здійснює співробітництво з іншими молодіжними, громадськими, благодійними організаціями з метою підвищення ефективності власної діяльності.

Переможцями конкурсу „Кращий молодий учений року", який проводиться Обласною радою молодих учених Дніпропетровської області за підтримки облдержадміністрації, стали 13 науковців нашого університету (у 2007 – 2, 2008 – 3, 2009 – 3, 2010 – 5). Показово, що кількість запитів від молодих учених ДНУ для участі у цьому конкурсі за останній рік зросла майже у 4 рази.

Звання „Кращий молодий учений року"

одержали п'ятеро представників ДНУ: в економічному напрямі – професор кафедри міжнародних фінансів, доктор економічних наук, доцент **Стукало Наталія Вадимівна**; у технічному напрямі – старший науковий співробітник кафедри органічної хімії, кандидат хімічних наук **Пальчиков Віталій Олександрович**; у гуманітарному напрямі – доцент кафедри фізичної та економічної географії, кандидат географічних наук **Афанасьєв Олег Євгенович**; у медичному напрямі – доцент кафедри фізіології людини і тварин, кандидат біологічних наук **Чаус Тетяна Григорівна** та асистент кафедри мікробіології та вірусології, кандидат біологічних наук **Воронкова Ольга Сергіївна**.

Для участі у **конкурсі „Молоді вчені – Дніпропетровщині"** на отримання матеріального заохочення з 2007 по 2010 рр. було подано 12 проектів, серед яких переможцями стали 7 молодих вчених. У 2010 році разом із перемогою у даному конкурсі молодим ученим нашого університету (**Солнишкіною Аліною Анатоліївною**) було отримано грант французького посольства на наукове стажування у м. Каєні (Північна Нормандія) та одержано перемогу у програмі Британської ради в Україні „Активні громадяни ".

У 2009 році було проведено виїзне засідання Обласної ради молодих вчених у Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара, а у 2010 році на базі Палацу студентів нашого університету було організовано та проведено святкові заходи з нагоди 10-ї річниці заснування ОРМУ Дніпропетровської області.

У 2010 році Рада молодих учених ДНУ взяла активну участь у формуванні збірника „Науковий потенціал Дніпропетровщини та проведенні масштабного анкетування щодо визначення мотивуючих чинників для науковців різного віку.

Така наполеглива робота Ради молодих учених ДНУ позначилась на загальному рейтингу серед рад молодих учених нашої області (2008 – II місце; 2009, 2010 – III місце).

Молоді науковці нашого університету тісно співпрацюють з талановитою студентською молоддю з питань проведення спільних наукових досліджень, підготовки участі студентів у конкурсах наукових робіт та Всеукраїнській студентській олімпіаді. Це сприяє збільшенню кількості студентів, які беруть участь у конференціях різного рівня, де вони досить успішно представляють результати спільної наукової роботи. Свої знання за визначеним профілюючим спрямуванням наша студентська молодь

успішно представляє на олімпіадах як регіонального, так і всеукраїнського й міжнародного рівнів. Вже декілька років поспіль студент механіко-математичного факультету **Олег Коваленко** є переможцем Міжнародної студентської олімпіади з математики. До участі у змаганнях його готує молодий науковець, кандидат фізико-математичних наук, переможець Міжнародних олімпіад 2005-2007 рр. **Дмитро Скороходов**. У 2011 році під керівництвом Д. Скороходова вперше за останні 20 років два студенти нашого університету перемогли на Міжнародній студентській олімпіаді з математики, яка відбулась у м. Благоєвграді (Болгарія): **Дмитро Кузьменко** здобув срібну медаль, **Олег Коваленко** – бронзову. Також у 2010 році на Міжнародній олімпіаді з біології, що проходила у м. Цукуба (Японія), бронзовою призеркою стала студентка І курсу факультету біології, екології та медицини **Анастасія Кравець**.

За підготовку студентки до участі в олімпіаді її науковий керівник кандидат біологічних наук, доцент **Т.Г. Чаус**, яка на сьогоднішній день виконує обов'язки Голови Ради молодих вчених ДНУ, нагороджена державною нагородою – орденом Княгині Ольги ІІІ ступеня.

Голова Ради молодих вчених ДНУ Чаус Тетяна Григорівна

Радою молодих вчених ДНУ ім. О. Гончара у 2011 році було розповсюджено інформацію про **конкурс „Кращий молодий вчений 2010 року”** та заохочено до участі у ньому 75 науковців ДНУ, серед яких переможцями стали троє: **Н. В. Полохова**, к.н., доцент кафедри української літератури (І місце, гуманітарний напрям); **Т. М. Заворотченко**, к.т.н., доцент кафедри теорії держави і права, конституційного права та державного управління (ІІ місце, гуманітарний напрям); **О. В. Пирог**, к.н., докторант, доцент кафедри менеджменту (ІІІ місце, економічний напрям).

Рада молодих вчених ДНУ імені О. Гончара взяла участь у конкурсі Дніпропетровської обласної державної адміністрації **„Краща рада молодих вчених 2010 року”** та зайняла третє місце.

Молоді вчених ДНУ приймають участь в обласному конкурсі проектів «Молоді вчені – Дніпропетровщині» на отримання матеріального заохочення. Від нашого університету було подано 13 робіт. Гранти на виконання проектів отримали **Стукало Наталія Вадимівна**, д.е.н., професор, завідуюча кафедри міжнародних фінансів ДНУ імені О. Гончара. Тема проекту: «Впровадження світового досвіду формування доходної частини місцевих бюджетів в Україні». Співавтор проекту – **Литвин Марина Валентинівна**, заступник декана з навчальної роботи факультету міжнародної економіки, викладач кафедри міжнародних фінансів ДНУ імені О. Гончара, та **Шемет**

Сергій Анатолійович, м.н.с. НДІ біології ДНУ імені О.Гончара. Тема його проекту: «Інформаційна система медико-соціальних показників хворих на гемофілію Дніпропетровської області».

Участь молодих вчених ДНУ у міському **конкурсі проектів «Молоді вчені Дніпропетровська – рідному місту»** на отримання матеріального заохочення. Переможцями від Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара весняного туру стали молоді вчені ДНУ **Микитчук Наталя Миколаївна**, доцент кафедри міжнародних відносин, тема її проекту: «Монастирський острів: духовно-культурна спадщина та туристичний потенціал». **Королєвський Володимир Михайлович**, викладач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну, тема проекту: «Дитяча книжка «Лад». Також даний конкурс проводився вдруге восени цього року, на який було подано 6 наукових проектів молодих вчених нашого університету (чекаємо на результати конкурсу).

Рада молодих вчених ДНУ взяла активну участь у формуванні збірника про Обласну раду молодих вчених, яка складається з п'яти частин (структура, конкурси, інформація про Ради молодих вчених ВУЗів області) і вийде українською та російською мовами.

Постійно проводилась робота щодо розміщення та поновлення корисної інформації про заходи для молодих вчених ДНУ. Нагороджено почесними грамотами за активну позицію 4 голів Рад молодих вчених факультетів та 12 молодих вчених ДНУ, які отримали перемогу у І турі обласного **конкурсу „Кращий молодий вчений 2010 року"**.

Рада молодих вчених ДНУ взяла участь у Міжнародному форумі в Санкт-Петербурзі.

Молоді вчені ДНУ (8 чол.) протягом 2011 року відвідали заняття в Школі молодих вчених, за результатами роботи в якій отримають сертифікати про підвищення кваліфікації.

Рада молодих вчених ДНУ взяла активну участь у І Всеукраїнському форумі студентів, аспірантів та молодих вчених. Активом ради (**Т. Г. Чаус, О. В. Пирог, О. О. Чепурко, О. Є. Афанасьєв, В. О. Пальчиков**) було організовано виставку здобутків та досягнень наукової молоді нашого університету.

Рада молодих вчених ДНУ у 2011 році взяли участь у всіх засіданнях Обласної ради молодих вчених, а також у виїзних засіданнях. Проведено 6 засідань активу Ради молодих вчених ДНУ імені О. Гончара. Доцентом **О. Є. Афанасьєвим** було проведено семінар для студентського наукового товариства ДНУ на якому паралельно проведена робота щодо заохочення студентів до участі у наукових конкурсах. У квітні 2011 року молоді вчені ДНУ взяли участь у супроводі студентів до Всеукраїнських студентських олімпіад.

Серед здобутків наших молодих вчених хотілося б виділити наступні: доцент кафедри фізичної та економічної географії **Олегу Євгеновичу Афанасьєву** було присуджено Державну премію України в галузі освіти у номінації Дошкільна і позашкільна освіта» (у складі творчого колективу). Указ президента України №960/2011 від 30.09.11 р. Доцент кафедри фізіології людини і тварин **Чаус Тетяна Григорівна** отримала золоту медаль «За заслуги в образовании» Міжнародної кадрової академії.

Стипендію Кабінету міністрів України отримали 2 молодих вчених – доцент кафедри органічної хімії **Бондаренко Ярослав Сергійович** та доцент фізико-технічного факультету **Андріанов Артем Юрійович**.

Професор кафедри телекомунікацій факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем **Гнатушенко Володимир Володимирович** отримав грант Президента України для виконання наукового дослідження «Моделі процесів формоутворення та методи підвищення інформативності багато спектральних фотограмметричних зображень».

СПІЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ ТА ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О.ГОНЧАРА

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара активно співпрацює з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей з самого початку заснування цієї організації.

Одним з ініціаторів створення Фонду був колишній ректор університету, видатний вчений-механік, академік АН УРСР Моссаковський Володимир Іванович. Університет за підтримки і активної участі Фонду урочисто відзначив 80-річчя та 85-річчя від дня народження В.І. Моссаковського відповідно у 1999 та 2004 роках.

Багато цікавого і важливого зроблено спільними зусиллями університету й Фонду впродовж 15 років його діяльності.

ДНУ був незмінним учасником всіх 8 конкурсів на краще видання серед викладачів та науковців вищих навчальних закладів Дніпропетровщини. Як правило, видання авторів університету брали участь у всіх номінаціях, що заявлялись на конкурсах і більшість з них були серед переможців.

Велику і змістовну роботу здійснює Фонд за участю університету на царині культури - концерти, екскурсії, ювілейні дати, заходи з приводу державних та професійних свят.

Особливо слід відмітити оригінальну традицію, започатковану у Фонді з ініціативи Генерального директора Чередниченко Лариси Лук'янівни – зустрічі у Клубі жінок-вчених „Вишневій вітальні". У теплій, дружній атмосфері вчені вишів регіону обговорюють нагальні питання сучасності, ведуть роботу соціально-гуманітарного спрямування, запрошують цікавих, обдарованих людей, щоб послухати їх твори, згадують минуле. І тут, серед гостей і учасників Вітальні, багато вчених університету.

Фонд учених і ДНУ організовують та проводять зустрічі, спільно беруть участь в обговоренні проектів рішень, що стосуються діяльності ВНЗ регіону і держави.

Активні, творчі позиції Фонду і ДНУ дають впевненість у подальшій плідній співпраці.

Микола Никифорович Половина про співпрацю Фонду вчених з ДНУ

Утворення Фонду відбувалось в час, коли зарплати і пенсії науковців були злиденними, тому дуже важливою була допомога вченим і моральна, і матеріальна. У вирішенні цієї задачі дуже помітною була діяльність Фонду.

Для роботи у Фонді мене рекомендував у 1997 році проректор ДНУ з наукової роботи професор Скалозуб Володимир Васильович. А працював я на той час вже сьомий рік на посаді заступника декана з навчальної роботи фізичного факультету.

Як виконавчий директор філії ДНУ Фонду я приймав участь в організації і проведенні великої кількості заходів для вчених. Це були регулярні благодійні заходи з врученням вченим грошей, речей, продуктових наборів, організація безкоштовних відвідувань вченими театрів міста, концертних залів. Це організація і проведення наукових і науково-технічних виставок, рекламних профорієнтаційних виставок для абітурієнтів, виставки авторських робіт вчених, засідань клубу садівників-любителів, клубу крою та шиття, щотижневі консультації юриста по призначенню наукових пенсій, організація щорічних зустрічей Облдержадміністрації з жінками-вченими з врученням квітів, цукерок і цінних подарунків.

Найбільш значимими були і залишаються до цього часу започатковані у 1999 році обласні міжвузівські конкурси на кращі підручники, навчальні посібники, монографії, словники, художні видання. Від ДНУ призерами конкурсу стали 13 видань. Для вирішення проблеми матеріального заохочення призерів я звернувся до голови Жовтневої ради Бичкова Сергія Анатолійовича. Він виділив 15 настінних годинників, 8 з яких отримали вчені ДНУ, призери першого з конкурсів. Підсумки конкурсів проходили в Будинку вчених з одночасним проведенням виставок-презентацій видань, які стали переможцями і призерами. Заходи проходили дуже урочисто за участю преси і телебачення, а також керівників вищих навчальних закладів, а після урочистих заходів завжди був святковий концерт за участю кращих артистів міста.

На вчених радах ДНУ за участю керівників Фонду вручались грамоти переможцям, призи, цінні подарунки.

Моя діяльність як виконавчого директора Філії ДНУ Фонду вчених при організації і проведенні конкурсів полягала у розповсюдженні інформації про умови проведення конкурсів, зборі книжок. Для цього, окрім оголошень на ректоратах і публікації у пресі ДНУ, я відвідував деканати, кафедри, особливо спілкувався з вченими. І це давало позитивні результати, бо постійно зростало число видань, поданих на конкурс. Неодноразово книги на конкурс зі свого кабінету передавав ректор ДНУ Поляков Микола Вікторович, а також проректори з навчальної і наукової роботи Кочубей Олександр Олексійович та Дронь Микола Михайлович.

Постійна підтримка ректорату ДНУ, виділення коштів для преміювання переможців конкурсів, урочисте вручення грамот на вчених радах ДНУ з обов'язковою присутністю керівників Фонду робило ці події святковими і знаковими, сприяли значному підвищенню авторитету конкурсів і престижної праці вчених.

Велика кількість вчених ДНУ висловлювали подяку Фонду за організацію і проведення конкурсів. Через які їх досягнення ставали відомими більш широкому загалу, а також за високу оцінку суспільної значимості їх праці.

Кількість переможців і призерів конкурсів від наукової спільноти ДНУ постійно зростала.

Якщо на першому конкурсі у 1999 році призерів було 13, то на шостому конкурсі у 2010 році їх було 63, причому значно зросла якість оформлення і науковий рівень видань. Більшість книг-призерів науковців ДНУ мали призи від Міносвіти і науки України. По обсягу видань, поданих на конкурси науковцями, а також кількості переможців і призерів, ДНУ постійно був на першому місці, що підкреслювало його роль як провідного наукового і навчально-методичного центру регіону.

Значний розголос в регіоні мав і обласний міжвузівський конкурс на «Кращу концепцію гуманізації і гуманітаризацію освіти і виховання, а також її організаційно-методичне забезпечення та практичне втілення у роботу вищих навчальних закладів», який проходив протягом двох років.

Значну допомогу у проведенні цього конкурсу надав ректорат і гуманітарний центр ДНУ за активної участі Світленка Сергія Івановича, Архірєєвої Валентини Олександрівни, Перехреста Володимира Івановича, Дроня Миколи Михайловича.

Активна діяльність Філії ДНУ Фонду вчених постійно підтримувалась Генеральним директором Чередниченко Ларисою Лук'янівною, яка у значній мірі визначала напрямки діяльності, активізувала цю діяльність при сприянні Облдержадміністрації, Ради ректорів, ректоратів вищих навчальних закладів, бо для неї діяльність фонду була і залишається головною справою її життя.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В. ЛАЗАРЯНА

Сьогодні в структурі університету 10 факультетів, центри дистанційної та післядипломної освіти, де навчається понад 9000 студентів. У Львові відкрито Львівську філію університету. При університеті існує технічний ліцей, центри довузівської підготовки. Університет готує кадрових офіцерів – лейтенантів для залізничних військ та органів військового сполучення Збройних сил країни.

До штату університету входить понад 500 викладачів, у тому числі, 57 докторів наук, професорів, серед яких члени галузевих академій, біля 300 кандидатів наук. Науковці університету є лауреатами державних іменних премій.

В 1999 році за результатом рейтингу «Освіта-99» університет увійшов до десятки найкращих технічних і технологічних вищих закладів освіти України, а в 2000 році – до трійки найкращих транспортних вищих навчальних закладів України. У 2001 році університет був нагороджений орденом Міжнародної кадрової академії «За розвиток науки та освіти», а в 2003 році – знаком «Лідер транспортної галузі». В 2005 році університет нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Меморіальна дошка пам'яті першого начальника ДІІТу

Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту (ДІІТ) був заснований 23 березня 1930 року на базі політехнікуму і факультету шляхів сполучення Київського політехнічного інституту. Створений у місті металургійної промисловості України та великому залізничному вузлі інститут у короткий час розгорнув підготовку кваліфікованих фахівців. У роки першої п'ятирічки силами студентів, викладачів, робітників та службовців були побудовані навчальний корпус, гуртожиток, їдальня й житлові будинки. За 3-4 роки виросло упорядженне інститутське містечко. Тоді в інституті працювали 62 викладачі, у тому числі 5 професорів і 12 доцентів.

У роки Великої Вітчизняної війни понад тисячу студентів, аспірантів, викладачів, робітників та службовців ДІІТу добровільно вступили в ряди Радянської Армії, героїчно борючись із ворогом на різних фронтах і в партизанських загонах. Інститут був евакуйований у Новосибірськ, де продовжував готувати висококваліфікованих фахівців. На згадку про загиблих студентів у центрі інститутського містечка споруджено монумент.

Пам'ятник студентам які загинули під час Великої Вітчизняної війни

В 1944 році інститут повертається в містечко, значна частина будинків якого була перетворена в руїни. До 1947 року відновлення інституту в основному було закінчено В 50-70 роки були споруджені новий навчальний корпус, студентський гуртожиток, стадіон, басейн, спорткомплекс і інші об'єкти, відкритий власний обчислювальний центр. Інститут стає великим транспортним вузом.

За успіхи, досягнуті в підготовці фахівців, високий рівень навчально-виховної, науково - дослідницької роботи й широку суспільно - трудову діяльність, ДІІТ неодноразово нагороджувався. Багато енергії вкладали в розвиток інституту його керівники: Н.М. Федиченко, який був засновником інституту, з 1930 по 1937 рік, П.А. Чумаченко - з 1937 по 1938 рік, І.І. Іванов - з 1938 по 1941 рік, В.А. Лазарян - із квітня 1941 по 1958 рік, Н. Р. Ющенко - з 1958 по травень 1971 року, В.А. Каблуков - з 1971 по 1997 рік.

Студентський гуртожиток

В 1993 році ДІІТ, після атестації, одержав статус університету й став назива-тися: Дніпропетровський Державний Технічний Університет Залізничного Транспорту (ДІІТ). В 2002 році указом Президента України університет одержав статус національного, у цьому ж році розпорядженням кабінету міністрів університету було надано ім'я академіка В. Лазаряна. Університет став називатись Дніпропетровським національним університетом залізничного транспорту **імені академіка В. Лазаряна.**

Університет розташований як комплексне замкнене містечко, яке знаходиться в одному з кращих районів Дніпропетровська. На його території площею близько 30 гектарів розміщені навчальні та виробничі корпуси з лабораторіями, обчислювальним центром та бібліотекою, житлові будинки, 6 студентських гуртожитків, їдальня, поліклініка, Палац культури, стадіон, басейн та інші установи соціально-побутової сфери. Інфраструктура університету забезпечує хороші умови життєдіяльності студентів і співробітників університету, соціальні і побутові потреби мешканців містечка.

За роки існування університету підготовлено більш як 60 тисяч фахівців для залізничного транспорту, транспортного будівництва, машинобудування та інших галузей. Серед вихованців університету – керівники міністерств, заводів, навчальних, проектних і науково-дослідних установ.

Випускники військової кафедри

Студенти університету

В 1999 році за татом рейтингу «Освіта-99» університет увійшов до десятки найкращих технічних і технологічних вищих закладів освіти України, а в 2000 році – до трійки найкращих транспортних вищих навчальних закладів України. У 2001 році університет був нагороджений орденом Міжнародної кадрової академії «За розвиток науки та освіти», а в 2003 році – знаком «Лідер транспортної галузі». В 2005 році університет нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

В наш час університет забезпечує підготовку фахівців не тільки в галузі залізничного транспорту, а також в галузях будівництва, електромеханіки, обчислювальної техніки, управління економіки, промислової теплоенергетики, охорони водних ресурсів, екології та інших.

Сьогодні в структурі університету 10 факультетів, центри дистанційної та післядипломної освіти, де навчається понад 9000 студентів. У Львові відкрито Львівську філію університету. При університеті існує технічний ліцей, центри довузівської підготовки. Університет готує кадрових офіцерів – лейтенантів для залізничних військ та органів військового сполучення Збройних сил країни.

До штату університету входить понад 500 викладачів, у тому числі, 57 докторів наук, професорів, серед яких члени галузевих академій, біля 300 кандидатів наук. Науковці університету є лауреатами державних іменних премій.

Після закінчення університети всі випускники забезпечуються роботою на залізницях України, промислових підприємствах і в наукових установах.

При університеті працюють: науково-дослідний інститут рухомого складу, колії та транспортних споруд; Східний науковий центр Транспортної академії України; Українське Національне відділення Міжнародної академії транспорту; науково-технічний центр спеціалізованого рухомого складу "Укрспецвагон"; Дніпропетровський орган сертифікації залізничного транспорту; 16 галузевих науково-дослідних лабораторій; проектно-конструкторське технологічне бюро з електрообладнання рухомого складу.

Урочистий підйом прапору

В університеті працюють дві спеціалізовані вчені ради з захисту дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора та одна спеціалізована вчена рада з захисту кандидатських дисертацій. Проводиться навчання у докторантурі за 6 і в аспірантурі за 19 спеціальностями.

В університеті працюють Соросовські професори та доценти, навчаються Соросовські студенти. Професори, доценти та аспіранти одержали міжнародні гранти.

Починаючи з 1997 року, університет є приєднаним підприємством міжнародної Організації Співробітництва Залізниць (ОСЗ). Вчені університету беруть участь у роботі постійних Комісій ОСЗ з транспортної політики, екології, комбінованих перевезень, з експлуатації та з технічних питань залізниць у Будапешті, Берліні, Братиславі та Санкт-Петербурзі. Налагоджені зв'язки з Міжнародним Союзом Залізниць у Парижі, науковці тісно співпрацюють з рядом закордонних підприємств та науковими установами Литви, Франції; Китаю, Польщі, США, Сербії та Герцеговини, Росії, Казахстану, Ірану, Італії, Узбекистану, Німеччини, Хорватії, Угорщини. Підписані угоди про обмін студентами, фахівцями та наукове співробітництво. В університеті по обміну також проходять навчання студенти з інших країн.

Вчені університету приймають участь у міжнародних конференціях і міжнародних виставках. Науковці університету постійно беруть участь у роботі різноманітних міжнародних наукових семінарів, симпозіумів, конференцій. На базі університету щорічно проводяться міжнародні наукові та науково-практичні конференції.

Сьогодні в університеті все більше уваги приділяється спільній роботі транспортних систем різних країн. По-перше, це пов'язано з розширенням кордонів ЄС, а по-друге, із збільшенням кількості міжнародних транспортних коридорів і їх впливом на розвиток вітчизняної економіки. Україна послідовно впроваджує транспортну політику, яка спрямована на створення сприятливих умов для транснаціональних перевезень по всій території. Успішність реалізації політики розвитку та інтеграції залізничного транспорту в європейську систему, в першу чергу, залежить від якості підготовки фахівців залізниць з вищою освітою і студентів вищих учбових закладів, магістрів по інтероперабельності, забезпечення безпеки і сертифікації, створення системи безперервного професійного навчання і сертифікації персоналу галузі.

Підготовка сучасних фахівців по інтероперабельності виконується в рамках міжнародного проекту MISCTIF (Магістр «Інтероперабельність/Безпека/Сертифікація» у галузі міжнародного залізничного транспорту в Україні та Центральній Азії), який створює необхідні умови для зміцнення рівня країни на міжнародному ринку залізничного транспорту, розвитку міжнародної співпраці між залізничними кампаніями, а також сприяє встановленню відносин між університетами і підприємствами галузі. Завдання проекту сприяти створенню механізмів співпраці між Європейським союзом і сусідніми державами у сфері вищої освіти та у галузі залізничного транспорту.

Для організації прийому абітурієнтів при університеті, в середніх школах м. Дніпропетровська, інших міст області та на окремих станціях залізниць України функціонують центри довузівської підготовки із вечірньою та дистанційною формами навчання. На протязі останніх років університет щорічно приймає на безперервне навчання випускників технікумів – учасників навчального комплексу «технікум-ВНЗ».

Університет має ліцензію на підготовку фахівців за 23 спеціальностями денної, та безвідривної форм навчання. ДНУЗТ – єдиний транспортний вищий науковий заклад України, який здійснює підготовку кадрових офіцерів – інженерів-лейтенантів для залізничних військ та органів військових сполучень Збройних сил держави. В університеті ведеться підготовка магістрів. Це відносно новий для України рівень підготовки, але залізниці вже сьогодні замовляють підготовку магістрів для комплектування керівного складу.

Презентація наукових досягнень університету: ректор Олександр Миколайович Пшінько, перший проректор Борис Євгенович Боднар

Традиційно високі вимоги до знань студентів, що навчаються в університеті. Для цього в навчальний процес запроваджені комп'ютерна інформаційна система Декан та модульно-рейтингова система. Для здійснення освітньої та наукової діяльності в галузі освіти, запровадження інноваційних освітянських технологій, інформаційних технологій, системи дистанційного навчання, створення, проведення та удосконалення системи тестового контролю знань, розробки нових форм і методів навчання, орієнтованих на підвищення якості підготовки фахівців і формування творчої особистості із студентської та учнівської молоді, розвиток їх загальнокультурної, соціально-гуманітарної, психолого-педагогічної та управлінської підготовки в університеті організовано навчально-методичний центр «Лідер».

Для забезпечення доступу до освітніх ресурсів університету, в тому числі до електронних каталогів та повнотекстових електронних матеріалів навчального, наукового та інформаційного призначення, а також віддалених інформаційних ресурсів, в університеті працює науково-технічна бібліотека. Бібліотека розташована на площі понад 2000 кв.м. В своєму складі має 6 відділів, 7 абонементів, медіа-зал та 5 читальних залів на 450 посадкових місць.

Нині бібліотека університету є однією з найбільших бібліотек вищих навчальних закладів та найбільшою в галузі залізничного транспорту України. Вона обслуговує за єдиним читацьким квитком більше 11 тисяч читачів. Бібліотечний фонд, що налічує 940 тисяч примірників, є універсальною базою для навчального процесу та наукових досліджень у своїй галузі. Для забезпечення доступу до електронних інформаційних ресурсів в структуру бібліотеки було введено новий підрозділ – Медіа-зал.

Відвідувачі бібліотеки

Студенти університету постійно займають призові місця на українських та міжнародних олімпіадах з різних напрямків, що підтверджує високий рівень підготовки. У 2011 році в університеті проводився Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт з розділу «Залізничний транспорт та спеціальна техніка». На підсумковій науково-технічній конференції виступило 24 студенти з 10 вищих навчальних закладів.

Всі учасники підсумкової конференції Конкурсу були нагороджені грамотами та цінними подарунками.

Вручення «Кубку ректора» переможцям

Слід відзначити, що в університеті активно вирішується проблема забезпечення навчального процесу сучасною навчально-методичною літературою. Достатньо сказати, що на протязі останніх десяти років видання науковців університету щорічно приймали участь в Обласному міжвузівському конкурсі на Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання. Всього на конкурс було подано понад 100 навчальних та наукових книг, і всі видання були відзначені за результатами конкурсу.

Славиться університет і своїм студентським братерством. Кожен рік, у першу суботу липня, в університеті збираються випускники, які вийшли з ДПТу 5,10,15,..., 65 років тому.

В Дніпропетровську відома також інша університетська традиція – першоквітневий футбол. Кожен рік першого квітня розпочинається чемпіонат з міні-футболу поміж студентами-дипломни-ками університету. В цей день команди створюють справжнє неформальне свято, на яке приїздять випускники не тільки з України, а й з інших країн. Університет має свій марш «Недаром нас зовут ДИИТ» який виконується на урочистостях.

Святкові заходи з нагоди 10 річчя «Світлиці»

Велика увага в університеті приділяється гуманітарній складовій в підготовці і сучасного фахівця. При ректораті діє рада з гуманітарного виховання студентів, яка проводить велику роботу по удосконаленню навчальних планів, виховну роботу в групах, культурно-масову роботу Науковці університету приймали участь у конкурсі на «Кращу концепцію гуманізації і гуманітаризацію освіти і виховання в вищих навчальних закладах, її організаційно-методичне забезпечення та практичне втілення в роботу навчального закладу». Розроблена концепція отримала перше місце на цьому конкурсі.

18 жовтня 2001 року в Дніпропетровському державному технічному університеті залізничного транспорту відбулась презентація «Світлиці» кафедри українознавства.

«Світлиця» стала основою формування Центру національно-громадянського виховання, серцевиною багатогранної роботи з формування особистості студента.

Вшановування ветеранів у «Світлиці»

У структурі Центру клуби „У Світлиці сьогодні гість...“, „Поки горить свіча...“ шанувальників української культури, авторської поезії та пісні, відеоклуби „Сьогодні у клюбі кіно!“, „Природа. Людина. Культура“, „Європейські столиці“ тощо. Центром проводиться системна робота з впровадження української мови, виховання шанобливого ставлення до культури і традицій українського народу, залучення до наукових історичних, генеалогічних, етнографічних досліджень. Через пізнання історії свого роду, своєї малої батьківщини студенти проймаються почуттям єдиної родини. Своєрідним підсумком родинно-сімейних досліджень стало свято „Я. Родина. Україна”. У рамках тижня студентської науки щорічно у квітні проводяться студентські конференції з історії, краєзнавства, культурології та мовознавства. З ініціативи Дніпропетровської молодіжної ради при міському голові на базі „Світлиці“ проведено дві міжвузівські студентські наукові конференції „Дніпропетровщина – моя маленька батьківщина”.

Щорічно в листопаді відбуваються дні пам`яті жертв голодомору та репресій. У листопаді 2003 р. у рамках Тижня скорботи пройшли міжвузівські студентські читання „Голодомор-33”, панахида за загиблими, експонувалась фотовиставка „Мамо, я хочу їсти!”

Гостями Світлиці були: українська художниця Л. Тафійчук, народний артист України М. Мельник, історик, геральдист Ю. Савчук, бандурист, лірник Т. Компаніченко, письменник Ю. Андрухович. Відвідали Світлицю також урядовці, науковці, учасники міжнародних конференцій, викладачі шкіл, технікумів, вищих навчальних закладів, залізничники, студенти та школярі, гості з Росії, Франції, Німеччини, Польщі, Литви, Казахстану, Туркменістану.

В гостях в «Світлиці» ректор Олександр Миколайович Пшінько, перший проректор Борис Євгенович Боднар, Заслужений артист України Михайло Васильович Мельник

Ректор Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна

Пшінько Олександр Миколайович

доктор технічних наук, професор, академік Транспортної академії України, зав. кафедрою "Будівлі та будівельні матеріали". Заслужений працівник народної освіти України, лауреат державної премії України в галузі науки і техніки, кавалер орденів «Знак пошани» 3-х ступенів, ордена «За заслуги», має Почесну грамоту Кабінету Міністрів України, відзнаку «За розвиток регіону» Дніпропетровської області, знак «Залізнична слава» III ступеню, Почесний залізничник СРСР, Почесний працівник транспорту України.

Автор близько 130 наукових праць, серед яких 6 монографій, навчальні посібники, винаходи та наукові статті, підготовив 7 кандидатів наук.

Голова Ради Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту університету ім. академіка В. Лазаряна.

Пшінько Олександр Миколайович народився 13 листопада 1948 року в селі Оленівка Магдалинівського району Дніпропетровської області у сім'ї селян.

В 1966 році закінчив Магдалинівську середню школу, в тому ж році поступив навчатися до Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту (ДІІТу), який закінчив з відзнакою по спеціальності "Вагонобудування та вагонне господарство". Після закінчення вузу був призваний на дійсну військову службу до лав Радянської Армії. Демобілізувався в 1973 році.

З 1973 року вся трудова діяльність пов'язана з ДІІТом – інженер, завідуючий науково-дослідною лабораторією, доцент, завідуючий кафедрою «Будівлі та будівельні матеріали», проректор. В 1979 році захистив кандидатську дисертацію, у 1982 р. присвоєно вчене звання доцента, у 1996 - вчене звання професора. З липня 1997 року працює ректором Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту. В 2002 році захистив докторську дисертацію.

Олександр Миколайович є одним з провідних вчених у галузі вдосконалення технології виробництва залізобетонних виробів, підвищення їх довговічності, складів гідротехнічних бетонів, розробки технології виробництва стінових матеріалів з місцевої сировини для штучних споруд залізничного транспорту. Займається також впровадженням контрейлерних перевезень на залізницях України та вирішенням проблем міжнародних транспортних коридорів. Під його керівництвом підготовлено 7 кандидатів наук. Переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Як ректор, Олександр Миколайович, то уваги приділяє розвитку матеріально-технічної бази технічного університету, реорганізації та оптимізації управління університетом та навчальним процесом, поширенню міжнародних зв'язків університету та підприємств Придніпровського регіону.

Під його керівництвом та за особистою участю в університеті створені науково-дослідний інститут рухомого складу, колії та транспортних споруд, проведена реорганізація науково-дослідної частини, відкриті дві спеціалізовані ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій. Він багато зробив для створення центру дистанційної освіти, навчального комплексу "ліцей-технікум-університет", впровадження новітніх засобів та методів навчання. Відкрито ряд нових спеціальностей, готуються офіцерські кадри для залізничних військ України.

Презентація наукових досягнень університету

Як науковець, Олександр Миколайович, безпосередньо прийняв участь у розв'язанні гострих проблем руху автомобілів та пішоходів центральної частини Дніпропетровська, реконструкції забудови міста періоду 60-х років, спорудження та ремонту мостів в містах Дніпропетровськ та Дніпродзержинськ, проектування, будівництва та експлуатації Дніпропетровського метрополітену, поліпшення стану довкілля, зробив вагомий внесок у створення в Україні галузі електровозобудування, зокрема в розробку та випробування першого українського електровозу, в організацію технічної експертизи аварій та катастроф на залізничних та міських магістралях, а також в розробку заходів щодо їх запобігання.

Вручення диплому

Великий обсяг робіт виконує Олександр Миколайович як громадський діяч, він є Віце-президентом Міжнародної академії транспорту (АМТ, Санкт-Петербург, Росія), доктором транспорту АМТ і керівник її Українського Національного відділення, дійсним академічним радником Міжнародної інженерної академії (Москва, Росія), членом-кореспондентом Академії будівництва України, дійсним членом Нью-Йоркської Академії наук (США).

Олександр Миколайович обирався депутатом районної, міської та обласної рад.

Проректор з наукової роботи Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту академіка В. Лазаряна

Мямлін Сергій Віталійович

доктор технічних наук, професор, провідний науковий співробітник, академік Транспортної академії України, академік Підйомно-транспортної Академії наук України, Почесний залізничник, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Автор близько 500 наукових праць, в тому числі більше 40 патентів на винаходи. Підготував 8 кандидатів та 2 докторів технічних наук.

Заступник голови Ради Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

Мямлін Сергій Віталійович народився 28 травня 1964 року, м.Санкт-Петербург.

В 1981 вступив до Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту імені М.І.Калініна (зараз Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна) на спеціальність вагонобудування та вагонне господарство. Закінчив в 1986 році. З 1986 року працює в Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту університету ім. академіка В. Лазаряна: з 1986 по 1998 р. в Галузевій науково-дослідній лабораторії динаміки та міцності рухомого складу (від інженера до старшого наукового співробітника та завідувача лабораторії), 1998-2000 – начальник науково-дослідної частини, з 2001 по теперішній час - проректор з наукової роботи.

Основний напрямок наукових досліджень – динаміка рухомого складу залізниць та промислового транспорту, оптимізація параметрів ходових частин рейкових екіпажів, випробування і сертифікація залізничної техніки. теоретичні й експериментальні дослідження динаміки рейкових екіпажів (вантажні й пасажирські вагони, локомотиви); взаємодія рухомого складу й колії; моделювання динамічних навантажень рейкових екіпажів; безпека руху; зношування колісних пар і рейок; технічні засоби навчання (тренажери машиніста локомотива, тренажери машиністів колійних машин); розробка й випробування нових конструкцій візків вантажних і пасажирських вагонів, локомотивів; рухомий склад для перевезень по міжнародних транспортних коридорах. Керує роботою НДІ рухомого складу, колії і транспортних споруд, Випробувальним центром рухомого складу. Переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Випробування швидкісного поїзда

ВИКОНАВЧІ ДИРЕКТОРИ ФІЛІАЛУ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Пашков Федір Єгорович

кандидат технічних наук, доцент кафедри «Теоретичні основи електротехніки». Переможець конкурсу Міжнародна Соросівська Програма підтримки освіти в галузі точних наук, присуджено звання професора Соросівської асоціації (Soros associate professor). Нагороджений медаллю «Ветеран праці», ветеран Великої Вітчизняної війни.

Автор монографії, 12 навчальних посібників, 5 методичних вказівок, 40 наукових статей, 35 тез доповідей.

Виконавчий директор (з 1997 по 2001 роки), заступник виконавчого директора (з 2001 по 2010 роки) Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

Пашков Федір Єгорович - народився 08.01.1934 в Хутор-Старостіці, Кореніївського району, Курської області, в родині селянина.

В 1950 році закінчив 7 класів і вступив до Курського технікуму паровозного господарства, після закінчення технікуму в 1954 році працював помічником машиніста паровоза в депо Южно-Сахалінськ. З 1954 по 1958 роки служив на Тихоокеанському флоті на крейсері «Петропавлівськ». Після демобілізації вступив до Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту на факультет «Електрифікація», який закінчив у 1963 році отримавши спеціальність «інженер-електромеханік».

Працював в ДІІТі з 1963 по 2010 роки на кафедрі «Теоретичні основи електротехніки». У 1970 році захистив кандидатську дисертацію. Коло наукових інтересів - дослідження електромагнітних процесів у тяговому електродвигуні, експлуатація й випробування тиристорних перетворювачів. Гуманітаризація інженерної освіти, розробка системної концепції гуманізації й гуманітаризації вищої освіти.

Федір Єгорович вніс значний вклад в розвиток і розповсюдження наукової освіти, активно займався питаннями гуманізації та гуманітаризації вищої освіти, співавтор концепції гуманізації вищої освіти, переможець конкурсу наукових проектів Державного фонду Фундаментальних досліджень Міністерства науки України – 1997 р, переможець конкурсу Міжнародна Соросівська Програма підтримки освіти в галузі точних наук, присуджено грант Соросівського доцента, звання професора Соросівської асоціації. Переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання» у номінації «навчальний посібник».

Долина Леонід Федорович

кандидат технічних наук, професор кафедри «Гідравліка та водопостачання», доцент, член правління екологічного консорціуму «Екофонд Придніпров'я», експерт нідерландсько-українського проекту «Дана».

Нагороджений медаллю «Ветеран праці», «Почесною грамотою» та «Подякою» Міністерства транспорту і зв'язку України, «Почесною грамотою» Міністерства освіти і науки України.

Автор понад 320 наукових праць, в тому числі 11 монографій, 12 навчальних посібників, 280 статей 10 патентів на винаходи.

Заступник виконавчого директора фонду з 1997 по 2001 роки, виконавчий директор Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна з 2001 року.

Долина Леонід Федорович народився 4 липня 1935 року в м. Дніпропетровськ.

В 1952 вступив до Дніпропетровського гірничого інституту (зараз Дніпропетровський національний гірничий університет) на спеціальність збагачення корисних копалень. Закінчив в 1957 році.

З 1957 року по 1963 рік працював на Алчевському коксохімічному заводі на збагачувальній фабриці та цеху водопостачання.

З 1963 року по 1979 рік працював асистентом, старшим викладачем та доцентом у Комунарському гірничо-металургійному інституті (тепер Донбаський Державний університет).

У Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна працює з 1979 року, професор кафедри «Гідравліка та водопостачання». Підготував двох кандидатів технічних наук. Переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Коло наукових інтересів-техніка і технологія очищення побутових та промислових стічних вод; техніка очищення побутових стічних вод малої каналізації; моніторинг довкілля; проблеми екологічної освіти; релігія і охорона навколишнього середовища.

Вручення грамот переможцям конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

Очкасов Олександр Борисович

кандидат технічних наук, доцент кафедри «Локомотиви».

Автор 20 наукових статей, 30 тез доповідей, 8 методичних вказівок, має авторське свідоцтво та патент на корисну модель.

Заступник виконавчого директора (з 2010 року) Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна

Очкасов Олександр Борисович - народився 09.07.1976 в місті Жовті Води, Дніпропетровської області в родині службовців.

В 1993 році закінчив Жовтоводський ліцей природно-наукового навчання, в цьому ж році поступив до Дніпропетровського інституту інженерів транспорту на факультет «Обчислювальна техніка», який закінчив у 1998 році, отримавши спеціальність «інженер-системотехнік».

По закінченню навчання працював на обчислювальному центрі ДІІТу, з 1998 по 2001 роки навчався у денній аспірантурі.

У 2005 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук за спеціальністю 05.22.07 – рухомий склад залізниць та тяга поїздів. З 2000 року працював асистентом кафедри «Локомотиви», у 2006 році обраний на посаду доцента кафедри локомотивів Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна.

Коло наукових інтересів – організація роботи систем діагностування локомотивів, вибір системи утримання локомотивів з урахуванням їх фактичного технічного стану та результатів діагностування; розробка та впровадження систем автоматизованого контролю, управління й діагностування локомотивів і їх вузлів; автоматизовані системи управління та проектування в локомотивному господарстві.

Доповідь на науковому семінарі

Рада молодих вчених Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна

Загальна кількість молодих вчених – 147 осіб.
Кількість молодих вчених докторів наук – 2 чоловіки.
Кількість молодих вчених кандидатів наук віком до 35 років – 27 осіб.

Актив ради молодих вчених Дніпропетровського університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна

Рада молодих вчених при університеті була утворена у 2001році. Її очолював канд. фіз.-мат. наук, доцент кафедри «Фізики» Штапенко Едуард Пилипович. З 2004-2006 рр. обов'язки голови ради молодих вчених виконував канд. техн. наук, доцент кафедри «Автоматизованмй електропривід» Муха Андрій Миколайович, з 2006 р. головою ради молодих вчених - старший викладач кафедри «Станції та вузли», канд. техн. наук, Мозолевич Григорій Якович.

Молоді вчені університету в останні роки брали участь у проектуванні та випробуванні першого вітчизняного електровозу ДЕ1; у розрахунках параметрів пружного підвішування, динамічних якостей та випробуваннях на стикування вагону для перевезення автомобілів у складі швидкісного пасажирського поїзда «Столичний експрес», у розробці платформи для контрейлерних перевезень. Виконували дослідження в галузі підвищення паливної економічності та надійності магістральних та промислових локомотивів, створенні автоматизованих систем діагностування локомотивів та їх вузлів, у розрахунках рекомендацій по встановленню швидкості руху поїздів по колії та стрілочних переводах різних марок, у розробці сучасних технологій перевезення екологічно небезпечних вантажів, способів запобігання та ліквідації аварійних ситуацій на залізничному транспорті, у створенні систем автоматизованого управління об'єктами залізничного транспорту, у розробці та впровадженні тренажерів чергових по станції, машиністів локомотивів.

Мозолевич Григорій Якович
кандидат технічних наук, старший викладач кафедри «Станції та вузли».
Автор 20 наукових праць.

Народився 14 серпня 1981 року у місті Синельникове Дніпропетровської області. Закінчив у 1998 році Синельниківську середню школу №2 із золотою медаллю. Має вищу освіту, в 2003 році закінчив з відзнакою Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту за спеціальністю «Організація перевезень та управління на транспорті», отримав кваліфікацію інженера з експлуатації залізниць.

Трудову діяльність розпочав в університеті на посаді викладача-стажиста кафедри «Станції та вузли» факультету «Управління процесами перевезень» у 2003 році. З 2004 року працював асистентом, а з 2006 року, по теперішній час, працює старшим викладачем кафедри Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

З 2006 по 2010 р.р., без відриву від основного місця роботи, навчався в аспірантурі за спеціальністю 05.22.20 «Експлуатація та ремонт засобів транспорту». У 2011 році захистив кандидатську дисертацію на тему: "Підвищення ефективності процесу перевезень за рахунок вибору раціональних параметрів поїздопотоків" за спеціальністю "Транспортні системи". З 2006 року Григорій Якович очолює Раду молодих вчених Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна. Молоді вчені та студенти університету за цей час приймали участь у конкурсах та грантах для молодих вчених, отримували премії Президента України. За ці роки він приймав активну участь в організації та проведенні Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт за напрямом «Залізничний транспорт та спеціальна техніка», Всеукраїнської олімпіади за напрямом «Транспортні технології», Всеукраїнської конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Науково-технічний прогрес на залізничному транспорті», конкурсу дипломних та магістерських робіт, тощо. Крім того, він активно працює в Обласній раді молодих вчених, беручи участь в організації та проведенні заходів Ради.

Молоді вчені в лабораторії кафедри «Станції та вузли»

Співпраця Фонду вчених та Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна

Фонд вчених створено 15 років тому. Це був дуже важкий і складний час для людей України й, особливо, для вчених. У 1997 році вчений пенсійного віку одержував пенсію в 49 гривень, і кожний з них думав, а що робити далі, як бути далі? І в цей складний час учені нашого університету одержали запрошення в Будинок учених на презентацію Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Після виступу керівництва Фонду вчених відбувся концерт за участю самодіяльних колективів дітей та дорослих. Після концерту вчені були запрошені в «банкетний» зал, де були накриті столи для «Святкової вечері». Пенсіонери були задоволені, тому що на 49 гривень пенсії вони не могли собі дозволити і купити багато необхідного. «Святкову вечерю» для вчених приготував колектив Шинного заводу.

На цьому ж вечорі були роздані анкети, щоб створити Банк даних про вчених міста. Пізніше наші вчені були радісно здивовані поздоровленням із днем народження від імені Фонду вчених. Вони відчули соціальну підтримку, що вони не самотні, що з'явився колектив, який їх пам'ятає й турбується про них.

В 1999 році був проведений перший вечір зустрічі жінок-вчених з керівництвом Дніпропетровської області. Ця зустріч відбулася в Палаці студентів, і стала традиційною. Кожен рік наших жінок вчених запрошували на свято.

На День людини похилого віку, який організували Фонд вчених та Дніпропетровський міськвиконком, вчені похилого віку одержали після святкового концерту коштовні подарунки й набори продуктів харчування.

У літній період були організовані поїздки на дослідницьке господарство села Олександрівки за помідорами, томатним соком і іншими овочами, які вченим надавали безкоштовно. Один з керівників цього господарства - доктор сільськогосподарських наук Сич Зіновій Дионизович безкоштовно вів в «Фонді Вчених» курси садівників.

В 1998-2000 рр. були зустрічі вчених з керівництвом «Фонду Вчених», присвячених різним датам і подіям.

В 1999 г надав значну допомогу вченим Фонд народного депутата Віктора Михайловича Пінчука. При кожному заході, який ми проводили спільно, після концерту вручалися продуктові набори, які були істотною підтримкою для вчених.

Ми вдячні професорові Національної металургійної Академії Пінчук Софії Йосипівні за допомогу, яку вона виявляла вченим міста. Сама літній вчений, а тому їй були близькі і зрозумілі ті проблеми й потреби, які виникали в житті вчених. Софія Йосипівна завжди була присутня на всіх заходах, які проводили разом «Фонд Учених» і «Фонд Віктора

О.М. Пшінько нагороджує Г.Я. Мозолевича переможця конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

Пінчука». Незабутні були концерти оркестру «Пори року» під керівництвом Гаррі Логвина, який теж підтримував і субсидіював «Фонд Віктора Пінчука».

В 1999 році вперше Фонд вчених почав проводити Обласний Міжвузівський конкурс на «Кращі наукові, навчальні, учбово-методичні видання й художньо-публіцистичну літературу». Цей конкурс активно підримав тоді голова Жовтневого райвиконкому Сергій Анатолійович Бичков. З його легкої руки й матеріальної підтримки цей конкурс став традиційним. В 2012 році він проводиться в дев'ятий раз.

Б.Т. Власенко, М.Г. Вісін отримують грамоту переможцям конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

У цьому конкурсі і у всіх наступних активну участь брали й беруть учені ДІПТу: Пшінько Олександр Миколайович, Мямлін Сергій Віталійович, Боднар Борис Євгенович, Бєляєв Микола Миколайович, Долина Леонід Федорович, Банников Дмитро Олегович, Нечаєв Євген Георгійович, Канарский Анатолій Аркадійович, Кулиш Артем Іванович, Дубинець Леонід Вікторович, Пашков Федір Єгорович та багато інших.

Яку ж роль зіграв Фонд вчених? Наведені вище лише деякі факти й події були найвиразнішими та найяскравішими в тяжкий час нашого життя. Ці події залишили певний позитивний слід у житті вчених.

Вважаємо, що поява й створення Фонду вчених була викликана самим життям і проблемами того часу. Фонд вчених став для нас тим «живим промінчиком» і надією на краще майбутнє України. Адже недарма девізом Фонду вчених стали слова нашого вченого, поета, заслуженого винахідника Юрія Поліського:

Учёные страны! Наш путь единый,
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины,
Мы все усилия должны объединить!

Національна металургійна Академія України

Свій родовід Національна металургійна академія України веде з 1899 року, коли було засновано Катеринославське вище гірниче училище – навчальний заклад з підготовки інженерів для півдня Росії. Після Петербурзького гірничого училища КВГУ було другим вищим навчальним закладом Росії гірничозаводського профілю, який забезпечував інженерними кадрами в основному гірничодобувну та металургійну промисловості України, наукові, проектні та навчальні заклади. На початку своєї діяльності це був єдиний вищий навчальний заклад досить великого регіону Катеринославської губернії, і тому училище дуже впливало на розвиток вищої освіти, науки та культури краю.

У 1912 р., після перетворення училища у Гірничий інститут, заводське відділення стало називатися металургійним. У 20-ті роки інститут почав швидко зростати. До нього влилися механічне та електротехнічне відділення ліквідованого політехнічного інституту. Внаслідок цього металургійне відділення було реорганізоване у механіко-металургійний факультет, який незабаром розділили на два факультети: металургійний та гірничозаводської механіки. Металургійний факультет мав два відділення: металургійне та хіміко-технологічне. Факультет гірничозаводської механіки також мав відділення: заводське та рудниче. Рішенням уряду у 1930 р. металургійний факультет та факультет гірничозаводської механіки були виділені у самостійний Дніпропетровський металургійний інститут, якому у 1931 р. було передано Північно-Кавказький металургійний інститут, що знаходився тоді у Новочеркаську. У тому ж році в інституті було організоване вечірнє відділення внаслідок приєднання вечірнього металургійного інституту.

На 1941 р. інститут мав два великих навчальних корпуси, кілька малих корпусів, напівзаводську прокатну лабораторію, малу дослідну доменну піч на заводі металургійного устаткування, потужні лабораторії електрометалургії, металургійних печей, загальної, аналітичної та фізичної хімії, металургії чавуну, металургії сталі, ливарної справи, металознавства, термообробки - усього 22 лабораторії та кабінети, при інституті існували великі ливарно - механічні майстерні. В інституті навчалося на той час близько 1400 студентів. Коли розпочалася Велика Вітчизняна війна, інститут було евакуйовано до Магнітогорська. Було вивезено найбільш цінне лабораторне та виробниче устаткування, архіви наукових робіт, особових справ та звітів. Викладачі інституту включилися у роботу Магнітогорського гірничо-металургійного інституту, Сибірського металургійного, Уральського індустріального інститутів, а також інших інститутів та промислових установ Уралу та Сибіру.

У 1943 р. інститут поновив свою діяльність у Дніпропетровську. Були реевакуйовані викладачі та наукові співробітники, повернено частину обладнання та архів. За короткий період інститут відбудував два корпуси, три житлових будинки, студентські гуртожитки, усі лабораторії, які існували до війни. Були створені нові факультети (гірничорудний, транспортний, хіміко-технологічний), нові кафедри та лабораторії.

У 1949 році за досягнуті успіхи у підготовці інженерно-технічних кадрів та у зв'язку із п'ятдесятиріччям з дня заснування, Дніпропетровський металургійний інститут (ДМетІ) було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

Як базовий навчальний заклад, ДМетІ започатковує роботу своїх підрозділів у промислових центрах Придніпров'я. В 1960 році починає працювати Запорізький вечірній факультет, який у 1966 р. був перетворений у філіал, в 1976 р. відокремився як Запорізький індустріальний інститут (тепер - Запорізька інженерна академія України). В 1960 р. було створено Нікопольський загально-технічний факультет, а в 1962 - Криворізький вечірній факультет.

У післявоєнні роки набуває розмаху і сили діяльність наукових шкіл ДМетІ, фундамент яких був закладений ще в першій половині століття М.О. Павловим, Л.В. Писаржевським, М.М. Доброхотовим, В.М. Маковським, К.Є. Реріхом,

В.М. Свечніковим і іншими видатними вченими. В 1976 році науково-дослідний сектор ДМетІ перетворюється на науково-дослідну частину (НДЧ). Вона охоплює дві проблемні і 18 галузевих дослідницьких лабораторій, проектно-дослідницькі бюро, студентське наукове товариство, численні дослідницькі групи кафедр.

Як і в справі розвитку вищої технічної освіти в регіоні, ДМетІ невпинно посилює свій вплив на розвиток науки в Придніпров'ї. Провідні вчені ДМетІ - академіки З.І.Некрасов, О.П.Чекмарьов, К.Ф.Стародубов, К.П.Бунін, С.М.Кожевніков, очолили головні відділи в дослідницькому Інституті чорної металургії Академії Наук України, який став працювати в Дніпропетровську в 1952 р. Вихованці ДМетІ складають основу науково-інженерного корпусу Трубного інституту, Державного інституту з проектування металургійних заводів (ДІПРОМЕЗ), інших численних проектно-дослідницьких установ та організацій. Наші випускники, яких традиційно вирізняє добра професійна підготовка, поповнюють промислові підприємства Придніпров'я і України в цілому.

В 70-80 роки ДМетІ виступає з цілим рядом новацій, націлених на вдосконалення навчального процесу і підвищення якості підготовки спеціалістів. Серед них: система міжсесійного контролю знань і самостійної навчальної роботи студентів, комплексне міжфакультетське і міжвузівське дипломне проектування, введення інноваційних курсів "Основи технічної творчості", розробка та використання активних методів навчання, та інше. Ці заходи одержали схвалення у Міністерстві освіти і були рекомендовані до розповсюдження у інших технічних ВЗО республіки.

В 1993 році урядовою постановою нашому навчальному закладу був призначений найвищий IV рівень акредитації, а у 1999 році Указом Президента України надано статус Національної металургійної академії України (НМетАУ). Поряд з талановитими вченими і обдарованими педагогами великий внесок у розвиток ДМетІ - НМетАУ зробили: заслужений працівник вищої школи професор М.Х.Ісаєнко, який очолював інститут з 1937 по 1970 рік, член-кореспондент НАНУ професор Г.Г.Єфіменко, який був ректором з 1970 по 1973 рік. З 1974 по 2001 рік академію очолював академік НАНУ, професор Юрій Миколайович Таран-Жовнір.

Зараз в НМетАУ працюють академіки НАН України Гасик М.І. і Большаков В.І., та члени-кореспонденти НАН України Величко О.Г. і Шапарь А.Г., 26 членів-кореспондентів галузевих академій України, 30 лауреатів Державних премій, 20 співробітників мають Державні почесні звання.

Національна металургійна академія України – інтегрований державний вищий навчальний заклад IV (найвищого) рівня акредитації з розвинутою інфраструктурою, який здійснює освітню діяльність за усіма освітньо-кваліфікаційними рівнями: молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст і магістр за 20 напрямами і 37 спеціальностями, веде підготовку науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації за 22 спеціальностями, довузівську підготовку і післядипломну освіту.

В академії на 11 факультетах навчається за програмами підготовки бакалавра, спеціаліста і магістра – біля 15000 студентів. Всього за період існування підготовлено понад 75 тис. фахівців.

Навчальний процес на 57 кафедрах ведуть понад 800 викладачів серед яких більше 100 докторів і 400 кандидатів наук.

У 1997 році до складу академії ввійшли 5 технікумів - металургійні: Криворізький, Нікопольський, Новомосковський, Вільногірський, а також - Криворізький коксохімічний.

НМетАУ виконує важливу соціально-гуманітарну місію - забезпечення можливості одержання вищої освіти для людей з вадами зору й слуху. Комплексне рішення проблем соціальної адаптації, гармонізації освітнього рівня, використання спеціальних методів і засобів навчання реалізується в Регіональному центрі освіти інвалідів, що створений при НМетАУ.

Національна металургійна академія України – крупний науковий центр України. В академії за різними напрямками працюють 13 наукових шкіл: теоретичного і прикладного металознавства; теорії металургійних процесів; теоретичних концепцій сучасних технологій виробництва чавуну та огрудкування металургійної сировини; металургії сталей та сплавів спеціального призначення; промислової теплоенергетики; фундаментальної телорії та практики металургії сталі; теорії та технології електрометалургійного виробництва; термічної та деформаційно-термічної обробки сталей; теорії та технології обробки металів тиском; порошкової металургії та противокорозійного захисту металів; теорії і практики ливарного виробництва; технології машинобудування; металургійної теплотехніки та теплофізики.. Її вченими й фахівцями розроблені, та впроваджені нові високоефективні технологічні процеси: технологія виплавки корозіоностойких сталей методом газокисневого рафінування, энерго- і ресурсозберегаючі технології виробництва феросплавів, технології виробництва тонкостінної довгомірної металопродукції й багато інших. Пріоритет НМетАУ в наукових і технічних розробках підтверджений численними авторськими посвідченнями, патентами, а також науковими відкриттями. Наукові та прикладні розробки НМетАУ високо оцінені в промисловості й на державному рівні. Лауреатами Державних премій України та інших премій в галузі науки і техніки у різні часи стали 133 науково-педагогічних працівників академії. За останні 15 років отримані 8 Державних премій України в галузі науки й техніки, а їх лауреатами стали більше 20 науково-педагогічних працівників НМетАУ: Величко О.Г., Васильов Я.Д., Гасик М.І., Григоренко В.Н., Данченко В.М., Дементієнко О.В., Єсаулов В.П., Єрмократьєв В.О., Костьолов О.Л., Кучер А.Г., Нефедов Ю.А., Овчарук А.М., Охотський В.Б., Пінчук С.Й., Плісковський С.Т., Пройдак Ю.С., Рабінович А.В., Садовник Ю.В., Таран Ю.М., Шатоха В.І., Шифрін В.М.. Наукове керівництво в академії з 1985 по 2001 рік здійснював проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор Нефедов Юрій Андрійович – заслужений діяч народної освіти України (1999), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1996). Нефедов Ю.А. опублікував 160 наукових праць, у т.ч. 65 винаходів, 2 монографії, підготував 7 кандидатів технічних наук. З 2001 року проректором з наукової роботи НМетАУ є доктор технічних наук, професор Пройдак Юрій Сергійович.

Ректори НМетАУ

Таран-Жовнір Юрій Миколайович

(26.06.1927-14.08.2003)

Доктор технічних наук, професор, Академік НАН України, Заслужений діяч науки України, Лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки.

Автор понад 600 наукових праць, у т.ч. 100 винаходів, 1 відкриття, 6 патентів, написав 5 підручників, є співавтором 8 монографій.

Підготував 7 докторів технічних наук та 62 кандидати технічних наук.

Мав численні урядові нагороди, в т.ч. орден «За заслуги» III ступеню, Лауреат нагороди «Святого Володимира» та інші.

Голова Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей з 1997 по 2001 роки.

Таран-Жовнір Юрій Миколайович народився 26 червня 1927 року в м. Новомосковськ Дніпропетровської області. Після закінчення у 1949 році Дніпропетровського металургійного інституту працював інженером центральної заводської лабораторії Дніпропетровського автозаводу. З 1963 по 1973 роки керує відділом металознавства інституту Чорної металургії СРСР та згодом повертається до Дніпропетровського металургійного інституту на посаду ректора. Близько 35 років творчої діяльності він присвятив вищій освіті. Його наукова діяльність широко відома в Україні і за її межами. Працюючи ректором з 1974 року по 2001 рік, Юрій Миколайович проявив себе як досвідчений та ініціативний керівник вищого навчального закладу, уміло поєднував адміністративну роботу з роботою педагога та науковця. Під його безпосереднім керівництвом введено багато новацій у навчальному процесі, науково-дослідній роботі, у справі виховання висококваліфікованих інженерних та наукових кадрів для різних галузей промисловості.

Діяльність Юрія Миколайовича як наукового керівника і організатора науки забезпечили розширення обсягу дослідних робіт та зростання їх техніко-економічної ефективності.

Таран-Жовнір Ю.М. видатний вчений зі світовим ім'ям у галузі металознавства чорних та кольорових металів і сплавів. Керована ним наукова школа українських металознавців внесла значний вклад у розвиток світової науки.

Завідуючий кафедрою, академік НАН України, д.т.н., професор Ю.М. Таран-Жовнір здійснює загально-інженерну підготовку студентів академії

Виїзне засідання УМО металургів у місті Дніпропетровську . Члени Президіуму УМО, ректори ВНЗ і декани металургійних факультетів України та Росії, 1991 рік.

Величко Олександр Григорович

Доктор технічних наук, професор, член-кореспондент НАНУ, Заслужений працівник народної освіти України,

Автор 470 наукових праць, в тому числі: 4 монографії, 5 підручників та посібників.

Нагороджений орденами "За заслуги" III-го і II-го ступеню, Почесними відзнаками Голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації «За розвиток регіону» та Голови Дніпропетровської обласної ради,

Голова Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей з 2001 року по теперішній час.

Величко О.Г. народився 19 травня 1952 р. Після закінчення у 1974 році металургійного факультету Дніпропетровського металургійного інституту (з 1999 р. Національна металургійна академія України) за спеціальністю «Металургія чорних металів» пройшов шлях від асистента до ректора. Впродовж майже 35 років плідно працює в напрямках розвитку фізико-хімічних основ виробництва чавуну і сталі, розробки принципово нових і вдосконалення діючих металургійних процесів з метою підвищення їх ефективності та конкурентоспроможності.

У 2000 році за "Створення наукових основ, розробку та впровадження високонадійного обладнання для реалізації ресурсозберігаючих технологій металургійного виробництва" проф. Величко О.Г. разом з співавторами присуджена Державна премія України в галузі науки і техніки.

Він автор понад 470 наукових праць, в т.ч. 4 монографій, 5 підручників та посібників, статей у відомих науково-технічних виданнях в Україні, Росії, Хорватії, КНР, Польщі, Голова редакційних колегій журналу "Теория и практика металлургии", науково-технічного видання "Современные проблемы металлургии" та «Системні технології» (НМетАУ), член редакційних рад журналів «Металлургическая и горнорудная промышленность», «Новини науки Придніпров'я»

У 2009 році Величко О.Г. був обраний членом-кореспондентом Національної академії наук України за спеціальністю «Металургія».

Величко О.Г. є головою спеціалізованої вченої ради з захисту дисертацій у НМетАУ, працював членом експертної ради з металургії ВАК України. Він плідно працює головою у експертній раді з матеріалознавства та архітектури Міністерства освіти і науки України, працював членом секції "Металургія" комітету з Державних премій в галузі науки і техніки, є членом ДАК України. Голова ради ректорів Дніпропетровської області при Голові Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Вдосконалює підготовку фахівців за багатоступеневими програмами навчання, організацію наукових досліджень та зовнішньоекономічних зв'язків, управління вищим навчальним закладом.

Проректор з наукової роботи

Пройдак Юрій Сергійович

Доктор технічних наук, професор, Академік АН ВШ України (2002 р.), Лауреат премії Ярослава Мудрого АН ВШ України (2003 р.), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2004 р.), Заслужений діяч науки і техніки (2007 р.) автор 220 науково-технічних робіт, з них: 3 монографії та 8 підручників, має 22 авторських свідоцтв та патентів України і Росії.

Заступник голови Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей з 1997 року по теперішній час.

Пройдак Юрій Сергійович народився 15 січня 1952 року в Молдові. Після закінчення Приморської середньої школи Одеської області в 1969 році вступив до Дніпропетровського металургійного інституту (нині НМетАУ), який закінчив у 1974 році з відзнакою за фахом «Металургія чорних металів». З цього часу наукова й науково-педагогічна діяльність Юрія Сергійовича пов'язана із НМетАУ. З 1974 року – інженер, потім старший науковий співробітник. У 1980 році захистив кандидатську дисертацію. З 1982 року – на викладацькій роботі. У 1999 році захистив докторську дисертацію. З 1999 року – професор кафедри електрометалургії. З 2001 року – проректор з наукової роботи.

Головні напрямки наукової спеціалізації: теоретичне поглиблення формуванням вторинних фаз; термодинамічні й кінетичні дослідження впливу перегріву розчину, що кристалізується при електропереплавних процесах на переохолодження й структуроутворення металу; фізико-хімічний і термодинамічний аналіз розплавів складних оксидних систем задля забезпечення умов глибокої десульфурації й розкислення колісної сталі при її позапічній обробці. Проведені дослідження дозволили забезпечити надійними колесами рухливі склади відповідального призначення.

Юрій Сергійович – голова спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій (спеціальності: «процеси й машини обробки тиском», «металознавство й термічна обробка», «математичне моделювання та обчислювальні методи»). Член редакційної ради журналу «Теорія й практика металургії» Академії інженерних наук України та член редколегії журналу «Электрометаллург» Міністерства промисловості, науки й технологій Російської Федерації.

Пройдак Юрій Сергійович брав активну участь у вирішенні ряду науково-технічних задач на металургійних підприємствах України тт. СНД. За великий вклад в становлення і розвиток Молдавського металургійного заводу, підготовку інженерних кадрів та спеціалістів вищої кваліфікації нагороджений медаллю Придністровської Молдавської республіки «За трудовую доблесть».

Юрій Сергійович досвідчений педагог-вихователь і лектор. За високий рівень педагогічної майстерності, особистий вклад в поглиблення змісту навчального процесу і в зв'язку з 100-річчям підготовки інженерів-металургів на Україні, визнаний переможцем в Конкурсі на кращого викладача НМетАУ.

Професор Пройдак Юрій Сергійович – учасник і переможець Обласних межвузівських Конкурсів на «Кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичу літературу», які проводить Фонд вчених.

Виконаві директори

Заболотный Михаил Борисович

Кандидат исторических наук, доцент Национальной Металлургической академии Украины.

Исполнительный директор Филиала Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей с 1997 года по 2011 год.

Родился Михаил Борисович 20 марта 1930 года в городе Челябинске. В этом же городе закончил автотранспортный техникум, позже - автомобильное военное училище, заочно педагогический институт.

Служил в Белоруссии, Украине, на Дальнем востоке. В городе Владивостоке защитил диссертацию и стал кандидатом исторических наук.

В 1975 году ушёл в отставку, отслужив в армии 25 лет. С этих пор его жизнь была связана с городом Днепропетровском. С 1976 года работал старшим преподавателем, доцентом кафедры политологии и социологии, заведующим кафедры в НМетАУ.

С 1997 года Михаил Борисович - исполнительный директор филиала Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей в НМетАУ. Михаил Борисович активно участвовал в организации и проведении Областных межвузовских Конкурсов на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художествен-но-публицистическую литературу». Проводил культурно-массовые мероприятия для учёных, сотрудников и студентов НМетАУ. Регулярно информировал Учёный совет академии о проводимых Фондом учёных мероприятиях.

Благодаря высокоразвитому чувству долга и ответственности в работе, активности и инициативности, оперативности и настойчивости в выполнении принятых решений Михаил Борисович неоднократно отмечался грамотами, благодарностями и ценными подарками руководством НМетАУ и Фонда учёних.

Михаил Борисович очень любит природу и регулярно занимается спортом, общителен и дружелюбен, что позволяет ему сохранять здоровье и успешно выполнять обязанности в служебной и общественной деятельности.

Кадильникова Татьяна Михайловна

Доктор технических наук, профессор Национальной металлургической академии Украины, член-корреспондент академии инженерных наук Украины, академик подъемно-транспортной академии, автор более 140 научных и методических работ, патентов. Награждена Почётной грамотой департамента науки и образования в Днепропетровской области, почётной грамотой Днепропетровского городского Совета.

Исполнительный директор Филиала Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей в Национальной металлургической академии Украины с 2011 года по настоящее время.

Кадильникова Татьяна Михайловна родилась 2 октября 1960 года в городе Днепропетровске в семье служащих. Мать: Криворучко Раиса Захаровна – врач 56-й медсанчасти г. Днепропетровска; отец: Криворучко Михаил Семенович – старший преподаватель Днепропетровского горного института. После окончания в 1977 году с отличием средней школы №66 поступила на механико-математический факультет Днепропетровского государственного университета, который закончила с отличием в 1982 году по специальности «Динамика и прочность машин». С 1982 по 1985 год работала инженером на кафедре прикладной механики Днепропетровского государственного университета. В 1985 году поступила в аспирантуру Днепропетровского института инженеров железнодорожного транспорта им. М.И. Калинина по специальности «Механика деформируемого твёрдого тела».

Кадильникова Татьяна Михайловна в 1989 году защитила кандидатскую диссертацию по специальности «Строительная механика» в Днепропетровском институте инженеров железнодорожного транспорта им. М.И. Калинина, а в 2008 году – докторскую диссертацию по специальности «Машиноведение» в Восточно-украинском Национальном университете им. В.Даля (г. Луганск). С 1988 года работает в Национальной металлургической академии на должности ассистента, доцента, профессора кафедры высшей математики. В 1992 году получила атестат доцента кафедры высшей математики, а в 2011 году – атестат профессора кафедры высшей математики.

Кадильникова Т.М. проводит подготовку аспирантов и соискателей по специальностям: «Машины для металлургического производства», «Строительная механика», «Машиноведение», постоянно работает в направлении усовершенствования учебного процесса, разработки и внедрения современных технологий обучения, является активным членом секции «Педагогическое мастерство» при Национальной металлургической академии Украины.

Кадильникова Т.М. – ведущий специалист в области машиностроения, она входит в состав учебно-методического Совета по направлению «Инженерная механика» Национальной Металлургической академии Украины. Основные научные достижения Кадильниковой Т.М. относятся к области машиноведения, теории проектирования и управления сложными механическими объектами и системами, диагностики машин и механизмов, подъёмно-транспортных и вибрационных машин, обогащению полезных ископаемых. Новые способы диагностирования вибрационных машин внедрены на машиностроительных производствах Украины и России. Комплекс технических решений и расчётов внедрены в проекте государственной программы «Технологическая безопасность», на предприятиях АОО «ВЭСВИ» (г. Днепропетровск), в Украинской научно-промышленной ассоциации «Укркокс», в ДХК «Луганскстепловоз», экспертно-диагностической научно-исследовательской лаборатории «Грузоподъёмные машины и сооружения» (г. Луганск), инженерно-конструкторском центре «Кран» (г. Москва), а

государственном научно-исследовательском институте строительных конструкций (г. Киев), в научно-исследовательских работах Национальной металлургической академии Украины. На компьютерную программу «Мониторинг статических параметров подъёмно-транспортных машин в режиме реального времени» получено свидетельство о регистрации авторского права.

Результаты теоретико-экспериментальных исследований Кадильниковой Т.М. успешно применяются в Восточно-украинском Национальном университете им. В. Даля, Московском государственном открытом университете в учебном процессе при изложении курсов дисциплин: «Детали машин», «Машиноведение», «Строительные конструкции», „Строительная техника", „Диагностика оборудования", „Надёжность и диагностирование электооборудования", „Основы технической диагностики автомобилей".

Татьяна Михайловна Кадильникова плодотворную научно-педагогическую и общественную работу умело совмещает с семейными обязанностями и воспитанием детей. Она замужем: муж Кадильников Виталий Владимирович – частный предприниматель; сын Кадильников Святослав – студент 4-го курса Национальной Металлургической академии Украины; дочь Кадильникова Анастасия – ученица 9-го класса школы №135 г. Днепропетровска.

Рада молодих вчених

Провідні вчені НМетАУ працюють поруч та допомагають кваліфікованими порадами молодим вченим. Може тому щорічно молоді вчені академії здобувають різноманітні нагороди, премії, стипендії.

Молодший науковий співробітник Воробйова Л.О. отримала грамоту за роботу на тему «Розробка і дослідження трубчатого теплообмінника для регенеративних пальників з метою енергозбереження» у конкурсі НАН України «На здобуття премій серед студентів і молодих вчених за кращу наукову роботу».

Активно беруть участь молоді вчені нашої академії у конкурсі міської організації роботодавців «Інтелект – Творчість – Успіх». Аспірантка Сорокіна І.В. здобула диплом І ступеню у міському конкурсі на кращу науково-практичну розробку у номінації «Економіка» та отримала матеріальну нагороду від ВКФ «Дніпро-Десна». Тема розробки «Економічне обґрунтування інвестиційного проекту по виробництву пелет (деревинних гранул – біопаливо)». Аспірантка Перескока В.В. нагороджена дипломом ІІ ступеню, а Воробйова Л.О. отримала диплом ІІІ ступеню у міському конкурсі на кращу науково-практичну розробку у номінації «Промисловість. Соціально-значимі проекти».

Молоді вчені академії беруть активну участь у міжнародних конференціях, що проводяться в Україні та за її межами.

У 2010 році 11 молодих вчених академії брали участь у XXXVII Міжнародній науково-технічній конференції молоді ВАТ «Запоріжсталь» (Запоріжжя). Асистент Думбрава Т.Л. посіла 1 місце у секції «Економіка та фінанси».

Вперше у 2010 році молоді вчені академії брали участь у Міжнародному форум-конкурсі молодих вчених «Проблеми надрокористування», що проходив у Санкт-Петербурзькому державному гірничому інституті ім. Г.В. Плеханова (Росія). Безпосередню участь у цій конференції приймала Верховська А.О., яка зайняла 1 місце в секції металургія, а також посіла 2 місце в секції металургія на XI Міжнародній науковій конференції «Nowe technologie osiągnięcia w metalurgii i inżynierii materiałowej» Politechnika Częstochowska (Польща).

У 2011 році делегація молодих вчених НМетАУ у складі Купріков Р.О., Вилупко Є.Є. (кафедра металургії чавуну), Думбрава Т.Л., Малюк О.С. (кафедра економіки промисловості) і Цимбалюк О.В. (кафедра менеджменту) також брала участь у Міжнародному форум-конкурсі молодих вчених «Проблеми надрокористування» у

Санкт-Петербурзькому державному гірничому інституті ім. Г.В. Плеханова. За результатами форум-конкурсу всі учасники нагороджені грамотами за участь, а аспірант кафедри металургії чавуну Вилупко Є.Є. в номінації «Кращий аспірант і молодий вчений» нагороджений дипломом 2-го ступеню.

Протягом 2010 року у спеціалізованих вчених радах успішно захистили дисертації на здобуття наукового ступеня кандидат наук 7 молодих вчених нашої академії (Верховська А.О., Гордєєва І.О., Воробйова Л.О., Ломова О.Б., Самсоненко А.А., Маркевич І.В., Ашкелянець А.В.).

Не менші досягнення мають наступні молоді вчені академії. Стипендія Президента України - Стогній Ю.Д. (2009–2010), Калініна Н.Ю. (2010–2011). Стипендія Кабінету Міністрів України - Дегтярьов В.С. (2009–2012), Левко О.М. (2010–2012).

Окремо слід відзначити досягнення молодих вчених академії, доцентів кафедри матеріалознавства ім. Ю.М. Тарана-Жовніра (факультет матеріалознавства і обробки металів) Носко Ольги Анатоліївни та Аюпової Тетяни Анатоліївни, яким у 2010 році була присуджена премія Президента України для молодих вчених за роботу «Інноваційні технології цілеспрямованого керування структурою і властивостями промислових евтектичних сплавів».

Голови ради молодих вчених:

Селівьорстов Вадим Юрійович, кандидат технічних наук, доцент кафедри ливарного виробництва (2001-2003 рр.)

Доценко Юрій Валерійович, кандидат технічних наук, асистент кафедри економіки промисловості (2003-2005 рр.)

Голобурда Юлія Вікторівна, (2005-2010 рр.)

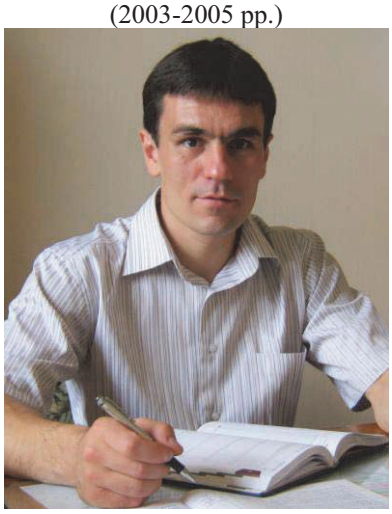

Ягольник Максим Вікторович, кандидат технічних наук, доцент кафедри металургії чавуну (з 2010 р. по теперішній час)

Актив ради молодих вчених:

Актив – зліва направо:

Савченко Сергій Володимирович, канд. істор. наук, асистент кафедри документознавства та інформаційної діяльності (гуманітарний факультет);

Гончарук Ольга Валеріївна, канд. економ. наук, доцент кафедри економіки промисловості (факультет економіки і менеджменту);

Дерев'янко Ігор Володимирович, канд. техн. наук, доцент кафедри електрометалургії (електрометалургійний факультет);

Левко Олена Миколаївна, канд. техн. наук, доцент кафедри покриттів, композиційних матеріалів і захисту металів (факультет матеріалознавства і обробки металів);

Ягольник Максим Вікторович, канд. техн. наук, доцент кафедри металургії чавуну (металургійний факультет);

Верховська Аліна Олександрівна, канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації виробничих процесів (факультет комп'ютерних систем, енергетики та автоматизації);

Бабенко Олександр Вікторович, канд. техн. наук, доцент кафедри теорії металургійних процесів і фізичної хімії (металургійний факультет).

Загальна кількість молодих вчених – 122 особи.

Кількість молодих вчених кандидатів наук віком до 35 років – 33 особи.

Переможці конкурсів на гранти міськради:

Гордєєва Інна Олександрівна, канд. техн. наук, доцент кафедри управління проектами за роботу «Інформаційно-методичне забезпечення створення бізнес-інкубатору в м. Дніпропетровську» отримала грант у щорічному міському конкурсі проектів «Молодь Дніпропетровська – рідному місту», 2011.

Переможці державних та міжнародних грантів:

Савченко Сергій Володимирович, канд. істор. наук, асистент кафедри документознавства та інформаційної діяльності отримав Дослідницький грант Американської ради наукових товариств (ACLS), 2009-2010.

Основні заходи ради молодих вчених:

- координація роботи молодих вчених академії;
- взаємодія молодих вчених з науковцями за межами академії та регіону;
- надання оперативної інформації щодо проведення наукових конференцій;
- організація та проведення захисту міжвузівських комплексних дипломних робіт.

Співпраця Національної металургійної академії України з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей

Національна металургійна академія України приймає активну участь в роботі Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей з 1997 року – з самого початку заснування цієї організації.

Найбільш значними були і залишаються до цього часу Обласні міжвузівські Конкурси «На кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу», які проводяться кожні два роки Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. На Вчених Радах Національної металургійної академії України за участю керівників Фонду та представників ректорату вручаються грамоти, призи, цінні подарунки переможцям цього конкурсу. Постійна підтримка керівництва НМетАУ, виділення коштів для підтримки призерів, урочисте вручення грамот та дипломів сприяли тому, що багато вчених ставали відомими широкому загалу та змогли одержати високу оцінку суспільної значимості їх праці. У цьому конкурсі активну участь беруть вчені НМетАУ, які постійно займають призові місця у різних номінаціях. Це, насамперед, Гасик Михайло Іванович, Губенко Світлана Іванівна, Довбня Світлана Борисівна, Камкіна Людмила Володимирівна, Мазур Владислав Устинович, Маліч Микола Григорович, Мироненко Микола Андрійович, Михальов Олександр Ілліч, Пінчук Софія Йосипівна, Шатоха Володимир Іванович, Шпанковська Ніна Григорівна та інші.

З 1999 року по теперішній час Фонд вчених щорічно проводить зустрічі жінок-вчених з керівництвом Дніпропетровської області. Ці заходи проводяться традиційно перед святом 8-го Березня в різних культурних закладах міста.

Особливу увагу слід приділити зустрічам вчених-жінок у «Вишневій вітальні». Організатором цих зустрічей виступає генеральний директор Фонду вчених Чередниченко Лариса Лук'янівна. Ці заходи містять в собі концерти, ювілейні дати з приводу державних та професійних свят, екскурсії.

У 1999 році Фонду вчених надала допомогу заслужений діяч науки і техніки України, академік АІН України, академік Нью-Йоркської академії наук, завідувач кафедрою покриттів композиційних матеріалів та захисту від корозії НМетАУ, професор, доктор технічних наук Пінчук Софія Йосипівна. За її підтримки Фонд вчених провів 4 заходи для вчених міста Дніпропетровська: до Дня людини похилого віку, для молодих вчених з дітьми, які мешкають в гуртожитках, до Дня Перемоги та Дня науки.

В Національній Металургійній академії України регулярно проходили безкоштовні концерти оркестру «Пори року» під керівництвом Гаррі Логвина, які відвідували члени Фонду вчених, студенти, викладачі ВНЗ, та члени їх сімей.

Активна творча позиція Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей постійно підтримується ректором Національної металургійної академії України. Це дає впевненість в тому, що спільна діяльність Фонду вчених з вищими навчальними закладами дає позитивні результати.

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
„УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАНИЙ
ХІМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ”

Державний вищий навчальний заклад «Український державний хіміко-технологічний університет» (УДХТУ) – єдиний в Україні потужний спеціалізований вищий навчальний заклад підготовки спеціалістів для хімічної та нафтохімічної промисловості.

Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут (ДХТІ) було засновано 15 травня 1930 року на базі Дніпропетровського гірничого інституту. Ініціаторами створення інституту були академік Л.В. Писаржевський, професори О.І. Бродський та П.Т. Рубін. Інститут складався з двох факультетів: технологічного та основної хімічної промисловості. Вищий навчальний заклад в умовах індустріалізації готував фахівців-технологів для хімічної промисловості Півдня України. У 1931 р. відбувся перший випуск фахівців.

У 1934 році на кафедрі фізичної хімії під керівництвом професора О.І. Бродського вперше у вітчизняній науці було отримано важкий ізотоп водню, що закріпило за інститутом славу потужного наукового закладу країни.

В роки війни (1941-1944 рр.) інститут працював в евакуації в м. Кемерово для потреб фронту виробляв пляшки із запалювальною сумішшю. Після об'єднання в евакуації з Рубежанським хіміко-технологічним інститутом, Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут став єдиним вищим навчальним закладом хімічного профілю в Україні.

Травень 1944 року. – інститут повернувся з евакуації у м. Дніпропетровськ, розпочався перший повоєнний навчальний рік, на перший курс було зараховано 100 студентів.

У 1978 році за великі досягнення у розвитку наукової хімічної освіти Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

У 1993 році ДХТІ отримав статус університету і став Українським державним хіміко-технологічним університетом.

З 1998 року університет очолює доктор хімічних наук, професор Бурмістр Михайло Васильович. У новому статусі з 1999 року почала роботу "Школа хіміка". У вересні 2002 р. на базі університету було створено Хіміко-екологічний ліцей. У 2004 році до складу Українського державного хіміко-технологічного університету увійшов Дніпродзержинський індустріальний технікум. Активізується наукова і науково-технічна діяльність, постійно зростають обсяги госпдоговорів і грантів міжнародних фондів. Розширюється міжнародне співробітництво: підписано низку угод з іноземними установами про обмін студентами, стажування фахівців та аспірантів.

З 2007 року було затверджено Міністерством освіти і науки нове найменування університету – Державний вищий навчальний заклад „Український державний хіміко-технологічний університет".

Наразі в університеті навчаються понад 7 тисяч студентів. Навчальний процес здійснюється на 39 кафедрах, де працюють близько 480 викладачів, серед них 51 докторів наук, 239 кандидатів наук, доцентів. Організація навчального процесу в університеті зорієнтована на сучасні потреби розвитку промисловості України та тенденції світового розвитку хімічної та нафтохімічної науки. Університет має найвищий IV рівень акредитації.

Магістри випуск 2010 року

Університет здійснює підготовку фахівців на 7 факультетах:

– Технології неорганічних речовин;
– Технології органічних речовин;
– Технології високомолекулярних сполук;
– Технології силікатів;
– Механічний;
– Економічний;
– Біотехнології, комп'ютерних наук та інженерії, за денною, заочною та екстернатною формами навчання для хімічної, харчової,

фармацевтичної, машинобудівної та інших галузей, економічної сфери та сфери інформаційних технологій за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр», «спеціаліст», «магістр». Випускники отримують дипломи про освіту державного зразка.

До університету приймаються громадяни України та зарубіжних країн, що мають середню освіту. Для абітурієнтів діє Центр доуніверситетської підготовки, який забезпечує поглиблене вивчення профільних для УДХТУ дисциплін за програмою середньої школи. Центр проводить підготовку іноземних громадян до вступу у ВНЗ технічного профілю за інженерно-технічними та інженерно-економічними напрямками. Щорічний ліцензований обсяг підготовки іноземних громадян – 50 осіб.

В університеті створені всі умови для підтримки обдарованої молоді. Працює «Школа хіміка», кращі випускники якої щорічно гідно поповнюють лави студентів. Кращі студенти університету отримують іменні стипендії: Президента України, Кабінету Міністрів, Верховної Ради України та інші.

В університеті працюють три Спеціалізовані вчені ради, які приймають до захисту докторські та кандидатські дисертації з 10 спеціальностей.

Науковий потенціал університету складають потужні наукові школи, які проводять фундаментальні та прикладні дослідження в пріоритетних напрямках науки і техніки.

Лабораторні заняття проводить проф. Марков В.І.

Науково-дослідну частину університету складають:
два науково-дослідні інститути «Гальванохімії» та «Біотехнології»; 16 науково-дослідних лабораторій, серед яких: сертифікована випробувальна лабораторія нафтопродуктів; сертифікована лабораторія метрологічного забезпечення екологічного контролю навколишнього середовища, ліцензовані лабораторії рентгеноструктурного аналізу та електронної мікроскопії, лабраторії синтетичних продуктів і полімерів, хімії технології порошкових матеріалів, синтетичних паливо та паливо-мастильних матеріалів та інші.

Вчені та співробітники університету плідно працюють з багатьма відомими фірмами та компаніями світу, які зацікавлені в університетських розробках і дослідженнях. УДХТУ співпрацює у галузі освіти і науки з університетом м. Шеффілд (Великобританія), Пекінським університетом хімічної технології (Китай), Інститутом прикладної технології Radostsm (Німеччина), Ченстоховським технологічним університетом, Технічним університетом ім.. К. Пуласького (Польща), Інститутом органічної хімії ім. М. Д. Зелінського Російської Академії наук, В’ятським державним університетом, Казанським державним технологічним університетом, Володимирським державним університетом (Росія), Університетом ім. П’єра та Марії Кюрі, Університетом м. Ман (Франція).

За договорами з іноземними закладами здійснюються наукові дослідження, проводиться обмін досвідом у навчальній, навчально-методичній роботі, підвищення кваліфікації співробітників, видання спільних статей, участь у міжнародних конференціях і семінарах. Співробітники УДХТУ залучаються до міжнародної наукової спільноти шляхом участі в програмах, фондах, конкурсах, грантах: STCU, CRDF, EPSRC, NATO, DAAD, DFG, Дніпро тощо. З метою реалізації основних положень Болонської системи започатковано нову форму підвищення якості студентської освіти – міжнародна академічна мобільність – програма « Подвійний диплом» (отримання одночасно двох дипломів – диплому магістра Університету м. Ман (Франція) та диплому магістра УДХТУ)

Науковці, викладачі, студенти, аспіранти постійно беруть участь у багатьох міжнародних конференціях, симпозіумах, семінарах, спільних наукових центрах США, Болгарії, Німеччини, Італії, Великобританії, Швейцарії, Норвегії, Польщі тощо.

Для організаційно-технічного забезпечення навчального процесу, науково-дослідної роботи та управління в університеті створений інформаційний комп'ютерний центр. Він включає: мережу комп'ютерних класів, що оснащені найсучаснішою технікою і новітнім програмним забезпеченням; локальні мережі, до яких підключені усі структурні підрозділи університету; комп'ютерні класи вільного доступу із виходом в Глобальну комп'ютерну мережу.

Університет має свій власний Видавничо-поліграфічний комплекс. Всі підручники та навчальні посібники видаються з Грифом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України та зареєстровані в Національному агентстві ISBN Книжкової палати України, що свідчить про високий рівень видань.

Видається також науково-технічний журнал « Вопросы химии и химической технологии». Журнал має міжнародну реєстрацію ISSN та ліцензований ВАК. В журналі публікуються наукові статті трьома мовами (українською, російською та англійською). Видання мають нагороди, як переможці Обласного міжвузівського конкурсу та визначені, як кращі Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України

Університетська бібліотека – одна з найбільших книгозбірень регіону, що нараховує близько 800 тис. примірників книжкового фонду. До послуг читачів 2 абонементи, 3 світлі затишні читальні зали, довідково-бібліографічний відділ, філія бібліотеки, книгосховище, відділ комплектування та обробки літератури з розгалуженою системою каталогів.

Університет не просто готує високопрофесійних спеціалістів, а створює найкращі умови для особистісного розвитку студентів: це конкурси, і традиційні фестивалі „Студентська весна", ігри КВК і щорічна Спартакіада з різних видів спорту, веселий відпочинок у спортивно-оздоровчому таборі „Дубовий гай", і багато інших цікавих заходів, що є неодмінними атрибутами студентського життя.

Фестиваль КВК на Кубок ректора

Ректор Українського державного хіміко-технологічного університету

Бурмістр Михайло Васильович

Доктор хімічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України.

Відмінник освіти України.

Заслужений діяч науки і техніки України.

Автор 500 наукових публікацій, 60 авторських свідоцтв і патентів.

Нагороджений: відзнакою „Відмінник освіти України" (2001 р.); нагрудним знаком "Петра Могили" (2005 р.); нагрудним знаком "За наукові досягнення" (2006 р.); трудовою відзнакою Міністерства аграрної політики України «Знак пошани» (2006 р.); подякою Міністра освіти і науки України (2007 р.).

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Українського державного хіміко-технологічного університету

Бурмістр Михайло Васильович народився 15 листопада 1951 р. в с. Шершенці Кодимського району Одеської області. Закінчив Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут в 1974 році. У 1978 році захистив кандидатську дисертацію, а докторську – в 1995 р. Вчене звання професора було присвоєно в 2001 р.

Урочисте відкриття Українсько-Польської конференції «Полімери спеціального призначення»

Нагородження переможців вузівського конкурсу «Краща студентська група»

Бурмістр Михайло Васильович здійснює велику організаційну і суспільну роботу як ректор університету, як голова Вченої ради університету. Він є членом спеціалізованої вченої ради, членом експертної ради ВАК України, головою науково-методичної комісії Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України за напрямом "Хімічна технологія та інженерія", академіком Академії наук вищої школи України, головним редактором науково-технічного журналу «Вопросы химии и химической технологии», членом Виконавчого комітету районної ради м. Дніпропетровська.

Вручення дипломів на щорічному святі «Прощай, Alma Mater»

Михайло Васильович Бурмістр – автор понад 500 наукових публікацій, в т.ч. 5 монографій, 17 підручників і навчальних посібників, 60 авторських свідоцтв і патентів (впроваджено у виробництво 18 винаходів); під його керівництвом підготовлено 9 кандидатів наук.

Його науково-технічні розробки відзначені двома золотими, двома срібними медалями та дипломами Виставки досягнень народного господарства колишнього СРСР.

За значні наукові досягнення Бурмістру Михайлу Васильовичу присвоєно почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України". За успіхи в науковій і науково-педагогічній діяльності був нагороджений: відзнакою „Відмінник освіти України" за плідну та сумлінну працю (2001 р.); нагрудним знаком "Петра Могили" за особистий внесок у розвиток вищої освіти, значні успіхи в організації навчальної, науково-методичної та науково-дослідницької роботи (2005 р.); нагрудним знаком "За наукові досягнення" за досягнення в області науки (2006 р.); трудовою відзнакою Міністерства аграрної політики України «Знак пошани» за досягнення в області науки (2006 р.); подякою Міністра освіти і науки України (2007 р.).

Урочистості присвячені ювілею університету

До пріоритетних напрямків діяльності Бурмістра Михайла Васильовича входить інтенсивний розвиток галузі, яка пов'язана з хімічною технологією; участь у міжнародних державних і регіональних науково-технічних програмах (Росія, США, Китай, Греція, Польща, Німеччина, Білорусь); активне співробітництво університету з провідними науково-виробничими комплексами країни, розвиток спільної роботи з інституціями системи Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, а також Національної академії наук України та широке міжнародне науково-технічне співробітництво на всіх рівнях.

Вручення диплому Почесного професора УДХТУ Даялу Мешрі (США)

Проректори з наукової роботи УДХТУ

Коваленко Віктор Степанович

Кандидат технічних наук, доцент.
Проректор з наукової роботи (1999–2009 рр.).
Заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Українського державного хіміко-технологічного університету (1999 – 2011 рр.)

Коваленко Віктор Степанович народився 11 квітня 1943 року в с. Адамівка Чигиринського району Черкаської області.

Після закінчення школи працював на Дніпропетровському паровозоремонтному заводі токарем. В 1962 році вступив, а в 1967 році закінчив факультет технології високомолекулярних сполук Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту, нині Український державний хіміко-технологічний університет.

Засідання Ради молодих вчених Дніпропетровської області

Працював інженером, з 1969 по 1972 рік – навчався в аспірантурі. 1973 – захистив кандидатську дисертацію. Працював в УДХТУ молодшим науковим співробітником, науковим співробітником, старшим науковим співробітником, доцентом. В 1981-1982 році вивчав французьку мову, в період з 1982 по 1986 р. працював викладачем Анабінського університету (Алжир). Після повернення, з 1995 року – доцент кафедри процесів та апаратів хімічної технології, заступником декана та декан факультету ТВМС. З 1999 р. – проректор УДХТУ з наукової роботи.

На VI Міжнародній науковій конференції «Trans-Mech-Art-Chem»
(Радомський технічний університет ім. Казиміра Пуласького Польща)

На виставці наукових досягнень вчених університету

Гірін Олег Борисович

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри матеріалознавства.

Проректор з наукової роботи (2010 р. по т.ч.).

Автор 180 наукових праць та 10 винаходів.

Заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Українського державного хіміко-технологічного університету з 2011 року.

Гірін Олег Борисович народився у 1952 р. в Дніпропетровській області, Україна. У 1974 році закінчив з відзнакою Національну металургійну академію України (м. Дніпропетровськ) і вступив до аспірантури. У 1977 р. закінчив аспірантуру та 1981 році захистив кандидатську дисертацію. У 1990 р. – достроково закінчив докторантуру та захистив докторську дисертацію (1991 р.) за спеціальністю “Металознавство та термічна обробка металів”. У 2002 р. отримав вчене звання професора.

Протягом 1977-1998 років працював в Національній металургійній академії України на посадах молодшого, старшого і провідного наукового співробітника. З 1998 року працює в ДВНЗ “Український державний хіміко-технологічний університет” на посаді завідувача кафедри матеріалознавства. З грудня 2010 р. працює на посаді проректора з наукової роботи.

Виступ на міжнародній конференції (Гонконг)

Основні напрями науково-технічної діяльності – дослідження електрохімічного фазоутворення металевих матеріалів і розробка прогресивних технологій одержання покриттів з поліпшеними властивостями. Під науковим керівництвом професора Гіріна Олега Борисовича відкрите невідоме раніше явище електрохімічного фазоутворення металевих матеріалів через стадію рідкого стану, розроблені прогресивні технології одержання нових типів захисного покриття на металопрокаті і створені спеціальні композиційні плівкові матеріали. Він був науковим керівником 7 науково-технічних проектів за державним замовленням та 20 проектів – за замовленням промислових підприємств України, Росії та Узбекистану.

Робоча нарада з науковцями Університету Мак Гілла (Канада)

Професор обраний дійсним членом Нью-Йоркської Академії наук (1997 р.) і міжнародних наукових товариств TMS (1995 р.), ASM (2004 р.) та ECS (2005 р.).

Біографічні дані Гіріна Олега Борисовича включені до енциклопедій “Хто є хто у світі” (США, 2011 і 2010 р.р.), “Хто є хто в науці та техніці” (США, 2011 р.), “2000 видатних вчених 21 століття” (Англія, 2010 р.), “Енциклопедія сучасної України” (Україна, 2005 р.).

За вагомий особистий внесок у забезпечення розвитку освіти і науки та багаторічну сумлінну працю нагороджений:

– закордонними відзнаками: орденським знаком “К.К. Рокоссовский” (Російська Федерація), Міжнародною премією імені Ейнштейна “За наукове досягнення” (Англія), Сертифікатом “За заслуги” (Англія);
– урядовими нагородами: Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесним знаком МОН України “За наукові досягнення”, Почесною грамотою МОН України та дипломами Дніпропетровської міської ради.

Виконавчі директори

Гіріч Тамара Юхимівна

Кандидат технічних наук, доцент кафедри процесів та апаратів хімічної технології.

Автор 70 наукових робіт, винаходів та методичних розробок.

Виконавчий директор філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Українського державного хіміко-технологічного університету (1998-2011 рр.)

Гіріч Тамара Юхимівна народилася 30 липня 1944 року м. Березнеки Пермської області Росії.

Після закінчення зі срібною медаллю середньої школи у 1961 році навчалася у Дніпропетровському хіміко-технологічному інституті на факультеті технології неорганічних речовин, який закінчила у 1967 році з дипломом з відзнакою.

Після закінчення ДХТІ працювала інженером в Держаному проектному інституті азотної промисловості м. Северодонецьк (1967-1971 рр.).

З 1971 року працює в УДХТУ спочатку інженером кафедри технології неорганічних речовин, потім асистентом та доцентом кафедри процесів та апаратів хімічної технології.

У 1983 році захистила кандидатську дисертацію.

Гіріч Тамара Юхимівна є автором та співавтором понад 70 наукових робіт, винаходів та методичних розробок.

Євдокименко Наталія Михайлівна

Доктор технічних наук, професор кафедри хімії та технології переробки еластомерів.

Декан факультету технології органічних речовин.

Автор понад 200 наукових робіт, 16 авторських свідоцтв та патентів.

Виконавчий директор філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Українського державного хіміко-технологічного університету з 2011 року.

Євдокименко Наталія Михайлівна народилась 26 травня 1951 року в м. Дніпропетровськ. В 1968 році з медаллю закінчила середню загальноосвітню школу.

В 1973 році закінчила з відзнакою Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут. З 1973 року навчалася в аспірантурі. Наукові дослідження проводила в провідному науковому центрі – інституті хімічної фізики АН СРСР під керівництвом академіка М.С. Єніколопова. В 1978 році присуджено науковий ступінь кандидата хімічних наук, в 1994 році – науковий ступінь доктора технічних наук. Брала участь в розробці програми щодо створення системи управління якістю освіти. Опублікувала 5 науково-методичних робіт та монографію з питань підвищення рівня якості освіти. В 1987 році отримала звання доцента кафедри хімії та технології переробки еластомерів. У 1997 році присвоєно звання професора. Професор Євдокименко Наталія Михайлівна працює викладачем, з 1980 року – провідний лектор з дисципліни «Розрахунки, конструювання та технологія виготовлення шин». За успіхи в роботі неодноразово відзначалася як переможець конкурсу «Кращий лектор».

За наукові досягнення професор Євдокименко Наталія Михайлівна нагороджена медаллю ВДНГ СРСР та Почесним знаком „Изобретатель СССР”. Опубліковано понад 200 наукових робіт, 16 авторських свідоцтв та патентів.

Професор Наталія Михайлівна керує науково-дослідною роботою студентів. Наукові роботи студентів на багатьох конкурсах були в числі переможців, нагороджувались медалями та Дипломами. У співавторстві зі студентами опубліковано близько 100 робіт. Переможець конкурсу «Кращий куратор».

Святкування 100-річчя з дня народження проф. Блоха Г.А.

Рада молодих учених УДХТУ

З метою сприяння підготовці кадрів для науки і навчального процесу, виконанню наукових досліджень, відображенню, захисту і реалізації професійних, інтелектуальних і соціально-побутових інтересів та прав наукової молоді в УДХТУ працює Рада молодих вчених університету (РМВ), яка бере участь у організації та проведенні молодіжних регіональних, всеукраїнських та міжнародних наукових конференцій, що проходять на базі університету. РМВ забезпечує інформаційну підтримку щодо одержання грантів молодими вченими, спільно з обласною РМВ формує банк даних наукових розробок молодих учених, сприяє формуванню та розвитку комплексних наукових та дипломних робіт у межах університету і з іншими установами тощо.

Рада молодих учених разом з Обласною РМВ бере участь у проведенні конкурсів «Кращий молодий вчений Дніпропетровської області» та «Краща Рада молодих вчених Дніпропетровської області», у підготовці та забезпеченні роботи «Школи молодих вчених» Головного управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

З моменту створення РМВ УДХТУ неодноразово була визнана «Кращою радою Дніпропетровської області»:

– 2006 г. – ІІ місце,

– 2007 г. – І місце,

– 2008 г. – ІІІ місце,

– 2009 г. - І місце,

– 2010 г. - І місце

а голову Ради Коваленка Ігоря Леонідовича було нагороджено подякою Голови Дніпропетровської облдерж-адміністрації за значні наукові досягнення й активну громадську діяльність.

Голови Ради молодих вчених університету:

Кравцов Олег Валентинович
2002-2004 рр.

Коваленко Ігор Леонідович
2004-2011 рр.

Бур'ян Інна Валеріївна
з 2011 року

Актив Ради молодих учених (2004-2011 рр.)

Актив – зліва направо:

Чернецький Євген В'ячеславович, асистент кафедри автоматизації виробничих процесів;

Федулова Світлана Олександрівна, асистент кафедри економіки та організації виробництва;

Науменко Наталія Юріївна, кандидат технічних наук, старший викладач кафедри вищої математики;

Коваленко Ігор Леонідович, голова РМВ, кандидат технічних наук, доцент кафедри неорганічної хімії;

Сігунов Олексій Олександрович, кандидат технічних наук, доцент кафедри хімічної технології в'яжучих матеріалів;

Полоз Олексій Юрійович, , кандидат хімічних наук, асистент кафедри хімічної технології високомолекулярних сполук;

Опарін Сергій Олександрович, кандидат технічних наук, доцент кафедри процесів та апаратів хімічної технології.

Актив Ради молодих вчених (з 2011 року).

Актив – зліва направо:

Неткал Наталія Володимирівна, секретар РМВ, інженер відділу інтелектуальної власності;

Василенко Інна Анатоліївна, асистент кафедри технології неорганічних речовин та екології;

Головенко Віталій Олександрович, кандидат технічних наук, асистент кафедри хімічної технології палива;

Бур'ян Інна Валеріївна, голова РМВ, асистент кафедри хімічної технології палива.

Співпраця Фонду вчених та УДХТУ

Фонд учених було створено в 1997 році, у тяжкі роки становлення незалежності України, коли економічне становище країни і науки, зокрема, було вкрай складним, а науковці перебували на межі виживання, не маючи підтримки держави і суспільства; розробки залишалися незатребуваними вітчизняними підприємствами, і взагалі промисловість не розвивалася.

З початку існуван-ня Фонду вчених запам'яталися вечори-зустрічі жінок-вчених з керівниками міста та Обласної державної адміністрації, присвячені Дню 8 Березня. До цього дня кожного року проводилися благодійні концертні програми.

Окрема святкова дата в календарі свят – День науки.

В рамках цього свята проходили наступні заходи:

– Обласний міжвузівский конкурс «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», виставка Книг переможців та презентація Конкурсу;

– концерти творчих колективів міста;

– нагородження провідних учених області дипломами, грамотами, подяками та подарунками.

Велику зацікавленість викликали аматорські виставки науковців. Також мали попит організовані Фондом вчених екскурсійні тури по Україні.

З моменту заснування Фонду університет брав участь в усіх заходах, надавав необхідну допомогу для їх реалізації. Науковці УДХТУ взяли активну участь у 8-ми Обласних міжвузівських конкурсах на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Кращі видання увійшли до Факсимільної бібліотеки Фонду вчених. Дипломи переможцям конкурсів вручено на засіданнях вченої ради університету.

У Фонді вчені Дніпропетровщини відчувають підтримку, знаходять надію на краще, черпають натхнення для своєї діяльності.

Дніпропетровський державний аграрний університет

Дніпропетровський державний аграрний університет – один з провідних вищих навчальних закладів України, який відіграє важливу роль у розвитку аграрної освіти, науки та сільськогосподарського виробництва у Придніпровському регіоні. Аграрний університет використовує всі можливості для створення сприятливих умов в науковому просторі. Інтеграція освітньої, наукової та інноваційної діяльності спрямовується на формування і розвиток певного аграрного кластеру, який є пріоритетним для регіону. Цим самим формується статус дослідницького університету, який проводить свою діяльність за такими взаємопов'язаними напрямами: підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації наукових та інженерних кадрів: виконання фундаментальних досліджень і прикладних розробок на засадах взаємодії освіти, науки і інноваційної діяльності.

Навчально-науково-виробничий комплекс «Дніпропетровський державний аграрний університет» є інтелектуальним середовищем, де генеруються конкурентоспроможні ноу-хау та готуються якісні кадри для агропромислового комплексу регіону та країни в цілому. За своїм складом університет має 2 навчально-наукових інститути, 7 факультетів, 40 кафедр, 6 державних аграрних коледжів, науково-дослідний центр біобезпеки та екологічного контролю ресурсів агропромислового комплексу, науково-дослідний центр первинного

Засідання групи з питань магістерського курсу "Експертиза та контроль якості продуктів харчування на основі стандартів ЄС" в ДДАУ, 2011 р.

Міжнародна науково-практична конференція, 2008 р.

насінництва, центр Природного землеробства ім. Миколи Руденка, науково-дослідний інститут агроекології, навчально-науковий центр Дніпропетровського державного аграрного університету та проблемні і науково-дослідні лабораторії: композитних матеріалів; розробки біологічно-активних домішок в раціоні сільськогосподарських тварин; технічного сервісу машин; з розробки та застосування біологічно активних речовин в тваринництві та птахівництві; фізіології та функціональної морфології продуктивних тварин; епізоотології; визначення складу та якості молока; визначення складу та якості м'яса; гідрології та екології ґрунтів; гідроекології; озеленення урботехногенних територій.

На сучасному етапі діяльність науковців Дніпропетровського державного аграрного університету спрямована на проведення фундаментальних і прикладних досліджень, пошуково-прикладних та дослідно-конструкторських робіт у галузях механізації та електрифікації сільськогосподарського виробництва, екології, меліорації, землеробства, рослинництва, тваринництва, ветеринарної медицини, біотехнології, економіки сільського господарства, які є одночасно базою і змістом навчання, джерелом наукових досліджень та складовою інноваційної діяльності.

Ефективною є також багаторічна співпраця науковців агроуніверситету у спільній інформаційній діяльності з науково-дослідними інститутами НААН у складі Центру наукового забезпечення агропромислового комплексу Дніпропетровської області при Дніпропетровській облдержадміністрації.

Проведення наукових досліджень в лабораторії ДДАУ, 2006 р.

Головами Рад філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського

державного аграрного університету в 15 річній історії Фонду були видатні вчені, керівники наукових шкіл, ректори Дніпропетровського державного аграрного університету професори Масюк Микола Трохимович, Шемавньов Володимир Ілліч, в теперішній час Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету, академік академії наук вищої освіти України професор Кобець Анатолій Степанович.

Виконавчими директорами Філіалу Фонду вчених працювали: професор Чабан Ілля Павлович, професор Остапов Володимир Іванович, доценти Єременко Інна Ігорівна та Паращевіна Ольга Степанівна. З 2006 року беззмінним виконавчим директором філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету є доцент, начальник науково-дослідної частини Мареніченко Валентин Васильович.

Міжкафедральний науковий семінар, 2008 р.

Сьогодні агроуніверситет відомий в Україні і за її межами науковими школами та оригінальними дослідженнями з рекультивації земель, створення порідних груп свиней та овець, генетики і селекції сільськогосподарських культур, використання полімерних композитів та еластомерів в машинобудуванні, економіки сільськогосподарського виробництва в ринкових умовах, конструювання нових та удосконалення існуючих сільськогосподарських машин. Вагомі досягнення агроуніверситету визначаються в розробці комплексу ґрунтообробних машин для енергозберігаючих технологій за державною тематикою «Удосконалення технологічного процесу та робочих органів ґрунтообробних та коренезбиральних машин».

У межах комплексної тематики кафедрою сільськогосподарських машин Дніпропетровського державного аграрного університету проводяться наукові дослідження з оптимізації конструктивних параметрів та компонувальних схем дискового плуга, культиваторів для суцільного і міжрядного обробітку, копачів столових коренеплодів.

Особливістю аналітичних досліджень є використання різних методів моделювання робочих процесів сільськогосподарських машин: від фізичного і гідродинамічного до віртуального.

Роботи виконувались у співпраці з Інститутом зернового господарства НААН, ГЖТІ МО АТ «Дніпроважмаш» ДП «Гуляйпільський механічний завод» та ВАТ «Мотор-Січ».

Посвячення у студенти , 2009 р.

На основі виконаних аналітичних досліджень виготовлені дослідні зразки грунтообробних машин, проведені польові випробування, які підтвердили вірність обраних напрямків досліджень. Отримані акти впровадження наукових розробок у виробництво.

Основні результати досліджень доповідались на міжнародних науково-практичних конференціях в Білоруському державному аграрному університеті, Національному університеті біотехнологій і природокористування України, Кіровоградському національному технічному університеті, Харківському НТУСГ ім. Петра Василенка, а також висвітлені на сайтах інтернет-конференцій в Болгарії, Польщі, Чехії. В конструкціях машин закладені нові технічні рішення, які є пріоритетом авторського колективу кафедри сільськогосподарських машин Дніпропетровського державного аграрного університету.

Участь науковців ДДАУ у XXIII міжнародній виставці ярмарку АГРО-2011

Вчені агроуніверситету знаходяться в центрі сучасної аграрної наукової спільноти. Науковці, науково-педагогічні працівники, аспіранти на базі університету у 2011 році підготували та провели 2 міжнародні та 3 державні та регіональні наукові конференції. Розробки вчених агроуніверситету на XXII та XXIII міжнародних виставках-ярмарках АГРО-2010 та АГРО-2011 удостоєні чотирьох Золотих медалей та дипломів, серед яких нагороджено Золотою медаллю та Дипломом колектив науковців кафедри сільськогосподарських машин Дніпропетровського державного аграрного університету у складі: Кобця Анатолія Степановича, (науковий керівник) Кобця Олександра Миколайовича, Волика Бориса Анатолійовича, Мареніченка Валентина Васильовича, Пугача Андрія Миколайовича, Сокола Сергія Петровича за досягнення в розробці та виробництві ґрунтообробної техніки для енергозберігаючих технологій.

Ректори Дніпропетровського державного аграрного університету

Масюк Микола Трохимович (1936 р. - 2000 р.)

Доктор біологічних наук, професор. Заслужений працівник вищої школи УРСР. Кавалер орденів: «Трудового Красного Знамени», «Дружбы народов», «За заслуги» 3-й степени, медалями. Дійсний член Національної академії аграрних наук України, Академії інженерних наук України.

Автор понад 200 наукових робіт.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету (1997-2000 рр.).

Роки ректорства (1987-2000 рр.).

Народився 13 серпня 1936 р. в м. Часів Яр Донецької області. Закінчив агрономічний факультет Дніпропетровського сільськогосподарського інституту, працював головним агрономом у Нікопольському районі (1959–1962 рр.). Після аспірантури (1965 р.) працював викладачем, доцентом, завідувачем кафедр загального землеробства (1965–1982 рр.) та ґрунтознавства і екології (1982–2000 рр.). Одночасно був проректором з наукової роботи (1979–1987 рр.). Обіймав посаду ректора Дніпропетровського державного аграрного університету (1987–2000 рр.). Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету до 2000 року.

Укладання угоди з міжнародного співробітництва ДДАУ з Університетом м. Кордова, Іспанія, 2000 р.

Кандидатську дисертацію захистив у 1969 р., докторську – в 1981 р. Він є автором понад 200 наукових робіт.

Микола Трохимович Масюк – видатний вчений-еколог. Разом зі своїм учителем професором Миколою Омеляновичем Бекаревичем був співзасновником наукової школи з біологічної рекультивації порушених земель. Ним уперше сформульовано теоретико-методологічне уявлення про родючість біогеоценотичної системи, її екологічний об’єм і біотичну ємність, описані еколого-біологічні ефекти в техногенних екосистемах, розроблена еколого-біологічна класифікація гірських порід і еколого-трофічна класифікація рослин. За наукові роботи з біологічної рекультивації земель йому присуджена премія Ради Міністрів СРСР, премія Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти СРСР.

За його ініціативи і безпосередньої участі в 1991 році ДСГІ отримав статус державного аграрного університету в числі шести найкращих із 104 на той час існуючих сільськогосподарських інститутів.

Значну увагу Микола Трохимович приділяв новим формам організації навчального процесу, оснащенню наукових та навчальних лабораторій сучасним обладнанням, організації науково-дослідного Інституту агроекології Дніпропетровського державного аграрного університету (1991 р.), створенню науково-дослідних стаціонарів з рекультивації земель у гірничодобувних регіонах європейської чорноземної зони СРСР. Розширилися міжнародні зв’язки з університетами Європи та Америки.

Микола Трохимович Масюк плідно працював головою секції Придніпровського наукового центру НАН України, був членом Головної ради і Президії ВАК України.

Шемавньов Володимир Ілліч

Кандидат біологічних наук, професор. Доктор філософії. Академік Української екологічної академії наук. Академік Академії наук вищої школи України.

"Заслужений працівник народної освіти України", "Відмінник аграрної освіти" 2 та 3-го ступенів, "Відмінник освіти та науки України", нагороджений орденами "За заслуги" 2 та 3-го ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів і Верховної Ради України, Почесною відзнакою Федерації профспілок України.

Автор понад 150 наукових і науково-методичних робіт.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету (2001-2007 рр.).

Роки ректорства – 2001-2007 рр.

Народився 18 червня 1941 р. в с. Осовець Кричевського району Могилівської області Білоруської РСР у сім'ї колгоспників.

Працював механізатором колгоспу. Служив у Військово-Морському Флоті. У 1970 році закінчив Дніпропетровський сільськогосподарський інститут за фахом "учений агроном". Повернувся до колгоспу "Перемога", де працював старшим агрономом, секретарем парткому.

1972 року зарахований до аспірантури, після закінчення якої успішно захистив дисертацію і працював у Дніпропетровському державному аграрному університеті старшим викладачем, доцентом, професором кафедри селекції та насінництва, потім кафедри зберігання і переробки сільськогосподарської продукції, створеної з ініціативи Володимира Ілліча Шемавньова.

Із січня 2001 року – ректор Дніпропетровського державного аграрного університету. За останні п'ять років відновлено матеріально-технічну базу, зношеність якої була значна, проведені капремонти навчальних приміщень, гуртожитків, музею історії та виставкової зали; створено інститути післядипломної освіти та довузівської підготовки.

Засідання ректорату, 2006 р.

Помітно зросла кількість професорсько-викладацького складу, що має наукові ступені та вчені звання; у декілька разів зросло надходження коштів на рахунок агроуніверситету, який сьогодні працює за планами і програмами з підготовки фахівців, які відповідають європейським стандартам; лекційні аудиторії обладнані мультимедійною технікою. З 2001 р. по 2007 р. обіймав посаду Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Із 1974 по 2001 рік він – голова об'єднаного профспілкового комітету агроуніверситету, член обкому та президії профспілки працівників агропромислового комплексу, член координаційної ради центру наукового забезпечення АПК Дніпропетровської області.

За результатами наукових досліджень Володимир Ілліч опублікував понад 150 наукових і науково-методичних робіт, у тому числі монографії і навчальні посібники: "Культура картофеля в Степи Украины", "Технологія переробки плодів і овочів", "Овочівництво", "Насінництво польових культур", "Технологія зберігання і переробки продукції рослинництва" тощо.

Враховуючи вагомий внесок Володимира Ілліча Шемавньова у вирішення екологічних проблем Придніпровського регіону і підготовку кадрів екологічного спрямування, у 2001 році Українська екологічна академія наук обрала його дійсним членом (академіком). Наступного року Володимира Ілліча обрано дійсним членом (академіком) Академії наук вищої школи України.

Володимиру Іллічу Шемавньову присвоєно почесне звання "Заслужений працівник народної освіти України", він нагороджений орденами "За заслуги" 2 та 3-го ступенів, "Відмінник аграрної освіти" 2 та 3-го ступенів, відзнакою "Відмінник освіти та науки України", Почесною грамотою Кабінету Міністрів і Верховної Ради України, Почесною відзнакою Федерації профспілок України.

Урочисте відкриття зльоту іменних стипендіатів та відмінників навчання на базі ДДАУ, 2006 р.

Посвячення у студенти, 2006 р.

Делегація з КНР у ДДАУ, 2007 р.

Футбольна команда ДДАУ – переможець турніру серед аграрних ВНЗ України, 2007 р.

Кобець Анатолій Степанович

Професор, кандидат технічних наук, з 2007 р. – ректор Дніпропетровського агроуніверситету. «Відмінник освіти України» Міністерства освіти і науки України, нагороджений «Знаком пошани» Міністерства аграрної політики України та Грамотою Верховної Ради України, Заслужений працівник освіти України.

За результатами наукових досліджень Анатолій Степанович опублікував понад 360 наукових праць і має 44 авторські свідоцтва та 119 патентів на винаходи.

З 2007 року - Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Ректор Дніпропетровського державного аграрного університету, народився 22 липня 1955 р. в смт Межова Дніпропетровської області. У 1973-1978 рр. навчався на факультеті механізації сільського господарства Дніпропетровського сільськогосподарського інституту.

Працював старшим науковим співробітником на кафедрі сільськогосподарських машин цього ж інституту. З 1980 по 1990 рік – старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту Нечорноземної зони України (м. Коростень Житомирської області). У цей час закінчив аспірантуру Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрових буряків і в 1987 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук. Цього ж року Анатолію Степановичу присвоєно звання "Кращий молодий винахідник України"; його призначають завідувачем лабораторії Науково-дослідного інституту Нечорноземної зони України.

З 1990 року Кобець Анатолій Степанович працює в Дніпропетровському державному аграрному університеті на посадах доцента кафедри сільськогосподарських машин, п'ять років деканом факультету механізації сільського господарства, з 2001 року – перший проректор-проректор з навчальної роботи, з 2007 року – ректор Дніпропетровського агроуніверситету. У 2003 році Анатолію Степановичу Кобцю присвоєно вчене звання професора. У 2008 році він обраний академіком АН вищої освіти України. З 2007 року і по теперішній час – Голова Ради Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Кобець Анатолій Степанович проводить заняття зі студентами на високому теоретичному і методичному рівні, передає свій досвід викладачам. Щорічно керує виконанням 10-15 дипломних проектів, які впроваджуються в господарствах.

За результатами наукових досліджень Анатолій Степанович опублікував понад 360 наукових праць і має 44 авторські свідоцтва та 119 патентів на винаходи. Під науковим керівництвом професора Кобця створена наукова школа за напрямом "Розробка та дослідження робочих органів для обробітку ґрунту та збирання коренеплодів у складних умовах", яка плідно працює над удосконаленням існуючих і створенням нових робочих органів сільськогосподарських машин та їх раціональним використанням.

За результатами проведених аналітичних досліджень створені: теорія взаємодії еластичних робочих органів з коренеплодом; теорія процесу спрямованого зношування ґрунтообробних робочих органів, оснащених елементами локального зміцнення; теоретичне обґрунтування процесу викопування коренеплодів. Захищено 3 кандидатські дисертації. Видано 2 монографії: "Устойчивое развитие сложных динамических систем"; "Теорія і розрахунок копачів для збирання картоплі".

Професор Анатолій Степанович Кобець у співавторстві видав "Практикум з використання машин у рослинництві", "Лабораторний практикум з використання машин у рослинництві", "Курсове проектування з машиновикористання у рослинництві". З розрахункового курсу він опублікував навчальний посібник "Основи теорії робочих органів сільськогосподарських машин".

Під керівництвом професора Анатолія Степановича Кобця наукова розробка «Комплекс ґрунтообробних машин для енергозберігаючих технологій» визнана переможцем у Всеукраїнському конкурсі «Кращий вітчизняний товар 2011 року» в рамках загальнодержавної виставкової акції «Барвиста Україна – 2011».

Анатолій Степанович зробив вагомий внесок у розвиток Дніпропетровського державного аграрного університету, підготовку висококваліфікованих кадрів для агропромислового комплексу, в організацію навчальної, методичної та наукової роботи і впровадження інноваційних технологій в навчальний процес. За його безпосередньою участю і керівництвом створено мережу базових середніх шкіл в сільських районах Дніпропетровської області, а також Межівський районний аграрний ліцей. В цих школах іде планова робота з профорієнтації сільської молоді і підготовці до вступу в Дніпропетровський державний аграрний університет. Сьогодні на цій базі створено Інститут довузівської підготовки ДДАУ. Постійно проводить громадську та виховну роботу.

Кобець Анатолій Степанович відзначається високими діловими якостями, принциповістю, має організаторський талант, користується заслуженим авторитетом серед працівників, студентів агроуніверситету та фахівців України. В 1997 р. він був нагороджений знаком «Відмінник освіти України» Міністерства освіти України, у 2002 році – трудовою відзнакою «Знак пошани» Міністерства аграрної політики України, в 2005 р. нагороджений Грамотою Верховної Ради України, Заслужений працівник освіти України (2009 р.).

Участь у Міжнародних виставках, 2010 р.

Вшанування ветеранів, 2008 р.

Організація міжнародної діяльності, 2009 р.

Керівництво науковою школою, 2009 р.

Проректори Дніпропетровського державного аграрного університету

Чабан Ілля Павлович

Кандидат сільськогосподарських наук, професор, академік Української екологічної академії наук, Заслужений працівник вищої школи Української РСР, кавалер ордена "За заслуги" III ступеня.

Автор понад 100 наукових робіт.

З 2001 по 2003 роки обіймав посаду виконавчого директора філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Народився 21 липня 1936 р. в с. Богданівка Межівського району Дніпропетровської області в родині селян.

У 1959 році з відзнакою закінчив агрономічний факультет Дніпропетровського сільськогосподарського інституту.

Чотири роки працював агрономом на Нікопольщині. У 1963-1966 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі ґрунтознавства Інституту. 1968 року одним із перших учнів професора Миколи Омеляновича Бекаревича захистив кандидатську дисертацію. Науковий напрям досліджень — екологія плодових і ягідних культур, садопридатність еродованих і порушених ґрунтів. До 1970 р. працював асистентом, потім доцентом, а з 1990 р. - професором; 17 років успішно очолював агрономічний факультет, 16 років обіймав посаду проректора з наукової роботи агроуніверситету, з 2001 по 2003 роки обіймав посаду виконавчого директора філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету. Протягом 35 років входив до складу вченої ради, виборчих органів громадських організацій сільськогосподарського інституту (тепер – агроуніверситету), організовував і координував впровадження навчально-наукових програм.

Першим у СРСР і в Україні заклав сади і ягідники на техногенних ґрунтах. На підставі 35-річних досліджень розробив і запропонував моделі техногенних ґрунтів для багаторічних насаджень у чорноземній зоні України.

Ілля Павлович визначив асортимент плодово-ягідних рослин, едафічно й ценотично пристосованих до специфічних умов штучних едафотопів. Залежно від складу та властивостей за ступенем садопридатності розкривні гірські породи поділив на три групи: придатні, обмежено придатні, непридатні. Розробив технологію створення плодово-ягідних насаджень на рекультивованих землях, яка забезпечує високі врожаї яблук, черешень, вишень, слив, порічок та чорної смородини.

Автор понад 100 наукових робіт. Один зі співзасновників унікального Орджонікідзевського дослідного стаціонару з рекультивації земель, порушених гірничодобувною промисловістю, який у 2000 році набув статусу навчально-дослідної станції Дніпропетровського державного аграрного університету та одностайно визнаний науковою громадськістю національним стандартом рекультивації.

Наукові розробки Іллі Павловича Чабана були широко представлені на ВДНГ Союзу РСР і України, неодноразово одержували високі нагороди. Ілля Павлович – Почесний ґрунтознавець і член Центральної ради УТГА.

Макаренко Петро Миколайович

Доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НААНУ, академік Академії економічних наук України та Академії економічної кібернетики України, "Заслужений працівник освіти України", Автор більше 110 наукових робіт, у тому числі 12 монографій та 6 навчальних посібників.

З 2004 по 2010 рр. заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Народився 9 липня 1949 р. в с. Новопетрівка Магдалинівського району Дніпропетровської області.

Працював у колгоспі, здобув економічну освіту в Дніпропетровському сільськогосподарському інституті (1972 р.). Працював головним економістом Межівського районного управління сільського господарства.

З 1974 р. безперервно працює в Дніпропетровському сільськогосподарському інституті на посадах асистента, наукового співробітника, доцента. З 1988 р. очолює кафедру організації і планування сільськогосподарського виробництва (тепер кафедра менеджменту організацій), а з 2004 р. – проректор з наукової роботи Дніпропетровського державного аграрного університету.

Провідним напрямом початку наукової роботи Петра Миколайовича були планування та економіко-математичне моделювання виробництва в аграрному секторі. За науковою тематикою досліджень в спеціалізованій вченій раді Харківського сільськогосподарського інституту ім. Василя Васильовича Докучаєва захистив кандидатську дисертацію (1979 р.).

Подальші наукові дослідження пов'язані з економічною теорією і методологією розвитку ринкової економіки в Україні, зокрема в агропромисловому комплексі. Визначальними проблемами тут є відпрацювання концепції стратегічного розвитку аграрної економіки, ринкове реформування відносин власності і господарювання, здійснення структуризації виробництва у ринковому напряму, інституціоналізація економіки та формування її нової моделі, пошук оптимуму діяльності держави і ринку, обґрунтування механізмів та інструментів ефективного функціонування аграрної економіки.

Керівництво аспірантами. Науковий керівник проф. Макаренко П.М.. 2006 р.

За наукові публікації, підготовку висококваліфікованих фахівців у галузі економіки в 1997 р. Петру Миколайовичу Макаренку присвоєно вчене звання професора. З 2000 року – доктор економічних наук.

Автор більше 110 наукових робіт, у тому числі 12 монографій та 6 навчальних посібників обсягом 280 друкованих аркушів.

Має почесне звання "Заслужений працівник освіти України".

Петро Миколайович Макаренко створив потужну наукову школу. Під його керівництвом захищено понад 40 кандидатських і 2 докторських дисертацій. Його наукова діяльність відома не тільки в Україні, а й за її кордонами. Він координує міжнародні проекти з університетами Іспанії, Чехії, Великобританії, Ірану.

Грицан Юрій Іванович

Доктор біологічних наук, професор, проректор з наукової роботи Дніпропетровського агроуніверситету.

Автор понад 300 публікацій.

З 2010 р. заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Проректор з наукової роботи Дніпропетровського державного аграрного університету, народився 29 травня 1952 р. у м. Дніпродзержинськ. У 1978 р. закінчив біологічний факультет Дніпропетровського державного (нині національний) університету. З 1978-1984 рр. працює старшим інженером науково-дослідного інституту біології цього ж університету. З 1984 р. – асистент кафедри геоботаніки, ґрунтознавства та екології Дніпропетровського державного університету.

У 1988 році Юрій Іванович Грицан захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук за спеціальністю екологія. З цього ж року працює доцентом кафедри геоботаніки, ґрунтознавства та екології Дніпропетровського державного університету та одночасно виконує обов'язки заступника декана біолого-екологічного факультету з навчальної та виховної роботи. З 1987-1999 рр. – заступник директора Біолого-медичного інституту Дніпропетровського державного університету по біологічному відділенню.

У 2000 році Юрій Іванович Грицан захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук за спеціальністю «екологія», з 2000 р. і дотепер – професор кафедри геоботаніки, ґрунтознавства та екології Дніпропетровського національного університету. У 2003 році присвоєно вчене звання професора кафедри геоботаніки, ґрунтознавства та екології

З 2008 року працює в Дніпропетровському державному аграрному університеті на посаді завідувача кафедри екології та ґрунтознавства, з 2010 р. – проректор з наукової роботи Дніпропетровського агроуніверситету. З 2010 р. – заступник Голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Грицаном Юрієм Івановичем розроблено новий науковий напрям в екології – пертинентна біогеоценологія – концепція про середовищетвірні властивості біоти. Юрій Іванович працює над низкою планових держбюджетних та госпдоговірних робіт, які виконуються за пріоритетними напрямками з екології та ґрунтознавства.

Грицан Юрій Іванович має понад 300 публікацій, основні з них: «Лісові екосистеми України та тепло-вологозабезпеченість» (1998 р.); «Екологічні основи перетворюючого впливу лісової рослинності на степове середовище» (2000 р.); «Стан та перспективи геліобіологічних досліджень, їх теоретичне и практичне значення» (2003 р.); «Природні умови та фіторізноманіття заплави р. Самари в одному з найбільш лісових масивів степу «Самарський ліс»» (2006 р., у співавторстві); «Визначення градацій клімату в дослідженнях пертинентної біогеоценології» (2007 р., у співавторстві).

Бере участь у підготовці кадрів вищої кваліфікації, є членом спеціалізованої вченої ради при Дніпропетровському державному аграрному університеті з присудження наукового ступеню кандидата і доктора сільськогосподарських наук за спеціальністю екологія та членом спеціалізованої вченої ради при Дніпропетровському національному університеті з присудження наукового ступеню кандидата і доктора біологічних наук за спеціальністю «екологія».

Юрій Іванович Грицан виконує обов'язки голови Дніпропетровської обласної Всеукраїнської екологічної ліги України. Має відзнаку від Київського міського голови за участь у розбудові національної ідеї козацтва України.

Виконавчі директори Філіалу Фонду вчених Дніпропетровського державного аграрного університету

Остапов Володимир Іванович (1929 р. – 2000 р.)

Доктор сільськогосподарських наук, професор. Під його науковим керівництвом захистили дисертації 23 кандидати наук, опубліковано понад 200 наукових робіт, у тому числі 6 монографій, три авторських свідоцтва на винаходи.

Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, орденом «Трудового Красного Знамени», медаллю "За трудовую доблесть"

З 1997 по 2000 рр. обіймав посаду виконавчого директора філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету

Вчений в галузі зрошуваного землеробства.

Народився 14 липня 1929 р. в селі Нижній Сузун Сузунського району Новосибірської області в селянській сім'ї.

У 1947 р. вступив на агрономічний факультет Новосибірського сільськогосподарського інституту. 1952 року розпочав свою трудову діяльність на посаді головного агронома Славгородського району Алтайського краю. Після закінчення аспірантури при кафедрі рослинництва Харківського сільськогосподарського інституту в 1956 р. працював асистентом на кафедрі рослинництва Луганського сільськогосподарського інституту, молодшим, потім старшим науковим співробітником Всесоюзного НДІ кукурудзи. З 1965 року – завідувач відділу землеробства, заступник директора з наукової роботи, потім директор Інституту зрошуваного землеробства УААН. У 1988 році перейшов на посаду професора, потім завідувача кафедри загального землеробства Дніпропетровського сільськогосподарського інституту.

На науково-дослідному полі ДДАУ, 2003 р.

Цікавою була його науково-педагогічна діяльність. Володіючи значним обсягом інформації, Володимир Іванович з великою користю для студентів викладав курси загального і зрошуваного землеробства. Підготував декілька навчальних посібників, довідників, науково-методичних розробок для навчального процесу.

Володимир Іванович Остапов присвятив своє життя розробці наукових основ зрошення сільськогосподарських культур в умовах південного Степу України. Його науково обґрунтовані рекомендації дозволили суттєво підвищити врожайність зернових культур у регіоні. З 1997 по 2000 рр. обіймав посаду виконавчого директора філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету

Під його науковим керівництвом захистили дисертації 23 кандидати наук. Володимир Іванович опублікував понад 200 наукових робіт, у тому числі 6 монографій, 3 авторські свідоцтва на винаходи. Про результати наукових досліджень доповідав на міжнародних симпозіумах зі землеробства в США, Індії, Німеччині, Франції, Чехії, Словаччини, Румунії, Польщі, Росії, Молдові.

Протягом багатьох років Володимир Іванович Остапов був членом редколегії журналу "Землеробство", міжвідомчого тематичного збірника "Зрошуване землеробство".

Мареніченко Валентин Васильович

Доцент, начальник науково-дослідної частини Дніпропетровського державного аграрного університету, має понад 100 наукових та методичних праць, серед яких 3 навчальні посібники, 8 авторських свідоцтв на винаходи та патентів.

Відзначений Міністерством освіти і науки України почесним званням «Відмінник освіти України» Міністерством сільського господарства та продовольства України трудовою відзнакою «Знак пошани» (2004 р.).

З 2006 року - виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету

Народився 27 червня 1952 року у м. Тернопіль. У 1970-75 рр. навчався на факультеті механізації сільського господарства Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. У 1975 році з відзнакою закінчив навчання і за державним направленням розпочав науково-педагогічну діяльність на посаді асистента кафедри сільськогосподарських машин Дніпропетровського сільськогосподарського інституту/

Мареніченко Валентин Васильович з 1987 по 2004 рр. працював на посаді начальника навчальної частини спочатку Дніпропетровського сільськогосподарського інституту, а потім Дніпропетровського державного аграрного університету, у 2002 році Мареніченку Валентину Васильовичу присвоєно вчене звання доцента. З 2004 року доцента Валентина Васильовича переведено на посаду начальника науково-дослідної частини Дніпропетровського державного аграрного університету, одночасно він виконує обов'язки помічника ректора з організаційних питань, заступника проректора з наукової роботи, заступника голів науково-методичної та науково-технічної рад агроуніверситету, бере активну участь у громадському житті, протягом цього періоду є членом президії профкому Дніпропетровського державного аграрного університету.

З 2006 року – виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного аграрного університету.

Мареніченко Валентин Васильович має понад 100 наукових та методичних праць, серед яких 3 навчальні посібники, 8 авторських свідоцтв на винаходи та патентів.

За сумлінне ставлення до своїх службових обов'язків як організатора науково-дослідної роботи, результативність науково-педагогічної діяльності Мареніченко Валентин Васильович відзначений Міністерством освіти і науки України почесним званням «Відмінник освіти України» (2002 р.), Міністерством сільського господарства та продовольства України трудовою відзнакою «Знак пошани» (2004 р.).

У 2011 році на Всеукраїнській виставковій акції «Барвиста Україна» Валентина Васильовича у складі науковців Дніпропетровського державного аграрного університету нагороджено Золотою медаллю та дипломом, як автора – переможця конкурсу «Кращий вітчизняний товар року – 2011».

На науково-дослідному полі ДДАУ, 2010 р.

Приймання наукових дослідів, 2011 р.

На науково-дослідному полі ДДАУ, 2011 р.

Відзнака ДДАУ у XXIII міжнародній виставці-ярмарку АГРО-2011, 2011 р.

Участь у XXIII міжнародній виставці-ярмарку АГРО-2011, 2011 р.

Рада молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету

За результатами Обласного конкурсу рада молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету протягом останніх років отримала визнання та стала однією з кращих серед рад молодих учених вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ Дніпропетровської області. Молоді вчені університету щорічно посідають призові місця в конкурсі «Кращий молодий учений» та беруть активну участь в конкурсах та грантах різного рівня. Молоді вчені активно беруть участь в конкурсах «На кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу», які на високому рівні проводить Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Загальна кількість молодих учених – 207 осіб.

Кількість молодих вчених докторів та кандидатів наук віком до 35 років – 59 осіб.

У 2003-2008 рр. Раду молодих вчених агроуніверситету очолював кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри селекції та насінництва Томасон Ян Ріхардович. За час його головування, в 2007 році раду молодих вчених ДДАУ було визнано кращою в Дніпропетровській області.

У 2008-2011 рр. Раду молодих вчених агроуніверситету очолював кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Безус Роман Миколайович. Під час його головування, у 2008 році Раду молодих вчених університету було визнано кращою серед вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ Дніпропетровської області, у 2009 та 2010 р.р. – Рада молодих учених посіла друге місце.

Томасон Ян Ріхардович

Безус Роман Миколайович

З 2011 року Раду молодих вчених агроуніверситету очолює асистент кафедри рослинництва, заступник декана агрономічного факультету з наукової роботи Іжболдін Олександр Олександрович.

Іжболдін Олександр Олександрович

Актив Ради молодих учених

Актив – зліва направо:

Жайворонок Вадим Володимирович, кандидат сільськогосподарських наук, старший викладач кафедри технології кормів і годівлі тварин, переможець конкурсу проектів Дніпропетровської облдержадміністрації «Молоді вчені – Дніпропетровщині», 2009 р.;

Окселенко Наталія Олександрівна, асистент кафедри фінансів;

Деркач Олексій Дмитрович, кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри експлуатації машино-тракторного парку, переможець конкурсу проектів Дніпропетровської облдержадміністрації «Молоді вчені – Дніпропетровщині», 2010 р.;

Іжболдіна Олена Олександрівна, старший викладач кафедри технології виробництва продукції тваринництва, переможець конкурсу проектів «Молоді вчені – Дніпропетровщині», 2010 р.

Губар Оксана Володимирівна, кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри рослинництва.

Іжболдін Олександр Олександрович, голова ради молодих вчених ДДАУ.

Нагієва Наталія Олександрівна, асистент кафедри експлуатації машино-тракторного парку, переможець конкурсу проектів Дніпропетровської міської ради «Молоді вчені – Дніпропетровську», 2011 р.

Переможці конкурсів на гранти:

Томасон Ян Ріхардович, Масюк Дмитро Миколайович – грант обласної державної адміністрації «Розробка системи контролю залишків токсичних речовин у харчових продуктах тваринницького походження», 2007 р.;

Жайворонок Вадим Володимирович – грант обласної державної адміністрації, 2009 р.;

Деркач Олексій Дмитрович – грант обласної державної адміністрації, 2010 р.;

Іжболдіна Олена Олександрівна – грант обласної державної адміністрації, 2010 р.;

Безус Роман Миколайович – грант обласної державної адміністрації, 2011 р.;

Нагієва Наталія Олександрівна – грант міської ради, 2011 р.

Основні досягнення молодих учених:

У 2008 році молоді вчені ДДАУ здобули перемоги в конкурсі обласної ради молодих учених при Дніпропетровській обласній державній адміністрації **«Кращий молодий учений»**.

Дипломом першого ступеня нагороджена **Стасюк Тетяна Валеріївна,** кандидат філологічних наук, доцент кафедри філології (напрям – гуманітарний).

Дипломом третього ступеня нагороджена **Бондарчук Наталія Володимирівна**, кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і аудиту (напрям – економічний).

У 2008 році **дипломом першого ступеня** нагороджено Раду молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету.

У 2009 році **дипломом другого ступеня** нагороджено Раду молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету.

Дипломом першого ступеня нагороджений **Пугач Андрій Миколайович**, кандидат технічних наук, доцент кафедри сільськогосподарських тварин (напрям – технічний).

У 2010 році конкурс обласної ради молодих учених при Дніпропетровській обласній державній адміністрації «Кращий молодий вчений» приніс перемогу та нагородження **дипломом другого ступеня Єфімова Валентина Геннадійовича**, кандидата ветеринарних наук, доцента кафедри фізіології та біохімії сільськогосподарських тварин (напрям – медичний).

У 2010 році **Безус Роман Миколайович** був нагороджений почесною грамотою Дніпропетровської обласної державної адміністрації за значні наукові досягнення й активну громадську діяльність.

Котченко Марина Валентинівна і Пугач Андрій Миколайович є стипендіатами Кабінету Міністрів України.

Котченко Марина Валентинівна

Основні заходи Ради молодих учених:

- координація роботи молодих вчених університету;
- організація участі у конкурсах «Кращий молодий вчений Дніпропетровського регіону», «Краща рада молодих вчених»;
- взаємодія молодих вчених з науковцями за межами регіону;
- допомога молодим вченим в участі з пошуку грантів та їх реалізації;
- інформування в області нормативної документації;
- відбір кращих науковців та викладачів для проходження підготовки в «Школі молодих учених»;
- надання оперативної інформації про проведення наукових конференцій;
- пошук бізнес-партнерів по впровадженню наукових розробок.

Голови Ради молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету

Безус Роман Миколайович

Голова Ради молодих вчених Дніпропетровської області, кандидат економічних наук, доцент, освіта вища – факультет обліку та фінансів Дніпропетровського державного аграрного університету.

Автор 38 наукових та методичних праць та має 8 свідоцтв про авторське право.

Безус Роман Миколайович народився 23 квітня 1983 року в м. Верхньодніпровську Дніпропетровської області. У 2005 році з відзнакою закінчив Дніпропетровський державний аграрний університет за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Магістр» спеціальність «Облік та аудит» і розпочав науково-педагогічну діяльність на посаді асистента кафедри фінансів університету.

У 2007 році Безус Роман Миколайович був переведений на посаду старшого викладача кафедри фінансів. В 2008 році успішно захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему "Управління фінансовими ресурсами відкритих акціонерних товариств елеваторної промисловості" за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

За результатами наукової роботи Безус Роман Миколайович отримав диплом ІІ ступеня у конкурсі «Кращий молодий учений 2008 року», який проводить Дніпропетровська обласна адміністрація. У 2009 році Роман Миколайович – учасник проекту TEMPUS Joint European Project JEP 27224-2006 "Towards Increasing the Competitiveness of Ukrainian Agriculture" for developing and licensing the program of Master training in the specialty - Business Administration. За результатами роботи 2008-2009 навчального року був визнаний «Кращим молодим вченим Дніпропетровського державного аграрного університету 2008-2009 навчального року». У 2009 році Безус Роман Миколайович був обраний на посаду доцента кафедри фінансів. У 2009-2010 р.р. працював заступником директора Навчально-наукового інституту економіки з виховної роботи. У 2010 році проходив п'ятимісячне стажування в США за програмою Faculty Exchange Program 2010 (Міністерство сільського господарства, м. Вашингтон та Університет Penn State, штат Пенсільванія).

У 2011 році Безусу Роману Миколайовичу присвоєно вчене звання доцента.

У 2011 році був учасником проекту Tempus project №159173 "EU Based Course in Foodstuff Expertise & Quality Control".

Безус Роман Миколайович є автором 38 наукових та методичних праць, серед яких 1 навчальний посібник та 8 свідоцтв про авторське право.

Під керівництвом Безуса Романа Миколайовича рада молодих учених Дніпропетровського державного аграрного університету отримала диплом І-го ступеня в конкурсі «Краща рада молодих вчених» (2008 рік) та дипломи ІІ-го ступеня в конкурсі «Краща рада молодих учених» (2009 та 2010 рік).

Як голова ради молодих вчених Дніпропетровського державного аграрного університету, Безус Роман Миколайович в грудні 2010 року був нагороджений почесною Грамотою Дніпропетровської обласної державної адміністрації за значні наукові досягнення й активну громадську діяльність.

Іжболдін Олександр Олександрович

Голова Ради молодих учених ДДАУ.
Секретар Ради молодих учених Дніпропетровської області.
Заступник декана агрономічного факультету ДДАУ з наукової роботи.
Автор 18 наукових та методичних праць.

Народився 22 грудня 1982 р. у с. Маліївське Межівського району Дніпропетровської області. У 1999-2005 рр. навчався на агрономічному факультеті Дніпропетровського державного аграрного університету. У 2005 році закінчив з відзнакою Дніпропетровський державний аграрний університет за спеціальністю агрономія, отримав кваліфікацію «Агроном-дослідник» за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістр.

Трудову діяльність розпочав на посаді фахівця науково-дослідної частини Дніпропетровського державного аграрного університету. З 2004 року по теперішній час працює в Дніпропетровському державному аграрному університеті.

З 2006 по 2008 р.р. навчався в аспірантурі з відривом від виробництва зі спеціальності 06.01.09 – рослинництво. Працює над дисертацією на здобуття наукового ступеня кандидата наук за темою: «Оптимізація елементів технології вирощування ріпаку ярого в північній підзоні Степу України».

З 2008 року, працюючи на посаді асистента кафедри рослинництва, зарекомендував себе як дієвий молодий науковець, здатний до постійного пошуку нової актуальної інформації та вдалого використання її в своїй практичній діяльності.

Працює заступником декана агрономічного факультету з наукової роботи. Займається активним пошуком та залучення талановитих студентів до різних конкурсів студентських робіт.

З 2008 року Олександр Олександрович бере активну участь у Раді молодих вчених Дніпропетровського державного аграрного університету. Також активно працює в Обласній Раді молодих вчених, пберучи участь в організації та проведенні заходів. У вересні 2011 року обрано головою Ради молодих вчених Дніпропетровського державного аграрного університету.

Іжболдін Олександр Олександрович має 18 наукових та методичних праць, бере участь у конференціях різного рівня.

За сумлінне ставлення до своїх службових обов'язків, результативність науково-педагогічної діяльності Іжболдін Олександр Олександрович відзначений Грамотою Головного управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації – за ефективну науково-організаційну роботу, сумлінну працю в галузі науки, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток національної освіти та науки, 2011 р., Подякою Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей – за активну допомогу в підготовці і проведенні Обласного міжвузівського конкурсу – 2010 р.

Співпраця Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей та Дніпропетровського державного аграрного університету

Дніпропетровський державний аграрний університет тісно співпрацює з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей в напрямку: соціального захисту вчених, надання їм моральної та матеріальної допомоги, збереження наукового генофонду Дніпропетровської області.

Дніпропетровський державний аграрний університет як Філіал Фонду вчених за 15 років діяльності виконав велику соціальну значиму роботу, кожна з яких знайшла впровадження в життя нашого міста і області та аграрного сектору. За цей період Дніпропетровський державний аграрний університет на базі Будинку вчених, Палацу студентів, театрів ім. Шевченка та ім. Горького брав участь у 2-3 виставках на рік: наукових, науково-технічних, культурно-аматорських та рекламних.

Нагородження переможців Конкурсу , 2006 р.

Дніпропетровський державний аграрний університет є постійним активним учасником щорічних Обласних міжвузівських конкурсів «На кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу», які оголошує і проводить Фонд вчених. Щорічно 25-35 кращих робіт науковців ДДАУ стають переможцями та призерами цього конкурсу.

Активній роботі жінок-вчених ВНЗ у громадській діяльності Фонду сприяє участь у роботі клубу «Вишнева вітальня». Важливим напрямком наукової діяльності є співпраця з молодими вченими за рахунок спільних творчих заходів між Фондом вчених та Радою молодих вчених Дніпропетровського державного аграрного університету. Показником результативності такої роботи є визнання на обласному рівні ради молодих вчених агроуніверситету.

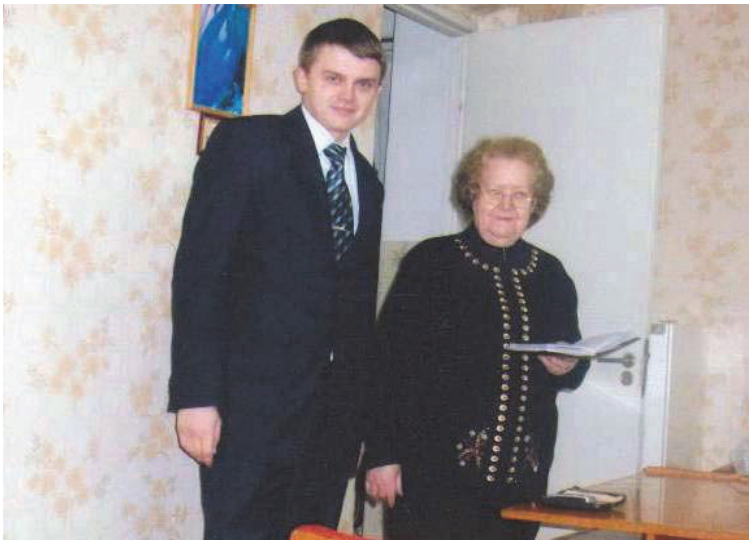

Завдяки творчій науковій співпраці з Фондом вчених Дніпропетровський державний аграрний університет відзначено на міжнародному рівні, так з 2004 року по 2011 рік на традиційних міжнародних виставках-ярмарках «АГРО» науковці університету отримують щорічно по 1-2 золотих медалей та 15-20 дипломів-переможців.

ДЗ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ МОЗ УКРАЇНИ»

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України» започаткована 15 (28) вересня 1916 року як медичне відділення Катеринославських Вищих жіночих курсів. Нині вона є одним з провідних вищих навчальних закладів України IV рівня акредитації з єдиною безперервною підготовкою спеціалістів на трьох рівнях: ***довузівському*** – підготовчі курси, медичний ліцей-інтернат «Дніпро», медичне училище, ***вузівському*** (три медичні факультети, стоматологічний та факультет іноземних студентів, на яких здобувають фах 4175 студентів) та ***післявузівському*** (факультет післядипломної освіти, інтернатура, магістратура, клінічна ординатура, аспірантура).

На посвяченні в студенти ректор Дніпропетровської медичної академії Георгій Вікторович Дзяк приймає хліб-сіль

Посвячення в студенти Дніпропетровської медичної академії – театралізований ритуал, який щорічно відкриває двері академії більш ніж для 500 першокурсників

Навчально-виховний процес на 55 кафедрах здійснюють 619 викладачів, зокрема, 108 докторів та 353 кандидати наук, 1 академік і 3 член-кореспонденти НАМН України, 1 член-кореспондент НАН України, 10 заслужених діячів науки й техніки, 7 заслужених працівників вищої школи та народної освіти, 10 заслужених лікарів, 10 лауреатів Державної премії. Їхні наукові здобутки є гідним внеском до скарбниці Великої Науки України.

Професорсько-викладацький склад Дніпропетровської медичної академії

Наукові школи ортопедів-травматологів (проф. Олександр Євгенович Лоскутов, Леонід Юрійович Науменко), хірургів (професор Яків Соломонович Березницький), анестезіологів-реаніматологів (проф. Людмила Василівна Новицька-Усенко), урологів (професор Олексій Володимирович Люлько), невропатологів (проф. Людмила Антонівна Дзяк), терапевтів (професор Тетяна Олексіївнв Перцева, Георгій Вікторович Дзяк), отоларингологів (проф. Володимир Васильович Березнюк) та інші не тільки дістали визнання, сказали своє слово в науці, але постійно піклуються про гартування молодої зміни.

Клінічна підготовка спеціалістів проводиться на провідних базах лікувально-профілактичних установ міста та області

Успішно працюють спеціалізовані вчені ради: Д 08.601.01- анестезіологія (14.01.30), інтенсивна терапія (14.01.03), хірургія, ЛФК та спортивна медицина (14.01.24); Д 08.601.02 – педіатрія (14.01.10), кардіологія (14.01.11), гастроентерологія (14.01.36) із захисту кандидатських і докторських дисертацій.

Видаються журнали «Медичні перспективи», «Дерматологія, косметологія, сексопатологія», «Урологія», морфологічний журнал.

Понад 50 000 вихованців, яких підготувала ДЗ «ДМА» за час своєї діяльності, опікуються здоров'ям не лише громадян України: з 1990 року в академії почали готувати лікарів для іноземних держав і майже тисяча фахівців з дипломами ДЗ «ДМА» працює у 48 країнах світу.

В академії навчаються близько 700 іноземних громадян із 36 країн світу

Приносять плоди тісні партнерські зв'язки з вузами Франції, Італії, США, Німеччини, деякими організаціями у Швеції, Нідерландах, Великобританії тощо. Академія – член Європейської Асоціації Міжнародної освіти, активно співпрацює із Всесвітньою Організацією Охорони Здоров'я та іншими закладами.

Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання геріатричної психіатрії», 2011 рік.

Професори та доценти медичної академії обслуговують виклики по лінії санавіації, беруть участь у проведенні «Днів здоров'я», надаючи лікувальну, консультативну допомогу населенню в районах області та місті Дніпропетровську, регіональних програмах, спрямованих на поліпшення здоров'я матері та дитини.

Дніпропетровська медична академія займає площу 85 гектарів. Вона має 8 корпусів, у яких розміщені 608 навчальних аудиторій, кабінетів та лабораторій. У 7 гуртожитках проживають 2849 студентів і лікарів-курсантів. Академія має спортивний комплекс, віварій, санаторій-профілакторій, спортивно-оздоровчий табір, наукову бібліотеку, техноцентр, два музеї та центральну науково-дослідну лабораторію.

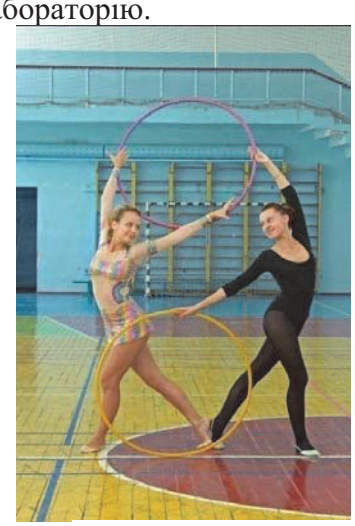

Студенти Дніпропетровської медичної академії – активні учасники спортивних змагань, що проводяться в регіоні та на державному рівні.

Поряд із фаховою підготовкою в академії надається велика увага духовному, інтелектуальному розвитку студентської молоді. Національну, патріотичну свідомість молоді формують студентське об'єднання «Берегиня», щорічні поїздки до скарбниці традицій українського національного живопису – Петриківки. Важливу роль у адаптуванні студентів до системи навчального процесу відіграє клуб спілкування і саморозвитку «Душа» при психофізіологічній лабораторії ДЗ «ДМА».

В академії регулярно проводяться «Літературна вітальня», турніри клубу знавців-медиків «Що? Де? Коли?». Велику популярність мають на студентських вечорах танцювальні ансамблі «Ерідан», «Дніпровські зорі», народний хор та інші колективи художньої самодіяльності.

РЕКТОР ДЗ «ДЕРЖАВНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ»

Дзяк Георгій Вікторович

Роки ректорства: з 1996 року по теперішній час.

Академік Національної Академії Медичних Наук України, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри госпітальної терапії №2, Лауреат Державної премії України, почесний громадянин м. Дніпропетровськ, депутат Дніпропетровської міської ради, Заслужений діяч науки і техніки України ДЗ «ДМА».

Автор понад 400 наукових публікацій, із них 18 монографій, 9 навчально-методичних посібників і підручник. Має 31 авторське свідоцтво і у співавторстві 2 відкриття.

Під його керівництвом виконано 48 кандидатських та 14 докторських дисертацій.

Відзначений орденом «За заслуги» III ступеня (1997), II ступеня (2001), медаллю «За заслуги в охороні здоров'я» імені М. Д. Стражеско (2001), золотою медаллю Альберта Швейцера за великі заслуги у справі гуманізму та медицини, орденом «Святого Станіслава» IV ступеня (2001).

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей,

Народився 20 березня 1945 року в Дніпропетровську в сім'ї лікарів. У 1968 році закінчив з відзнакою Дніпропетровський ордена Трудового Червоного Прапора медичний інститут за спеціальністю «лікувальна справа». У період навчання в аспірантурі названого закладу захистив кандидатську дисертацію «Особливості зовнішнього дихання і кардіогемодинаміки у спортсменів-плавців, підводників і водолазів» (1970 рік). У 1971 році розпочав трудову діяльність асистентом кафедри госпітальної терапії, у 1980 році захистив докторську дисертацію «Гіпертрофія і дистрофія міокарда як наслідок гіперфункції серця», з 1979 – завідувач кафедри госпітальної терапії. У 1983 році йому присвоєно звання професора. Перший проректор з навчальної роботи у 1987-1996 роки, з 1996 року – ректор Дніпропетровської медичної академії.

Професор Дзяк – всесвітньовідомий вчений у галузі терапії і талановитий організатор вітчизняної науки. Він створив наукову школу кардіологів і ревматологів України. Під його керівництвом розроблено сучасний науковий підхід до діагностики, лікування і профілактики захворювань серцево-судинної системи, який широко використовується в закладах охорони здоров'я і дає значний медико-соціальний ефект. Георгій Вікторович - автор понад 400 наукових публікацій, із них 18 монографій, 9 навчально-методичних посібників і підручник. Має 31 авторське свідоцтво і 2 відкриття.

Коло наукових інтересів Георгія Вікторовича досить широке: питання спортивної медицини, реабілітації хворих з ревматичними пороками серця, вивчення імунологічного статусу в нормі і при патологічних станах, вивчення центральної та периферичної гемодинаміки при різних захворюваннях серцево-судинної системи, розробка нового методу профілактики жовчнокам'яної хвороби. Пріоритетними напрямами його наукової роботи лишаються кардіологія та ревматологія.

Професор Дзяк – ініціатор запровадження в навчальний процес кредитно – модульної системи навчання, тестового контролю та інтегрованого комплексного іспиту.

За його ініціативою відроджена підготовка студентів у спеціальності «Фармація» і «Клінічна фармація», англомовна підготовка іноземних громадян. Також Георгій Вікторович – ініціатор створення медичного центру, діагностичного центру, клініки медичної академії.

Професор Дзяк на святкування 95-річчя Дніпропетровської медичної академії

Професор Дзяк – учасник і переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Його внесок в науку та охорону здоров'я був неодноразово відзначений урядовими нагородами: орденом «За заслуги» III ступеня (1997), II ступеня (2001), медаллю «За заслуги в охороні здоров'я» імені М.Д. Стражеско (2001). Г.В. Дзяк нагороджений золотою медаллю Альберта Швейцера за великі заслуги у справі гуманізму та медицини, орденом «Святого Станіслава» IV ступеня (2001).

Ім'я Георгія Вікторовича відомо далеко за межами нашої країни. Його обрано академіком Нью-Йоркської академії наук (1998) та Академії медицини Польщі (1998). Георгій Вікторович є членом Європейського кардіологічного товариства, дійсним членом Петровської академії наук та мистецтв Росії, міжнародної професорської асоціації. Георгій Вікторович - почесний член Української федерації вчених, заступник голови асоціації терапевтів, кардіологів України, голова Проблемної комісії Міністерства охорони здоров'я і Національної Академії Медичних Наук України «Кардіологія і ревматологія», член Європейського кардіологічного товариства, заступник головного редактора видання «Український кардіологічний журнал», головний редактор журналу «Медичні перспективи».

Георгій Вікторович на посвяченні в студенти, 2011 р.

Проректор з наукової та лікувальної роботи

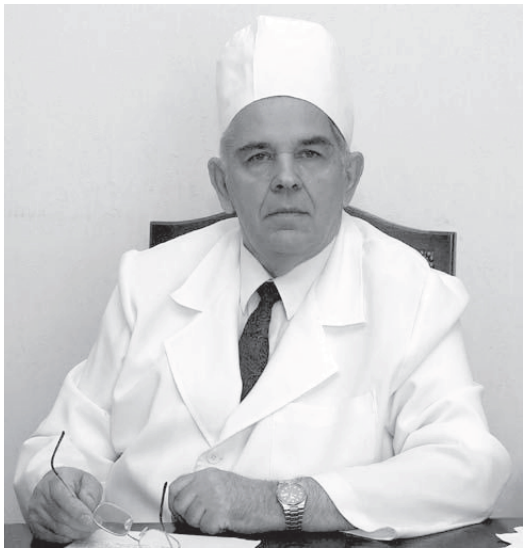

Люлько Олексій Володимирович

Роки проректорства: з 1982 по 2005 рр.

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри урології, оперативної хірургії та топографічної анатомії ДЗ «ДМА», член-кореспонденту АМН України.

Автор більше 600 наукових робіт, з них 58 монографій та навчальних посібників. Має 16 авторських свідоцтв та 21 патент.

Під його керівництвом виконані та захищені 50 кандидатських та 9 докторських дисертацій.

Лауреат державних премій України 1983 р., 2001 р., має почесне звання "Заслужений діяч науки та техніки Української РСР", нагороджений медаллю «Винахідник СРСР».

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДЗ «ДМА» з 1997 по 2005 рр.

Народився в 1935 році в сім'ї робітників. Після закінчення в 1959 р. Дніпропетровського медичного інституту працював урологом, потім завідуючим урологічним відділенням 2-ї міської лікарні м. Дніпропетровська. У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію "Лікування розширення вен сім'яного канатика". В 1965 р. він асистент, а з 1968 р. – доцент кафедри шпитальної хірургії Дніпропетровського медичного інституту. У 1971 р. Олексій Володимирович захистив докторську дисертацію "Гостра непрохідність кишечника". В 1974 році його обрано завідуючим організованої кафедри урології ДМІ; того ж року йому присвоєно звання професора.

Протягом понад 30 років Олексій Володимирович – голова обласного товариства урологів, а з 1997 року - президент обласного осередку Української асоціації урологів. Під його керівництвом проведено 32 науково-практичні конференції з урології, 3 – з андрології та сексології. З 19 конференцій опубліковано збірники наукових робіт.

Професор Люлько – віце-президент Української асоціації урологів, член Міжнародної асоціації урологів, академік Міжнародної академії бджільництва (з 1995 р.), заступник головного редактора журналу "Урологія" та "Медичні перспективи", головний редактор журналу "Новини науки Придніпров'я", член спеціалізованої вченої ради Д.26.615.01 при Інституті урології та нефрології АМН України.

Професор Люлько – учасник і переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Він є лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки 2001 року за видання першого підручника "Урологія" українською мовою. За значний особистий внесок у розвиток медичної науки, підготовку висококваліфікованих спеціалістів для охорони здоров'я він нагороджений відзнакою Президента України – орденом "За заслуги" III ступня у 2000 р. У 1999 році Олексій Володимирович нагороджений срібною медаллю Російською академії природних наук "За розвиток медицини та охорони здоров'я" та двома пам'ятними медалями (срібною та золотою) "Автор наукового відкриття", присвяченими лауреату Нобелівської премії Петру Леонідовичу Капиці. Наукові досягнення професора Люлько відзначені міжнародним біографічним центром (Кембридж): Міжнародна людина року 1997-1998; Міжнародна людина року 1998-1999; Міжнародна людина тисячоліття; заступник генерального директора Міжнародного біографічного центру; американський біографічний інститут (АБІ): обрав його заступником керівника дослідницької асоціації АБІ; він нагороджений срібною медаллю "За досягнення 20 століття", медаллю пошани 2 тисячоліття; міжнародним посольським орденом.

Мамчур Віталій Йосипович

Роки проректорства: з 2005 року по теперішній час.

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедрою фармакології, клінічної фармакології та фармакоекономіки, проректор з наукової та лікувальної роботи ДЗ «ДМА».

Автор 250 наукових статей, 7 монографій, 4 підручників та 9 науково-методичних посібників. Має 15 патентів України та 3 патенти Росії на нові лікарські засоби

Підготував 2 докторів та 20 кандидатів медичних та фармацевтичних наук.

За сумлінну і плідну працю нагороджений грамотами Кабінету Міністрів України, відзнаками ректорату академії.

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДЗ «ДМА» з 2005 р. по теперішній час.

Народився 5 січня 1950 р. в с. Лопатин Львівської області в сім'ї вчителів. Вчився і закінчив середню школу в м. Дніпродзержинськ. З 1967 по 1973 рр. – студент ДМІ. З 1970 року - лаборант, а після закінчення ДМІ з 1973 року - асистент кафедри фармакології медичного інституту. В 1979 році захистив кандидатську роботу «Про порівняльну реактивність кори великих півкуль і центрів спинного мозку в умовах наркозу», а у 1989 році - докторську дисертаційну роботу «Нейрофармакологічний аналіз механізмів загального знеболювання й експериментальне обґрунтування підвищення його ефективності». З 1990 року – професор, завідувач кафедри, з 2005 року – проректор з наукової та лікувальної роботи академії.

На посаді проректора з наукової та лікувальної роботи здійснює забезпечення виконання рішень і постанов Уряду України, МОЗ, Комітету з науки і техніки, а також організацію наукових досліджень та підготовку науково-педагогічних кадрів. Контролює та координує лікувальну діяльність співробітників ДЗ «ДМА». Спільна лікувально-профілактична робота виконується на базі 57 лікувально-профілактичних закладів Дніпропетровська та області, з яких 40 закладів є клінічними базами, а також на базі Медичного центру ДЗ «ДМА» та Клініки медичної академії. Співпраця з клінічними закладами виконується на 41 клінічній кафедрі.

Науковим напрямом кафедри, очолюваної професором Мамчуром, є фармакологія знеболювання та нейрометаболічних церебропротекторів, участь у розробці та вивченні нових, насамперед вітчизняних лікарських засобів. Автор нейромедиаторної теорії загального знеболювання та регіональної анестезії. За останні роки одержано 15 патентів України та 3 патенти Росії на нові лікарські засоби. У співробітництві з науково-виробничими відділами хіміко-фармацевтичних підприємств України створено і відтворено близько 70 ліків.

Професор Мамчур підготував 2 докторів та 20 кандидатів медичних та фармацевтичних наук, керує підготовкою ще 3 докторських та 11 кандидатських дисертаційних робіт. Автор 250 наукових статей, 7 монографій, співавторство в 4 підручниках та в 9 науково-методичних посібниках, 3-х методичних рекомендаціях з доклінічного вивчення лікарських засобів ДЕЦ МОЗ України, Національного формуляру лікарських засобів України, організація та проведення II Національного з'їзду фармакологів України (м. Дніпропетровськ). Він неодноразово брав участь у зарубіжних наукових конгресах – у Росії, Польщі, Німеччині, Італії, Китаї, Іспанії.

Зустріч керівного складу ДЗ «ДМА» із заступником Міністра освіти і науки, молоді та спорту України Є.М. Сулимою.

Професор Мамчур на святкуванні 95-річчя академії

Як проректор з наукової та лікувальної роботи, постійно бере участь у семінарах, засіданнях, нарадах МОЗ України, наукових, науково-організаційних, науково-методичних та науково-практичних конференціях з питань удосконалення, організації наукової та лікувальної діяльності, підвищення їх якості в Дніпропетровській медичній академії. Віталій Йосипович – керівник регіонального відділення Державного експертного (фармакологічного) Центру Міністерства охорони здоров'я України (ДЕЦ МОЗ), Фармакологічного Нагляду за побічними діями лікарських засобів ДЕЦ МОЗ, член Президії ГО "Асоціація фармакологів України", Проблемної комісії «Фармакологія», спеціалізованої вченої Ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій, науково-експертної Ради ВАК України.

Професор Мамчур – учасник і переможець Обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Стусь Віктор Петрович

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри урології, оперативної хірургії та топографічної анатомії, заступник проректора з лікувальної роботи ДЗ «ДМА МОЗ України», директор клініки урології Дніпропетровської обласної клінічної лікарні ім. І.І. Мечникова, головний уролог Головного управління охорони здоров'я при Дніпропетровській обласній державній адміністрації.

Автор 227 наукових робіт, у тому числі 2 підручників, 10 монографій, 15 патентів.

Нагороджений почесним дипломом за багаторічну творчу педагогічну працю по інноваційному розвитку освіти України (2006), Почесною грамотою Національної Академії медичних наук України за вагомий внесок у розвиток вітчизняної урології (2010).

Віктор Петрович народився 27 жовтня 1958 р. у м. Кірові Кіровської області РСФСР, в родині робітників. У 1976 р. закінчив середню школу в смт. Талалаївка Чернігівської області. З 1976 р. по 1978 р. – служба в лавах Радянської Армії. Після демобілізації вступив на підготовче відділення Дніпропетровського медичного інституту, а в 1979 р. – на перший курс лікувального факультету і в 1985 р. з відзнакою закінчив його. Під час навчання в інституті був активним членом урологічного студентського гуртка, членом КТМК «Репродукція». З 1985 р. по 1986 р. пройшов інтернатуру з хірургії. З 1986 року по 1990 рік працював ординатором урологічного відділення 7-ої міської лікарні м. Дніпродзержинська. З квітня 1990 року по серпень 1990 року працював ординатором онкоурологічного відділення 4 міської лікарні м. Дніпропетровська. З серпня 1990 року – ординатором дорослого урологічного відділення, з 1991 по 1992 рік – завідуючим урологічного відділення, з листопада 1992 року по вересень 1999 року – завідуючим андрологічного відділення, з вересня 1999 року по вересень 2000 року – завідуючим відділення трансплантації і ХГД Дніпропетровської обласної клінічної лікарні ім. І.І. Мечникова.

З 1990 по 1993 р.р. Віктор Петрович навчався в заочній аспірантурі на кафедрі урології Дніпропетровського медичного інституту. У 1992 році захистив кандидатську дисертацію «Реакція сперматогенезу на вплив хронічного іонізуючого випромінювання». З 1993 р. асистент, з 1995 р. доцент кафедри урології. Відповідав за наукову роботу кафедри, відповідальний виконавець 5 конкурсних бюджетних та 2 договірних науково-дослідних робіт кафедри. Реалізація творчого потенціалу Віктора Петровича відбувається на межі кількох наук. Спільно з інститутом експериментальної біології центру радіаційної медицини АМН Україні виконана конкурсна бюджетна тема з вивчення стану сечової і статевої системи у ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС. Розроблено моніторинг і дана оцінка стану сечової і статевої системи в осіб чоловічої статі, які зазнали впливу іонізуючого випромінювання внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС. Були розроблені та проведені заходи, спрямовані на зниження рівня опромінення населення від природних і техногенних джерел іонізуючого опромінення, а також на радіаційний та соціальний його захист в урановидобувних та переробних регіонах. Проведені комплексні дослідження радіологічної обстановки у м. Жовті Води (Україна), обґрунтовано загальні напрямки реабілітації забрудненої його території, житлових будівель, об'єктів соціальної сфери та проживаючого населення. Сформульована програма робіт зі зниження дози опромінення населення в регіоні. Дана оцінка впливу забруднення навколишнього природного середовища на здоров'я людини з урахуванням віддалених у часі наслідків. Це дозволило розробити сучасний комплекс заходів з профілактики захворювань сечостатевої сфери, а також провести комплексні заходи щодо поліпшення умов праці та життя дитячого та дорослого населення м. Жовті Води.

Учасники конференції у м. Жовті Води (2009 рік).

З 1997 р. по 2008 р. Віктор Петрович - відповідальний секретар республіканського журналу «Урологія». У 2009 р. захистив докторську дисертацію «Гігієнічна оцінка поєднаної дії радіаційного та хімічного факторів на сечостатеву систему». З 2010 року – професор і з 2011 року – завідувач кафедри урології, оперативної хірургії та топографічної анатомії і з 1999 року - заступник проректора з лікувальної роботи ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України». Головний дослідник та співдослідник 15 міжнародних багатоцентрових клінічних випробувань лікарських препаратів, пройшов підготовку на 9 міжнародних семінарах для роботи в системі GCP.

Професор Стусь систематично працює над підвищенням ділової кваліфікації і теоретичної підготовки. У 2005 р. брав участь у Міжнародному Зальцбурзькому медичному семінарі за спеціальністю «Урологія», міжнародному майстер-класі з хірургічної андрології (м. Москва). Має вищу кваліфікаційну категорію лікаря-уролога, спеціалізацію з хірургічної онкології, володіє методами клініко-лабораторного, інструментального, ультразвукового обстеження й оперативного лікування урологічних, онкоурологічних та андрологічних хворих. Консультант консультативної поліклініки КЗ «Дніпропетровська обласна клінічна лікарня», медичного центру ДЗ «ДМА МОЗ України». Бере участь у роботі республіканських конференцій, пленумах та з'їздах урологів, андрологів та онкоурологів України, Європейських школах урологів, симпозіумах і конгресах Європейської асоціації урологів. Член Української асоціації урологів, член асоціації лікарів-сексопатологів та андрологів України, член Європейської асоціації урологів, член професійної асоціації андрологів Росії, член Українського науково-медичного товариства сексологів, дійсний член спілки онкоурологів України, Член Ревізійної Комісії асоціації урологів України. В.П. Стусь багато оперує та проводить велику роботу по підготовці спеціалістів-урологів області.

Посвячення в професори (2010 рік).

Професор Стусь в операційній

Професор Стусь – висококваліфікований фахівець, провідний вчений в галузі урології, гігієни та професійної патології. Усе своє творче життя Віктор Петрович плідно займається науковими дослідженнями та підготовкою науково-педагогічних кадрів, ним опубліковано 227 наукових робіт, у тому числі 2 підручники, 10 монографій, 15 патентів. Основні наукові праці: «Состояние гипофизарно-надпочечниково-гонадной системы у мужчин ликвидаторов последствий аварии на Чернобыльской АЭС» (1994); «Неотложная урология и нефрология (руководство для врачей-интернов)» (1995); «Влияние ионизирующего излучения на половую функцию и сперматогенез» (1995); «Хронический простатит» (1996); «Аналіз впливу шкідливих чинників промислової зони на репродуктивну систему чоловіків» (1996); «Особенности клинического течения, диагностики и лечения гиперплазии предстательной железы у больних хроническим простатитом» (1997); «Застосування літолітичної терапії у лікуванні та метафілактиці сечокам'яної хвороби» (2000); «Импотенция. Лечение эректильной дисфункции» (2001); «Розповсюдження сечокам'яної хвороби у Дніпропетровській області – роль екологічних чинників» (2004); «Ускладнення відкритих і трансуретральних простатектомій, їх профілактика і лікування» (2004); «Орієнтовні терміни тимчасової непрацездатності при основних нозологічних формах захворювань і травм» (2006); «Междисциплинарный консенсус, посвященный вопросам позднего гипогонадизма у мужчин» (2006); «Гормональні зміни при хронічному простатиті і їх корекція» (2007); «Особливості поєднаного впливу радіаційних та хімічних чинників інтенсивного промислового регіону на сечостатеву систему» (2009); «Екологія довкілля та безпека життєдіяльності населення у промислових регіонах України» (2011); «Урологія. Діючі протоколи надання медичної допомоги / Науково-методичне видання» (2011).

Нагороджений почесним дипломом за багаторічну творчу педагогічну працю по інноваційному розвитку освіти України на третій виставці-презентації «Інноваційні технології навчання» (2006), Почесною грамотою Національної Академії медичних наук України за вагомий внесок у розвиток вітчизняної урології (2010), грамотою Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей за І місце у номінації «Монографія» в VIII обласному міжвузівському Конкурсі-2010 на «Кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу», грамотою департаменту охорони здоров'я Дніпропетровської міської ради (2011).

Лоскутов Олександр Євгенович

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри травматології й ортопедії ДЗ «ДМА».

Автор 193 робіт, із них 2 монографії, 3 навчальних посібника, 7 патентів та 25 винаходів.

Під його керівництвом захищені 1 докторська та 5 кандидатських дисертацій.

Лауреат Державної премії України, має звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Олександр Євгенович Лоскутов, 1950 р. народження, у 1973 році закінчив лікувальний факультет ДМІ і до 1976 року працював лікарем-травматологом у практичній охороні здоров'я. У 1976 році був обраний за конкурсом асистентом кафедри травматології і ортопедії. У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію, а у 1985 р. обраний на посаду доцента тієї ж кафедри. У 1990 р. захистив докторську дисертацію і з 1991 року завідує кафедрою ортопедії і травматології ДЗ «ДМА». У 1992 р. затверджений у званні професора.

Професор Лоскутов – один із провідних ортопедів-травматологів України, сформований як вчений-педагог, дослідник та висококваліфікований спеціаліст ортопед-травматолог.

Олександр Євгенович проявив себе як талановитий організатор наукових досліджень з розробки, клініко-експериментального та біомеханічного обґрунтування нових конкурентоспроможних вітчизняних ендопротезів суглобів людини, розробки технологій трансплантації суглобів та їх широкого втілення у клінічну практику.

Завдяки цілеспрямованості та великій працездатності ним сформовано чудовий і дуже талановитий колектив науковців різних галузей, що дозволяє доводити наукові ідеї до промислового виробництва та широкого клінічного втілення трансплантації суглобів в Україні.

У своїх дослідженнях професор Лоскутов розробив не тільки нові конструкції імплантатів суглобів і технології їх трансплантації, але й обґрунтував та розробив нові матеріали та спеціальні види покриття для матеріалів, що імплантуються. Вперше у світовій практиці професором Лоскутовим проведені імплантації безцементних ендопротезів гомілково-ступневого та плюсне-фалангового суглобів. Ним у 1991 р. організовано першу в Україні спеціалізовану клініку ендопротезування, яка сьогодні є одною із провідних шкіл країни, базою для підготовки спеціалістів у галузі трансплантації суглобів в Україні. Організований ним базовий курс з ендопротезування суглобів пройшли майже 80 українських фахівців, а технології трансплантації суглобів розповсюджені в 13 областях України, що дозволило провести трансплантацію тазостегнового суглоба майже 1,5 тисячі хворих. Беручи участь у реалізації національної програми «Людини похилого віку», Олександр Євгенович розробив, доведені до серійного виробництва і втілені в практику лікування установ України ендопротези для первинних операцій при медіальних переломах шийки стегна у хворих похилого віку. Поряд із цим розроблені нові концептуальні підходи до трансплантації суглобів молодим пацієнтам з метою відновлення функції кінцівок та їх соціальної та трудової реабілітації.

Професор Лоскутов на робочому місці

У 1996 році за розробку конкурентоспроможних конструкцій штучних суглобів, технології їх трансплантації та реконструктивно-відновних операційна суглобах професор Лоскутов отримав Державну премію України.

У 1998 р. за вагомий особистий внесок в розвиток медичної науки, підготовку висококваліфікованих фахівців для охорони здоров'я Олександру Євгеновичу було присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Професор Лоскутов є науковим керівником та директором 120-ліжкової клініки, де в широкому обсязі проводяться сучасні методи діагностики та лікування різноманітної ортопедичної та травматологічної патології і більше 2000 операцій щорічно.

Під його керівництвом захищені 1 докторська та 5 кандидатських дисертацій, завершується виконання 2 докторських та 4 кандидатських дисертацій.

Наукова і практична діяльність професора Лоскутова визначена серед ортопедів-травматологів зарубіжжя. Член Всесвітньої спілки ортопедів-травматологів, він у 1997 році організував постійно діючий українсько-німецький семінар ортопедів-травматологів двох країн, який сприяє розвитку та інтеграції національної ортопедичної спілки в європейське співтовариство, з його ініціативи успішно працює секція «Біомеханіка» у постійно діючому українсько-польському семінарі механіків.

Професор Лоскутов разом із академіком АМН та НАН України професором Олександром Олександровичем Шалімовим, 2006 рік

Поофесор Лоскутов поряд із генеральним конструктором КБ «Південне» академіком НАН України Станіславом Миколайовичем Конюховим та заступником губернатора Геннадієм Михайловичем Грозицьким

Професор Лоскутов має активну громадянську позицію: він член правління Республіканської та голова Дніпропетровської асоціації ортопедів-травматологів, позаштатний головний ортопед-травматолог Дніпропетровської області, член редакційних колегій і рад 5 фахових журналів.

Виконавчі директори Філіалу Фонду вчених ДДМА

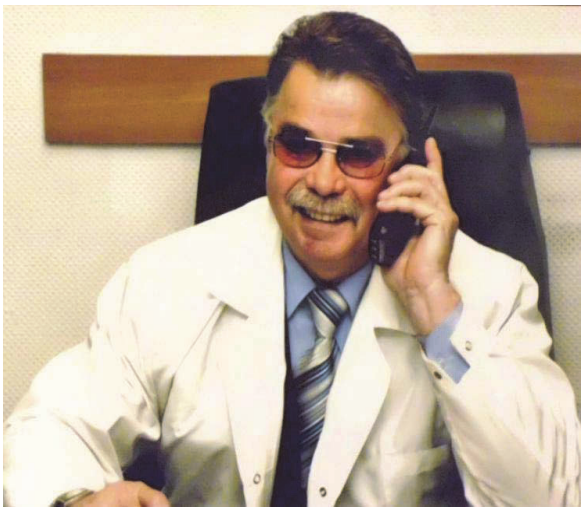

Бразалук Олександр Захарович

Доктор біологічних наук, професор, член УАН, завідувач кафедрою біохімії, медичної та фармацевтичної хімії ДЗ «ДМА».

Автор 232 публікацій, з них 47 - закордонні, 17 – навчально-методичні посібники.

Під його керівництвом захищено 1 докторську та 9 кандидатських дисертацій.

Нагороджений почесними грамотами МОЗ України, обласної державної адміністрації м. Дніпропетровська, міського голови та ректорату.

Виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДЗ «ДМА» (1997-2007 р.р.).

Олександр Захарович Бразалук народився 16 вересня 1946 року в селищі Аули Криничанського району Дніпропетровської області в сім'ї робітників. Після закінчення школи працював на Дніпродзержинському металургійному заводі, а в 1965-1968 рр. проходив службу в Радянській Армії.

З 1968 по 1974 рр. навчався в Дніпропетровському медичному інституті. В 1980 р. він успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Влияние компонентов комбинированного наркоза на обмен Ca^{2+} в скелетных мышцах». Через десять років отримані наукові результати в галузі дослідження скелетних м'язів лягли в основу докторської дисертації «Стан ліпідів, білків і обмін кальцію в скелетних м'язах за умов порушення нейротрофічного контролю», яку захистив в 1997 році та отримав ступінь доктора біологічних наук.

Професор Бразалук на святкуванні 95-річчя академії.

У 1997 році Олександр Захарович був обраний за конкурсом завідуючим кафедрою біохімії, медичної та загальної хімії ДЗ «ДМА». З приходом на завідування кафедрою коло його наукових інтересів розширилось, відбулась наукова консолідація наукового направлення кафедри, відкрилась аспірантура.

Наразі кафедра забезпечує підготовку студентів за спеціальностями: лікувальна, педіатрична, медико-профілактична справа, стоматологія, сестринська справа, клінічна фармація та фармація. Викладання відбувається трьома мовами: українською, російською та англійською для іноземних студентів.

Поздоровлення Олександра Захаровича з ювілеєм колективом кафедри біохімії, медичної та фармацевтичної хімії

Пріоритетною темою наукових досліджень є глікобіологія як інструмент біохімічних та імунологічних підходів до пошуку нових засобів діагностики та прогнозування захворювань.

Робота виконується у комплексі із провідними клінічними кафедрами академії, а також відділами та кафедрами Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара, Дніпропетровського аграрного університету, інституту біохімії ім. О.В. Палладіна НАН України. Кафедра має також наукові зв'язки з інститутом ім. М. Планка (Німеччина), університетами Оксфорда, Кембриджа (Велика Британія), Ла-Хала (США).

Матеріали наукової роботи співробітників кафедри широко представлені на з'їздах та конференціях у Будапешті, Стамбулі, Базелі, Геттінгені, Любліні, Монреалі, Лідсі, Кракові, Санкт-Петербурзі, Турині та ін.

Дуже важливий аспект життєдіяльності Олександра Захаровича – активна плідна робота як організатора та громадського діяча. Починаючи з другого курсу навчання в ДМІ, він став активним організатором праці та дозвілля молоді. Суботники, демонстрації і трудовий семестр, вечори відпочинку, конкурси – це далеко не повний перелік організаційної роботи комсорга курсу. Будучи аспірантом, професор Бразалук став другим секретарем комітету комсомолу інституту, далі – головою студентського профкому, потім – головою профкому працівників інституту.

Усі ці роки Олександр Захарович працював поряд із такими видатними і талановитими організаторами, як Крижановська Інна Ілларіонівна (д.м.н., професор ректор, почесний науковий діяч), Новицька-Усенко Людмила Василівна (ректор, чл.-кор. НАН та АМН України), Ворончук Володимир Іванович та Одінцова Людмила Михайлівна - секретарі парткому, доценти.

З 2006 року професор Бразалук – член Української академії наук. Він є також головою Дніпропетровського відділення Українського біохімічного товариства, членом 2 фахових семінарів, а також членом спеціалізованих вчених рад з захисту дисертацій при Херсонському державному університеті та Харківському національному фармацевтичному університеті.

Професор Бразалук - учасник і переможець обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Сакович Василь Микитович

Доктор медичних наук, професор кафедри неврології та офтальмології ДЗ «ДМА».

Автор та співавтор більше 120 наукових робіт, посібника «Офтальмологія», 6 патентів на винахід.

Під його керівництвом виконано 3 та захищено 3 магістерські роботи.

Виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДЗ «ДМА» (з 2007 року по теперішній час).

Сакович Василь Микитович народився 27 квітня 1954 року у Республіці Білорусь. З 1961 по 1969 рр. навчався в школі, а з 1969 по 1973 рр. – в медичному училищі за фахом фельдшер. З 1973 по 1975 рр. проходив військову службу у Радянській армії. У 1973 році вступив до Дніпропетровського медичного інституту на лікувальний факультет, який закінчив із відзнакою «відмінно» в 1981році. З 1981 по 1982 р.р. проходив навчання в інтернатурі за фахом «Офтальмологія». Після закінчення інтернатури працював лікарем-офтальмологом, а з квітня 1986 року – асистентом кафедри офтальмології Дніпропетровського медичного інституту.

У 1991 році професор Сакович захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук на тему: «Застосування аплікаційного сорбенту у комплексному лікуванні гнійних кератитів», а в 2006 році – дисертацію на здобуття ступеню доктора медичних наук: «Клініко-імунобіохімічні особливості перебігу герметичних кератитів, їх лікування та профілактика ускладнень».

Зараз професор Сакович – керівником наукової теми: «Оптимізація методів лікування запальних захворювань та травматичних ушкоджень органа зору». Матеріали наукової роботи представлені на міжнародних, республіканських з'їздах та конференціях.

Під керівництвом Василя Микитовича виконується 5 робіт на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук на теми: «Імунобіохімічні особливості перебігу аденовірусних кон'юнктивітів та їх лікування», «Підвищення ефективності лікування передніх ендогенних увертів». «Оптимізація лікування бактеріальних кератитів», «Рання діагностика та лікування діабетичної ретинопатії», «Підвищення ефективності лікування герметичних кератитів шляхом впливу на протеазно-інгібіторну систему». Під його керівництвом виконано 3 та захищено 3 магістерські роботи та виконується 5 кандидатських робіт.

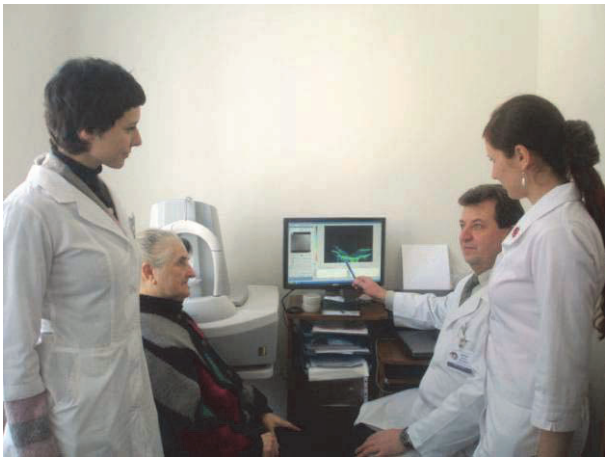

Науковий пошук професора Саковича із аспірантом Нікітшиною Т.М. (зліва) та магістром Тіхомірової В.В.

Василь Микитович із внуками Владиславою та Русланом.

КЛІНІКА
ВНУТРІШНІХ
ХВОРОБ

Державний вищий навчальний заклад «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

ПРИДНІПРОВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ – ІННОВАЦІЙНИЙ І ПРОГРЕСИВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД XXI СТОЛІТТЯ

Головне завдання Придніпровської державної академії будівництва та архітектури полягає в створенні ефективної системи підготовки висококваліфікованих кадрів у сфері промислового і цивільного будівництва, архітектури, матеріалознавства, економіки, екології навколишнього середовища.

Придніпровська державна академія будівництва і архітектури (ПДАБА) створена в 1930 році (до 1994 року – Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут). За роки існування вузу підготовлено 80 000 висококваліфікованих інженерів-будівельників, спеціалістів та керівників усіх рівнів у галузях дизайну архітектурного середовища, містобудування, матеріалознавства, автоматизованого управління технологічними процесами, технології будівельних конструкцій, економіки підприємств, планування та управління будівельним виробництвом.

Академія має давні традиції, які підтримуються і розвиваються професорсько-викладацьким складом і студентами протягом 80 років. Окрім того, у Придніпровській академії будівництва і архітектури склалися і працюють відомі на увесь світ наукові школи. А відрізняється академія від інших вищих навчальних закладів інноваційним підходом до навчання. Тут завжди готові до впровадження нових освітніх технологій і до участі в перспективних наукових проектах.

Потреби навчально-виховного процесу та наукових досліджень забезпечуються за допомогою якісної та розвиненої матеріально-технічної бази академії. За час діяльності академії створені, постійно модернізуються та вдосконалюються наступні структурні підрозділи: лабораторія випробування механічних властивостей, лабораторія сучасної електронної мікроскопії, лабораторія рентгеноструктурного аналізу.

Академія відома своєю сучасною бібліотекою, яка нараховує більше ніж 700 000 томів корисної та важливої для становлення інженерів-професіоналів літературою, а також комп'ютерними класами для втілення в життя студентських проектів та практичних завдань.

Сьогодні Придніпровська державна академія будівництва та архітектури – провідний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації. До складу академії входить 57 навчально-наукових підрозділів: 5 факультетів денної форми навчання (промислового і цивільного будівництва, будівельний, архітектурний, механічний, економічний), Інститут екології та безпеки життєдіяльності в будівництві (з факультетами технології життєзабезпечення та екології і безпеки життєдіяльності),

Інститут безперервної фахової освіти, Інститут заочної та дистанційної освіти, науково-дослідний комплекс, Інститут експертизи, проектування та вишукувань, інші підрозділи.

Факультет промислового та цивільного будівництва готує майбутніх керівників будівельного виробництва, висококваліфікованих інженерів. На факультеті здійснюється франко-український проект, викладачі мають досвід педагогічної роботи у Франції, Тунісі, Марокко та інших франкомовних країнах. Завдяки успішній реалізації франкомовного проекту, студентам викладається 66 предметів французькою мовою.

На будівельному факультеті домінують спеціальності, в яких країна має гостру потребу – фахівці з охорони праці, будівництва доріг і аеродромів, сільськогосподарських споруд і будівель. Проводиться підготовка в галузі комп'ютерних наук. Особлива увага приділяється системам автоматизованого проектування.

На механічному факультеті можна отримати знання в галузі метрології, прикладного матеріалознавства, автоматизованого управління технологічними процесами. Студенти цього факультету працюють на унікальному обладнанні під час проведення практичних і лабораторних робіт, отримують навички використання інформаційних технологій, які так необхідні для фахівця в сучасних умовах. Висококваліфіковані викладачі, які пройшли мовні стажування, читають студентам механічного факультету близько 59 дисциплін англійською мовою.

Творчі люди, які мріють про проектування дизайну нових міст, культурно-розважальних центрів і житлових комплексів, а також усіх, кому не дає спокою слава Антоніо Гауді і Ле Корбюзьє, навчаються на **архітектурному факультеті.** Факультет з давніми традиціями міжнародного співробітництва та інноваційними методами впровадження освітніх технологій в дизайнерський та містобудівельний процес.

Одним з наймолодших і найперспективніших факультетів є **економічний факультет.** Фахівці в галузі обліку і аудиту, економіки підприємства, фінансової та кредитної діяльності завжди зможуть знайти собі роботу після закінчення навчання у будь-яких промислових та будівельних структурах.

Розширити свій кругозір у питаннях екології, стати фахівцем в галузі охорони праці можна в **інституті екології і безпеки життєдіяльності в будівництві.** Екологічні проблеми є актуальними для нашої області, і тому необхідна комплексна підготовка

професіоналів у цій галузі. Моніторинг навколишнього середовища, оцінка його стану – ці проблеми потребують для ефективного вирішення висококваліфікованих кадрів. Інститут складається з факультету технології життєзабезпечення в будівництві та факультету екології та безпеки життєдіяльності.

Інститут заочного та дистанційного навчання має два факультети – технічний та фінансово-економічний, а також відділ дистанційної освіти. Заочне та дистанційне навчання є унікальними формами сучасного навчання, оскільки дозволяють студенту поєднувати навчання зі своєю практичною діяльністю.

Інститут безперервної фахової освіти має досвід реалізації підготовки і перепідготовки, а також підвищення кваліфікації спеціалістів, необхідних для розвитку промислового потенціалу нашої області.

В інституті навчання проводиться за такими напрямами: «Економіка підприємства», «Інженерна механіка», «Будівництво». Ведеться підготовка за спеціальностями «Облік і аудит», «Автомобілі та автомобільне господарство», «Підйомно-транспортні, будівельні, дорожні, меліоративні машини і обладнання» і т.і. Практична підготовка фахівців здійснюється на матеріально-технічній базі провідних підприємств Дніпропетровської області.

Для забезпечення освітнього процесу та наукової діяльності збудований комплекс, який складається з чотирьох навчальних корпусів, один з яких є багатоповерховим. До складу академії входить унікальна спортивна база, де розміщені вісім спортзалів для занять сучасними видами спорту і для підтримки здорового способу життя. Для студентів працює санаторій-профілакторій, який користується великою популярністю. Для проведення дозвілля та відпочинку в мальовничому сосновому лісі, на березі річки Дніпро, розташований спортивно-оздоровчий табір академії.

В академії створені всі умови не тільки для цікавого та ефективного навчання, але й для гармонійного розвитку людини. При підготовці молодих кадрів співробітники вузу дотримуються думки, що кожен студент унікальний. Він володіє інноваційним і креативним потенціалом, який необхідно розвивати. Будь-який студент можете знайти в нашій ПДАБА не тільки спеціальність, яка збігається з його здібностями та інтересами, а і буде завжди затребувана і престижна на сучасному ринку праці.

В академії працює один з найпотужніших в країні центрів з навчання студентів іноземним мовам. Створена кафедра інтенсивного навчання іноземним мовам, викладачі якої проводять спеціальні курси з ділової та науково-технічної мов. Завдяки прогресивним сучасним освітнім технологіям через півроку студенти вільно говорять на обраній для навчання мові. У центрі іноземних мов студенти академії вивчають не тільки англійську і французьку, але і німецьку, іспанську, італійську мови.

Активна робота співробітників Європейського навчально-наукового центру привела до того, що викладачі та студенти академії є учасниками літніх мовних стажувань.

Придніпровська академія будівництва та архітектури користується повагою та

міжнародним авторитетом, має досвід співробітництва із 30 навчальними закладами і асоціаціями Європи, Америки, Канади, Африки, як на рівні кафедр, факультетів, ректорату, так і на рівні окремих спеціалістів – фахівців своєї справи.

Академія активно інтегрується до європейського освітнього простору. Серед зарубіжних партнерів вузу можна виділити наступні вищі навчальні заклади: Ліонський національний інститут прикладних наук (Франція), Вища національна школа мистецтва і індустрії (Страсбург, Франція), Вища архітектурна Школа (Льєж, Бельгія) та Університет міста Монс (Бельгія), Лейхедський університет та університет Ватерлу (Канада), Варшавський Політехнічний університет, Технічний університет (Познань, Польща), Інститут проблем механіки та Державна технологічна академія будівельних матеріалів Росії, Словацький технічний університет і Загребський будівельний університет (Хорватія). Придніпровська академія будівництва та архітектури є членом Всесвітньої асоціації університетів.

Розвиваючи академічну та наукову мобільність науково-педагогічних кадрів, студентів та аспірантів, академія ефективно вирішує завдання підготовки сучасних спеціалістів в галузі будівництва та архітектури, професійного розвитку своїх вихованців і співробітників. Серед наших студентів та викладачів є випускники магістерських програм, а також кандидатські та докторські роботи, які підготовлені в закордонних вищих навчальних закладах.

На теперішньому етапі створені 4 філії з навчанням французькою мовою. Серед учених, які захистили дисертації у Франції, можна виділити наступних:

1). О. Данилова – Національний інститут прикладних наук (2000 рік, Ліон).

2). Т. Курятник – Національний інститут прикладних наук (2007 рік, Ліон).

3). В. Куксенко– Університет міста Руан, 2011 рік.

Серед викладачів, які пройшли стажування в Національному інституті прикладних наук міста Ліона, можна виділити Т.Шевченко та М.Колеснікова.

Наші студенти активно навчаються в магістратурі у Франції в Ліоні й отримують колосальний практичний досвід. Яскравим прикладом є досвід проектування європейських мегаполісів та розробки містобудівельних проектів Антоном Терентьєвим, випускником ПДАБА 2011 року.

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури є одним з провідних українських вищих навчальних закладів в галузі будівельної освіти.

За останні 5 років академія підготувала та випустила близько 11 000 кваліфікованих інженерних кадрів для промисловості України. Для забезпечення плідної наукової діяльності на 41 кафедрі академії працюють 82 доктори наук, близько 300 кандидатів наук і доцентів, 18 заслужених діячів науки і техніки та заслужених працівників вищої школи, 5 лауреатів Державних премій і 32 дійсних члена галузевих академій наук та України.

Професори Придніпровської державної академії будівництва та архітектури є авторами різнопланових підручників, навчальних посібників, наукових монографій. Викладацький склад Придніпровської державної академії будівництва та архітектури поєднує плідну педагогічну діяльність із втіленням своїх розробок на практиці. Історію академії створювали видатні вчені і педагоги, які зробили значний внесок у розвиток вітчизняної науки, будівельного виробництва, заклали потужний фундамент навчально-виховної та науково-дослідної роботи в ПДАБА. Серед них – академік НАН України Г. Н. Савін, член-кореспондент НАН України Г. Д. Дібров, професори Н. О. Буданов, А. А. Гармаш, С.П. Гомеля, П. К.Міцкевіч та ін.

Сьогодні в академії створені і діють визнані в Україні та в усьому світі наукові школи та колективи. Серед них найбільш відомі:

1. Матеріалознавство, нові матеріали для сталевих будівельних конструкцій (керівник – професор, доктор технічних наук В. І. Большаков).
2. Матеріали та вироби на основі вторинних мінеральних ресурсів (керівник – професор, доктор технічних наук А. П. Приходько).
3. Формування високоефективних технічних рішень робочих органів будівельно-дорожніх та землерийних машин (керівник – професор, доктор технічних наук Л. А. Хмара).
4. Будівельна механіка та механіка деформованого твердого тіла (керівник – професор, доктор технічних наук В. Л. Красовський).
5. Безпека та охорона праці в різних сферах життєдіяльності (керівник – професор, доктор технічних наук А. С. Бєліков).
6. Розробка методів розрахунку основ будівель і споруд в складних грунтових умовах, ефективні конструкції (керівник – професор, доктор технічних наук В. Б. Швець).

7. Організація будівництва та управління проектами (керівник – професор, доктор технічних наук В. М. Кірнос).
8. Ефективні залізобетонні конструкції, конструктивні системи, будинки і споруди з заданими техніко-економічними показниками (керівник – професор, доктор технічних наук М. В. Савицький).
9. Управління підприємствами на підставі фінансового планування та контролінгу (керівник – професор, доктор технічних та економічних наук Р. Б. Тян).
10. Розробка наукових основ комп'ютерних систем просторової орієнтації рухомих об'єктів у процесі буріння в будівництві та будівельній техніці (керівник – професор, доктор технічних наук Г. М. Ковшов).

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури є потужним науковим і освітнім центром України у сфері будівництва та архітектури,який поєднує освітній процес та підготовку наукових кадрів з реалізацією програм розвитку будівельної та архітектурної галузей як на регіональному, так і на всеукраїнському рівнях. Серед програм, які впроваджуються в життя і працюють на благо рідної країни, можна виділити:

1. Доступне житло.
2. Програма реконструкції «хрущовок».
3. Програма економії енергоресурсів.
4. Програма «Надійність атомних станцій».

Для реформування будівельної галузі у Дніпропетровському регіоні створено будівельний кластер, який дозволяє не тільки налагодити тісні зв'язки між виробництвом та науковими організаціями, а й брати участь в широкому спектрі наукових досліджень у галузі будівництва, матеріалознавства, будівельних матеріалів, будівельної техніки. Завдяки розвитку зазначеного кластера вчені академії мають можливість впроваджувати інноваційні технології та підходи для розвитку будівельної та архітектурної галузі, реалізовувати проекти, спрямовані на підтримку сталого розвитку Дніпропетровського регіону.

Дніпропетровська область здавна вважалася «кузнею кадрів» у сфері промисловості та будівництва. Академія щиро пишається своїми випускниками, серед яких багато громадських та державних діячів, керівників будівельних міністерств і відомств, науково-дослідних інститутів, досягнення яких відомі не лише в нашому регіоні, а й далеко за його межами. Серед випускників академії можна виділити такі відомі постаті: В.П. Пустовойтенко – колишній прем'єр-міністр України, П.Є. Єсіпенко і Є.П. Урчукін – заступники голів Ради Міністрів УРСР, В.В. Збаразький – заступник голови Ради Міністрів Молдавської СРСР, В.Д Арешкович – міністр промислового будівництва УРСР, Б. А. Гречко – міністр будівництва підприємств важкої індустрії України, Г. К. Лубенець – Герой Соціалістичної праці, міністр будівництва і міністр будівництва підприємств важкої індустрії УРСР, Д.М. Бельмас – заступник міністра промислового будівництва СРСР, М.Я. Єніч – перший заступник міністра будівництва підприємств важкої індустрії УРСР, М.А. Швець – колишній голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації, С.П. Касьянов – колишній губернатор Дніпропетровської області, І.І. Куліченко – мер міста Дніпропетровська.

Академія пишається своїми результатами в галузі фундаментальних досліджень, прикладних досліджень, науково-дослідними роботами, відомими не лише в нашій країні, а й за кордоном. Серед них можна виділити наступні науково-дослідні проекти:

1). Інноваційний підхід до розробки методів детоксикації важких металів у грунті – керівник, д. б. н, професор Г.Г. Шматков

2). Наукові основи міжнародного аутсорсингу як фактора підвищення людського потенціалу регіонів України – керівник, д.е.н. Ю.В. Орловська

3). Теорія довгострокової міцності і стійкості стрижневих залізобетонних систем з розрахунком повзучості і віброповзучості бетону – керівник, д.т.н., професор С.А. Слободянюк.

4). Створення методології раціонального проектування ресурсозберігаючих архітектурно-конструктивних систем для побудови доступного житла – керівник, д. т. н., професор М. В. Савицький

5). Удосконалення технології виготовлення конструкційного товстолистового прокату підвищеної міцності – керівник, д.т.н., професор В.І. Большаков

6). Енергоефективний житловий будинок з екологічно чистих будівельних матеріалів – керівник, д.т.н., професор М.В. Савицький.

За всю історію своєї діяльності Придніпровська академія будівництва та архітектури неодноразово отримувала нагороди в численних міжнародних та всеукраїнських рейтингах та конкурсах. Одними із найзначніших перемог стали наступні досягнення: нагородження почесним званням «Лідер національної освіти», присвоєне звання переможця в аналітичному рейтингу вищих навчальних закладів «Міжнародне співробітництво в галузі освіти та науки», лауреат гран-прі виставки «Сучасні заклади освіти – 2012».

Академія багата своїми традиціями, і наші випускники ще довго згадують про своє насичене, яскраве студентське життя після закінчення навчання. У ВНЗ ефективно працюють органи студентського самоврядування, літературний клуб «Джерело», розвивається художня самодіяльність. Академія відома своєю театральною діяльністю. Студентські вистави є переможцями багатьох регіональних і міжнародних конкурсів та фестивалів.

У навчальному закладі турбуються про формування у вихованців академії не тільки інженерних навичок, але і художнього та мистецького смаків. Театральні вистави студентів включені в програми фестивалів «Французька весна», фестивалю міні-спектаклів французькою мовою. Учасники театрального проекту «Fleche» мають можливість демонструвати свої таланти за кордоном. Актори-студенти чули хвилюючі та бурхливі оплески від глядачів Авіньону та Парижу.

Окрім широкої театральної діяльності в академії плідно працюють численні різножанрові та різнотематичні колективи художньої самодіяльності. Їхні успіхи яскраво засвідчили перемоги та Гран-Прі фестивалів «Студентська весна» у 2010 та 2012 роках.

Задля всебічного розвитку та оздоровлення студентів діє потужна спортивна база, реконструйований сучасний плавальний басейн, спортивно-оздоровчий табір, клуб на 1000 місць, санаторій-профілакторій, комбінат харчування. Академія постійно дбає про фінансування спортивно-масових заходів, навчально-тренувальних зборів та участь спортсменів академії у різноманітних змаганнях. На чемпіонатах та кубках України завойовано 10 золотих, 8 срібних, 18 бронзових медалей. На Універсіаді України здобуто 12 золотих, 6 срібних, 13 бронзових медалей. Команда академії посіла перше місце в обласній студентській універсіаді та третє місце в VII Універсіаді України в комплексному заліку.

25 РОКІВ РЕКТОРСТВА

Большаков Володимир Іванович

Ректор Придніпровської державної академії будівництва та архітектури, вчений-металофізик, доктор технічних наук (1986), професор (1987), заслужений діяч науки і техніки України (1992), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999), заслужений інженер Росії (2000), президент Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Володимир Іванович Большаков народився 13 травня 1946 року у м. Дніпропетровську в сім'ї службовців. Закінчив середню школу № 23 м. Дніпропетровська.

У 1969 році В.І. Большаков з відзнакою закінчив технологічний факультет Дніпропетровського металургійного інституту, отримавши кваліфікацію інженера-металурга. Його вчителями були відомі вчені і педагоги: академік АН УРСР К.Ф. Стародубов, член-кореспондент АН УРСР К.П. Бунін; професори Е.Н. Погрібний, А.А. Баранов, Т.Г. Бень, І.Е. Долженков, доценти Ц.Н. Рафалович, Г.І. Бельченко, М.П. Галемін, Ю.В. Гончаров, В.В. Правосудович.

За традицією в ДМетІ кращих студентів направляли на дипломування в провідні науково-дослідні та навчальні заклади країни. В. І. Большаков успішно захистив диплом в Москві в Інституті металофізики (ІМФ) Центрального науково-дослідного інституту чорної металургії ім. І. П. Бардіна (ЦНІІЧМ). В ІМФ в ті роки був директором академік Г. В. Курдюмов, а його заступником з наукової роботи – д.т.н., Професор Р.І. Ентін. Вони направили В. І. Большакова в лабораторію № 2 до д.т.н., професора Л.М. Утєвського, а безпосереднім шефом був молодий старший науковий співробітник, к. т. н. Л.Г. Орлов.

Після закінчення металургійного інституту В. І. Большаков за рекомендацією К.П. Буніна, вступає до аспірантури Московського інженерно-будівельного інституту ім. В. В. Куйбишева по кафедрі технології металів до професора М.А. Тилкіна.

Величезний вплив на духовне і моральне формування молодого вченого справили сімейні традиції. Дядько і мама майбутнього наукового лідера – академік АН України, проф. ДМетІ К.Ф. Стародубов та доцент, завідувачка кафедрою гігієни харчування Дніпропетровського медичного інституту Т.Ф. Стародубова – своєю багатогранною науковою діяльністю, особистим прикладом заклали міцний фундамент наукової творчості В. І. Большакова.

В 1970-1972 рр., навчаючись в аспірантурі, В.І. Большаков написав кандидатську дисертацію на тему «Дослідження структури і властивостей високоміцної будівельної сталі». Її експериментальну частину молодий вчений виконував в Інституті металофізики ЦНІІЧМ ім. І. П. Бардіна. Основним методом дослідження стала трансмісійна дифракційна електронна мікроскопія. Ці дослідження В. І. Большакова

докорінно відрізнялися від досліджень відомого англійського вченого Ф. Б. Піккерінга. Вони давали значно більше інформації про структуру і властивості металів, ніж метод звичайної світлової мікроскопії, використаний Ф.Б. Піккерінгом. Захищав свою кандидатську дисертацію В.І. Большаков в спеціалізованій раді Інституту чорної металургії МЧМ СРСР. Опонентами виступили член-кореспондент АН УРСР, д.т.н., професор Ю. М. Таран-Жовнір і д. т. н., доцент Е. Н. Погрібний.

У цей час В.І. Большаков працював молодшим науковим співробітником лабораторії монтажних робіт Мінмонтажспецбуду УРСР в ДІБІ. Після успішного захисту та затвердження Володимира Івановича ВАК СРСР у науковому ступені кандидата технічних наук, він був переведений на посаду старшого наукового співробітника. Робота в Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (ДІБІ) на кафедрі металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій, дозволила провести унікальні натурні випробування 32-метрових крокв'яних ферм, виготовлених з термічно зміцнених куточків. Був заповнений вакуум між Інститутом чорної металургії МЧМ СРСР і споживачами. Однією з найбільш металоспоживаючих галузей, як відомо, є будівництво. У той період із загального балансу країни 28 млн. т металу були потрібні для будівництва. Чітко і якісно визначити мету дослідження, захопити новим напрямком, над яким працює великий колектив співробітників, – такими були основні завдання наукового керівника, з ними успішно справлявся Володимир Іванович.

В.І. Большаков очолив у ДІБІ групу вчених (Л.Т. Полюшкіна, М.І. Волинський, А.Н. Лукьянскова), яка почала активно проводити випробування натурних металевих конструкцій, виготовлених з термічно зміцнених сталей, в тісному контакті з заводом металевих конструкцій ім. І.В. Бабушкіна, де згодом В.І. Большаков організував філію кафедри металевих конструкцій ДІБІ. На викладацьку роботу були залучені співробітники заводу - головний інженер Е.П. Лук'яненко, заст. директора заводу М.Н. Ланцман, головний технолог заводу В.С. Зосімов. Всі вони виявилися прекрасними фахівцями і ентузіастами впровадження термічно зміцнених сталей у виробництво. Випробування проводилися на силовій підлозі в унікальному цеху кафедри металевих конструкцій ДІБІ. Це дозволило проводити випробування будівельних виробів у натуральну величину. В результаті проведених випробувань було показано, що несуча здатність ферм з термічно зміцнених куточків підвищується в 1,7 рази. Ці розробки дозволили включити термічно зміцнені маловуглецеві сталі в СНиП-II-23-81, випуск 3.72 і в більш пізні його редакції.

Зазначені розробки виконувалися і обговорювалися колективом наукових співробітників кафедри металевих конструкцій ДІБІ, лабораторії монтажних робіт, де працювали доценти Л.В. Косицький, Н.М. Писанко, П.І. Гвай, В.В. Бабич, І. К. Флоров, А.Н. Лукьянскова, В.Д. Сургуч, М.І. Ашкіназі, П. П. Шабанов, Т. І. Чікіньова, В.П. Хлєбородов, В.Н. Важелів, М. І. Волинський, В.П. Матяш та ін Виконання науково-дослідних робіт спільно з співробітниками відділу термічної обробки сталі ІЧМ МЧМ СРСР д. т. н., проф. І.Г. Узловим, к. т. н. С.Н. Поляковим, д.т.н. В.К. Бабичем, інженерами Ю.І. Пилипченко, Д.П. Пімаховим, І.Я. Гречною, М.Г. Воловиком, к. т. н. Н.А. Умеренковой, а також обговорення результатів цих робіт на семінарі під керівництвом академіка АН України К.Ф. Стародубова, а згодом д. т. н. професора І.Г. Узлова, сприяли формуванню наукових поглядів і методичного підходу до вирішення проблем, розширенню інтересів.

На конкурсі молодих вчених в 1973 році В. І. Большаков посідає перше місце в ДІБІ. У 1975 році ВАК СРСР затверджує його в званні старшого наукового співробітника, в тому ж році В.І. Большаков обирається за конкурсом на посаду доцента кафедри металоконструкцій.

У цей період В.І. Большаков активно працює над докторською дисертацією, виконує ряд науково-дослідних робіт з госпдоговорами, готує до публікації свою першу монографію. У 1978 році Володимир Іванович зайнявся впровадженням

результатів досліджень, отриманих у ході роботи над докторською дисертацією, у виробництво на металургійних комбінатах «Азовсталь» ім. Ілліча і на заводі металоконструкцій ім. І. В. Бабушкіна. У 1979 році ректор інституту, професор П.Т. Резніченко запропонував В.І. Большакову поїхати до Великобританії на 10-місячне стажування в Інститут науки та технології (ЮМІСТ) при Манчестерському університеті до професора Р. Прейстнера – одного з основоположників контрольованої прокатки в Англії . Перед від'їздом В.І. Большаков був обраний доцентом кафедри технології металів ДІБІ.

За 10 місяців В.І. Большаковим був проведений експеримент з впливу легування і термомеханічної обробки на механічні властивості англійських сталей, виплавлених у Шеффілді. Також був проведений експеримент на сталі, привезеної з нашої країни – 09Г2ФБ. Основним методом дослідження була просвітчаста електронна мікроскопія, в тому числі і високовольтна (1000 кв мікроскоп у Шеффілді). Таким чином, до матеріалів, отриманих В. І. Большаковим в докторантурі, додався великий масив даних, які вимагали обговорення та оформлення у вигляді дисертаційної роботи. Повернувшись з Англії в червні 1981 року, Володимир Іванович був зайнятий цією роботою.

До червня 1985 року В.І. Большаков завершив підготовку дисертації і вийшов на захист. Захист відбувся у спеціалізованій вченій раді ДМетІ в грудні 1985 року, а в день свого 40-річчя, 13 травня 1986 року, була отримана листівка з ВАК про затвердження В.І. Большакова у науковому ступені доктора технічних наук. У цьому ж місяці його обирають завідувачем кафедри технології металів. З 1985 року В.І. Большаков читає курси лекцій «Матеріалознавство» і «Металознавство і зварювання».

Новий завідувач кафедри виявляв виняткове вміння працювати з колективом: без його уваги не залишається жодна корисна пропозиція, висловлена будь-яким співробітником. Він завжди готовий підтримати цікаву ідею, оцінити по заслугах виконану роботу. Цей ентузіазм В. І. Большакова, його рідкісна працездатність і увага до кожного співробітника створюють в очолюваному ним колективі здорову творчу обстановку.

У цей період під керівництвом В.І. Большаков проводяться дослідження, розробки, експертизи та вироблення практичних рекомендацій з удосконалення технології контрольованої прокатки і «прямого гарту». У цих дослідженнях і розробках він плідно співпрацює з М. Л. Бернштейном, А.П. Гуляєвим, Ю.Н. Тараном-Жовніром, І.Г. Узловим, І.Е. Долженковим, В. К. Флоровим, Л.І. Тушинским, Г.М. Воробйовим, В.В. Калмиковим, Ю.І. Пилипченком, Д.П. Пімаховим та ін, а також співробітниками кафедри технології металів і кафедри металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій – Г.Ф. Дьогтьовим, В.І. Харченком, Л.Н. Гасиком, О.П. Носенком, Ф.Ф. Вашкевичем, Л.М. Дейнеко, Г.Д. Сухомлиним, Л.В. Мухіною, О.Ю.Мироновою, а також аспірантами А.Н. Лукьянсковой, С.М. Антоновим, Н.А. Смольяніновою, В.Н. Ричаговим, Х.А. Аскеровим, А.Я. Спільник, А.М. Дубиною, І.Я. Гречною, Н.Е. Погрібною.

У 1987 році були призначені вибори нового ректора ДІБІ. На другий тур пройшли 3 кандидата: В.Ф. Рожко, А.П. Приходько та В.І. Большаков. В.І. Большаков переміг і став ректором. Розпочався новий етап у житті доктора технічних наук, професора Володимира Івановича Большакова.

Час його діяльності поділився на основні складові: велика організаційна робота, наукові дослідження та викладацька діяльність.

Новий ректор головну увагу приділяв розвитку наукового потенціалу майбутньої академії. В.І. Большаков – дослідник, що володіє ідеями і легко віддає їх, вміє підказати, якими шляхами рухатися. Він – не просто дослідник, він - дослідник-учитель. Учитель, який не просто викладає готові знання, не лектор, а провідник, ведучий своїх наукових учнів, який іде попереду них.

У наступні роки в інституті створюється і плідно функціонує потужний науковий колектив. Зростає кількість докторів наук, відкриваються спеціалізовані вчені ради (спочатку по захисту кандидатських, а потім і докторських дисертацій). Як наслідок цієї роботи В.І. Большакова – ДІБІ отримує в 1994 році статус Придніпровської державної академії будівництва та архітектури (ПДАБА).

Сьогодні у ДВНЗ «ПДАБА» успішно працюють чотири ради по захисту дисертацій: три ради по захисту докторських і одна по захисту кандидатських.

Незаперечною заслугою професора В. І. Большакова є створення наукової школи з прикладного матеріалознавства. Він засновує і успішно проводить постійно діючий семінар з проблем сучасного матеріалознавства. З 1999 року в ПДАБА відкрита спеціальність «Прикладне матеріалознавство». Кафедра, керована В.І. Большаковим, стає науковим і методичним центром в нашому регіоні. Завдяки кипучої енергії В.І. Большакова створена і щорічно проводиться міжнародна наукова конференція «Стародубовськы читання», яка стала значущою подією для вчених-матеріалознавців Україна, Європи, Росії. До 106-ї річниці від дня народження К.Ф. Стародубова дніпропетровські вчені на базі ПГАСА провели чергову XX міжнародну конференцію «Стародубовські читання» (2010), яка є найпереконливішим свідченням розвитку школи Кирила Федоровича Стародубова. Наведемо деякі дані з проведення дев'ятнадцяти попередніх конференції (1991 – 2009).

За ці роки серію «Стародубівські читання» склали 35 випусків наукових праць, у яких опубліковано 2065 статей, що належать вченим з 9 країн: РФ, Франції, Канади, США, Македонії, Узбекистану, Молдови, Білорусі, Азербайджану. Географія українських досліджень охоплює 16 міст: Київ, Дніпропетровськ, Харків, Одеса, Донецьк, Луганськ, Ужгород, Хмельницький, Суми, Миколаїв, Запоріжжя, Маріуполь, Макіївка, Краматорськ, Дніпродзержинськ, Кривий Ріг.

Продовжує продуктивно працювати під керівництвом професора В.І. Большакова міжрегіональний науковий семінар «Проблеми сучасного матеріалознавства». Він перетворився, по суті, в міжнародний науковий форум, що збирає не лише українських вчених (ВНЗ Києва, Дніпропетровська та області), а також – російських і польських дослідників.

Під керівництвом професора В.І. Большакова кафедра матеріалознавства та обробки матеріалів стала випусковою. Студенти, які отримали вищу освіту за спеціальністю «Прикладне матеріалознавство», можуть продовжити навчання в аспірантурі за фахом «Матеріалознавство». Великою заслугою В.І. Большакова є створення міжвузівського загальноміського семінару з конструкційних матеріалів, що застосовуються в будівництві, який проводиться на базі кафедр ПДАБА: «Матеріалознавство та обробка матеріалів», «Будівельні матеріали», «Хімія», «Організація і управління будівництвом». Названі конференції та міжвузівський семінар при активному керівництві В.І. Большакова успішно працюють, генеруючи все нові наукові ідеї і сьогодні.

У своїй роботі Большаков успішно поєднує педагогічну, громадську, організаторську і наукову роботу. Під його науковим керівництвом підготовлено і

випущено 14 докторів технічних наук і 26 кандидатів технічних наук.

Професор В.І. Большаков володіє багатим досвідом міжнародного співробітництва. Він зумів правильно розробити і налагодити напрями ПДАБА у науковій діяльності та підготовці студентів у тісному контакті з вузами Європи.

Будучи вченим світового масштабу, професор В. І. Большаков чітко позначив пріоритети у підготовці молодих спеціалістів у керованій ним академії. Викладання базових для студентів багатьох спеціальностей предметів англійською, німецькою та французькою мовами дозволяє студентам впевнено почувати себе на міжнародних конференціях, стажуваннях, працювати в транснаціональних корпораціях. Рівень знань студентів за фахом і рівень мовної підготовки приємно дивує зарубіжних колег з Бельгії, Франції, Німеччини, Швеції і Канади.

Аспіранти та докторанти В.І. Большакова плідно працюють під подвійним науковим керівництвом у провідних дослідницьких центрах Франції, Німеччини, Швеції. Маючи таку широку географію співробітництва, молодий і талановитий викладацький склад, що працює під керівництвом професора В І. Большакова, міцні зв'язки з промисловістю, грамотних і мотивованих студентів, кафедра матеріалознавства та обробки матеріалів впевнено дивиться в майбутнє і готова до виходу на якісно новий рівень викладання, що диктується сьогодні європейським і світовим ринком освіти.

Багатогранна діяльність професора В.І. Большакова була відмічена вітчизняними та міжнародними нагородами: академік Академії інженерних наук України (1991), Академії будівництва України (1993), Міжнародної інженерної академії (1994), Академії вищої школи України (1995), лауреат премії Міжнародної інженерної академії імені академіка К. Стародубова (1996), лауреат Держаної премії України (1999), премії Академії будівництва України імені академіка М.С. Буднікова (2000), премії міжнародної інженерної академії Б.Є. Патона (2001).

В.І. Большаков – почесний професор Університету Св. Климента Охридського (Біттола, Македонія,1996), почесний професор Варшавського технічного університету (2002). Член Ради Асоціації будівельних закладів СНД (1990), член Товариства металургії США (1991), член Європейського товариства математиків та механіків (Німеччина, 1995), член Королівського інституту металів (Англія,1995), член Канадського інституту гірничої справи металургії та нафти (1996), постійний член Ради Міжнародної біографічної асоціації (Великобританія, Кембридж,1998), член Ради спілки будівельників України.

Нагороджений орденами «За заслуги» III ступеня (Україна,2000), «За заслуги» II ступеня (Україна,2006), «Пальмова гілка» II ступеня (Франція,1994), «За заслуги» (Великобританія, 1999), Святого Станіслава IV ступеня (2001), медалями Святого Климента Охридського (Македонія,2000), «За вірну службу рідному місту» (Дніпропетровськ, 2000), відзнакою голови Дніпропетровської облдержадміністрації «За розвиток регіону» (2002). Почесною грамотою Верховної Ради (2003), знаком «Відмінник освіти України» (2003), а також знаками орденів Української православної церкви «Святого Дмитра Солунського» IV ступеня та «Святого Князя Володимира» IV ступеня.

Неодноразово обирався Людиною року Міжнародним біографічним центром (Великобританія, Кембридж), був неодноразово нагороджений відзнакою «За видатні досягнення XX століття» Біографічним інститутом США.

В.І. Большаков є членом редколегії журналу « Металознавство і термічна обробка металів» (1993), головним редактором республіканського журналу «Металознавство та термічна обробка матеріалів», «Вісника ПДАБА», збірки праць українсько-польського семінару «Теоретичні основи будівництва», членом редколегії журналу « Будівництво

України» і бюлетня « Укрбудінформ» та ін.

В.І. Большаковим опубліковано 1448 теоретичних праць у центральних наукових журналах і збірках, 13 монографій, 4 підручники, 10 навчальних посібників і 12 брошур. Йому належить 248 авторських свідоцтв і патентів .

В.І. Большаков є науковим керівником робіт, що виконуються в Україні згідно з державними програмами та дуже важливій тематиці , в тому числі і з вирішення проблем продовження ресурсу будівельних конструкцій АЕС України (в рамках проекту МАГАТЕ), за технологіями енергозбереження в Україні. Особливо слід відмітити величезну організаційну роботу В.І. Большакова із виконання державної програми «Доступне житло». За обсягом госпдоговірних робіт та показникам ефективності наукової діяльності (державне забезпечення – 600 тис. гривень; госпдоговірна тематика – 12 млн. грн.) академія входить в трійку найкращих технічних вищих навчальних закладів України.

У працях В.І. Большакова і його учнів розроблені ідеї створення високоміцних будівельних сталей, методики раціонального легування, контрольованого прокату, термічного зміцнення з прокатного нагріву, теоретичні основи яких закладені дніпропетровською науковою школою академіка К.Ф. Стародубова.

Особливу увагу ректор приділяє інтеграції вузу в Європейський простір. Під керівництвом В.І. Большакова успішно розвивається міжнародна діяльність академії. За останні 10 років за програмою «ТЕМПУС» академією були отримані 2 гранти по 500 тис. євро, 1 грант на 1 млн. євро (2012 р.), а також 1 грант Міністерства закордонних справ Франції у розмірі 200 тис. євро. Це дозволяє успішно проводити стажування студентів, аспірантів та викладачів у різноманітних університетах Західної Європи.

Вручення диплома “Doctor honoris causa” ректору ПДАБА проф. В.І. Большакову

Присудження премії ім. К.Ф. Стародубова професору Національного інституту прикладних наук (Ліон) Ж. Фантоззі

Проректор Державного вищого навчального закладу «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

Савицький Микола Васильович

Доктор технічних наук, професор, проректор з наукової роботи, завідувач кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій ДВНЗ «ПДАБА».

Дійсний член Академії будівництва України і Української Академії наук.

Член Президії науково-технічної ради Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Автор 350 наукових праць, 40 винаходів. Під керівництвом підготовлено і захищено 22 кандидатських дисертацій.

Нагороджений: знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення» (2005), Почесною відзнакою Української академії наук «За творчі досягнення» (2008), нагрудним знаком Міністерства регіонального розвитку та будівництва України «Почесний працівник будівництва та архітектури» (2010), медаллю Дніпропетровської обласної державної адміністрації «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області» (2011).

Заступник голови ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у ДВНЗ «ПДАБА».

Савицький Микола Васильович народився 15.01.1954 року в с. Богданівка, Знамянського р-ну, Кіровоградської області.

Навчався в Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (ДІБІ) за фахом «Промислове і цивільне будівництво» (1971 – 1976, диплом з відзнакою). Закінчив аспірантуру (1986) і докторантуру (1993) Науково-дослідного, проектно-конструкторського і технологічного інституту бетону і залізобетону (НДІЗБ) Держбуду СРСР (м. Москва). Кандидат технічних наук (1987), доктор технічних наук (1994), професор.

Підвищував кваліфікацію в Центрі науково-технічної інформації (Австрія, Відень, 2004), (Німеччина, Мюнхен, 2007), Японському центрі міжнародних зв'язків і обміну досвідом (Японія: Токіо, Осака, Кіото, 2005), Національному інституті будівельних наук (США: Вашингтон, Філадельфія, Атланта, 2010).

Служив в Далекосхідному військовому окрузі в званні старший лейтенант-інженер на посадах заст. командира роти, виконроба в Амурській обл. (1977 – 1978), на посаді керівника групи проектного інституту системи Міністерства оборони СРСР в м. Хабаровськ (1977 – 1980). Працював старшим науковим співробітником в Хабаровському політехнічному інституті (1980 – 1981), Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (1981 – 1983), НДІЗБ (м. Москва, 1983 – 1986). З 1987 знову працює в ДІБІ, пізніше - ДВНЗ «ПДАБА» на кафедрі залізобетонних і кам'яних конструкцій зав. кафедри (з 1996 р. до сьогодні). Проректором з наукової роботи працює з 1996 р.

Бере активну участь в діяльності професійних і громадських організацій. Призначався консультантом Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, обирався віце-президентом Ліги енергоефективності України, членом експертної ради ВАК України з архітектури, будівництва і геодезії, радником Голови Державного комітету України з енергозбереження**.** Є дійсним членом Академії будівництва України (1996) і Української Академії наук (2005), членом Президії, головою секції будівництва і архітектури Придніпровського наукового центру НАН України, членом Президії Ради проректорів з наукової роботи Міносвіти і науки України, радником Дніпропетровського міського голови з питань науки, Головою Науково-технічної ради академії, Головою спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій. Заснував і очолив Науково-освітній інститут інноваційних технологій у будівництві при ДВНЗ «ПДАБА».

Підготував 22 кандидати технічних наук, опублікував більше 350 наукових праць, три монографії, брав участь у розробці понад 30 нормативно-технічних документів колишнього СРСР, України, Росії. Автор більше 40 винаходів. Керівник і головний конструктор проектів житлових, громадських та промислових будівель і споруд, реалізованих в Україні та Росії.

Наукова діяльність М.В. Савицького присвячена проблемам раціонального проектування будівельних конструкцій та споруд при забезпеченні їх життєвого циклу, виходячи з концепції сталого (збалансованого) розвитку.

Має нагороди і відзнаки: Золота медаль «За відмінні успіхи в навчанні, праці і зразкову поведінку» (1971), ювілейна медаль «60 років Збройних сил СРСР» (1978), Лауреат премії Академії будівництва України ім. академіка Буднікова (2000, 2003), медаль «За заслуги перед містом» (2004), знаки Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення» (2005), «Петро Могила» (2009), Почесна відзнака Української академії наук «За творчі досягнення» (2008), Почесний житель с. Богданівка (2009), Диплом Української академії наук та Української академії архітектури «За вагомий внесок у розвиток архітектури та будівництва в Україні», Нагрудний знак Міністерства регіонального розвитку та будівництва України «Почесний працівник будівництва та архітектури» (2010), медаль Дніпропетровської обласної державної адміністрації «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області» (2011).

Виконавчі директори ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей

Сорокін Володимир Олександрович (1938-2011)

Володимир Олександрович Сорокін народився 12 липня 1938 року на Дніпропетровщині у с. Нікольське на Дніпрі.

Свій шлях до професії будівельника розпочав, навчаючись у Дніпропетровському енергобудівельному технікумі, після закінчення якого у 1958 році, працював спочатку десятником на будівництві сільгоспоб'єктів у Дніпропетровській області. З 1960 року – Казахстані. Там, на цілині, впродовж п'яти років на посаді виконроба брав участь у будівництві житла та зведенні різноманітних об'єктів інфраструктури. Після служби в лавах Радянської Армії вступив до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту (ДІБІ). Саме з ДІБІ пов'язана вся подальша трудова діяльність Володимира Олександровича. Спочатку він працював в територіальній галузевій науково-дослідній лабораторії організації економіки та будівництва інженером, згодом – керівником групи, а потім – на посаді завідувача лабораторії. Наукову роботу Володимир Олександрович завжди поєднував з викладацькою діяльністю на кафедрах будівельного виробництва та будівельних матеріалів, а також з громадською діяльністю – протягом 1980-1984 р.р. був заступником голови профкому ДІБІ. З 1987 року Сорокін В.О. – заступник начальника науково-дослідного сектора, а з 1994 по 2001 р.р. – начальник науково-дослідного комплексу. Саме під його керівництвом у ці важкі для країни роки діяльність НДК змогла переорієнтуватись у бік суттєвого збільшення обсягів виконання науково-технічних послуг, що дало змогу зберегти науковий потенціал інституту. З моменту заснування Фонду вчених і до 2003 року Володимир Олександрович виконував обов'язки виконавчого директора з Філіалу Фонду вчених у ДВНЗ «ПДАБА» та брав активну участь в організації та проведенні різноманітних громадських заходів.

Титюк Анатолій Олександрович

Кандидат технічних наук, доцент. Начальник науково-дослідної частини ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури». Член-кореспондент Академії будівництва України.

Автор 49 наукових праць, восьми навчально-методичних праць. Нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України».

Виконавчий директор Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у ДВНЗ «ПДАБА».

Народився 16 червня 1961 р. на Житомирщині.

У 1980-1985 р.р. навчався у Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (факультет «Сільськогосподарське будівництво»), в якому після закінчення з відзнакою працював стажером-дослідником на кафедрах охорони праці, залізобетонних конструкцій. У 1990 році після закінчення аспірантури Науково-дослідного інституту бетону та залізобетону Держбуду СРСР (НДІЗБ) захистив кандидатську дисертацію за темою «Довговічність залізобетонних елементів, що згинаються, у рідкому сульфатному середовищі».

З січня 1991 р. працює у Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (нині ДВНЗ «ПДАБА»): асистентом, доцентом кафедри залізобетонних конструкцій, заступником декана факультету «Промислове та цивільне будівництво», начальником науково-дослідної частини.

Загальний трудовий стаж складає більше 30 років, науково-педагогічний – 23 роки.

Напрям наукової діяльності – діагностика та оцінка технічного стану будівельних конструкцій об'єктів різного призначення і забезпечення їх надійності та довговічності. Ним здійснено низку робіт з обстеження та діагностики будівельних конструкцій на атомних електростанціях України: Запорізькій, Південно-Українській, Хмельницькій, Рівненській. Крім того, виконано роботи, пов'язані з довговічністю та морозостійкістю бетонів на різних цементах і заповнювачах в умовах Дніпропетровської області і Крайньої Півночі (Росія, трест «Югорскремстройгаз»).

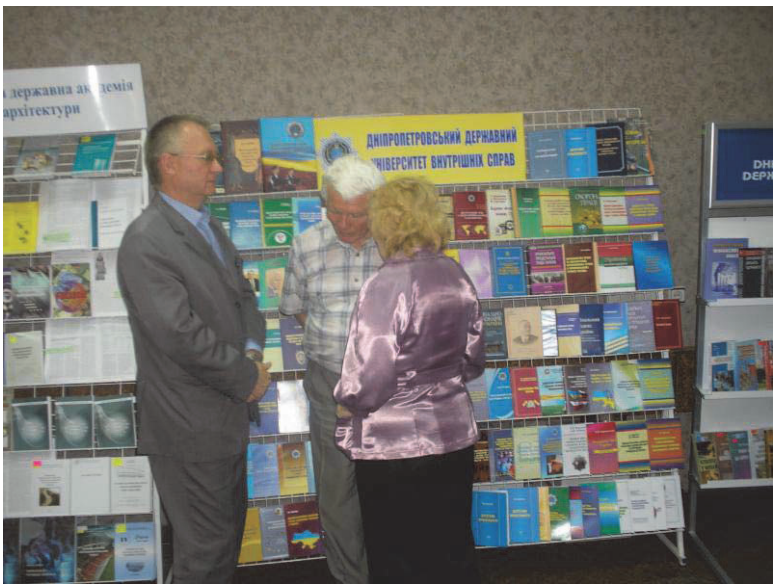

У 2000-2001 роках брав участь у розробці науково-технічної документації для поновлення Бушерської АЕС (Іран).

Активну участь приймав у підготовці і проведенні заходів, залучав вчених ДВНЗ «ПДАБА» до активної співпраці з Фондом вчених, за що неодноразово був нагороджений грамотами різних рівнів влади та Фонду вчених.

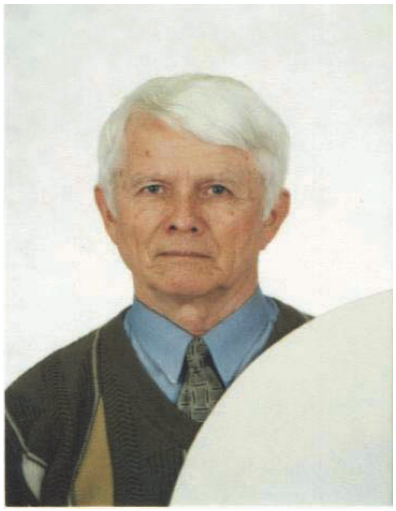

Подпальний Анатолій Федорович

Фахівець першої категорії науково-дослідної частини, заступник виконавчого директора ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Народився 17 серпня 1936 року на Дніпропетровщині.

У 1955 році закінчив Знаменівську середню школу Новомосковського району Дніпропетровської області. Після служби у лавах Радянської Армії навчався у Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті, після закінчення якого був направлений на завод будматеріалів м. Синельникове Дніпропетровської області. Працював спочатку механіком цеху, а згодом – головним механіком заводу. За його ініціативою на заводі було розроблено та впроваджено низку технічних рішень з механізації виробничого процесу та покращення умов праці у зоні розташування обпалювальних печей.

З 1968 по 1991 р.р. працював головним конструктором проекту Дніпропетровського філіалу «УКРНІСТРОМПРОЕКТ». За час перебування на цій посаді в рамках виконання державної програми «ТЯЖЁЛЫЙ ТРУД – НА ПЛЕЧИ МАШИН» очолював розробку проектів з механізації та автоматизації трудомістких процесів, а також забезпечував їх власне впровадження у виробництво будівельних матеріалів.

У роки перебудови працював конструктором у проектній фірмі «МОКОМ», а згодом – на Дніпропетровському заводі будівельних матеріалів, де до 1998 року перебував на посаді заступника начальника цеху гіпсових панелей та блоків.

З 1998 року як фахівець науково-дослідної частини ДВНЗ «ПДАБА» виконує роботу, що стосується видавничої діяльності та організації проведення науково-інформаційних заходів.

Починаючи з 2003 року, виконує обов'язки заступника виконавчого директора з Філіалу Фонду вчених у ДВНЗ «ПДАБА» та бере активну участь у його громадських заходах.

АКАДЕМІЯ – ЖИТТЯ ТА ДОЛЯ

Коли проректор Анатолій Петрович Приходько своєю звичайною ходою йде до кабінету по коридору другого поверху академії, його дуже важко наздогнати. Наче летить він, ледве торкаючись підлоги. Складається враження, що він ніколи не зупиняється, що його життя – це невпинний рух, день за днем, крок за кроком. І кожного дня він долає, ще один, а потім ще один щабель своєї неспокійної, але, мабуть, щасливої долі.

Чи доля його обрала, чи він її сам для себе здобув і зробив щасливою? Але вона (його доля) завжди була тісно пов'язана з життям його країни і його ДІБІ, а тепер академії. У біографії А.П. Приходька, як у краплині води, відбились усі етапи життя України та нашого вузу.

Народився він у селі Волчецьк на Волині і крізь усе життя проніс любов до своєї землі. Кожного року їздить на малу батьківщину. Улюблена справа на відпочинку – збирати гриби и слухати чарівну волинську тишу. А ще багато знає українських народних пісень, любить слухати та підспівувати у гарному товаристві. Тому завжди щиро вболіває і радіє, коли студенти академії виграють призи і отримують дипломи за високу майстерність у різноманітних художніх оглядах і творчих конкурсах.

Гуляючи рідним лісом, згадує А.П. Приходько свою велику працьовиту родину – батька, матір, двох сестер та брата. Дітей у сім'ї завжди вчили добре та відповідально робити будь-яку справу. Цю батьківську заповідь він запам'ятав на все життя. І коли працював після закінчення школи маркувальником у Волинському ліспромхозі, і приціпником у колгоспі ім. Фрунзе. А потім були – навчання у технікумі механізації сільського господарства, служба в армії.

З 1965 року (час вступу до ДІБІ) життя А.П. Приходька – це життя рідного вузу. Він пройшов в стінах академії всіма сходами: студент, аспірант, молодший науковий співробітник, старший науковий співробітник, доцент, професор, завідувач кафедри, проректор. Весела і прихильна вдача завжди підбадьорювала і кликала його вперед, до подолання нових вершин – у науці, педагогіці, громадській роботі.

А.П. Приходько успішно захистив кандидатську і докторську дисертації. Був запальним і сміливим комсоргом інституту. А коли у 1980-му році колеги обрали його секретарем парткому, брав участь у всіх заходах інституту, шукав, вивчав, пропагував нові цікаві форми громадської роботи. Отримував подяки міністерства науки і освіти за відмінну організаційну роботу студентських будівельних загонів, проведення міжвузівських перевірок кадрів з охорони праці, за зразкову роботу з охорони громадського порядку тощо. Робив всі справи Анатолій Петрович, як кажуть, з вогником, і своїм веселим завзяттям, надихаючи інших.

Отже і сьогодні його бойовій енергії не має меж. Її проректор ПДАБА з виховної роботи виявляє, як член журі, кращий номер у конкурсах студентської самодіяльності, змістовно виступає на засіданнях Вченої ради академії та на засіданнях спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських дисертацій, в якій він є головою. А ще бере участь у зборах літературної студії «Ліра» та клубу «Джерело», керує дисертаційними дослідженнями своїх численних аспірантів, розробляє різнобічні ґрунтовні плани наукової та педагогічної роботи, очолюючи кафедру технології будівельних матеріалів, виробів і конструкцій. Справи на кафедрі А.П. Приходька йдуть конче успішно. У 2011 році на кафедрі з'явилось чотири нові кандидати та доктор технічних наук. А ще він дуже радіє успіхам онуки Дарини – красуні та розумниці, яка також пов'язала свою долю з ПДАБА. Династія Приходьків зростає.

Отак і крокує життям, ні на мить не зупиняючись, доктор технічних наук, професор А. П. Приходько, людина – оптиміст, людина, що випромінює навколо доброту, веселий настрій, а ще відповідальність за людей і свою справу, якій він віддано служить майже вже 47 років.

РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ДВНЗ «ПДАБА»

Рада молоди учених була заснована у 2000-му році. Роботу з молодими вченими проводили актив та голови ради: 2000-2002 р.р. – д.т.н., професор кафедри опалення, вентиляції та якості повітряного середовища Данішевський Владислав Валентинович; 2003-2005 р.р. – к.т.н., доцент кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій Нікіфорова Тетяна Дмитрівна; 2006 р. – к.т.н., доцент кафедри матеріалознавства і обробки матеріалів Лаухін Дмитро В'ячеславович; 2007-2009 рр. – к.т.н., доцент кафедри матеріалознавства і обробки матеріалів Бекетов Олександр Вадимович; з 2010-го року – к.т.н., доцент кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій Шевченко Тетяна Юріївна..

Сьогодні актив Ради молодих вчених складається з наступних осіб:

Актив – зліва направо:

Дячук Максим Вікторович, канд. техн. наук, доцент кафедри ремонту та експлуатації машин (механічний факультет);

Ішутіна Інна Сергіївна, аспірант, асистент кафедри землеустрою, будівництва доріг та геодезії (будівельний факультет);

Махінько Микола Миколайович, аспірант, асистент кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (представник у профспілковому комітеті);

Волчок Денис Леонідович, канд. техн. наук, доцент кафедри будівельної механіки та опору матеріалів (факультет промислового і цивільного будівництва);

Ткач Наталя Олексіївна, асистент кафедри екології та охорони навколишнього середовища (факультет технологій життєзабезпечення);

Кононов Денис Володимирович, аспірант кафедри технології будівельних матеріалів, виробів та конструкцій (факультет екології і безпеки життєдіяльності);

Швець Ірина Анатоліївна, асистент кафедри архітектурного проектування (архітектурний факультет);

Сопільняк Артем Михайлович, аспірант, асистент кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (секретар ради молодих вчених);

Турко Марія Олександрівна, аспірант кафедри обліку, економіки і управління персоналом підприємства (економічний факультет).

Загальна кількість молодих учених в академії – 137 осіб, з них кандидатів наук, віком до 35 років – 32 особи; докторів наук, віком до 35 років – 1 особа.

Молоді вчені академії беруть активну участь у різноманітних конкурсах таких як: міський конкурс науково-творчих робіт та проектів з актуальних проблем розвитку м. Дніпропетровська «Молодь Дніпропетровська рідному місту»; конкурс "Кращий молодий вчений Дніпропетровської області"; обласний конкурс «Краща рада молодих вчених»; міський конкурс науково-творчих робіт "Інтелект-Творчість-Успіх"; обласний конкурс наукових робіт проектів з актуальних проблем розвитку Дніпропетровського регіону «Молодь - Дніпропетровщині»

Переможці міських конкурсів

За результатами конкурсу "Молодь Дніпропетровщини - рідному місту":

- **Нікіфорова Т.Д.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Розробка проектної пропозиції та техніко-економічне обґрунтування інвестицій в будівництво багатофункціональних протизсувних споруд по вул. Івана Сірка у м. Дніпропетровську») 2004 р.;

- **Юрченко Є.Л.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Розвиток енергоефективних технологій в будівництві та впровадження енергозберігаючих проектів в житловій та бюджетній сферах м. Дніпропетровська») 2005 р.;

- **Токар О.Л.**, асистент кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Трансфер інноваційних технологій для ефективного забезпечення життєвого циклу житлових будинків») 2008 р.;

- **Шевченко Т.Ю.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Підвищення енерогефективності будівель житлового фонду старої забудови м. Дніпропетровська за механізмом самофінансування для зниження теплоспоживання») 2009 р.;

- **Ткач Н.О.**, асистент кафедри екології та охорони навколишнього середовища (проект на тему: «Проектування карти шуму вулично-дорожньої мережі міста Дніпропетровська») 2010 р.;

- **Волкова С.П.**, асистент кафедри українознавства (проект на тему: «Впровадження комплексу заходів з покращення демографічної ситуації та розвитку трудоресурсного потенціалу у м. Дніпропетровську») 2012 р.

За результатами конкурсу "Інтелект-Творчість-Успіх":

- **Саламаха Л.В.**, к.т.н., асистент кафедри технології будівельних матеріалів, виробів та конструкцій (диплом третього ступеня за наукову розробку: «Будівельні суміші для влаштування елементів підлоги» в розділі «Використання нових будівельних матеріалів в будівництві станції метрополітену «Історичний музей» м. Дніпропетровська»») 2010 р.;

- **Ткач Н.О.**, асистент кафедри екології та охорони навколишнього середовища (диплом другого ступеня за науково-практичну розробку: «Розробка методики оптимізації транспортного навантаження центральної частини м. Дніпропетровська» в номінації «Будівництво та енергозбереження» та «Соціально-значимі проекти») 2011 р.;

- **Скокова А.О.**, аспірант, асистент кафедри технології будівельних матеріалів, виробів та конструкцій (диплом за наукову розробку: «Методика дослідження очікуваних витрат на відновлення властивостей фасадних систем теплоізоляції будинків з опорядженням легкою штукатуркою» в номінації «Будівництво та енергозбереження») 2011 р.

Переможці обласних конкурсів

За результатами конкурсу "Молодь - Дніпропетровщині":

- **Юрченко Є.Л.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Розвиток Програми «Доступне енергоефективне житло» за технологією дерев'яного каркасного малоповерхового будівництва в Дніпропетровській області») 2009 р.;

- **Макарова В.М.**, аспірант кафедри екології та охорони навколишнього середовища (проект на тему: «Розробка інноваційного теплоізоляційного матеріалу з залученням техногенних відходів») 2010 р.

- **Юрченко Є.Л.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (проект на тему: «Розвиток наукових основ раціонального проектування енергоефективних будівель у Дніпропетровській області») 2011 р.

- **Купнєвіч Л.В.**, аспірант кафедри металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій (проект на тему: «Універсальна система керування напружено-деформованим станом вітроелектричних установок для Дніпропетровської області») 2012 р.

За результатами конкурсу "Кращий молодий учений Дніпропетровської області":

- **Яковишина Т.Ф.**, к.б.н., доц. кафедри екології та охорони навколишнього середовища (третє місце в номінації «Медичні науки») 2010 р.;

- **Яковишина Т.Ф.**, к.б.н., доц. кафедри екології та охорони навколишнього середовища (перше місце в номінації «Медичні науки») 2011 р.

За результатами конкурсу на кращу доповідь у рамках першої науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів, студентів м. Дніпропетровська «Проблеми та перспективи розвитку м. Дніпропетровська»:

- **Ткач Н.О.**, асистент кафедри екології та охорони навколишнього середовища (друге місце за доповідь на тему: «Оцінка якості озеленення та благоустрою житлового масиву «Перемога-6»») 2011 р.

- **Мойсєєнко Л.В.**, асистент кафедри екології та охорони навколишнього середовища (перше місце за доповідь на тему: «Стан поводження з твердими побутовими відходами в м. Дніпропетровську») 2012 р.

Переможці державних та міжнародних конкурсів

За результатами конкурсу на отримання стипендії Кабінету Міністрів України:

- **Юрченко Є.Л.**, к.т.н., доц. кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (2002 р.);

- **Харченко К.С.,** к.т.н., доц. кафедри дизайну архітектурного середовища (2007 р.);

- **Сторчай Н.С.**, к.т.н., доц. кафедри технології будівельних матеріалів, виробів та конструкцій (2009 р.).

За результатами конкурсу на отримання Стипендії Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених:

- **Кравчуновська Т.С.**, д.т.н., доц. кафедри планування та організації виробництва (2012 р.).

За результатами конкурсу на отримання гранту фонду ім. Олександра фон Гумбольдта:

- Колектив молодих учених кафедри будівельної механіки та опору матеріалів (2007 р.)

За результатами конкурсу на отримання гранту Агентства академічних обмінів (DAAD):

- Колесніков М.В., аспірант кафедри будівельної механіки та опору матеріалів (грант для довготривалого наукового стажування в RWTH, Німеччина) 2009 р.

За результатами конкурсу на отримання гранту уряду Франції:

- Арбузова О.А., аспірант кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій (для навчання в аспірантурі під подвійним керівництвом INSA, Франція) 2008 р.

Кількість публікацій молодих учених у фахових виданнях України за період 2008-2012 рр.

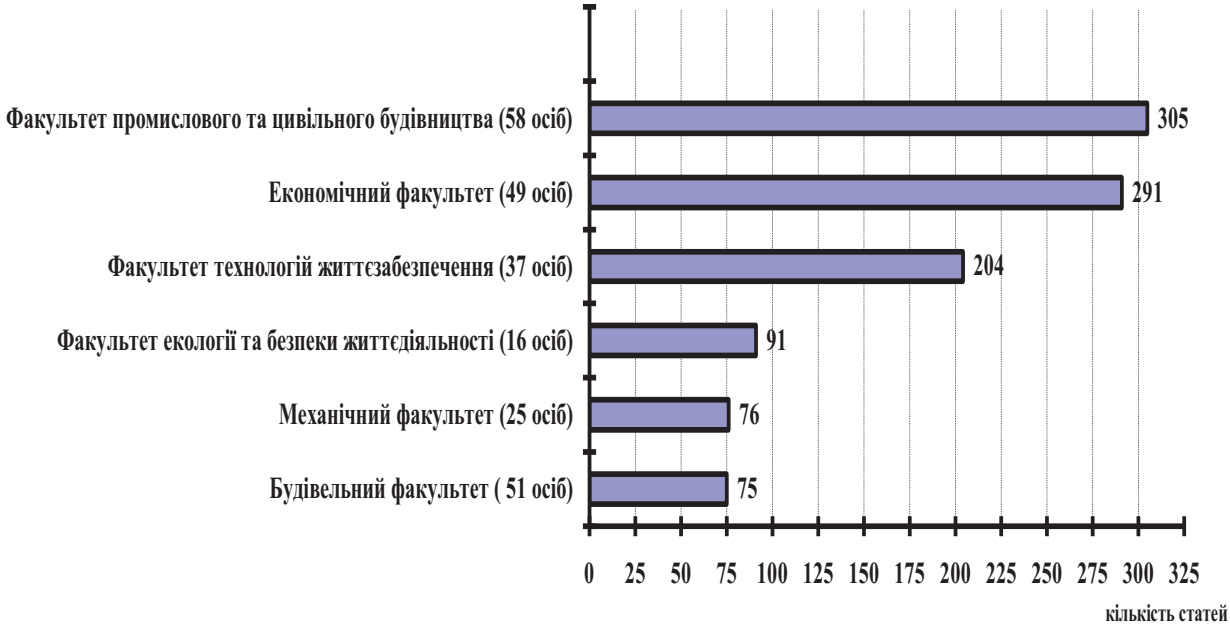

За останні п'ять років роботу над грантами виконували такі молоді вчені Академії:

1. Буцька (Токар) О.Л., Юрченко Є.Л., Шевченко Т.Ю., Зінкевич (Герасименко) О.Г., Матюшенко І.М. (2008 р.), Україна, Трансфер инновационных технологий для эффективного обеспечения жизненного цикла жилых домов.

2. Шевченко Т.Ю., Юрченко Є.Л., Махінько М.М., Бабенко М.М. (2009 р.), Україна, Повышение энергоэффективности зданий жилищного фонда старой застройки г. Днепропетровска по механизму самофинансирования для снижения теплопотребления.

3. Юрченко Є.Л., Шевченко Т.Ю., Махінько М.М., Бабенко М.М. (2009 р.), Україна, Розвиток програми «Доступне енергоефективне житло» за технологією дерев'яного каркасного малоповерхового будівництва в Дніпропетровській області.

4. Ткач Н.О., Макарова В.М., Воронова Т.В. (2010 р.), Україна, Проектування карти шуму вулично-дорожної мережі міста Дніпропетровська.

5. Макарова В.М., Ткач Н.О. (2010 р.), Україна, Розробка інноваційного теплоізоляційного матеріалу з залученням техногенних відходів.

6. Юрченко Є.Л., Шевченко Т.Ю., Бабенко М.М. (2011 р.), Україна, Розвиток наукових основ раціонального проектування енергоефективних будівель у Дніпропетровській області.

7. Волкова С.П., Карпенко Г.І., Перетокін А.Г. (2012 р.), Україна, Впровадження комплексу заходів з покращення демографічної ситуації та розвитку трудоресурсного потенціалу у м. Дніпропетровську.

8. Купнєвіч Л.В. (2012р.), Україна, Універсальна система керування напружено-деформованим станом вітроелектричних установок для Дніпропетровської області.

9. Колесніков М.В. (2008-2010 рр.), Україна, Напружено-деформований стан, стійкість і коливання стержневих систем, однорідних і неоднорідних пластин та оболонок з урахуванням реальних властивостей матеріалів.

10. Колесніков М.В., Волчок Д.Л., Коноваленко Ю.І. (2008-2012 р.р.), Грант Фонду Гумбольта № 3, 4 в рамках Fokoop-UKR/1070297.

12. Кушнєров Є.О., Лихачева О.В., Рижков О.І. (2009-2012 р.р.), Грант фонда Гумбольта №3,4 в рамках Fokoop-UKR/1070297.

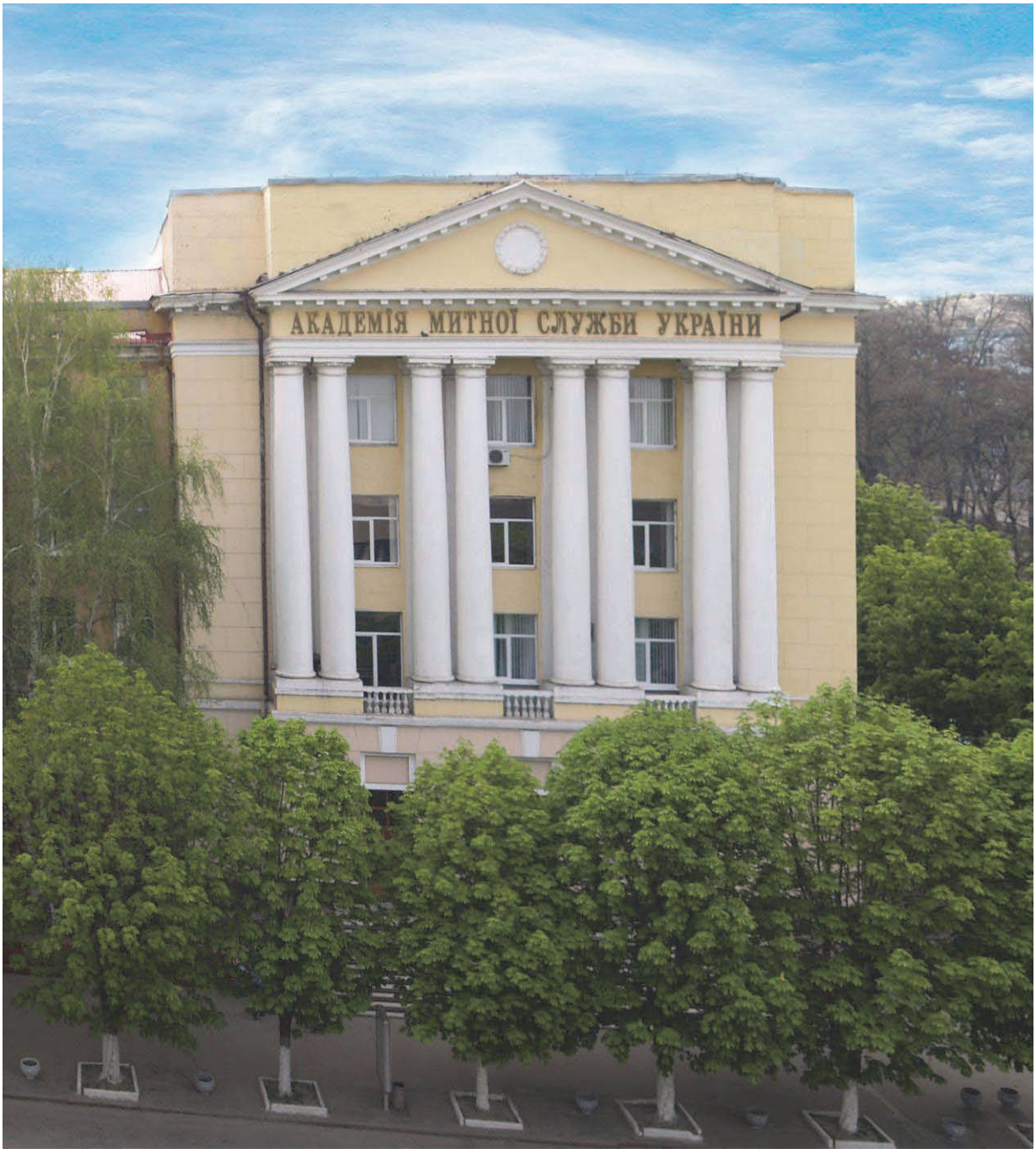

АКАДЕМІЯ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Історія розвитку Академії митної служби України

Академія митної служби України (далі – Академія) – єдиний у країні вищий навчальний заклад, що готує фахівців для Державної митної служби України. Цей вищий навчальний заклад створено у червні 1996 р. Указом Президента України № 412/96. Влітку 1997 р. відбувся перший набір курсантів і слухачів.

Урочисте відкриття Академії митної служби України

З часу створення колектив Академії цілеспрямовано працював на виконання ліцензійних та акредитаційних вимог щодо підбору висококваліфікованого професорсько-викладацького складу, розробки і вдосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки фахівців, організації й проведення наукових досліджень, а також зміцнення матеріально-технічної бази навчального закладу.

Сьогодні в стінах Академії ведеться підготовка та перепідготовка з восьми напрямків: менеджмент, облік і аудит, фінанси і кредит, міжнародна економіка, право, транспортні технології, комп'ютерні науки, державна служба.

Відповідно до рішення ДАК від 13 квітня 2004 року Академія акредитована за III освітнім рівнем. Відповідно до рішення ДАК від 25 лютого 2010 року Академія акредитована за IV освітнім рівнем.

Указом Президента України від 23 березня 1998 року Академію визнано головною навчально-методичною установою національної системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців митної справи. Академія здійснює підготовку фахівців згідно зі стандартами вищої освіти за денною та заочною формами навчання; надає другу вищу освіту працівникам митних органів; здійснює підвищення кваліфікації керівного складу митної служби; проводить фундаментальні та прикладні наукові дослідження; готує наукові й науково-педагогічні кадри; проводить атестацію працівників митної системи на знання іноземних мов тощо.

Молоді працівники Державної митної служби України
(випуск Академії 2009 р.)

Відповідно до вирішення питань освітньої діяльності та потреб митної служби відбувається постійне вдосконалення структури Академії. З метою якісного забезпечення навчального процесу та проведення наукових досліджень кількість кафедр і лабораторій зростала, відбувалася оптимізація роботи всіх структурних підрозділів. Якщо в 1998 р. в Академії функціонувало 9 кафедр і 4 навчальні лабораторії, то нині структура академії повністю відповідає вимогам до вищого навчального закладу IV рівня акредитації та включає: 3 факультети, інститут післядипломної освіти, 19 кафедр, 12 навчальних і наукових лабораторій. Організаційну, навчально-методичну, наукову та фінансово-господарську діяльність забезпечують 17 структурних підрозділів.

Від часу створення Академії особлива увага приділялась формуванню якісного кадрового потенціалу викладачів. З 1997 р. у сім разів збільшилась кількість докторів наук (21), та кандидатів наук (97).

До проведення навчальних занять залучаються також висококваліфіковані фахівці з інших навчальних закладів (кандидатів наук – 12, докторів наук – 4), активно здійснюється підготовка власних наукових і науково-педагогічних кадрів. З метою ефективного забезпечення такої підготовки з 1998 р. в Академії працює аспірантура.

Інтенсивне формується сучасний бібліотечний фонд навчально-методичної та наукової літератури, який зараз становить понад 100 тисяч примірників, серед них 5300 – література митного спрямування.

Бібліотека Академії митної служби України
(зал електронного каталогу)

У зв'язку з практичною відсутністю вітчизняної літератури з митної справи викладачі Академії проводять велику роботу щодо навчально-методичного забезпечення дисциплін митного спрямування. Безпосередньо професорсько-викладацьким складом за цей час видано 39 навчальних посібників, близько 40 монографій та конспектів лекцій, значну кількість методичних розробок і рекомендацій. Академія має власну видавничу базу та ліцензію на здійснення видавничої діяльності.

Велика увага в Академії приділяється впровадженню в навчальний процес нових освітніх технологій, що дозволяють якнайбільше активізувати пізнавальну діяльність курсантів. У навчальному процесі використовуються більше 200 відеофільмів та відеоматеріалів, у тому числі 72 – з митної тематики.

З метою забезпечення комп'ютеризації навчального процесу та проведення наукових досліджень створено сучасні комп'ютерні класи та лінгафонні кабінети. Академія має доступ до мережі Internet, правової комп'ютерної бібліотеки "ЛІГА:ЗАКОН", електронної пошти і супутникового зв'язку митної системи.

Заняття у комп'ютерному класі проводить
старший викладач кафедри інформаційних систем
та технологій Костенко Вікторія Вікторівна

Важлива також наукова діяльність. В Академії проводяться фундаментальні та прикладні наукові дослідження за напрямками:

- економічна безпека держави;
- організаційно-правове забезпечення митної справи в умовах європейського вибору;
- організація боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил;
- інформаційні системи у сфері митної діяльності та інше;
- інноваційні технології у навчально-науковій діяльності.

Рішенням колегії Держмитслужби від 24.11.1998 р. Академію визначено провідним центром наукових розробок у галузі митної справи. Щорічно тут проводяться науково-практичні та науково-методичні конференції з актуальних проблем митної справи за участю провідних науковців державних та іноземних навчальних закладів, наукових установ, а також фахівців-митників.

Пленарне засідання Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми зовнішньоекономічної діяльності та митної справи в умовах глобалізації»

З метою підвищення якості досліджень науковці академії тісно співпрацюють з підрозділами Держмитслужби України, вченими інших вищих навчальних закладів, наукових центрів та установ.

Результати наукових досліджень публікуються у багатьох вітчизняних і зарубіжних виданнях. З 1999 р. видається "Вісник Академії митної служби України", що входить до переліку фахових видань з економічних, технічних наук, правових наук і з питань державного управління (це чотири окремі журнали), фаховим визнано також періодичне видання "Історія торгівлі, податків та мита". Крім того, Академією видається статистичний бюлетень "Митна статистика зовнішньоекономічної діяльності", в якому зібрано повну інформацію щодо зовнішньої торгівлі нашої держави.

Фахові видання Академії митної служби України

Велика увага приділяється організації наукової діяльності курсантів та слухачів, проведенню молодіжних науково-практичних конференцій і семінарів з актуальних питань митної справи, юриспруденції, економіки, інформаційних технологій тощо.

Академія активно співпрацює з митними навчальними закладами інших країн. З перших років існування вона бере участь у міжнародних програмах та проектах, серед яких програми TRANSFORM і TACIS, підтримує контакти з митними навчальними закладами країн Центральної та Західної Європи, Азії, Америки, країн СНД. На базі академії відбуваються семінари і стажування з митної тематики за участю провідних спеціалістів Євромитниці та ВМО.

З 15 по 16 березня 2010 року в м. Охрид, Республіка Македонія, відбулась Конференція керівників митних адміністрацій європейського регіону Всесвітньої митної організації, в ході якої представники 52 митних адміністрацій світу одностайно підтримали ідею створення в Україні на базі Академії митної служби України Регіонального навчального центру Всесвітньої митної організації (РНЦ ВМО).

26 червня 2010 року на засіданні Ради Всесвітньої митної організації було підписано Меморандум про взаєморозуміння між Державною митною службою України та ВМО щодо офіційного створення її Регіонального навчального центру. Значна робота, яка вже була проведена протягом останніх декілька років командою Академії щодо Професійних стандартів, показала відповідальність Академії в напрямку стандартів ВМО та міжнародних і регіональних ініціатив з розвитку інституційних спроможностей.

Офіційне відкриття Центру відбулося 1 вересня 2010 року за участю Генерального Секретаря Всесвітньої митної організації пана Куніо Мікурія та керівника відділу з питань європейського регіонального розвитку Директорату з інституційного розвитку ВМО пана Віталія Мікеладзе, а також представників інших іноземних делегацій.

Урочисте відкриття на базі Академії митної служби України
Регіонального навчального центру Всесвітньої митної організації

РНЦ ВМО в Україні – це міждисциплінарний регіональний центр рівня інституту ВМО для європейського регіону ВМО, який проводить навчання, підвищення кваліфікації, наукові дослідження в галузі митної справи і який прагне стати ключовим гравцем на регіональному і міжнародному рівнях в галузі митних досліджень та підготовки кадрового потенціалу митних служб. Він є пілотною базою Європейського Регіону ВМО з імплементації стандартів ВМО на академічному рівні, з впровадження

стратегії організаційного розвитку та підтримки членів ВМО. В основу академічного РНЦ покладено три складові: навчально-методична, наукова й організаційна робота.

Зважаючи на специфіку службової діяльності, велика увага в Академії приділяється виховній роботі та формуванню професійної культури майбутнього митника. З метою виховання належних морально-етичних і психологічних якостей у курсантів, а також утвердження здорового способу життя активно працюють 6 гуртків художньої самодіяльності, у тому числі лауреат багатьох всеукраїнських конкурсів ансамбль народного танцю «Веселка», 8 клубів за інтересами, 10 спортивних секцій.

Народний ансамбль танцю «Веселка»

Серед курсантів і слухачів академії є чемпіони світу, Європи та України. Нині в академії навчаються 5 майстрів і 11 кандидатів у майстри спорту, а також багато спортсменів високого рівня з боротьби дзюдо, рукопашного бою, кульової стрільби, гирьового спорту тощо.

Показовий виступ майстрів з рукопашного бою

В Академії створено музей митної справи України, "Світлицю", дві художні галереї, одна з яких знайомить курсантів з творчістю кращих митців регіону, інша – поповнюється роботами викладачів та курсантів.

Музей Академії митної служби України

За період становлення Академії значно зміцнено її матеріально-технічну базу. Порівняно з 1997 р. у 4,7 рази збільшено загальну площу навчальних корпусів та в 2,7 рази – площу гуртожитків. Академія має шість спортивних залів, стрілецький тир, спортивний майданчик, дві актові зали, численні приміщення для занять гуртків художньої самодіяльності. Повноцінне харчування курсантів і співробітників забезпечують їдальня та буфети.

Випуск Академії митної служби України
(2011 р.)

За роки існування в Академії було здійснено 9 випусків: тільки у 2011 році Державна митна служба України отримала 532 молодих фахівця з митної справи. Сьогодні вони гідно виконують свої посадові обов'язки, працюючи на митницях України і захищаючи економічні інтереси держави.

РЕКТОРИ АКАДЕМІЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Падун Петро Панфілович
(1939–2004 гг.)

Кандидат технічних наук, професор.
Почесний академік Академії Вищої школи, заслужений працівник народної освіти України, член Російської академії інформатизації освіти.
Автор понад 100 наукових праць і 2 винаходів
Державний радник митної служби другого рангу.
Нагороджений орденом «За заслуги» ІІІ ступеня , нагрудними знаками «Почесний митник України» (2000 р.), «За сумлінну службу в митних органах України», має Подяку Президента України.
Роки ректорства: 1997 – 2004 р.р.
Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (1997 – 2004 р.р.).

Петро Панфілович Падун народився 3 квітня 1939 р. у селі Тарасівці Межівського району Дніпропетровської області. За своє життя Петро Панфілович пройшов шлях від працівника сільського господарства до професора, заслуженого працівника освіти України.

З 1958 р. до 1961 р. проходив військову службу у прикордонних військах. У 1966 р. закінчив фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету за спеціальністю «Двигуни літальних апаратів» і отримав кваліфікацію інженера-математика.

Свою науково-педагогічну діяльність Петро Панфілович розпочав у 1967 р. в Дніпропетровському державному університеті, де пропрацював майже 30 років і пройшов шлях від стажиста-дослідника (1967 – 1968 р.р.) до проректора з навчальної роботи (1997 р.): працював на кафедрі теплотехніки ФТФ ДДУ на посаді старшого інженера (1969 – 1979 р.р.), старшого викладача (1979 – 1981 р.р.), доцента (1981 – 1985 р.р.), професора, декана фізико-технічного факультету, першого проректора (1991 – 1997 р.р.), з 1997 р. – проректор з навчальної роботи. У 1981 р. Петро Панфілович захистив дисертацію за спеціальністю «Двигуни літальних апаратів» і здобув науковий ступінь кандидата технічних наук. У 1983 р. йому присвоєно вчене звання доцента, 1991 р. – вчене звання професора. Був членом кваліфікаційної спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій на фізико-технічному факультеті (1986–1991). Петро Панфілович є автором понад 100 наукових праць і 2 винаходів, що були визнані й упроваджені у ракетно-космічній галузі держави.

Ім`я Петра Панфіловича Падуна безпосередньо пов’язано з Академією митної служби України (далі – Академія). Після призначення на посаду ректора для Петра Панфіловича найвагомішим завданням стало створення елітного відомчого навчального закладу. З цього моменту весь робочий і вільний час було присвячено реалізації цього завдання. Академія утворювалась майже на порожньому місці. У процесі її створення для Петра Панфіловича не було дрібних моментів: усі питання, починаючи від ремонтних робіт і закінчуючи формуванням науково-педагогічного складу Академії, знаходились під його постійним контролем. І вже через рік Академія почала функціонувати як вищий навчальний заклад, відбувся перший набір курсантів.

Академію Петро Панфілович Падун очолював з часу її створення (жовтень, 1997 р.). На цій посаді він виявив себе талановитим керівником-організатором, який уміло визначив пріоритетні та перспективні напрямки діяльності. У співпраці з Державною митною службою України керівництвом Академії була розроблена концепція підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації митників, у якій втілено нові підходи до змісту й організації навчального процесу. За часи перебування Петра Панфіловича на посаді ректора було сформовано висококваліфікаційний професорсько-викладацький склад Академії, розроблено навчально-методичне

забезпечення з урахуванням митного спрямування, організована науково-дослідницька робота, відкрито аспірантуру, комп'ютеризовано навчальний процес з використанням Internet, утворена видавнича база, сформована бібліотека з фондом сучасної навчальної і наукової літератури, зміцнена матеріально-технічна база. За сумлінне ставлення до роботи Падун Петро Панфілович був нагороджений: 5 медалями, нагрудними знаками «Почесний митник України» (2000 р.), «За сумлінну службу в митних органах України», удостоєний званням Заслуженого працівника народної освіти України (1993 р.), орденом «За заслуги» III ступеня, Подякою Президента України.

На посаді ректора Академії виявилися не тільки організаторські здібності Петра Панфіловича, але й людські якості. У періоди напруження він ніколи не перекладав важкий тягар відповідальності на інших, приваблював колег своєю відвертістю, щирою зацікавленістю їхнім життям і проблемами.

Петро Панфілович мав багато ідей, проектів, що передбачали не тільки акредитацію Академії за IV освітнім рівнем, але й облаштування навколишньої території, створення Інтернет-кафе, сучасного спортивного майданчика.

Але, на жаль, Петро Панфілович не встиг зробити все те, про що мріяв. Він пішов з життя у 2004 році.

Ченцов Віктор Васильович

Доктор історичних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки, академік Української академії історичних наук, академік Української академії наук з державного управління.
Автор понад 170 робіт.
Державний радник митної служби другого рангу.
Нагороджений медаллю «70 лет Вооруженных сил СССР», знаком «Відмінник освіти України», Почесною грамотою Кабінету Міністрів України; відомчими відзнаками: нагрудним знаком «Почесний митник України», «15 років митній службі України, «За сумлінну службу в митних органах України», Почесною грамотою Держмитслужби України; має Подяку Дніпропетровського міського голови, Почесну грамоту Дніпропетровської обласної ради, диплом Державної митної служби України за кращий підручник з митної тематики.
Роки ректорства: 2005 – 2010 р.р.
Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (2005 – 2010 р.р.).

Ченцов Віктор Васильович народився 2 листопада 1961 року у Казахстані. У 1983 році закінчив Дніпропетровський державний університет і отримав кваліфікацію історика, викладача історії та суспільствознавства. З цього ж року розпочав свою трудову діяльність викладачем суспільних дисциплін у Дніпропетровському технікумі електрифікації сільського господарства. У серпні 1987 р. Віктор Васильович змінює сферу своїх професійних інтересів і вступає на дійсну військову службу в Комітет державної безпеки СРСР. Закінчивши Вищі курси КДБ СРСР в м. Тбілісі, він працював на посадах оперуповноваженого, референта, старшого референта, старшого офіцера підрозділів Управління КДБ УРСР, Служби безпеки України по Дніпропетровській області. За роки роботи в органах безпеки Віктор Васильович захищає дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук (1992 р.). У 1997 р. Віктор Васильович повертається до роботи у вищому навчальному закладі – Академії митної служби України (далі – Академія). Його професійний шлях в Академії починається з посади доцента, потім він обіймає посаду начальника кафедри, начальника факультету, проректора, ректора. Протягом роботи в Академії захищає дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора історичних наук (2000 р.).

За роки перебування Віктора Васильовича Ченцова на посаді ректора Академії поліпшено наукову, науково-видавничу діяльність та матеріально-технічну базу

Академії. Продовжують працювати курси підвищення кваліфікації, відкрито аспірантуру за такими спеціальностями: транспортні системи; інформаційні технології; державна служба; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Щодо міжнародних відносин, Академія увійшла до Міжнародної мережі митних університетів і стала вищим навчальним закладом-партнером проекту Всесвітньої митної організації PIKARD з імплементації міжнародних стандартів навчання та підвищення кваліфікації митників.

Стосовно науково-видавничої діяльності варто визначити, що у цей час збірник наукових праць «Вісник Академії митної служби України» починає формуватися за серіями: «Економіка», «Право», «Техніка», які згодом отримали статус фахових видань, серія «Державне управління». Також виходить збірник наукових праць «Історія торгівлі, податків та мита».

Ченцов Віктор Васильович нагороджений медаллю «70 лет Вооруженных сил СССР» (1988 р.), знаком «Відмінник освіти України» (1999 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2005 р.). У 2007 р. присвоєно Почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він є неодноразовим переможцем обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові та навчально-методичні видання». Має Подяку Дніпропетровського міського голови, Почесну грамоту Дніпропетровської обласної ради, диплом Державної митної служби України за кращий підручник з митної тематики. Нагороджений відомчими відзнаками: нагрудним знаком «Почесний митник України», «15 років митній службі України, «За сумлінну службу в митних органах України», Почесною грамотою Держмитслужби України. Член колегії Держмитслужби України.

За час своєї професійної діяльності Ченцовим Віктором Васильовичем опубліковано понад 170 робіт. Деякі з них брали участь у конкурсі «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», що проводиться Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Сорока Леонід Степанович
(1952 – 2012 рр.)

Доктор технічних наук, професор, Заслужений винахідник України.

Автор понад 200 наукових робіт, понад 130 авторських свідоцтв на винаходи.

Підготував 1 доктора наук і 4 кандидатів наук.

Радник митної служби першого рангу.

Роки ректорства: 2011 р. – 2012 р.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (з 2011 р. по 2012 р.).

Сорока Леонід Степанович народився 26 червня 1952 року в м. Сортавала (Карелія). У 1974 році закінчив факультет автоматизованих систем управління і зв'язку Харківського вищого військового командно-інженерного училища. З 1974 по 1977 р.р. – військова служба. У 1980 р. Леонід Степанович закінчив ад'юнктуру при Харківському вищому військовому командно-інженерному училищі та захистив дисертацію за спеціальною темою, яка пов'язана з обробкою інформації в складних системах. З цього ж року Леонід Степанович продовжує свою наукову діяльність на викладацьких посадах Харківського вищого військового командно-інженерного училища. З 1986 по 1990 р.р. є начальником кафедри автоматизованих систем управління, а з 1990 по 2000 р.р. – начальник факультету автоматизованих систем

управління Харківського військового університету. У 2000 році закінчив Харківський національний економічний університет за спеціальністю «менеджмент організацій». У 2006 році захистив докторську дисертацію, яка пов'язана з розробкою математичних методів і способів обробки інформації для спеціальних систем. З 2006 року обіймав посаду професора кафедри моделювання систем і технологій Харківського національного університету ім. Каразіна, а з 2007 року – посаду декана факультету комп'ютерних наук цього ж вищого навчального закладу.

Окрім наукової діяльності Леонід Степанович займається державними питаннями: у 2000 – 2002 р.р. обіймає посаду заступника начальника управління внутрішньої політики Харківської обласної державної адміністрації, а у 2002-2006 р.р. – посаду заступника Харківського міського голови з гуманітарних і соціальних питань.

Наказом Державної митної служби України від 21.03.2011 року № 462-к Сороку Леоніда Степановича призначено на посаду ректора Академії митної служби України.

ПРОРЕКТОРИ З НАУКОВОЇ РОБОТИ АКАДЕМІЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Рисіч Йосип Леонідович
(1953–2001 р.р.)

Доктор політичних наук, професор.
Автор понад 100 наукових праць.
Радник митної служби першого рангу.
Нагороджений медаллю «За трудовую доблесть».
Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей (1997-2001 р.р.).

Йосип Леонідович Рисіч народився 13 жовтня 1953 р. у селі Вікторівці Козятинського району Вінницької області. З 1969 по 1973 р.р. навчався у Коростишівському педагогічному училищі ім. І. Франка. А з 1973 по 1978 р.р. – студент Київського університету ім. Т.Г. Шевченка.

Після закінчення університету Йосип Леонідович працював асистентом кафедри історії Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. А з 1983 р. по 1985 р. – на посаді старшого викладача кафедри історії Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. Працюючи в цьому навчальному закладі, він захистив дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук (1985 р.), а згодом – доктора політичних наук. Свою науково-педагогічну діяльність Рисіч Йосип Леонідович продовжив на посаді доцента Дніпропетровського сільськогосподарського інституту (1985-1990 р.р.), завідувача кафедри політичної історії Дніпропетровського державного аграрного університету (1990-1992 р.р.), доцента кафедри філософії, соціології та історії Дніпропетровського державного аграрного університету (1992-1997 р.р.).

З травня 1997 р. Йосип Леонідович працював в Академії митної служби України на посаді завідувача кафедри історії митної справи, а з 1999-2001 р.р. – на посаді проректора з наукової роботи цього ж вищого навчального закладу. Під його керівництвом та за його безпосередньої участі в Академії здійснювалося становлення аспірантури, розвиток наукової та видавничої бази, проводилися заходи, спрямовані на становлення і визнання Академії як провідного центру з проблем правового забезпечення митної справи. У 1999 р. за його безпосередньої участі почав виходити журнал «Вісник Академії митної служби України».

Рисіч Йосип Леонідович започаткував новий науковий напрямок в історичній науці – історія митної справи та митної політики. Під його керівництвом з вересня 1999 р. розпочав активно працювати науковий курсантський гурток з проблем історії митної справи. Він був членом редакційної колегії альманаху «Грані», де брав активну участь у становленні рубрики «Політологія».

Коваленко Олександр Володимирович

Доктор фізико-математичних наук, професор.
Академік Української екологічної академії наук.
Автор понад 300 наукових праць.
Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (2002 р.)

Коваленко Олександр Володимирович народився 23 травня 1953 р. у Дніпропетровську. Після закінчення середньої школи в 1970 р. вступив на фізичний факультет Дніпропетровського державного університету (далі – ДДУ), який закінчив у 1975 р. з відзнакою.

Після закінчення аспірантури Олександр Володимирович працював на кафедрі радіоелектроніки радіофізичного факультету ДДУ на посадах молодшого (1978-1979 р.р.), провідного (1979-1980 р.р.) наукового співробітника, асистента (1980-1983 р.р.), а потім і доцента (1983-1998 р.р.) кафедри. У травні 1979 р. на засіданні спеціалізованої вченої ради ДДУ захистив дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук. У вересні 1985 р. отримав атестат доцента по кафедрі радіоелектроніки.

Одночасно з інтенсивною педагогічною діяльністю, пов'язаною з розробкою та подальшим удосконаленням таких базових навчальних курсів, як «Електроніка», «Теоретичні основи радіоелектроніки», «Напівпровідникові прилади», «Радіоспектроскопія твердого тіла», Олександр Володимирович продовжує наукову роботу, вдосконалює методики дослідження та експериментальне обладнання. Під його керівництвом виконувались дослідження на замовлення провідних науково-дослідних установ Москви, Санкт-Петербурга, Києва. У 1986-1987 р.р. він проходив наукове стажування у Великобританії (Electrical Engineering Department University of Manchester), де захопився дослідженням властивостей тонких напівпровідникових плівок та квантово-розмірних структур.

У 1998 р. Коваленко Олександр Володимирович був запрошений на роботу до Академії митної служби України, де у 1998-2000 р.р. працював на посадах начальника кафедри технічної механіки, технічних засобів митного контролю, виконував обов'язків проректора з наукової роботи. У травні 1999 р. обраний членом-кореспондентом Української екологічної академії наук. У січні 2000 р. на засіданні спеціалізованої вченої ради Інституту фізики НАН України (м. Київ) захистив дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук.

У 2000 р. Олександр Володимирович повернувся до роботи в Дніпропетровський національний університет (далі – ДНУ), де був обраний на посаду професора, завідувача кафедри радіоелектроніки. У вересні 2001 р. обраний академіком Української екологічної академії наук. У червні 2003 р. отримав атестат професора по кафедрі радіоелектроніки, де й зараз працює на посаді завідувача. Сьогодні Олександр Володимирович проводить активну педагогічну діяльність, читає дисципліни: «Оптоелектроніка», «Квантова електроніка», «Сучасні прилади наноелектроніки» та ін. Автор понад 300 наукових та навчально-методичних праць.

Отримані Коваленком Олександром Володимировичем наукові результати обговорювались на багатьох міжнародних конференціях, зокрема в США, Англії, Італії, Росії, Японії тощо. Він є фахівцем у галузі оптичної спектроскопії та радіоспектроскопії. До основних напрямків його наукової діяльності належать: дослідження електричних та оптичних властивостей кристалів, гетероструктур та квантово-розмірних структур, вдосконалення методів синтезу квантово-розмірних структур за допомогою лазер-стимульованої та рентгено-стимульованої газофазної епітаксії. Олександр Володимсирович є членом редакційної колегії наукового журналів «Екологія та ноосферологія», «Вісник Дніпропетровського університету. Фізика. Радіофізика», «Актуальні проблеми фізики, математики та інформатики». Член вченої ради ДНУ, спеціалізованої вченої ради ДНУ із захисту докторських дисертацій, член секції «Сенсорика» Наукової ради НАН України, член експертної ради з фізики ВАК України.

Вакарчук Сергій Борисович

Доктор фізико-математичних наук, професор.

Академік Академії наук вищої освіти України, Лауреат премії Національної академії наук України.

Автор 147 наукових праць.

Радник митної служби першого рангу.

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (2003-2008 р.р.).

Вакарчук Сергій Борисович народився 8 листопада 1955 р. в м. Дніпропетровську.

З 1998 р. по 2008 р. Сергій Борисович працював в Академії митної служби України на посадах професора кафедри менеджменту та маркетингу зовнішньо-економічної діяльності, начальника кафедри статистики, проректора з наукової роботи. З 2009 р. працює проректором з науково-педагогічної роботи та вдосконалення системи якості освіти Дніпропетровського університету економіки та права, професор кафедри економічної кібернетики та математичних методів в економіці.

Вакарчук Сергій Борисович є лауреатом премії Національної академії наук України, академіком Академії наук вищої освіти України, членом Американського математичного товариства (AMS), оглядачем міжнародного реферативного журналу «Mathematical Re-views» (видає AMS), рецензентом «Українського математичного журналу», членом спеціалізованих учених рад.

Петруня Юрій Євгенович

Доктор економічних наук, професор.

Заслужений діяч науки і техніки України.

Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Автор 150 наукових праць.

Радник митної служби першого рангу.

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (з 2008 р. по теперішній час).

Петруня Юрій Євгенович народився 19 вересня 1955 року в м. Нікополь Дніпропетровської обл. У 1973-1975 р.р. служив в армії. З 1975-1977 р.р. працював підручним вальцювальника, керівником прокатного стану на Нікопольському Південнотрубному заводі

У 1983 р. Юрій Євгенович закінчив з відзнакою економічний факультет Київського університету ім. Т.Г. Шевченка. Після працював асистентом кафедри політичної економії в Національному гірничому університеті. В 1985-1987 р.р. навчався в аспірантурі Київського університету ім. Т.Г. Шевченка. У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук, а у 1991 р. йому було присвоєно вчене звання доцента. Працював доцентом, професором кафедри економічної теорії та основ підприємництва Національного гірничого університету. У 1999 р. в Київському національному університеті ім. Т.Г. Шевченка захистив дисертацію на здобуття наукового ступеню доктора економічних наук, у 2000 р. отримав звання професора.

У 2001-2005 р.р. Петруня Юрій Євгенович працював першим проректором, завідувачем кафедри маркетингу Дніпропетровського університету економіки та права.

З 2006 р. працює в Академії митної служби України (далі – Академія) на посаді завідуючого кафедрою менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, а з 2008 р. на посаді проректора з науково-педагогічної роботи та інноваційної діяльності. З 2011 р. – перший проректор-проректор з науково-педагогічної роботи та інноваційної діяльності.

Основними напрямками наукових досліджень Юрія Євгеновича є проблеми підвищення ефективності корпоративного управління в Україні, маркетингового управління, удосконалення державного регулювання інвестиційної та корпоративної діяльності; конкурентоспроможності освітніх систем, економіки освіти, маркетингу на ринку освітніх послуг; шляхи вдосконалення вищої економічної освіти в Україні в контексті ринкової трансформації економіки та європейської економічної інтеграції.

Юрій Євгенович є знаним в Україні та за її межами спеціалістом у галузі економіки та управління. Результати його наукової діяльності висвітлено більш ніж у 150 наукових працях, опублікованих в Україні та за кордоном, в тому числі в одноосібних монографіях «Непрофесійні суб'єкти ринку акцій України», «Акціонерні товариства в Україні: проблеми емітентів та інвесторів». Результати досліджень Юрія Євгеновича з питань підвищення ефективності корпоративного управління та інвестиційної діяльності були використані Верховною Радою України при розробці та прийнятті відповідних законодавчих актів, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також рядом підприємств та організацій.

Петруня Юрій Євгенович бере активну участь у підготовці наукових кадрів, здійснює керівництво кандидатськими та докторськими дисертаціями, є членом експертної ради ВАК України з економічних спеціальностей, членом спеціалізованої вченої ради. Він є головним редактором фахового наукового журналу «Вісник Академії митної служби України. Серія «Економіка», членом редакційних колегій ряду журналів. Він є головою експертної ради ДАК України з менеджменту та торгівлі, членом НМК з менеджменту та торгівлі.

Діяльність Петруні Юрія Євгеновича характеризується інноваційними підходами до вирішення багатьох питань удосконалення управління вищим навчальним закладом. Його наукові дослідження проблем освітньої діяльності в умовах ринку та їх практична реалізація сприяють підвищенню ефективності підготовки фахівців для української економіки.

Сьогодні Петруня Юрій Євгенович активно працює над підготовкою підручників та навчальних посібників для студентів, викладачів та менеджерів (загальна їх кількість – більше 20). Деякі видання науковця брали участь у конкурсі «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», що проводиться Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

6 підручників та навчальних посібників мають відповідний гриф Міністерства освіти і науки України. Ці праці користуються великою популярністю у студентів, викладачів та інших читачів, містять інноваційні підходи, є базовими з точки зору формування нового покоління вітчизняної навчальної літератури, адекватної потребам ринкової економіки.

ВИКОНАВЧІ ДИРЕКТОРИ ФІЛІАЛУ ФОНДУ ВЧЕНИХ В АКАДЕМІЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Борисенко Ольга Петрівна

Кандидат економічних наук, доцент.
Автор понад 50 наукових праць
Радник митної служби другого рангу.
Виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей АМСУ (2002 – 2009 р.р.)

Борисенко Ольга Петрівна народилася 16 лютого 1961 року в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області. У 1983 році закінчила механіко-математичний факультет Дніпропетровського державного університету (ДДУ).

З 1985 р. Ольга Петрівна працювала в Луганському сільськогосподарському інституті. З 1994 року навчалась в аспірантурі ДДУ. З 1997 по 1999 р.р. проходила навчання у Луганському державному аграрному університеті на факультеті післядипломної освіти.

У 1999 році захистила кандидатську дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук.

З 2000 року по 2001 рік працювала на посаді доцента кафедри кібернетики Луганського державного аграрного університету.

З 2001 року працювала в Академії митної служби України на посаді доцента кафедри бухгалтерського обліку і аудиту в митній системі.

З 2002 року працювала за сумісництвом у відділі аспірантури та науково-організаційної роботи.

З вересня 2007 року виконувала обов'язки проректора з науково-педагогічної роботи та інноваційної діяльності.

З 2009 року проходить навчання в докторантурі Національної академії державного управління в м. Київ.

Ольга Петрівна стала гідною спадкоємницею першого виконавчого директора Філіалу Фонду вчених в Академії митної служби України – Чебашова Юрія Павловича, який очолював цей Філіал з 1997 року. Їх спільна плідна діяльність сприяла активній творчій співпраці Академії митної служби України і Фонду вчених.

Дніпропетровська державна фінансова академія

Дніпропетровська державна фінансова академія

Навчальний заклад був створений у 1977 році з метою забезпечення органів фінансової системи висококваліфікованими фахівцями.

Дніпропетровська державна фінансова академія - єдиний у регіоні спеціалізований вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, який підпорядковується Міністерству фінансів України. За роки існування навчальним закладом підготовлено понад 20 тис. фахівців, які працюють в Державній податковій адміністрації, управліннях Державного казначейства, фінансових та контрольно-ревізійних управліннях України, місцевих органах виконавчої влади, в організаціях та на підприємствах регіону.

Сьогодні в академії здійснюється підготовка та перепідготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями: „бакалавр", „спеціаліст" та "магістр" у галузі знань 0305 "Економіка та підприємництво" за напрямами/спеціальностями "Фінанси і кредит", "Управління персоналом та економіка праці", "Економіка підприємства", "Оподаткування" та підготовка магістрів у галуззі знань 1501 «Державне управління» за спеціальністю «Державна служба».

Професорсько-викладацький склад академії налічує близько 150 осіб, з яких 93 мають наукові ступені і вчені звання. Навчальні заняття з більшості фахових дисциплін проводяться з використанням прикладних комп'ютерних програм, що застосовуються в різних установах державної фінансової системи та на промислових підприємствах. Частина практичних занять з професійних дисциплін проводиться безпосередньо у фінансових органах, податкових інспекціях, банках, страхових компаніях.

Круглий стіл з актуальних проблем економіки та фінансів

Ознайомлювальна практика студентів I курсу в органах фінансової системи

Академія підтримує ділові зв'язки з державною податковою службою, органами Державного казначейства, фінансовими та контрольно-ревізійними управліннями, місцевими органами виконавчої влади, управліннями освіти і науки, культури, охорони здоров'я, підприємствами різних форм власності, банками та страховими компаніями Придніпровського регіону, які є базами практики й стажування студентів академії і до яких направляються на роботу випускники навчального закладу. З 2006-2007 навчального року в академії впроваджено кредитно-модульну систему організації навчального процесу.

Молодь академії дієва та активна. За роки існування кращі студенти Дніпропетровської державної фінансової академії щорічно виборювали право на отримання Премії Кабінету Міністрів України за особливі досягнення молоді у розбудові України. У період з 2004 по 2010 роки премію отримали сім студентів у різних номінаціях.

За роки існування в академії підготовлено більше **20 тисяч фахівців**. Середній контингент студентів академії на теперішній час становить близько 3,5 тис. чоловік.

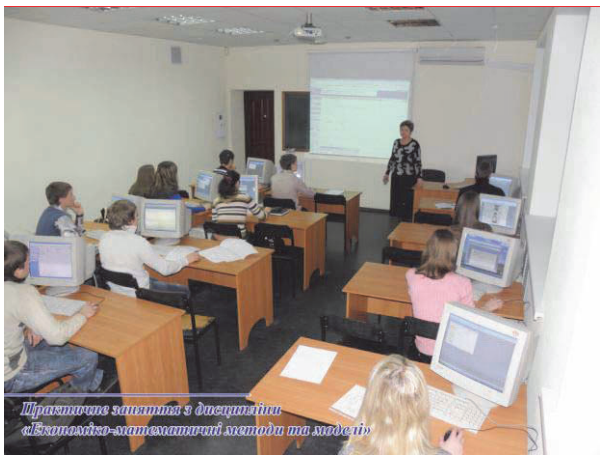
Практичне заняття з дисципліни «Економіко-математичні методи та моделі»

Колектив сучасного та народного танцю «Лазурит»

Академія є лідером у галузі фізичного виховання і спорту та посідає друге місце в I, II, III та V Всеукраїнському огляді-конкурсі на кращий стан фізичного виховання і спорту серед вищих навчальних закладів України III-IV рівнів акредитації.

Студентський клуб – душа академії

25- метровий плавальний басейн академії

Студенти та збірні команди академії брали участь у XXVII Літніх Олімпійських іграх 2000 р. (м.Сідней, Австралія), XXVIII Літніх Олімпійських іграх 2004 р. (м. Афіни, Греція), XXIX Літніх Олімпійських іграх 2008 р. (м. Пекін, Китай), XIII Паралімпійських іграх 2008 р. (м. Пекін, Китай), XXI Дефолімпійських іграх 2009 р. (м. Тайпень, Тайвань) та вибороли на цих змаганнях 4 золоті, 2 срібні і 1 бронзову нагороди.

Протягом п’яти останніх років в житті академії відбулися такі знаменні **події:**

- **2006 рік** – Міжнародна Освітня Організація IES (International Education Sosiety, Great Britain, London) провела сертифікацію освітніх програм підготовки спеціалістів та магістрів за спеціальністю «Фінанси», що надає можливість випускникам отримувати сертифікати IES, які підтверджують відповідність підготовки фахівців європейським стандартам.
- **2008 рік** – за результатами Всеукраїнського рейтингу вузів «Компас» академія посіла 7-е місце серед 228 ВНЗ України, що здійснюють підготовку за економічними спеціальностями.
- **2009 рік:**

– за результатами Всеукраїнського рейтингу кращих вузів південного регіону України академія посіла 5-е місце серед ВНЗ України, що здійснюють підготовку за економічними спеціальностями;

– академія розробила та впровадила систему управління якістю у сфері освіти згідно з міжнародним стандартом ISO 9001-2009 (сертифікат № UA.2.837.04130-09). Цим сертифікатом посвідчується, що система управління якістю стосовно послуг у сфері освіти, які надає Дніпропетровська державна фінансова академія згідно з нормативними документами, чинними в Україні, відповідає вимогам міжнародних стандартів ДСТУ ISO 9001-2009.

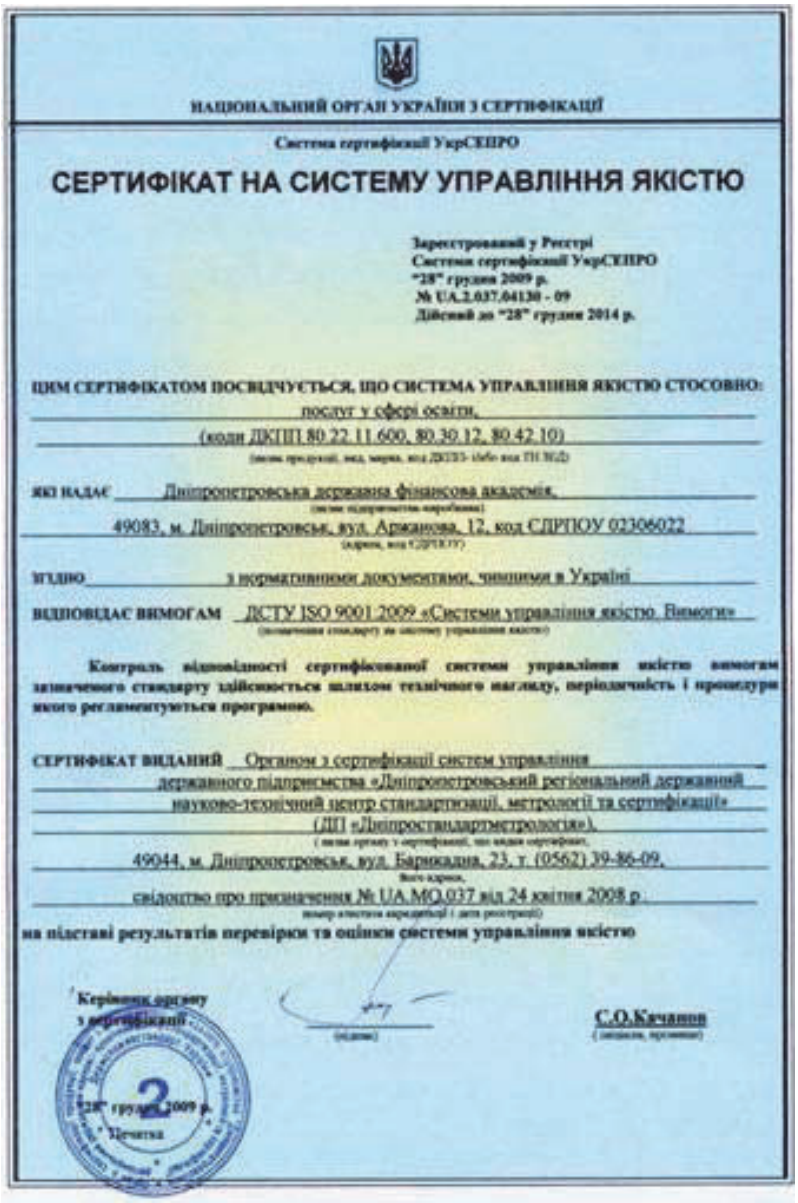

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНИ З СЕРТИФІКАЦІЇ

Система сертифікації УкрСЕПРО

СЕРТИФІКАТ НА СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

Зареєстрований у Реєстрі
Системи сертифікації УкрСЕПРО
"28" грудня 2009 р.
№ UA.2.037.04130 - 09
Дійсний до "28" грудня 2014 р.

ЦИМ СЕРТИФІКАТОМ ПОСВІДЧУЄТЬСЯ, ЩО СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ СТОСОВНО:
послуг у сфері освіти,
(коди ДКПП 80.22.11.600, 80.30.12, 80.42.10)

ЯКІ НАДАЄ Дніпропетровська державна фінансова академія,
49083, м. Дніпропетровськ, вул. Архангела, 12, код ЄДРПОУ 02306022

ВІДПОВІДНО з нормативними документами, чинними в Україні

ВІДПОВІДАЄ ВИМОГАМ ДСТУ ISO 9001:2009 «Системи управління якістю. Вимоги»

Контроль відповідності сертифікованої системи управління якістю вимогам зазначеного стандарту здійснюється шляхом технічного нагляду, періодичність і процедури якого регламентуються програмою.

СЕРТИФІКАТ ВИДАНИЙ Органом з сертифікації систем управління
державного підприємства «Дніпропетровський регіональний державний
науково-технічний центр стандартизації, метрології та сертифікації»
(ДП «Дніпростандартметрологія»),
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Барикадна, 23, т. (0562) 39-86-09,
свідоцтво про призначення № UA.MO.037 від 24 квітня 2008 р.

на підставі результатів перевірки та оцінки системи управління якістю

Керівник органу з сертифікації — С.О.Качанов

"28" грудня 2009 р.
Печатка

- **2010 рік**:

– академія увійшла до списку найкращих ВНЗ України у номінації «Кращі університетські програми України» (за версією журналу «Фокус»);

– за рейтингом українських вищих навчальних закладів тижневика "Комментарии" академія посіла 23 позицію у зведеному рейтингу ВНЗ України, а за напрямом "Економіка, фінанси" – 10 місце;

– академія увійшла в топ-15 за економічним напрямом (журнал «Деньги») у зарплатному рейтингу українських вищих навчальних закладів (випускникам яких навчальних закладів платять більше);

– академія посіла 7-е місце серед ВНЗ України, які здійснюють підготовку студентів за економічними спеціальностями за результатами Всеукраїнського рейтингу вузів «Компас».

- **2011 рік**:

– академія посіла 10-е місце серед ВНЗ України, які здійснюють підготовку студентів за економічними спеціальностями за результатами Всеукраїнського рейтингу вузів «Компас»;

– академія підписала Велику Хартію Університетів (Magna Charta Universitatum), згідно з нормами якої академія зобов'язується удосконалювати рівень вищої освіти за допомогою досліджень та інновацій, підвищувати конкурентоспроможність освіти на міжнародному рівні.

Науковці академії залучаються до виконання завдань Міністерства фінансів України.

Науково-дослідна робота на кафедрах академії виконується згідно з пріоритетними напрямами наукових досліджень Міністерства фінансів України та на замовлення обласних органів влади, підприємств. В академії готуються кадри вищої кваліфікації, захищаються докторські та кандидатські дисертації. Окремі роботи увійшли у Міжвідомчий координаційний план наукових досліджень з екологічних та соціально-економічних проблем розвитку продуктивних сил України (2007-2010 рр.). Результати виконаних робіт передаються для впровадження в Держказначейство України, Державну навчально-наукову установу «Академія фінансового управління» Міністерства фінансів України.

Упродовж останніх років вийшли друком 250 монографій, наукових збірників, навчальних посібників, підручників (у тому числі з грифом Міністерства освіти і науки України), більш ніж 160 студентів стали лауреатами численних профільних конкурсів.

Члени Дебатного клубу академії «ЗУ»

Протягом останніх 5 років вихованці академії посідали призові місця у Всеукраїнських олімпіадах з фахових дисциплін та конкурсах наукових робіт. Студенти академії стали переможцями Міжнародного молодіжного економічного форуму, Загальноукраїнського конкурсу "Європейський паспорт", Всеукраїнських студентських олімпіад на приз АКБ "Укрсоцбанк", Всеукраїнського конкурсу наукових робіт серед студентської молоді, який проводив Всеукраїнський конгрес профспілок.

Академія має тісні міжнародні контакти з вищими навчальними закладами Великобританії, Болгарії, Румунії, Польщі, Чехії та інших країн світу. Добре налагоджені стосунки з Російською економічною школою, Білоруським державним економічним університетом, Технічним університетом "Академія Гірничо-металургійна" (Польща). Академія є членом Альянсу університетів за демократію (AUDEM), співпрацює з Мережею університетів Чорного моря (BSUN).

РЕКТОР ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ АКАДЕМІЇ

Рединa Наталія Іванівна

Кандидат економічних наук, доцент, академік Академії економічних наук України, Заслужений працівник освіти України.

Автор 150 наукових праць.

Нагороджена Золотою медаллю Президії Міжнародної Кадрової Академії, відзнакою Голови Дніпропетровської облдержадміністрації "За розвиток регіону" та Пам'ятною медаллю за заслуги перед містом.

Роки ректорства: 1998 р. - по теперішній час.

Голова Ради філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДДФА.

У 1970 році, після закінчення Московського державного історико-архівного інституту Редіна Н.І. працювала викладачем, завідуючою денним відділенням, заступником директора з навчальної роботи, а згодом і директором Дніпропетровського державного фінансово-економічного коледжу. За її ініціативою коледж у 1998 році перетворено на Дніпропетровський державний фінансово-економічний інститут, з 2004 року – на інститут, який на підставі наказу Міністерства фінансів України № 487 від 28.07.2004 р., реорганізовано у Дніпропетровську державну фінансову академію. На керівних посадах Наталія Іванівна всі свої сили, досвід, енергію спрямовує на становлення вищого навчального закладу, формування якісного складу наукових і науково-педагогічних працівників, створення ефективної системи фінансового забезпечення діяльності навчального закладу, адекватної ринковій економіці, розвиток матеріально-технічної бази.

Редіна Н.І. – здібний та компетентний фахівець, керівник, який досконало володіє питаннями навчально-виховного процесу. Систематично працює над підвищенням свого наукового рівня, автор близько 150 наукових праць, навчальних посібників (у тому числі з грифом Міністерства освіти і науки України), з 2000 року – академік Академії економічних наук України.

Редіна Н.І. – ветеран праці. За багаторічну сумлінну працю на ниві вищої економічної освіти і науки, вагомий особистий внесок у забезпечення високого рівня підготовки фахівців ректору неодноразово оголошувалися подяки Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства фінансів України, Дніпропетровської обласної державної адміністрації, міського голови. За високий професіоналізм, багаторічну плідну діяльність з розвитку освіти в Україні та підготовку висококваліфікованих кадрів Н.І Редіну нагороджено Золотою медаллю Президії Міжнародної Кадрової Академії, відзнакою Голови Дніпропетровської облдержадміністрації "За розвиток регіону" та Пам'ятною медаллю за заслуги перед містом, Медаллю Святого рівноапостольного князя Володимира за заслуги перед Українською Православною церквою та Орденом Української Православної Церкви Святої Великомучениці Варвари II ступеня. У 1999 році стала номінантом Американського біографічного інституту на звання «Жінка року». Указом Президента України у 2007 році Наталії Іванівні Рединій присвоєно Почесне звання „Заслужений працівник освіти України".

Навчальний заклад, яким керує Редіна Н.І., є лауреатом Міжнародного Академічного рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна".

Крім того, Наталія Іванівна Редіна ніколи не стояла осторонь від громадського життя. Вона бере активну участь в роботі Дніпропетровської ради ректорів, депутат міської ради м. Дніпропетровська, входить до складу колегії при управлінні у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації, за її участі розроблена програма молодіжної, сімейної та жіночої політики в області, вона вносить вагомий внесок у розвиток жіночого руху на Дніпропетровщині.

ПРОРЕКТОРИ З НАУКОВОЇ РОБОТИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ АКАДЕМІЇ

Рядно Олександр Андрійович

Доктор технічних наук, професор, академік Академії економічних наук України, завідувач кафедри математичного моделювання та інформаційних систем в економіці.

Автор 230 наукових праць.

Під його керівництвом підготовлені 1 доктор наук та 8 кандидатів наук. .

Роки проректорства: 2001-2011 рр.

Заступник голови Ради філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДДФА.

Рядно Олександр Андрійович у 1967 році закінчив Дніпропетровський державний університет, у 1972 році захистив кандидатську дисертацію. З 1986 року – доктор технічних наук, професор, який має понад 230 наукових праць, в тому числі 9 монографій, 8 підручників та навчальних посібників з грифом міністерства. Він є співавтором 4-х важливих винаходів в області металургійного виробництва. Результати його наукових розробок із значним економічним ефектом упроваджені на заводах, у конструкторських бюро та вищих навчальних закладах міст Дніпропетровська, Києва, Москви, Санкт-Петербурга, Мінська та Каунаса.

В останні роки (з 2000 р.) Рядно Олександр Андрійович плідно працює в царині економіко-математичного моделювання: опубліковано 5 монографії з питань: застосування математичного моделювання для дослідження проблем малого підприємництва, дослідження соціально-економічних проблем великого міста, встановлення особливостей соціально-економічних трансформацій в Україні і Білорусі. Він виступив з доповідями на 20 міжнародних (Литва, Білорусь, Росія, Словаччина, Болгарія) та всеукраїнських конференціях, отримав грант Міжнародної організації «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні» (SEUME) на підготовку монографії у межах проекту міжнародної технічної допомоги „Бізнес-менеджмент освіта в Україні", що фінансується Агентством США з міжнародного розвитку.

Рядно Олександр Андрійович бере участь у роботі спеціалізованих рад з захисту докторських та кандидатських дисертацій, активно працює як заступник головного редактора фахового науково-теоретичного журналу «Вісник ДДФА: економічні науки», є науковим керівником науково-дослідних тем. Він є членом Національного комітету України з теоретичної та прикладної механіки і має значний досвід проведення наукових та науково-методичних конференцій високого рівня, семінарів за програмами „Бізнес-менеджмент освіта в Україні", Міністерства фінансів України.

На високому методичному рівні професор Рядно читає курси лекцій, бере участь у підготовці фахівців через аспірантуру, він член Науково-методичної ради Міністерства фінансів України, працював у фаховій раді з математики та інформатики Міністерства освіти та науки України, в експертній раді ВАК України. У травні 2009 р. його обрано академіком Академії економічних наук України зі спеціальності «Економіко-математичні методи».

За успіхи у підготовці висококваліфікованих кадрів нагороджений Почесною грамотою Міністерства фінансів України, почесним знаком Міністерства вищої освіти СРСР "За отличные успехи в работе", нагороджений медаллю "Ветеран праці".

Лисяк Любов Валентинівна

Доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри фінансів та державного управління.

Автор 120 друкованих праць.

Роки проректорства з 2011 р. - по теперішній час.

Заступник голови Ради філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДДФА.

Лисяк Любов Валентинівна у 1985 році закінчила Дніпропетровський державний університет. У 1995 році почала працювати на посаді завідувача денного відділення Дніпропетровського фінансово-економічного коледжу. Після реорганізації коледжу у Дніпропетровський фінансово-економічний інститут обіймає посаду декана фінансового факультету. Кандидат економічних наук з 2001 року. Дисертацію захистила у листопаді 2000 року у спеціалізованій вченій раді Київського національного економічного університету.

Лисяк Любов Валентинівна – творча особистість з великим науковим потенціалом. З 2005 по 2008 рік навчалася у докторантурі Науково-дослідного фінансового інституту Академії фінансового управління при Міністерстві фінансів України. Після її закінчення з 2009 року працювала на посаді завідувача кафедри бюджету та казначейської справи у Дніпропетровській державній фінансовій академії. Дисертацію захистила у квітні 2010 року. Доктор економічних наук з 2010 року. З вересня 2011 року Лисяк Любов Валентинівна посідає посаду проректора з наукової роботи Дніпропетровської державної фінансової академії. Вона є автором понад 120-ти друкованих праць, у тому числі 5-ти монографій, серед яких одна одноосібна. Серед колективних монографій заслуговують на особу увагу такі видання: Науково-практичний коментар до Бюджетного кодексу України [заг. ред., передмова Ф.О. Ярошенко]; Реформування бюджетної системи України на інноваційних засадах [заг. редакція Ф.О. Ярошенка]. Брала участь у написанні підручника «Управління державним бюджетом України», у складі колективу авторів [заг. редакція М.Я. Азарова].

Очолює роботу постійно діючих кафедральних та міжкафедральних науково-методичних семінарів, здійснює керівництво аспірантами та здобувачами наукового ступеня кандидата наук. Є науковим керівником науково-дослідної роботи кафедри за темою «Місцеві фінанси в умовах економічних перетворень в Україні».

Є членом спеціалізованих вчених рад: докторської (при Київському національному торговельно-економічному університеті) та кандидатської (при Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара).

Лисяк Любов Валентинівна – наймолодий доктор економічних наук серед учених академії. За дорученням ректора Дніпропетровської державної фінансової академії Наталії Іванівни Рединої академію на конференції та церемонії підписання Великої Хартії Університетів у Болоньї представляла проректор з наукової роботи Лисяк Любов Валентинівна.

Церемонія підписання Великої Хартії Університетів, 2011 р.

З перших днів керування науковою діяльністю академії Любов Валентинівна продовжила традиції співпраці з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Вона є членом клубу жінок-учених «Вишнева вітальня» та бажаним гостем на щомісячних засіданнях Фонду вчених.

ВИКОНАВЧІ ДИРЕКТОРИ ФІЛІЇ ФОНДУ ВЧЕНИХ У ДДФА

Баранник Лілія Борисівна

Кандидат економічних наук, доцент.
Автор понад100 наукових праць.
Виконавчий директор Філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у ДДФА: 1998-2002 рр.

Біля витоків формування Філії Фонду вчених ДДФА стояла Баранник Лілія Борисівна, яка закінчила економічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка у 1980 р., де захистила кандидатську дисертацію у 1987 р. У листопаді 2002 - лютому 2003 рр. проходила стажування у Вищій фаховій школі м. Кобленц (Німеччина). Наукові інтереси: фінанси, соціальний захист населення, економіка зарубіжних країн.

Будучи проректором з наукової роботи Дніпропетровської державної фінансової академії (1997-1999 рр.), Баранник Лілія Борисівна брала активну участь у всіх заходах Фонду вчених. За її ініціативою було впроваджено щорічну участь вчених ДДФА в Обласних міжвузівських конкурсах на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Лілія Борисівна є постійним членом клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня». Декілька разів мобілізовувала студентів свого вузу на проведення благодійних заходів: збір теплих речей для дітей-сиріт, які знаходяться у будинках-інтернатах; книжок для сільських бібліотек; коштів для надання допомоги вченим, які потрапили у скрутне становище. Баранник Лілія Борисівна активно працює над підготовкою докторської дисертації, але з Фондом вчених не пориває і зараз. Діяльність та досвід роботи Фонду вчених вона висвітлює і пропагує у своїх статтях та публічних виступах на різних рівнях як приклад людяності, благодійництва й служіння цілям науки.

Пікуліна Надія Юріївна

Кандидат економічних наук, доцент.
Автор 34 наукових праць.
Виконавчий директор Філії Фонду вчених у ДДФА (2002 р. - по теперішній час).

Закінчила економічний факультет Донецького інституту радянської торгівлі у 1972 році. Кандидат економічних наук з 2002 року. Атестат про присвоєння вченого звання доцента отримала у 2007 році. Наукові інтереси: фінанси, економіка підприємства, венчурний капітал, управління ресурсами. Автор понад 30-ти наукових та науково-методичних праць. З 2002 по 2009 рік обіймала посаду декана факультету довузівської підготовки. Нагороджена почесними грамотами Головного управління освіти і науки облдержадміністрації.

Пікуліна Надія Юріївна протягом 10-ти років, починаючи з грудня 2002 року, є виконавчим директором Філіалу Фонду вчених академії. Виконавчий директор філіалу Фонду вчених відповідно до громадських посадових обов'язків є провідником ідей та ініціатив Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей в академії. За багаторічну, безкорисну, самовіддану працю та вміле, активне, ініціативне керування філіалом Фонду вчених академії Пікуліна Надія Юріївна щорічно отримує подяки. Між Фондом вчених та академією за ці 10 років утворилися тісні, плідні та творчі зв'язки. Сторони задоволені результатами співпраці. Пропозиції, ідеї та ініціативи Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей підтримуються та втілюються в життя вузу. Існує також зворотній зв'язок – академія запрошує членів Фонду вчених та колег інших вищих навчальних закладів Придніпровського регіону взяти участь у конференціях, симпозіумах, «круглих» столах, культурно-розважальних та спортивно-масових заходах.

Чечельницька Ганна Володимирівна

Кандидат історичних наук.

Автор понад 40 наукових та науково-методичних робіт.

Неодноразово відзначалася подякою ректора за найкращі методичні роботи та якісне керівництво підготовкою студентських конкурсних робіт.

1974 року народження, у 1996 році закінчила з відзнакою історичний факультет Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. У 2000 році захистила кандидатську дисертацію «Світогляд та суспільно-політична діяльність Михайла Драгоманова», здобувши науковий ступінь кандидата історичних наук. З лютого 2004 року працює у Дніпропетровській державній фінансовій академії на посаді доцента кафедри гуманітарних дисциплін, має 13 років науково-педагогічної діяльності у ВНЗ 4-го рівня акредитації.

Є автором понад 40 наукових та науково-методичних робіт. Тема її наукових досліджень – психоісторія, зокрема створення самостійної психоісторичної версії української історії в царині науково-дослідної роботи кафедри «Культура як засіб буття особистості в умовах трансформації суспільства».

З вересня 2009 року є заступником завідувача кафедри з наукової роботи і керівником студентських науково-дослідних груп, члени яких постійно стають фіналістами престижних конкурсів студентських робіт (наприклад, «Новітній інтелект України»).

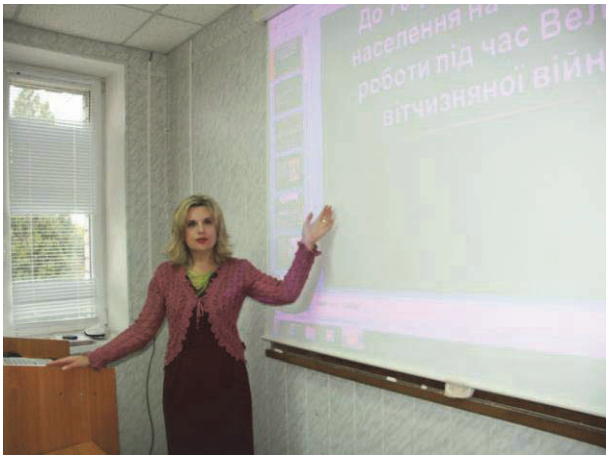

З липня 2012 року представляє Дніпропетровську державну фінансову академію в Фонді соціального захисту, підтримки і допомоги вченим та членам їх сімей.

Ганна Володимирівна продовжує родинні педагогічні традиції: її покійний батько – Костенко Володимир Іванович, кандидат історичних наук, доцент – тривалий час завідував кафедрою історії України Дніпропетровського національного університету, присвятивши наукову діяльність дослідженню сарматської історії Подніпров'я.

Є прихильницею здорового способу життя та верхової їзди.

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ АКАДЕМІЇ

Раду молодих вчених у Дніпропетровській державній фінансовій академії було створено за активного сприяння ректора академії, к.е.н. Рединої Наталії Іванівни і проректора з наукової роботи, д.т.н. Рядна Олександра Андрійовича.

Першою головою Ради в академії була Дудчик Оксана Юріївна, старший викладач кафедри фінансів підприємств та банківської справи.

З 2009 року по теперішній час Раду молодих вчених очолює Ісхаков Євген Шамильович – декан економічного факультету, старший викладач кафедри економіки підприємств.

Перша голова Ради молодих вчених ДДФА
Дудчик Оксана Юріївна

Діючий голова Ради молодих вчених ДДФА
Ісхаков Євген Шамильович

Актив Ради молодих вчених:

Жадько Костянтин Степанович, заступник голови Ради молодих вчених по фінансовому факультету, кандидат економічних наук, завідувач кафедри обліку та економічного аналізу;

Горященко Юлія Григорівна, член активу фінансового факультету, викладач кафедри обліку та економічного аналізу;

Писаревська Анастасія Костянтинівна, заступник голови Ради молодих вчених, молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу;

Крулько Євгенія Леонідівна, заступник голови Ради молодих вчених по факультету управління персоналом та економіки праці, асистент кафедри управління персоналом та економіки праці;

Роменська Катерина Михайлівна, член активу фінансового факультету, викладач кафедри державного управління і бюджетної політики;

Ісхаков Євген Шамильович, голова Ради молодих вчених, декан економічного факультету.

Основні заходи Ради молодих вчених ДДФА:

1. Надання молодим вченим інформаційної, методичної та організаційної допомоги при проведенні наукових досліджень та підготовці дисертаційних робіт.
2. Пошук та розповсюдження даних про стипендіальну та грантову підтримку молодих вчених.
3. Просування результатів наукових досліджень молодих учених та їх комерціалізація.
4. Організація конференцій, семінарів, наукових шкіл, проведення тренінгів.
5. Побудова системи мотивації і підвищення кваліфікації молодих вчених.
6. Підтримка проектів обласної ради молодих вчених.

Головний корпус ДДФА

Випуск магістрів – майбутніх вчених

Конференції, проведені Радою молодих вчених:

1. X Міжвузівська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Соціально-економічний розвиток та інтеграційні процеси», 2007 рік.
2. XI Міжвузівська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Перспективи та пріоритети соціально-економічного розвитку України», 2008 рік.
3. XII Міжвузівська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Перспективи та пріоритети соціально-економічного розвитку України», 2009 рік.
4. XIII Міжвузівська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Перспективи та пріоритети соціально-економічного розвитку України», 2010 рік.

Переможці міського конкурсу проектів «Молодь Дніпропетровська – рідному місту»:

1. Горященко Ю.Г., асистент кафедри обліку та економічного аналізу з проектом «Автоматизація облікових процесів виробничих ресурсів на підприємствах різних форм власності м. Дніпропетровська», 2008 р.

2. Ісхаков Є.Ш., старший викладач кафедри економіки підприємств із проектом «Побудова системи інформаційних інструментів для підприємств малого бізнесу м. Дніпропетровська», 2009 р.

3. Жадько К.С., доцент кафедри обліку та економічного аналізу з проектом «Інформаційне забезпечення управлінської діяльності підприємств різних форм власності на основі автоматизації систем обліку і контролю», 2010 р.

4. Хрущ Я.В., старший викладач кафедри вищої математики та комп'ютерних технологій з проектом «Розрахунок інтегральних показників якості життя населення і розробка рекомендацій щодо поліпшення якості життя населення м. Дніпропетровська», 2011 р.

Співпраця Дніпропетровської державної фінансової академії з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей

Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей – це унікальна суспільна організація, яка не має аналогів на території країни. Діяльність цієї організації повністю відповідає її назві – Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Це дійсно підтримка і допомога не тільки матеріальна, а й моральна, духовна, інтелектуальна.

Діяльність Фонду вчених орієнтована на тих, хто дійсно потребує допомоги, а саме це літні люди, наукові пенсіонери та молоді викладачі, які тільки розпочинають наукову діяльність. Фонд прикрашає та емоційно наповнює дозвілля вчених, особливо літніх і зовсім молодих, через організацію безкоштовних відвідувань концертів митців у прекрасному Органному залі, вистав у Оперному та драматичних театрах міста, подорожей у красиві, відомі або історичні куточки міста та України, святкування знаменних подій у житті країни. Особливої подяки заслуговує діяльність Фонду вчених, щодо організації Обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Ці конкурси сприяють розвитку інтелекту вчених, поширенню їх кругозору та обміну досвідом. Виставки наукових та науково-методичних видань створюють умови для ознайомлення з прогресивними науковими думками провідних вчених та надають можливість авторам публічно доповісти про свої досягнення, продемонструвати наукові, навчальні, навчально-методичні, художньо-публіцистичні праці. Такі заходи завжди ретельно підготовлені, організовані та проведені з великим творчим потенціалом.

Генеральний директор Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Лариса Лук'янівна Чередниченко – завжди бажаний гість на всіх святкових наукових заходах академії. Щорічно в урочистій обстановці на засіданні Вченої ради академії Лариса Лук'янівна особисто нагороджує грамотами переможців конкурсів вчених академії.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ – вищий навчальний заклад МВС України четвертого рівня акредитації, що здійснює підготовку фахівців для органів внутрішніх справ. Його історія бере початок з середини 1960-х років, коли в непростих суспільно-політичних та економічних умовах постала потреба у підготовці кваліфікованих кадрів для правоохоронної системи держави. Незважаючи на те, що на той час в Радянській Україні вже функціонувала мережа навчальних закладів, які готували командний склад для органів міліції (так, у м. Києві діяв єдиний міліцейський вуз – Вища школа Міністерства охорони громадського порядку УРСР, створена у 1960 р.), вищу юридичну освіту працівники міліції одержували, як правило, в юридичних інститутах та на факультетах університетів.

Юристів середньої ланки для міліції готували Одеська, Львівська, Донецька та Івано-Франківська середні спеціальні школи міліції. Та все ж відсутність середніх шкіл міліції гостро відчувалася у низці регіонів, у тому числі й на Придніпров'ї – одному з найбільш розвинених промислових, наукових та культурних регіонів України.

Комісія з персонального розподілу курсантів-випускників

Тому 16 березня 1966 р. наказом № 082 Міністерства охорони громадського порядку УРСР було засновано Дніпропетровську спеціальну середню школу міліції. Першим начальником школи було призначено полковника міліції Сваволю Василя Олексійовича (1966–1973), який прийшов на цю посаду, маючи за плечима досвід роботи в Одеській та Львівській школах міліції. Наступним керівником ДССШМ став полковник міліції Путов Анатолій Васильович (1973–1986), якого потім змінив полковник міліції Зайченко Григорій Андрійович (1986–1997).

Особовий склад школи брав участь у виконанні державних завдань: на будівництві Байкало-Амурської магістралі; з охорони громадського порядку на території міжнаціональних конфліктів у республіках колишнього СРСР наприкінці 1980-х рр. (Баку, Сумгаїт, Нагірний Карбах); у Москві – під час проведення XXII Олімпійських ігор, XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, Ігор Доброї волі, З'їзду народних депутатів СРСР; при ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС; а також у рідному Дніпропетровську – реконструкція проспекту Кірова, охорона громадського порядку при ліквідації наслідків зсувів на ж/м «Тополя-1».

Із здобуттям Україною незалежності розпочалася розбудова держави. Гостро

відчувався брак високопрофесійних кадрів, які могли б успішно протистояти корупції, бандитизму, насильницько-корисливим посяганням, захопленню карними елементами заручників, викривати і знешкоджувати злочинні групи. У зв'язку з цим 11 березня 1992 р. наказом МВС № 139 школу міліції було реорганізовано в Дніпропетровське училище міліції МВС України. Його ректором залишився Г.А. Зайченко (1992–1997). За час існування у цьому статусі навчальний заклад зазнав певних змін: термін навчання було збільшено до 3-х років, кандидатами на навчання почали зараховувати молодь відразу після закінчення середньої загальноосвітньої школи, навчальну структуру було розподілено на дев'ять циклів, передбачалися нові дисципліни, викладацький склад поповнився першими кандидатами юридичних та інших наук, розширилася матеріально-технічна база. За п'ять років училище міліції випустило близько двох тисяч фахівців.

У квітні 1997 р. училище очолив полковник міліції Негодченко Олександр Володимирович, який обіймав до цього посаду начальника кафедри в Запорізькому юридичному інституті МВС України.

Нарада керівників кадрових апаратів МВС країн СНД

Докорінна зміна статусу навчального закладу відбулася 1 вересня того ж року. Постановою Кабінету Міністрів України № 945 на базі Дніпропетровського училища міліції засновано Дніпропетровський юридичний інститут МВС України. У структурі інституту було створено 3 факультети: кримінальної міліції, економічної безпеки та правознавства, а також відділення заочного навчання, відділення перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів внутрішніх справ. Для забезпечення наукової, навчальної та методичної роботи було сформовано 12 кафедр. У вересні 1998 р. в інституті розпочалися заняття першого набору курсантів і студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» за спеціальностями «Правоохоронна діяльність» та «Правознавство».

16 листопада 2001 р. вищий навчальний заклад зазнав нових змін: постановою Кабінету Міністрів України № 1491 інститут перетворено в Юридичну академію МВС України. Внаслідок реорганізації структурних підрозділів інституту в академії з'явився Навчально-науковий інститут «Правознавство» (наразі – ННІ права та безпеки), на базі окремих кафедр, після їх реформування та розподілу, було збільшено кількість кафедр

до 17, а також створено 3 науково-дослідні лабораторії: протидії злочинності, криміналістичних досліджень, соціологічного моніторингу.

У вересні 2002 р. в академії розпочала роботу магістратура, а з 2003 р. – система підготовки науково-педагогічних працівників вищої кваліфікації в докторантурі та ад'юнктурі. Відповідно до рішення Державної акредитаційної комісії від 21 грудня 2004 р. № 53 академію було віднесено до вищих навчальних закладів IV рівня акредитації з правом готувати фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр», «спеціаліст», «магістр».

Видання університету, презентовані до Дня міліції України

Остання зміна юридичного статусу навчального закладу відбулася 8 вересня 2005 р., коли постановою Кабінету Міністрів України № 880 «Про реорганізацію вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ Міністерства внутрішніх справ» Юридичну академію МВС України було реорганізовано у Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Після реорганізації академії в складі університету діяло: 26 кафедр; 4 факультети (кримінальної міліції, міліції громадської безпеки, з підготовки слідчих, заочного навчання працівників органів внутрішніх справ, Криворізький факультет); Навчально-науковий інститут права і менеджменту (нині – ННІ права), у складі якого юридичний факультет з відділенням денного й заочного навчання, відділення довузівської підготовки; відділення перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів внутрішніх справ; центр післядипломної освіти.

Відповідно до зазначеної постанови Кабміну у підпорядкування університету було передано Запорізький юридичний інститут МВС України – вищий навчальний заклад III рівня акредитації, який свого часу було створено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 1994 р. № 529. Першим ректором інституту був заслужений юрист України, генерал-майор міліції Тищенко Микола Валер'янович, (1994–2002). Його наступником став заслужений юрист України генерал-майор міліції Алфьоров Сергій Миколайович (2002–2011), який з лютого 2011 р. очолює Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. 27 липня 2011 р. розпорядженням Кабінету Міністрів України № 727-р «Про реорганізацію мережі вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ» Запорізький юридичний інститут було ліквідовано.

День знань

Міжнародна науково-практична конференція з питань підготовки поліцейських, присвячена 40-річчю з дня заснування навчального закладу

За 47 років існування навчального закладу підготовлено понад 23 тисячі висококваліфікованих юристів. Серед випускників – 22 генерали міліції, інші відповідальні службові особи органів внутрішніх справ, понад 150 науковців та викладачів. Загалом в університеті навчальний процес забезпечують 18 кафедр. Сьогодні університет здійснює підготовку фахівців за спеціальностями «Правоохоронна діяльність» та «Правознавство». У складі університету функціонують факультети підготовки фахівців для підрозділів кримінальної міліції, міліції громадської безпеки, слідства, факультет заочного навчання працівників органів внутрішніх справ, Криворізький факультет, центр післядипломної освіти, а також навчально-науковий інститут права. Загалом на факультетах університету навчаються понад 5 тис. курсантів, студентів та слухачів.

На сьогодні в університеті створено найпотужніший у регіоні потенціал вчених-юристів, який налічує 18 докторів наук і професорів та понад 150 кандидатів наук і доцентів. Науково-педагогічний склад університету успішно реалізує концепцію практичного навчання, яка передбачає взаємопов'язану систему формування вмінь і навичок, необхідних майбутнім офіцерам міліції.

Сьогодні навчальний заклад продовжує поступово зміцнювати свій науковий потенціал, який здатний здійснювати на належному рівні підготовку майбутніх правоохоронців. З цією метою в університеті відкрито докторантуру та ад'юнктуру з наукових спеціальностей 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право та 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право, а також першими в регіоні на базі навчального закладу університету було відкрито 2 спеціалізовані вчені ради з правом захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальностями 12.00.07, 12.00.08 та 12.00.09, а з 2009 р. функціонує спеціалізована вчена рада із правом захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора та кандидата юридичних наук за цими ж спеціальностями.

Вчені університету постійно беруть участь у розробці пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства. Для наукового забезпечення потреб практики створено та функціонують наукові лабораторії проблем громадської безпеки і правопорядку та соціологічного моніторингу, які протягом року здійснюють понад 20 наукових досліджень.

Офіцерський випускний бал

Також завдяки своєму науковому потенціалу на базі Придніпровського наукового центру Національної академії наук та Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України створено юридичну секцію з метою об'єднання зусиль вчених-юристів всього Придніпровського регіону (Дніпропетровська, Запорізька та Кіровоградська області) для проведення найбільш вагомих наукових досліджень юридичного спрямування.

Щороку в університеті організовується та проводиться до 40 науково-практичних заходів (науково-практичні конференції, семінари, круглі столи); створено та функціонує наукове товариство курсантів та студентів, до складу якого входить понад 200 членів.

Активно розвивається науково-дослідна та видавнича діяльність. Щороку збільшується кількість навчально-методичних і наукових видань, підготовлених фахівцями університету. Якщо у 1998 р. їхня кількість становила 5, то в 2012 р. – 86 (серед них це 12 підручників та посібників з грифом МОН та МВС України, 34 монографій та 14 посібників тощо). Університет є засновником та видавцем фахового періодичного наукового видання – збірника наукових праць «Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ».

За час становлення навчального закладу з 1998 р. започатковано та активізовано науково-дослідну роботу. Здебільшого вона здійснюється відповідно до законодавства, нормативних документів МОН та МВС України, головних напрямів наукових досліджень, визначених МВС України. Останнім часом пріоритетними напрямками досліджень, згідно з наказом МВС України «Про визначення ДДУВС базовим вищим навчальним закладом МВС з підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки» від 15.09.2008 р. № 439, стали підготовка матеріалів, необхідних для належного забезпечення навчального процесу і наукових досліджень у сфері забезпечення охорони громадського порядку.

З метою створення передумов для забезпечення якісної підготовки кадрів для органів внутрішніх справ на рівні європейських і світових стандартів, посилення ролі університету в становленні майбутніх працівників органів внутрішніх справ здійснюється міжнародна діяльність навчального закладу. Дніпропетровським державним університетом внутрішніх справ установлено контакти з 37 навчальними закладами, науковими організаціями та правоохоронними установами 15 країн, серед яких: Московський університет МВС РФ, Владимирський юридичний інститут Федеральної служби виконання покарань РФ, Краснодарський університет МВС РФ, Технологічний коледж м. Кантон Університету штату Нью-Йорк, Українська асоціація випускників французьких освітніх програм, Академія «Штефан чел Маре» МВС

Республіки Молдова, Псковський юридичний інститут Міністерства юстиції РФ, Інститут підготовки керівної адміністрації Університету Овернь (Франція), Інститут підготовки поліцейських Іллінойського університету (США), Німецький фонд міжнародного правового співробітництва (ФРН), Всеросійський науково-дослідний інститут МВС РФ, Академія МВС Киргизької Республіки, Академія фінансової поліції Республіки Казахстан, Волгоградська академія МВС РФ, Академія МВС Республіки Білорусь, Нижегородська академія МВС РФ.

Круглий стіл з проблем місцевого самоврядування

В університеті створено дніпропетровські осередки Асоціації українських правників, головою якого є д.ю.н., проф. Л.Р. Наливайко, а також Асоціації кримінального права, головою якого є к.ю.н., доц. В.Ф. Примаченко.

Також сьогодні в університеті функціонують шість наукових шкіл, в межах яких виконуються наукові дослідження, а саме: «Запобігання злочинам та правопорушенням органами внутрішніх справ» (керівник – д.ю.н., професор Алфьоров С.М.), «Верховенство права у сфері правосуддя» (керівник – д.ю.н., професор Тертишник В.М.), «Актуальні проблеми адміністративного права та процесу України» (керівник – д.ю.н., доцент Мінка Т.П.), «Тактичні основи забезпечення досудового розслідування» (керівник – д.ю.н., професор Чаплинський К.О.), «Актуальні проблеми державотворення, правотворення та правозастосування» (керівник – д.ю.н., професор Наливайко Л.Р.), «Проблеми трудового права в умовах реформування економіки» (керівник – к.ю.н., доцент Обушенко О.М.).

За результатами всеукраїнських рейтингів університет протягом останніх років входить до числа кращих юридичних навчальних закладів держави.

Університетом налагоджено зв'язки та здійснюється співпраця з десятками неурядових, громадських організацій та фондів міжнародного, всеукраїнського та регіонального рівнів.

Студенти університету – призери обласного турніру з правознавства

РЕКТОРИ УНІВЕРСИТЕТУ

НЕГОДЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ
(1997-2011 рр.)

Вчений-правознавець, перший керівник навчального закладу у статусі вузу. Доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, відмінник освіти України, лауреат премії імені Ярослава Мудрого Національної академії правових наук України, почесний працівник МВС України; нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ (1998-2011).

Народився 15 червня 1954 р. в м. Середина-Буда Сумської області. Закінчив Дніпропетровську спеціальну середню школу міліції (1978 р.), Київську вищу школу міліції МВС СРСР ім. Ф.Е. Дзержинського (1983 р.), Академію МВС СРСР (1991 р.). 35 років свого життя віддав службі в органах внутрішніх справ. Генерал-лейтенант міліції у відставці.

Практичний досвід роботи в правоохоронних органах здобув, працюючи інспектором підрозділів боротьби з розкраданням соціалістичної власності УВС Запорізького облвиконкому.

Засідання спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій

З 1980 р. – на науково-педагогічній роботі в системі освіти МВС: викладач-методист навчального відділу Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції МВС СРСР; викладач, старший викладач циклу кримінального права та загально-правових дисциплін Дніпропетровського училища міліції МВС України; начальник кафедри кримінального права та кримінології Запорізького юридичного інституту МВС України і за сумісництвом – доцент Запорізького державного університету (нині – Запорізький національний університет), де викладав конституційне право України, а згодом – доцент Запорізького інституту державного та муніципального управління (нині – Класичний приватний університет), де викладав кримінологію; ректор Дніпропетровського училища міліції МВС України.

З вересня 1997 р. по січень 2011 р. – ректор Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, нині – ректор Дніпропетровського гуманітарного університету.

У 1991 р. в Академії МВС СРСР захистив кандидатську дисертацію «Кримінологічна характеристика та попередження органами внутрішніх справ злочинів у сфері автотранспортних послуг», 2004 р. в Національному університеті внутрішніх справ – докторську дисертацію «Забезпечення органами внутрішніх справ прав і свобод людини: організаційно-правові засади». У 1997 р. присвоєно вчене звання доцента, 2001 р. – професора; 2002 р. указом Президента України – почесне звання «Заслужений юрист України».

Напрямки наукової діяльності: права і свободи людини, кримінологія, охорона праці в галузі. Підготував двох докторів та десять кандидатів юридичних наук. Очолював спеціалізовану вчену раду СРК 08.727.01 Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук та був заступником голови спеціалізованої вченої ради Д 08.727.02 університету із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук.

Негодченко О.В. вже багато років плідно працює в редакційних колегіях юридичних видань. У 1999-2004 рр. перебував у складі редколегії журналу «Законодавство України: науково-практичні коментарі», в теперішній час є заступником головного редактора журналу «Право і суспільство»; був головою редколегії «Наукового вісника Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ» та членом редколегії журналу «Міліція України». Є членом редакційної ради Міжнародної поліцейської енциклопедії (10 томів) та науково-популярного видання «Антология сыска» (6 томів). За ініціативою О.В. Негодченка створено громадсько-публіцистичне періодичне видання – університетська газета «Правознавець Придніпров'я».

На нараді в облдержадміністрації з нагоди Дня науки

Академік Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності (м. Санкт-Петербург) та Міжнародної інженерної академії (м. Москва); член-кореспондент Міжнародної кадрової академії (м. Київ); член Кримінологічної асоціації України, член правління Всеукраїнського фонду юридичної науки Академіка права В.В. Сташиса.

Автор і співавтор понад 150 наукових та навчально-методичних праць, серед яких: підручники «Основы охраны труда» (1999), «Охорона праці в органах внутрішніх справ» (2008); монографії «Організаційно-правові засади діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення прав і свобод людини» (2003), «Кадровое обеспечение полиции США» (2003); «Права громадян у сфері виконавчої влади: адміністративно-правове забезпечення реалізації та захисту» (2008), навчальні посібники «Основи правознавства» (2000-2008), «Основи діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення прав і свобод людини» (2005) та ін.

За внесок у розвиток юридичної науки та освіти, підготовку висококваліфікованих кадрів правоохоронців удостоєний багатьох урядових, відомчих, закордонних відзнак та премій. Так, у 2002 р. його діяльність була відзначена премією МВС України «Лицар звитяги» в номінації «Кращий ректор ВНЗ МВС 2001 року». У березні 2006 року він став переможцем щорічного обласного конкурсу «Світоч Придніпров'я» у номінації «Кращий юрист Придніпров'я в 2005 році» (організатори конкурсу – Дніпропетровська обласна рада та Дніпропетровська обласна державна адміністрація).

В Національній школі поліції Франції

Як перший керівник вищого навчального закладу, Негодченко О.В. доклав значних зусиль для становлення та зміцнення престижу вузу в Україні шляхом здобуття ним таких досягнень: акредитація за найвищим IV рівнем, зростання кадрового наукового потенціалу та організація за його ініціативи підготовки у спеціалізованих вчених радах наукових кадрів вищої кваліфікації для потреб як університету, так і багатьох вузів України, розбудова матеріальної бази, налагодження та розвиток зв'язків університету з навчальними закладами поліцейського і загальноюридичного профілю з 15 країн світу.

АЛФЬОРОВ СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ
(2011 р. – по тепер. час)

Вчений-правознавець. Доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України. Має багатий практичний досвід роботи в підрозділах міліції. Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України.

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ (з 2011 р.).

Народився 22 жовтня 1956 р. в м. Жердівка Тамбовської області. У 1986 р. закінчив Київську вищу школу МВС СРСР ім. Ф.Е. Дзержинського (нині – Національна академія внутрішніх справ), 1990 р. – Академію МВС СРСР (нині – Академія МВС РФ).

В органах внутрішніх справ з 1977 р. Працював дільничним інспектором міліції Орджонікідзевського райвідділу, старшим дільничним Жовтневого райвідділу, заступником начальника Комунарського райвідділу, начальником Заводського райвідділу м. Запоріжжя.

З 1993 р. – в апараті УМВС України в Запорізькій області. 1998-2000 р.р. – начальник адміністративної служби міліції. 2000-2001 рр. – заступник начальника УМВС – начальник міліції громадської безпеки, 2001-2002 рр. – начальник УМВС України в Запорізькій області.

2002-2005 р.р. – ректор Запорізького юридичного інституту МВС України, 2006–2011 р.р. – проректор Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ – начальник Запорізького юридичного інституту ДДУВС. З лютого 2011 р. – ректор Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.

Урочистості випуску

У сучасних умовах широкомасштабної адміністративної реформи, оптимізації структури органів державної влади, реформування системи вищої освіти в цілому та МВС України, зокрема, життя поставило перед Дніпропетровським державним університетом внутрішніх справ нові складні завдання. 27 липня 2011 р. розпорядженням Кабінету Міністрів України № 727-р «Про реорганізацію мережі вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ» Запорізький юридичний інститут було ліквідовано, а більшість його науковців і педагогів переведено працювати до Дніпропетровська. За таких обставин увесь тягар відповідальності за збереження та примноження кадрового, наукового і матеріально-технічного потенціалу новоствореного колективу ліг саме на плечі С.М. Алфьорова.

У 2003 р. в Національному університеті внутрішніх справ захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Діяльність органів

внутрішніх справ по протидії злочинності у курортних регіонах (кримінологічне дослідження на матеріалах Запорізької області)», у 2011 р. – на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за темою «Адміністративно-правовий механізм протидії корупції в органах внутрішніх справ». Вчене звання доцента присвоєно у 2003 р., професора – 2012 р.

Підготував 12 кандидатів юридичних наук. Голова спеціалізованої вченої ради Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора та кандидата юридичних наук.

Науковий семінар з нагоди річниці прийняття Загальної декларації прав людини

Очолює редакційну колегію збірника наукових праць «Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ».

Автор та співавтор понад 90 наукових, навчально-методичних та публіцистичних праць, зокрема монографій «Адміністративно-правова діяльність щодо протидії корупції в органах внутрішніх справ» (2011), «Кримінальна відповідальність за погрози застосування фізичного насильства» (2011), навчальних посібників «Адміністративне процесуальне право» (2013), «Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ» (2013).

Генерал-майор міліції (2001). Заслужений юрист України (2007). Депутат Запорізької обласної ради. Член Національної спілки журналістів України. Очолює Запорізьку секцію Українського відділення Міжнародної поліцейської асоціації.

Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня та багатьма відзнаками МВС України.

Керівництво Української секції Міжнародної поліцейської асоціації

Очолюючи нині університет, С.М. Алфьоров спрямовує забезпечує якісний рівень підготовки фахівців, належні умови праці персоналу, захист його трудових і соціальних прав та інтересів, розширення співпраці з органами державної влади, місцевого самоврядування та громадськістю.

ПРОРЕКТОРИ З НАУКОВОЇ РОБОТИ

МИСЛИВИЙ ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ
(1999-2001 рр., 2006-2011 рр.)

Вчений-правознавець. Доктор юридичних наук, професор. Указом Президента України нагороджений орденом «За заслуги» ІІІ ступеня. Очолює наукову школу кримінально-правових та кримінологічних проблем безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту.

Заступник голови Ради філіалу Фонду вчених ДДУВС у 1999-2001, 2006-2011 рр.

Народився 9 вересня 1946 р. в м. Кусари Азербайджанської РСР.

У 1972 р. закінчив Харківський юридичний інститут ім. Ф.Е. Дзержинського (нині – Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого), у 1983 р. – ад'юнктуру Київської вищої школи МВС СРСР ім. Ф.Е. Дзержинського (нині – Національна академія внутрішніх справ).

У 1972-95, 1998-2005 рр. перебував на службі в органах внутрішніх справ. Полковник міліції у відставці. Працював слідчим в УВС м. Запоріжжя та м. Києва.

З 1987 р. на науково-педагогічній роботі. Обіймав посади викладача, старшого викладача кафедри кримінального права Київської вищої школи міліції МВС СРСР, доцента кафедри кримінального права Української академії внутрішніх справ, за сумісництвом – наукового співробітника Інституту законодавства Верховної Ради України. 1995-1998 рр. – проректор з наукової роботи Запорізького інституту державного і муніципального управління (нині – Класичний приватний університет).

Із зарубіжними колегами в музеї університету

З 1998 по 2011 р. працював у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ: начальник кафедри кримінального права та кримінології, проректор з наукової роботи – начальник науково-дослідного та редакційно-видавничого відділу, перший проректор, проректор з міжнародних зв'язків, проректор з наукової роботи. З вересня 2011 р. – професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Національного університету державної податкової служби України.

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою „Боротьба органів внутрішніх справ з дорожньо-транспортними злочинами, пов'язаними із заподіянням шкоди пішоходам", 2006 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук „Злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту (кримінально-правове та кримінологічне дослідження)". У 1993 р. присвоєно вчене звання доцента, 2001 р. – професора.

Був членом робочої комісії Президії Верховної Ради УРСР з підготовки Проекту Кримінального кодексу України від 1990 р., членом робочої групи альтернативного проекту КК 2001 р.

Член редакційних колегій фахових періодичних наукових видань «Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ», «Право і суспільство», «Вісник Академії митної служби України».

Підготував 7 кандидатів юридичних наук. Очолював спеціалізовану вчену раду Д 08.727.02 Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) юридичних наук та був заступником голови спеціалізованої вченої ради СРК 08.727.01 університету із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних.

Творчий доробок налічує понад 100 наукових та навчально-методичних публікацій, найголовніші з яких: монографія „Злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту" (2004), 2 підручники, 4 навчальних посібники, 6 видань Науково-практичного коментаря до КК України 1960 р. (1994-1995, 1997-2000) та 4 видання Науково-практичного коментаря до Кримінального кодексу України 2001 р. (2001, 2005, 2008, 2010).

Вручення дипломів переможцям конкурсу Фонду 2010 р. на краще видання

За бездоганну службу, вагомий внесок у розвиток юридичної науки і освіти удостоєний багатьох відзнак, нагород і премій. Є почесним професором Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (2009).

Як проректор вузу з наукової роботи безпосередньо забезпечував підготовку науково-педагогічних кадрів та розбудову видавничої справи, зробив чималий внесок у розвиток міжнародних зв'язків та співпрацю університету з науковою громадськістю регіону та держави.

ШИНКАРЕНКО ІГОР РОСТИСЛАВОВИЧ
(2002-2006 рр.)

Вчений-правознавець у галузі оперативно-розшукової діяльності. Під його керівництвом підготовлено та захищено 14 кандидатських дисертацій. Відмінник освіти України.

Заступник голови Ради філіалу Фонду вчених ДДУВС у 2002-2006 рр.

Народився 13 серпня 1955 р. в м. Харкові. У 1979 р. закінчив Харківський авіаційний інститут, 1992 р. – Вишу юридичну заочну школу МВС Російської Федерації. Працював майстром Харківського приладобудівного заводу ім. Т.Г. Шевченка. 1979-81 рр. – служба в лавах Радянської армії. В органах внутрішніх справ з 1981 по 2008 р. Пройшов шлях від оперуповноваженого карного розшуку до проректора з наукової роботи університету. Нині – професор кафедри оперативно-розшукової діяльності університету. Полковник міліції у відставці.

Сфера наукових інтересів: історія формування теорії оперативно-розшукової діяльності як окремої галузі науково знання; теоретичні проблеми формування метатеорії та приватних теорій («взаємодії», «оперативного пошуку», «оперативно-розшукового моніторингу», «оперативного прогнозування») оперативно-розшукової діяльності; прикладні проблеми організації і тактики пошукової роботи, розвідувальної діяльності; координації і взаємодії оперативних підрозділів сектору безпеки України щодо протидії злочинності та нейтралізації загроз національній безпеці.

В управлінні ФБР (США, 2005 р.)

Автор та співавтор понад 120 наукових та навчально-методичних праць (підручники – 4 (гриф МОН); посібники – 23 (4 грифа МОН, 2 грифа МВС; 1 – гриф ДПА); науково-практичні рекомендації – 10; монографії – 6; експертна доповідь – 1; енциклопедичні видання – 2; науково-практичний коментар – 1; 78 наукових статей):

Член редакційної колегій фахового збірника наукових праць «Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ».

Брав участь в розробці проектів Закону України “Про органи внутрішніх справ”, „Про місцеву міліцію”, „Про внутрішні війська” та Комплексної програми підготовки дільничних інспекторів міліції.

ВИКОНАВЧІ ДИРЕКТОРИ РАДИ ФІЛІАЛУ ФОНДУ ВЧЕНИХ ДДУВС

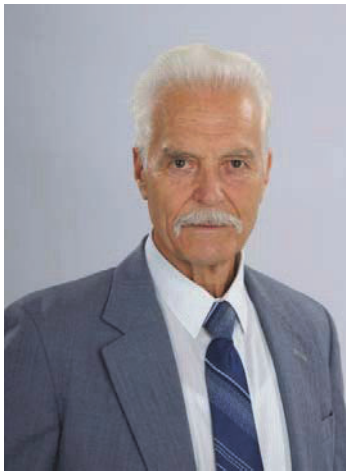

ПОПОВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ МИХАЙЛОВИЧ
(1999-2010 рр.)

Доктор філологічних наук, професор, професор кафедри мовної підготовки університету. Автор понад 700 публікацій з історії української літературної мови, лексикографії, діалектології, термінології, української літератури та ін. Під його науковим керівництвом захищено 12 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук.

У 1991-97 рр. працював завідувачем кафедри загального та слов'янського мовознавства Дніпропетровського державного університету, а з 1998 по 1999 р. – завідувачем кафедри історії та українознавства Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. Член двох спеціалізованих вчених рад (Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара та Запорізький національний університет) із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності 10.02.01 – українська мова.

Керівництво університету з Іваном Драчем і Валентиною Гончар

Колом наукових інтересів А.М. Поповського на сьогодні є етнолінгвістика, історія мови й антропоніміки, мова професії, правознавча термінологія, ораторське мистецтво та ін.

Удостоївся визнання Міжнародного біографічного центру (Кембридж, Великобританія, 1995, т.16) за наукові праці з україністики та почесного звання Американського біографічного інституту – "Людина року" (1997). У 2001 р. нагороджено відзнакою Міністерства освіти і науки України „Відмінник освіти України".

А.М. Поповський – співавтор "Енциклопедії Сучасної України", "Української літературної енциклопедії", "Українська мова. Енциклопедія", "Шевченківської енциклопедії". Член редколегії збірника наукових праць "Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ" та редколегій ряду громадських, літературно-художніх та наукових часописів України.

А.М. Поповський є головою Конгресу української інтелігенції Дніпропетровщини, головою міського товариства "Просвіта" ім. Т.Г. Шевченка, членом товариства краєзнавців, керівником літературної студії "Молоді таланти". Делегат всеукраїнських з'їздів: Конгресу української інтелігенції, товариства "Просвіта" ім. Т.Г. Шевченка; учасник 2-го Всесвітнього форуму українців у Києві 18-20 серпня 2001 року, 5-го Міжнародного конгресу україністів у Чернівцях 25-29 серпня 2002 року, 6-го Міжнародного конгресу україністів у Донецьку 28 червня – 2 липня 2005 року, VI Міжнародного фестивалю українського фольклору «Берегиня» 8-10 жовтня 2010 року. Постійний учасник обласних радіо- й телепередач з мовних питань, проблем культури, краєзнавства, освіти й літератури. Активно працює з обдарованою молоддю: керівник університетського творчого клубу «Поетична Феміда».

У 2003 р. А.М. Поповського нагороджено медаллю "Будівничий України" за вагомий особистий внесок у справу українського національного відродження, розбудову та зміцнення Української держави.

ВІНІЧЕНКО ТАМАРА ГРИГОРІВНА
(2003-2006 рр.)

Кандидат філологічних наук, доцент. З 2002 по 2006 р. працювала доцентом кафедри іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.

У 1957 р. закінчила Одеський державний педагогічний інститут іноземних мов. З 1961 р. працювала в Дніпропетровському сільськогосподарському інституті на посадах старшого лаборанта, викладача, старшого викладача, завідувача кафедри іноземних мов.

У 1983 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук на тему «Термінологічна лексика і система підмов». Вчене звання доцента присвоєно у 1987 р. З 2007 по 2009 р. – доцент кафедри іноземних мов Національного гірничого університету.

Перебуваючи нині на заслуженому відпочинку, Т.Г. Винниченко продовжує брати активну участь у громадському житті міста.

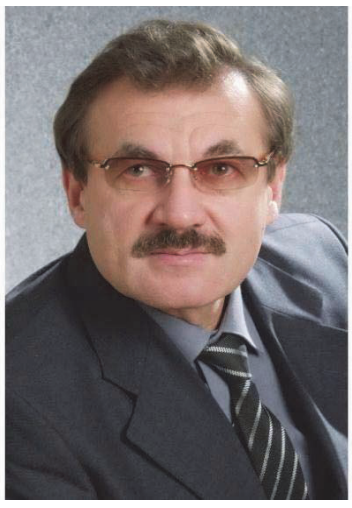

ТЕРТИШНИК ВОЛОДИМИР МИТРОФАНОВИЧ
(з 2011 р. – по тепер. час)

Доктор юридичних наук, завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін університету. Сьогодні під його керівництвом у м. Дніпропетровську створюється нова наукова школа з проблем правосуддя. Зумів поєднати багатий досвід практичної роботи з процесуальною наукою, став відомим в Україні вченим-юристом, є творчою неординарною особистістю.

У 1979 р. з відзнакою закінчив Вищу слідчу школу МВС СРСР в м. Волгограді, одержав спеціальність юриста-правознавця і був призначений на посаду слідчого, а згодом – слідчого з особливо важливих справ УМВС України в Сумській області. В 1986 р. у Всесоюзному НДІ МВС СРСР в м. Москві захистив кандидатську дисертацію і здобув науковий ступінь кандидата юридичних наук.

Працював на посаді завідувача кафедри Харківського національного університету внутрішніх справ, професором та завідувачем секцією правознавства Сумського державного університету. Став засновником юридичного факультету у м. Суми. З 1 вересня 1998 р. працює в Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ. На сьогодні є завідуючим кафедрою кримінально-правових дисциплін.

Підготував і видав друком понад 200 наукових і науково-методичних праць (серед яких 4 монографії, 28 навчальних посібників та підручник).

Володимир Тертишник як одноособовий автор Науково-практичного коментаря до Кримінально-процесуального кодексу України став лауреатом 4-го Всеукраїнського конкурсу на краще юридичне видання. Нагороджений медаллю Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення».

Є членом Національної спілки письменників України. Став лауреатом музичного конкурсу Придніпров'я як поет-пісняр .

За активну творчу діяльність у 2010 році нагороджений медаллю А. П. Чехова.

РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Рада молодих учених (далі – РМВ) університету плідно співпрацює з РМВ Дніпропетровської області та вже кілька років поспіль бере активну участь у проведенні обласних конкурсів, таких як: «Кращий молодий вчений» (у 2010 році переможцем конкурсу у гуманітарному напрямі став к.ю.н. В.С. Березняк) та «Краща рада молодих вчених», які проводяться під патронатом Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

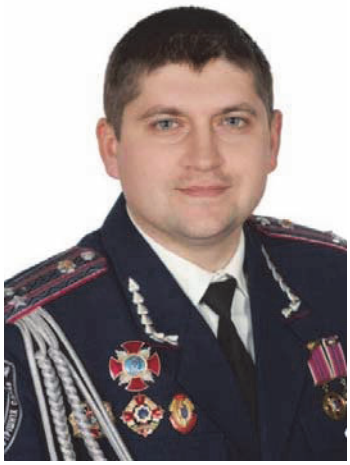

Голова Ради молодих учених університету Титаренко Олексій Олексійович, кандидат юридичних наук, доцент

Наразі до складу РМВ університету входять 75 молодих учених, з яких 44 мають науковий ступінь кандидата наук. Очолює РМВ начальник відділу організації наукової роботи кандидат юридичних наук, доцент Титаренко Олексій Олексійович. Основною метою ради є об'єднання зусиль молодих науковців університету щодо вирішення актуальних наукових проблем юриспруденції, правоохоронної діяльності, допомоги ад'юнктам (аспірантам), здобувачам у підготовці, здійсненні та оприлюдненні результатів наукових досліджень.

РМВ навчального закладу співпрацює з іншими вищими навчальними закладами регіону, а також з Асоціацією українських правників, Кримінологічною асоціацією України, Всеукраїнською громадською організацією «Асоціація кримінального права», Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей тощо.

СПІВПРАЦЯ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ З ФОНДОМ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

На особливу увагу заслуговує Фонд соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей, через співпрацю з яким всебічно популяризується навчальна та наукова діяльність університету в регіоні. Його науковці є учасниками організованих Фондом численних конкурсів та виставок наукових, навчально-методичних та художньо-публіцистичних видань. Тісна взаємодія Фонду вчених з університетом забезпечувалась завдяки активній громадські роботі виконавчих директорів Фонду вчених, якими свого часу були Поповський Анатолій Михайлович та Вініченко Тамара Григорівна. Нині гідним їхнім послідовником у цій справі є Тертишник Володимир Митрофанович.

Вручення дипломів генеральним директором Фонду вчених Чередниченко Л.Л. переможцям Конкурсу-2012 на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

На сьогодні університетом у співпраці з Фондом активно здійснюються заходи щодо популяризації наукових досягнень, реальної підтримки діяльності та життя вчених регіону.

Так, за підсумками обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», організованих останніми роками Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України і членам їх сімей, лауреатами конкурсу у номінаціях «Монографії», «Підручники», «Навчальні посібники», «Навчально-методичні посібники з інноваційних технологій у навчанні», «Художньо-публіцистична література» стали такі автори – науковці університету: професори І.Г. Богатирьов, М.Г. Вербенський, В.Г. Грибан, М.В. Корнієнко, Л.М. Лобойко, Є.І. Макаренко, О.В. Негодченко, В.М. Тертишник, О.Ф. Фрицький, К.О. Чаплинський; доценти: В.О. Боняк, Д.Г. Заброда, О.В. Лускатов, І.В. Пиріг, А.В. Самотуга, І.А. Сердюк, О.О. Титаренко, Т.Е. Тєлькінєна. Значним серед переможців конкурсу є представництво молодих науковців університету: В.С. Березняк, М.С. Городецька, О.О. Мислива та ін.

На грудневому 2012 р. засіданні вченої ради університету генеральний директор Фонду Лариса Лук'янівна Чередниченко, яка незмінно вже 15 років опікується цією громадською організацією, вручила переможцям конкурсу грамоти. Ними стали: у номінації «Монографії» – С.М. Алфьоров, Т.П. Мінка, Л.Р. Наливайко, І.В. Пиріг, М.М. Чабаненко, К.О. Чаплинський, С.А. Шалгунова, В.А. Завгородній; у номінації «Навчальні посібники» – О.М. Куракін, В.М. Руфанова, О.О. Титаренко; у номінації «Словники» – М.В. Беляєва, Л.Р. Наливайко; у номінації «Молодий вчений» – В.С. Березняк, В.В. Шаблистий, І.М. Веріго, Г.В. Ревіна, Д.В. Сіц, О.І. Соболь, Н.В. Уварова.

Підсумки конкурсу 2012 р. співпали з відзначенням 15-ї річниці з дня заснування Фонду. З нагоди цієї дати керівництво та вчені університету за внесок у сприяння діяльності Фонду, популяризацію результатів наукових досліджень також були відзначені грамотами: С.М. Алфьоров, О.М. Обушенко, А.М. Поповський, В.М. Тертишник, О.О. Титаренко та ін.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

ПВНЗ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ»

Свою історію Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля (перша назва – Дніпропетровська академія управління, бізнесу і права) розпочав у 1993 році.

Університет – ровесник незалежної української держави: він молодший за неї менш, ніж на два роки.

Саме на початку 1993 р. усім, для кого відродження України як самостійної, демократичної, економічно розвинутої держави було одним із найголовніших завдань, стало зрозуміло, що вдосконалення системи освіти є найважливішою складовою у вирішенні цього завдання, а зумовлені цим соціальні, політичні та правові перетворення в суспільстві мали відбуватися не спонтанно, а з урахуванням потенціалу знань, накопичених провідними країнами світу.

21 вересня 1993 р. у приміщенні читальної зали бібліотеки Дніпропетровського монтажного технікуму відбулася перша лекція з основ економіки для студентів першого курсу Дніпропетровської академії управління, бізнесу та права. Саме з неї й розпочався навчальний процес у першому на Дніпропетровщині недержавному навчальному закладі нового типу.

У червні 1994 року була отримана ліцензія Міністерства освіти і науки на підготовку фахівців за першими спеціальностями, якими стали: економіка підприємства, фінанси, облік та аудит, маркетинг та переклад. Восени того ж 1994 року, у листопаді, вийшов з друку перший номер журналу «Академічний огляд». А взимку, на початку 1995 року, Академія отримала можливість «оселитися» за своєю нинішньої адресою – у комплексі будівель на Набережній Леніна, 18.

В університеті здійснюється підготовка за 23 напрямами та спеціальностями, а також перепідготовка спеціалістів та підвищення кваліфікації у форматі післядипломного навчання у сфері економіки, фінансів, фондового ринку, менеджменту, маркетингу, права, товарознавства, ділової іноземної мови та психології.

Цікавим починанням є реалізація з 2009 р. спільного з міською радою проекту «Університет третього тисячоліття», в якому пройшли навчання більше 2000 слухачів пенсійного віку.

У складі університету діють філії: Кременчуцький інститут у м. Кременчуці Полтавської обл., Ренійський інститут у м. Рені Одеської обл. Найважливішими досягненнями університету є отримання у 2011 р. міжнародних сертифікатів якості

DQS-UL Group (Німеччина), IQNet (Швейцарія) та українського сертифікату якості Національної агенції акредитації України «Приріст» на відповідність системи управління якістю надання освітніх послуг та проведення наукових досліджень в університеті європейським стандартам ISO 9001-2008; у 2013 р. сертифікату Європейської ради з бізнес-освіти про міжнародну сертифікацію програми підготовки магістрів з бізнес-адміністрування міжнародною школою бізнесу. У 2013 р. університет став лауреатом 17-го Українського національного конкурсу якості на засадах моделі досконалості EFQM та отримав Диплом як кращий в категорії «Лідерство через бачення, натхнення, чесність».

Наукова робота у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля спрямована на дослідження особливостей і тенденцій становлення та розвитку ринкових відносин в Україні, проблем психології, соціології, педагогіки, лінгвістики та права. Система управління якістю наукових досліджень в Університеті визнана незалежними сертифікаційними установами України, Швейцарії, Німеччини та Китаю такою, що відповідає стандартам ISO 9001-2008.

Університет надає перевагу практичному застосуванню наукових розробок, тому до досліджень залучаються не тільки науковці-теоретики, а й практики, аспіранти та студентська молодь. За 20 років в Університеті сформувалося десять наукових шкіл, у рамках яких проводяться фундаментальні та прикладні дослідження згідно з комплексними науково-дослідними темами, яких зареєстровано шістнадцять.

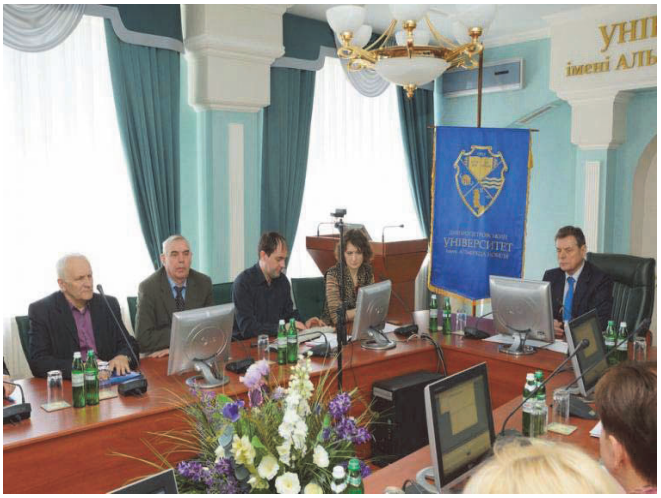

Наукова зміна у нашому Університеті формується через підготовку науковців в аспірантурі, що функціонує з 1998 р., та докторантурі, відкритій у 2002 р. За роки існування аспірантури 88 осіб закінчили аспірантуру і 53 аспіранти та здобувачі захистили кандидатські дисертації.

Високій ефективності діяльності аспірантури сприяє спеціалізована вчена рада із захисту кандидатських дисертацій, яка успішно працює в університеті уже більше 10 років.

Спільно з науковим відділом працює постійно діючий клуб аспірантів та здобувачів. Це дає можливість аспірантам та молодим науковцям висловити свій погляд на актуальні проблеми сьогодення, поспілкуватися та обмінятися думками з колегами, набути певного досвіду презентації своїх досліджень.

Університет включено до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави.

Він є засновником трьох фахових видань: науковий журнал «Академічний огляд»; збірник наукових праць «Європейський вектор економічного розвитку» та збірник наукових праць «Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму», які входять до міжнародних науково-метричних баз IndexCopernicus™, Ulrich's Periodicals Director (UlrichsWeb), Elibrary.ru, а також наукового періодичного видання «Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля», серії: «Педагогіка та психологія», «Філологічні науки» та «Юридичні науки».

Вже 10 років університет є лідером з просування ідей Нобелівського руху в Україні та світі. Зокрема, у 2003 р. було відкрито Залу Нобелівських лауреатів з економіки; у 2008 р. – унікальний, що не має аналогів у світі, меморіально-парковий комплекс «Планета Альфреда Нобеля», який став одним із символів м. Дніпропетровська.

Університет став відомим провідником ідей Нобелівського руху не тільки в Україні, а й далеко за її межами. У 2008 році Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля започаткував регулярне проведення Міжнародного Нобелівського економічного форуму «Світова економіка XXI століття: цикли та кризи». З того часу було проведено три Всесвітні Нобелівські економічні конгреси, в яких взяли участь лауреати Нобелівської премії, директори Інститутів економіки національних академій наук України, Російської Федерації, Білорусі, Польщі, Казахстану, Румунії, провідні вчені, науковці та фахівці з інших країн світу.

На базі університету створені і діють такі центри, інститути та школи: Українсько-польський центр сприяння розвитку менеджменту, підприємництва та інвестицій; центр маркетингових та соціологічних досліджень; інститут розвитку економіки та суспільства; лабораторія експертизи непродовольчих товарів; Міжнародна школа бізнесу; студентська науково-практична лабораторія ринкових досліджень.

Професорсько-викладацький склад університету укомплектований висококваліфікованими кадрами, зі 174 викладачів 95 мають наукові ступені, зокрема, 67 кандидатів наук та 18 докторів наук.

Протягом останніх 5 років викладачами університету видано більше 120 монографій, 250 підручників і навчальних посібників. За останні п'ять років видано понад 5000 статей і тез доповідей у наукових журналах і збірниках, у тому числі це публікації у фахових та закордонних виданнях.

Крокуючи у XXI сторіччя, університет розширював свої горизонти та ставив амбітні та далекоглядні цілі. Маленькі кроки закладали фундамент стрімкого розвитку на майбутні десятиріччя.

Як зазначають теоретики та практики менеджменту, основне завдання кожної організації, яка народжується, працює та розвивається, – залишитися на довгі роки на стадії зростання, у зоні максимальної ефективності. Компанії, що заспокоювалися результатами, яких вони досягли, не помічали, що час невпинно летить. Тільки швидко рухаючись, можливо відповідати вимогам часу або випереджати його.

Основним джерелом такого руху вперед є інновації. Колектив університету переконаний, що інноваційний розвиток є основою стратегічного замислу нашого навчального закладу. Інновації в університеті торкнулись практично кожної складової, кожного напряму діяльності: навчальної, наукової, міжнародної, громадської та ін.

Університет розвивається як багатопрофільний академічний університетський комплекс, який поєднує в собі традиції та новації в освіті, в наукових дослідженнях, у формуванні єдиного простору культури особистості і соціуму. За 20 років університет сформував творчий, кадровий, науково-методичний потенціал, достатній для виконання ролі одного з провідних національних центрів освіти і науки.

20 РОКІВ РЕКТОРСТВА!

ХОЛОД БОРИС ІВАНОВИЧ

Ректор Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля, доктор економічних наук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України, член Клубу ректорів Європи, іноземний член Російської академії природничих наук, дійсний член Академії економічних наук України, дійсний член Російської міжрегіональної Академії соціальних технологій та місцевого самоврядування, дійсний член Міжнародної Академії біоенергетичних технологій, автор ідеї і проекту створення у 1993 році Дніпропетровського Університету імені Альфреда Нобеля (до 2001 року «Дніпропетровська Академія Управління, Бізнесу та Права»). Автор більше 120 наукових робіт, серед яких монографії, підручники, навчальні посібники.

Нагороджений Подякою Президента України (1994, 1999 рр.), нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (2001 р.), орденом «За заслуги» III ступеня (2003 р.), почесною грамотою Кабінету міністрів України (2003 р.), Почесна орденська відзнака «Суспільне визначення» III ступеня (2003 р.), орденом Данила Галицького (2004 р.), почесною грамотою Верховної Ради України (2004 р.), нагрудним знаком Державної служби України «За сумлінну працю» (2004 р.), нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Петро Могила» (2006 р.), міжнародною нагородою імені Сократа («Socrates International Reward») (2007 р.).

Голова Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля.

Холод Б.І. – видатний учений в галузі економіки. Трудову діяльність розпочав у 1957 році.

Вищу освіту отримав у Дніпропетровському Державному Університеті – за спеціальністю історія і суспільствознавство. Закінчив Академію суспільних наук при ЦК КПРС (Москва). Навчався за міжнародною програмою MBA Master of Business Administration «Стратегічний маркетинг», (Москва – Баден-Вюртемберг, Німеччина). Пройшов тренінг у Міжнародному Університеті Шиллера (Лондон) за програмою «Менеджмент освіти». Освітянську діяльність розпочав у 1979 році на посаді заступника голови правління обласної організації товариства «Знання».

У 1993 році за особистою ініціативою заснував один з провідних ВНЗ України недержавної форми власності – Дніпропетровський університет економіки та права. За роки керівництва Університетом створив цілісну систему альтернативної підготовки фахівців з економіки, перекладознавства та права, що відповідає сучасним стандартам освіти.

Член багатьох міжнародних організацій, серед яких Клуб Ректорів Європи, Європейська асоціація міжнародної освіти, Академія економічних наук України.

Значну організаційну роботу з розбудови вітчизняної освіти поєднує з науковою роботою. Автор більш ніж 120 наукових праць (серед яких 4 монографії) з проблем регулювання та управління економічними процесами, менеджменту та маркетингу промислового підприємства, реформування економіки України на сучасному етапі її розвитку та реформування вищої освіти в Україні. Голова редколегії, головний редактор науково-практичного фахового журналу з економіки «Академічний огляд». Приділяє значну увагу організації навчального процесу та наукових досліджень.

Борис Іванович здійснює наукове керівництво аспірантами та докторантами. Голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій. Голова редколегії, головний редактор науково-практичних журналів з економіки «Академічний огляд», «Європейський вектор економічного розвитку», «Вісник Дніпропетровського Університету імені Альфреда Нобеля», збірника наукових праць «Бюлетень Міжнародного Нобелівського Економічного Конгресу».

Холод Б.І. – автор ідеї і проекту створення у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля «Українсько-польського центру сприяння розвитку менеджменту, підприємництва та інвестицій», голова наглядової ради Українсько-польського центру, співавтор ідеї і проекту створення та організації Національної премії України в галузі телебачення «Телетріумф», автор ідеї і проекту створення і організації актової зали Нобелівських лауреатів з економіки у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля, автор проекту створення на території Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля пам'ятного знаку – меморіального символу «Планета Альфреда Нобеля».

ЗАДОЯ АНАТОЛІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Перший проректор Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля, доктор економічних наук, професор. Заслужений працівник народної освіти України, завідувач кафедри міжнародної економіки та економічної теорії. Автор більше 240 наукових робіт.

Нагороджений нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (1998 р.), орденом «За заслуги» III ступеня (2003 р.), нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Петро Могила» (2008 р.), орденом Благодійного фонду «Планета Альфреда Нобеля» «За наукові заслуги» (2008 р.), золотою медаллю «Професійна слава України» № 0637 Комітету економічного розвитку (2011 р.).

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля.

Задоя А.О. – видатний учений в галузі економіки. Вищу освіту отримав у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1975 р.).

Освітянську діяльність розпочав у 1975 році.

Сфера наукових інтересів – проблеми макроекономіки та міжнародних економічних відносин. В останні роки активно працює над проблемами валютних відносин у сучасному глобалізованому світі. Бере активну участь у підготовці науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. Є членом двох спеціалізованих учених рад з захисту дисертацій. За його керівництва захищено 8 докторських та більше 20 кандидатських дисертацій. Є членом редакційних колегій близько 10 наукових періодичних видань в Україні та за кордоном. Опубліковано більше 240 наукових праць. Широкою популярністю в Україні та за кордоном користуються підручники та навчальні посібники з економічних дисциплін, які виходили українською, російською та англійською мовами. За останні п'ять років опубліковано близько 30 статей у фахових українських та зарубіжних виданнях. Є автором більше 10 монографій, які виходили в Україні, Росії, Польщі.

ПАВЛОВА ВАЛЕНТИНА АНДРІЇВНА

Проректор з науково-педагогічної роботи та організації навчального процесу Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри товарознавства і торгівельного підприємництва. Автор понад 120 наукових робіт.

Нагороджена почесною грамотою Кабінету Міністрів України за вагомий особистий внесок у розвиток освіти та багаторічну сумлінну працю (2003 р.), знаком Асоціації навчальних закладів України недержавної форми власності «За розбудову освіти» (2003 р.), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2008 р.), почесною відзнакою голови Дніпропетровської обласної ради (2010 р.), золотою медаллю «Професійна слава України» (2010 р.), Подякою міського голови (2012 р.).

Заступник голови Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля.

Павлова В.А. – відомий учений в галузі економіки. Працює у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля з 1998 р. Загальний педагогічний та науково-педагогічний стаж складає 35 років.

Павлова В.А. як провідний професор веде велику навчально-методичну роботу: підготувала та видала сім монографії, чотири навчальні посібника з грифом «Рекомендовано Міністерством освіти і науки», має більше 120 наукових та навчально-методичних видань, що вийшли з друку за останні п’ять років, впроваджує інноваційні технології активізації навчання, які забезпечують інтеграцію до європейської освіти. Є винахідником і співвласником трьох патентів на корисні моделі, а саме: ковбаса напівкопчена «Нобелівська». Патент на корисну модель №82051 від 25.07.2013 р.; ковбаса ліверна «Дніпровська». Патент на корисну модель №82054 від 25.07.2013 р.; м’ясні січені напівфабрикати-котлети «Пікантні» Патент на корисну модель №82053 від 25.07.2013 р.

В.А. Павлова займається науково-дослідною та науково-методичною діяльністю у галузі економічних наук, очолює наукову школу «Дослідження шляхів підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств». Результативно керує докторантами, аспірантами, здобувачами. Має захищених кандидатів наук.

Є членом підкомісії з товарознавства і торгівельного підприємництва науково-методичної комісії з економіки та підприємництва Міністерства освіти і науки України, в рамках діяльності якої бере активну участь у розробці нормативних документів. Член спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських дисертацій К. 120.08.01, експерт державної акредитаційної комісії України. Член редакційної колегії чотирьох наукових фахових видань. Є членом Міжнародного товариства товарознавців і технологів, що дозволяє позиціонувати університет Альфреда Нобеля на світовому та українському теренах. Керує Дніпропетровським осередком Українського товариства товарознавців і технологів.

Валентина Андріївна є неодноразовим учасником і переможцем конкурсів на кращу наукову літературу, який проводить Фонд соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

ГАРМІДЕР ЛАРИСА ДМИТРІВНА

Кандидат економічних наук, доцент кафедри маркетингу, виконавчий директор Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля (до 2012 р.).

Здобула вищу освіту у 1995 р. в Українському державному хіміко-технологічному університеті на економічному факультеті за спеціальністю – «інженер-економіст».

З 1996 по 1999 рр. навчалася в аспірантурі Українського державного хіміко-технологічного університету, вчений ступінь – кандидат економічних наук, спеціальність – організація управління, планування і регулювання економіки.

З 2003р. працює у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля на кафедрі економіка підприємства. З 2013 р. – на кафедрі маркетингу.

Викладає дисципліни: «Економіка підприємства», «Економіка праці та соціально – трудових відносин».

У 2007 р. закінчила школу бізнес-тренерів.

Учасник багатьох тренувальних курсів з проблем управління персоналом, економіки підприємства та ін. Учасник міжнародних семінарів у рамках проекту TEMPUS.

З 2005 по 2008 рр. науковий консультант із питань аналізу ринку праці в Дніпропетровській області у рамках Українсько – канадського проекту «Децентралізація управління професійним навчанням».

Має понад 45 науково – методичних праць з питань трудових ресурсів, ринку праці, соціальної політики, персоналу, оплати праці та ін.

ХОЛОДОВА ОЛЬГА ЮРІЇВНА

Кандидат технічних наук, начальник наукового відділу, доцент кафедри товарознавства і торговельного підприємництва, виконавчий директор Ради філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля (з 2012 р.).

Здобула вищу освіту у 2006 р. в Донецькому національному університеті економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського на факультеті маркетингу, торгівлі та митної справи за спеціальністю – «товарознавство та комерційна діяльність».

З 2007 по 2010 р.р. навчалася в аспірантурі Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, вчений ступінь – кандидат технічних наук, спеціальність – товарознавство.

Освітянську діяльність розпочала у 2006 році. З 2012 р. працює у Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля на кафедрі товарознавства і торговельного підприємництва.

Викладає дисципліни: «Товарознавство рибопродуктів і м'ясопродуктів», «Експертиза товарів», «Експертиза наркотичних, отруйних та вибухових речовин».

Є автором конспектів лекцій, має понад 75 наукових та навчально-методичних видань, у тому числі 2 підручників під грифом МОН України, 2 монографії, 1 навчальний посібник та 6 патентів на корисну модель. Постійно бере участь в науково-практичних та методичних конференціях.

РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Рада молодих учених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля була створена в 2004 році. Сьогодні до складу Ради входять 45 членів, серед яких є представники від різних напрямів підготовки університету.

Мета Ради молодих вчених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля: сприяння підготовці кадрів для науково-дослідницької, науково-педагогічної та методичної діяльності, пропаганди новітніх досягнень науки, відображення, захисту і реалізації професійних, інтелектуальних і соціально-побутових інтересів та прав наукової молоді в університеті.

ХОЛОД СЕРГІЙ БОРИСОВИЧ

Кандидат технічних наук, проректор з науково-педагогічної роботи, стратегічного розвитку та інноваційної діяльності, засновник Ради молодих вчених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля.

Вищу освіту здобув у Дніпропетровському університеті економіки та права. Директор Дніпропетровського регіонального благодійного фонду «Українсько-польський центр сприяння розвитку менеджменту, підприємництва та інвестицій».

Сергій Борисович – співавтор проекту створення та організації діяльності телерадіокомпанії «Співдружність» УПЦ (27 ТВК) при Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля, автор і розробник новітньої системної співпраці з європейськими структурами у сфері вищої освіти, інформаційних технологій, управління вищими закладами освіти. Ефективно співпрацює з грантодавцями, що дає змогу отримувати гранти Міжнародного фонду «Відродження».

Співавтор розробки системи управління засобами проектного менеджменту, методів медіа-планування в Дніпропетровському університеті імені Альфреда Нобеля, співавтор створення інформаційно-аналітичних центрів в Києві та Дніпропетровську по залученню широких кіл наукової та бізнесової громадськості у діяльність України та Польщі, створення Інтернет-порталу www.UP-centrum.org.

Співрозробник заходів з підготовки та проведенню інвестиційних проектів в рамках Українсько-Польського центру з питань впровадження енергозберігаючих технологій, впровадження сучасних систем забезпечення навчальних процесів для ВНЗ приватної форми власності з використанням досвіду Польщі у пристосуванні навчальних процесів до вимог та стандартів ЄС.

Холод С.Б. – автор та організатор конференцій, круглих столів, економічних, бізнесових форумів та інших зустрічей з громадськими діячами, представниками бізнес-кіл, студентами на регіональному та міжнародному рівнях.

МАКЕДОН В'ЯЧЕСЛАВ ВЛАДИСЛАВОВИЧ

Кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, голова Ради молодих вчених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля (до 2012 р.)

У 2001 р. закінчив економічний факультет Придніпровської державної академії будівництва та архітектури, за спеціальністю «Менеджмент організацій». У період 2003-2005 рр. – аспірант Дніпропетровського університету економіки та права, вчений ступінь – кандидат економічних наук.

Є автором більше 100 наукових робіт. Викладає дисципліни: «Міжнародний менеджмент», «Корпоративне управління», «Операційний менеджмент», «Реінжиніринг», «Бізнес-планування».

Сфера наукових інтересів**:** теорія та практика корпоративного управління; розвиток вітчизняної моделі корпоративного управління; процеси інтеграції міжнародних компаній та проблеми пошуку ефективних форм корпоратизації підприємств в умовах міжнародного менеджменту.

У грудні 2011 р. став переможцем обласного конкурсу «Кращий молодий вчений Дніпропетровщини 2011» та отримав губернаторську відзнаку – від О.В. Вілкула, Голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

ХОЛОДОВА ОЛЬГА ЮРІЇВНА

Кандидат технічних наук, начальник наукового відділу, доцент кафедри товарознавства і торговельного підприємництва, виконуюча обов'язки голови Ради молодих учених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля (з 2012 р.).

МІШУСТІНА ТЕТЯНА СЕРГІЇВНА

Кандидат економічних наук, старший викладач кафедри маркетингу, заступник голови Ради молодих учених Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля

Науково-педагогічний стаж складає 11 років. Закінчила аспірантуру Дніпропетровського університету ім. А. Нобеля. Кандидат економічних наук, спеціальність – економічна теорія та історія економічної думки.

Викладає дисципліни: «Бренд-менеджмент», «Економічний механізм маркетингу», «Основи наукових досліджень».

Співавтор навчального посібника «Регіональна економіка» з грифом МОН України та наукової монографії «Маркетингові стратегії розвитку та конкурентоспроможності соціально-економічних систем в умовах глобалізації». Має публікації в фахових виданнях та наукових збірниках, бере активну участь у наукових конференціях.

Актив Ради молодих вчених
Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля

Циверенко Ганна Павлівна – к.ю.н., доцент кафедри права

Барташевська Юлія Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри економічної кібернетики та сучасних інформаційних технологій

Куянова Ольга Юріївна – викладач кафедри економіки підприємства

Супрун Поліна Олексіївна – аспірантка, викладач кафедри менеджменту

Напрямки діяльності РМВ:

- сприяння формуванню умов для розкриття наукового та творчого потенціалу аспірантів, молодих вчених;
- організація та розвиток міжвузівського та міжнародного науково-культурного співробітництва молодих вчених і представників провідних вищих навчальних закладів України та Європи;
- поширення своєчасної інформації про конференції, тренінги, семінари та конкурси;
- сприяння публікаціям та впровадженню результатів наукових досліджень науковців;
- сприяння організації наукових конференцій, семінарів, симпозіумів;
- сприяння участі наукової молоді в конкурсах наукових праць, що проводяться в університеті, міськими і обласними адміністраціями, участь в обговоренні конкурсних робіт;
- збір і поширення інформації про міжнародні фонди та донорські організації грантової підтримки молодих вчених;
- методична та інформаційна допомога при підготовці та оформленні дисертаційних робіт;
- формування сучасних підходів до організації наукової діяльності (маркетинг ідей);
- встановлення зв'язків між наукою та підприємництвом, надання інформаційної, методичної та юридичної підтримки при встановленні цих контактів;
- організація тренінгів та семінарів з метою підвищення інтелектуального рівня сучасного науковця та формування творчих здібностей для пошуку актуальних та перспективних об'єктів дослідження;
- представлення, захист і реалізація професійних, інтелектуальних та юридичних інтересів і прав молодих вчених;
- пошук, підтримка і залучення до науково-дослідницької роботи молодих вчених, поточний моніторинг їхніх досягнень.

Співпраця Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля і Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей

Починаючи з 1999 року, Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля плідно співпрацює з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Холод Борис Іванович, ректор Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля, є одним з засновників Фонду вчених.

Вчені університети беруть активну участь в Обласних міжвузівських Конкурсах на «Кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу», що стали вже традиційними. Активну участь науковці Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля беруть у заходах, присвячених професійному спілкуванню науковців. Так, у 2010/11 навчальному році у традиційному Конкурсі взяли участь 38 примірників, у 2011/2012 навчальному році – 22 примірники, а у 2012/2013 навчальному році – 40 примірників навчальної літератури, багато з яких заслужено отримали звання переможців та лауреатів Конкурсу.

Генеральний директор Фонду вчених – Лариса Лук'янівна Чередниченко – завжди знаходить час і особисто нагороджує грамотами та подяками переможців Конкурсу на «Кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу» на засіданнях Вченої ради університету.

Клуб «Вишнева вітальня» – дуже важливий та необхідний захід, що надихає жінок-учених університету займатися громадською роботою.

Діяльність Фонду вчених сприяє відродженню національної науки, культури та демократії. Співробітники Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля з повагою ставляться до діяльності Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Посвячення у першокурсники
Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля
31 серпня 2012 року
20 ювілейний набір до Університету

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ»

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту, заснований на підставі постанов Кабінету Міністрів СРСР та Ради Міністрів УРСР, розпочав свою офіційну діяльність з 2 квітня 1980 року. Підгрунтям його створення був Дніпропетровський технікум фізкультури і педагогічний факультет Київського державного інституту фізичної культури і спорту.

За часи свого існування ДДІФКіС завдяки спільним зусиллям адміністрації й колективу ВНЗ за підтримки керівництва держави, області та міста перетворився в один з флагманів освіти, науки і спорту України. В 2001 році він став членом Асоціації вищих навчальних закладів фізичного виховання і спорту країн Східної Європи і Центральної Азії, а з 2010 року увійшов до Міжнародної асоціації університетів фізичної культури і спорту.

ДДІФКіС здійснює вищу освіту за напрямами: «Фізичне виховання», «Здоров'я людини» і «Спорт» та освітньо-кваліфікаційними рівнями підготовки: бакалавр, спеціаліст і магістр.

В інституті підготовлено понад вісім тисяч фахівців, які працюють у загальноосвітніх школах та вищих навчальних закладах, комітетах у справах фізичної культури і спорту, добровільних спортивних товариствах, колективах фізкультури різних підприємств та організацій. Чимало кращих випускників поповнили викладацький склад кафедр інститутів, академій та університетів України.

Структуру інституту складають два факультети денної форми навчання («Фізичне виховання» та «Олімпійський та професійний спорт»), заочний факультет, 12 кафедр, аспірантура, наукова лабораторія, обчислювальний центр, бібліотека.

Наукова лабораторія

Матеріально-технічна база ДДІФКіС включає два навчальні корпуси, десять спеціалізованих спортивних залів (боротьби, спортивних ігор, боксу, гімнастики, атлетизму та важкої атлетики), легкоатлетичний манеж з штучним покриттям, закритий плавальний басейн, футбольне поле та легкоатлетичну доріжку з штучним покриттям, водно-спортивну базу, студентський гуртожиток на 500 місць, лабораторію обчислювальної техніки та наукову лабораторію.

Легкоатлетичний манеж зі штучним покриттям

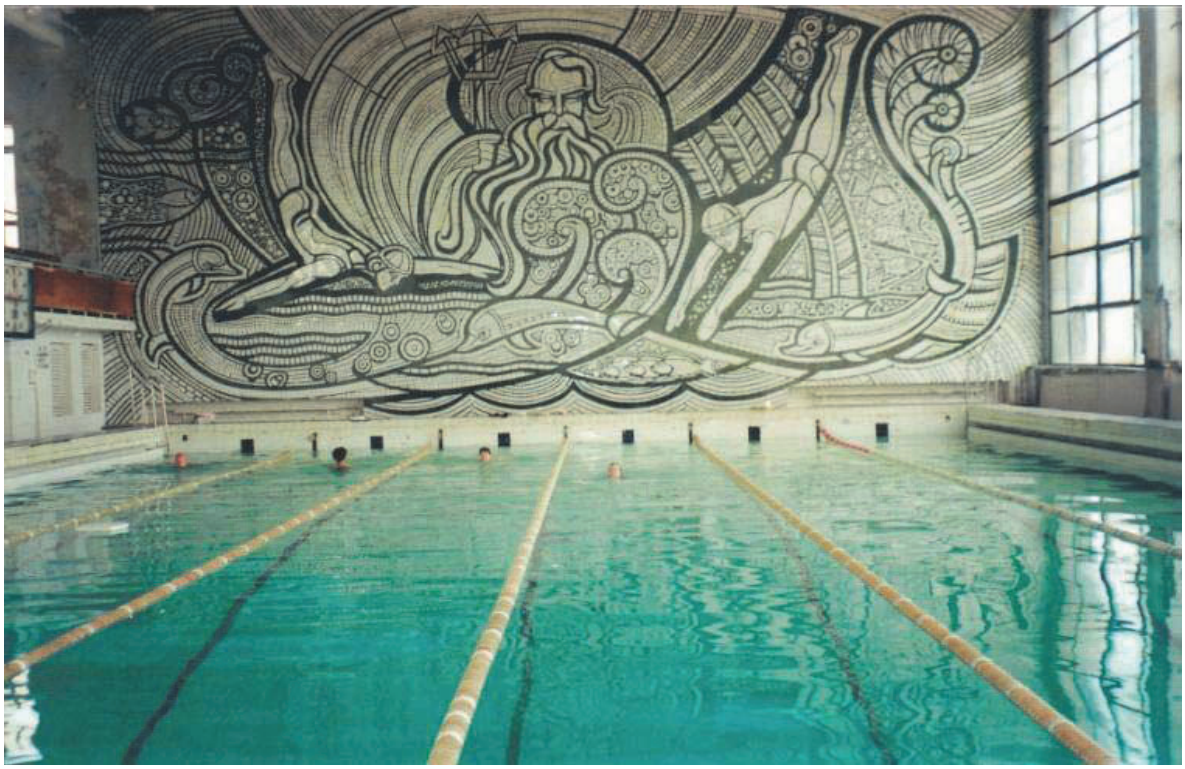

Закритий плавальний басейн

Професорсько-викладацький склад інституту складає 156 осіб, які працюють з 1,5 тисячею студентів денної та заочної форм навчання. Серед викладачів вузу – 16 докторів і професорів, 47 кандидатів наук, доцентів, 10 заслужених тренерів України, 2 заслужені майстри спорту, 31 майстер спорту України, 3 заслужені працівники фізичної культури і спорту України.

Науковці інституту беруть активну участь у виконанні тем Зведеного плану науково-дослідної роботи Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. На кафедрах ДДІФКіС зараз виконується 6 тем Зведеного плану НДР.

За підсумками наукової роботи у 2011 році викладачами інституту підготовлено 2 монографії, 17 навчальні посібники, 167 наукових статей, 66 методичних рекомендацій, зроблено 138 доповідей на Міжнародних, 25 на Всеукраїнських, 16 на обласних конференціях і 132 доповіді для різних спортивних організацій та тренерів.

Науково-методична допомога надана 119 організаціям; 48 співробітників брали участь у науково-методичному забезпеченні збірних команд України, області, ШВСМ.

За результатами наукових досліджень впроваджено в практичну діяльність 107 наукових розробок, які підтверджені актами впровадження, отримано патент на винахід.

Підвищенню авторитету вузу не тільки в Україні, а й в світі сприяє також щорічне проведення ДДІФКіС міжнародних наукових конференцій. Вчені інституту підтримують творчі стосунки з науковцями Греції, країн Прибалтики, Російської Федерації, республік Білорусь, Молдова, Узбекистан.

У 2011 році інститутом було проведено 7 наукових конференцій:

- Міжнародна науково-практична конференція «Фізичне виховання різних груп населення: стан, проблеми та перспективи». У ній взяли участь фахівці з України, Республіки Білорусії, Росії, Республіки Молдови, Узбекистану, які представляли 32 вищі навчальні заклади, науково-дослідні, спортивні, лікувально-профілактичні, реабілітаційні та інші установи. В рамках даної міжнародної конференції було організовано Круглий стіл за темою «Сучасні підходи до удосконалення системи фізичного виховання в загальноосвітніх навчальних закладах», у роботі якого взяли участь завідуючі кафедрами ТМФВ з 21 ВНЗ.
- Регіональна науково-методична конференція «Фізичне виховання, спорт і основи здорового способу життя».
- Конференція молодих вчених «Молоді науковці – спорту Придніпров'я».
- 3 студентські наукові конференції.

Укладені угоди про творче співробітництво з Державним університетом фізичного виховання Республіки Молдова, Московською державною академією фізичної культури, Смоленською державною академією фізичної культури та Університетом фізичної культури і спорту Халик, Турція.

З метою підвищення рівня підготовки науково-педагогічних працівників у 1999 р. в ДДІФКіС була відкрита аспірантура і з кожним роком роботи її престиж зростає. В 2010 та 2011 рр. конкурс вступників до аспірантури вже був більше 3-х осіб на місце. Зараз в аспірантурі навчаються 23 аспіранта за трьома спеціальностями: фізичне виховання, фізична реабілітація, олімпійський і професійний спорт. Серед аспірантів є іноземні громадяни.

Зав. аспірантурою О.Л. Луковська та фахівець другої категорії О.М. Сьомочкіна з аспірантами

За останні 5 років кандидатські дисертації захистили 13 аспірантів, в тому числі 1 іноземець, 1 здобувач та 9 викладачів ДДІФКіС.

У жовтні 2008 р. в ДДІФКіС відкрита спеціалізована вчена рада К08.881.01, яка швидко завоювала визнання серед вузів України даного профілю. Захист кандидатських дисертацій в ній здійснюється зі спеціальностей 24.00.01 – Олімпійський і професійний спорт та 24.00.02 – Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення.

Робота спеціалізованої вченої ради ДДІФКіС

За період з 2009 року в спеціалізованій вченій раді ДДІФКіС захистилося 25 дисертаційних робіт (13 дисертацій зі спеціальності 24.00.01 «Олімпійський і професійний спорт» та 12 зі спеціальності 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення»).

Одним з розділів наукової та навчальної роботи зі студентами є проведення олімпіад. Вже традиційно щорічно в інституті проводяться олімпіади з трьох напрямів та одинадцяти навчальних дисциплін.

Переможці інститутських олімпіад завжди беруть участь у Всеукраїнських студентських олімпіадах та отримують призові місця.

Всеукраїнська Олімпіада зі спеціальності «Фізичне виховання»

У 2011 році на Всеукраїнській олімпіаді з фізичного виховання, яка проходила в м. Луганську, одна наша студентка посіла ІІ місце, а друга – увійшла в десятку сильніших; на Всеукраїнській олімпіаді з олімпійського і професійного спорту, яка проходила в м. Києві, три студенти ДДІФКіС стали фіналістами та отримали грамоти в окремих номінаціях.

Студентка К. Рогач зайняла І місце у ІІ турі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з фізичного виховання та спорту, який проводився у м. Івано-Франківську.

Студенти, разом з викладачами інституту, постійно друкують статті у науково-практичних періодичних виданнях та збірниках в різних містах нашої країни та за кордоном. Протягом 2010-2011 навчального року було опубліковано 13 таких статей: м. Дніпропетровськ – 3 статті, м. Донецьк – 3, м. Суми – 3, м. Харків – 1, м. Київ – 1, м. Львів – 1, м. Кишинев (Республіка Молдова) – 1.

Велика увага особисто ректором та всім професорсько-педагогічним складом інституту приділяється виховній роботі зі студентами. Держава вимагає від вищих навчальних закладів професійно готувати не тільки дипломованих спеціалістів, а й виховувати різнобічно розвинених громадян, патріотів своєї вітчизни. В організації виховної роботи колектив інституту керується Конституцією України, Загальною декларацією прав людини, Законом України «Про вищу освіту», Національною доктриною розвитку освіти України у ХХІ столітті, іншими відповідними урядовими документами та наказами ректора ДДІФКіС. У ВНЗ сформовано «інститут кураторів», згідно графіку проводиться чергування викладачів у гуртожитку.

Ректор, професор В.Г. Савченко та науковці ДДІФКіС на піднесенні квітів до монументу Вічної Слави – символу пам'яті про подвиги солдат під час Другої Світової Війни. 9 травня 2011 року

Одним з основних напрямів у виховній роботі вузу стало створення необхідних умов для формування та ефективного розвитку самоврядування студентів, яке отримує всі необхідні повноваження і несе відповідальність за управління визначеними аспектами студентського життя. Діяльність активу студентського самоврядування спрямована на удосконалення навчально-виховного процесу, підвищення рівня духовності і культури, формування вірної соціально-життєвої позиції.

Важливою частиною виховної роботи є організація активного відпочинку студентської молоді. З цією метою в інституті проводяться наступні заходи: традиційні Студентські весни, Круглі столи з цікавими людьми, конкурси «Міс та містер ДДІФКіС», культпоходи в концертні зали та театри міста і багато ін. Інститутська студентська команда Клубу Веселих і Кмітливих успішно бере участь у відповідних міжвузівських змаганнях.

Викладачі та студенти на Міжнародній науковій конференції ДДІФКіС. Жовтень 2011 року

Сьогодні Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту, під керівництвом ректора Віктора Григоровича Савченка, всебічно розвивається та оновлюється. Колектив інституту ставить перед собою і успішно вирішує важливі наукові та практичні завдання в сфері фізичної культури і спорту, працює на перспективу і постійно рухається вперед.

Ректор Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту Савченко Віктор Григорович

Доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедрою боксу, боротьби та важкої атлетики ДДІФКіС, академік, заслужений майстер спорту СРСР.

Автор 170 публікацій, з них: 3 монографії, 5 навчальні посібники (з грифом МОН).

Нагороджений: медаллю «За трудовую доблесть», нагрудним знаком «Петро Могила», почесним орденом «Об'єднана Європа», знаком «Почесний працівник фізичної культури і спорту України».

Голова Ради філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту.

Віктор Григорович Савченко народився 17 вересня 1952 року в с. Атаманъ Геніческого району Херсонської області в багатодітній родині робітника та колгоспниці. У віці двох років залишився без матері.

З 1959 року мешкає у м. Дніпропетровську.

Після закінчення 8 класу середньої школи пішов до зварювального технікуму і у 1965 році тринадцятирічним хлопцем вперше переступив поріг спортивного залу. З того часу він серйозно, на все життя захопився боксом. В період з 1971 р. по 1982 р. багато разів ставав переможцем Чемпіонатів України, тричі перемагав на чемпіонатах СРСР, став чемпіоном Європи та першим з Українців виборов звання Чемпіона світу з боксу, двічі (в Монреалі та Москві) був призером Олімпійських ігор.

У 1980 році закінчив Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту.

1980 рік був особливим у житті спортсмена. На Московській Олімпіаді із серйозною травмою руки він провів 5 боїв, дійшов до фіналу, але поступився кубинському боксеру Хосе Гомасу. Причина була в тім, що головний тренер збірної «перекинув» його в більш важку вагову категорію – 75 кг. Ця травма послужила приводом розставання з

великим спортом. У 1981 році він почав працювати тренером у збірній команді України.

У 1982 р. Віктор Григорович Савченко повернувся до рідного інституту і незабаром зайняв посаду завідувача кафедрою боксу, боротьби та важкої атлетики. У 1989 році захистив кандидатську дисертацію, 1997 році – докторську дисертацію, професор з 1995 року.

З 1997 року Віктор Григорович Савченко, доктор педагогічних наук, професор, академік, заслужений майстер спорту СРСР, обіймає посаду ректора ДДІФКіС.

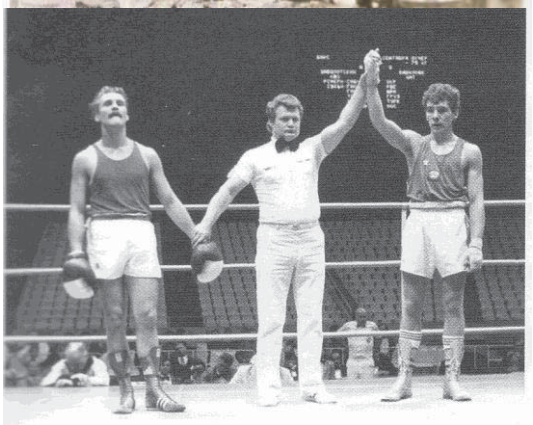

Професор Савченко широко відомий в науковому світі. Він засновник наукового напряму «Психологія спорту»; академік трьох академій: Української академії наук, Академії політичних наук України, Петровської академії наук та мистецтва (Санкт-Петербург, Росія); член експертної ради з фізичної культури і спорту Вищої атестаційної комісії України (2002-2006 рр.); голова спеціалізованої вченої ради ДДІФКіС із захисту кандидатських дисертацій; головний редактор науково-практичного журналу «Спортивний вісник Придніпров'я», що заснований інститутом в 2003 р. і входить до переліку фахових видань, затверджених ВАК України. Розроблені ним наукові положення та результати досліджень відображені в 3 монографіях, 5 навчальних посібниках (з грифом МОН) і більш ніж 170 публікаціях.

Очолюючи спортивну кафедру, Віктор Григорович багато уваги приділяє роботі з її колективом і студентами; під його керівництвом виконуються дисертаційні роботи та комплексні наукові теми Зведеного плану НДР Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. Він постійно працює з молоддю, щедро ділиться з ними свої ми теоретичні знання та безцінним практичним досвідом, завжди підтримує нові перспективні напрями розвитку спорту та молодих талановитих спортсменів. Він є засновником Дніпропетровської школи боксу і серед його учнів багато славетних боксерів.

Віктор Григорович Савченко є справжнім лідером, весь життєвий шлях якого – прагнення до перемоги. Про це яскраво свідчать його спортивні досягнення: срібний і бронзовий призер Олімпіад (1976, 1980 рр.), чемпіон світу (1978 р.), чемпіон Європи (1977 р.),

срібний призер чемпіонатів Європи (1975, 1979 рр.), чемпіон СРСР (1977-1980 рр.), неодноразовий чемпіон Спартакіад України (1971, 1973, 1974 рр.), заслужений майстер спорту СССР (1977 р.). Суддя міжнародної категорії з боксу. Голова Дніпропетровської обласної федерації боксу, віце-президент Національної федерації боксу України.

Символічно те, що професор Савченко є випускником ДДІФКіС, яким пишаються всі науково-педагогічні працівники і студенти вузу.

Для студентів і молодих фахівців інституту дуже важливо, що ректор на особистому прикладі показав, як цілеспрямованість та наполеглива робота допомагають досягти олімпійських вершин і в спорті, і в науці.

Секційне засідання міжнародної наукової конференції ДДІФКіС

Завдяки своїм вольовим якостям, високому професіоналізму, вимогливості він зміг створити колектив висококваліфікованих спеціалістів-педагогів, об'єднаних єдиною метою – готувати фахівців, які були б спроможні всебічно розвивати фізичну культуру і спорт в Україні та за її межами.

Протягом трьох десятиліть вихованці вузу гідно представляли і представляють нашу державу на спортивних аренах світу. Серед них є такі видатні спортсмени, як Султан Рахманов – чемпіон Олімпійських ігор, чемпіон і рекордсмен світу та Європи з важкої атлетики; боксери: Ігор Яремка – чемпіон України, неодноразовий призер чемпіонатів СРСР, переможець багатьох міжнародних турнірів, Олександр Стрецький – призер чемпіонату Європи, учасник чемпіонату світу та Олімпійських ігор, Інна Шевченко – неодноразовий призер чемпіонатів Європи, учасник чемпіонатів світу з жіночого боксу; Вадим Ярощук – призер Олімпійських ігор, чемпіон світу, багаторазовий рекордсмен СРСР та України з плавання; Інеса Кравець – дворазова чемпіонка Олімпійських ігор, рекордсменка світу з легкої атлетики; Володимир Шацьких – чемпіон світу з греко-римської боротьби, учасник Олімпійських ігор; Анатолій Поламарев – чемпіон Європи з вільної боротьби та багато інших.

Однією з яскравих сторінок біографії Віктора Григоровича було його обрання Народним депутатом України.

Ректор Віктор Григорович Савченко приймає вітання з 30-ти річчям ДДІФКіС від славетного боксера Віталія Клічка

Будучи депутатом, він брав активну участь в обговоренні та прийнятті основного Закону країни – Конституції України і Закону про фізичну культуру і спорт.

Вагомий внесок професора Савченка в розвиток фізичної культури і спорту, його плідна організаторська, науково-педагогічна і виховна робота на посаді ректора ДДІФКіС, активна громадська діяльність, як депутата Верховної Ради України II скликання, були високо оцінені урядом. Він нагороджений Почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР, медаллю «За трудовую доблесть» Президії Верховної Ради СРСР, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України, Нагрудним знаком «Петро Могила», Грамотою Кабінету Міністрів України, Почесним орденом «Об'єднана Європа» Міжнародної програми «Євро освіта 2005», знаком «Почесний працівник фізичної культури і спорту України.

Під керівництвом В.Г. Савченка інститут зазнав бурхливого розвитку і досяг значних успіхів в усіх напрямах своєї діяльності. За останні роки вуз заслужено визнаний науково-методичним центром Придніпровського регіону України. Завдяки цьому в 2011 році відповідно до рішення ДАК Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту визнано акредитованим за IV рівнем з видачею відповідного сертифікату.

Проректор з наукової роботи ДДІФКіС

Москаленко Наталія Василівна

Доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор.

Автор понад 150 наукових робіт, 2 монографій та більш ніж 15 навчальних посібників.

Нагороджена знаком «Відмінник освіти України», нагрудним знаком «А. Макаренко», знаком «Почесний працівник фізичної культури і спорту», «Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України».

Заступник голови Ради філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту.

Для розвитку наукової діяльності в інституті багато зроблено **Наталією Василіївною Москаленко,** яка з 2001 р. займає посаду проректора з наукової роботи та одночасно очолює кафедру теорії та методики фізичного виховання.

Наталія Василівна народилася 28 червня 1963 року. У 1984 році з відзнакою закінчила Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту. У 1987 році вступила до аспірантури Національного університету фізичного виховання і спорту України та в 1993 році захистила дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Професор Москаленко пройшла всі ступені працівника вищої школи: працювала викладачем, старшим викладачем, доцентом кафедри ТФВ і ОУФД, деканом педагогічного факультету, факультету спортивних ігор і єдиноборств, отримала вчене звання професора, в 2010 році захистила докторську дисертацію. Вона постійно здійснює керівництво науковими темами відповідно до Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту та координує роботу кафедр з усіх наукових напрямів.

Пленарне засідання Міжнародної наукової конференції ДДІФКіС

Результати наукових досліджень і практичні рекомендації Н.В. Москаленко знайшли своє відображення у понад 150 наукових роботах, 2 монографіях та більш ніж 15 навчальних посібниках; має авторське свідоцтво на винахід та 3 патенти.

Н.В. Москаленко велику увагу приділяє керівництву дисертаційними роботами аспірантів та здобувачів, плідно працює з молодими науковцями.

Під її керівництвом захищено 4 дисертаційні роботи і ще готується до захисту 1 докторська та 4 кандидатських дисертації.

Значну роботу професор Москаленко здійснює щодо організації та проведенні наукових конференцій різного рівня в ДДІФКіС, розвитку творчих стосунків з науковцями всіх регіонів України та за її межами.

Професор Н.В. Москаленко і молоді вчені ДДІФКіС на науковій конференції в м. Харкові

Про значні науково-педагогічні здобутки доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю фізична культура, фізичне виховання різних груп населення, професора Н.В. Москаленко свідчать її важливі конкретні досягнення в галузі освіти та науки України. Зокрема, вона є членом-кореспондентом Української академії наук, членом президії Олімпійської академії України, вченим секретарем спеціалізованої вченої ради ДДІФКіС, заступником головного редактора науково-парактичного фахового журналу «Спортивний вісник Придніпров'я», що акумулює тенденції розвитку фізичної культури і спорту як в Україні, так і в світі; нагороджена знаком «Відмінник освіти України», нагрудним знаком «А. Макаренко», знаком «Почесний працівник фізичної культури і спорту», «Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України».

Виконавчий директор філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей ДДІФКіС

Луковська Ольга Леонівна

Кандидат медичних наук, доцент, старший науковий співробітник, завідувач кафедрою фізіології та спортивної медицини, завідувач аспірантурою.

Автор біля 200 наукових та науково-методичних публікацій, співавтор підручника, довідкового видання, монографії та навчального посібника (з грифами МОЗУ та МОНУ), член редакційної колегії фахового журналу ДДІФКіС. Має 3 авторських свідоцтва на винаходи та 2 патенти. Нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною грамотою Міністерства науки і освіти України, Почесною грамотою Асоціації фахівців із спортивної медицини та лікувальної фізкультури України, знаком «Отличник здравоохранения» і знаком «Відмінник освіти України».

Виконавчий директор Філіалу Фонду вчених у ДДІФКіС з 2007 року по теперішній час.

У 1997 р. в ДДІФКіС під керівництвом ректора професора Віктора Григоровича Савченка був створений філіал Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту, виконавчим директором якого відтоді і по теперішній час є к.мед.н., доцент, старший науковий співробітник **Ольга Леонівна Луковська**, яка працює в ДДІФКіС з 1989 р. і завдяки своїм професійним і людяним якостям має авторитет в колективі та пошану колег і студентів.

О.Л. Луковська з 1994 р. очолює кафедру фізіології та спортивної медицини (яка за даний термін зазнала значних змін), та одночасно з 2010 р. завідує аспірантурою ДДІФКіС.

Засідання Фахової ради з питань ліцензування спеціальності «Фізична реабілітація», м. Київ

Робота в спеціалізованій вченій раді ДДІФКіС

Протягом 17 років є керівником комплексних науково-дослідних тем Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту. Здійснює керівництво дисертаційними роботами аспірантів. Була ініціатором і організатором відкриття в ДДІФКіС в 2001 р. нової спеціальності «Фізична реабілітація».

Напрям наукової діяльності доцента Луковської – медичне забезпечення спорту інвалідів та фізична реабілітація неповносправних осіб. Протягом 10 років надавала наукову допомогу збірним паралімпійським командам України з плавання та футболу; за власною ініціативою виїжджала з командою плавців-паралімпійців на збори, де проводила наукові дослідження і надавала відповідні медичні та науково-методичні рекомендації тренерам і спортсменам. Результати даної роботи були опубліковані більш ніж в 30-ти наукових статтях та знайшли відображення у винаході, на яке отримано патент. Під її керівництвом захищено кандидатську дисертацію щодо фізичної реабілітації дітей з церебральним паралічем

Ольга Леонівна Луковська неодноразово брала участь у Міжнародних наукових з'їздах, конгресах та конференціях; має понад 200 наукових та науково-методичних публікацій в нашій країні та за її межами, співавтор першого україномовного підручника з лікувальної фізичної культури та спортивної медицини, довідкового видання, монографії та навчального посібника (з грифами МОЗУ та МОНУ), активний член редакційної колегії фахового журналу ДДІФКіС «Спортивний вісник Придніпров'я» з перших днів його існування. Плідно працює як член спеціалізованої ради інституту. Одержала 3 авторські свідоцтва на винаходи та 2 патенти. Нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною грамотою Міністерства науки і освіти України, Почесною грамотою Асоціації фахівців із спортивної медицини та лікувальної фізкультури України, знаком «Отличник здравоохранения» і знаком «Відмінник освіти України».

Міжнародна конференція у м. Мінськ

Голова ради молодих учених ДДІФКіС

Степаненко Дмитро Іванович

Кандидат наук з фізичного виховання та спорту. доцент кафедри легкої атлетики і гімнастики Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту.

Нагороджений подякою міського голови І.І. Куліченка за сумлінну плідну діяльність, високу професійну майстерність, вагомий внесок у збереження та розвиток науково-технічного потенціалу країни.

Автор 14 наукових та науково-методичних публікацій.

В ДДІФКіС кількість молодих вчених становить близько 26 % (35 осіб) від загальної кількості педагогічних працівників. В інституті працює рада молодих вчених (РМВ), яку започатковано в 2005 р. З 2009 р. і дотепер головою РМВ ДДІФКіС є к.фіз.вих., доцент **Дмитро Іванович Степаненко.**

До активу ради молодих вчених входять к.філол.н., доцент Ірина Олександрівна Дегтярьова, к.фіз.вих., доцент, завідувач кафедрою спортивних ігор Олена Олександрівна Мітова, к.фіз.вих., доцент Юлія Юріївна Борисова, к.фіз.вих., доцент Олена Олександрівна Власюк, к.фіз.вих., доцент Ольга Сергіївна Микитчик.

Актив ради молодих вчених ДДІФКіС

Актив РМВ свою діяльність спрямовує на координацію роботи молодих науковиців ДДІФКіС, участь у роботі школи молодих учених, взаємодію молодих вчених з науковцями за межами регіону, організацію та проведення науково-практичних конференцій ДДІФКіС різного рівня.

Молоді науковці ДДІФКіС беруть активну участь в обласних, міських і районних конкурсах проектів, що проводяться для талановитої молоді Придніпровського регіону.

Проректор з наукової роботи Н.В. Москаленко та молоді вчені ДДІФКіС на Міжнародній конференції «Молода спортивна наука України» м. Львів

З 2011 року РМВ вузу почала активно співпрацювати з обласною радою молодих учених, зокрема у проекті «Школа молодого вченого – лідера в науці». На базі інституту пройшло виїзне засідання обласної ради молодих вчених, на якому були присутні голови РМВ вузів м. Дніпропетровська і області та відбулися презентації ДДІФКіС та обласної ради молодих учених.

У 2011 році представники РМВ інституту взяли участь в інформаційних заходах Європейського Союзу з 7-ї Рамкової програми ЄС (JSO-ERA) у м. Києві та м. Запоріжжі, а також у складі делегації обласної РМВ представляли Україну на міжнародному молодіжному форумі ім. О. Невського у м. Санкт-Петербурзі (Росія).

Співпраця Фонду вчених та ДДІФКіС

В 1997 році, в період значних економічних труднощів у країні, коли науково-педагогічні працівники (особливо науковці-пенсіонери) виявилися однією з незахищених верств населення, в підтримку їм було створено Фонд соціального захисту, підтримки та допомоги вченим України та членам їх сімей. ДДІФКіС під керівництвом д.пед.н., професора, академіка Віктора Григоровича Савченка, одним з перших залучився роботи активу Фонду і протягом усіх 15 років існування даної громадської організації не залишався осторонь жодного проведеного заходу та надавав необхідну допомогу щодо їх здійснення.

Вражає те, що Фонд учених був створений у м. Дніпропетровську завдяки невеликій групі ентузіастів, які бажали допомогти та підтримати вітчизняних вчених, хоча майже нічого для цього не мали, в тому числі і ніякої матеріальної бази. Незважаючи на всі перешкоди і труднощі, організатори Фонду зуміли об'єднати навколо себе прогресивних представників науки, керівників вузів і просто небайдужих людей. Вони зуміли довести необхідність існування такої організації та одержали підтримку керівників міста й області.

Президент Фонду вчених, д.т.н., професор, академік, ректор Придніпровської державної академії будівництва і архітектури Володимир Іванович Большаков спрямовує діяльність даної організації не лише на здійснення соціальних заходів щодо допомоги вченим та членам їх сімей, а й на підвищення авторитету науковців, підтримку молодих талантів в різних сферах вітчизняної науки та розвиток творчих зв'язків між вузами Дніпропетровської області.

Фонд учених розгорнув активну різнобічну діяльність щодо соціального захисту та підтримки науковців.

У сферу своєї діяльності працівники Фонду залучили не лише наукових пенсіонерів, але й працюючих фахівців та молодих учених.

Наш ВНЗ одним з перших відгукнувся на заклик допомогти вченим України.

У ДДІФКіС під керівництвом Віктора Григоровича Савченка в 1997 році було створено Філіал Фонду вчених, який він очолив.

Значну роботу в раді Філії Фонду вчених ДДІФКіС проводили заступник голови філії професор Наталія Василівна Москаленко, виконавчий директор доцент Ольга Леонівна Луковська її заступник доцент Тетяна Іннокентіївна Мамєєва-Протопопова, голова ради молодих вчених Дмитро Іванович Степаненко та інші.

Інститут завжди брав участь в Обласних міжвузівських Конкурсах на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», які проводив Фонд учених. Ці Конкурси сприяли розвитку наукових контактів між вченими різних вузів, спрощували та поширювали обмін досвідом, новітньою науковою інформацією, визначали науково-методичний рівень наданих друкованих видань та стимулювали творчу діяльність працівників в ВНЗ. Багато вчених нашого вузу посіли призові місця в різних номінаціях даних конкурсів і отримали відповідні нагороди.

Генеральний директор Фонду вчених Лариса Лук'янівна Чередниченко завжди знаходила час, щоб особисто нагородити грамотами переможців на засіданні Вченої ради кожного з ВНЗ, які брали участь у Конкурсі, в тому числі і ДДІФКіС.

Науково-педагогічні працівники інституту неодноразово були запрошені на присвячені Дню 8-го березня зустрічі жінок-вчених з керівниками міста та обласної державної адміністрації.

Вперше таке святкування жіночого дня було запропоновано Фондом вчених, потім воно стало традиційним і продовжує проводитися щорічно.

Завдяки Фонду вчених у ВНЗ нашого міста стали більш урочисто святкувати День науки. До цієї дати колектив ДДІФКіС завжди готується завчасно: складає програму організації урочистих зборів, конкурсів, концертів і готує нагородження провідних вчених, виставки наукових та науково-методичних праць.

Науковці ДДІФКіС постійно поповнюють своїми друкованими роботами Факсимільну бібліотеку Фонду вчених. Організація Фондом учених безкоштовних відвідувань концертних залів та театрів міста в часи важких економічних умов в країні дозволяла, як зовсім молодим науковцям нашого вузу, так і науковцям-пенсіонерам більш емоційно насичено проводити свій вільний час, інтелектуально збагачуватися і одержувати насолоду від творчості митців.

Науково-педагогічні працівники нашого інституту та члени їх сімей брали участь в усіх аматорських виставках робіт вчених, які проводив Фонд учених. Такі виставки завжди викликали значний інтерес у творчої інтелігенції міста.

Неможливо перелічити всі ті заходи, що були проведені інститутом спільно з Фондом учених за 15 років, їх було дуже багато – та це й не потрібно. Важливо, що існує ще більше реальних планів спільної діяльності ДДІФКіС з Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України, спрямованої на благо вітчизняної науки.

Державна установа «Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності МОЗ України»

Рівень цивілізованості суспільства значною мірою визначається ставленням до незахищених верств населення, особливо до інвалідів. А рівень інвалідності характеризує не тільки здоров'я населення, а й економічний та соціальний добробут країни.

Державна установа «Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності МОЗ України» (ДУ «УкрДержНДІМСПІ МОЗ України») до 1993 року відома як Дніпропетровський НДІ відновлення та експертизи працездатності інвалідів (ДІВЕПІН) Міністерства соціального забезпечення, є єдиним в Україні науковим та вищим консультативним закладом з питань медико-соціальних проблем інвалідності, який має 85-річний досвід роботи з наукового забезпечення та удосконалення медико-соціальної допомоги населенню країни.

Інститут підпорядкований Міністерству охорони здоров`я України, здійснює наукове співробітництво з Проблемними комісіями МОЗ і АМН України з окремих клінічних спеціальностей, профільними інститутами АМН та МОЗ України.

В інституті працює 357 осіб: у наукових підрозділах – 63; у клініці – 294.

Докторів мед. наук – 3, кандидатів мед. наук – 18. Два наукові співробітники – заслужені раціоналізатори України, 1 – заслужений лікар України. У клініці працює 21 лікар вищої категорії.

Про якість роботи інституту свідчать:

- підтверджений акредитаційний сертифікат вищої категорії;
- свідоцтво про атестацію на відповідність клініко-діагностичної лабораторії критеріям атестації, також атестація на право проведення вимірювань у сфері державного метрологічного нагляду;
- ліцензія на медичну практику (терапія, кардіологія, неврологія, хірургія, офтальмологія, отоларингологія, ортопедія і травматологія);
- ліцензія державної служби на лікарські засоби і вироби медичного призначення (придбання, зберігання, перевезення, відпуск наркотичних засобів, психотропних речовин).

Структура інституту представлена адміністрацією, науково-дослідними підрозділами, що забезпечують виконання науково-дослідної тематики:

- науково-організаційний відділ з науковою бібліотекою;

та підрозділами, які безпосередньо ведуть наукові розробки:

- відділ медико-соціальної експертизи та реабілітації інвалідів з наслідками травм та ортопедичними захворюваннями у сполученні з ураженням периферичної нервової системи;
- відділ неврології та пограничних станів;
- науково-дослідний кардіологічний відділ;
- науково-дослідний терапевтичний відділ;
- відділ медико-соціальної експертизи та реабілітації при захворюваннях хірургічного профілю;
- офтальмологічне відділення, на базі якого створено «Центр медико-соціальної реабілітації інвалідів по зору».

Клініка інституту на 300 ліжок представлена:

- консультативно-поліклінічним відділенням;
- ортопедо-травматологічним відділенням на 50 ліжок;
- неврологічним відділенням на 50 ліжок;
- кардіологічним відділенням на 45 ліжок;
- терапевтичним відділенням на 50 ліжок;
- відділенням медико-соціальної експертизи та реабілітації при захворюваннях хірургічного профілю на 35 ліжок;
- офтальмологічним відділенням на 40 ліжок;

- відділенням реабілітації на 30 ліжок:
- клініко-діагностичною лабораторією;
- рентгенодіагностичним кабінетом;
- фізіотерапевтичним кабінетом.

З архівної довідки.

У 1926 році за постановою Уряду в місті Дніпропетровську Народним Комісаріатом соціального забезпечення УРСР був організований Український науково-дослідний інститут відновлення працездатності та організації праці інвалідів.

У 1993 році ДІВЕПІН був переданий до Міністерства охорони здоров'я України і перейменований в Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності.

Усі роки керували інститутом видатні організатори та вчені:

Директори інституту	***Заступники директорів із наукової роботи***
Звоніцький Г.Ю.	Пікус І.З., д.м.н.
Головко Є.Д., к.м.н.	Слінько В.М., к.м.н.
Гнилорибов І.В., к.м.н., доцент	Чепкая Л.М., д.м.н.
Ланцетова А.С., д.м.н., професор	Бородуля Л.В., к.м.н.
Кобиляцький І.Т., к.м.н., доцент	Колдунов В.В., д.м.н.
Топка В.П., к.м.н., доцент	Коробкін Ю.І., к.м.н.
Іпатов А.В., к.м.н., професор	

З 1999 року інститут очолює Анатолій Володимирович Іпатов, к.мед.наук, професор, заслужений лікар України, відомий фахівець у галузі організації охорони здоров'я. За фахом – лікар-педіатр, працював головним лікарем обласної дитячої лікарні, потім керував відділом охорони здоров'я Дніпропетровської обласної держадміністрації.

За успішні досягнення у медицині йому було присвоєно звання "Заслужений лікар України", він нагороджений орденами "За заслуги" III ст., "За заслуги" II ст., орденом Української Православної церкви Св. Равноапостольного князя Володимира II ст., орденом Української Православної церкви Св. Преподобного Нестора Літописця Києво-Печерського.

Автор 240 наукових праць, у т.ч. 6 монографій, 27 посібників, 20 методичних рекомендацій. Свій організаторський досвід і творчий потенціал він скерував на зростання ролі та авторитету інституту в усіх напрямках його діяльності. Незважаючи на дефіцит фінансування з Державного бюджету, за часи його керування була значно зміцнена матеріальна база та оснащення інституту, вихована висококваліфіковані кадри науковців та клініцистів.

А.В. Іпатов – людина, яка мислить державними категоріями. За його участю була розроблена велика частка нормативних документів із питань соціального захисту населення. А.В.Іпатов є керівником наукової теми, куратором 6 науково-дослідних тем.

З лютого 2007 року заступником директора з наукової роботи є Юрій Іванович Коробкін, кандидат медичних наук, який координує діяльність підлеглих йому структурних підрозділів, забезпечує використовування в їх діяльності досягнень вітчизняної і зарубіжної науки і техніки, організує та координує роботу науково-дослідної частини в напрямку високоякісного та своєчасного виконання планів науково-дослідних робіт.

Медико-експертна робота в інституті проводиться під керівництвом голови загальноінститутської експертної комісії Ханюкової Інни Ярославівни, кандидата медичних наук, провідного наукового співробітника кардіологічного відділу. Вона підтримує постійний зв'язок із Відділом медико-соціальної експертизи Міністерства охорони здоров'я України та обласними Центрами МСЕ, бере безпосередню участь у

розробці нормативних документів, які регулюють медико-соціальну експертизу в Україні.

На щорічних підсумкових нарадах головних експертів областей України обговорюються результати медико-експертного обстеження хворих в інституті, аналізуються розбіжності в рішеннях регіональних медико-експертних комісій та інституту.

Разом із директором інституту та кафедрою медико-соціальної експертизи Дніпропетровської медичної академії І.Я. Ханюкова проводить роботу з підвищення кваліфікації лікарів-експертів шляхом проведення засідань круглих столів.

Беруть участь у координуванні наукової діяльності інституту вчений секретар – кандидат медичних наук Олена Миколаївна Мороз та проблемна комісія, яку очолює доктор медичних наук Ірина Володимирівна Дроздова.

З початку 60-х років XX століття співробітниками інституту було захищено 44 кандидатські та 14 докторські дисертацій з медико-соціальних проблем інвалідності (епідеміологія інвалідності, профілактика інвалідності, медико-соціальна експертиза, реабілітація інвалідів, організація медико-соціальної допомоги).

За останні 15 років в інституті виконано 53 НДР, які вирішували найбільш актуальні проблеми медико-соціальної експертної допомоги населенню України.

Кількість опублікованих співробітниками інституту наукових робіт за останні 15 років (1997-2012) складає:

- монографій – 26;
- наукових публікацій – 2510;
- посібників та методичних рекомендацій – 98;
- збірників – 33;
- проектів вже діючих законодавчих та нормативних документів – 74;
- авторських свідоцтв та патентів - 49;
- позитивних рішень по заявках – 45;
- нововведень – 89.

Щорічно видаються тези доповідей наукових конференцій інституту та журнал «Український вісник медико-соціальної експертизи».

Характеристика структурних підрозділів

Відділ медико-соціальної експертизи та реабілітації інвалідів з наслідками травм та ортопедичними захворюваннями у сполученні з ураженням периферичної нервової системи.

До 1959 р. наукова і реабілітаційна робота у відділенні проводилася під керівництвом відомих хірургів-клініцистів Н.В. Бандуристого і Ф.Е. Дрегваля і була присвячена відновному лікуванню хворих та інвалідів кістково-суглобовим туберкульозом, наслідками поліомієліту, паралітичним сколіозом і іншими поразками опорно-рухової системи у дітей, у 60-70–х роках у відділенні під керівництвом доктор медичних наук А.С. Ланцетової та Л.М. Чепкої вивчалася проблема відновлення працездатності інвалідів із резидуальними явищами поліомієліту. З 2003 по 2012 р.р. відділенням керував доктор медичних наук Ігор Васильович Бойко. У цей період у відділі продовжувалися дослідження і розроблялися методи медичної реабілітації хворих і інвалідів внаслідок травм і захворювань різних сегментів опорно-рухового апарату, верхньої кінцівки.

З 2012 р. відділення очолює кандидат медичних наук Віктор Миколайович Хомяков. У теперішній час основна увага приділяється удосконаленню критеріїв медико-соціальної експертизи та розробці комплексної об'єктивізації і оцінки стану порушення статико-динамічної функції опорно-рухового апарату при коксартрозі і показниках її компенсації для лікарів-експертів МСЕК і реабілітаційних ортопедо-травматологічних відділень МОЗ України, розробляється комплекс заходів системної організації реабілітації цього контингенту хворих і інвалідів.

За п'ятирічний період співробітниками відділення опубліковано 96 статей і тезі у провідних медичних виданнях за фахом, зроблено 58 доповідей на з'їздах і конференціях різного рівня, одержано 40 патентів, розроблено і впроваджено в практику роботи 54 раціоналізаторські пропозиції. Видані 6 методичних рекомендацій і 2 методичні посібники для лікарів МСЕК і ЛПУ з різних аспектів медико-соціальної експертизи і медичної реабілітації хворих і інвалідів травматологічного профілю. За останні роки у відділі захищено 3 кандидатські дисертації.

Відділення тісно співпрацює з кафедрою медико-соціальної експертизи Дніпропетровської державної медичної академії. Завідувач кафедрою - лауреат Державній премії України, заслужений на лікар України доктор медичних наук, професор Леонід Юрійович Науменко. Науковий напрям: Травми і захворювання кисті.

На сьогоднішній день клінічне відділення (завідуючий – Олександр Михайлович Бойко) має в своєму розпорядженні 50 ліжок, операційно-перев'язочний блок з усім необхідним устаткуванням і інструментарієм. У відділенні працюють 3 лікарі вищої категорій, 4 наукові співробітники (з них 2 кандидати медичних наук).

Терапевтичний відділ є одним із провідних підрозділів інституту (завідуюча науково-дослідним терапевтичним відділом – кандидат медичних наук Світлана Станіславівна Паніна, завідуюча відділенням – лікар вищої категорії Тетяна Сергіївна Ігумнова).

Удосконалення медико-соціальної експертизи, реабілітації хворих та інвалідів відповідно до досягнень сучасної світової науки продовжують залишатися провідними завданнями терапевтичного відділення інституту. Терапевтичне відділення надає значну консультативну допомогу МСЕК в оцінці стану життєдіяльності хворих з патологією внутрішніх органів, ендокринними захворюваннями, захворюваннями крові, шкіри та ін. Відділення має клінічну базу на 50 ліжок. За останні 5 років обстежено 5188 хворих та інвалідів.

Основним напрямком наукової діяльності відділення протягом останніх років є розробка актуальних питань профілактики інвалідності, вдосконалення оцінки стану життєдіяльності, вивчення причин інвалідності і розробка типових програм реабілітації при захворюваннях органів дихання (бронхіальна астма та хронічне обструктивне захворювання легень) у сполученні з патологією серцево-судинної системи.

За останні 15 років співробітниками терапевтичного відділення було опубліковано більше 100 робіт, із них 27 статей, 5 нововведень, 3 методичні рекомендації та посібники, зроблено близько 30 доповідей на різних наукових форумах, у тому числі в Швеції, Австрії, Іспанії. Відділення підтримує наукові творчі контакти з ученими Англії, Канади, США, Франції.

Завідуюча науково-дослідним терапевтичним відділенням кандидат медичних наук С.С.Паніна, а також 2 наукові співробітники є членами Європейського респіраторного товариства. У 2005 р. були захищені дві дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук.

Відділ неврології та пограничних станів очолює кандидат медичних наук Володимир Анатолійович Голік.

Основними напрямками наукової і практичної діяльності відділення є вивчення причин інвалідності і наукова розробка критеріїв медико-соціальної експертизи, медичної і соціально-трудової реабілітації хворих та інвалідів, розробка й удосконалення окремих методик обстеження хворих із захворюваннями нервової системи. У відділенні були підготовлені 11 кандидатські і 2 докторські дисертації. За період функціонування у відділенні були підготовлені 15 кандидатських і 2 докторські дисертації. За останні 10 років співробітниками опубліковано 440 наукових праць, у тому числі 13 методичних рекомендацій та 4 навчальні посібники для лікарів – експертів МСЕК і ЛКК, а також лікарів лікувально-профілактичних закладів МОЗ України.

Клінічна база неврологічного відділення розрахована на 50 ліжок (завідуюча відділенням Світлана Анатоліївна Погорєлова). У відділенні впроваджуються сучасні принципи діагностики та лікування захворювань центральної та периферичної нервової системи згідно рекомендаціям Європейської Федерації Неврологічних Товариств (2006).

З 2007 року у відділенні впроваджено метод транскраніальної магнітної стимуляції (магнітний стимулятор Нейро-МС – четвертий апарат такого роду на Україні), для відновлення широкого кола рухових розладів центрального та периферичного походження.

З 2005 року склад інституту доповнився ***відділом медичної психології, психотерапії та психоневрології*** (керівник – д.мед.наук Дроздова Ірина Володимирівна), що займається проведенням сучасних наукових розробок у галузі медико-соціальної експертизи пограничних станів в клініці нервових хвороб та при соматичних захворюваннях. Група надає кваліфіковану консультативну медико-психологічну та психоневрологічну допомогу інвалідам та хворим інституту.

Основними напрямками роботи ***кардіологічного відділу*** є наукова розробка проблем медико-соціальної експертизи й реабілітації хворих та інвалідів з серцево-судинними захворюваннями.

У 1986 році відділення було виділене у самостійний структурний підрозділ інституту, що було зумовлено значним зростанням питомої ваги серцево-судинних захворювань щодо інвалідизації працездатного населення держави. Першим керівником відділення був канд. мед. наук, ст. наук. співр. Сергій Анатолійович Безбородько, з 2004 р. відділення очолює канд. мед. наук Олена Михайлівна Лисунець, завідуюча відділенням – Наталія Михайлівна Бірець.

Наукові дослідження відділення були присвячені розробці принципів медико-соціальної експертизи та індивідуальних програм реабілітації інвалідів при

гіпертонічній хворобі та ішемічній хворобі серця; розроблені принципи етапної психологічної реабілітації хворих.

За останні п'ятнадцять років за результатами наукових досліджень відділення було опубліковано більше 80 робіт.

Перспективний напрямок наукових розробок відділення: удосконалення медико-соціальної експертизи та реабілітації інвалідів та хворих на гіпертонічну хворобу, який проводиться у межах „Національної програми з профілактики та лікування артеріальної гіпертензії в Україні", яка затверджена Президентом України.

Відділ медико-соціальної експертизи та реабілітації при захворюваннях хірургічного профілю. Завідуючим науковим відділом є доктор медичних наук, хірург вищої категорії Олександр Вікторович Косинський. Завідуючим клінічним підрозділом є Павло Валерійович Павлов.

Основою діяльності відділення є дослідження проблем медико-соціальної експертизи та реабілітації хворих та інвалідів внаслідок хірургічної патології.

Основні наукові дослідження останніх 15 років були присвячені проблемам вивчення причин інвалідності та розробки базових програм медичної реабілітації хворих та інвалідів внаслідок післяопераційної патології органів травлення, внаслідок захворювань периферичних судин нижніх кінцівок та ін. Результатом цього стало виконання 2 НДР, захист 2-х докторських дисертацій, отримання 7 патентів, публікація 1 монографії, 5 методичних рекомендацій, 48 наукових праць.

В останні роки велика увага приділяється науковому обґрунтуванню та розробкам сучасних заходів з медико-соціальної реабілітації та профілактики інвалідності хворих на найбільш поширену хірургічну і ЛОР-патологію. У цьому аспекті застосовуються сучасні та оригінальні, розроблені співробітниками відділення хірургічні втручання, у тому числі операції на жовчному міхурі і жовчовивідних протоках, шлунку, кишечнику, підшлунковій залозі, грижах різної етіології та локалізації, венозній системі нижніх кінцівок, а також оперативні втручання спрямовані на відновлення носового дихання різної етіології, операції на гортані та в усі при периферичних запамороченнях.

Офтальмологічне відділення засноване у 1968 році, майже три десятиріччя його беззмінним керівником був професор, доктор медичних наук Йосип Львович Ферфільфайн. Під його керівництвом і за безпосередньою участю були розроблені та створені спеціалізована офтальмологічна експертна служба, єдина система реабілітації інвалідів по зору. З 2001 року колектив очолює кандидат медичних наук, старший науковий співробітник. Тетяна Андріївна Аліфанова.

Відділення виконує копітку, багатогранну роботу: водночас є і науковим центром соціальної офтальмології у державі, і висококваліфікованою діагностичною базою, і терапевтичною, хірургічною, фізіотерапевтичною клінікою, і лабораторією по професійній діагностиці осіб із вадами зору, а саме здійснює офтальмоергономічні, ергономічні, психофізичні дослідження по визначенню професійних можливостей інвалідів та перед інвалідів. Протягом року на його базі обстежуються та лікуються близько 1,5 тис. інвалідів, включаючи надання консультативної допомоги. Проводяться наукові дослідження інвалідності внаслідок патології органа зору серед дорослих та дітей, обґрунтування інвалідності. Розробляються нові засоби діагностики та лікування інвалідизуючих захворювань очей, індивідуальні програми реабілітації, методи визначення професійних здібностей інвалідів, у т.ч. відносин сучасних видів трудової діяльності.

Здійснюється організаційно-методична робота у МСЕК, підприємствах УТС, школах для сліпих та слабозорих, спеціалізованих дошкільних закладах.

З 2003 року відділення набуло статусу "Центру медико-соціальної реабілітації інвалідів по зору", який у своєму розпорядженні має лабораторію, в якій проводиться:

- діагностичне клініко-функціональне обстеження інвалідів;
- офтальмоністагмометричні та вестибулометричні дослідження;
- офтальмоергономічне обстеження;
- фізіотерапевтичне лікування інвалідів (кольоровоімпульсна терапія, лазерна та електростимуляція, лазерна акупунктура);
- ортоплеоптичне лікування дітей із вадами зору.

Експертно-аналітичний відділ був створений у 2009 році на базі відділу досліджень медико-соціальних проблем інвалідності і реабілітації інвалідів (ВДМСПІРІ). Є клінічним підрозділом інституту і діє на підставі Статуту і типової структури науково-дослідного інституту, затвердженої Міністерством охорони здоров'я України. З 2010 року відділення очолює кандидат медичних наук Геннадій Миколайович Маловічко.

Основні завдання відділення: проведення моніторингу інвалідності, дослідження рівня, структури, причин інвалідності в адміністративно-територіальному, галузевому та віковому розрізі; розробка заходів щодо профілактики інвалідності в Україні; розробка нових організаційних форм спрямованих на удосконалення діяльності служби медико-соціальної експертизи в Україні; надання методичної допомоги співробітникам лікувальних закладів та служби МСЕ України з питань медико-соціальної експертизи та реабілітації інвалідів, моніторингу інвалідності; розробка та впровадження в практику роботи МСЕК методичних рекомендацій для підвищення якості надання медико-експертної допомоги населенню України; участь у виданні методичних рекомендацій інституту; підготовка Щорічної доповіді інституту про найбільш вагомі досягнення; координація діяльності інституту з Відділом МСЕ та проблем інвалідності МОЗ України з питань організаційно-методичної роботи, впровадження наукових результатів інституту в практичну діяльність галузі МСЕ; участь в організації обласних, міжобласних семінарів, конференцій.

Співробітники відділення беруть участь: у прийманні річних статистичних звітів за формами № 14, 37 про інвалідність та діяльність служби МСЕ по адміністративних територіях України, результати продовження листків непрацездатності (ф. № 66), про первинну інвалідність працюючих; розробка зведеного статистичного звіту за формами № 14 та 37 по Україні для Держкомстату України; роз'яснювальній роботі, у тому числі у засобах масової інформації, з питань соціального захисту інвалідів, їх медико-соціального, експертного та реабілітаційного обслуговування.

Клініка інституту

Триста ліжок, які має клініка, розподілені поміж 7 стаціонарними відділеннями, які надають терапевтичну, хірургічну, неврологічну, травматологічну, кардіологічну та офтальмологічну допомогу. Очолюють клінічну роботу головний лікар, кандидат медичних наук Віктор Миколайович Концур, заступник головного лікаря з медичних питань – Лариса Вольтівна Кузьміна.

Вся робота клініки підпорядкована науково-практичній спрямованості інституту. Основні завдання клініки:

- вирішення складних питань медико-соціальної експертизи (експертні хворі направляються для вирішення питань медико-соціальної експертизи та реабілітації з 14 областей України, а з ЛОР, очною та кардіологічною патологією – з усієї республіки);
- надання методичної допомоги з питань медико-соціальної експертизи усім областям України;

- практична допомога МСЕК у вирішенні складних експертних питань (виїзд до областей бригад наукових співробітників та лікарів);
- забезпечення хворих та інвалідів обстеженням відповідно до діючих стандартів;
- впровадження новітніх наукових досягнень, методичних розробок у роботу клініки;
- розробка на базі клініки методів реабілітації інвалідів;
- реабілітація хворих з тяжкою патологією.

Для винесення лікарсько-експертних рекомендацій в інституті створена комісія під керівництвом Ханюкової Інни Ярославівни, кандидата медичних наук, провідного наукового співробітника кардіологічного відділу. До складу комісії входять керівники всіх наукових підрозділів, завідуючі клінічними відділеннями і провідні фахівці інституту. Винесені медико-експертні рекомендації обґрунтовані і узгоджені з юрист-консультом інституту.

Інститут тісно співробітничає з регіонами; впроваджує до медико-експертної роботи талони зворотного зв'язку, здійснює необхідну кількість виїздів в регіони. В результаті такої роботи кількість розбіжностей між рекомендаціями інституту і рішеннями регіональних МСЕК знизилася за останні роки з 16 до 10 відсотків.

До складу клініки входять: консультативно-поліклінічне відділення із кабінетом ультразвукових і функціональних методів дослідження, клініко-діагностична лабораторія, фізіотерапевтичний та рентгенодіагностичний кабінети, група анестезіології та ендоскопії, аптека, оснащені лікувальною та діагностичною апаратурою і обладнанням.

У кабінеті рентгенодіагностики (завідуюча – Людмила Володимирівна Мирончук) виконується понад 10 000 досліджень за рік. З 2004 року він оновлений універсальним комплексом рентгенодіагностики фірми "Villa Medical System", що дозволяє проводити цифрову обробку і зберігання даних.

Основними завданнями клініко-діагностичної лабораторії (завідуюча – Галина Олександрівна Хіжняк) є забезпечення обстеження експертних, тематичних і реабілітаційних хворих клінічними, біохімічними та бактеріологічними методами досліджень, які відіграють важливу роль у комплексному обстеженні цих хворих. При обстеженні хворих за науковою тематикою найбільш широко досліджуються ліпідний спектр крові, система гемостазу, білковий, водно-сольовий, вуглеводний обміни. Впроваджені методи дослідження вільнорадикальних процесів, системи протеолізу, ревматоїдного фактора, антистрептолізину, активності гамма-глутамілтранспептидази, лактатдегідрогенази, визначення клостридій, Helicobacter pylori.

Важливу роль у роботі клініки відіграє консультативно-поліклінічне відділення із кабінетом ультразвукових і функціональних методів дослідження (завідуюча – Олена Сергіївна Маландій), яке забезпечує комплексне консультативне обстеження хворих, що є обов’язковою умовою кваліфікованого медико-експертного висновку. Поряд із консультативною, відділення забезпечує організаційну роботу з областями України щодо ритмічної госпіталізації інвалідів у клінічні відділення інституту. Вищу кваліфікаційну категорію має 21 лікар, першу – 11; 24 середнім медпрацівникам присвоєна вища категорія, 8 – перша і 8 – друга.

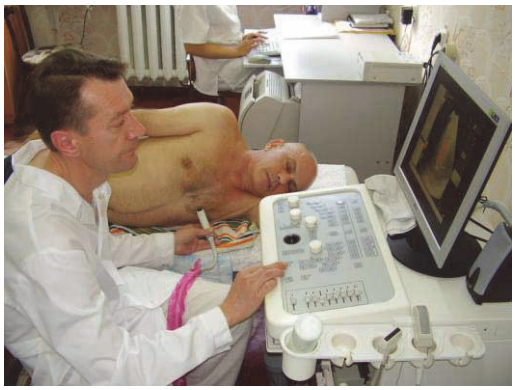

Клініка інституту є базою для удосконалення лікарів-експертів держави, а з 1979 року - базою кафедри медико-соціальної експертизи факультету післядипломної освіти лікарів Дніпропетровської державної медичної академії, а також для навчання студентів Дніпропетровського державного інституту фізкультури і спорту та Дніпропетровського медичного училища.

У комплексі сучасного лікування захворювань різних органів і систем важливе місце разом із медикаментозним лікуванням посідає немедикаментозна реабілітація, що включає використання фізичних чинників (фізіотерапевтичне лікування) і спеціальних тренувань потерпілих функцій організму (лікувальна фізкультура, ерготерапія, кінезотерапія).

Сьогодні кабінет фізіотерапії і лікувальної фізкультури (завідуюча – Алла Петрівна Півник) має всі технічні і кадрові умови для повноцінної реалізації даного комплексу в лікуванні пацієнтів клініки інституту.

Арсенал методик включає електротерапію, фототерапію, гідротерапію, спелеотерапію, термотерапію, біорезонансну терапію, різноманітні методики масажу, голкорефлексотерапію.

Особливу увагу слід звернути на використовування методик стимуляції, необхідних пацієнтам неврологічного, травматологічного і соматичного профілів, покликаних забезпечити максимально швидке відновлення функціональних порушень шляхом специфічної електронейроміостимуляції, що має фізіологічну спрямованість.

Комплекс лікувальної фізкультури і кінезотерапії оснащений сучасним устаткуванням вітчизняного і зарубіжного виробництва, впроваджена методика пропріоцептивної корекції з використанням апаратів «Гравістат».

За ініціативою директора на території інституту відкритий храм на честь ікони Божої Матері «Відрада та утіха».

Інститут постійно підтримує тісні зв’язки як з Відділом Міністерства охорони здоров’я України, так і з обласними Центрами медико-соціальної експертизи, звідки щорічно поступають у клінічні відділення близько 7000 хворих та інвалідів для проведення поглибленого обстеження, медико-соціальної експертизи та медичної реабілітації.

Інститут у своїй роботі взаємодіє з установами медико-соціальної експертизи України, органами соціального захисту населення, з органами і установами охорони здоров'я, освіти, зайнятості, культури, фондами та з суспільними організаціями інвалідів та іншими організаціями і установами, що здійснюють діяльність у області медико-соціальної експертизи і реабілітації інвалідів.

Фундаментальний системний підхід до визначення пріоритетності наукової та науково-практичної роботи відповідно до потреб суспільства, проведення та впровадження результатів у практичну діяльність служби МСЕ, професіоналізм, наукова зрілість колективу інституту, постійна робота з підвищення кваліфікації співробітників є тими складовими, що здатні забезпечити якість та високу ефективність його функціонування.

Ипатов Анатолий Владимирович

Ипатов А.В. – кандидат медицинских наук, профессор, директор УкрГосНИИМСПИ, Заслуженный врач Украины.

Руководитель научной темы и куратор 7 научно-исследовательских тем.

Автор 260 научных трудов, в том числе 7 монографий, 30 учебно-методических пособий, 25 методических рекомендаций. При его участии разработано значительное количество нормативных документов по вопросам социальной защиты населения.

Заслуги профессора А.В. Ипатова перед обществом были отмечены высокими наградами. Он - «Заслуженный врач Украины», награжден двумя орденами "За заслуги" II и III степени, двумя орденами Украинской Православной церкви – «Святого Равноапостольного князя Владимира» II степени и Святого преподобного Нестора Летописца Киево-Печерского.

Председатель Совета Филиала Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Анатолий Владимирович родился 15 июня 1950 года. Родители были строителями – восстанавливали город после войны. После окончания школы поступил в Днепропетровское медицинское училище. Работал фельдшером на станции скорой медицинской помощи. Служил в рядах Советской Армии. Поступил в Днепропетровский медицинский институт. Учился и работал: вернулся в «скорую», а потом 5 лет работал в городской инфекционной больнице медбратом, врачом-интерном, врачом-ординатором, заведующим отделением….

Потом главный врач детской городской больницы….

Главный врач областной детской больницы…

На протяжении 4 лет начальник управления здравоохранения Днепропетровской облгосадминистрации.

В 1997 защитил кандидатскую диссертацию по теме: «Актуальные проблемы реформирования охраны здоровья на региональном уровне», а в 2011 году защитил кандидатскую диссертацию по специальности «Государственное управление».

С 1999 года Ипатов А.В. становится директором Украинского государственного научно-исследовательского института медико-социальных проблем инвалидности (УкрГосНИИМСПИ) Министерства здравоохранения Украины.

За эти годы, под его руководством институт получил аккредитационный сертификат высшей категории, Лицензию МОЗ Украины на медицинскую практику, Лицензию Государственного департамента по контролю за качеством, безопасностью и производством лечебных препаратов, аттестат аккредитации клинико-диагностической лаборатории на право проведения измерений в сфере охраны здоровья и другие документы, обеспечивающие проведение научно-исследовательских работ.

Анатолий Владимирович поддерживает тесные связи с кафедрой медико-социальной экспертизы, принимает участие в учебном процессе, регулярно выступает с докладами, касающимися современных проблем медико-социальной экспертизы перед курсантами, является инициатором ежегодных конференций, проведения селекторных совещаний МОЗ Украины и круглых столов.

По инициативе Ипатова А.В. на территории института был открыт храм в честь иконы Божьей Матери «Отрада и утешения».

«Радует, что в нашем городе находится медицинское учреждение, где слова: Милосердие, мудрость, доброта и профессионализм – имеют постоянное подтверждение в деятельности всех, работающих в нём. Особенно радует доброе отношение к детям, благодаря которому у детей нет отчаяния, но, наоборот, крепнет надежда на выздоровление», – это божье благословение Иринея, Митрополита Днепропетровского и Павлоградского при открытии храма в честь иконы Божьей Матери «Отрада и утешения».

В 2003 году А.В.Ипатов был признан лучшим работодателем Днепропетровска.

Анатолий Владимирович – мудрый и интеллигентный руководитель, он с уважением относится к людям. Это является залогом того взаимопонимания в коллективе, которое обеспечивает успешную работу.

Выросли у Анатолия Владимировича два сына, Получили специальность экономистов. Растёт внук – Анатолий Владимирович (а всего их – 4). Надеется дедушка, что он унаследует его профессию – профессию врача.

Анатолий Владимирович достиг возраста, когда, стоя на вершине успеха, знаний и опыта, можно оглянуться на пройденное и пережитое и новыми путями идти вперёд.

А быть лидером, вести за собой других, не утрачивая силы и мужества, – это бесценный дар.

Заступник директора з наукової роботи

Коробкін Юрій Іванович

Коробкін Юрій Іванович народився в 1950 році, в сім'ї військовослужбовця в м. Гродно БРСР.

У 1968 році закінчив середню школу в м. Шверіні (Германія) групи радянських військ в Німеччині.

У 1975 році закінчив Дніпропетровський медичний інститут за фахом «санітарія».

У серпні 1975 року прийнятий на роботу до Дніпропетровського науково-дослідного інституту відновлення і експертизи працездатності інвалідів, клінічним ординатором неврологічного відділення. У жовтні цього ж року переведений на посаду молодшого наукового співробітника організаційно-методичного відділу.

Захистив кандидатську дисертацію у 1991 році.

З 1988 року – вчений секретар Українського державного науково-дослідного інституту медико-соціальних проблем інвалідності (до 1993 року – Дніпропетровський науково-дослідний інститут відновлення і експертизи працездатності інвалідів; сьогодні – Державна установа «Український державний науково-дослідний інститут медико-соціальних проблем інвалідності МОЗ України»).

16 лютого 2007 року призначений, і на теперішній час обіймає посаду заступника директора з наукової роботи.

За період наукової діяльності надруковано понад 90 наукових праць.

Нагороджений почесним нагрудним знаком «За заслуги перед городом» та Орденом за активну громадську позицію, гуманність, милосердя, сердечне відношення до людей, що постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Рада молодих учених

Голова Ради молодих учених Саніна Н.А.

У нашому інституті більше 30 років тому була створена рада молодих вчених (РМВ). У різні часи раду очолювали такі наукові працівники НДІ, як Юрій Іванович Коробкін, Олена Миколаївна Мороз та інші. Мета діяльності ради – створення найбільш сприятливих умов для розвитку творчого потенціалу молодих вчених НДІ, допомога молодим ученим в реалізації їх наукових починань, розвиток інноваційної діяльності молодих учених. Рада активно співпрацює з науковими та громадськими організаціями міста та області, зокрема, ініціативна група ради бере участь в роботі обласної ради молодих вчених, в заняттях «Школи молодих учених», що проводяться облдержадміністрацією. Члени ради беруть участь в різних регіональних конкурсах молодих учених – так, у 2006 р. Євген Леонідович Ліфаренко, у 2007 році. Олександр Віталійович Танцура, а в 2009 році Наталія Петрівна Нудьга отримали 3-ю премію на конкурсі кращих молодих учених області. За час існування ради її членами було захищено понад 20 кандидатських дисертацій.

Рада молодих учених отримує постійну активну підтримку з боку адміністрації ДУ «УкрДерж НДІ МСПІ МОЗ України», і особливо з боку директора інституту Анатолія Володимировича Іпатова, який стимулює наукову діяльність молоді НДІ. Так, за його підтримки неодноразово проводився конкурс на звання «Кращого молодого вченого інституту», переможці якого були нагороджені премією та цінними подарунками. Рада є своєрідною «кузнею кадрів» для інституту, оскільки багато з тих, хто зараз займає в НДІ керівні пости різних рівнів, пройшли школу Ради молодих учених НДІ МСПІ та брали активну участь в її діяльності.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
МЕДИКО-СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ІНВАЛІДНОСТІ

ПРИДНІПРОВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ І МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

ПРИДНІПРОВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ І МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

Для концентрації зусиль учених на вирішенні проблем розвитку регіонів України у 1971 році у великих економічних районах були створені наукові центри Академії наук України. Нині функціонують 6 регіональних наукових центрів, керуючі органи яких знаходяться в містах Дніпропетровську, Донецьку, Львові, Одесі, Сімферополі, Харкові, а також Інноваційний центр у м. Києві.

Діяльність Придніпровського наукового центру (ПНЦ) поширюється на Придніпровський регіон, що включає три області – Дніпропетровську, Запорізьку і Кіровоградську – і займає одне з провідних місць в Україні за своїм господарським значенням. Провідна роль у структурі господарського комплексу належить промисловості, на частку якої припадає понад 20% промислового виробництва України. До дійсного часу тут сформувалися найбільша в країні гірничо-металургійна галузь, а також вугільна, машинобудівна, енергетична і хімічна галузі промисловості, розвинуте сільське господарство і транспортна система.

Основні задачі ПНЦ складаються в науковому забезпеченні вирішення актуальних комплексних регіональних проблем, у першу чергу, у сфері економіки, екології, ресурсозбереження, інформатизації, культурного і духовного розвитку; сприянні розвитку фундаментальних і прикладних досліджень, що проводяться в науково-дослідних установах і вищих навчальних закладах регіону, підвищенні його наукового потенціалу, інтеграції науки й освіти; організації використання в господарському комплексі регіону прогресивних науково-технічних розробок разом з місцевими органами влади; здійсненні незалежної оцінки стану і перспектив розвитку економіки в регіоні, підготовки пропозицій по удосконалюванню структури господарського комплексу регіону; здійсненні вибору проблем для їхнього програмного рішення, підготовки проектів переліків регіональних науково-технічних і господарських програм, розробки проектів регіональних науково-технічних програм, подачі їх на розгляд відповідних органів влади.

ПНЦ організовує, координує і безпосередньо проводить із залученням вчених і фахівців, незалежно від їх відомчої приналежності, комплексні наукові дослідження з проблем, важливих для соціально-економічного і культурного розвитку регіону; організовує проведення наукових і науково-технічних експертиз, а також експертиз еколого-економічних наслідків розміщення в регіоні нових і реконструкції діючих господарських об'єктів; аналізує стан науки і за результатами цього аналізу здійснює заходи, спрямовані на заощадження і подальший розвиток наукового потенціалу регіону, у тому числі з удосконалювання мережі наукових і навчальних установ і спеціалізованих учених рад.

ПНЦ готує й обґрунтовує проекти і бізнес-плани залучення державних, приватних і іноземних інвестицій для забезпечення інноваційної діяльності; здійснює наукове забезпечення рішення проблем, зв’язаних із запобіганням і ліквідацією негативних надзвичайних ситуацій у регіоні.

З дня заснування ПНЦ його роботою керували видатні вчені – академіки НАН України З.І. Некрасов, В.М. Потураєв, В.В. Пилипенко. На даний час головою ПНЦ є академік НАН України А.Ф. Булат.

У Придніпровському регіоні розташовані 9 закладів НАН України, 30 вищих навчальних закладів і понад 100 інститутів галузевого профілю. Під керівництвом і за участю ПНЦ разом із ученими галузевих інститутів і вузів було розроблено ряд програм, серед яких Концепція створення регіональної системи екологічного моніторингу, пропозиції щодо створення ядерно-паливного циклу України та участі в цій роботі підприємств і установ Дніпропетровської області, Програми розвитку марганцевої промисловості України та енергозбереження в Дніпропетровській області та інші.

ЧУМАКОВ ЛЕВ ДМИТРОВИЧ

– заступник голови Придніпровського наукового центру та директор його у 1991-2009 р.р.

Чумаков Л.Д. – доктор технічних наук, відомий фахівець з ефективності й надійності складних систем, приймав безпосередню участь у створенні та вдосконаленні кількох поколінь ракетно-космічної техніки. Під його науковим керівництвом виконані також дослідження з розробки теоретико-методичних основ формування та інтенсивного використання потенціалу науки для рішення регіональних проблем. Чумаков Л.Д.– виконавчий директор Українського товариства інженерів-механіків, член Американського товариства інженерів-механіків. Автор понад 150 наукових публікацій в галузі надійності і ефективності складних технічних систем, а також розробки регіональних проблем. Чумаков Л.Д. – один з засновників та член правління Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Лев Дмитрович завжди брав активну участь у справах Фонду вчених. На базі Придніпровського наукового центру було відкрито Філіал Фонду вчених. Лев Дмитрович був постійним голову конкурсних комісій всіх дев'яти Обласних міжвузівських Конкурсів на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

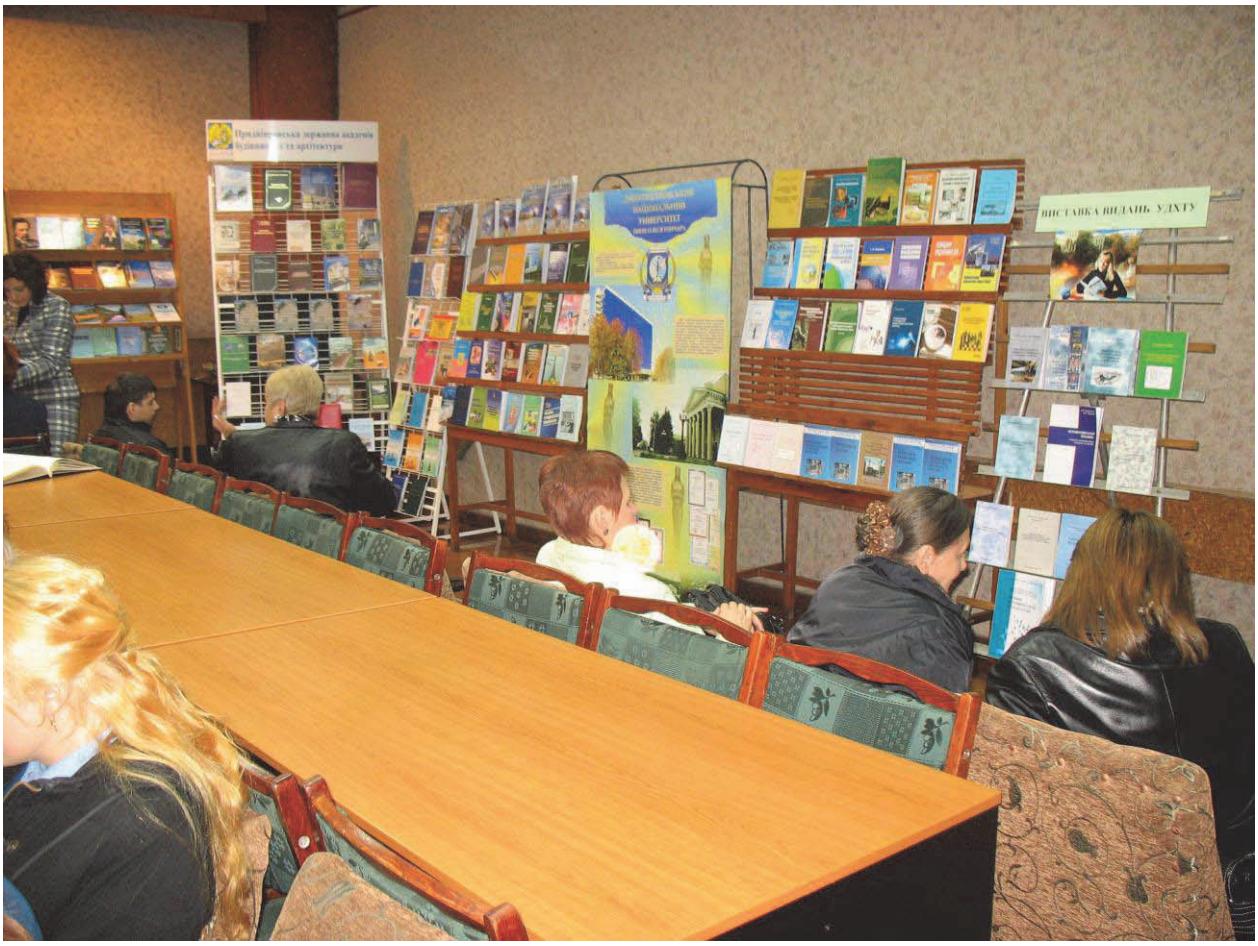

Виставка книг-переможців ІІІ Обласного міжвузівського конкурсу

Лев Дмитрович активно підтримав створення Обласної Ради молодих учених (ОРМУ) та взяв участь у підготовці і проведенні у 2001 році Дня молодого вченого.

Урочистості на честь Дня молодого вченого у Будинку вчених (2001 р.)

У Придніпровському науковому центрі виконавчим директором Філіалу Фонду вчених була обрана Барна Тамара Володимирівна.

БАРНА ТАМАРА ВОЛОДИМИРІВНА

– заступник директора з наукової роботи ПНЦ у 1998-2009 рр., виконавчий директор філіалу Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у 1998-2009 р.р.

Барна Т.В. – кандидат геолого-мінералогічних наук, відомий фахівець з металоносності вугільних родовищ, має значний доробок з досліджень вугілля як сировини для одержання альтернативних видів палива і супутнього вилучення рідкісних металів, досліджень науково-технічного потенціалу Придніпровського регіону і шляхів його використання для вирішення регіональних проблем. Автор понад 50 наукових публікацій в галузі оцінки вугільних родовищ як супутнього джерела цінних металів і сировини для отримання рідкого палива, екологічного моніторингу процесів видобутку й переробки вугілля та обґрунтування нових напрямків його використання.

IV. Наши традиции

Каждое мероприятие или, как теперь говорят, каждый проект, который проводился Фондом учёных в 1998-1999 годах, становился традиционным и проводился ежегодно.

1998 год – это:

- День Победы;
- День науки;
- День людей преклонного возраста;
- День рождения Фонда учёных.

1999 год – это:

- Вечер-встреча руководства Днепропетровских облгосадминистрации и облсовета с женщинами-учёными, посвящённый Международному женскому Дню 8 Марта;
- Областные Межвузовские конкурсы на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу»;
- Выставки книг-победителей Конкурсов;
- Презентации Конкурсов.

Дни Победы, Дни людей преклонного возраста и Дни рождения Фонда учёных проводились совместно с Днепропетровским горисполкомом (мэр города – Иван Иванович Куличенко, его заместитель по науке и образованию – Елена Валентиновна Лозенко, заместитель начальника Управления по образованию – Виктор Константинович Горячев, начальник Управления социальной защиты населения города – Михаил Фёдорович Сопильняк и многие другие).

Областные мероприятия готовились и проводились совместно с Днепропетровской облгосадминистрацией (заместитель губернатора области по образованию, науке и культуре – Татьяна Михайловна Кравченко; начальник Управления культуры области – Валентина Васильевна Тальян; начальник Управления семьи, молодёжи и женщин – Евгений Иванович Бородин; начальники Главного управления образования и науки: Владимир Григорьевич Долгополый, Евгений Иванович Бородин, Виктор Владимирович Сыченко; сотрудники Главного управления образования и науки: Виктор Григорьевич Викторов, Иван Иванович Бухаров; сотрудница Управления семьи, молодёжи и женщин – Тамара Валентиновна Загребельная).

Трудно перечислить всех глав Днепропетровской облгосадминистрации за 15 лет деятельности Фонда учёных – с 1997 года по 2012 год их было двенадцать.

В подготовке и проведении и городских, и областных мероприятий активное участие принимали руководители и коллективы Днепропетровского Дома учёных (директор – Виктор Константинович Есельский), Дворца студентов (директор – Вадим Викторович Стукало), Днепропетровского театра им. Т.Г. Шевченка (директор – Валерий Иванович Ковтуненко), Днепропетровского театра оперы и балета (директор – Александр Викторович Шароваров, заместитель директора – Анна Александровна Бойченко), Днепропетровский Дом органной и камерной музыки (директор – Нина Фёдоровна Голикова), творческая студия учёных «Галатея» (руководитель – Аркадий Яковлевич Шоров), коллективы художественной самодеятельности ВУЗовских студенческих клубов.

Хочу выразить слова благодарности и признательности постоянным замечательным, талантливым ведущим наших Праздничных концертов:

– Ивану Васильевичу Шепелеву, заслуженному и народному артисту Украины;

– Татьяне Николаевне Трофименко, лектору-музыковеду Днепропетровского Дома органной и камерной музыки;

– Алексею Петровичу Капралову, режиссёру-постановщику Дома органной и камерной музыки;

– Оксане Владимировне Рудковской, режиссёру-постановщику Дворца студентов ДНУ;

– Марине Сергеевне Пашкевич, студентке, аспирантке, кандидату экономических наук, доктору экономических наук, профессору НГУ;

– Юлии Айвовне Ойне, директору студенческого клуба ПГАСиА;

– Елене Николаевне Бессараб, студентке, аспирантке, кандидату филологических наук, доценту ДНУ;

– Андрею Николаевичу Карпенко, начальнику Центра досуга ДУ МВС.

Шепелев Иван Васильевич

Трофименко Татьяна Николаевна

Капралов Алексей Петрович

Рудковская Оксана Владимировна

Пашкевич Марина Сергеевна

Ойна Юлия Айвовна

Бессараб Елена Николаевна

Карпенко Андрей Николаевич

Это талантливые творческие люди: пишут стихи, на них – музыку и сами их исполняют. Голоса потрясающие, исполнение высокопрофессиональное, вызывающее и удивление, и восхищение.

Праздники, посвящённые Дню 8 Марта

Среди дел, ставших традиционными, проводимых Фондом учёных и Днепропетровской облгосадминистрацией, особой популярностью пользовались вечера-встречи «От всей души» женщин-учёных с руководством Днепропетровской области, посвящённых Международному женскому Дню 8 Марта. Праздники проводились в первую неделю марта во Дворце студентов, в театре им. Т.Г. Шевченко или в Доме органной и камерной музыки. Женщины-учёные ВУЗов всегда с нетерпением ожидают этот праздник, желая попасть на вечер-встречу «От всей души».

История этой традиции такова. На январском 1999 года заседании Совета ректоров Татьяна Михайловна Кравченко, на тот период заместитель губернатора Днепропетровской области по социальным вопросам, пригласила меня к себе. Буквально уже на второй день я была у неё на приёме. Речь пошла о том, что неплохо было бы организовать встречу женщин-учёных с губернатором области, а губернатором области на тот период был Николай Антонович Швец. Эта праздничная встреча посвящалась Международному женскому Дню 8 Марта.

Так родилась традиция вечеров-встреч «От всей души» женщин-учёных, посвящённых Международному женскому Дню 8 Марта.

Празднику предшествовала огромная, кропотливая работа по организации, подготовке и проведению праздника «От всей души». Задолго до этого праздника Татьяна Михайловна собирала у себя совещание всех ответственных лиц за этот вечер:

- начальника управления культуры – Тальян Валентину Васильевна, начальника управления науки и образования – Долгополого Владимира Григорьевича, начальника управления семьи и молодёжи – Бородина Евгения Ивановича;
- директора Днепропетровского Дворца студентов – Стукало Вадима Викторовича, директора Днепропетровского театра им. Т.Г. Шевченко – Ковтуненко Валерия Ивановича, директора Днепропетровского Дома органной и камерной музыки – Голикову Нину Фёдоровну, директора Днепропетровского Дворца детей и юношества – Маетную Людмилу Фёдоровну;
- ответственных работников Главного управления науки и образования (Викторова Виктора Григорьевича, Бухарова Ивана Ивановича), Управления семьи, молодёжи и женщин (Загребельную Тамару Валентиновну) и меня (Чередниченко Ларису Лукьяновну).

Все получали задания по подготовке и проведению этого праздника.

Первый праздник в 1999 году мы провели во Дворце студентов, где помещалось 500 человек. В 2000 году мы уже провели этот праздник в Днепропетровском театре им. Т.Г. Шевченко, где помещалось 700 человек. С 2001 по 2006 года эти встречи мы проводили во Дворце студентов. С 2006 по 2011 год праздники проходили в Днепропетровском Доме органной и камерной музыки, где помещалось 300 человек.

Шло время, менялись руководители Днепропетровской области, их команды, видоизменялась традиция вечеров-встреч «От всей души». Последний праздник проводился в 2012 году в Доме культуры «Шинник», куда было приглашено всего 100 человек.

1999 год.

Подготовка к вечеру-встрече «От всей души» шла в течение полтора месяца. Необходимо было отснять на камеру интервью с женщинами-учёными – героинями вечера; отобрать материалы; смонтировать фильм о женщинах-учёных – героинях вечера; собрать материалы о женщинах-учёных ВУЗов для приветствия и устной газеты; подготовить письма-заявки на награждение грамотами и благодарностями женщин-учёных; создать и утвердить сценарий вечера; подобрать репертуар концерта и провести его репетиции. И, наконец, – генеральная репетиция с присутствием представителя Днепропетровской облгосадминистрации (чаще всего – начальника управления культуры или его заместителя). Несколько дней на доработку – и праздник готов!

В нашей области всегда проводились праздники, посвящённые Международному женскому Дню 8 Марта с женщинами разных профессий. Но с женщинами-учёными, которых в Днепропетровской области на тот период было более 1500 человек, проводился впервые.

Последний год 90-х – 1999: крушение всех идеалов, разруха в народном хозяйстве, обнищание народа, голод, холод – просвета не видно на улучшение ситуации в стране. И вдруг – праздник для женщин-учёных. Праздник, на котором 500 человек женщин-учёных получили в поздравление цветы, коробки конфет. А более 100 человек получили персональные поздравления и ценные подарки: женщины-учёные – героини вечера, женщины-учёные – наставники, женщины-учёные – многодетные матери, женщины-учёные – ведущие специалисты ВУЗов, женщины-учёные героической судьбы (инвалиды). А когда оператор вёл по залу камеру и проецировал каждую женщину, находящуюся в зале, на экран, создавалось впечатление, что все они являются героинями вечера. Закончился вечер, но женщины-учёные не хотели расходиться, так как на подобном празднике они не были уже десятки лет. Действительно, праздник «От всей души» удался на славу.

Именно на первом вечере-встрече «От всей души» родилась идея о создании Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

Из книги отзывов.

«С каким теплом мы были приглашены во Дворец студентов Ларисой Лукьяновной на вечер-встречу «От всей души», посвященную дню 8 марта! Какой великолепный праздник! До мелочей все продумано, женщины-ученые были подняты на высоту, которой они достойны. Спасибо за оценку нашего нелегкого труда!»

Тыр С.Г.

«В этот вечер исключительно все было продумано, чтобы мы ушли домой не только с хорошим праздничным настроением, но и были более уверенны в завтрашнем дне. Спасибо всем, кто причастен к этому празднику!»

Горовая А.И.

«Спасибо всем, кто принимал участие в подготовке и проведении такого замечательного вечера, посвященного Международному женскому дню 8 марта!»

Ковалева И.Ф.

«Огромное спасибо за великолепный концерт, за все действо, происходящее сегодня в этом зале!»

Бандур В.И.

2000 год

Праздник, посвящённый Международному женскому Дню 8 Марта, в 2000 году проводился в Днепропетровском театре им. Т.Г. Шевченко, где помещалось 700 человек.

В холле театра были организованы:

- выставка детского рисунка «Моя бабушка и мама – учёные»;
- выставка аматорских работ женщин-учёных.

Стены холла театра были украшены праздничными газетами от всех ВУЗов области.

Звучат по радиотрансляции песни о женщинах.

На празднике присутствуют: губернатор Днепропетровской области – Швец Николай Антонович, председатель Днепропетровского областного совета – Дубинин Эдуард Владиславович, ректоры ВУЗов, проректоры по научной работе в ВУЗах, исполнительные директора филиалов Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, учёных в ВУЗах области и женщины-учёные.

Женщин-учёных поздравляли своим мастерством: театр танца «Рассвет» (руководители Винокуровы О. и В.), танцевальная группа «Ритм» (руководитель Лидовская Г.), джаз-балет «Стиль» (руководитель Петрова Л.), ансамбль «Ранок», детский ансамбль «Орлёнок» (руководитель Соколовский А.), детский ансамбль «Барвинок» (руководитель Галашин В.), вокальный дуэт «Синдром» (НМетАУ).

В зале звучат слова ведущих:

«Праздником недаром он зовётся,
Женским днём зовём его не зря.

В этот день улыбчивее солнце,
Семицветной кажется заря.

В этот день значительнее все мы,
Каждый уважительно смущён.

Будь ты маршал или академик,
Ты не Богом – женщиной рождён!»

Женщин-учёных приветствуют и поздравляют губернатор Днепропетровской области – Швец Николай Антонович и председатель Днепропетровского областного совета – Дубинин Эдуард Владиславович.

Приветственное слово женщинам-учёным губернатора Днепропетровской области Швеца Николая Антоновича: *«В эти первые весенние дни мне очень приятно поздравить Вас с приближающимся праздником – Днём 8 Марта. В своём документе, посвящённом этому празднику, Президент Украины Леонид Данилович Кучма отметил исключительную роль женщины в жизни нашего общества и государства. И положительно оценил установившуюся в Украине традицию – чествование Вас в эти первые весенние дни. Я второй раз встречаюсь с Вами – Вами, кто посвятил свою жизнь науке и я благодарю судьбу за то, что мне предоставлена такая возможность – первым поздравить Вас с этим праздником. В нашем регионе – Днепропетровской области сосредоточены уникальные учебные заведения, признанные научно-исследовательские институты и около 40% работающих в них – это женщины. И что особенно приятно, каждая третья из них имеет научную степень. Имена многих из Вас известны далеко за пределами Днепропетровской области. Химико-технологический университет – профессор Меланья Дмитриевна Щеглова. Металлургическая академия – профессор Софья Иосифовна Пинчук. Государственный университет – профессор Пронь Людмила Владимировна. Людмила Владимировна имеет более 60-ти научных работ, посвящённых испытаниям ракетных двигателей, и*

представляет именно ту отрасль, которую в своём обращении Президент Украины к Верховному Совету Украины назвал самой перспективной в XXI веке. С именами профессоров: Оксаной Михайловной Шаповаловой, Инной Илларионовной Крыжановской, Людмилой Васильевной Усенко-Новицкой связаны светлые страницы развития учебных заведений. Особенные слова благодарности Вам – ректорам, особенно женщинам-ректорам, которые своим трудом, образцом служения науке показывают пример молодым, имена которых нам ещё предстоит узнать в скором будущем. По поручению Президента Украины, от имени областной коллегии примите самые искренние поздравления по случаю Вашего праздника. Счастья, любви, надежды и веры в то, что мы любим Вас, ценим и всегда будем рядом с Вами. Вам спасибо!»

В подарок женщинам-учёным от губернатора Днепропетровской области – Швеца Николая Антоновича и председателя Днепропетровского областного совета – Дубинина Эдуарда Владиславовича цветы и миниконцерт народного артиста Украины – Анатолия Матвейчука.

От Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области женщин-учёных, присутствующих на празднике поздравил доктор медицинских наук, профессор, ректор Днепропетровской государственной медицинской академии – Дзяк Георгий Викторович.

Особый интерес, внимание, восхищение и удивление у всех присутствующих вызвал эпизод, связанный с рассказом о Людмиле Васильевне Усенко-Новицкой.

Новую встречу женщин-учёных с руководством Днепропетровской облгосадминистрации решили начать с приветствия женщинам-учёным от героинь первого вечера-встречи 1999 года. Опять интервью, запись на видео, ответ на вопрос: «Что значительного произошло в жизни каждой из них за прошедший год?»

За неделю до вечера беру интервью у Людмилы Васильевны. Она сообщает интереснейший факт: как и другие разработчики искусственной крови, над которой работали 15 лет учёные Украины и России, она стала Лауреатом премии Правительства Российской Федерации в области науки и техники за создание перфторуглеродных соединений для управления жизнедеятельностью клеток, органов и организма. Это открытие давало возможность уменьшить количество донорской крови. Людмила Васильевна была приглашена в Москву на встречу с Правительством России. Президент Путин Владимир Владимирович предоставил ей слово, в котором Людмила Васильевна поблагодарила его за высокую оценку работы учёных Украины. А во время нашей встречи она сказала, что ей сообщили, что награда уже в Киеве и вот-вот её ей должны вручить.

То, что произошло на вечере, не оставило равнодушным никого из присутствующих. Сюжет нашей беседы с Людмилой Васильевной демонстрируется на экране, последний кадр… И вдруг ведущий произносит: «А сейчас посол России в Украине вручит Людмиле Васильевне Усенко-Новицкой её награду…» У всех присутствующих состояние подобное шоковому. А потом весь зал взорвался аплодисментами! Людмила Васильевна, как всегда, спокойно, не торопясь, выходит на сцену, её встречает представитель посла России и торжественно вручает награду.

Идёт показ через видеопроектор женщин-учёных, сидящих в зале. Со сцены звучат слова ведущих: «Весна, весна. Это светлое время года приносит нам самый светлый праздник – праздник жён, матерей, сестёр, дочерей - 8 Марта».

Спасибо Вам за Вашу доброту,
За Вашу дружбу, преданность и даже
За лишний, нерабочий день в году,
Спасибо Вам, волшебницы Вы наши!

Милые женщины! Мы Вам желаем:
Будьте счастливы в апреле и мае,
Нынче и завтра и тысячи лет,
Нынче на женщинах держится свет.

В 2000 году по приглашению Днепропетровского национального университета на кафедре психологии (зав. кафедрой на то время была доктор психологических наук – Деркач Лидия Николаевна) побывала американская женщина-учёный, специалист в области кросс-культурной возрастной и детской психологии, доктор психологических наук, профессор Калифорнийского государственного университета (США) – Ренука Сетти. В Днепропетровске она была два месяца. Обстоятельства сложились так, что всё это время она жила у меня. Она принимала участие в культурных программах, проводимых Фондом учёных, и присутствовала на вечере-встрече «От всей души», посвящённому Международному женскому Дню 8 Марта. Когда она вошла в зал Днепропетровского театра им. Т.Г. Шевченко и увидела огромное количество женщин-учёных, с изумлением воскликнула: «Да у нас во всей Америке не найдётся столько женщин-учёных, как у вас в этом зале!»

Просмотрев всю программу вечера, выслушав все поздравления в адрес женщин-учёных, присутствующих в зале (переводчиком была Лидия Николаевна Деркач) Ренука Сетти свои чувства восхищения, удивления, восторга выразила в своём письме губернатору Днепропетровской области Швецу Николаю Антоновичу. Письмо было написано на английском языке, но мы перевели его на русский.

Главе Днепропетровской
Областной администрации г-ну Швецу Н.А.
Днепропетровск, Украина

10 марта, 2000

Уважаемый Николай Антонович!

Позвольте поприветствовать Вас и разрешите мне представиться. Я профессор Калифорнийского университета, Бейкерсфилд, США. Сейчас нахожусь в Вашей стране в качестве специалиста по психологии в Днепропетровском государственном университете, где я читаю лекции по кросс - культурной психологии.

4 марта я была приглашена на специальную церемонию, организованную облгосадминистрацией в театре им. Шевченко. Цель этого письма проинформировать Вас о том, что я чрезвычайно впечатлена этой церемонией. Она была хорошо организована с высоким уровнем посещения и в целом, программа обеспечила очень положительное впечатление от богатых научных и культурных традиций Украины. Несмотря на то, что я не понимаю русского и украинского языков, с помощью перевода моей коллеги, профессора Лидии Деркач, и универсального языка музыки и танца, я получила большое удовольствие от программы. Высокий уровень достижений Ваших женщин-ученых и большой вклад, который они делают, немотря на ограниченность средств, четко демонстрируют степень их обязательств и преданность научным исследованиям и профессионализму. Большое впечатление оказали на меня положительные высказывания, содержащие веру и надежду, в выступлениях подрастающего поколения и взрослых. Как иностранному гостю, мне было приятно отметить теплые слова поддержки, высказанные ученым по поводу их ценных исследований во время, когда Ваша страна находится в состоянии переходного периода развития и приобретения опыта решения экономических проблем. Положительные выступления оценки, веры, надежды, душевной теплоты были высоко оценены учеными. Ученые являются хорошим примером для молодого поколения, которое скоро последует за ними по стопам и сделает важный вклад в прогрессивное развитие страны.

В течение последних нескольких лет у меня была возможность побывать более, чем в 57 странах. Во всем мире предпринимаются усилия по продвижению прав женщин и признания их вклада. Отмечая Женский День, как специальный праздник и имея уникальную церемонию, всецело посвященную чествованию женщин – ученых, Украина на практике служит прекрасным примером для других стран мира, в которых женщины не имеют возможности показать свои таланты, или неадекватно признаются и оцениваются их заслуги.

В заключительной части моего письма, я хотела бы отметить гостеприимство и теплый прием, которые я получила от администрации факультета и студентов Днепропетровского государственного университета. Я была приглашена профессором Лидией Деркач, которая посвятила мне много времени и энергии, чтобы сделать мое пребывание комфортабельным и приятным. Я надеюсь, что мой визит внесет вклад к лучшему пониманию между нашими университетами и нашими странами – Украиной и США. Как кросс-культурный психолог, я попыталась поделиться моими знаниями в области психологии и американской культуры. Но что более важно - мое общение с украинцами как в университете, так и в обществе, что дало мне возможность лучше понять Вашу культуру. К сожалению, информация об Украине, даже в Интернете не только минимальна, но она также искажена. Сейчас, по возвращению домой, я надеюсь поделиться информацией с моими друзьями и коллегами об истинной природе Ваших богатых культурных традиций.

В завершение, в духе международного взаимопонимания, от имени моей страны, моего университета, и от меня лично, я передаю Вам мои наилучшие пожелания и высокую оценку теплого гостеприимства украинцев.

С уважением,

Renuka R. Sethi, Доктор философии, профессор,
Калифорнийский государственный университет, Бейкерсфилд, США

После каждого мероприятия, проводимого Фондом учёных совместно с Днепропетровской облгосадминистрацией, мы направляем письмо-благодарность губернатору Днепропетровской области с просьбой отметить людей и коллективы, которые принимали участие в организации и проведении этого мероприятия.

ФОНД
СОЦИАЛЬНОЙ ЗАЩИТЫ, ПОДДЕРЖКИ И ПОМОЩИ УЧЕНЫМ УКРАИНЫ И ЧЛЕНАМ ИХ СЕМЕЙ

№ _____ от _____

Главе
Днепропетровской облгосадминистрации
Швецу Н.А.

Уважаемый Николай Антонович!

От имени **Фонда социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей** с глубоким уважением и признательностью выражаем Вам искреннюю благодарность за Ваше личное внимание к женщинам, посвятившим основу своей профессиональной жизни науке, и участие в вечере-встрече руководства облгосадминистрации с женщинами-учеными, посвященном Международному женскому дню 8 Марта, который прошел в Театре им. Шевченко 4 марта 2000 года.

Мы ценим Ваше внимание к людям науки, особенно к женщинам, которое проявилось в хорошей организации, тщательной подготовке и проведении празднования 8 Марта, вызвавшего всплеск ярких, незабываемых эмоций, чувств, слез радости у женщин-ученых, присутствовавших на Празднике их души.

В настоящее время ученые готовят материалы об этом празднике во все газеты нашей области, вузовские многотиражки, телевидение.

Выражаем также нашу благодарность людям и коллективам, которые приняли участие в организации и проведении этого праздника:

Кравченко Т.М. - зам. главы облгосадминистрации, начальник управления по вопросам социально-культурной сферы;
Тальян В.В. – начальнику управления культуры;
Бородину Е.И. – начальнику управления по вопросам семьи и молодежи;
Викторову В.Г. – заведующему отделом высшей школы и науки;
Соловью А.И. – первому заместителю начальника управления по вопросам социально-культурной сферы;
Долгополому В.Г. – начальнику управления образования и науки;
Трофименко П.М. – управляющему Днепропетровским областным отделением Фонда социальной защиты инвалидов;
Загребельной Т.В. – заведующей отделом по делам семьи и женщин управления по делам семьи и молодежи;
Стукало В.В. – директору Дворца студентов;
Ковтуненко В.И. - директору театра имени Шевченко
Маетной Л.Ф. – директору Дворца юношества и молодежи;
Поводу С.И. – генеральному директору Днепропетровской государственной областной телерадиокомпании;
Волошиной О.Д. – телекорреспонденту областной телерадиокомпании,
всему Совету ректоров
и всем, кто причастен к организации и проведению этого вечера.

С уважением,
председатель правления Фатеев С.Г.

Генеральный директор Чередниченко Л.Л.

2001 год

Дворец студентов. Празднично украшен центральный холл Дворца студентов. По радио транслируются песни о женщинах. В боковом холле Дворца студентов находится выставка «Галерея искусств». В правом холле Дворца студентов находится видеоаппаратура, и демонстрируются фильмы о женщинах-учёных Днепропетровской области.

У входа во Дворец студентов каждую женщину встречают цветами и вручают им коробки конфет.

Звучат слова ведущей:

За окнами март долгожданный,
И виден зимы исход.
Приблизился праздник желанный.
Весна набирает ход.

На празднике Вам посвящённом
Букетов прекрасных не счесть.
Мы чествуем женщин-учёных,
Спасибо за то, что Вы есть!

Традицией стали наши встречи в преддверии Международного женского праздника – 8 Марта, где чествуют лучших из лучших – женскую половину учёного мира Днепропетровщины.

Женщин-учёных пришли приветствовать: Кравченко Татьяна Михайловна – заместитель губернатора Днепропетровской области по социальным вопросам, Долгополый Владимир Григорьевич – начальник главного управления образования и наук Днепропетровской облгосадминистрации, Малая Алла Николаевна – заместитель председателя Днепропетровского областного совета.

Остановимся на одном из моментов этого вечера.

Ведущий: *«О каждой женщине в этом зале можно написать роман. Мы, соблюдая традицию, сегодня расскажем несколько историй, в которых отразились удивительные женские судьбы».*

Ведущая: *«Согласно старой легенде, когда рождается человек, на небе загорается новая звезда. Когда человек взрослеет и достигает чего-либо, ему в награду вспыхивает ещё и ещё. Так рождаются созвездия. Над головой доктора медицинских наук, профессора, заведующей кафедрой анестезиологии Елены Николаевны Клигуненко, если верить древней легенде, уже целая галактика».*

Продолжая говорить, ведущая медленно спускается со сцены в зал и подходит к одной из героинь вечера: *«Тысячи спасённых жизней, огромная работоспособность, частые выезды в зоны бедствий по оказанию помощи больным в критических состояниях, научные труды – это далеко неполный перечень заслуг этой удивительной женщины».*

Ведущая низко кланяется Елене Николаевне и со слезами на глазах продолжает говорить: *«Пять лет назад Вы сделали невозможное и спасли две жизни. Моему сыну уже 5 лет…Я и моя мама (она находится здесь в этом зале) бесконечно благодарны и признательны Вам за Ваш подвиг».*

Обращаясь к залу ведущая продолжает говорить*: «В декабре 2000-го года Указом Президента Украины профессору Клигуненко Елене Николаевне присуждена Государственная премия Украины в области науки и техники. Днепропетровская область одна из лучших по оказанию медицинской помощи при критических состояниях. И в этом большая заслуга главного анестезиолога – Ваша заслуга Елена Николаевна!»*

Весь зал Дворца студентов встал и со слезами на глазах рукоплескал замечательной женщине-учёному – Клигуненко Елене Николаевне и замечательной ведущей – Рутковской Оксане Владимировне.

Участники вечера с удовольствием смотрели и слушали выступления самодеятельных коллективов Дворца студентов и ВУЗов города и области.

Из Книги отзывов:

«Нам было очень приятно, когда Ларисе Лукьяновне Чередниченко вручили от имени Днепропетровской областной государственной администрации огромный букет цветов. Она это заслужила за свой бескорыстный труд, за то, что сумела объединить вокруг себя много таких разных человеческих судеб, часто совсем не простых».

Тыр С.Г., к.т.н., доцент НМетАУ,
член Фонда учёных

Из Книги отзывов:

«6 марта по приглашению Днепропетровской областной государственной администрации, Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области и Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей мы собрались во Дворце студентов на Праздничный вечер, посвящённый Международному женскому Дню – 8 Марта. Всё начиналось с фойе. Женщин-учёных приветливо встречали студенты Днепропетровского национального университета и вручали им цветы и коробки конфет. Улыбки, тихая музыка, радушие встречи – всё создавало радостное настроение. А затем нас ожидал Праздничный концерт. Он был небольшой, но очень тщательно продуманный. На сцене были коллективы Дворца студентов, особенно хорош образцовый хореографический коллектив «Рассвет» под руководством матери и дочери Виноградовых. Порадовали нас и маленькие артисты циркового коллектива. Приятно было слушать и народные украинские песни в исполнении студентов Днепропетровского государственного аграрного университета. Нас очень обрадовало, что руководит коллективом профессор этого университета – Войтенко. Я думаю, если профессора руководят такими коллективами, а не только читают лекции по своим предметам, то говорить таким людям о гуманитаризации обучения не надо. Они не говорят, а показывают делом.

В зале были люди разных поколений. Скажу только о своей кафедре. Среди нас была Федченя Г.М. – одна из самых опытных физиков у которой училась и я. Были и люди, которые не имеют научных степеней, например Смирнова А.Я., которая всю свою большую трудовую жизнь отдала внедрению разработок нашей кафедры на многих заводах тогда ещё огромной нашей страны. Были и молодые коллеги – моя аспирантка, а теперь уже докторант кафедры – Чигиринец Е.Э., и молодой доцент кафедры, бывшая моя студентка – Ирина Рослик. Преемственность поколений была в зале. Приятно было до начала концерта пообщаться с учёными из других ВУЗов. С многими из них я познакомилась благодаря Фонду учёных. Все мы уходили с цветами и конфетами, в хорошем, приподнятом настроении. Праздник состоялся и удался. Спасибо организаторам такого замечательного, уникального вечера!»

Тыр С.Г., к.т.н., доцент НМетАУ, член Фонда учёных

2004 год

Дворец студентов 3 марта вновь принимает женщин-учёных на вечере-встрече, посвящённому Международному женскому Дню – 8 Марта.

Из Книги отзывов: *«Нам очень понравилось проведение этого Праздника, который организовали Днепропетровская облгосадминистрация, Днепропетровский облсовет и Фонд учёных. Даже при подходе ко Дворцу студентов чувствовалась торжественность: перед Дворцом стояли студенты Днепропетровской юридической академии, одетые в парадную форму. В вестибюле Дворца студентов было красиво организовано вручение женщинам-учёным подарков и цветов. Негромко, приятно для слуха звучала музыка».*

В нижнем зале Дворца поздравляли женщин-учёных и вручали им ценные подарки: Малая Алла Николаевна – заместитель председателя Днепропетровского областного совета, Бородин Евгений Иванович – начальник Управления семьи и молодёжи Днепропетровской облгосадминистрации, Викторов Виктор Григорьевич – заместитель начальника Управления образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации.

После поздравления и вручения подарков в продолжение вечера был дан концерт в большом зале Дворца студентов.

Из Книги отзывов:

«В своём вступительном слове очень тепло и искренне поздравил всех женщин, присутствующих в зале, первый заместитель губернатора Днепропетровской области – Сивоконь Станислав Александрович и вручил лучшим из лучших женщинам-учёным грамоты и ценные подарки. Отлично прошёл праздничный концерт самодеятельных коллективов ВУЗов области. Особое впечатление произвели выступления коллективов: образцового театра танца «Рассвет», танцевально-спортивного клуба «Ритм», театра современной хореографии «Аллегро», танцевального ансамбля «Капель», народной цирковой студии «Радуга», фольклорного ансамбля «Весёлые нотки» (г. Марганец), шоу-группы «Маэстро».

В заключение праздничного концерта отлично выступил солист Вадим Петров, с большим вдохновением и мастерством исполнивший песню «Одна калина». Как приятно и радостно было смотреть и слушать этот красочный концерт!

Огромное спасибо Днепропетровской облгосадминистрации, Днепропетровскому облсовету и Фонду учёных за то, что помогли нам отдохнуть и расслабиться на этом празднике».

Тарасенко Алла Петровна, Тарасенко Олег Афанасьевич

2006 – 2011 года

Вечера-встречи «От всей души» женщин-учёных с руководством Днепропетровской области с 2006 по 2011 года проводились в Днепропетровском Доме органной и камерной музыки. Творческие коллективы и его директор Голикова Нина Фёдоровна все силы прилагали к тому, чтобы эти вечера надолго запоминались в памяти и душах женщин-учёных, согревали их и вдохновляли на творческий труд.

Мастерство творческих коллективов Дома органной и камерной музыки поражало женщин-учёных. Для многих женщин-учёных проведение праздников в Доме органной и камерной музыки стало откровением, так как за все годы существования этого Дома они не были в нём.

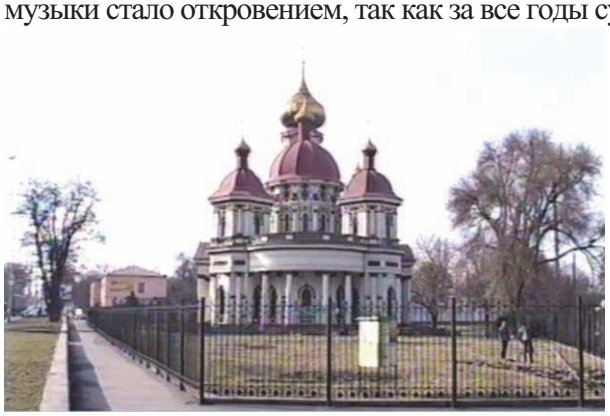

Из Книги отзывов:

«3 марта 2006 года по приглашению Днепропетровской облгосадминистрации и Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей в Днепропетровском Доме органной и камерной музыки собрались на праздник, посвященный Международному женскому Дню – 8 Марта женщины-учёные города и области. Стало уже хорошей традицией отмечать вместе этот день».

Праздник, как и положено, начался у входа. Ещё на ступеньках Дома нас приветствовали хозяева – сотрудники Дома органной и камерной музыки. В фойе женщин встречала генеральный директор Фонда учёных Лариса Лукьяновна Чередниченко, сотрудники Управления образования и науки облгосадминистрации.

Подтянутые и ухоженные студенты юридической академии вручали женщинам прекрасные розы и коробки конфет».

«Мне удалось побывать в зале до начала концерта. Я видела, с каким волнением готовились к встрече со зрителями и молодые артисты камерного ансамбля «Юные виртуозы», и мой очень любимый молодой пианист Артур Никулин, и дирижёр Дмитрий Морозов со своим оркестром «Дивертисмент», даже блистательная ведущая – Трофименко Татьяна Николаевна, которая, как мне казалось, никогда не волнуется. Но вот команда – «первый звонок». Все на местах. У входа в зал величественная и статная хозяйка Дома – Нина Фёдоровна Голикова. Я часто

вспоминаю её в образе Екатерины II на праздновании юбилея города Днепропетровска. Царица Дома Органной музыки приветствует гостей. Для многих она хорошо знакома. В седьмой раз проводятся такие торжества в этом храме музыки. Часто многие из нас бывают на прекрасных концертах, которых так много стало за последние годы. Если раньше многие из нас ходили в органный зал на любые концерты, даже особо не вникая, что нас будет ожидать, то сейчас мы ходим на «исполнителя».

«Нам приятно видеть, как ширится круг исполнителей этого Дома. Очень много талантливой молодёжи. Никого не может оставить равнодушным камерный ансамбль «Юные виртуозы» (руководитель Евгений Фролов). Участники юные, но их

исполнение прекрасное. А молодой и очень талантливый пианист Артур Никулин, он в течение года стал нашим любимцем. Решая, на какой концерт пойти, мы всегда ищем в плане концертов его фамилию. Концерт «ре-минор Моцарта» в исполнении Никулина и молодого камерного оркестра «Дивертисмент» под руководством Дмитрия Морозова – прекрасная дань памяти великому композитору, чьи юбилейные дни мы отмечаем в этом году».

«Порадовал нас и новый квартет «Ретро-Классик» под управлением Вадима Жаворонкова. Квартет молодой, но его руководитель прекрасный аккордеонист Жаворонков хорошо нам известен и любим. Конечно, было очень приятно видеть наших любимцев Нину Черепенько и Анатолия Бойко».

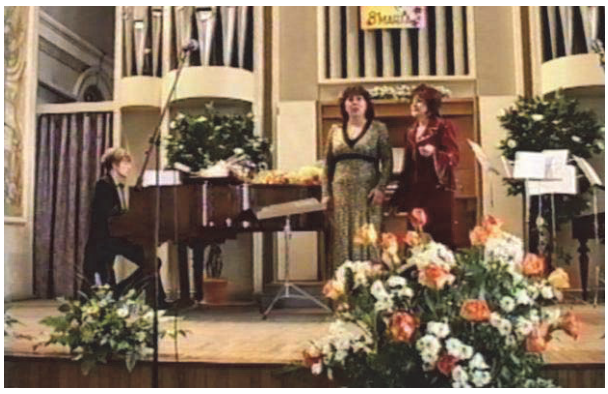

«В зале, помимо хорошо известных маститых учёных города и области, много и молодых учёных. Тёплые слова приветствия звучали от имени обладминистрации в выступлениях: заместителя губернатора – Бородина Евгения Ивановича, начальника Главного управления образования и науки – Сыченко Виктора Владимировича. Самым именитым женщинам-учёным были вручены подарки и цветы».

«В зале были не только женщины. Встречались и мужчины – руководители ВУЗов, члены Правления и исполнительные директора Фонда учёных, проректора по науке. Был среди присутствующих и наш замечательный поэт Полисский Юрий Давидович, автор любимой нами книги «Каждая женщина – это событие». А это значит, что и новые стихи, посвящённые женщинам, будут».

«Организаторы встречи много потрудились. Но ничего не может произойти без финансовой поддержки. А она была. Всегда Днепропетровская облгосадминистрация во главе с губернаторами с большим пониманием относилась к поддержке женщин-учёных в этот праздник».

«Я каждый раз с восхищением отмечаю, как умеет ценить помощь бессменный руководитель Фонда учёных Лариса Лукьяновна Чередниченко. Сама, отдающая много сил работе, она не забывает отметить всех участников, сделавших этот Праздник. И в первую очередь Днепропетровскую облагосадминистрацию во главе с губернатором».

Тыр С.Г., член Фонда учёных, доцент НМетАУ

2012 год

Праздник, посвящённый Международному женскому Дню – 8 Марта отмечали во Дворце культуры «Шинник». Днепропетровская облгосадминистрация и Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей в этот день пригласили женщин-учёных, которые были героинями во всех предыдущих вечерах-встречах. На Праздник было приглашено 100 человек. Приятно было наблюдать и узнавать известных в нашей области и за рубежом таких родных и близких женщин-учёных, которых пришли поздравить Президент Фонда учёных – Большаков Владимир Иванович, начальник Управления семьи, молодёжи и женщин – Ковалёва Лилия Григорьевна, почётные гости – Тальян Валентина Васильевна, Голикова Нина Фёдоровна и многие другие. Концертная программа была великолепной, составленная Квятковской Еленой Леонидовной, в традициях наших вечеров-встреч «От всей души».

Из Книги отзывов: *«5 марта 2012 года по приглашению Днепропетровских областной государственной администрации и областного совета, Совета ректоров и Фонда ученых женщины-учёные города в тринадцатый раз собрались на празднование Женского праздника – 8 Марта. В этом году встреча состоялась во Дворце культуры «Шинник». В фойе нас встречали подтянутые и ухоженные студенты Таможенной академии, в Малом зале Дворца нас ожидали накрытые столы со сладостями и фруктами. Тепло прозвучали многочисленные поздравления, в том числе приветствия от сотрудников Управления образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации, Президента Фонда учёных – профессора Большакова Владимира Ивановича. Замечательно был продуман концерт коллективов дворца «Шинник»: прекрасные голоса хора, под руководством талантливой Галины Мирошниченко, искромётные танцы детского коллектива, профессиональные ведущие концерта.*

Но главное, такие встречи – это возможность общаться с близкими тебе по духу коллегами из разных организаций. Всех нас объединил Фонд учёных. Каждая женщина, присутствующая на встрече, заслуживает, чтобы о ней говорили, ею восхищались, о ней писали, ей подражали. Но это работа для профессионалов. Я же хочу рассказать только о нескольких – близких мне людях.

Думаю, не только я с восхищением любовалась статной, красивой женщиной – директором Дома органной и камерной музыки Голиковой Ниной Фёдоровной. Мы все помним её настоящей хозяйкой Храма искусства, которым она сделала органный зал. Я всегда вспоминаю Нину Фёдоровну в костюме Екатерины II во время празднования Дня города. Мы называли её царицей. И очень сожалеем об её уходе с детища, которому она посвятила свою жизнь.

Для меня была очень радостной встреча с удивительно скромной и очень умной женщиной – профессором Ириной Федоровной Ковалёвой. Много лет тому назад во время своего дежурства в Фонде учёных, я познакомилась с некоторыми работами Ирины Фёдоровны, подаренными ею нашей Факсимильной библиотеке. Мне захотелось поближе познакомиться с ней. С моими коллегами мы побывали у Ирины Фёдоровны на кафедре, где работает созданный ею и её учениками археологический музей. Посетили мы и Богородицкую крепость, на которой профессор Ковалева вместе со своими учениками уже несколько лет ведёт раскопки. Большим потрясением для меня была её книга «Жизнь, проведенная в могиле». Это книга о мужестве женщины-учёной, жены, матери, учителе. Несмотря на немолодые годы, Ирина Фёдоровна лично участвует в экспедициях, восхищая всех знающих её людей.

За моим столом сидит хорошо знакомая мне по моему родному Металлургическому институту профессор Нина Григорьевна Шпанковская. Она была одной из первых в нашем институте, которая внедряла активные методы обучения в учебный процесс. Она и сейчас живёт интересами своей работы. На мои вопросы: «Как живёте, что нового?», она тут же рассказывает об успехах своей ученицы, недавно защитившей под её руководством кандидатскую диссертацию.

Я очень рада была встрече и общению с очень красивой женщиной – Валентиной Ивановной Бандур. Во Дворце детей и юношества она создала Центр украинской культуры «Коло калинове». Членам нашего Фонда учёных посчастливилось побывать на организованной ею выставке народного творчества, послушать великолепные стихи в её исполнении. Сейчас она рассказала мне об успехах своих молодых коллег. И я с нетерпением жду от неё приглашений на встречу с её талантливым коллективом.

За соседним столом сидит Людмила Владимировна Тверская. Долгие годы она возглавляла Днепропетровский художественный музей, в настоящее время она работает заместителем директора. Благодаря Людмиле Владимировне члены Фонда учёных были частыми посетителями разных встреч, проводимых в музее. Только летом этого года мы совершили увлекательную поездку в наше знаменитое село Петриковку. Мне кажется, Людмила Владимировна знает всё о каждой картине, находящейся в Днепропетровском художественном музее.

Список достойных людей можно продолжить. Многие из них – личности для подражания. Но первенство я отдам своей горячо любимой Ларисе Лукьяновне Чередниченко – генеральному директору Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Мне нравится её деловитость, оптимизм, работоспособность. И она умеет ценить доброту и отзывчивость других людей.

Вот и в этот день она вспоминает, с чего начинался наш Фонд учёных. В тяжёлом 1997 году (а для неё и меня этот год был особенно тяжёлым: мы в этот год потеряли своих мужей) она начала создавать Фонд учёных. Я в этот год уходила из жизни, а Лариса Лукьяновна, собралась в «кулак» и в память о муже работала. Стучалась в разные двери, просила для Фонда учёных помощи. Человек, возглавляющий Управление культуры Днепропетровской облгосадминистрации в те годы, Тальян Валентина Васильевна поддержала и сказала: «Чем может наша нищая культура помочь членам Фонда учёных? Только одним – бесплатными посещениями наших театров». Если бы можно было оценить это решение! Мы бесплатно на благотворительной основе ходили в театры, филармонию и Дом органной и камерной музыки и наши души отогревались на спектаклях. Ведь в «той» нашей прежней жизни всегда были и театры, и концерты.

Я восхищаюсь Ларисой Лукьяновной. Восхищаюсь её умением выслушивать и понимать. Восхищаюсь даром притягивать и поддерживать людей. Восхищаюсь её способностью не показывать своей слабости, когда на душе тяжело. Все, кто мало знаком с Ларисой Лукьяновной, думают, что у неё нет проблем со здоровьем, потому что ничто, даже плохое самочувствие, не становится для неё преградой, если её ждут дела Фонда учёных.

Теперь Фонд учёных имеет больше возможностей. Об этом рассказал Президент Фонда учёных – профессор Большаков Владимир Иванович. Он привёл только один пример: 50-летний учёный, сотрудник Днепропетровского национального университета железнодорожного транспорта, оказался инвалидом, потеряв обе руки и обе ноги. Но благодаря помощи и поддержке Фонда учёных и ВУЗа, учёный не потерял веры в жизнь – он продолжает заниматься наукой.

И хорошо, что на этой встрече появились молодые учёные. Это значит, что у нас есть преемники.

Нашей старой гвардии я хочу пожелать сил для выполнения всех задуманных и ещё не придуманных проектов, а также достойно встретить 15-летие нашего Фонда учёных.

Все мы благодарны Днепропетровской облгосадминистрации и лично губернатору Днепропетровской области – Вилкулу Александру Юрьевичу за этот прекрасный подарок женщинам-учёным ко Дню 8 Марта».

Тыр С.Г., член Фонда учёных, доцент НМетАУ

Эпизоды вечеров-встреч женщин-учёных с руководством Днепропетровской области

День Победы

День Победы, как он был от нас далёк…

В ТОТ ДЕНЬ, КОГДА ОКОНЧИЛАСЬ ВОЙНА

В тот день, когда окончилась война
И все стволы налили в счёт салюта,
В тот час на торжестве была одна
Особая для наших душ минута.

В конце пути, в далёкой стороне,
Под гром пальбы прощались мы впервые
Со всеми, что погибли на войне,
Как с мёртвыми прощаются живые.

До той поры в душевной глубине
Мы не прощались так бесповоротно.
Мы были с ними как бы наравне,
И разделял нас только лист учётный.

Мы с ними шли дорогою войны
В едином братстве воинском до срока,
Суровой славой их озарены,
От их судьбы всегда неподалёку.

И только здесь, в особый этот миг,
Исполненный величья и печали,
Мы отделялись навсегда от них:
Нас эти залпы с ними разлучали.

Внушала нам стволов ревущих сталь,
Что нам уже не числиться в потерях.
И, кроясь дымкой, он уходит вдаль,
Заполненный товарищами берег.

И, чуя там сквозь толщу дней и лет,
Как нас уносят этих залпов волны,
Они рукой махнуть не смеют вслед,
Не смеют слова вымолвить. Безмолвны.

Вот так, судьбой своею смущены,
Прощались мы на празднике с друзьями
И с теми, что в последний день войны
Еще в строю стояли вместе с нами…

Простились мы. И смолкнул гул пальбы,
И время шло. И с той поры над ними
Берёзы, вербы, клёны и дубы
В который раз листву свою сменили.

Но вновь и вновь появится листва,
И наши дети вырастут и внуки,
А гром пальбы в любые торжества
Напомнит нам о той большой разлуке.

1948 г. **Александр Твардовский**

В 1941 году, когда началась Великая Отечественная война, мне исполнилось полных 6 лет. Когда война закончилась, мне было 10 лет.

Тот, кто не видел и не слышал свист и вой падающей бомбы, ужасающей силы её взрыв, взлетающий чёрный столб земли, жуткий рёв моторов самолётов, тот не может даже представить, какой это ужас – «Война!» А если это происходит не один раз, а несколько дней подряд, и каждый день по несколько раз. Не успели улететь самолёты, сбросившие бомбы, как уже слышен рёв моторов приближающихся самолётов для новой бомбёжки.

Спустя много лет, я уже была взрослой, работала учителем в школе, была замужем, у меня было уже двое детей. Однажды, даю урок русского языка в 5-ом классе. Урок идёт спокойно, детки усердно работают, выполняя очередное задание. Я стою за кафедрой. И вдруг! Слышу свистящий пронзительный приближающийся звук, похожий на звук падающей бомбы. Меня, как ветром, сдуло с кафедры. И, не помня себя, где, кто, что, я выскочила в коридор. А в коридоре – тишина. Я испуганно оглянулась: спокойно идут уроки, школа работает. Опомнившись, вхожу в класс, сажусь за кафедру, посмотрела на детей, а они, испуганные, непонимающие, что происходит, тихо-тихо сидят и молча с недоумением и вопросом в глазах, смотрят на меня. А я, уже успокоившись, смотрю на них и тихо говорю: «Ребята, это война!» И горько-горько, закрыв глаза руками, разрыдалась. Это один из случаев отголосков войны. А сколько их было?!

Моя жизнь после войны, считаю, сложилась хорошо. Во-первых, в 1943 году, когда был освобождён Донбасс, мы получили первую весточку от папы – Гричишкина Луки Евдокимовича. Правда, не мы, а на сельсовет пришло маленькое четырёхугольное письмо: «Прошу сообщить мне, жива ли моя мать, и что известно о моей семье – жене и дочери?» Представить невозможно, какое ликование было в селе: ведь это было первое известие от всех ушедших на войну односельчан. Толпами односельчане шли к моей бабушке, чтобы увидеть собственными глазами, потрогать и прочитать это письмо.

В мае 1944 года, после тяжёлого ранения и госпиталя, папу демобилизовали, и он вернулся домой. Ему было тогда 31 год. Прожил, правда, он после возвращения домой всего лишь 10 лет – в 1954 году его не стало, последние четыре года он тяжело болел: не прошли бесследно ранения – у него был перебит позвоночник. Но эти 10 лет! Он так спешил жить, так стремился всем помочь. Позволю себе рассказать об одном из благороднейших его благотворительных деяний.

Пришёл человек с войны, мужчина, должностей и мест работы – непочатый край, а грамотных, знающих людей не хватает. За два года мы поменяли место жительства трижды: Ново Айдар – районный центр, город Лисичанск (теперь Северодонецк), город Кадиевка (теперь Стаханов). Где тяжело, трудно – туда и направляют на работу отца.

В Кадиевке получаем квартиру – коттедж на два хозяина. В день переезда папа обращается к маме с предложением: «Катя, а давай мы две последние спальни отдадим Нюсе (секретарю в его организации), ведь у неё двое детей, а муж погиб на войне. И живёт она с новым мужем и детьми у родителей погибшего мужа где-то в пригороде. Её дети постоянно без присмотра: она уходит на работу – они ещё спят, она приходит с работы – они уже спят. Мы из кухни сделаем комнату для Лары, а наша спальня будет в зале, и сделаем кирпичную пристройку, где будут расположены и коридор, и кухня, и ванная и всё остальное. А Нюсе также сделаем пристройку со всеми удобствами, как и у нас». То есть, трёхкомнатную большую квартиру мой отец делит на две:

однокомнатную себе (остались зал и кухня) и двухкомнатную – Нюсе (две спальни). Тогда мы с мамой восприняли это нормально – так и должно быть. Но теперь, с высоты моего возраста, а мне уже 77 лет, я поражаюсь, восхищаюсь и горжусь своим отцом!

Далее. Каждый год, когда заканчивался учебный год, меня в тот же день папа отвозил в село к моей бабушке – папиной маме, которую и я, и моя мама обожали. И везли мы огромное количество обуви, одежды, игрушек, продуктов – это всё для моих подружек, дочерей однолеток моего отца, которые так и не вернулись с войны. А их дети росли, в основном девочки, то есть мои ровесницы. Тогда это тоже не вызывало ни у меня, ни у моей мамы никаких сомнений – так должно быть! И мы не задумывались, почему он так поступает. И только спустя много лет, когда я впервые прочитала стихотворение Александра Твардовского, я поняла всю глубину переживаний, сомнений и страданий моего отца, что, хоть и изувеченный, но он вернулся с войны, не зная того, сколько ему отмерено ещё жить.

Я знаю, никакой моей вины
В том, что другие не пришли с войны,
В том, что они – кто старше, кто моложе
– Остались там, и не о том же речь,
Что я их мог, но не сумел сберечь,
– Речь не о том, но всё же, всё же, всё же...
1966 г. Александр Твардовский

Но сам День Победы я встретила, когда училась во 2-ом классе. Утром, проснувшись, я спокойно собралась в школу. Иду, смотрю вокруг – много людей, и все спешат в центр. Подойдя к площади, увидела потрясающую картину: взрослые люди кричали, плакали, смеялись, танцевали. Пробивалась сквозь весь этот шум какая-то музыка. Особенно меня поразила женщина, у которой погибли на войне муж и да сына. Она кричит-кричит, а потом смеётся, а потом бросается в пляс, а потом громкий плач и всё сначала. Я стояла, смотрела и прислушивалась – везде крики: «Победа! Победа! Победа!» Кто-то спросил у меня: «Девочка, а ты куда идёшь?» – «В школу» – «Иди домой, в школе занятий нет. Сегодня все празднуют Победу!».

Я развернулась и ушла домой. Но каждый год, когда готовимся и празднуем День Победы, я вспоминаю этот День из своего детства.

Этот День, хоть и «со слезами на глазах», но действительно Великий праздник для нашего народа.

Когда в 1997 году был создан Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, то в первую очередь мы обратили внимание на ветеранов Великой Отечественной войны – участников боевых действий, учёных-инвалидов войны. В новых ВУЗах, которые создались в 90-е годы, Советов ветеранов Великой Отечественной войны не было, а в ВУЗах, насчитывающих 10-летия и 100-летия, такие Советы были. В этих ВУЗах были ещё ветераны Великой Отечественной войны, участники боевых действий, парадов 1941 и 1945 годов. Советы ветеранов возглавляли учёные, участвовавшие в Великой Отечественной войне.

Председатели Советов ветеранов Великой Отечественной войны в ВУЗах:
- НГУ – Белов Иван Васильевич;
- ДНУ – Василевский Антон Кондратьевич;
- НМетАУ – Литвяшков Владимир Ионович;
- УДХТУ – Сидорин Константин Васильевич;
- ДИИТ – Сидоров Виктор Георгиевич;
- ДГАУ – Чабан Илья Павлович;
- ДГМА – Ковров Яков Григорьевич;
- ПГАСиА – Замула Тихон Тихонович.

Ежегодно накануне Дня Победы в Доме учёных проводили для учёных-ветеранов Великой Отечественной войны встречи, концерты, награждали и вручали подарки. Все ВУЗы готовились к этому празднику: заранее составлялся план мероприятий ко Дню Победы. Информация о планируемых мероприятиях поступала в Фонд учёных. В Фонде учёных эти мероприятия обобщались, и информация о них передавалась в Главное управление образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации.

Фонд учёных с письмами обращался в Днепропетровские облгосадминистрацию и горисполком о совместном проведении Дня Победы для учёных-ветеранов Великой Отечественной войны.

Днепропетровские облгосадминистрация, горисполком и Жовтневый райисполком принимали активное участие в праздновании Дня Победы: представители всех уровней власти лично присутствовали и вручали благодарности, грамоты, подарки учёным-ветеранам Великой Отечественной войны.

А 9 Мая для учёных-ветеранов Днепропетровский Дом органной и камерной музыки ежегодно давал праздничный концерт ко Дню Победы.

Последние годы мы ограничивались концертами в Доме органной и камерной музыки, так как наши ветераны становились всё старше и старше, а, учитывая ВУЗовские, районные, городские и областные мероприятия, посвящённые Дню Победы, решили щадить силы наших доблестных учёных-ветеранов.

А сколько их уже осталось?

Оставшись живыми в Великой Отечественной войне, они с радостью вернулись в мирную жизнь: учились, работали, защищали кандидатские и докторские диссертации, становились доцентами, профессорами, академиками, делали открытия, занимались наукой. Тому яркий пример – Владимир Иванович Моссаковский, первый президент Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Пройдя путь от солдата на войне до академика в мирное время, он прожил яркую жизнь, насыщенную событиями, открытиями и победами в науке. Родина щедро наградила его за долголетний, безупречный, бескорыстный труд учёного многими наградами и званиями. Более подробно о Владимире Ивановиче Моссаковском можно прочитать в этой книге в разделе «Президенты Фонда учёных».

Сейчас уже мало остались ветеранов Великой Отечественной войны. Вспоминаю, как однажды, выступая на Уроке мужества, ветеран войны сказал детям: «Придёт время, когда на Уроки мужества вы будете приглашать не ветеранов Великой Отечественной войны, а тех, кто видел и слышал их».

Вот оно, то время приходит, когда наши ветераны постепенно уходят. Ведь им уже за 90 лет. Очень хотим, чтобы наши ветераны Великой Отечественной войны достойно, счастливо, ухоженно и в здравии дожили свой век, чтобы их жизнь не омрачалась современными проблемами. Мы их уважаем, любим, безмерно благодарны и признательны за их жизненные подвиги. Спасибо им!

Из Книги отзывов:

«Хотим от имени ветеранов Великой Отечественной войны, участников боёв сказать искреннее спасибо руководству Фонда учёных за организацию прекрасного праздничного концерта в честь Дня Победы, а также сказать спасибо главе Днепропетровской облгосадминистрации – Швецу Н.А. за содействие в организации и проведении этого мероприятия и за ценные подарки».

Инвалид ВОВ II группы Резчик В.Г., ветеран ВОВ Решетов Л.Д.

«В канун замечательной даты – Дня Победы, руководство Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей собрало в Доме учёных тех, кто длительное время вносил свой посильный вклад в науку нашего родного города. Днепропетровск славен научными школами, открытиями, внедрением научных открытий в производство. И каково же было приятное ощущение, когда после прекрасного концерта ветераны войны – члены Фонда учёных были приглашены для получения праздничных подарков. Эту честь нам оказала Днепропетровская облгосадминистрация, что становится уже традицией. Мы тронуты и сердечно благодарим Н.А. Швеца и его заместителя Т.М. Кравченко».

Группа учёных-ветеранов ДГАУ

«Большое ветеранское спасибо организаторам за отлично проведенное торжество в честь Дня Победы. Очень хороший был концерт и детей, и артистов. Отлично были исполнены песни военных лет. Особенно хотим отметить исполнение Безверховым Николаем песни об Отечественной войне».

Ветераны ВОВ (всего 5 человек)

«Благодарим Днепропетровскую облгосадминистрацию за большое внимание, оказанное нам в честь всенародного праздника – 55-ой годовщины со Дня Победы. Спасибо за замечательный концерт и за прекрасные подарки».

Ветераны ВОВ УГХТУ

«Концерт, посвящённый 60-летию освобождению Днепропетровска, прошёл прекрасно. Все артисты пели вдохновенно, и нам всё-всё очень понравилось».

Ветераны ВОВ Тарасенко О., Далинина А.П.

«Спасибо за доставленное 1,5 часовое удовольствие! Голоса известные, артисты известные, красивые. Но какое счастье их послушать в Праздник!»

Ветеран ВОВ Иноземцева Н.Н.

«Дом органной и камерной музыки подарил ветеранам Великой Отечественной войны радость приобщения к светлым вершинам классической музыки. Со вкусом подобранная программа и мастерское исполнение произвели прекрасное впечатление».

Ветеран ВОВ, доцент филологического факультета ДГУ

«Благодарим за прекрасный концерт, посвящённый Дню Победы. Получили огромное удовольствие».

Ветераны ВОВ, члены Фонда учёных

«Когда теряешь физические и духовные силы, как важно в это время, чтобы тебя поддержали, подхватили, не давая угаснуть интересам к жизни, культуре и искусству. Такую благородную роль для нас учёных-ветеранов Отечественной войны и пенсионеров сейчас выполняет Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. У нас, в Днепропетровске, его возглавляют энергичные, умные и добрые люди: Моссаковский Владимир Иванович и Чередниченко Лариса Лукьяновна. Благодаря их исключительным стараниям и отзывчивости тех, к кому они обращаются, мы получили возможность бывать на представлениях нашего замечательного театра оперы и балета, на концертах лучших певцов и музыкантов, слушать очень хорошие выступления самодеятельных коллективов, слушать органную музыку. Если бы не забота Фонда учёных о нас, мы были бы абсолютно лишены всего этого при наших скудных средствах. А ведь нам, кроме духовной жизни, благодаря Фонду учёных перепадает время от времени и материальная помощь. Трудно переоценить значение Фонда учёных для состояния нашей души и настроения. Мы были под крылом Фонда учёных около года и почувствовали себя совсем по-другому: мы не забыты, о нас есть забота, мы уже не одни. От души поздравляем Владимира Ивановича, Ларису Лукьяновну и всех членов Правления Фонда учёных с наступающим праздником – Днём Великой Победы 9 Мая и желаем всем им крепкого здоровья, радости и благополучия».

Члены Фонда учёных, кандидаты наук Вера Котлюба и Леонид Мирошниченко

САЛЮТ ПОБЕДЫ

Разлучила война навсегда
Души близких, сердца и молитвы.
Прогремела над нами беда,
Но победой закончилась битва!

По весне, на вечерней заре
Небо вспыхнет победным салютом
В память тех, кто погиб на войне,
Не дожив до Победы минуты…

Он сияет молитвой небес
В память тех, кто в лихую годину
Жизнь отдал, кровь отдал, но воскрес,
Кто врагу не показывал спину!

Не померкнет их подвиг вовек,
Тех, кто страха пред смертью не ведал.
Тот бессмертен, как Бог, человек,
Кто Отчизну и Веру не предал…

Полишко А.Н.
к.т.н., доцент,
зам. проректора но научной работе ДНУ

ВСЕМ МИРОМ, ВСЕМ НАРОДОМ, ВСЕЙ ЗЕМЛЁЙ ПОКЛОНИМСЯ ЗА ТОТ ВЕЛИКИЙ БОЙ!

Дни науки

С 1998 года Фонд учёных ежегодно совместно с Главным управлением образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации проводили Дни науки в Доме учёных, во Дворце студентов, последние годы – в Доме органной и камерной музыки. Проводились эти праздники во вторую неделю мая. Все ВУЗы города заранее, задолго до Дня науки разрабатывали и проводили внутривузовские мероприятия: областные, всеукраинские, международные, научные, научно-теоретические конференции.

В Доме учёных перед каждым празднованием Дня науки оформлялись выставки: творческие, научно-технические, «Научные школы Днепропетровщины», «Культура, образования, наука», где учёные имели возможность посетить и познакомиться с научными трудами учёных Днепропетровской области.

Во время празднования Дня науки учёных чествовали за их научные достижения и их вклад в развитие отечественной науки. Список награждаемых каждый раз доходил до 30-40 человек. Вручение цветов, грамот, благодарностей, ценных подарков – всё вызывало тёплое, душевное, праздничное настроение и у тех, кого награждали, и у тех, кто присутствовал при этом. После торжественной части на Дне науки обязательно был Праздничный концерт.

В концертах во Дворце студентов принимали участие камерный оркестр «Времена года», творческие коллективы Дворца студентов; в Доме учёных – солисты театра оперы и балета, театра им. Т.Г. Шевченко, коллективы Дома органной и камерной музыки, творческая студия учёных «Галатея». Концерты всегда были прекрасны, вызывали волнение и чувство радости.

К сожалению, всё, что проводилось за 15 лет ко Дню науки, и как проводилось, мы не можем показать на страницах этой книги. Поэтому останавливаемся выборочно на некоторых Днях науки.

Дом учёных

1998 год

В День науки учёных Днепропетровска приветствовали и поздравляли:

- Моссаковский Владимир Иванович, академик НАНУ, Президент Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей;
- Пивняк Геннадий Григорьевич, академик НАНУ, председатель Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области, ректор НГУ;
- Кравченко Татьяна Михайловна, заместитель главы Днепропетровской облгосадминистрации по социально-культурной сфере;
- Пилипенко Виктор Васильевич, академик НАНУ, председатель Приднепровского научного Центра, директор Института технической механики.

Из Книги отзывов:

«Созданный год назад Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, является точкой опоры жизни и деятельности учёных Днепропетровской области. При встречах каждый из нас духовно обогащается. Огромную работу проводит Правление Фонда учёных, за что мы все ему глубоко признательны и благодарны за чуткое отношение к учёным».

Учёные ДНУ

«В этот вечер исключительно всё было продумано, чтобы мы пришли домой с хорошим настроением. Так всё и было! Спасибо Вам, дорогие наши Люди, что в этот день – День науки дали возможность нам ощутить, что мы и наука ещё живы и мы не одиноки».

Огий Василий Григорьевич и Огий Галина Андреевна

1999 год

Из Книги отзывов:

«Трудно переоценить значение Фонда учёных для сохранения нашей души и настроения. Мы побывали «под крылом» Фонда учёных более года и почувствовали себя по-другому: мы не забыты, о нас заботятся, мы уже не одни. В Доме учёных мы встречаемся с коллегами и на концертах, и на лекциях, а кроме этого – за дружеской чашкой чая, и это всё придаёт силы, надежду и поддержку в жизни. И сегодня мы хотим поздравить от души Ларису Лукьяновну, Владимира Ивановича и всех членов Фонда учёных, с праздником – Днём науки и пожелать им всем крепкого здоровья, радости и благополучия».

Члены Фонда учёных, кандидаты наук В. Котлюба, Л. Мирошниченко

2000 год

Из Книги отзывов:

«Фондом социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей был прекрасно организован и проведен День науки, который объединяет учёных. Сейчас это, как никогда, важно. В связи с этим выражаем глубокую благодарность».

Чистякова Э.П., председатель
Днепропетровского городского
рериховского общества

Дворец студентов

2001 год

Из Книги отзывов:

«Сегодня 17.05.2001 года, в День науки, я с особой благодарностью обращаюсь к Вам, организаторам этого праздника, за Ваш творческий труд по единению учёных г. Днепропетровска».

Лев Сергеевич Савин, профессор ПГАСиА

«Нас впечатляет концентрированное выражение творческого потенциала наших учёных. Всем участникам праздника и выставки успехов и удачи».

Сотрудники ПНЦ НАНУ

2002 год

Из Книги отзывов:

«Огромное спасибо организаторам праздника: Фонду учёных, Днепропетровской облгосадминистрации и руководству Дворца студентов – за прекрасный вечер и концерт в честь Дня науки. Все коллективы, принимавшие участие в концерте, безусловно, талантливы, обладают великолепным вкусом, культурой исполнения, умением подобрать репертуар, соответствующий уровню аудитории. Зал слушал все выступления с замиранием сердца и дыхания. После концерта у всех присутствующих создалось прекрасное настроение. Особенно хочу отметить молодой талантливый квартет «Весна». Желаю всем исполнителям счастья, успехов, здоровья и благополучия».

Куцова В.З., доктор технических наук, профессор НМетАУ

«От всей души большое спасибо Фонду учёных за поддержку не только науки, но и культуры: нам хочется лучше играть, лучше выглядеть, лучше говорить – быть прекрасней. Квартет «Весна» благодарит Фонд учёных за то, что он даёт нам путёвку в жизнь, и желаем добра и счастья, благополучия, а главное – здоровья. Спасибо вам. Любим вас за вашу доброту и заботу».

Музыканты квартета «Весна»

2003 год

Из Книги отзывов:

«С восторгом присутствовали на прекрасном празднике, посвящённом Дню науки, организованном усилиями Фонда учёных и Днепропетровской облгосадминистрации. В наше такое противоречивое время подобные мероприятия просто жизненно необходимы для поддержания морального состояния наших учёных, продолжающих «научной жизни нить»».

Преподаватели НГУ

Дом органной и камерной музыки

2005 год

Из Книги отзывов:

«Огромное спасибо и глубокая благодарность Фонду учёных и Днепропетровским облгосадминистрации и облсовету и за внимание к учёным, приобщение к прекрасному искусству и встречу с замечательными людьми».

Лисицкая С.М., ассистент кафедры БЖД ПГАСиА

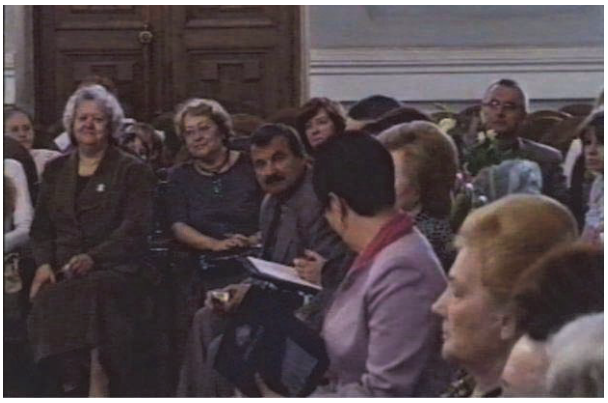

Из Книги отзывов:

«Уважаемые коллеги! С нашим общим праздником, Днём науки! Фонд учёных при финансовой поддержке Днепропетровских облгосадминистрации и облсовета организовал и провёл День науки в Доме органной и камерной музыки. Учёные в уютном зале с огромным удовольствием слушали выступления солистов и лауреатов международных конкурсов. Все получили прекрасный заряд бодрости. Очень любим подобные мероприятия – это замечательная возможность получить положительные эмоции. Огромное спасибо организаторам этого прекрасного праздника и Дому органной и камерной музыки за чудесный Праздничный концерт».

Тверская Л.В., директор Днепропетровского художественного музея

Из Книги отзывов:

«Спасибо организаторам за чудесный духовно-насыщенный, приятный, полезный, красивый праздник – День науки. Мы очень признательны Фону учёных и Днепропетровским облгосадминистрации и облсовету за полученную радость, вдохновляющую нас на творческий труд».

Преподаватели ДНУ

«Всё очень хорошо! Это было замечательно! День науки удался! Хотим пожелать, чтобы такие встречи были чаще. Вы – организаторы, просто молодцы!»

Воронков К.А. и Рядченко В.И.

Из Книги отзывов:

«Проведення такого форуму – важлива подія для науковців Дніпропетровщини. Дякую організаторам за надану можливість прийняти участь у такому дійстві. З найкращими побажаннями».

Богатирьов Г.Г., професор ДД УВС

«Проведение подобных мероприятий является очень важным и ярким событием, которое не только вдохновляет учёных Днепропетровска, но и должно служить примером для будущих поколений молодых учёных. Мы должны жить и учить молодёжь, что ни один человек не должен прожить бесследно, ни один не должен быть забыт в будущем».

Чухриенко Н.Д., д.м.н., профессор ДГМА

2008 год

Из Книги отзывов:

«Мы, учёные г. Днепропетровска, с чувством огромного удовлетворения, восторга и благодарности говорим слова признательности организаторам вечера, посвящённого Дню науки: Фону учёных, Днепропетровским облгосадминистрации и облсовету за прекрасный вечер, который подарили сегодня коллективы Дома органной и камерной музыки. Спасибо, что есть такие прекрасные музыканты, певцы и певицы с чудесными голосами. Спасибо, что есть у нас в городе Дом органной и камерной музыки, куда мы приходим отдохнуть душой в наше тяжёлое время. Спасибо огромное!»

Члены Фонда учёных

Дом учёных

2010 год

Из Книги отзывов:

«Коллектив научно-исследовательской части Национальной металлургической академии Украины выражает глубокое уважение и благодарность Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей за прекрасно организованный праздник, посвящённый Дню науки, выставку научных работ, за праздничный концерт и за заботу о науке и людях науки».

Проректор по научной работе НМетАУ Пройдак Юрий Сергеевич

Из Книги отзывов:

«Отрадно отметить, что становится традицией в День науки проводить выставки научных работ, которые дают возможность нашим учёным информировать всех заинтересованных об их достижениях в области новых исследований и методик. Можно пожелать в дальнейшем более активного участия всех ВУЗов Днепропетровской области в этом благородном и полезном деле, которое с успехом проводит Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей».

Пличко Жанна Тимофеевна, кандидат философских наук

«День Людини похилого віку»

С 1998 года в первую декаду октября наша страна чествовала людей пожилого возраста. Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей ежегодно приглашал учёных на праздник, посвящённый Дню «Людей преклонного возраста», так как основной количественный состав учёных по возрасту составлял 60 и более лет. Почти все попадали в разряд людей «мудрого возраста».

На празднование приглашались члены Фонда учёных старшего поколения: ветераны войны и труда, инвалиды войны и труда, одинокие престарелые учёные, вдовы учёных, то есть люди, нуждающиеся не только в моральной и духовной поддержке, но и в адресной благотворительной помощи (лекарства, продукты, одежда, деньги, обеспечение ухода за больными после операции и т.д.).

На каждом празднике присутствовало от 150 до 200 человек. Праздники проводились в Доме учёных. Проходили они в тёплой, домашней обстановке, так как готовились от чистого сердца. На празднике посвящённого Дню «Людей преклонного возраста», присутствовали и выступали официальные лица из Днепропетровских облгосадминистрации и горисполкома и Жовтневого райисполкома. Приветственные слова учёным говорили: председатель Совета ректоров – академик Пивняк Геннадий Григорьевич, Президент Фонда учёных – академик Моссаковский Владимир Иванович, а с 2006 года – профессор Большаков Владимир Иванович. Учёным вручались благодарности, грамоты и ценные подарки.

После официальной части – Праздничный концерт артистов Дома органной и камерной музыки, филармонии, театра им. Т.Г. Шевченко, творческой студии учёных «Галатея» и других коллективов.

И в заключение «Святкова вечеря» для всех приглашённых на праздник.

Из Книги отзывов:

«Мы, учёные, почувствовали, что нас окружают люди, наполненные любовью и добротой, которые могут прийти на помощь в любую минуту в это нашей трудной жизни. Это начальник Управления культуры Днепропетровской облгосадминистрации – Тальян Валентина Васильевна, директор Дома органной и камерной музыки – Голикова Нина Фёдоровна, заместитель директора Днепропетровского театра оперы и балета – Бойченко Анна Александровна, директор Дома учёных – Есельский Виктор Константинович и, конечно же, руководство Фонда учёных.

Мы признательны и благодарны за праздники, которые проводятся для нас, и желаем им сил, энергии, бодрости, здоровья на долгие годы их бескорыстного самоотверженного труда».

По поручению учёных ДГМА доцент Трофимова В.А.

В 1999 году большую помощь Фонду учёных оказала Пинчук Софья Иосифовна, доктор технических наук, профессор Национальной металлургической академии Украины, председатель наблюдательного совета Фонда социального спасения Виктора Михайловича Пинчука. Помощь была огромная. Мы провели в течение года целый ряд совместных мероприятий, в том числе и День «Людей преклонного возраста». Это и праздники общения, и концерты, и вручение подарков (продуктовые наборы). Очень трогательным был праздник, посвящённый Дню «Людей преклонного возраста», когда в зале сидели учёные-пенсионеры, а на сцене им давал концерт Хор пенсионеров завода им. Карла Либкнехта.

Из Книги отзывов:

«Учёные-пенсионеры, ветераны войны и труда были приглашены в Дом учёных, чтобы выразить им сердечное внимание и подчеркнуть, что эти Великие Люди ещё не совсем покинуты и не забыты. С каким теплом мы были приняты Ларисой Лукьяновной и Софьей Иосифовной!!! Нам предложили посмотреть хороший концерт. Какие голоса! До мелочей всё было продумано. Нас, пожилых людей, просто опекали, чтобы мы не ощутили каких-то неудобств. С любовью к Вам и большим уважением!».

Члены Фонда учёных Огий Василий Григорьевич и Галина Андреевна

«В этот вечер всё было исключительно продумано, чтобы мы пошли домой с хорошим настроением. Так и было! Спасибо Вам, дорогие наши Люди, что Вы в этот день дали нам возможность ощутить, что мы ещё живы».

Член Фонда учёных Гордиенко Надежда Алексеевна

«Спасибо Вам, Лариса Лукьяновна и Софья Иосифовна за сердечность и внимательность к нам! Пусть Вам Господь, милые и добрые женщины, даёт здоровье и благополучие в Вашей жизни».

Доценты НМетАУ: Лейбович Н.И., Кремер А.Е, Горбунова К.Е.

После концерта учёные получили подарки (продуктовые наборы). Надо было видеть их лица: вместе со смущением на лицах просвечивалась радость от увиденного, услышанного и полученного. Слова благодарности от них получили организаторы этого праздника.

«Большая благодарность организаторам чудесного праздника – Дня «Людей преклонного возраста». Большое спасибо Вам за встречу старости с молодостью. Большое спасибо за подарки в виде продуктовых наборов, так необходимые нам в это нелёгкое время».

Супруги Кальяновы, кандидаты педагогических наук

«Сегодня Праздник – День «Людей преклонного возраста». Правление Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей пригласило нас учёных-ветеранов и пенсионеров на встречу, посвящённую Дню «Людей преклонного возраста» в Дом учёных. Встреча была очень радостной. Дом учёных для нас стал уютным, родным домом. Фонд учёных, в лице президента Большакова В.И. и генерального директора Чередниченко Л.Л. постоянно проявляет заботу о нас – ветеранах, пенсионерах, многим оказывают содействие в получении бесплатной медицинской помощи и в приобретении лекарственных препаратов, а также в получении продуктов питания. Но главное в том, что мы, пенсионеры, имеем возможность встречаться и поддерживать друг друга морально и духовно. Был замечательный концерт творческой студии «Галатея», руководитель – кандидат геологических наук Аркадий Яковлевич Шоров. Участники концерта имеют учёные степени, некоторые из них продолжают работать, а некоторые – пенсионеры. Присутствующие получили большое эстетическое наслаждение, слушая их песни, стихи, юмористические рассказы. Спасибо, что у нас в городе есть творческая студия «Галатея». Праздник – День «Людей преклонного возраста удался.

После концерта Вита Фёдоровна Булич доступно, на высоком профессиональном уровне ознакомила присутствующих с новым законодательством о пенсиях для учёных, что вызвало огромный интерес, и ответила на многочисленные вопросы, возникшие у присутствующих. Было объявлено, что консультации по оформлению пенсий учёным будут проводиться еженедельно по понедельникам в Доме учёных с 11-00 до пока закончится очередь.

Праздник получил величайшее одобрение всех присутствующих на этой встрече».

Члены Фонда учёных (всего 7 подписей)

Дни рождения Фонда учёных

Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей был зарегистрирован 3 ноября 1997 года. А презентация Фонда учёных состоялась 26 декабря 1997 года. Сложилась традиция, что Дни рождения Фонда учёных отмечались всегда в Доме учёных в разные числа первой половины декабря. На праздники приглашались: учёные, представители Днепропетровской областной госадминистрации, Днепропетровского областного совета, Днепропетровского городского совета, Жовтневого районного совета г. Днепропетровска, Днепропетровского областного совета профсоюза работников образования и науки.

К празднованию Дней рождения Фонда учёных всегда готовились задолго и тщательно. Они состояли из официальной (торжественной) части, праздничного концерта и «Святкової вечері».

Перед началом праздника гости вечера имели возможность посетить Выставку аматорских работ учёных: живопись, вышивка, искусственные цветы, вязание, шитьё, скульптура и т.д., расположенную на первом этаже Дома учёных в лекционном зале. На втором этаже в фойе гости могли послушать музыку в исполнении музыкальных коллективов.

Официальная часть предполагала информацию о деятельности Фонда учёных за год и награждение учёных благодарностями, грамотами, цветами, ценными подарками.

В праздничных концертах принимали участие: творческие коллективы студенческой молодёжи, учёных «Галатея», Днепропетровской филармонии, Днепропетровского Дома органной и камерной музыки и детские самодеятельные коллективы.

Концерт заканчивался, и учёных приглашали в Большую гостиную Дома учёных на «Святкову вечерю». Всё вызывало у учёных удивление, восхищение и добрые чувства.

17 декабря 1998 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – ОДИН ГОД!

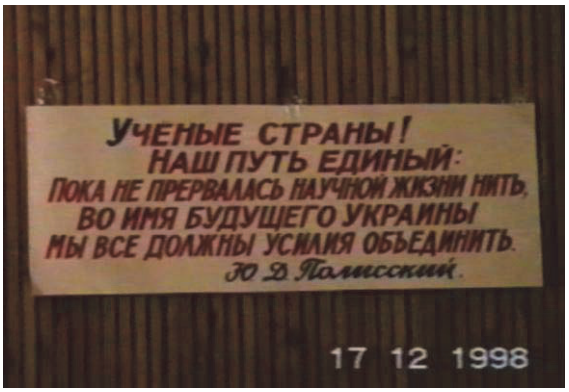

Из Книги отзывов:

«Фонд учёных – это гуманизм в действии, главной ценность которого являются наука и люди науки».

Заболотный М.Б. (ДМетАУ), Пашков Ф.Е. (ДИИТ)

«Созданный год назад Фонд учёных является точкой опоры, жизни и деятельности учёных. При встрече каждый из нас духовно обогащается»

А. Безгинова (заслуженный юрист)

«Сегодня Фонду ровно год.
Как нужен людям этот Фонд!
Год незаметно пролетел,
Но сделать много Фонд успел!

Здесь интересное общенье,
Концертов и спектаклей посещенье
И творческое вдохновенье,
Идей и планов воплощенье.

Учёные – талантливый народ,
Тому свидетельство их выставка работ.
Художники, поэты, музыканты
Раскрыли здесь свои таланты.

Так пусть же процветает Фонд,
Трудясь успешно из года в год».

Л.П. Дмитренко (солистка «Галатеи»)

«Счастливый год нашей жизни. После того, как не стало Большой Родины, учёные и их семьи, особенно пенсионеры, были брошены государством на произвол судьбы. Низкая пенсия, несвоевременная выплата зарплаты и пенсии сделало нас нищими. Наполненные беспросветной тоской глаза учёных, учёных-ветеранов, а многие из них участники Великой Отечественной Войны были лишены возможности покупать даже медикаменты. И в это трудное время в 1997 году рождается Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Организаторы нашего Фонда ищут возможности исправить ошибки нашего государства перед учёными и народом Украины, стремятся поддержать духовно, оказать помощь материально и способствовать развитию науки, вселить нам надежду в будущее нашей Украины. Всё это прекрасно раскрыто в девизе Фонда учёных:

«Учёные страны! Наш путь единый,
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины
Мы все усилия должны объединить!»

За этот счастливый год нашей жизни руководителям, организаторам, членам Правления Фонда учёных мы, учёные, ветераны войны и труда, премного благодарны и желаем сил, энергии, бодрости, здоровья на долгие годы их самоотверженного, бескорыстного труда».

Трофимова В.А. (доцент ДДМА)

«Мы очень признательны и благодарны Правлению Фонда учёных за их постоянную заботу о нас – научных работниках и их семьях, как материальную так и духовную»

Пархоменко П.А. (научный работник)

«За время членства в Фонде учёных мы с женой посещали все мероприятия, организованные Фондом (встречи и концерты в Доме учёных, посещение спектаклей в Днепропетровском театре оперы и балета, концертов в Днепропетровском Доме органной и камерной музыки и др.), получали материальную помощь и моральную поддержку тогда, когда особенно в них нуждались.

Особенно запомнился вечер в Доме учёных 17 декабря 1998 года, когда отмечалась первая годовщина со дня основания Фонда учёных: полный зал учёных; объективный, насыщенный фактами доклад о работе Фонда учёных за год; отличный, глубоко интеллектуальный и эмоционально наполненный концерт, а затем прекрасная возможность пообщаться в кругу друзей, коллег, чего нам особенно не хватает, и, наконец, вкусное и обильное угощение на «Святковій вечері».

Уходили мы в приподнятом, оптимистическом настроении: «О нас помнят, о нас заботятся». Хочу пожелать самоотверженным, добрым, чутким, добровольным труженикам Фонда учёных новых благородных дел в их трудном, но таком нужном нам, учёным, особенно пожилым, труде».

Басс С.Б. (кандидат экономических наук)

«Правление Фонда учёных проявляет большую заботу и внимание к учёным и членам их семей. Встречи очень интересные с концертами и «Святковими вечерями». Много душевной энергии они вкладывают в организацию всех мероприятий. Особенно хочу отметить вечер 17 декабря сего года. Вечер прошёл на высоком уровне. Не забыли об учёных-юбилярах, кому за 75 лет. Был прекрасный концерт, организованный силами творческого коллектива учёных «Галатея» и солистами Днепропетровского Дома органной и камерной музыки. Получили большое эстетическое удовлетворение. В связи с ухудшением состояния здоровья и неблагоприятными погодными условиями, нас привезли в Дом учёных и отвезли домой на автомашине. Выражаем Правлению Фонда учёных сердечную благодарность за всю его прекрасную работу.

Лейбович Н.И. (к.э.н., доцент, инвалид ВОВ 2-ой группы)

23 декабря 1999 года
ФОНДУ УЧЁНЫХ – ДВА ГОДА!

Из Книги отзывов:

«Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей исполнилось 2 года. Кажется это совсем немного, но, сколько сделано добрых дел, как много задумано. Самое главное, что Фонд учёных смог создать активную группу для осуществления своей работы. При Фонде учёных функционирует Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная», Клуб «Друзья Фонда учёных», Клуб «Чарівниця». Как к себе домой в Дом учёных идут научные сотрудники и преподаватели, доценты и профессора, чтобы получить заряд бодрости, энергии и здоровья. А как много делается для пожилых учёных – это материальная помощь и моральная поддержка, это встречи и поздравления с Днём рождения и юбилеями, это и концерты самих учёных и для учёных, это и посещение театров и Дома органной и камерной музыки. А какие конкурсы и выставки книг! О разнообразии талантов учёных говорят концерты учёных, на которых мы присутствуем.

Хотим высказать благодарность Совету ректоров во главе с академиком Геннадием Григорьевичем Пивняком за поддержку Фонда учёных. Большое спасибо директору Дома учёных Есельскому Виктору Константиновичу, Голиковой Нине Фёдоровне, Бойченко Анне Александровне, Чухриенко Неле Дмитриевне, Бычкову Сергею Анатольевичу и многим, многим другим друзьям Фонда учёных».

Коллектив учёных ДДМА

«С каким весёлым, радостным, светлым, нежным чувством воспринимается выставка цветов, представленная кандидатом филологических наук, доцентом кафедры иностранных языков Днепропетровского государственного финансово-экономического института Винниченко Тамарой Григорьевной.

Сколько тонкого чувства, меры, такта в подборе красок, композиции! Огромное всем спасибо».

Коллектив учёных ДГФЭИ

«Желаем организаторам праздничного вечера крепкого здоровья, благополучия, огромных творческих успехов и чтобы радовали всех нас новыми, интересными мероприятиями в Новом 2000-ом году»

Студенты гр. Ф-99-5 ДГФЭИ

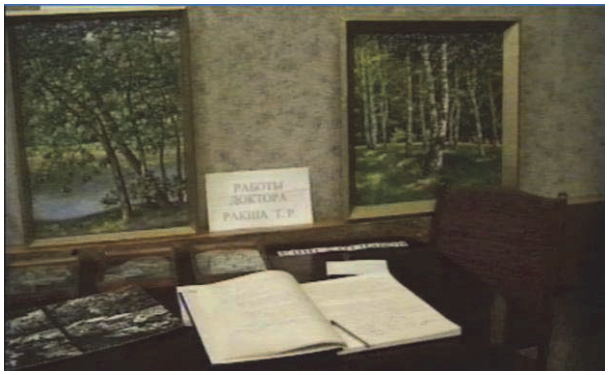

«Особенно приятно в наше тяжёлое время почти невероятно, что люди находят время для искусства. Поэтому видеть это на выставке аматорских работ учёных особенно приятно. И это вызывает чувство уважения и благодарности».

Коллектив учёных ПГАСиА

«Господи! Есть ещё хоть маленькая надежда выжить нашему народу, когда есть такие люди, как Моссаковский Владимир Иванович – президент Фонда учёных и Чередниченко Лариса Лукьяновна – генеральный директор Фонда учёных, сотрудники этого Фонда. Спасибо Вам за сердечность, доброту и внимательность к нам! Пусть Вам Господь даёт здоровья и благополучия в Вашей жизни. С любовью и большим уважением!»

Учёные-ветераны Огий В.Г. и Огий Г.А.

12 декабря 2000 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – ТРИ ГОДА!

В конце двадцатого столетья
Финал был, скажем прямо, плох.
Мы оказались, как под плетью,
На переломе двух эпох.

И кто-то застревал на мели,
А кто-то был на высоте.
Одни внезапно богатели.
Другие гибли в нищете.

Но для успешного сраженья
Надёжным быть обязан тыл.
Поэтому без промедленья
Научный Фонд и создан был.

Нет цели выше, благородней,
Той, что наш Фонд решил служить,
Чтобы ученые сегодня
Могли в стране достойно жить.

Три года – срок довольно скромный.
Но Фонд за этот срок сумел
Трудом подвижников огромным
Свершить немало добрых дел.

И вот оно – мое решенье:
Хочу сегодня, здесь, сейчас
Наш Фонд поздравить с днём рожденья,
А с именинником - всех нас.

А третьи, несмотря на муки,
На необласканность судьбой –
Творцы и рыцари науки –
Шли день за днём в свой трудный бой.

За то, чтоб, как свеча, не таял
Научный наш потенциал,
А, год от года расцветая,
Стране Платонов новых дал.

В своей работе вдохновенной,
Где тратится немало сил,
Каких же необыкновенных
Людей наш Фонд объединил.

Здесь цвет культуры и науки.
Здесь физик есть и лирик есть.
Поэзии высокой звуки
И музыки благая весть.

Из Книги отзывов:

«Представители учёных г. Днепродзержинска горячо поддерживают благородный почин Фонда учёных и благодарят организаторов, которым не безразлично состояние науки и образования на Украине за поддержку людей науки».

Профессор Лигун А.А., доцент Наконечная Т.А.

«Спасибо людям, организаторам Фонда учёных, которые в наше сумасшедшее время уделяют внимание развитию науки и поддерживают людей науки».

Коллектив бывших студентов

«Выражаем своё восхищение необыкновенной жизнеутверждающей энергией удивительной Женщины-лидера – Ларисы Лукьяновны, её широким спектром деятельности, её молодостью души и мудростью. Желаем, чтобы Ваш Фонд учёных и Ваша «Вишнёвая гостиная» продолжали свою деятельность долгие годы, даря людям добро, тепло и надежду. Надеемся на дальнейшее плодотворное сотрудничество и дружбу.

Здоровья, успехов и удачи во всех Ваших благородных начинаниях. Вы нужны людям!

С уважением и любовью!»

Слушатели «Летней школы анализа государственной политики»

17 декабря 2001 год

ФОНДУ УЧЁНЫХ – ЧЕТЫРЕ ГОДА!

Итак, четыре года пролетели.
Хоть это далеко не юбилей
Мы от души работать так хотели,
Чтоб стала жизнь хоть чуточку светлей.

И, если получалось все, как надо,
То мы «спасибо» слышали не раз.
Для Фонда в том – высокая награда,
И это честь высокая для нас.

А мы от руководства Фонда рады
Сердечно, искренне сказать «Спасибо» тем,
Кто был все это время с нами рядом,
Кто помогал нам абсолютно всем.

А это – наших спонсоров забота,
И учредителей-энтузиастов ряд,
И всех, кто в офисе ведет работу,
И исполнительных директоров отряд.

И всем вам, дорогие, Фонд желает
Хороших и здоровых дней, часов, минут
В году, который скоро наступает,
И в тех, которые за ним грядут.

По приглашению Днепропетровского академического театра оперы и балета своё четырехлетие Фонд учёных отмечал в театре. Более 200 человек от Фонда учёных присутствовало на этом вечере. Слова приветствия учёным от ведущей театра:

«Четыре года назад, 26 декабря 1997 года, состоялась Презентация Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

1997 год. Время безысходности и отчаяния. Пенсии, невзирая на степень и звание, – 49 гривен. Зарплата нищенская, и ту учёные не получали месяцами, а иногда годами. Слова «наука», «учёный» стали нарицательными.

... И вдруг – Фонд учёных! С надеждой: «Значит, подумали о нас, вспомнили, обратили внимание...»

И первый, кто поддержал учёных, пошёл им на встречу, – культура. Театры города, Дом органной и камерной музыки, Днепропетровский академический театр оперы и балета широко распахнули свои двери для посещения на благотворительной основе представлений, спектаклей, концертов нашей элитой, настоящими ценителями искусства – учёными.

С тех пор, тесно связывают узы дружбы Фонд учёных и Театр оперы и балета.

Друзья! Поприветствуем наших учёных, которые находятся сейчас в этом зале, поздравим их со славным четырехлетием Фонда учёных и наступающим Новым годом. Пожелаем им здоровья, счастья, вдохновения, успехов, свершений, новых открытий и достижений в науке.

Цветы учёным от губернатора Днепропетровской области Швеца Николая Антоновича!»

Из Книги отзывов:

«Мы приветствуем деятельность Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, который старается скрасить нашу духовную жизнь и дать нам почувствовать, что мы не забыты. Организация посещений Днепропетровского театра оперы и балета украшает нашу нелёгкую жизнь».

Учёные – участники ВОВ и ветераны труда

«Большое спасибо Фонду учёных и Театру оперы и балета за организацию богатой культурной программы. С таким удовольствием послушали новую постановку оперы «Евгений Онегин». Богатая музыка П.И. Чайковского, слаженно звучащий оркестр, великолепные декорации, изящные танцы, прекрасные голоса! Приятно было погрузиться в XIX век.

Очень хорошо, что живо ещё настоящее искусство, и мы можем прикоснуться к нему, чтобы не утонуть в «болоте» попсы.

Особая благодарность замечательному коллективу артистов и руководству Днепропетровского академического театра оперы и балета за прекрасный вечер, посвящённый четырёхлетию Фонда учёных».

Кандидат медицинских наук, доцент ДГМА Л.М. Одинцова

«Зал полон! Акустика в зале хорошая. Звучание оркестра чёткое. Чувствуется незаурядное мастерство исполнителей. И результат – зал аплодирует стоя! Полный успех! Замечательный подарок учёным в честь четырёхлетия Фонда учёных! Днепропетровский академический театр оперы и балета дарит нам эстетическую радость, обогащает наши души духовно, делает наш чёрно-белый окружающий нас мир цветным и красивым. Как хорошо, что наш Фонд учёных заботится о том, чтобы наши души наполнялись лучшими достижениями искусства и культуры. Неизгладимое впечатление оставило посещение и театр оперы и балета, и незабываемые минуты общения с коллегами и их семьями».

Кандидат технических наук, доцент Лабузова К.А.

«В наше экономически трудное время вызывает и удивление, и восхищение, признательность и благодарность всей научной общественности возможность бесплатно посещать учёным Днепропетровский академический театр оперы и балета.

Вечер удался! Мы благодарны Фонду учёных, что имеем возможность встречаться, общаться, получать духовное удовлетворение».

По поручению учёных ДГМА, Трофимова В.А.

21 декабря 2002 года

ПОЗДРАВИТЕЛЬНОЕ СЛОВО К 5-ЛЕТИЮ ФОНДА УЧЁНЫХ!

У нас сегодня радостная дата.
Её по праву будут отмечать
Науки генералы и солдаты,
Поскольку нам сегодня ровно пять.

Нам пять. Как быстро праздники настали.
Нам пять, а в памяти живут те дни,
Когда наш Фонд умело создавали
Его творцы. Да здравствуют они!

А скептики твердили: нет, не выйдет.
Погибнет Фонд – иному не бывать.
Но годы шли, и даже скептик видит:
Мы действуем, и нам сегодня пять!

А время было – не придумать хуже:
Наука гибла, как тростник в огне.
Учёный пояс стягивал всё туже,
С зарплатою встречаясь лишь во сне.

И уезжали из родных пенатов.
И был этот поток, увы, не мал.
И, некогда талантами богатый,
Научный угасал потенциал.

И в этот мир, где каждое мгновенье
Могло последним днём науки стать,
Явился Фонд соломинкой спасенья.
Мы действуем, и нам сегодня пять

Учёным всем – со званьями, без званий
Поможет Фонд в решении проблем.
Здесь каждому заботу и вниманье
Сполна окажут, так как рады всем.

За этот срок мы сделали немало.
И нам приятно здесь друзей встречать.
А эта дата – лишь пути начало.
Мы действуем, и нам сегодня пять!

Но мы без вас – без рыцарей науки,
Мы ничего бы сделать не смогли.
И ваш талант, сердца и ваши руки
В работе нашей очень помогли.

И потому под нашим небом синим
Мы вместе праздник будем отмечать.
Да здравствует наука в Украине!
Мы действуем, и нам сегодня пять!

Из Книги отзывов:

«Юбилей удался! Большое спасибо за прекрасный концерт. Получили огромное удовольствие. Желаем дальнейших успехов в благородной работе всем участникам концерта и Правлению Фонда учёных».

Кандидат физико-математических наук, доцент Н.П. Морозова

«Огромное спасибо педагогам, родителям и талантливым детям, трудолюбивым и прекрасным! Их исполнение было великолепным, на уровне «Виртуозов Москвы»! «Юные виртуозы» – это будущее нашей отечественной культуры. Всех радостей и благ всем причастным к этому концерту, Правлению и членам Фонда учёных».

Одинцова Л.М., Иваничкина З.С., Золотовская Н.И. и др.

«Большое спасибо Фроловым Евгению Николаевичу и Светлане Алексеевне за титанический труд и воспитанию ансамбля «Юные виртуозы». Большое спасибо педагогам и коллективу Фонда учёных за великое счастье наслаждаться замечательной музыкой. Спасибо за истинное искусство, которое несёт радость, духовное и физическое здоровье и надежду, что Украина возродится, будущее у нас есть, если есть у нас такие дети!»

Член общественной организации «Порятунок» и Фонда учёных

17 декабря 2003 года

ПОЗДРАВИТЕЛЬНОЕ СЛОВО ФОНДУ УЧЁНЫХ – 6 ЛЕТ!

У нас сегодня праздник – день рожденья.
Нам только шесть совсем нелёгких лет,
Где день за днём – работа и горенье
На том пути, где есть и тень, и свет.

Ещё вчера мы были юбиляры.
А время мчится, остановки нет.
Год пролетел, но прожит он недаром.
Нам только шесть совсем нелёгких лет.

Короткий срок. Дни, как мгновенья длятся.
И всё же за такой короткий срок
Сумел наш Фонд учёных состояться.
Спасибо тем, кто делал всё, что мог.

Мы благодарны рыцарям науки,
Что в трудный час для Фонда и страны
Жар их сердец и творческие муки
Без колебаний Фонду отданы.

А Фонд морально и материально
Всем помогал. И физик, и поэт
Желанны здесь всегда, как изначально,
За эти шесть совсем нелёгких лет.

Органный зал, и опера, и драма
Для вас, являющих науки цвет,
Мгновенья радости дарили полной гаммой
За эти шесть совсем нелёгких лет.

Внимание, поддержку и заботу,
Тепло сердец и искренний совет
Учёным молодым всегда давали
Магистры Фонда шесть нелёгких лет.

И в нашем общем деле, нашей страсти
Под небом Украины день за днём
Горит Звезда пленительного счастья
Возвышенным немеркнущим огнём.

Из Книги отзывов:

«6-летие Фонда учёных торжественно отмечалось в Доме учёных 17.12.2003 года. Фонд учёных состоялся и значительно расширил свою деятельность. Об этом с большой благодарностью говорил председатель Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области – академик Пивняк Геннадий Григорьевич. В настоящее время Фонд учёных принимает активнейшее участие в Программе «Гуманизация и гуманитаризация обучения и воспитания подрастающего поколения». Это в данный момент чрезвычайно необходимо. Самим учёным за эти 6 лет стало значительно легче жить – повысились оклады и пенсии. Много тёплых слов было сказано о деятельности Фонда учёных, которая хорошо известна членам Фонда.

Несколько слов о концерте, который состоялся в этот день в Доме учёных. Концерт был проведен силами артистов Днепропетровского Дома органной и камерной музыки. Была подобрана соответствующая случаю, положению и возрасту слушателей программа: и музыка нашей молодости, и классическая музыка, и украинские песни.

Большое спасибо Фонду учёных, Ларисе Лукьяновне и Нине Фёдоровне Голиковой – директору Днепропетровского Дома органной и камерной музыки, а также Есельскому Виктору Константиновичу – директору Дома учёных.

Интересно было побывать и на выставке печатных трудов учёных ВУЗов Днепропетровской области, которую Фонд учёных организовал в лекционном зале.

Будем надеяться, что работа Фонда учёных принесёт ещё много пользы учёным, их семьям и опекаемым им организациям».

Кандидат технических наук, доцент К.А. Лабузова

8 декабря 2004 года

НАМ СЕМЬ, ВСЕГО ЛИШЬ, ТОЛЬКО СЕМЬ!

Не юбилей, а просто веха –
Наш день на жизненном пути.
Для достижения успеха
Немало довелось пройти.

И мы трудились вместе с вами.
И результат неплох совсем.
А дни чредою шли за днями.
Нам семь, всего лишь только семь!

В семь лет ведут ребенка в школу.
Здесь начинает он свой взлёт.
Здесь горечь первого укола
Он, к сожаленью, узнаёт.

А нас теплом волшебной силы,
Как светом солнечных систем,
Судьба богато одарила.
Нам семь, всего лишь только семь!

Здесь, в Фонде – рыцари науки,
Искусства и культуры цвет.
Умны здесь головы и руки.
Дай всем, судьба, им долгих лет.

Помогут здесь добросердечно
Уменьшить тяжкий груз проблем
Сиюминутных и извечных.
Нам семь, всего лишь только семь!

Поклон вам – тем, кто в эти годы
Активно Фонду помогли.
И в дни всеобщей непогоды
Научный статус сберегли.

За путь, где мы, друзья, едины,
Хотим сказать «Спасибо» всем.
Есть Фонд учёных Украины.
Нам семь, всего лишь только семь!

Из Книги отзывов:

«Щиро поздоровляємо Фонд вчених з 7-річним ювілеєм. Щиро вдячні його засновникам та генеральному директору – Чередниченко Ларисі Лук'янівні за увагу та підтримку вчених при вирішенні наших проблем та організацію чудових заходів естетично-культурної спрямованості, за виставки, зустрічі з акторами, музикантами, співаками, дитячими художніми колективами.

З великою повагою і вдячністю організаторам Фонду вчених».

Кандидат економічних наук, професор НМетАУ Шпанковська Н.Г.,
старший науковий співробітник НМетАУ Петров В.М.

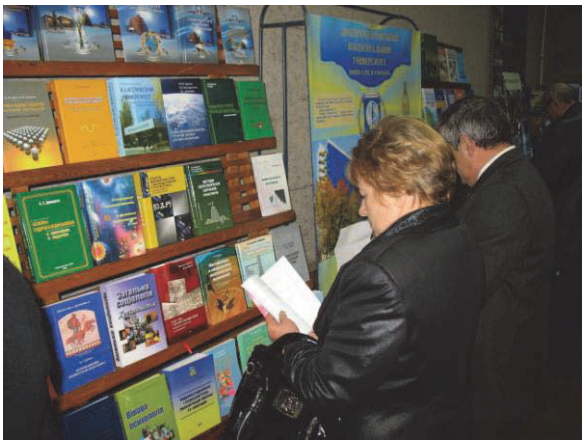

«Фонд вчених проводить потрібні для подальшого росту та спілкування вчених виставки наукових, навчальних та методичних видань. Доцільною є робота Фонду вчених про відновлення наукових зв'язків вчених, проведення наукових конференцій, підтримку молодих вчених.

З великою вдячністю засновникам Фонду вчених, генеральному директору Чередниченко Ларисі Лук'янівні та її помічникам».

Завідуюча відділом інституту природокористування Коріновська Т.Г.,
секретар голови Дніпропетровської облдержадміністрації Черниш Т.П.

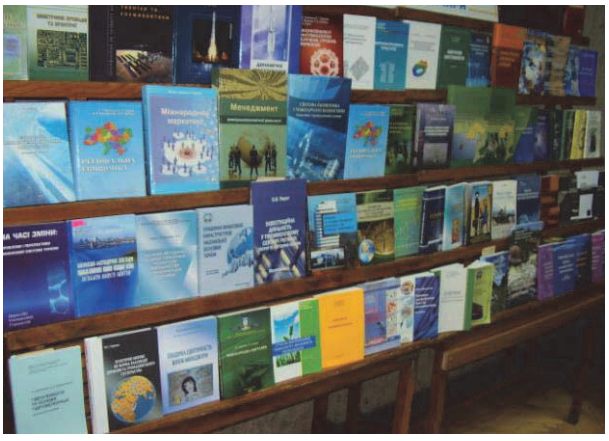

«Радостное событие в жизни учёных города – 7-летие Фонда учёных! Спасибо тем, кто находит душевные и физические силы и не даёт угаснуть духу творчества, таланту наслаждения жизнью! Спасибо Ларисе Лукьяновне! С ней не страшно жить и верить, что жить стоит, несмотря на возраст и перипетии судьбы.

Работа Фонда учёных многообразна, она охватывает все стороны жизни учёных – и духовную и бытовую. Очень ценно слияние науки и всех муз города: прекрасно организованные походы в Днепропетровский академический театр оперы и балета, в театры русской и украинской драмы, а главное – в Днепропетровский Дом органной и камерной музыки. Какое наслаждение учёные получают от замечательно организованных заседаний Клуба «Вишнёвая гостиная».

Радостно, что нашлось место и время для работы с молодыми учёными. На них сейчас вся надежда. Они удержат знамя научных достижений и побед отечественной науки».

Кандидат биологических наук, доцент ДНУ Козюкина Ж.Т.

7 декабря 2005 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – 8 ЛЕТ
ПОЗДРАВИТЕЛЬНОЕ СЛОВО!

Кометою год пролетел.
Сегодня 8-ой день рожденья
Встречаем мы грудою дел
В стремительном вихре явлений.

А были пути нелегки.
И было нетрудно сломаться.
Но скептикам всем вопреки
Фонд выстоял, смог состояться.

В решеньи насущных проблем,
Нередко – проблем выживанья,
Фонд помощь оказывал всем.
Здесь каждый был в центре вниманья.

Совет и поддержку всегда
Имела научная смена.
И физик, и лирик сюда
Как в дом свой идут непременно.

За 8 промчавшихся лет
Мы сделали вместе немало.
Горит над державою свет
Заженный интеллектуалом.

А жизнь изменений полна
И жить стал ученый иначе.
Другие пришли времена.
Масштабней у Фонда задачи.

Кометою год пролетел.
Сегодня 8-ой день рожденья
Встречаем мы грудою дел
В стремительном вихре явлений.

И Фонд наш, как прежде, - в строю.
Ученые Фонда – едины.
Талант и сердца отдают
На благо родной Украины!

Из Книги отзывов:

«Прекрасное мероприятие в честь 8-летия Фонда учёных! Поздравляем и благодарим за душевную радость, подаренную всем нам организаторами Фонда учёных. Так важны для нас общение, живая, созвучная нашим душам музыка, в том числе и народная. Приятно, как гости села Приют Магдалиновского района, простые люди, понимают и ценят труд учёных и преподавателей. Нам приятно было участие в мероприятии депутата Верховного Совета Украины Бычкова Сергея Анатольевича, который поддерживает Фонд учёных морально и материально. Мы благодарны также депутату Верховного Совета Украины Пинчуку Виктору Михайловичу, который также помогает нам и помнит тех, кто его выучил, и делает всё, чтобы поддержать науку и учёных!»

Преподаватели НМетАУ г. Днепропетровска

«Від імені делегації від Магдалинівського району, ансамблю «Надвечір'я» з села Приют висловлюємо щирі вітання за чудово організований святковий вечір, присвячений 8-ій річниці заснування Фонду вчених. Ми пишаємося тим, що стали друзями інтелектуального потенціалу Дніпропетровської області, чудових, душевних людей, що вміють цінувати людей, які працюють на землі, їх дітей, а також українську народну творчість. В день 8-річного ювілею бажаємо всім представникам науки міцного здоров'я, великого людського щастя, добра, благополуччя, довгих років життя, наповненого науковими відкриттями на благо нашої рідної України».

Начальник Магдалинівського райвідділу культури Віктор Золоторог

«Вітаю Фонд вчених з 8-річним ювілеєм! Щиро вдячна за ту шляхетну і корисну роботу, яку проводить Фонд вчених і особисто Л.Л. Чередниченко. Бажаю наснаги, добра, щастя, довголіття».

Доцент ДНУ Демура В.М.

«Спасибо Правлению Фонда учёных за чудесный, духовно насыщенный, красивый праздник. Мы очень признательны и благодарны Вам. Пусть Ваша энергия и инициатива ещё долго всех нас вдохновляют».

Преподаватели Днепропетровского национального университета

6 декабря 2006 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – 9 ЛЕТ
ПОЗДРАВИТЕЛЬНОЕ СЛОВО!

Добрый день, родная Украина!
Как всегда декабрьскою порой
Фонд учёных, чьи сердца едины,
Отмечает день рожденья свой.

Было всё – и солнце, и метели
На пути длиною в девять лет.
Но своим единством мы сумели
Состояться скептикам в ответ.

В современной жизни, где рассветы
Не всегда встречались на пути,
Мы менялись вместе с жизнью этой,
Чтобы с нею в ногу нам идти

К сожаленью, знали мы и горе.
Приходил и к нам печальный час.
Наши звёзды – Моссаковский, Зорин
В доброй, светлой памяти у нас.

Но за днями дни идут чредою.
Длится жизнь, и ясен горизонт.
Сменой одарённой молодою
Горд по праву наш научный Фонд.

Новый день встаёт под небом синим,
Зажигая зорь далеких свет.
Добрый день, родная Украина!
Фонд учёных шлёт тебе привет.

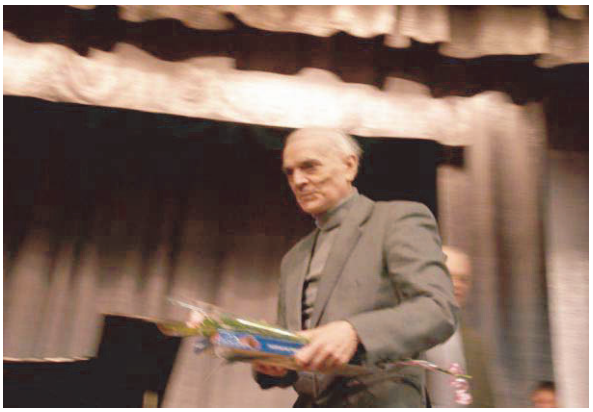

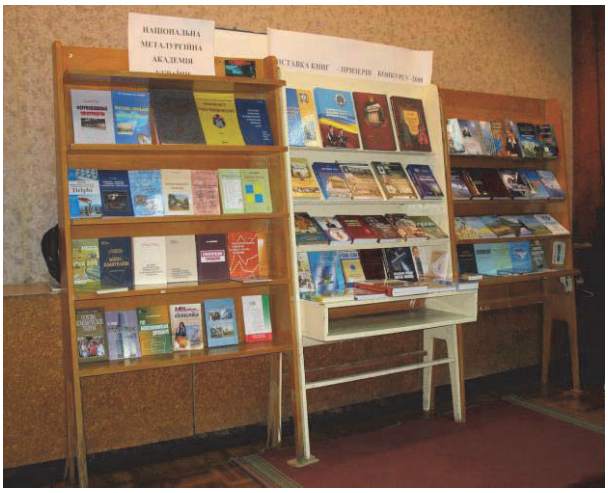

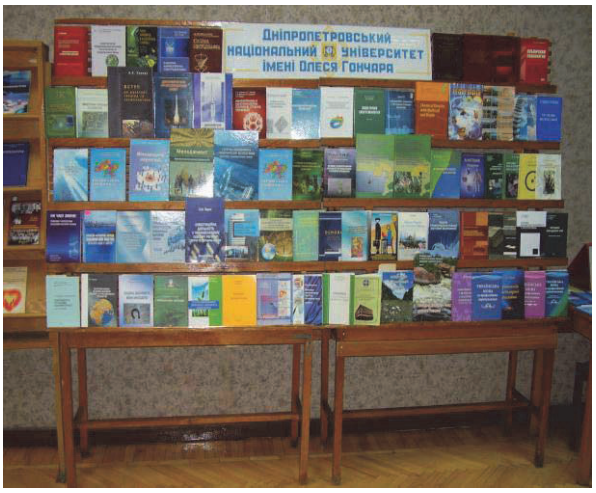

Из Книги отзывов:

«Выражаем Вам огромную благодарность за прекрасную организацию дня рождения Фонда учёных и подведение итогов Конкурса-2006. Нам было очень приятно видеть на выставке книг-победителей Конкурса преподавателей нашего ВУЗа. СПА-СИ-БО!»

Преподаватели и студенты ДГИФКиС

«Очень приятно видеть, как много книг, представленных для обозрения. Каждая из них даёт возможность человеку открывать для себя дивный Божий мир, окружающий нас. Каждая книга учит, убеждает и доказывает ту или иную истину. Пусть выходит больше книг для украшения наших душ, что особенно важно теперь людям, начинающим свой путь к Богу, к добру, к взаимодействию.
Да хранит всех нас Сам Бог!»

Ириней, Митрополит Днепропетровский и Павлоградский

«Искренне восхищает многоплановая деятельность Фонда учёных, созданного в Днепропетровске пока что единственная подобная структура в стране. Работа Фонда учёных убедительно засвидетельствовала, что это верный и весьма талантливый отряд единомышленников, преданно служащий чрезвычайно важному делу общества – культуре и науке, которые сегодня как никакая другая отрасль нуждается в поддержке и в тоже время предопределяет многие стороны нашей жизни.
Успехов, удач и творческих находок единомышленникам на праведном пути».

Журналист Анатолий Сухонос

«Щиро вітаємо Правління Фонду вчених та всю наукову спільноту міста та області з 9-річчям. Бажаємо розширення рядів Фонду вчених до меж Всесвіту! Бажаємо міцного здоров'я, задоволення від своєї справи та творчої наснаги!»

Начальник НДЧ НГУ Хоменко О.Є., голова ОРМВ Власов С.Ф.

«С огромным уважением к благородному делу Фонда учёных передаём искренние поздравления с Днём рождения и пожелания плодотворных свершений, многих лет дальнейшего сотрудничества с учёными ВУЗов области.
Желаем благополучия, успехов и огромного творческого потенциала!»

Проректор, профессор НМетАУ Терещено В.С., начальник НИЧ НМетАУ Рогачёв И.П.

«Выставка была очень интересной, разноплановой и разнообразной. Экспозиция была красочной и необычной, что делало её не такой, как все. Чем больше искусственных цветов, тем больше радости и ощущения весны».

Студенты Национального горного университета

«Эта выставка была уникальная и необычная. Хотелось бы обратить внимание и отметить работы, сделанные из искусственных цветов».

Профессор НГУ Горовая А.И

2007 год

ФОНДУ УЧЁНЫХ – 10 ЛЕТ
ГИМН ФОНДА УЧЁНЫХ

Новый день в Украине рождается.
И в красивой стране молодой
Свет науки сильней разгорается,
Служит нам путеводной звездой.

***Припев**:*

Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

Знали мы снегопады с метелями
На пути, что пришлось нам пройти.
Но трудом и единством сумели мы
Состояться, чтоб дальше идти.

Припев:

Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

Мы в строю, остальное приложится.
Впереди горизонты ясны.
Молодыми талантами множится
Фонд учёных свободной страны.

***Припев**:*

Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

Стихи Юрия Полисского,
музыка Оксаны Резановой

Из Книги отзывов:

«Коллектив Днепропетровской медицинской академии от всей души поздравляет учредителей Фонда учёных с его 10-летием. Фонд учёных проводит благородную работу среди учёных нашего города так нужную для нас. Желаем Вам с неослабевающей энергией проводить работу, направленную на объединение усилий учёных по усовершенствованию научной и учебно-воспитательной работы среди студентов нашего города на благо нашей родной Украины. Крепкого Вам здоровья и успехов в Вашей благородной работе».

Профессор Ковров Я.Г., профессор Новицкая-Усенко Л.В., профессор Сакович В.Н.

«Поздравляем Фонд учёных с 10-летием со дня основания! Праздник в честь 10-летия удался! Желаем дальнейшего процветания Фонду учёных! С огромным уважением».

Доцент ДГМА Сытько С.К, доцент ДГМА Золтовская Н.И.

«Коллектив Национальной металлургической академии Украины с огромным уважением к благородному делу Фонда учёных передаёт искреннее поздравление с юбилеем и пожелания плодотворных свершений и многих лет дальнейшего сотрудничества с учёными ВНЗ. Желаем благополучия, успехов и огромного творческого потенциала».

Профессор Терещенко В.С., начальник НИЧ Рогачёв И.П., доцент Корогод Н.П.

«Если существует ноосфера, а она всё-таки существует, то честь и хвала тем, кто в первую очередь является её творцом и её первоосновой, – всем учёным с большой буквы! Это люди всегда молодые душой и полные энтузиазма. И в океане сложностей и преград, как важно сознавать, что существует остров тепла, радушия и кипучих дел – Фонд учёных, «Вишнёвая гостиная» и Лариса Лукьяновна. Всей душой поддерживаем все Ваши начинания!»

Редактор, тележурналист ТО «11 канал» Людмила Пичугова

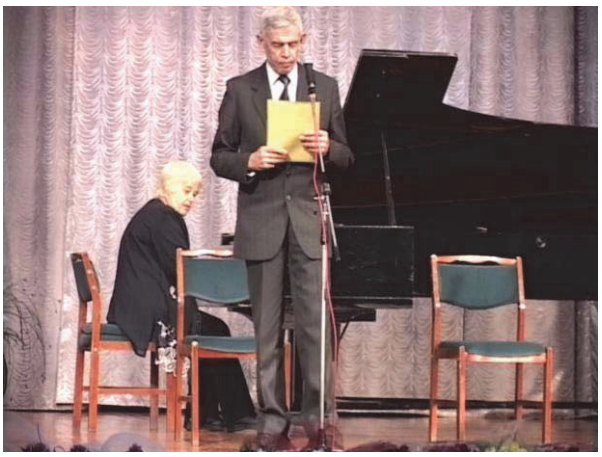

«Вельмишановні керівники Фонду вчених! Прийміть найщиріші вітання з нагоди 10-річного ювілею громадської організації вчених. Діяльність Фонду вчених знайшла визнання не тільки в Дніпропетровську та області, а й далеко за її межами. Сердечно бажаємо нових успіхів на шляху інтеграції вищих навчальних закладів, науково-дослідних інститутів з метою вирішення актуальних проблем розвитку України. Бажаємо подальших успіхів у Вашій благородній справі. Здоров'я і процвітання».

Колектив вчених Дніпропетровського національного університету:
професор Дронь М.М., доцент Половина М.Н., доцент Медведєв Л.В., Архірєєва В.О.

«Колектив Національного гірничого університету щиро вітає Фонд вчених та всю наукову спільноту міста і області з 10-ою річницею. Бажаємо розширення рядів Фонду вчених та членів їх сімей до меж Всесвіту! Керівникам Фонду вчених бажаємо міцного здоров'я, задоволення від своєї справи та творчої наснаги».

Начальник НДЧ, доцент Хоменко О.Є., д.т.н., професор Власов С.Ф.

Нашему Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей – 10 лет. Как и в прошлые годы, в Доме учёных собрались друзья Фонда учёных. Не было перечисления всех заслуг Фонда учёных. Генеральный директор Фонда учёных Чередниченко Лариса Лукьяновна в своём очень искреннем обращении упомянула главное – Фонд учёных всегда был с людьми, которые нуждались в его поддержке. Многие с благодарностью помнят об этом. Было много приветствий, цветов. Выступающие обращались со словами благодарности. Цветы, которые преподносили гости, все до последнего букета были розданы артистам Праздничного концерта. А Праздничный концерт! Многие артисты нам хорошо знакомы, они постоянные участники наших встреч. Это и замечательный ансамбль «Юные виртуозы» (руководители Фроловы Светлана Алексеевна и Евгений Николаевич). И наша любимая солистка Днепропетровского Дома органной и камерной музыки, заслуженная артистка Украины Нина Черепенько, исполняющая старинные романсы, и заслуженный артист Украины Анатолий Бойко. И молодой, но очень талантливый пианист Артур Никулин. И неповторимый, заслуженный, народный артист Украины Шепелев Иван Васильевич. Своим мастерством и талантом артисты покорили всех участников торжественного собрания. А жизнь Фонда учёных продолжается. У нас много планов и много друзей, которые всегда с нами. В этом залог нашей дальнейшей успешной работы»

Кандидат химических наук, доцент НМетАУ Тыр Светлана Гавриловна

«У нас всех есть привычка в разных отчётах говорит слово «мы». Но я хочу сказать прямо: «Это она одна, Лариса Лукьяновна Чередниченко, оставшись вдовой, нашла в себе силы и мужество создать Фонд учёных. Да, ей помогали, её услышали, отозвались на её призыв. Но помочь можно только человеку, который сам работает и знает, чего хочет. Мои искренние слова благодарности этой мужественной женщине».

Бессменный летописец Фонда учёных Тыр Светлана Гавриловна

19 декабря 2008 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – 11 ЛЕТ
ПОЗДРАВИТЕЛЬНОЕ СЛОВО!

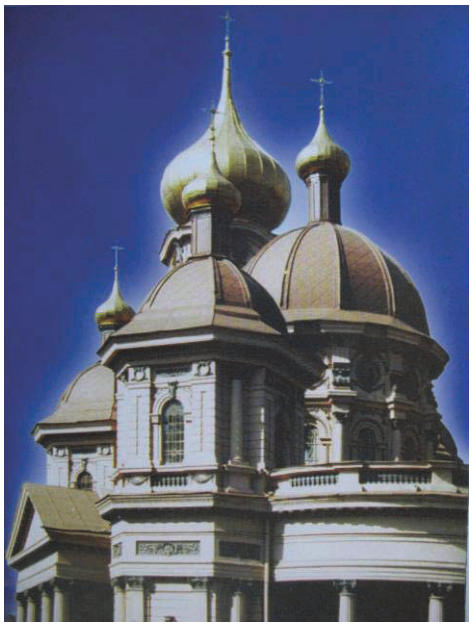

Фонду учёных одиннадцать лет.
Время стремительной птицей промчалось.
Но не забыт самый первый рассвет
Так же, как пройденный путь от начала.

Трудное время, в стране кавардак.
Нет ни зарплаты, ни пенсии тоже.
Гибнет держава, прожить в ней никак
Рыцарь науки нормально не может.

В этой разрухе, в сплетении туч
Нитью спасения Фонд создаётся.
Всем, кто зажёг жизни пламенный луч,
Низкий поклон, пусть Вам в счастье живётся.

Поздний декабрь, девяносто седьмой,
Фонд зарождается в Доме учёных.
Так начинался той давней зимой
Новый союз всех в науку влюблённых.

Было непросто, туманно в пути.
Но, слава Богу, есть светлые люди,
Что помогли в эти годы идти.
Пусть их дорога красивою будет.

В новый вступаем безжалостный год.
Снова в стране за утратой утрата.
Значит, работа нас новая ждёт.
Снова должны быть в строю, как когда-то.

И, непременно нам будут нужны
Ваши, коллеги, и мысли, и руки,
И для спасения бедной страны
Мы не позволим погибнуть науке!

Гвардии рядовой Фонда учёных
Юрий Полисский

Из Книги отзывов Дома органной и камерной музыки:

«Очень благодарны за прекрасный праздник, посвящённый 11-летию Фонда учёных Днепропетровскому Дому органной и камерной музыки. Спасибо за вечер чудесной музыки, чарующей душу, придающей жизненных сил и энергии. Спасибо!»

Члены Фонда учёных

«Мы с чувством огромного удовлетворения, восторга и благодарности говорим слова признательности Дому органной и камерной музыки за прекрасный праздник, подаренный Фонду учёных в честь его 11-летия».

Группа учёных г. Днепропетровска

«Спасибо, что у нас в городе есть Дом органной и камерной музыки, куда мы приходим отдохнуть душой в наше такое тяжёлое время. Спасибо!»

Члены Фонда учёных

«Незабываемые впечатления от праздника останутся в памяти на длительное время. С благодарностью за прекрасное настроение»

Преподаватели Днепропетровского Национального Университета

«Большое спасибо Днепропетровскому Дому органной и камерной музыки. спасибо за прекрасный концерт, посвящённый 11-летию Фонда учёных. Всё, во что человек вкладывает душу, будет вечно!»

Преподаватели Академии таможенной службы Украины

«Праздничный концерт прекрасен. Спасибо, что Вы у нас есть и делаете нас счастливыми».

Преподаватели Национального Горного Университета

«Спасибо за праздник для души. Мы получили огромное моральное, духовное и эстетическое удовольствие».

Учёные Медицинской академии

«Огромное спасибо! Завораживающая, непревзойдённая музыка, мастерское исполнение музыкальных произведений. Ещё раз огромное спасибо».

Члены Фонда учёных

«Запомнилась торжественность органного звучания. Впечатление огромное! Большое спасибо талантливой органистке Наталье Летюк. Желаем коллективу Днепропетровского Дома органной и камерной музыки добрых и счастливых моментов в жизни, здоровья и благополучия».

Учёные ДНУЖТ

«Каждое посещение Днепропетровского Дома органной и камерной музыки – праздник. Но сегодня праздник особенный – 11 лет нашему Фонду учёных. Низкий поклон нашей любимой Нине Фёдоровне, всегда блистательной ведущей Татьяне Трофименко, замечательной певице, заслуженной артистке Украины Нине Черепенько, заслуженному артисту Украины Анатолию Бойко, исполнителю авторской песни Алексею Капралову, замечательному ансамблю «Юные виртуозы», пианисту Артуру Никулину и всем, кто был причастен к подготовке и проведению этого замечательного концерта».

Члены Фонда учёных

Дни рождения Фонда учёных мы обычно отмечали в первой половине декабря ежегодно в Доме учёных. А так как Дом учёных зимой не отапливался, то всегда было очень холодно. Наши гости и артисты мужественно переносили холод и не нарекали на это.

Но однажды, проведя день рождения – 11-летие Фонда учёных в Доме органной и камерной музыки (ДОКМ), где нас встретили доброжелательно, радушно, а, главное тепло, мы с радостью согласились и последующие дни рождения Фонда учёных праздновать, по приглашению Голиковой Нины Фёдоровны и коллектива в ДОКМ, где всегда было уютно, празднично и тепло (помещение отапливалось). Поэтому 12, 13, 14-летие Фонд учёных праздновал в ДОКМ.

Официальная часть всегда заканчивалась награждением учёных, а потом их вниманию предлагался всегда удивительный, чудесный концерт творческих коллективов Дома органной и камерной музыки. Учёные с радостью приходили на эти праздники. Несмотря на то, что ДОКМ в нашем городе живёт, действует, творит десятилетия, многие, даже учёные, ни разу не были в нём и не слышали, как в живую звучит орган. Поэтому радовались каждой возможности побывать в Доме органной и камерной музыки.

В начале каждого концерта озвучивались стихи Юрия Полисского, посвящённые 12, 13 или 14-летию Фонда учёных:

К 12-ЛЕТИЮ ФОНДА УЧЁНЫХ

Новый год второй десятилетки
Встретит Фонд ученых в эти дни.
И в глазах моих друзей нередко
Я ловлю сотворчества огни.

Вместе мы работали умело,
Чтоб науке жить в родной стране,
Чтоб во дни сплошного беспредела
Быть не под конем, а на коне.

Пусть, как птицы из открытой клетки,
Улетят мгновенья навсегда.
Новый год второй десятилетки
И у Фонда жаркая страда.

К 13-ЛЕТИЮ ФОНДА УЧЁНЫХ

Пусть не круглая сегодня дата,
Но декабрьским обычным днём
Мы и доктора, и кандидаты
К Фонду в день рождения идём.

Чтоб поздравить дорогого друга.
Пожелать научных долгих лет.
Пожелать, чтоб не сходил он с круга.
И чтоб не погас сердечный свет.

Вместе посидим за рюмкой чая,
Обсудив чреду научных тем,
Как в пути, препятствия встречая,
Не сбивались с графика совсем.

Вспомним мы хорошим, добрым словом
Всех друзей, кого сегодня нет.
Пусть им пухом стелется ковровым
Грунт Земли – прекрасной из планет.

Ну, а вы, кто всё ещё в дороге,
Кто несёт науки гордый флаг,
Не спешите подводить итоги,
Торопитесь делать новый шаг.

Добрый Фонд наш, радуйся рассветам!
Радуйся и солнцу и снегам!
Осенью, зимой, весной и летом
Будь всегда здоров на радость нам!

К 14-ЛЕТИЮ ФОНДА УЧЁНЫХ

Здравствуй, Фонд учёных славный!
В тихий зимний час исправно
Календарь поведал мне
О прекрасном этом дне.

В твой урочный день рожденья
Я желаю вдохновенья
И счастливого пути,
Чтоб смелей вперёд идти.

Чтоб наукою высокой
Ты болел вне всяких сроков,
Чтоб здоровье и удача
Были вместе, не иначе.

Чтоб друзья сидели рядом
И душевно были рады,
Что такой есть Фонд у нас
В мире ненадёжных трасс.

Потому и нет сомненья,
Что сквозь годы и волненья
Не прервётся жизни нить:
Фонд и дальше будет жить.

Из Книги отзывов ДОКМ:

«Самые светлые моменты нашей, далеко не простой жизни, связаны с праздниками в Доме органной и камерной музыки. С глубокой признательностью и благодарностью».

Преподаватели ДИИТа

«Я впервые посетил Дом органной и камерной музыки, и мне очень понравилось. Впечатление незабываемое. Я потрясён. Благодарен за праздник и концерт, и великолепное исполнение».

Преподаватель ПГАСиА

«Хочу выразить огромную благодарность за непередаваемые минуты, которые подарил мне этот праздник. Большое спасибо творческому коллективу Дому органной и камерной музыки за их огромный труд, за то, что они учат нас чувствовать и понимать чарующий и величественный мир музыки».

Заместитель декана строительного факультета ПГАСиА

«Мы, члены Фонда учёных, благодарим коллектив Дома органной и камерной музыки, музыкантов и солистов, за блестящее исполнение музыкальных произведений. Мы в восторге! Желаем дальнейших творческих достижений! Слушать вас мы готовы бесконечно! Спасибо за праздник!»

Доценты и кандидаты наук

«Большое спасибо за этот прекрасный вечер. Мы получили огромное удовольствие от чудесного исполнения и поражены мастерством исполнения вашей прекрасной и восхитительной музыки, чарующей душу».

Преподаватели ДГМА

«Прекрасный праздник! Мы частые посетители Дома органной и камерной музыки. С радостью отмечаем, что с каждым разом обновляется репертуар, который содержит новые классические мелодии и популярные мелодии народов мира. Хотим отметить участие новых молодых артистов и их виртуозное исполнение. Большое спасибо за праздник».

Члены Фонда учёных Тыр С.Г. и Иваненко Н.Ф.

«Большое спасибо за этот чудесный вечер. Это был настоящий праздник для души».

Преподаватели ДГУ

«Мне очень понравился праздник. Огромное спасибо Наталье Летюк за чудесное органное исполнение. Великолепно! Орган – это чудесно! Я верю, что будущее за классической музыкой».

Преподаватель ДИИТа

«Органная музыка – это несравненное счастье в познании мира искусства. Без неё жизнь не играет всеми красками радости. Большое спасибо Вам за предоставленный нам Праздник!».

Председатель Правления Фонда учёных Фатеев С.Г.

«Спасибо за великолепный праздник! За высокую, живую музыку! Благодарим Вас, что вы её сохраняете и передаёте это чудо нашим детям и внукам».

Профессор НМетАУ Ковальчук Н.Ф., доцент Лебедева В.К.

«Поздравляем всех присутствующих на этом празднике с днём рождения Фонда учёных. Спасибо всем организаторам праздника за минуты прикосновения к великой музыке. Благодарим за великолепное исполнение! С уважением и любовью».

Преподаватели Национального горного университета

12 декабря 2012 года

ФОНДУ УЧЁНЫХ – 15 ЛЕТ

За год до 15-летия Фонда учёных был составлен план мероприятий по подготовке и проведению Юбилея. В план вошли мероприятия как областного масштаба (до 250 человек), так и малой формы (до 30 человек).

В феврале был объявлен IX Областной межвузовский Конкурс-2012 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу», охватывающий все ВУЗы области.

В марте была запланирована встреча женщин-учёных с руководством Днепропетровской области, посвящённая Международному женскому Дню 8 Марта.

В мае – День науки.

В октябре – Презентация Конкурса-2012 и выставка книг-победителей.

В ноябре – учёные советы в ВУЗах области по награждению победителей Конкурса-2012.

В декабре – 15-летие Фонда учёных.

На фоне основных мероприятий были запланированы мероприятия малой формы, которые проводились ежемесячно:

- заседания Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная»;
- заседания Совета исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных;
- заседания актива Фонда учёных

и другие встречи и презентации.

На Правлении Фонда учёных и заседании Совета исполнительных директоров было принято решение о сборе материалов и информации о ВУЗах и учёных области для создания книги «Время, События, Люди» о деятельности Фонда учёных за 15 лет.

К 15-ЛЕТИЮ ФОНДА УЧЁНЫХ

Наш Фонд, учёными богатый,
Встречает славный юбилей.
И в день такой красивой даты
Всем и уютней, и светлей.

Ведь Фонд сумел, на самом деле,
Всего лишь за пятнадцать лет
Дать импульс всем, чтобы взлетели
В научный и прекрасный свет.

Желаю в праздники и будни,
Чтоб звук признаний не утих.
Пускай, всегда успешен будет
Наш Фонд в деяниях своих.

Живя в столетье двадцать первом,
Мы понимаем: неспроста
Всего важней здоровье, нервы,
А остальное – суета.

Хочу, чтоб все здоровы были,
Хочу сердечно пожелать
Всем, получившим в Фонде крылья,
Бесстрашно новый день встречать.

Пусть в непрерывности исканий
На трудном творческом пути
Научных ярких звезд сиянье
Всем дарит свет, чтобы идти!

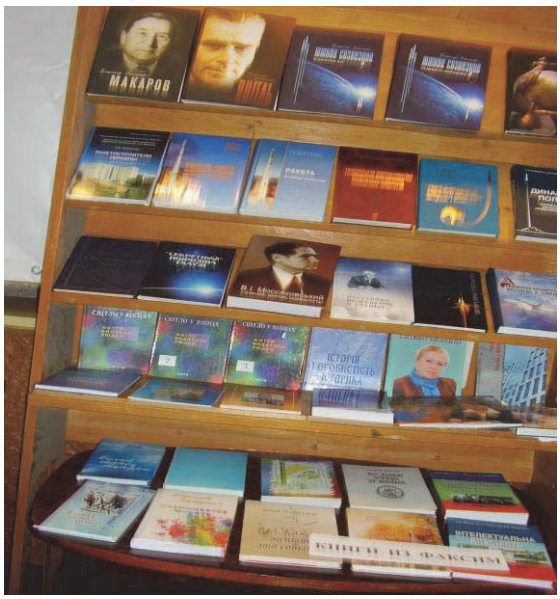

Из Книги отзывов:

«Самые приятные впечатления я получила от подготовки и празднования 15-летия Фонда учёных. Подготовка к празднованию 15-летия Фонда учёных шла поэтапно и чётко.

В начале 2012 года был объявлен Областной межвузовский Конкурс-2012 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу», посвящённый 15-летию Фонда учёных. Днепропетровский национальный университет принял активнейшее участие в этом Конкурсе. Наш университет представил самую многочисленную коллекцию изданий. В отдельных номинациях: монографии, учебники, справочники – получили призовые места.

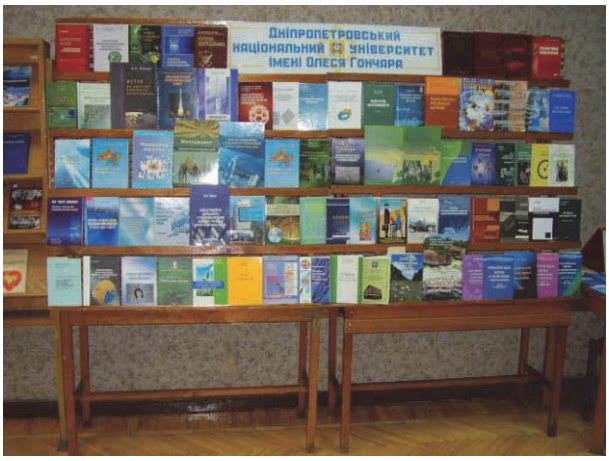

Позже, в дни подготовки к 15-летию Фонда учёных, в Доме учёных была оформлена выставка книг-победителей Конкурса-2012. Выставка научных книг была прекрасно представлена. Посетителей было много. Книги-победители вызвали большой интерес. Мне особенно приятно было видеть на выставке книги, посвящённые ракетостроению. Наша «космическая столица Украины» – Днепропетровск нашла своё отражение на выставке.

За полгода до даты самого празднования, которое было назначено на 12 декабря 2012 года, все исполнительные директора Филиалов Фонда учёных в ВУЗах города Днепропетровска начали готовить материалы для книги «Время, События, Люди». Материалы для книги содержали текстовую часть и фотографии о ВУЗах, о ректорах, о проректорах по науке, об исполнительных директорах, о Советах молодых учёных. В раздел книги «Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная»» вошли материалы о выдающихся женщинах-учёных. К дате празднования 15-летия Фонда учёных материалы книги о Днепропетровском национальном университете были полностью сформированы и переданы в информационно-издательский отдел Фонда учёных.

Поразил высокий уровень организации самого праздника. В фойе звучала живая музыка в исполнении молодёжного ансамбля народных инструментов «Набат» под руководством преподавателя консерватории Титовой Е.Н.

Почётный караул в вестибюле, на лестницах и в зале из курсантов Днепропетровского университета министерства внутренних дел Украины. В прекрасной парадной форме они вручали цветы тем, кто выходил к сцене за получением грамот и благодарностей. Это придало празднованию особую торжественность.

Вручение грамот, подарков Фонду учёных от ВУЗов и организаций города проходило на фоне прекрасного праздничного концерта, организованного силами художественных коллективов ВУЗов города Днепропетровска в подарок Фонду учёных. Действительно, ручей молодых талантов в городе Днепропетровске неиссякаем.

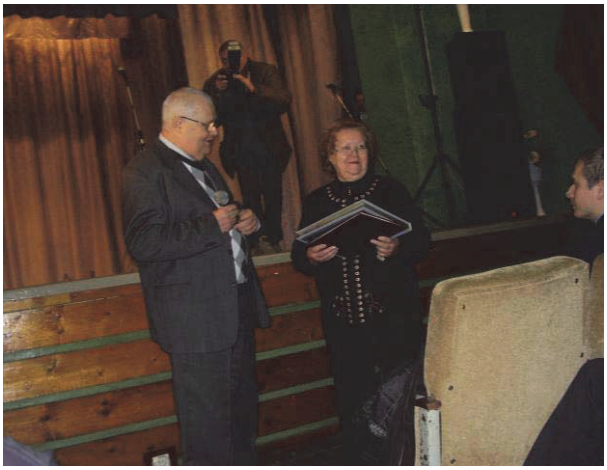

Главным украшением, центром этого концерта были ведущие: преподаватель английского языка ДНУ – Бессараб Елена и начальник Центра досуга Днепропетровского университета министерства внутренних дел Украины – Карпенко Андрей. Ведущие, сами талантливые авторы песен и музыки к ним, прекрасные исполнители, уверенно вели концерт.

В концерте звучала и народная музыка, и классическая, и авторская; звучали стихи, вызывали удивление и восторг танцы, цирковые и спортивные номера, представленные Днепропетровским государственным институтом физической культуры и спорта.

Ошеломляющей была концовка концерта: на сцене ещё находились студенты и курсанты Днепропетровского университета министерства внутренних дел Украины, кружившиеся в бурном танце, а на сцену начали выходить все участники концерта, зазвучала музыка и полилась песня «Моя Украина», в исполнении Карпенко Андрея и всех участников.

Волнение охватило зрителей – они стоя аплодировали студентам-артистам. Мороз по коже бежал и в прямом, и в переносном смысле, так как в Доме учёных, где всегда по традиции отмечались Дни рождения Фонда учёных, было, к сожалению, очень холодно.

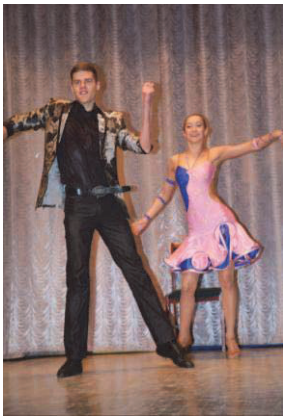

Мы благодарны Президенту Фонда учёных, ректору Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры – Большакову Владимиру Ивановичу и Генеральному директору Фонда учёных – Чередниченко Ларисе Лукьяновне, что были отмечены грамотами и благодарностями наши учёные из Днепропетровского национального университета.

Приятно в морозный день во время гололёда возвращаться домой с душой, согретой Праздником, и с букетом жёлтых хризантем в руках. За это ещё раз большое спасибо организаторам празднования 15-летия Фонда учёных».

д.т.н., профессор, исполнительный директор Филиала Фонда учёных
Днепропетровского национального университета Г.И. Сокол

V. Областные межвузовские конкурсы

В 1999 году был проведен I Областной межвузовский Конкурс-1999 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1995-1999 гг.)».

За 15 лет было проведено совместно с Советом ректоров ВУЗов Днепропетровской области и Главным Управлением образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации 9 Областных межвузовских Конкурсов:

№	Год	Название
I	1999	Областной межвузовский Конкурс-1999 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1995-1999 гг.)»
II	2000	Областной межвузовский Конкурс-2000 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1997-2000 гг.)»
III	2001	Областной межвузовский Конкурс-2001 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (1998-2001 гг.)»
IV	2002-2003	Областной межвузовский Конкурс на «Лучшую концепцию гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов в ВУЗах области, её организационно-методическое обеспечение и практическое внедрение в работу ВУЗа»
V	2004	Областной межвузовский Конкурс-2004 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2001-2004 гг.)»
VI	2006	Областной межвузовский Конкурс-2006 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2004-2006 гг.)»
VII	2008	Областной межвузовский Конкурс-2008 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2006-2008 гг.)»
VIII	2010	Областной межвузовский Конкурс-2010 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2008-2010 гг.)»
IX	2012	Областной межвузовский Конкурс-2012 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2010-2012 гг.)»

Значимость Областных межвузовских Конкурсов для учёных Днепропетровской области велика – в этих Конкурсах принимали активное участие все ВУЗы нашей области. В каждом Конкурсе принимало участие от 200 работ (в I Конкурсе-1999) до 400 работ (в IX Конкурсе-2012): монографии, учебники, учебные пособия, учебно-методические пособия, словари и художественно-публицистическая литература учёных.

После проведения Областных межвузовских Конкурсов, Выставок книг-победителей и Презентаций Конкурсов многие убеждались не только в огромном творческом потенциале учёных Днепропетровской области, но в огромном творческом потенциале руководителей Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, позволяющем им решать задачи теории и практики науки и образования.

К сожалению, всю работу Фонда учёных, Конкурсной комиссии и ВУЗов по проведению Областных межвузовских Конкурсов, Выставок книг-победителей и Презентаций Конкурсов невозможно показать на страницах этой книги, так как объём проделанной работы огромен.

Вопрос о проведении очередного Конкурса обсуждался и принимался на заседании Правления Фонда учёных, согласовывался на заседании Совета ректоров, доводился до сведения исполнительным директорам Филиалов Фонда учёных в ВУЗах с вручением документов, необходимых для проведения Конкурса:

ФОНД
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Україна, 49101, м. Дніпропетровськ, вул. Жуковського, 6-а. Тел.: (0562) 46-64-31, тел./факс: (0562) 46-10-65
р/р 26001092000330 ХОФ АКБ УСБ м. Дніпропетровськ,
МФО 351016, ОКПО 25010318

07.08.12 № 07/13

на № _____ від _____

Ректору ДДФА
Рєдіній Н.І.

Шановна Наталіє Іванівно!

Фонд вчених оголосив **IX Обласний міжвузівський Конкурс-2012 «На кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу»**.

Попередні обласні Конкурси на кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання показали доцільність їх проведення, бо життя в нових умовах потребує реформування вищої освіти, застосування нових технологій навчання.

Ці задачі неможливо вирішити без відповідного науково-методичного забезпечення процесу, без сучасних підручників, навчальних та навчально-методичних посібників.

Тому оголошений **Конкурс-2012** дасть змогу висвітити становище у цій справі, привернути до неї більш пильну увагу колективів навчальних закладів, активізувати цю роботу, висвітити стан в методичному забезпеченні навчально-виховного процесу в закладах III-IV рівнів акредитації.

Організаційний внесок на проведення **Конкурсу-2012**, виставки книг-переможців та Презентації **Конкурсу-2012** – 200 (триста) гривень.

Реквізити **Фонду вчених** знаходяться на початку листа.

З повагою,

Генеральний директор Фонду вчених ***Л.Л. Чередниченко***

25010318

Графік
проведення IX Обласного міжвузівського Конкурсу-2012 «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання» (2009 – 2012 років)

Згідно Положення про Конкурс-2012 він проводиться на протязі 2012 року:

- з 15 березня по 15 квітня – внутривузівські конкурси;
- з 15 квітня по 15 травня – подання книг на обласний Конкурс-2012;
- з 15 травня по 15 червня – робота конкурсної комісії;
- жовтень 2012 - 1) Виставка книг-переможців;
  2) Презентація Конкурсу-2012;
- листопад-грудень - Вчені Ради по ВНЗ на честь переможців у Конкурсі-2012

ЗАТВЕРДЖУЮ
Генеральний директор Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей
Л.Л. Чередниченко
«04» 08 2012 р.

ПОЛОЖЕННЯ
про IX Обласний міжвузівський Конкурс-2012 «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання» (2009 – 2012 років)

I. Мета Конкурсу

В українському суспільстві на сучасному етапі відбувається реформування вищої освіти. Воно впроваджується відповідно до нових соціально-економічних умов ринкової системи і національного відродження. Це – поступовий перехід на багатоступеневу систему підготовки фахівців, модернізація освіти на засадах національних традицій з урахуванням світового досвіду, її гуманізація та демократизація. Все це, а також методичні аспекти проблем організації навчального процесу та контролю знань студентів на різних рівнях, потребує широкого застосування нових технологій навчання, в тому числі комп'ютерних та інформаційних. Нові підходи потрібні як при вивченні нових дисциплін, так і при викладанні традиційних.

Всі ці задачі неможливо вирішити без відповідного науково-методичного забезпечення процесу, без сучасних підручників, навчальних та навчально-методичних посібників. Останні – є більш мобільним виданням, бо швидше, ніж підручники, відгукуються на усі зміни в навчальному процесі, на досягнення науки та практики. Тому їх створенню завжди надавалося важливе значення.

Оголошений Конкурс-2012 дасть змогу не тільки висвітити становище у цій справі, але й привернути до неї більш пильну увагу викладачів і колективів вищих навчальних закладів, активізувати цю роботу.

II. Проведення Конкурсу

Конкурс буде проводитись Фондом вчених у 2 етапи (I етап – внутривузівський, II етап – обласний міжвузівський) за такою схемою:

1. Напрямки:
   - гуманітарний (в т.ч. художньо-публіцистична, економічна література);
   - природничий (фізико-математична, біологічна, медична, екологічна література);
   - технічний;
   - спеціальний (архітектурна, будівельна, митна, юридична література);
2. Номінації:
   - монографії;
   - підручники;
   - навчальні посібники;
   - навчально-методичні посібники з інноваційних технологій у навчанні;
   - словники, довідники;
   - молоді науковці.

III. Показники, за якими оцінюються конкурсні роботи

Конкурсні роботи оцінюються за наступними показниками:

- новизна (сучасність, оригінальність змісту, відповідність освітньо-професійним програмам, тощо);
- повнота (ступінь розкриття задачі, що вирішується);
- технологія навчання (застосування в необхідних межах сучасних та нових навчальних технологій, комп'ютеризація, застосування інших технічних засобів навчання та методів, що активізують пізнавальну діяльність студентів);
- культура та стиль мови;
- оформлення;
- об'єм;
- склад авторів (при інших рівних умовах перевага надається виданню, що складено одним автором);
- мова видання (при інших рівних умовах перевага надається державній мові);
- гриф видання (гриф міністерств, галузеві та місцеві видання, самостійні видання).

IV. Подання робіт на Конкурс

1. У обласному Конкурсі-2012 беруть участь видання 2009-2012 років.
2. Роботи на обласний Конкурс-2012 відбираються за результатами внутривузівського конкурсу (з 15 березня по 15 квітня) та подаються за рекомендацією конкурсної комісії.
3. Витяг з протоколу вченої Ради ВНЗ.
4. Замовлення на участь у обласному Конкурсі-2012.
5. Реєстр робіт, поданих від ВНЗ на обласний Конкурс-2012, за підписом ректорів (прізвище, ім'я та по-батькові вчених друкувати повністю).
6. Матеріали на обласний Конкурс-2012 подаються в офіс Фонду вчених (вул.. Жуковського, 6-а, контактний тел. 46-64-31) в одному примірнику (на першій сторінці кожної роботи вказати олівцем назву ВНЗ або організації, напрямок, номінацію).
7. Термін подання на обласний Конкурс-2012 – з 15 квітня по 15 травня 2012 року.
8. Переможці визначаються конкурсною комісією у кожній номінації за напрямками.

V. Конкурсна комісія

Конкурсна комісія складається з:

- голова комісії – д.т.н. - Чумаков Лев Дмитрович.;
- проректори ВНЗ з наукової роботи;
- виконавчі директори філій Фонду вчених;
- рекомендовані ВНЗ (при необхідності) провідні спеціалісти.

Конкурсна комісія працює з 15 травня по 15 червня 2012 року.

VI. Підсумки Конкурсу

Відібрані конкурсною комісією роботи оцінюються експертною оцінкою за 3-бальною шкалою по кожному показнику (див п. III). Перемагають роботи, які одержали найбільшу суму балів у своїй групі.

За результатами Обласного міжвузівського Конкурсу-2012 у жовтні відбудеться Виставка робіт-переможців та проводиться Презентація Конкурсу-2012.

Нагородження призерів буде проведено на Вчених Радах відповідних вищих навчальних закладів на протязі листопаду – грудня 2012 року.

И другие документы.

Информация о Конкурсе быстро доходила до учёных ВУЗов: вузовские газеты, Учёные советы ВУЗов, ректораты, СМИ Днепропетровской области.

В конкурсную комиссию входили представители всех ВУЗов Днепропетровской области: проректора по науке, исполнительные директора Филиалов Фонда учёных и ведущие учёные.

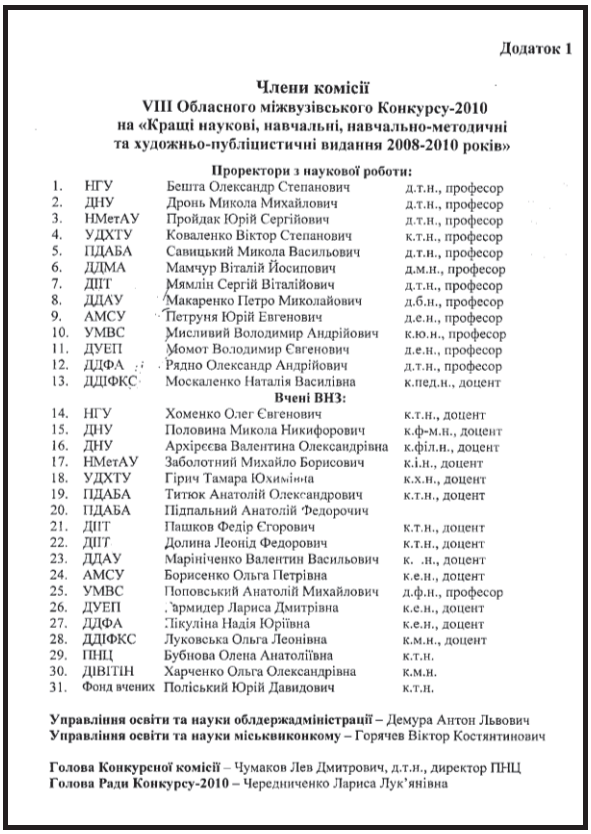

Додаток 1

Члени комісії
VIII Обласного міжвузівського Конкурсу-2010
на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні
та художньо-публіцистичні видання 2008-2010 років»

Проректори з наукової роботи:

1.	НГУ	Бешта Олександр Степанович	д.т.н., професор
2.	ДНУ	Дронь Микола Михайлович	д.т.н., професор
3.	НМетАУ	Пройдак Юрій Сергійович	д.т.н., професор
4.	УДХТУ	Коваленко Віктор Степанович	к.т.н., професор
5.	ПДАБА	Савицький Микола Васильович	д.т.н., професор
6.	ДДМА	Мамчур Віталій Йосипович	д.м.н., професор
7.	ДІІТ	Мямлін Сергій Віталійович	д.т.н., професор
8.	ДДАУ	Макаренко Петро Миколайович	д.б.н., професор
9.	АМСУ	Петруня Юрій Евгенович	д.е.н., професор
10.	УМВС	Мисливий Володимир Андрійович	к.ю.н., професор
11.	ДУЕП	Момот Володимир Євгенович	д.е.н., професор
12.	ДДІФА	Рядно Олександр Андрійович	д.т.н., професор
13.	ДДІФКС	Москаленко Наталія Василівна	к.пед.н., доцент

Вчені ВНЗ:

14.	НГУ	Хоменко Олег Євгенович	к.т.н., доцент
15.	ДНУ	Половина Микола Никифорович	к.ф-м.н., доцент
16.	ДНУ	Архірєєва Валентина Олександрівна	к.філ.н., доцент
17.	НМетАУ	Заболотний Михайло Борисович	к.і.н., доцент
18.	УДХТУ	Гірич Тамара Юхимівна	к.х.н., доцент
19.	ПДАБА	Титюк Анатолій Олександрович	к.т.н., доцент
20.	ПДАБА	Підпальний Анатолій Федорочич	
21.	ДІІТ	Пашков Федір Єгорович	к.т.н., доцент
22.	ДІІТ	Долина Леонід Федорович	к.т.н., доцент
23.	ДДАУ	Марініченко Валентин Васильович	к. .н., доцент
24.	АМСУ	Борисенко Ольга Петрівна	к.е.н., доцент
25.	УМВС	Поповський Анатолій Михайлович	д.ф.н., професор
26.	ДУЕП	Чармидер Лариса Дмитрівна	к.е.н., доцент
27.	ДДІФА	Пікуліна Надія Юріївна	к.е.н., доцент
28.	ДДІФКС	Луковська Ольга Леонівна	к.м.н., доцент
29.	ПНЦ	Бубнова Олена Анатоліївна	к.т.н.
30.	ДІВІТІН	Харченко Ольга Олександрівна	к.м.н.
31.	Фонд вчених	Поліський Юрій Давидович	к.т.н.

Управління освіти та науки облдержадміністрації – Демура Антон Львович
Управління освіти та науки міськвиконкому – Горячев Віктор Костянтинович

Голова Конкурсної комісії – Чумаков Лев Дмитрович, д.т.н., директор ПНЦ
Голова Ради Конкурсу-2010 – Чередниченко Лариса Лук'янівна

Додаток 2

Члени комісії за напрямками
VIIIОбласного міжвузівського Конкурсу-2010
на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні
та художньо-публіцистичні видання 2008-2010 років»

1. Гуманітарний:

1.	УМВС	Поповський Анатолій Михайлович	д.ф.н., професор	Голова
2.	ДНУ	Архірєєва Валентина Олександрівна	к.філ.н., доцент	Секретар
3.	ДІІТ	Пашков Федір Єгорович	к.т.н., доцент	
4.	НМетАУ	Заболотний Михайло Борисович	к.і.н., доцент	
5.	Фонд вчених	Поліський Юрій Давидович	к.т.н.	Голова худ.-публ.
6.	ДДФА	Пікуліна Надія Юріївна	к.е.н., доцент	Секретар
7.	ПНЦ	Бубнова Олена Анатоліївна	к.т.н.	

2. Природничий:

8.	ДДМА	Мамчур Віталій Йосипович	д.м.н., професор	Голова
9.	УДХТУ	Гірич Тамара Юхимівна	к.х.н., доцент	Секретар
10.	УДХТУ	Коваленко Віктор Степанович	к.т.н., професор	
11.	ДІІТ	Долина Леонід Федорович	к.т.н., професор	
12.	ДІВІТІН	Харченко Ольга Олександрівна	к.м.н.	

3. Технічний:

13.	ДІІТ	Мямлін Сергій Віталійович	д.т.н., професор	Голова
14.	НГУ	Хоменко Олег Євгенович	к.т.н., доцент	Секретар
15.	НГУ	Бешта Олександр Степанович	д.т.н., професор	
16.	ДНУ	Дронь Микола Михайлович	д.т.н., професор	
17.	НМетАУ	Пройдак Юрій Сергійович	д.т.н., професор	

4. Спеціальний:

18.	УМВС	Мисливий Володимир Андрійович	к.ю.н., професор	Голова
19.	ПДАБА	Титюк Анатолій Олександрович	к.т.н., доцент	Секретар
20.	ПДАБА	Савицький Микола Васильович	д.т.н., професор	
21.	ДДІФКС	Москаленко Наталія Василівна	к.пед.н., доцент	
22.	ДДІФКС	Луковська Ольга Леонівна	к.м.н., доцент	
23.	АМСУ	Петруня Юрій Евгенович	д.е.н., професор	
24.	АМСУ	Борисенко Ольга Петрівна	к.е.н., доцент	
25.	ДНУ	Половина Микола Никифорович	к.ф-м.н., доцент	

Управління освіти та науки облдержадміністрації – Демура Антон Львович
Управління освіти та науки міськвиконкому – Горячев Віктор Костянтинович

Голова Конкурсної комісії – Чумаков Лев Дмитрович, д.т.н., директор ПНЦ
Голова Ради Конкурсу-2010– Чередниченко Лариса Лук'янівна

Книги, поступившие на Конкурс, распределялись по 6-ти научным направлениям (условно), по 6-ти номинациям в каждом направлении с учётом специализации. Согласно Положения о Конкурсе книги оценивались трехбалльной системой по 9-ти показателям.

Каждый Конкурс вызывал большой интерес и желание взять в нём участие. Поэтому в ВУЗах повысилась активность учёных в написании монографий, учёбников, учебных пособий и др. С каждым годом качество работ учёных и их количество росло, как того требовало время. С огромными трудностями учёным удавалось издавать книги из-за отсутствия денежных средств. Им приходилось искать спонсоров. Конкурсы же Фонд учёных проводил для них бесплатно. Победителей Фонд учёных награждал грамотами и благодарностями за соответствующее место; ректораты ВУЗов – ценными подарками или денежными поощрениями.

Конечным результатом каждого Конкурса были Выставки книг-победителей и Презентации Конкурсов. К этим мероприятиям ответственно готовились все ВУЗы. Трудно себе представить, как все ВУЗы привозили в Дом учёных своё оборудование, оформляли (десятки людей) Выставку книг-победителей, по своему ВУЗу готовили экскурсоводов. Выставки оформлялись за несколько дней до Презентации Конкурсов и от каждого ВУЗа были дежурные для сохранности экспозиций. Эти Выставки действовали и были представлены на всеобщее обозрение учёных и в дни Презентации Конкурсов. Учёные имели возможность познакомиться с работами учёных не только своего ВУЗа, но и с работами учёных из других ВУЗов. Налаживались новые связи учёных друг с другом, объединённых общими научными интересами. Результатом этих связей явились книги, изданные коллективами учёных из разных ВУЗов.

На Презентации Конкурсов приглашались учёные, принимавшие участие в Конкурсах, члены конкурсных комиссий, ректоры ВУЗов, представители властей Днепропетровской области разных уровней. Фонд учёных заранее направлял письма главам Днепропетровской облгосадминистрации, председателям Днепропетровского облсовета, начальникам Главного Управления образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации, мэру г. Днепропетровска и его заместителям, руководителям Днепропетровской областной организации профсоюза работников образования и науки, председателям Жовтневого райисполкома г. Днепропетровска с просьбой о награждении на Презентациях Конкурсов выдающихся учёных, принимавших участие в Конкурсах одновременно в нескольких номинациях. В общей сложности на каждой Презентации Конкурса награждались до 40 учёных. Это были награждения за заслуги, за Конкурс же учёные-победители награждались на Учёных советах ВУЗов в течение ноября-декабря.

В концертах, которые учёные смотрели и слушали в дни Презентаций Конкурсов, принимали участие талантливая молодёжь из самодеятельных коллективов ВУЗов, солисты Днепропетровского академического театра и балета, филармонии, творческие коллективы Дома органной и камерной музыки и творческая студия учёных «Галатея».

Всё всегда было торжественно, эмоционально и значимо! С Презентаций Конкурсов уходили с цветами не только артисты, но женщины-учёные, находившиеся на этих праздниках.

1999 год

I Областной межвузовский Конкурс-1999 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1995-1999 гг.)».

Из Книги отзывов:

«Восхищает богатство интеллектуального опыта. 12 октября в Доме учёных открылась Выставка победителей 1-го Областного межвузовского конкурса на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1995-1999 гг.)». Ему предшествовали внутривузовские конкурсы. Инициатором Областного межвузовского конкурса и организатором Выставки книг-победителей выступил Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Ценность самого конкурса заключается, прежде всего, в том, что он позволяет выявить реальное положение с подготовкой и публикацией научной и учебной литературы в ВУЗах области. Значение же выставки трудов победителей Конкурса в следующем. Во-первых, Выставка открывает новую форму коммуникаций в научном сообществе. Во-вторых, даёт зрелое представление о достижениях или отсутствии таковых каждого ВУЗа в данной сфере деятельности, а это неизбежно стимулирует усилия в создании научно-педагогических трудов. В-третьих, посетители Выставки воочию могут ознакомиться с новой научной и учебной литературой, а это немаловажно в условиях определённого информационного дефицита. Радуют два обстоятельства. Это участие ректоров ВУЗов в Конкурсе, что является хорошим примером для подражания. Особенно активное участие в Конкурсе принял ректор Приднепровской академии архитектуры и строительства Большаков Владимир Иванович, во-вторых, включённость в Конкурс вновь открытых ВУЗов. Например, Финансово-экономический институт существует только год, однако принял активное участие в Конкурсе. Таким образом, Выставка отражает достижения по созданию научно-педагогических трудов в ВУЗах области. Именно поэтому Фонд учёных принял решение провести в 2000 году второй Конкурс, а Выставку книг-победителей Конкурсов превратить в постоянно действующую».

Ф.Е. Пашков, В.И. Шубин

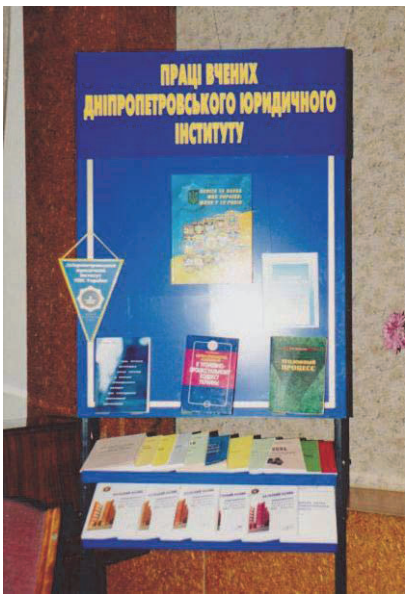

Из Книги отзывов:

«Выставка работ учёных Днепропетровской области I-го Областного межвузовского Конкурса-1999 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1995-1999 гг.)» показала, что Наука жила, живёт, и будет жить, несмотря на отсутствие финансирования, и материально-технической базы. На Выставке ознакомиться с капитальными работами учёных ВУЗов и научно-исследовательских институтов, которые вносят большой вклад в социально-экономическое развитие нашей Украины. Желательно, чтобы государство больше уделяло внимания Науке – основе экономического развития страны».

Доцент В.А. Трофимова, ассистент З.А. Кукина

«Приятно поражает обилие и разнообразие представленной на Выставке научной и методической литературы. Хотим, чтобы такие Выставки и Конкурсы стали традиционными. Выставка очень бы выиграла, если бы можно было здесь же понравившуюся литературу приобрести».

Члены Фонда учёных

«Представленная для обозрения выставка научных работ и публикаций, несомненно, интересна. Некоторые учебные пособия могут успешно использоваться в учебном процессе. Выставка удачно, наглядно оформлена. Спасибо организаторам!»

И.С. Савин, Ю.М. Норка

Из Книги отзывов:

«Я под большим впечатлением от Выставки книг-победителей Конкурса-1999. Очень большое и полезное дело в популяризации работ учёных и для информированности о работах коллег из других ВУЗов. Хотелось бы, чтобы Конкурс стал ежегодным, а Выставка – постоянно действующей».

Начальник НИЧ ПГАСиА Сорокин В.А.

«Горячо благодарим устроителей Выставки за предоставленную возможность продемонстрировать научные работы нашего молодого ВУЗа. Очень полезная и интересная Выставка книг-победителей Конкурса-1999».

Проректор по науке ДГФЭИ Рядно А.А.

«Я в захопленні від організаторів цієї Виставки! Вони представили нам вчених Дніпропетровщини, їх книги, їх творчі та наукові здобутки, їх характери, інтелектуальний розмах. І місце цієї Виставки саме в Будинку вчених. Сподіваюсь, що вона буде постійною. Моя щира подяка організаторам цієї Виставки! Мої найкращі побажання нашим вченим, які творять славу нашого міста, нашої України».

Доцент кафедри українознавства ПДАБтаА, художній керівник театру поезії «Весна», Заслужений працівник культури України Володимир Крот

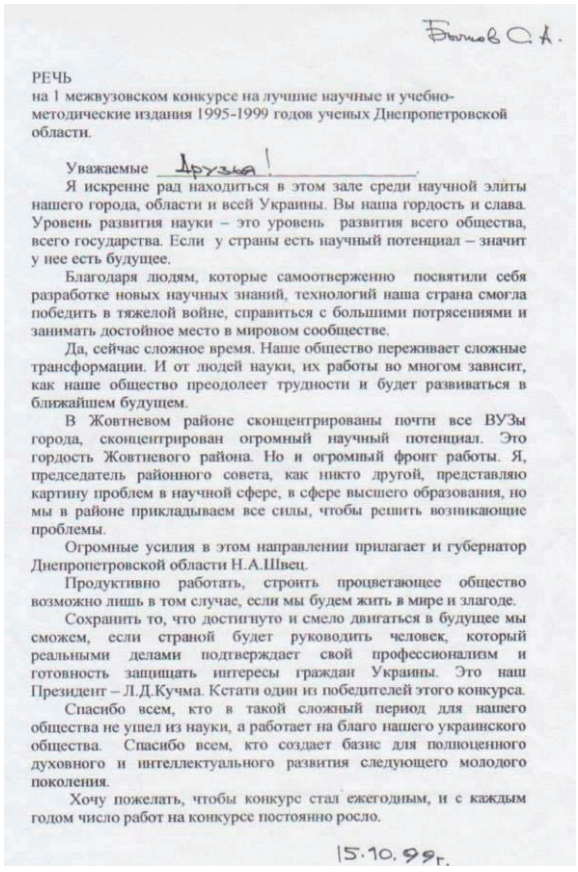

Быков С.А.

РЕЧЬ
на 1 межвузовском конкурсе на лучшие научные и учебно-методические издания 1995-1999 годов ученых Днепропетровской области.

Уважаемые Друзья!

Я искренне рад находиться в этом зале среди научной элиты нашего города, области и всей Украины. Вы наша гордость и слава. Уровень развития науки – это уровень развития всего общества, всего государства. Если у страны есть научный потенциал – значит у нее есть будущее.

Благодаря людям, которые самоотверженно посвятили себя разработке новых научных знаний, технологий наша страна смогла победить в тяжелой войне, справиться с большими потрясениями и занимать достойное место в мировом сообществе.

Да, сейчас сложное время. Наше общество переживает сложные трансформации. И от людей науки, их работы во многом зависит, как наше общество преодолеет трудности и будет развиваться в ближайшем будущем.

В Жовтневом районе сконцентрированы почти все ВУЗы города, сконцентрирован огромный научный потенциал. Это гордость Жовтневого района. Но и огромный фронт работы. Я, председатель районного совета, как никто другой, представляю картину проблем в научной сфере, в сфере высшего образования, но мы в районе прикладываем все силы, чтобы решить возникающие проблемы.

Огромные усилия в этом направлении прилагает и губернатор Днепропетровской области Н.А.Швец.

Продуктивно работать, строить процветающее общество возможно лишь в том случае, если мы будем жить в мире и злагоде.

Сохранить то, что достигнуто и смело двигаться в будущее мы сможем, если страной будет руководить человек, который реальными делами подтверждает свой профессионализм и готовность защищать интересы граждан Украины. Это наш Президент – Л.Д.Кучма. Кстати один из победителей этого конкурса.

Спасибо всем, кто в такой сложный период для нашего общества не ушел из науки, а работает на благо нашего украинского общества. Спасибо всем, кто создает базис для полноценного духовного и интеллектуального развития следующего молодого поколения.

Хочу пожелать, чтобы конкурс стал ежегодным, и с каждым годом число работ на конкурсе постоянно росло.

15.10.99г.

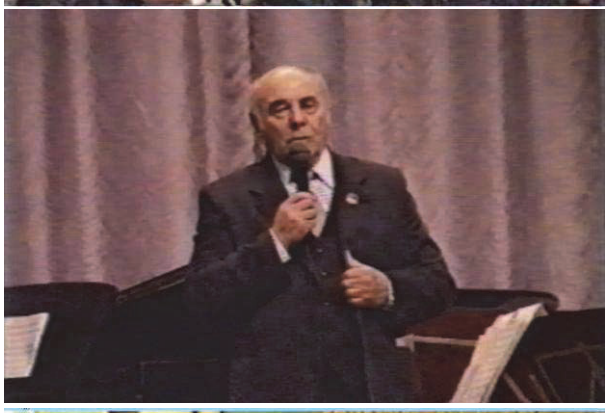

Из Книги отзывов:

«Концерт творческой студии «Галатея» (руководитель – кандидат геологических наук Аркадий Яковлевич Шоров) был очень интересный. Участники Концерта имеют учёную степень, продолжают ещё работать, а некоторые из них уже на пенсии. Композитор Рязанова Оксана, поэты Гарри Беликов и В. Елесеев. Замечательные вокальные способности показали: Людмила Внукова, Людмила Петренко, Сергей Макушев. Присутствующие получили большое эстетическое наслаждение, слушая их песни и стихи. Спасибо, что у нас в городе есть творческая студия учёных – «Галатея». Члены Фонда учёных (подписи 10 человек)

В связи с I Областным межвузовским Конкурсом-1999 запомнился один момент. В Конкурсе принимала участие книга ДГУ «Герметичність в ракетно-космічній техніці», написанная колективом авторов: Джур Е.А., Кучма Л.Д., Найдёнов В.А., Санин Ф.П., занявшая I место в номинации «Учебники». Во время подготовки к открытию Выставки книг-победителей и Презентации Конкурса-1999 я решила послать по факсу письмо-приглашение действующему тогда Президенту Украины – Леониду Даниловичу Кучме.

12 октября 1999 года ровно в 10-00 открывается дверь в лекционном зале Дома учёных, где проходила открытие Выставки книг-победителей Конкурса-1999, и Виктор Константинович, директор Дома учёных, взволнованно произносит: *«Лариса Лукьяновна, Вас к телефону вызывает Администрация Президента»*.

Я, тоже взволновано, спешу к телефону: *«Алло, Вас беспокоит Администрация Президента. От имени Президента Украины – Леонида Даниловича Кучмы поздравляем Вас и всех присутствующих с открытием Выставки книг-победителей I Областного межвузовского Конкурса-1999 и желаем творческих успехов в дальнейшем. К сожалению, Леонид Данилович не может присутствовать на открытии Выставки книг-победителей и Презентации Конкурса-1999 из-за отсутствия в стране. А что полагается Президенту, как одному из авторов книги, которая стала победительницей в Конкурс?» – «Как что? Грамота! Как и всем учёным, ставшими победителями Конкурса»*.

Грамоту для Президента оформлял Бычков Сергей Анатольевич. Просили академика Пивняка Геннадия Григорьевича передать её Президенту, что он и сделал.

ФОНД
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ И ЧЛЕНАМ ІХ СІМЕЙ

Україна, 49101, м.Дніпропетровськ, вул.Красна, 20а. Тел./факс (056) 770-12-17
Р/р 26005101291001 в Кіровському відділенні УСБ м. Дніпропетровська, МФВ 305374, ЗКПО 25010318

№ 6/11 від 06.10.99г.

на № від

Президенту Украины
Л. Д. Кучме

Уважаемый Леонид Данилович!

В 1997 году в г. Днепропетровске открыт и работает **Фонд социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей.** Президентом Фонда ученых является доктор физико-математических наук, академик НАН Украины, профессор Моссаковский Владимир Иванович. На презентации Фонда в 1997 г. по Вашему поручению ученых Днепропетровской области приветствовал Рудько Н. А.

С первых дней работы Фонд нашел активную поддержку в среде ученых Украины и членов их семей и особенно среди ученых, которые находятся на пенсии. Фонд стал для ученых местом встреч коллег, единомышленников. Они приходят сюда поделиться идеями, пообщаться между собой, сделать инновационные предложения, обратиться за советом и помощью. Фонд объединяет ученых всех возрастных категорий, всех направлений науки, создает банк данных об ученых, об интеллектуальном потенциале нашего региона.

Фонд социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей активно сотрудничает с Днепропетровским региональным отделением Государственного инновационного фонда Украины, Приднепровским научным центром НАН Украины, ВУЗами города и области, научно-исследовательскими институтами. На базе ВУЗов, научно-исследовательских институтов, предприятий города и области создаются филиалы Фонда ученых.

Большую поддержку и помощь Фонду оказывают депутаты Верховного Совета - Пинчук Виктор Михайлович, Фонд социального спасения во главе с Пинчук Софьей Иосифовной; Рябченко Александр Владимирович; депутаты Горсовета, облгосадминистрация (управление науки, управление культуры), Совет ректоров во главе с Пивняком Геннадием Григорьевичем.

Несмотря на экономические трудности, ученые Украины работают, создают новое в науке, пишут книги (монографии, учебники, учебные пособия и др.) , в которых нуждается наша страна. Издают их у нас в стране и за рубежом. А сколько книг ждут своего времени и издателя! Работу ученых Днепропетровщины за последние 5 лет подытожил 1-й областной межвузовский конкурс среди профессорско-преподавательского состава и научных работников на лучшую научную и учебно-методическую литературу, в котором приняли участие более 250 человек. Конкурс охватил литературу, изданную с 1995 по 1999 год.

Победителями конкурса стали 70 человек.

Одна из книг, представленных на конкурсе, - « Герметичність у ракетно-космічній техніці». Книга, написанная учеными ДГУ - Джур Е. А., Кучма Л. Д., Найденов В. А., Санин Ф. П., изданная в 1995 г., заняла I место в своей номинации. Таким образом, Вы, Леонид Данилович, в составе авторского коллектива стали победителем 1-го областного межвузовского конкурса на лучшую научную и учебно-методическую литературу.

На Презентации книг-победителей конкурса ожидается участие более 350 видных ученых области. Основным девизом этой представительной встречи будет - **ЗЛАГОДА** в нашем обществе. Этим мы хотим выразить наше отношение к Президенту Украины и выборам Президента.

С 12 по 15 октября (с 10^{00} до 15^{00} ежедневно) в Доме ученых будет проходить выставка книг-победителей этого конкурса.

Презентация же книг - победителей конкурса состоится 15 октября 1999 года в 15-00 в Доме ученых (ул. Куйбышева, 2; т. (056) 744-42-57).

Просим сообщить о Вашем решении по участию в Презентации книг-победителей до 10 октября 1999 года.

С уважением,

генеральный директор
Фонда ученых Чередниченко Л. Л.

2000 год

II Областной межвузовский Конкурс-2000 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу (1997-2000 гг.)»

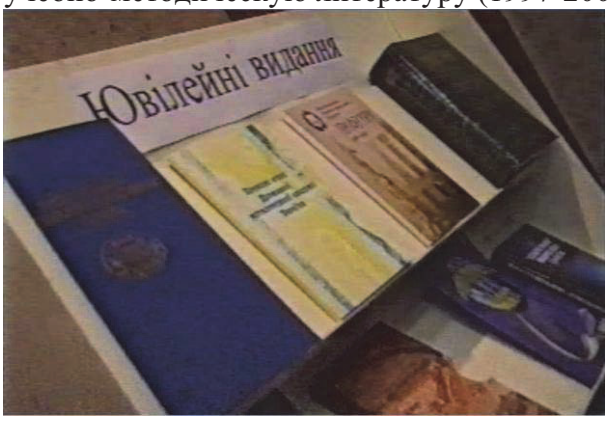

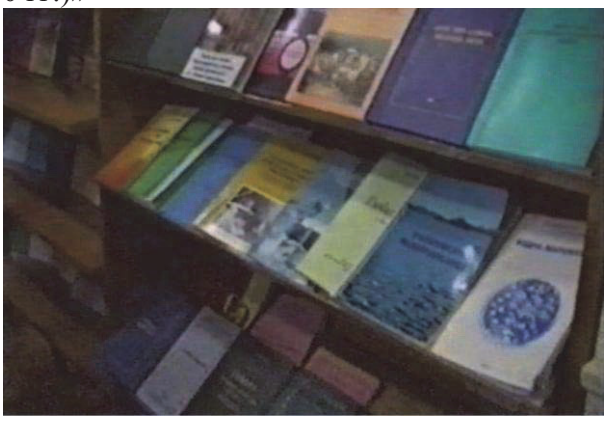

Из Книги отзывов:

«Отрадно отметить, что становится традицией организация выставок, которые дают возможность нашим учёным информировать всех о своих достижениях в области новых исследований и методик. Данная выставка впечатляет разнообразием и глубиной поднятых проблем в науке. Можно пожелать в дальнейшем более активного участия всех ВУЗов Днепропетровской области в благородном и полезном деле, которое с успехом проводит Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Следует отметить большую роль в организации выставок Правления Фонда учёных и Совета директоров Филиалов Фонда учёных в ВУЗах области».

Доцент, к.ф.н., Плечко Ж.Т.

«Выставка замечательна! Такую традицию необходимо продолжать. Здесь профессиональный труд многих учёных, выполненный с большой любовью, обогащает ум и душу. Большое спасибо! С уважением!»

Профессор НГУ Горовая А.И.

«Висловлюємо вдячність Фонду вчених за те, що в наш скрутний час він проводить Конкурси і Виставки. Дивлячись на це різноманіття публікацій і видань, розумієш, що вища школа і наука не пропали, що ще є надії на повне їх відродження у нашій державі».

Професор, д.т.н. Еріванцев І.М., професор, к.т.н. Харченко В.І.

«Благодарим организаторов Выставки за интересную и полезную экспозицию книг-победителей. Мы хотели бы заказать книгу «Налоги» авторов Буряковского и Кармазина».

Студенты ДГФЭИ, группа Ф 99-5 (подписи 8 человек)

2001 год

III Областной межвузовский Конкурс-2001 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (1998-2001 гг.)»

Из Книги отзывов:

« *Прекрасно всё: и выставка и ВУЗы,*
И радуется сердце, что сейчас
В едином неразрывном творческом союзе
Учёные и Фонд, который есть у нас.

Спасибо!»

Заслуженный изобретатель Украины, к.т.н., Полисский Ю.Д.

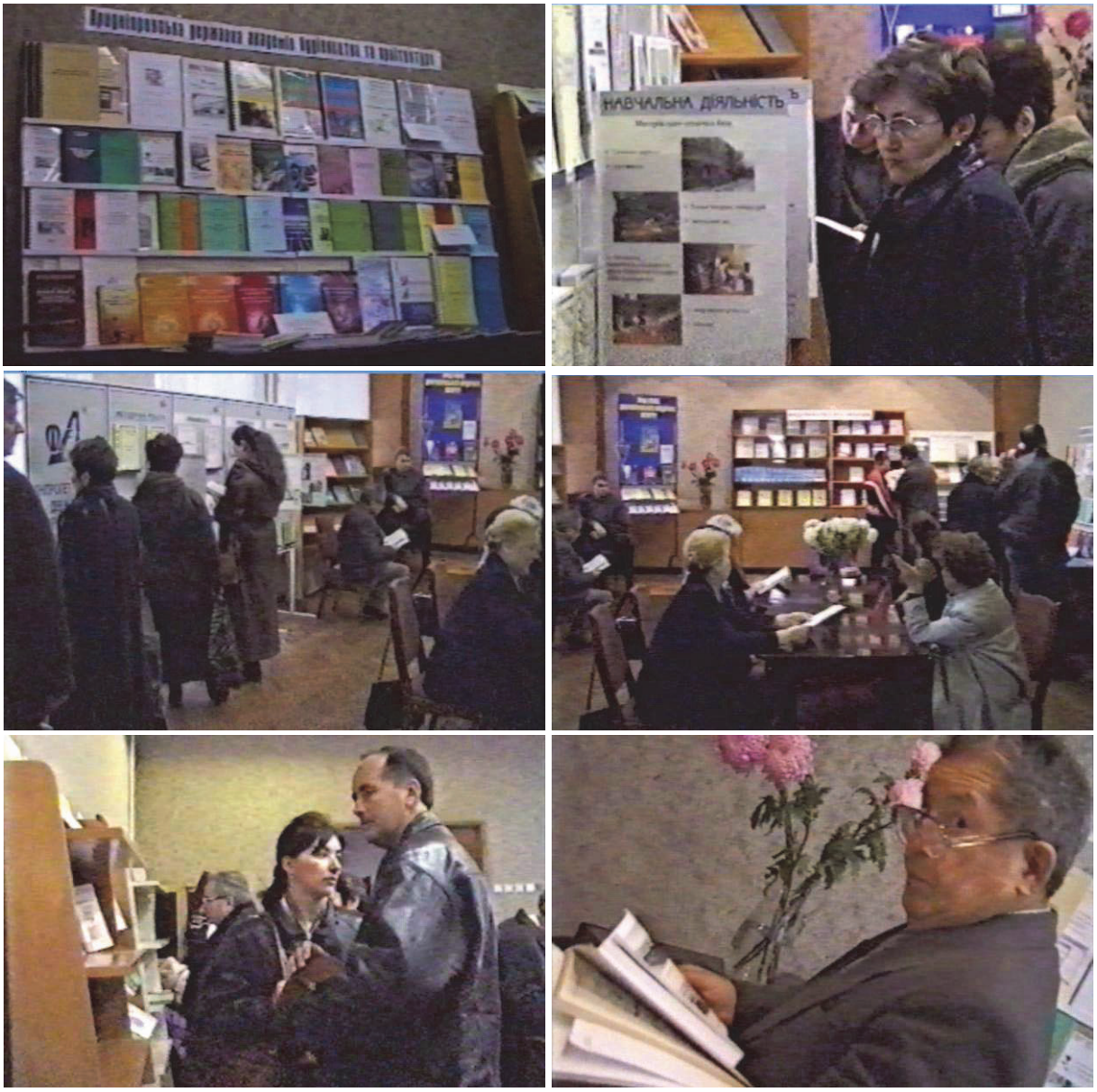

Из Книги отзывов:

«Коллектив научно-исследовательской части Национальной металлургической академии Украины выражает глубокое уважение и благодарность Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей за прекрасно организованную выставку, за заботу о науке, о людях творчества.

С чувством глубокого уважения!»

Проректор по научной работе НМетАУ Пройдак Ю.С.
и сотрудники: Юдина А.Д., Фоменко О.Н., Рощин В.Ф., Заболотный М.Б.

Из выступления Чередниченко Ларисы Лукьяновны:

«III Областной межвузовский Конкурс-2001 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» состоялся. На Конкурс было представлено 300 книг, авторов – более 400 человек, так как в большинстве своём книги – это результат работы творческих коллективов. Многие работы играют большую роль в развитии науки нашего региона и Украины. Авторы книг – это видные, хорошо известные в нашей стране и за её пределами учёные: академики, профессора, доценты.

Конкурс стал традиционным и приобрёл статус Областного. Активное участие в нём принимают учёные Днепропетровска, Днепродзержинска, Кривого Рога, Жёлтых Вод. Конкурс был интересный, многоплановый, содержательный. Представленные книги были распределены по шести направлениям науки, шести номинациям с учётом специализации. В Конкурсной комиссии работало 26 человек, представители всех ВУЗов г. Днепропетровска. Взвешенно, серьёзно, строго, принципиально и доброжелательно подходила комиссия к каждой работе. Надеемся, что и вы работу комиссии оцените также доброжелательно.

Желаю вам, дорогие участники нашего собрания, успехов в работе не только в рамках сегодняшнего торжественно-праздничного события, но и в жизни – добра и счастья вам, друзья, соратники, учёные Днепропетровщины. Спасибо вам!»

Из выступления Большакова Владимира Ивановича:

«Я считаю, что III Областной межвузовский Конкурс-2001 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» удался! Эта работа чрезвычайно важна. При оценке работы преподавателя ВУЗа, мы знаем, что именно те люди, которые успевают записать то, чем они занимались и овладели в высшей школе, те знания, которые они сами получили, и они успевают поделиться с молодёжью и оставить это потомкам – именно эти люди получают самое большое моральное удовлетворение. В последние годы, более 10 лет у нас прекратилось проведение Конкурсов книг в институтах, и мы не подводили таких итогов. Вот эта брешь была восполнена Конкурсами, которые стал проводить наш Фонд учёных. На Конкурсах учёные получают награды, да и сами по себе Конкурсы замечательны, потому что каждый человек устроен так, что, когда его хвалят, он работает ещё лучше. И мне кажется, что именно этим мы достигаем желаемого результата. Отрадно, что на Конкурсах появляются новые номинации: художественно-публицистическая литература, в которой участвуют художественные книги по истории. Эти книги, может быть, даже важнее, чем учебники по истории, которые сейчас пишут, потому что там мы чувствуем немножко везде нажим. Учёные начинают гордиться тем, что они участвуют в этих Конкурсах. Они начинают их любить ещё больше.

Считаю, что нам нужно при проведении IV-го Конкурса уделить особое внимание воспоминаниям наших знаменитых соотечественников. Во-вторых, нам нужно заниматься пропагандой наших учёных, пропагандой наших научных школ, создав серию «Жизнь замечательных учёных». И не обязательно эту серию издавать в центральных издательствах, её можно издавать и у себя в ВУЗах. Вот в прошлом году вышла первая серия в Киеве – туда попали ректоры ВУЗов.

Я хочу, чтобы Ваши книги становились лучше. Я знаю, что написание книги – это большой труд, это учёба, всегда следующая книга получается лучше. Поэтому я вам желаю успехов в этом труде. Считаю, что каждый учёный, здесь присутствующий, умеет писать – это очень важно и мы не должны прекращать это занятие. И тогда мы будем получать удовлетворение. Удовлетворение, которое позволит нам чувствовать себя людьми, полезными обществу. Спасибо».

Из выступления Викторова Виктора Григорьевича:

«Шановні друзі, підходить до завершення наше урочисте зібрання, і я хотів би від імені Управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації ще раз привітати переможців нашого Конкурсу і побажати подальших успіхів у цій нелегкій справі. Ми розуміємо, що ті напрацювання, ті знання, що накопичились у вас, знайшли вихід у книжках. Тобто це та справа, яка передасться наступним поколінням. І, безумовно, сьогоднішнє ваше надбання – це є розбудова нашої України. Низький уклін вам усім. Хай вам щастить в майбутньому! Дякую».

Из Книги отзывов:

«Прекрасно организована Выставка книг-победителей. Очень нужное дело, которое объединяет учёных Днепропетровщины. Сейчас это как никогда важно. Выражаем благодарность Фонду учёных. С уважением».

Председатель ДГРО Чистякова Е.П.

«Неизгладимое впечатление оставляют и Выставка работ, и прекрасно организованная встреча, и незабываемые минуты общения с коллегами. С огромной благодарностью».

Заведующая кафедры иностранных языков НГУ Кострицкая С.И.,
старший преподаватель кафедры иностранных языков НГУ Заика Л.А.

«Учёные Днепропетровской государственной медицинской академии приносят свою искреннюю благодарность за доброту нравов и чистоту помыслов организаторам Выставки книг-победителей и Презентации Конкурса-2001 и прежде всего Ларисе Лукьяновне Чередниченко низкий поклон с пожеланиями здоровья и неиссякаемой энергии».

Профессора ДГМА: Дубоссарская З.М., Юрьева Л.Н., Бразалук А.З.

«Учёные Днепродзержинского государственного технического университета объявляют организаторам искреннюю благодарность».

Преподаватели ДзГТУ: Лигун А.А., Кармазина В.В., Наконечная Т.В.

2002-2003 гг.

IV Областной межвузовский Конкурс на «Лучшую концепцию гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов в ВУЗах области, её организационно-методическое обеспечение и практическое внедрение в работу ВУЗа».

Совет ректоров ВУЗов Днепропетровской области и Фонд учёных постоянно беспокоили проблемы духовности нашей молодёжи и практического решения вопросов гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов в ВУЗах области. Поэтому было решено, что один из Конкурсов мы назовём на «Лучшую концепцию гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов в ВУЗах области, её организационно-методическое обеспечение и практическое внедрение в работу ВУЗа».

Этот Конкурс проводился в течение 2-х лет, так как он охватывал огромное количество вопросов, которые необходимо было осветить.

Номинации Конкурса:

1. За кращі організаційно-методичні заходи, спрямовані на оптимізацію виховного процесу у ВНЗ (наукові конференції, семінари, круглі столи).
2. За кращу організацію патріотичного та громадянського виховання у ВНЗ.
3. За кращу організацію спортивно-гуманістичного виховання студентської молоді.
4. За краще формування особистості студента в екологічній сфері на засадах Концепції гуманітаризації і гуманізації освіти та виховання у ВНЗ.
5. За кращий розвиток матеріально-технічної бази навчально-виховного процесу у ВНЗ.
6. За краще використання новітніх освітніх технологій у навчально-виховному процесі.
7. За кращу розробку та реалізацію Концепції гуманізації та гуманітаризації освіти і виховання.
8. За кращу реалізацію Концепції гуманізації та гуманітаризації освіти в галузі правового виховання.
9. За кращу організацію та результативність культурно-масових заходів у ВНЗ.
10. За краще навчально-методичне, організаційне і матеріальне забезпечення роботи кураторів у ВНЗ.
11. За високий рівень використання виховного потенціалу бібліотеки у впровадженні концепції гуманітаризації та гуманізації освіти і виховання у ВНЗ.
12. За краще застосування складових концепції гуманітаризації та гуманізації освіти і виховання в організації студентських наукових досліджень (СНТ, студентські науково-практичні конференції, студентські наукові гуртки тощо).
13. За активну участь органів студентського самоврядування у втіленні концепції гуманітаризації і гуманізації освіти та виховання у ВНЗ.
14. За краще сприяння розвитку творчих здібностей студентів ВНЗ (студентські клуби, гуртки, самодіяльні студентські колективи тощо).
15. За кращу організацію дозвілля студентської молоді у ВНЗ.
16. За кращу розробку теоретичних та практичних проблем гуманізації та гуманітаризації навчально-виховної роботи.

I этап – 2002 год: защита концепций и демонстрация организационно-методического обеспечения.

II этап – 2003 год: практическое внедрение положений концепции в работу ВУЗов.

Большой интерес у членов Конкурсной комиссии вызвали защиты концепций гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания студентов в ВУЗах области. Активно проходили обсуждения каждой концепции – высокопрофессионально, эмоционально авторы концепций защищали свои работы. Но особый интерес и много вопросов вызвал второй этап Конкурса – практическое внедрение положений концепции. Необходимо было в течение этого этапа изучить в ВУЗах Днепропетровской области целый ряд вопросов, которые помогли бы Конкурсной комиссии оценить, осветить и сделать выводы о работе каждого ВУЗа.

Основные направления практического внедрения положений «Концепции гуманизации образования и воспитания» в работу ВУЗов

1. Образовательное направление (учебно-методическая литература по гуманизации и гуманитаризации, гуманитарные Советы, гуманитарные дисциплины).
2. Научное направление (конференции, олимпиады, конкурсы в т.ч. по гуманизации и гуманитаризации образования и воспитания, учебно- методические семинары для преподавателей по гуманизации и гуманитариизации образования и воспитания, экология).
3. Бытовое направления (студенческие Советы, общежития, профилактории).
4. Спортивное направление
5. Творческое направление (развитие художественной самодеятельности, клубы по интересам).
6. Патриотическое направление (музеи, комнаты, центры).
7. Воспитательное направление (школа кураторов).
8. Познавательное направление (библиотеки, экскурсии).

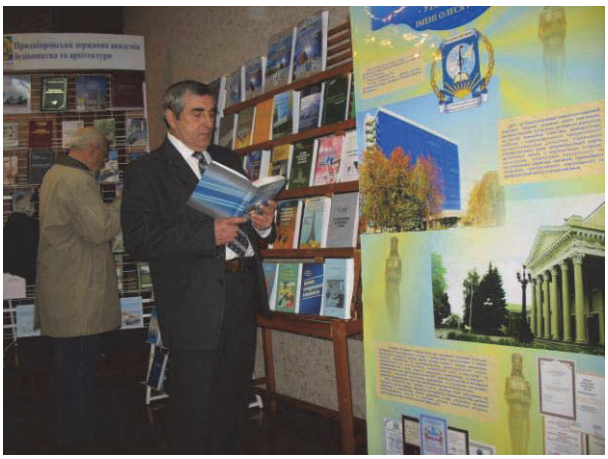

Про хід та підсумки обласного конкурсу на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти і виховання у вищому навчальному закладі, її організаційно-методичне забезпечення і практичне втілення" 2002-2003 рр.

Ключовим напрямком нашої освітянської галузі на сучасному етапі була і залишається її всебічна і послідовна гуманізація й гуманітаризація, впровадження у повсякденну практику закладів освіти усіх рівнів новітніх технологій навчання і виховання молоді, вироблення у неї національної самосвідомості, ментальності, формування високоосвіченої, духовно і морально багатої особистості, створення умов для її розвитку, самоудосконалення, самоствердження, підготовки до майбутньої професійної і громадської діяльності, життя у нових соціокультурних реаліях нинішнього українського суспільства.

Вищі навчальні заклади регіону докладають чимало зусиль, спрямованих на вирішення поставлених сьогоденням завдань. Про це красномовно свідчить проведений обласним фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України (Генеральний директор Чередниченко Л.Л.) у 2002-2003 роках конкурс на „Кращу концепцію гуманізації й гуманітаризації освіти та виховання у навчальних закладах I-IV рівнів акредитації.

Обґрунтовуючи актуальність його проведення, конкурсна комісія, яка була створена з ініціативних викладачів: професорів, доцентів, аспірантів, співробітників гуманітарних підрозділів вузів області, використала зауваження щодо необхідності зміщення акцентів освіти, переоцінки цінностей у сучасному світі і необхідності зосередження уваги на формуванні особистості відомих мислителів, оскільки ще у XX столітті сформувалося масове споживацьке суспільство, і вища освіта деякою мірою перестала бути елітарною. Масифікація ж суспільного знизила планку освіченості і навіть професіоналізму. Серійне виробництво кадрів для серйозного матеріального і духовного виробництва потребувало усередненого спеціаліста, відчуженого від цілісного світу культури і природи та зорієнтованого на реалізацію прагматичних ідей.

Своєчасне оновлення філософії освіти і реформування на її основі педагогіки необхідне для виховання людини, менталітет якої не буде вступати у протиріччя з імперативами постіндустріальної цивілізації XXI століття.

Головна мета конкурсу на кращу Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти і виховання у навчальних закладах I – IV рівнів акредитації – аналіз історичних, філософських та педагогічних аспектів гуманізації та гуманітаризації освітньо-виховного процесу як ефективного засобу трансформації освіти, в першу чергу технічної, активізація наукового потенціалу для створення нової концепції гуманізації та гуманітаризації освіти з урахуванням реалій сучасного світу, нашого суспільства й специфіки навчального закладу та методики впровадження й забезпечення практичного втілення, а також сприяти гуманітарній трансформації підручників і навчальних програм з суспільних, загальнотехнічних та інженерних дисциплін.

Положенням про конкурс передбачалось проведення його протягом 2 років і, відповідно, у 2 етапи:

I – 2002 р. (із 15 травня по 15 червня 2002 р.)

II – 2002-2003 рр. (з 15 червня 2002 р. по 1 жовтня 2003 р.).

Першим етапом конкурсу передбачалась розробка вузівським активом цілісної та життєдіяльної системи гуманізації і гуманітаризації, відбір і подання кращих концепцій на конкурс за мотивованим рішенням навчального закладу за підписом ректора або проректорів з наукової та виховної роботи разом з анотацією та планом організаційно-методичного забезпечення Концепції.

Другим етапом передбачалася результативність практичного втілення в життя науково обґрунтованої й організаційно й методично забезпеченої Концепції, що сприяло б активізації усіх форм і методів роботи активу вузу із зазначеної

проблематики. У конкурсну комісію були введені проректори навчальних закладів з навчально-виховної роботи, керівники гуманітарних центрів, рад, кафедр вузів та технікумів, представники обласної та міської виконавчої влади, активісти.

Члени комісії визначили пріоритетні напрямки, за якими буде оцінюватись діяльність вузу, спрямована на втілення гуманізації та гуманітаризації навчально-виховного процесу й наступні номінації:

"За розробку цілісної та діючої системи гуманізації та гуманітаризації вищої освіти".

"За розробку новітніх напрямів реалізації концепції гуманізації та гуманітаризації у вищому навчальному закладу".

"За активну участь у проведенні конкурсу концепцій гуманізації та гуманітаризації вищої освіти".

"За краще методичне забезпечення процесу гуманізації та гуманітаризації вищої освіти у вищому навчальному закладі".

"За краще організаційне впровадження основних положень концепції гуманізації та гуманітаризації у вищому навчальному закладі".

"За краще використання потенціалу гуманітарної освіти у формуванні загальнолюдських та національних цінностей у студентів вищого навчального закладу".

"За краще забезпечення процесу гуманітаризації вищої освіти за рахунок загально технічних та загальноосвітніх (негуманітарного циклу) дисциплін".

"За досконале використання методів гуманізації та гуманітаризації у виховному процесу у вищому навчальному закладі".

Аналіз відібраних на конкурс Концепцій показав їх високий науковий рівень, обґрунтованість тих чи інших визначень, значне розширення конкурсних рамок.

У більшості Концепцій головною метою освіти і виховання визначено забезпечення всебічного розвитку особистості, адаптація навчально-виховного процесу до ринкових відносин, формування у молоді нової системи цінностей, формування громадянина української держави, всебічно освіченого спеціаліста, інтелігентної, самодостатньої, гуманної людини, здатної виявити свої громадянські, лідерські якості, спрямовані на розквіт своєї держави, народу, свого роду.

Конкурсна комісія у складі: голови комісії Пушкіна В.Є. (канд. іст. наук, проф., НГУ); проректорів з наукової та навчально-виховної роботи вузів Хоменка Ю.Т. (д.т.н., проф., НГУ), Дроня М.М. (д.т.н., проф., ДНУ), Терещенка В.С. (д.т.н., проф., НМетАУ), Савченка В.Д. (УДХТУ), Распопова О.С. (канд.т.н., доц., ДІІТ), Охмата П.К. (д.с/х.н., проф., ДГАУ), Бойко Л.Г. (УЕіП), Лобзи А.В. (канд. екон.н., доц., ДДФЕІ); Олійник Н.П. (канд.філол.н., директора Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ), Архіреєвої В.О. (зав. метод. кабінетом Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ), Шестопалова Г.Г. (д.ф.н., проф., зав. каф. соціології і політології НМетАУ), Заболотного М.Б. (к.філос.н., доц., НМетАУ), Чичкова А.Г. (к. філос.н., доц., зав. каф. філософії УДХТУ), Кривчика Г.Г. (канд.іст.н., доц., зав. каф. українознавства ПДАБА), Ковтун В.В. (ДІІТ), Пашкова Ф.Є. (к.т.н., доц., ДІІТ), Яременко І.Г. (к.і.н., доц., декана гуманітарного ф-ту ДДАУ), Пікуса І.Є. (ДДІФК), Наріжного Ю.О. (к.філос.н., доц., ЮА МВС), Батури О.В. (д.е.н., проф., ДДМА), Половникової С.Ю. (к.е.н., доц., ДДФЕІ); Горячева В.К. (заст. нач. міського управління освіти і науки); Вікторова В.Г. (к.т.н., заст. нач. обласного управління освіти і науки) уважно розглянула усі представлені на конкурс концепції, вислухала авторів і визначила переможців у номінаціях. На наш погляд, необхідно детальніше зупинитися на номінаціях і мотивації визначення вузів-переможців. Перш за все, Концепції представлялись на засідання конкурсної комісії керівниками гуманітарних підрозділів вузів та їх авторами, відбувався захист своєї наукової, методичної та організаційної концепцій здійснення гуманізації та гуманітаризації освітньо-виховного процесу кожного конкретного вузу. Члени комісії, як зацікавлені особи, надзвичайно

прискіпливо з'ясовували точку зору кожного автора, його бачення проблеми, її складових, форм і методів впровадження теоретичних положень у практичну площину життєдіяльності вузу. Аналізували окремі розділи концепцій, вели дискусію, робили висновки, вносили пропозиції.

Такий захист розширив обізнаність представників вузів про діяльність регіональних вищих навчальних закладів, збагатив усіх уже накопиченим досвідом роботи, що проводиться активами вузів, надав можливість обміну інформацією про діючі системи виховання, що склалися у вузах регіону, і був надзвичайно ефективний для активізації практичної діяльності вузівського активу, планомірно спрямованої на виконання головної освітньо-виховної мети – формування гармонійно розвиненої, національно налаштованої, з державницькими підходами творчої особистості, громадянина своєї країни, майбутнього високопрофесійного спеціаліста.

У ході засідань-дискусій, що проходили протягом 2 років, було прийняте рішення, закріплене протоколом засідання комісії обласного міжвузівського конкурсу 2002-2003 рр. на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти й виховання та її організаційно-методичне забезпечення" від 18.03.2003 року, на якому були присутні всі члени конкурсної комісії.

Заслухавши інформацію генерального директора Фонду вчених Чередниченко Л.Л. та голову Ради конкурсу проф. Пушкіна В.Ю. про підсумки роботи конкурсної комісії, було прийняте рішення. Отже, переможцями конкурсу на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти й виховання та її організаційно-методичне забезпечення та практичне впровадження у роботу вузу" стали:

І місце – ДНУ та ДІІТ

ІІ місце – ЮА МВС та ДДФЕІ

ІІІ місце – УДХТУ та ДДАУ

Перше місце у І і ІІ етапах обласного конкурсу на кращу „Концепцію гуманітаризації освіти й виховання та її організаційно-методичне забезпечення та практичне впровадження у роботу вузу", організованого Фондом вчених, **зайняв Дніпропетровський національний університет (ректор проф. Поляков М.В.)**. Визначальними складовими Концепції „Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді Дніпропетровського національного університету" є поєднання професійної підготовки студентів з формуванням у них глибокого наукового світогляду, історичної пам'яті, мовної, правової та політичної культури, громадянської свідомості, високої духовності та соціальної активності. Необхідність нової концепції гуманізації та гуманітаризації обґрунтовується як один із основних засобів підготовки особистості до самостійної, активної, творчої життєдіяльності у нових соціальних і культурних реаліях. Проблеми перебудови навчально-виховного процесу вищої школи вимагають відповідної системи, що можливо лише при створенні комплексної програми, яка враховує всі складові гуманізації та гуманітаризації. Представлена на конкурс Комплексна програма ДНУ поєднує основні напрямки діяльності педагогічного колективу вузу з метою забезпечення всебічного розвитку особистості, адаптації навчально-виховного процесу до нових ринкових відносин, формування у молоді нової системи цінностей. У рамках її реалізації розроблено і передбачено впровадження конкретних програм: 1 – історичної освіти та регіонознавства; 2 – політичної освіти та політтехнологій; 3 – соціально-психологічної; 4 – юридичної; 5 – культурологічної та мовної освіти. Крім програм пріоритетних напрямків, Комплексною програмою передбачено конкретні науково-теоретичні, організаційно-методичні форми і методи діяльності професорсько-викладацького колективу, гуманітарних підрозділів, для ефективної реалізації накреслених завдань на довготривалу перспективу. Колектив авторів (В.В.Іваненко, докт. іст. наук, проф. (керівник), А.Г.Болебрух, докт. іст. наук, проф., С.І.Світленко, докт. іст. наук, проф., В.Г.Городяненко, докт. іст. наук, проф., О.С.Токовенко, докт. філос. наук, проф.,

С.Й.Бобилєва, канд. іст. наук, проф., П.І.Гнатенко, докт. філос. наук, проф., М.А.Шепєлєв, канд. філос. наук, Н.С.Юзікова, канд. юр. наук, доц., І.С.Попова, канд. філол. наук, проф., Н.А.Баракатова, канд. філол. наук, доц., І.В.Рудкевич, канд. філол. наук, доц., І.В.Распопов, канд. пед. наук, доц., Г.А.Пальм, канд. психол. наук, доц., В.О.Архіреєва, (відп. секретар), З.П.Бондаренко, А.В.Грабильников, В.В.Кривошеїн) при створенні Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді ДНУ врахував можливості ДНУ і передбачив варіанти розв'язання проблеми підвищення якості освіти й виховання, інноваційний розвиток, демократизацію освіти, визначивши кінцеву мету діяльності професорсько-викладацького колективу, гуманітарних підрозділів університету, формування особистості самостійної, самодостатньої, здатної до самореалізації, творчої, активної, національно свідомої.

Враховуючи широкий спектр гуманітарних знань, які необхідні молоді для набуття духовних орієнтирів, Рада з гуманітарних питань, Центр гуманітарних проблем освіти ДНУ спрямували діяльність авторського колективу на конкретне забезпечення досягнення поставленої мети.

Усі програми, включені до Комплексної, – ґрунтуються на законодавчих нормах і положеннях Конституції України, Законів України „Про освіту", „Про загальну середню освіту", уставу ДНУ, концепції національно-громадянського виховання молоді у Дніпропетровському національному університеті.

Кожною складовою Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді чітко визначені мета, напрямки діяльності, поставлені завдання. Наприклад, головною метою історичної освіти університетської молоді є формування системи знань про минуле, історичної пам'яті, становлення і розвиток історичної свідомості молодого покоління. Зроблено акцент на твердженні, що історична освіта є важливою передумовою формування нової генерації української інтелігенції, основоположними прикметами якої буде висока професійність, патріотизм, порядність, а не менш суттєвим є виховна функція історичної освіти, через яку реалізується формування сучасної особистості з активною громадянською позицією, широким державним мисленням. Головними напрямками діяльності науково-викладацького активу є створення наукової та навчально-методичної бази історичної освіти молоді, якими визначено конкретно (Хто? Коли? Що?) підготує і видасть для використання при реалізації даної програми і на майбутнє: це монографії, підручники, курси лекцій, навчальні посібники, збірники документів, хрестоматії, енциклопедії, методичні посібники.

Всі програми пройшли апробацію, були обговорені на факультетах за участю студентів та викладачів. Комплексна програма соціогуманітарної освіти молоді була представлена проректором з науково-педагогічної роботи у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді проф. Іваненко В.В., розглянута на ректораті і затверджена ректором ДНУ, академіком Поляковим М.В.

Викладацькі творчі групи постійно сприяли розвитку студентських наукових і творчих об'єднань, створенню системи молодіжних самоврядних і самодіяльних організацій, клубів за інтересами. За ініціативою Ради з гуманітарних проблем освіти (кер. проф. Іваненко В.В.) та Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ (директори проф. Токовенко О.С., доц. Олійник Н.П., зав. метод. кабінетом Архіреєва В.О.) керівники Програм постійно інформували ректорат, Вчену Раду ДНУ і факультетів про впровадження в життєдіяльність університету Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді та її складових, про нові форми й методи, ефективність їх впливу на активізацію студентської молоді, формування нової гармонійно розвиненої сучасної особистості, готової до діяльності в умовах глобалізації світу й ринкових відносин.

Звичайно, вся організаційна, консультаційна, методична робота професорсько-викладацького активу, гуманітарних підрозділів при підтримці ректора (проф. Полякова М.В.), голови профкому (доц. Тупиці О.Л.), Ради з гуманітарних питань (проф. Іваненко В.В.), кропіткій і системній роботі Центру гуманітарних проблем

освіти, Наукової бібліотеки, Палацу студентів підняла небувалу активність студентської молоді у всіх загальноуніверситетських й факультетських заходах. Студенти по-справжньому відчули свою „Alma mater" і хто в ній господар, що сприяло породженню різноманітних студентських ініціатив, благочинних акцій, фестивалів, конкурсів, вечорів.

Аналіз і проектування системи виховання у Дніпропетровському національному університеті вимагає багатоаспектного і багатовимірного підходу. Виявлення, визначення і кваліфікація суті кожної складової цієї системи, її місця в організації діяльності всього педагогічного процесу є надзвичайно складним завданням, яке не завжди можна вирішити лише педагогічними засобами. На підсумки виховання значною мірою впливають швидкоплинні процеси, що відбуваються в Україні: економічні, політичні, ідеологічні, культурологічні. Саме в цей період зіткнення різноманітних інтересів змінюються цінності, формується нова система поглядів і вподобань відповідно до способу життя.

При організації виховної роботи в ДНУ враховуються й процеси глобалізації, які викликають в суспільстві неоднозначну реакцію, оптимістичні й песимістичні погляди та прогнози. Але найважливіший аспект, який принципово впливає на підходи в організації гуманітарно-виховної сфери – це процес формування й модернізація національної освітньої системи, її модифікація та трансформація. Розробляючи Концепцію, колектив авторів означив необхідність оновлення змістового наповнення освіти, її варіативність, національну й загально-гуманістичну спрямованість, підвищення якості й практичної спрямованості, створення і ефективне використання інформаційно-комп'ютерної системи, насичення освітньо-виховного процесу пріоритетами своєї держави, народу, особистості. З цих складових і виокремилась мета навчально-виховного процесу, програмні завдання професорсько-викладацького активу у його здійсненні.

Тобто, глибокий аналіз Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді Дніпропетровського національного університету **при підведенні підсумків І етапу обласного конкурсу** на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі", що був оголошений Фондом вчених, **комісія об'єктивно присудила перше місце ДНУ**.

Слід відзначити аналіз організаційно-методичного забезпечення й практичного впровадження представленої на конкурс Програми ДНУ, це вже ІІ етап конкурсу, показав, що педагогічний колектив, усі структурні підрозділи ДНУ у минулому 2002-2003 н.р. організовано і цілеспрямовано працювали над реалізацією діючих в університеті довгострокових тематичних програм, „Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді", „Концепції національного та громадянського виховання", програм економічної, екологічної освіти та фізичного розвитку. У звітній період ця робота проводилась організовано, планомірно, ефективно. Весь навчальний рік був підпорядкований удосконаленню навчально-виховного комплексу, глибокому аналізу процесів гуманізації та гуманітаризації. А участь ДНУ в обласному міжвузівському конкурсі на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти та виховання і її реалізація" сприяла значному підвищенню ефективності, масовості й дієвості всіх загальноуніверситетських, факультетських, кафедральних заходів, що проводились. Значна частина їх приносила справжню духовну насолоду, надихала на продуктивну діяльність в усіх сферах, виховувала почуття гордості за державу, народ, університет і відповідальність за майбутнє. В цьому ряду можна назвати святкування 85-ї річниці з дня створення ДНУ, у заході взяли участь Президент України, міністр освіти і науки України, представники уряду, Верховної Ради; зустрічі з видатними вченими з різних країн світу (відбулося більше 60 наукових конференцій), послами Франції, Польщі, делегацією Євросоюзу, відомим поетом Дмитром Павличком, народною артисткою України Лідією Кушковою, Головою Дніпропетровської обласної організації Національної Спілки письменників України Лесею Степовичкою, членами

Національної Спілки письменників України – викладачами ДНУ – Віктором Коржем, Віталієм Старченком, професорами університету; цикли бесід „ДНУ: віхи історії", „круглі столи", презентації монографій: „Класичний університет: еволюція, сучасний стан, перспективи" (автори академіки АН ВШ України проф. М.В.Поляков та проф. В.С.Савчук); „Біль і звитяга: ХХ століття в українському вимірі" (проф. Іваненко В.В.); „Передусім бути українцями..." (проф. Голуб А.І.); „Талановиті співвітчизниці" (доц. Шумрикова-Карагодіна Л.П.); відкриття літературної вітальні, жіночого клубу, творчої лабораторії „Поетична школа Віктора Коржа", проведення протягом року загальноуніверситетського тематичного лекторію для студентів „Україна: поступ крізь віки"; традиційних читань на всіх факультетах: гончарівських, пойдинських; студентський конкурс „Культура професійного мовлення" (30 студентів визнано переможцями й нагороджено преміями та почесними грамотами); шевченківські читання та вечори поезії, участь у благодійних акціях зі збору книг, подарунків, одягу та ін. для дітей-сиріт, робота клубу волонтерів, психологічного дискусійного клубу та школи молодих кураторів – далеко не повний перелік активних і ефективних засобів впливу на формування гуманної, всебічно розвиненої особистості, майбутнього спеціаліста, які використовуються в Дніпропетровському національному університеті. Багато колективів студентської художньої самодіяльності працює у Палаці студентів, що став осередком культури і духовності не лише ДНУ, а для всіх студентів обласного центру. Палац студентів ДНУ (директор – Стукало В.В.) – культурно-освітній заклад, що у відповідності з Положенням здійснює організацію культурно-освітньої роботи, дозвілля студентської молоді та співробітників університету й вищих навчальних закладів міста.

За останні роки Палац студентів став центром проведення наукових конференцій, семінарів, організованих вченими та студентами Дніпропетровського національного університету. Заходи науково-практичного характеру проводяться як на регіональному, так і на міжрегіональному, всеукраїнському, міжнародному рівнях. Також у Палаці були проведені захисти дипломних робіт та дисертацій.

Цей рік був надзвичайно активним і творчо насиченим. На сьогоднішній момент у Палаці студентів плідно працює 21 творчий колектив, 10 з них мають почесне звання „народний" та „зразковий", до складу яких входить близько 200 студентів Дніпропетровського національного університету. Всього у творчих колективах беруть участь більше 400 студентів ВНЗ міста, 50 викладачів та співробітників ДНУ. До цього треба додати ще близько 200 студентів університету як учасників факультетської художньої самодіяльності.

Кожен новий сезон Палацу традиційно розпочинається важливою і хвилюючою для першокурсників Дніпропетровського національного університету подією – урочистою церемонією посвячення у студенти, - яка запрошує молодь у безмежну країну знань.

Щороку на початку нового навчального року Палац запрошує всіх студентів на традиційне шоу „Велика перерва". У цьому році студенти ДНУ стали не лише глядачами, але й взяли безпосередню активну участь як учасники і виконавці власних творчих номерів. Учасників відзначили подяками ректора університету.

З великим успіхом і повним аншлагом проходять протягом року Дні першокурсників факультетів ДНУ та Дні факультетів.

Зимові свята в Дніпропетровському національному університеті не можна уявити без студентського карнавалу та „Новорічної казки" для дітей співробітників університету.

До Дня святого Валентина для студентів Палац підготував фестиваль пісень про кохання „На крилах кохання", учасниками якого стали студенти з ВНЗ міста. Це унікальна можливість для обдарованої творчої молоді зі сцени великої зали Палацу за допомогою пісні привітати близьку людину.

Весною розпочинаються міський та обласний конкурси колективів художньої самодіяльності ВНЗ „Студентська весна". В університеті підготовка до фестивалю проходить протягом усього року на всіх факультетах. Кращі з кращих і стають учасниками фестивалю „Студентська весна".

Творчі колективи Палацу студентів Дніпропетровського національного університету, крім того, що традиційно беруть участь у зазначених заходах, активно виступають на концертах районного, міського та обласного рівнів: День Молоді, День Конституції, День міста, 8 Березня, 9 Травня тощо.

Палац є базою, де творчі плани студентів втілюються у життя.

Палац є базою для проведення міжфакультетських та факультетських ігор „Що? Де? Коли?" та „Брейн-Ринг" (найактивніші факультети: фізико-технічний, біолого-екологічний, механіко-математичний).

Також студенти університету за підтримкою творчих колективів Палацу проводять щорічно для підшефних дитячих будинків розважальні програми до Дня захисту дітей.

Палац студентів тісно співпрацює з радою студентів ДНУ. На цій основі проведено багато спільних студентських заходів міського рівня: міжфакультетська Ліга КВК ДНУ, конкурс краси творчості та інтелекту „Міс Університет", міжфакультетський танцювальний конкурс "Dance-show", новорічний карнавал, розважальна програма „Кохання з першого погляду".

Палац студентів з кожним роком все більше розвивається як центр культурного дозвілля і стає методичним центром молоді Дніпропетровщини. Деякі ВНЗ міста вивчають та переймають досвід організації культурного дозвілля студентської молоді та залучення молоді до різних видів мистецтва.

Культурно-спортивний комплекс ДНУ – справжній центр пропаганди здорового способу життя. Оздоровчими заходами щорічно охоплюється більшість студентів. Тематичні лекції, бесіди, зустрічі з відомими спортсменами, спортивні секції, змагання та традиційні виховні форми і методи роботи педагогічного колективу. Понад 500 викладачів нараховує інститут кураторів, діє вертикаль студентського самоврядування. Одним з основних координаторів такої широкомасштабної діяльності колективу університету залишається Центр гуманітарних проблем освіти ДНУ (директор доц. Олійник Н.П., зав. метод. кабінетом Архіреєва В.О.), основними напрямками діяльності якого є надання науково-методичної, методологічної, консультаційної, інформаційної, практичної допомоги з проблем гуманізації та гуманітаризації освіти деканам, заступникам деканів з виховної роботи, завідувачам кафедр, лабораторій, гуманітарних підрозділів, кураторам, викладачам, студактиву, студентам, ознайомлення їх з сучасними політичними, мистецькими, літературними процесами, науковими, історичними й культурними надбаннями України, зокрема Придніпровського регіону.

Надані матеріали: наукові монографії, методичні і навчальні посібники, сценарії, прес-релізи, фотознімки, висвітлення у ЗМІ проведених заходів **дають підставу конкурсній комісії надати І місце колективу Дніпропетровського національного університету у цілому – за кращу Концепцію і її практичну реалізацію**.

Рішення Конкурсної комісії про присудження на одному рівні з Дніпропетровським національним університетом **І місця у конкурсі** на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти й виховання і її організаційно-методичне забезпечення" **Дніпропетровському національному університету залізничного транспорту (ДІІТ)** основане на об'єктивному аналізі самої концепції, її складових – організаційної й методичної роботи по забезпеченню її практичного втілення у життєдіяльність ВНЗ.

Концепція гуманізації та гуманітаризації навчально-виховної роботи Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту органічно поєднана з Концепцією виховної роботи, затвердженого Вченою радою університету у

жовтні 2000 р. і є її логічним продовженням. У загальних положеннях Концепції виведено головну лінію діяльності – інженерна освіта повинна бути синтезом гуманітарної та технічної культури, що дасть змогу запобігти відчуженню творців науки та техніки від гуманітарних цінностей, а головним напрямком гуманітаризації інженерної освіти повинно стати виявлення гуманістичного потенціалу самих загальнонаукових та загально-технічних дисциплін, що вимагає розробки нової педагогіки. Обґрунтована необхідність процесу гуманізації та гуманітаризації інженерної освіти, визначено проблеми й спроектовано напрями діяльності вузу, що сприятиме як формуванню компетентного спеціаліста, творчо мислячого професіонала, так і особистості, здатної підпорядкувати будь-які технічні винаходи та наукові відкриття людському потенціалу, прискорить адаптацію випускників до їх професійної діяльності. Для реалізації мети Програмою накреслено такі завдання, як впровадження до програм нових предметів, що займають проміжне місце між інженерними та людинознавчими (логістика, система штучного інтелекту, ергономіка, технічна естетика, інженерна психологія, інженерна етика та ін.); світоглядна орієнтованість загальнонаукових дисциплін; введення спецкурсів з історії та теорії культури; підвищення уваги до історії техніки та інженерної діяльності; фундаменталізація та екологізація освіти; послідовна мовна політика (створення умов удосконалення оволодіння державною та іноземними мовами для спілкування в професійній та повсякденній діяльності); розвиток інформаційної структури університету як технічного базису для вирішення завдань у навчально-виховній, науково-дослідній та управлінських сферах.

Конкурсною комісією відзначено, що позитивним у Концепції є чітко сформульовані принципи реалізації поставлених завдань, серед яких основними є системність, безперервність та послідовність процесу формування особистості; взаємозалежність змісту, форм і методів навчально-виховної роботи; інтеграція традиційних і нових форм навчання та виховання; індивідуалізація навчально-виховного процесу – діалектичне поєднання індивідуальних та колективних форм роботи; запровадження педагогіки партнерства, співробітництво, взаєморозуміння між викладачем і студентом; повага до особистості, прав і свобод громадянина; активність, самодіяльність та творча ініціатива. Концепцією визначено шляхи реалізації гуманізації та гуманітаризації навчально-виховного процесу, де червоною ниткою проведено вдосконалення планів та програм існуючих дисциплін з метою посилення гуманітарного аспекту, розробка нових курсів, окремих модулів гуманітарного спрямування, впровадження у практику навчального процесу нових міждисциплінарних предметів світоглядного характеру: „Філософія техніки”, „Загальний курс історії науки і техніки”, „Соціальна історія науки”, „Логістика”, „Система штучного інтелекту”, „Ергономіка”, „Технічна естетика”, „Інженерна психологія”, „Інженерна етика” та інші.

Велика увага зосереджена на науково-методичному забезпеченні гуманізації навчально-виховної роботи, виданні посібників, навчальних планів, методичних матеріалів; апробації нових технологій навчання, інформаційної та комп’ютерної грамотності майбутніх спеціалістів; створення можливостей здобуття другого фаху, як, наприклад, соціолог, менеджер, еколог, перекладач, спортивний тренер.

У центрі уваги є виховання мовної культури молодих спеціалістів у рамках державної мовної політики, корегування викладання іноземних мов, концептуальна єдність навчальної та позанавчальної виховної роботи.

Окремим розділом Концепції є організаційно-методичне забезпечення процесу гуманізації та гуманітаризації навчально-виховної роботи. Впроваджуючи Концепцію гуманізації та гуманітаризації навчально-виховної роботи, Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна взяв участь у конкурсі на кращий проект гуманізації та гуманітаризації вищої освіти, організованому Фондом фундаментальних досліджень при Міністерстві освіти та науки

України. У рамках даного проекту викладачами університету підготовлена монографія „Філософсько-методичні основи гуманітарної реконструкції вищої технічної освіти" та два навчальних посібники „Інженерна освіта як синтез технічної та гуманітарної культури" й „Міждисциплінарні аспекти гуманістичної трансформації вищої технічної освіти. В університеті створено методологічний семінар з обговорення проблем гуманізації та гуманітаризації. 27 травня 2003 р. на щорічній методичній конференції розглянуто проблему „Проблема активізації пізнавальної діяльності студентів". При кафедрі українознавства створено Центр національно-громадянського виховання, що співпрацює з обласним товариством краєзнавців, обласним екологічним товариством, обласною бібліотекою, навчальними закладами. Створена „Світлиця", навчальний кабінет кафедри українознавства з елементами етнографічного музею, допомагає студентам проникнути в історію свого народу, відчути причетність до всього, що відбулося і відбудеться в нашій країні, пізнати історію свого краю. Тут проходять як навчальні заняття, так і засідання клубів „У світлиці сьогодні гість...", „Поки горить свіча...", виставки професійних художників, тематичні виставки „Писанка", „Рушник", „Витинанка", студенти й викладачі знайомляться з традиціями проведення вечорниць, колядок, щедрувань шляхом їх інсценізації. Працює „Школа кураторів", випускається „Вісник куратора" з необхідними методичними матеріалами. У Палаці культури працює понад 20 художніх колективів, культивується близько 30 видів спорту, якими охоплено більше 20% студентів університету.

Вагомим внеском у розвиток теоретичних та практичних проблем гуманізації та гуманітаризації є навчально-виховна роботи. Видано 9 навчальних посібників для технічних університетів. Зокрема „Гуманизация и гуманитаризация высшего образования". Ч.1. Днепропетровск, 1995 г. (авторський колектив: Шубін В.І., Пашков Ф.Є., Романеско М.Н.), „Великие преобразователи науки и техники. Страницы истории". Днепропетровск, 1999 (автори: Пашков Ф.Є., Шубін В.І.), „По следам древних цивилизаций". Днепропетровск, 2000 (автор Пашков Ф.Є.), „Залізниці України. Історичний нарис", Дніпропетровськ, 2001 (автори: Кирпа Г.Н., Пшінко О.М., Огієнко І.В.) та інші.

За проведену роботу з методичного забезпечення гуманізації та гуманітаризації отримали гранти за роботу з вищезазначеної проблематики:

1. Костін Н.А., Пашков Ф.Є., Шубін В.І. – Міністерства освіти і науки України, Міжнародного фонду „Відродження" за програмою „Трансформація гуманітарної освіти в Україні" № 798, 1994 р.
2. Пашков Ф.Є., Шубін В.І. – Міністерства України у справах науки і технологій та Державного фонду фундаментальних досліджень № 9.4/8, 1996 р.

Робота університету з питань гуманізації і гуманітаризації ДІІТу заслуговує на І місце в обласному конкурсі на кращу „Концепцію гуманізації й гуманітаризації навчально-виховної роботи" у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту ім. Академіка В.Лазаряна.

Друге місце у І і ІІ етапах конкурсу посіла Юридична Академія Міністерства внутрішніх справ України (ректор Негодченко О.В.).

Концепція гуманізації та гуманітаризації освіти у вищій школі, представлена на конкурс-2002 серед навчальних закладів І-ІV рівнів акредитації, підготовлена вченими кафедри соціальних дисциплін Юридичної академії МВС України під керівництвом начальника кафедри, кандидата філософських наук, доцента Ю.О.Наріжного. В основу Концепції покладено досвід педагогічної, наукової, виховної діяльності науково-педагогічного колективу академії, зокрема кафедр соціальних дисциплін, українознавства, теорії та історії держави і права, конституційного права, іноземних мов та інших. До уваги взято також специфіку навчально-виховного процесу в Юридичній академії МВС, де підготовка правоохоронців здійснюється за вимогами принципів гуманізму, пріоритету прав і законних інтересів особи і громадянина, що реалізується у навчально-виховних програмах, практичній діяльності всього науково-

педагогічного колективу навчального закладу, процес підготовки правоохоронців здійснюється паралельно з формуванням у них відповідних якостей для ефективного виконання службових обов'язків з суворим дотриманням службової дисципліни, законності, вимог Присяги, статутів органів внутрішніх справ. Концепція Юридичної академії включає такі розділи:

I – Філософсько-теоретичне обґрунтування моделі гуманітаризації освіти і гуманізації системи відносин у вузі, у якому розшифровується суть процесів „гуманізації" та „гуманітаризації".

II – Структура системи гуманітаризації освіти й гуманізації відносин у вузі. У цьому розділі обґрунтовується необхідність наявності таких складових:

1. Гуманітарного центру.
2. Психологічної служби.
3. Системи гуманітарної підготовки й перепідготовки викладачів і кураторів.
4. Створення клубів за інтересами при Палаці культури студентів, в гуртожитках, Гуманітарному центрі академії.

III розділ включає структуру системи гуманітарної підготовки курсантів і студентів.

IV – Теоретичне обґрунтування методичного забезпечення процесу гуманітаризації й план організаційно-методичного забезпечення процесу гуманітарної освіти.

Аналіз Концепції й проведеної Юридичною академією роботи показує, що протягом конкурсного періоду значно активізувалась діяльність педагогічного й студентського колективів академії.

Формами популяризації програми гуманізації та гуманітаризації освіти у академії є проведення наукових конференцій, семінарів, „круглих столів", вікторин. Проведено наукові читання „Боротьба за українську державність у 1917 – 1920 роках" (25 березня 2002 р.), організовані кафедрами українознавства, теорії та історії держави та права, соціальних дисциплін. Відповідно до Указу Президента „Про Концепцію підвищення правової культури учасників виборчого процесу та референдумів в Україні" від 08.12.2002 р. у Юридичній академії МВС проведений семінар, науково-практична конференція, „круглі столи", в яких взяли активну участь викладачі, курсанти та студенти академії. 25 вересня 2002 р. відбулась науково-практична конференція „Актуальні проблеми правової освіти та виховання".

Як позитивний результат науково-дослідної роботи, що має цілком виражене значення, є діяльність створеного на базі академії Центру правової допомоги населенню „Істина", де студенти, реалізуючі свої теоретичні знання на практиці, надають консультації з юридичних питань малозабезпеченим верствам населення. Хорошою формою самореалізації наукового потенціалу курсантської та студентської молоді є створення обласної молодіжної організації правової допомоги „Діамант", яка діє на підставі власного статуту. Вчені юридичної академії зробили значний внесок у дослідження проблем гуманізації освіти й виховання, відображених у наукових, науково-методичних та інших публікаціях:

Архипенко Л.М. Громадянське виховання майбутніх спеціалістів в контексті глобалізації освіти // Україна в контексті глобалізації: нові реалії та національна стратегія. Міжнародна наукова конференція, 23 – 24 листопада 2001 року. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2001.

Архипенко Л.М. З досвіду спільної діяльності освітніх закладів, сім'ї, громадськості з виховання громадянина України // Теоретико-методологічні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: Збірник наукових праць. – К., 1999. – Кн.1. – С. 83-91.

Архипенко Л.М., Кообов Є.Т. Гармонія батьківської любові і вимогливості: Методичні рекомендації. – Дніпропетровськ, 2000.

Добробог Л.М. Рейтинг як засіб активізації навчального процесу (співдружність вченого і студента у підвищенні якості освіти в умовах реформування вищої школи) //

Науковий збірник Придніпровської державної академії будівництва та архітектури. – 2001. – С. 73 – 76.

Крашеннікова Т.В., Заброда С.В. Духовні цінності сучасної молоді // Крила. – 2001. - № 4-5. – С. 172 – 175.

Негодченко О.В. Розвиток юридичної науки як один з головних аспектів діяльності органів внутрішніх справ – для побудови правової держави // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2000. – № 1. – С. 16 – 22 та інші.

Мотивацією конкурсної комісії **під час визначення ІІІ місця Українському державному хіміко-технологічному університету** була насамперед продумана, виважена, структурована „Концепція організаційно-виховної роботи УДХТУ", якою визначені ідеали, мета й основні цілі виховання, основні принципи здійснення виховного процесу, організація виховного процесу в університеті, місце і роль кафедри у виховному процесі та зміст її діяльності. Окремими розділами виділена діяльність педагога-наставника та робота у гуртожитках. В усіх розділах концепції визначено завдання, конкретизовано зміст, передбачено методику, форми й методи впливу на студентський актив групи, окремих студентів.

Крім цього документу, колектив хіміко-технологічного університету на конкурс представив „Концепцію гуманізації та гуманітаризації виховної роботи", яку підготували викладачі кафедри філософії; концепція являє собою теоретичне обґрунтування необхідної гуманізації вищої технічної освіти й містить певне узагальнення досвіду, накопиченого науково-педагогічним колективом у цьому напрямку. Основні положення концепції були обговорені та пройшли апробацію на засіданнях студентського філософського клубу „Сократ і ми" УДХТУ, студентської наукової конференції з питань гуманізації освіти, студентських круглих столах. Студентська молодь УДХТУ позитивно сприяла мету концепції – формування активно мислячої та активно діючої особистості студента університету, та її спрямованість на успадкування духовних надбань людства, досягнення високої культури, духовності, моральної, естетичної, правової, екологічної культури.

Присудження конкурсною комісією ІІІ місця у конкурсі Дніпропетровському національному агроуніверситету було мотивоване такими складовими. Перш за все, Програмою гуманітарної освіти й виховання студентів ДДАУ передбачався широкий спектр пріоритетних напрямків діяльності професорсько-викладацького активу, спрямований на патріотичне виховання, вироблення чіткою громадянської позиції, прищеплення поваги до законів, Конституції, державних символів, прав і свобод людини, розбудови студентського самоврядування, підвищення ролі вузівських комітетів студентської молоді у вирішенні різних питань студентського життя. Увага у Програмі приділена збереженню та примноженню традицій аграрного вузу, прищеплення любові до рідної землі і природи, до обраної професії, екологічному вихованню, формуванню творчої працелюбної особистості. Однією із особливостей Програми аграрного університету є робота професорсько-викладацького складу за навчальними програмами і планами, адаптованими до планів іноземних університетів відповідного профілю, створення сучасної навчально-дослідницької бази, впровадження новітніх технологій для підготовки фахівців.

Реалізація цієї Програми сприяла значному підвищенню активності викладачів і студентів. Практично на кожному факультеті створено навчально-науково-інформаційні лабораторії з мультимедійними комп'ютерними станціями, агроуніверситет має доступ до електронної міжнародної пошти і системи Інтернет. Розроблені плани і програми для підготовки фахівців за спеціальностями „Економіка навколишнього середовища", „Земельне і цивільне право", „Маркетинг". А у 2003 році заплановане відкриття нових спеціальностей „Електрифікація і автоматизація сільського господарства", „Технологія зберігання і переробки зерна", „Захист рослин", „Агроекологія" та інших. Налагоджено тісні зв'язки з науково-дослідницькими

центрами Європи, Азії, Америки. Університет має тісні партнерські зв'язки з університетами кількох штатів США: Вірджинія, Огайо, Каліфорнія, Пенсільванія, Іллінойс; університетами Західного Онтаріо (Канада); м. Кордови (Іспанія); Плімутським (Великобританія); Боннським (Німеччина); Празьким (Чехія) та ін. Вони здійснюються за різними напрямами: науково-дослідницьким, навчально-методичним, включаючи виробниче стажування викладачів та студентів. Міжнародне співробітництво позитивно вплинуло на формування нової творчої особистості, на удосконалення усіх форм роботи у вузі. Так, серед ряду творчих співробітництв, у яких бере участь агроуніверситет, успішно закінчилася стипендіальна програма Леонарда Ейлера (ДААД, Німеччина) по навчанню аспірантів і бакалаврів в інституті сільськогосподарської техніки Боннського університету. Працювала школа бізнесу Ричарда Айві університету Західного Онтаріо (Канада), в якій щорічно навчаються і отримують сертифікати міжнародного зразка близько 70 студентів, викладачів та спеціалістів АПК.

Формування творчої, працелюбної особистості, виховання любові до обраної професії відбувається під впливом навчальної і виробничої практики, що в аграрному університеті організована досить ефективно. Це і практика на передових підприємствах регіону, й за кордоном. Так, наприклад, базами навчальної практики у регіоні є навчально-дослідне господарство „Самарський", де пройшло практику в 2002-2003 рр. 994 студента, дослідне „Дніпро" інституту зернового господарства (727 студ.), АЗЗТ „Агро-Союз" Синельніківського району (221 студ.), агрофірма „Перше травня" Томаківського району, „Олімпекс-агро" імені Горького Новомосковського району, та інші передові, з новітніми технологіями, господарства й об'єднання. Під час реалізації Програми значно активізувалась робота з виховання здорового способу життя, зміцнення здоров'я молоді.

У 2002 році були організовані та проведені два спортивних свята „Фізична гармонія на все життя" та „Козацькі забави", а в комплексному заліку на змаганнях серед сільськогосподарських вузів України дніпропетровські аграрії зайняли II місце, у конкурсі на кращу організацію спортивної роботи серед вузів Дніпропетровської області – III місце.

За результатами анкетного опитування 68% студентів (2002-2003 н.р.) наслідують здоровий спосіб життя.

Не менш активізувалась робота викладацького активу й з екологічного виховання. За Програмою екологічна свідомість аграріїв формується у кілька етапів: описовий, аргументарний, функціональний, оптимально-прикладний. Всі етапи мають своє завдання і цілеспрямовані на одержання фундаментальних екологічних знань, формування практичних навичок збереження природи і навколишнього середовища, розробки прогресивних технологій, вмілого користування екологічними знаннями. Для цього є відповідний викладацький склад. Наприклад, 4 викладачі є академіками Екологічної академії наук України (Шеманьов В.І., Чабан І.П., Підопригора С.В., Єльченко М.Г.), 1 – член-кореспондент Екологічної академії наук України (Рябченко М.О.), 3 доктори наук, які захистили докторські дисертації за фахом „Екологія" (Узбек І.Х., Бессонова В.П., Зверковський В.М.), 5 кандидатів наук – екологів (Бондар Г.О., Мисик О.О., Лоза І.М., Багорна М.О.), 2 викладачі, які закінчили ДНУ за фахом „Екологія" (Назаренко Н.М., Торхова Н.А.). Викладачі університету є авторами програм з курсів „Основи екології", „Агроекологія", „Охорона навколишнього середовища", „Екологія та етноекономіка навколишнього середовища", „Інженерна екологія" та інші. Для виконання занять з екології створено відповідну матеріально-технічну базу. Так в учгоспі „Самарський" діє екологічний полігон, де студенти вивчають вплив різних чинників на сільськогосподарські культури в умовах пересіченого рельєфу, а біля міста Орджонікідзе діє дослідний стаціонар з рекультивації земель; створений єдиний в Україні еколого-біосферний музей ім. Академіка М.Т.Масюка є і навчальною базою для студентів і школярів регіону. Досвід

екологічної освіти студентів ДДАУ демонструвався на Всеукраїнських виставках „Світ освіти" у Києві у 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 рр. Міністерством освіти в науки України ДДАУ призначено базовим для проведення Всеукраїнських олімпіад з агроекології серед аграрних вузів України.

Багато зроблено і для долучення студентів до джерел народної культури та самобутньої творчості. Діють народний ансамбль народної пісні „Жайвір" (кер. Б.Войтко), ансамбль бандуристів „Любисток" (кер. Н.Сапрон), фольклорний ансамбль „Січ" (кер. А.Довгозвяга), народний самодіяльний оркестр народної музики (кер. О.Кузьміна), студії сучасного естрадного танцю (кер. Т.Харченко) та читацького мистецтва „Слово" (кер. Л.Пудалова), що дає можливість не лише залучитись до активних занять у колективах, а й розвинути творчі здібності студентів до професійного рівня, пізнати багатство духовної культури народу.

Традиційною є діяльність різноманітних студентських творчих об'єднань: читацької вітальні „Гармонія", літературної вітальні „Магія спорту", клубу „Ріднокрай", літературно-музичного кафе „Відродження", клубу „Здоров'я", „Spiking English Clab", театру української звичаєвості.

Традиційними є проведення міжнародного свята книги, Всеукраїнського дня бібліотек, тижнів інформації нових надходжень, дня науки, фестивалі „Студентська весна", „Софіївські зорі" та інших.

Ректоратом, профспілковою організацією вузу поряд з організацією навчального процесу та наукової діяльності постійно приділяється увага створенню сучасно обладнаних навчальних аудиторій, комп'ютерних лабораторій, забезпечення студентів навчальною та науковою літературою. У 2002 році у студентському містечку відкрито філіал бібліотеки (250 $м^2$) з сучасним читальним залом на 60 посадкових місць, обладнаний мультимедійними засобами, з жовтня 2003 р. працює комп'ютерний зал бібліотеки. Програма діяльності ректорату і всіх підрозділів ДДАУ спрямована на гуманізацію й гуманітаризацію освіти та виховання і є обґрунтуванням ІІІ місця ДДАУ серед вузів регіону.

Переможцями у номінаціях конкурсу 2002-2003 років стали:

НГУ – у номінації „За розробку цілісної та діючої системи гуманізації та гуманітаризації вищої освіти"

ПДАБтаА – у номінації „За розробку новітніх напрямів реалізації Концепції гуманізації та гуманітаризації у вищому навчальному закладі"

УДХТУ, ДДФЕІ, ДДАУ – у номінації „За активну участь у проведенні конкурсу концепцій гуманізації та гуманітаризації вищої освіти"

ДДФЕІ, ДДАУ, ДІІТ – у номінації „За краще методичне забезпечення процесу гуманізації та гуманітаризації освіти у вищому навчальному закладі"

ЮА МВС – у номінації „За краще використання потенціалу гуманітарної освіти у формуванні загальнолюдських та національних цінностей у студентів вищого навчального закладу"

ДДІФКіС, ДІІТ – у номінації „За краще забезпечення процесу гуманітаризації вищої освіти за рахунок загально технічних та загальноосвітніх (негуманітарного циклу) дисциплін"

ДДМА, ДДАУ – у номінації „За досконале використання методів гуманізації та гуманітаризації у виховному процесі вищого навчального закладу"

Рішенням комісії відзначено авторів розділів з методичного забезпечення Концепції гуманізації та гуманітаризації освіти й виховання:

ДІІТ – Пашкова Ф.Є., Шубіна В.І. за книгу „Великие преобразователи науки и техники. Страницы истории";

- Пашкова Ф.Є., Бакум В.А. за книгу „Электротехника. Страницы истории";
- Пашкова Ф.Є. за книгу „По следам древних цивилизаций".

НМетАУ – Шпанковську Н.Г., Яковлєва Ю.Н. за книгу „Методи активного навчання";

- Шпанковську Н.Г., Пономаренка В.О., Ніколаєва Н.О. „Методи активного навчання. Ч.2.";
- Величко О.Г., Шпанковська Н.Г., Король Г.О. „Методичні рекомендації для викладачів з конструювання та удосконалення засобів діагностики якості підготовки фахівців з використанням тестів".

ЮА МВС – Архипенко Л.М. за сценарій шкільних свят „Зупинись, мить, ти прекрасна!" та методичні рекомендації „Громадянське виховання у формах і змісті виховної діяльності освітніх закладів".

Придніпровська обласна академія будівництва та архітектури стала переможцем у номінації „За розробку новітніх напрямків реалізації Концепції гуманізації та гуманітаризації у вищому навчальному закладі".

Різноманітні, оновлені форми і методи діяльності професорсько-викладацького активу чітко зосереджені навколо пріоритетів формування особистості: патріотичне і національне виховання; виховання політичної культури, громадянських якостей; формування творчої особистості; формування інтелігентної людини; фізичне виховання. Концепцією визначені принципи виховної роботи в академії (заповіді вихователя), що чітко визначають діяльність вихователя – вченого – викладача академії, який є основною ланкою навчально-виховного процесу.

Виділено окремим розділом створену і апробовану нову структуру управління виховним процесом в академії (вертикаль), І – адміністративну і ІІ – студентську, де чітко визначені права і обов'язки кожної складової: проректор з навчально-виховної роботи, заступник декана з виховної роботи, куратори (керівники) академгруп. ІІ – студентське самоврядування: студком академії, студком факультету, студком академгруп.

Для методичного забезпечення виховної роботи створена методична рада з гуманітарних питань, яка визначає зміст і пріоритети виховної роботи в академії, узагальнює позитивний досвід виховної роботи і гуманітаризації навчального процесу, вносить пропозиції до розгляду питань вдосконалення навчально-виховної роботи та гуманітаризації навчального процесу, забезпечує належний рівень публікації матеріалі науково-практичних конференцій з питань виховної роботи. Методичною радою розроблено Положення про огляд-конкурс на кращого куратора (керівника академгрупи) академії, Положення про огляд-конкурс на кращу академгрупу та кращий гуртожиток. Систематично на Вченій раді ПДАБА заслуховуються деканати факультетів про ефективність виховної роботи, а рішення виставляються для загального огляду.

Підсумки діяльності педагогічного колективу будівельної академії за період участі в конкурсі на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти та виховання", підведені на науково-практичній конференції „Актуальні питання виховання студентської молоді" за участю проректорів академії, заступників деканів факультетів з виховної роботи, викладачів, кураторів студентських груп, студентського активу, які поділилися своїм досвідом, успіхами та проблемами, внесли чимало цінних пропозицій щодо збагачення змісту, удосконалення форм виховної роботи зі студентами, розвитку їх патріотизму, духовності, зміцнення моральних засад.

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту переміг у номінації „За краще забезпечення процесу гуманітаризації вищої освіти за рахунок загальнотехнічних та загальноосвітніх (негуманітарних) дисциплін".

Запропонованою на конкурс Концепцією ДДІФК передбачено привести організаційні форми навчально-виховного процесу у відповідність до річних мезо- та мікроциклів тренувального процесу, а також зрівноважити навчальне навантаження за рахунок сполучення у розкладі теоретичних й практичних занять, які є джерелом обернено пропорційних за обсягом фізичних та психічних навантажень. Гуманізацію вищої фізкультурної освіти забезпечити шляхом вдосконалення правових та економічних дисциплін, іноземних мов. Особливу увагу концепцією приділено розвитку та застосуванню у навчальному процесі методик та засобів проблемного

навчання, репродуктивних технологій навчання, які базуються на реалізації принципу наочності навчання з урахуванням специфіки впливу занять фізичною культурою і спортом на стан та розвиток пізнавальної й вольової складових свідомості студентів інститутів фізкультурно-спортивного профілю.

Елементами гуманізації підготовки спеціалістів у системі вищої фізкультурної освіти, визначеними концепцією є надання засобам навчання й виховання майбутніх спеціалістів форм, адекватно відповідних природі й соціальному призначенню діячів фізкультури й спорту в якісному визначенні їх особистісних рис, особливостями соціальної сфери, суб'єктами якої вони є.

Розвиток їх особистісних якостей, які в силу специфіки суб'єкта фізичної культури й спорту пригнічуються в процесі практичної діяльності, що й стало підґрунтям для конкурсної комісії у визначені номінації.

Дніпропетровська державна медична академія перемогла у номінації „За досконале використання методів гуманізації та гуманітаризації у виховному процесі у вищому навчальному закладі".

Представленою ДДМА конкурсною концепцією визначається головна мета гуманітарної освіти й виховання у вузі, яка передбачає виховання високої гуманності, політичної свідомості, широкої загальної культури, творчого мислення, здобуття глибокої спеціальної кваліфікації, готовності до щирого милосердя, виховання патріотизму й громадянської позиції студента й випускника Державної медичної академії, громадянина Української держави.

Особлива увага надається новітньому завданню гуманізації освіти – бути суб'єктом перебудови суспільства, де на передній план виходять саморозвиток й самореалізація особистості, що передбачає конструктивне спілкування викладачів й студентів, так звана емпатійна взаємодія. При такому спілкуванні зникають внутрішні бар'єри, студент може вийти за межі свого внутрішнього світу.

Гуманітарна освіта в академії має світський характер і здійснюється з урахуванням профілю вузу.

Формуючи психологічну готовність до навчання у студентів І-го курсу, впроваджено програму своєрідного нульового (адаптаційного) семестру (близько 2-х тижнів). За цей час першокурсник знайомиться з правами й обов'язками студента, статутом академії, науковою організацією праці, основами психології спілкування, історією й традиціями вузу, загальною характеристикою лікарського фаху і т.ін.

Гуманітарна освіта в академії здійснюється державною мовою й включає: правову освіту, українознавчу підготовку, філософсько-політичну, історичну та культурологічну освіту, психолого-педагогічну, морально-етичну підготовку, економіко-натуралістичний напрямок, формування здорового способу життя.

Практичну діяльність з гуманізації, формування „Я"– концепції людини-творця на основі самоосвіти очолює центр з координації й проведення молодіжної політики академії, ядро якого становить рада з гуманітарного виховання на чолі з ректором. До її складу входять: проректор академії з гуманітарної освіти та виховання, викладачі кафедри гуманітарних дисциплін, заступники деканів з гуманітарного виховання, комітет у справах молоді.

Основними структурними підрозділами центру є комітет у справах молоді академії, кафедра гуманітарних наук, психофізіологічна лабораторія, профспілкові організації, студради гуртожитків, органи трудової діяльності студентів та міжнародних зв'язків, військова та спортивна кафедри, клуби за інтересами, газета „Пульс", музей академії. Культурно-освітній напрямок репрезентують студентський клуб з його підрозділами, літературна вітальня, клуби „Душа", знавців-медиків, авторської пісні, „Берегиня", філософський театр, теле- та поетична студії.

Ширша участь студентів у самоврядуванні висуває необхідність створення малої студентської ради академії.

Ефективність та якість гуманітарної освіти та виховання розглядаються й аналізуються Вченою радою академії, на ректорських нарадах, вченими радами факультетів, засіданнях центру з молодіжної політики.

За результатами соціологічних досліджень й роботи психо-соціальної лабораторії видаються відповідні рекомендації для практичного втілення.

Скоординованість й безперервність освіти та виховання, їх наступність впродовж усіх років навчання, практична результативність підтверджують правомірність номінування даної концепції у конкурсі.

Матеріали конкурсу на кращу „Концепцію гуманізації та гуманітаризації освіти і виховання у вищому навчальному закладі, її організаційно-методичне забезпечення і практичне втілення" узагальнено зав. метод. кабінетом Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ Архіреєвою В.О.

Из Книги отзывов:

«Выставка книг-победителей Конкурса-2002-2003 вызывает особое восхищение. С большим удовольствием ознакомились с представленными работами сотрудников Днепропетровского государственного университета об истории и культуре нашего края, с работой А.П. Шумрикова-Карагодиной «Видатні жінки України», Ю.А. Мицика «Козацький край», монографией Б.А. Барановского «Растительность равнинного водохранилища», а также с книгой «Проблемы археологии Приднепровья», посвящённой юбилею профессора ДНУ И.Ф. Ковалёвой и другие замечательные произведения. Большое спасибо организаторам Конкурса и Выставки книг-победителей».

Доцент НМетАУ, к.т.н., Тыр С.Г.

«От всей души хочу поблагодарить Фонд социальной защиты учёных за то, что в наше трудное время поддерживаете интеллигенцию города, знакомите его жителей с новинками литературы, являетесь источником вдохновения и надежды учёных, особенно людей преклонного возраста».

Член Фонда учёных Ковалюк Л.Г.

«Преподаватели ДГАУ с искренним восторгом присутствовали на Презентации Конкурса-2002-2003, организованной усилиями Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. В наши такие противоречивые времена подобные мероприятия просто жизненно необходимы. С благодарностью и любовью к организаторам этого прекрасного Праздника».

Декан гуманитарного факультета ДГАУ

«Огромное спасибо и глубокая благодарность Фонду учёных за разнообразную деятельность по пропаганде науки, за приобщение к искусству и встречи с замечательными людьми. С уважением и признательностью».

Член Фонда учёных Кузнецова О.В.

«Коллектив Днепропетровского финансово-экономического института выражает глубокую благодарность Фонду учёных за большую поддержку нашей науке и молодых учёных. С уважением».

Начальник научно-методического отдела ДФЕИ Половинкова С.Ю.

«Конкурс и Выставка книг-победителей показали, что основной идеей развития образования в Украине в XXI веке и в Днепропетровских ВУЗах является гуманизация и гуманитаризация, то есть утверждение в сознании подрастающего поколения самоценности человеческой жизни, приоритетности духовных и морально-этических ценностей, выработанных человечеством на протяжении веков».

Генеральный директор Фонда учёных Чередниченко Л.Л.

2004 год

V Областной межвузовский Конкурс-2004 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2001-2004 гг.)».

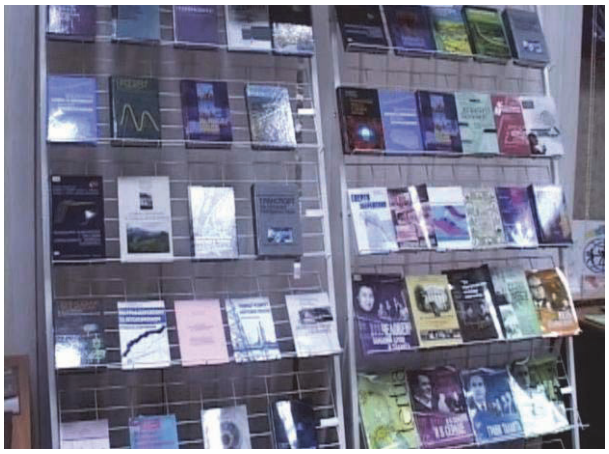

Из Книги отзывов:

« *Мелодией высокой силы звука*
Труды учёных резонируют во мне,
Живёт и развивается наука
В моей свободной, независимой стране!»

Кандидат технических наук Полисский Ю.Д.

«Благодаря Областному межвузовскому Конкурсу выявляются наиболее талантливые, перспективные молодые учёные, имеющие возможность перенять опыт маститых, заслуженных, широко известных учёных Днепропетровщины».

Методист научно-методического отдела ДГФА, Безверхова Н.В.

«Днепропетровская государственная финансовая академия выражает большую благодарность Фонду учёных за ежегодное проведение Областных межвузовских конкурсов и организацию очень необходимых всем ВУЗам выставок книг-победителей этих конкурсов: лучших научных, учебных и учебно-методических изданий учёных Днепропетровской области. Благодаря Фонду учёных и Совету ректоров ВУЗов области мы имеем возможность для проведения таких значимых мероприятий, которые дают широкое представление о наиболее ярких научных изысканиях в различных областях знаний. Спасибо организаторам уникальной выставки. Днепропетровская государственная финансовая академия всегда с огромным удовольствием готова принять участие в проведении таких конкурсов».

Методист научно-методического отдела ДГФА, Безверхова Н.В.

«Днепропетровская государственная медицинская академия приняла участие в Областном межвузовском Конкурсе-2004 и Выставке книг-победителей. Выражаем большую благодарность Фонду учёных за возможность пропаганды нашей специальной медицинской литературы перед огромным кругом читателей».

Члены Фонда учёных, преподаватели ДГМА (7 подписей)

«Мы, как представители Запорожского государственного муниципального университета приняли участие в ежегодной Выставке книг-победителей Конкурса-2004. Рады были принять участие в этом Конкурсе, так как для нас это было впервые. Выражаем благодарность организаторам Конкурса и Выставки за возможность представить себя и свой ВУЗ и познакомиться с новыми научными изданиями и их авторами».

Профессора Корецкий Н.Х. и Даций А.И.

«Приятно сознавать, что есть такая организация, как Фонд учёных, объединяющая учёных и ВУЗовских работников. Фонд учёных ведёт очень важную работу, за которую мы все ему благодарны».

Заслуженный работник образования Украины, профессор ДНУ Давинсон В.Е.

«Дуже вдячний Фонду вчених за увагу до нашого вченого загалу, товариства. Факт періодичних зібрань свідчить, що наука ще живе. Здоров'я і благополуччя Фонду вчених і його колективу».

Доцент ПДАБтаА Чалий О.І.

«Просто сказать «Спасибо» Фонду учёных – мало. Такое общение даёт больше, чем просто приятное времяпровождение. Здесь отдыхаешь душой. Приятно осознавать, что есть кому заботиться об учёных. Спасибо за то, что объединяете нас всех вместе. С большим уважением и признательностью».

Кандидат технических наук, доцент кафедры архпроектирования Сысойлов Н.В.

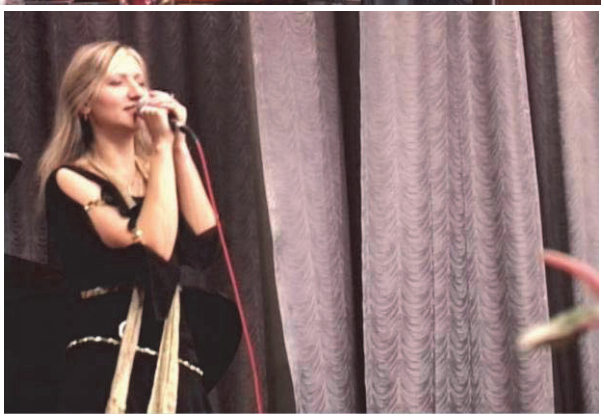

«Дуже вдячний Фонду вчених за увагу до нашого вченого загалу, товариства. Факт періодичних зібрань свідчить, що наука ще живе. Здоров'я і благополуччя Фонду вчених і його колективу».

Доцент ПДАБтаА Чалий О.І.

2006 год

VI Областной межвузовский Конкурс-2006 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2004-2006 гг.)»

Этот Областной межвузовский Конкурс стал очень важен для учёных. Он явился для них своеобразным стимулом для написания научных книг, возможностью заявить о себе и поделиться своими знаниями. А также рассказать о новых экспериментах и достижениях в различных областях науки. Кроме того, этот Конкурс объединил учёных разных ВУЗов, которые совместно написали и издали свои книги.

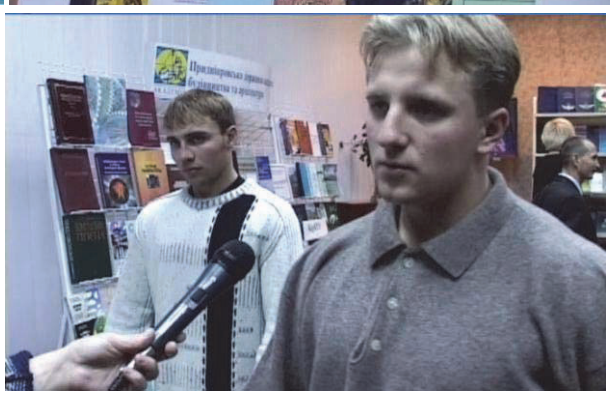

АКАДЕМІЯ МИТНО

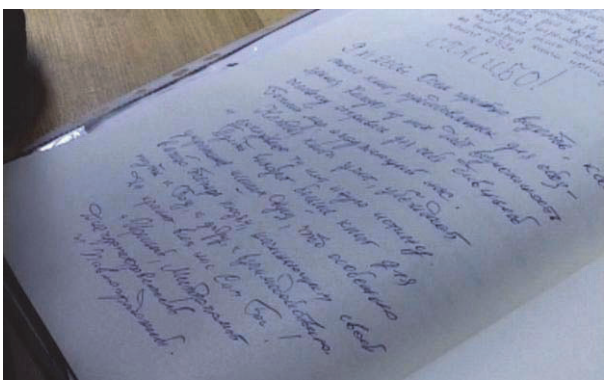

В Конкурсе-2006 впервые принимали участие книги, написанные священнослужителями-учёными. Эти священнослужители имеют учёные степени светские и духовные, читают лекции по религиоведение на кафедрах философии в ВУЗах Днепропетровской области. Их книги заняли призовые места на Конкурсе и вызвали большой интерес у посетителей Выставки книг-победителей.

Грамоты получили за I место в номинации «Художественно-публицистическая литература» отец Николай Несправа и отец Георгий Вольховский лично от Иринея, Митрополита Днепропетровского и Павлоградского.

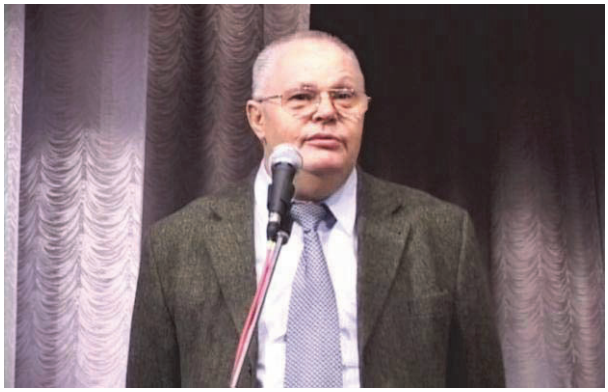

Из Книги отзывов:

«Очень приятно видеть, как много книг, представленных для обозрения. Каждая из них даёт возможность человеку открывать для себя дивный Божий мир, окружающий нас. Каждая книга учит, убеждает и доказывает ту или иную истину. Пусть выходит больше книг для украшения наших душ, что особенно важно теперь людям, начинающих свой путь к Богу и добру и взаимодействию. Да хранит нас всех Сам Бог!»

Ириней, Митрополит Днепропетровский и Павлоградский

«Большое спасибо Фонду учёных за то, что заметили мою работу, постоянно помните обо мне и помогаете мне в моей жизни и творчестве».

Ершова Н.М., д.э.н., зав. кафедрой прикладной математики ПГАСиА

«Днепропетровский государственный институт физической культуры и спорта выражает огромную благодарность Фонду учёных за прекрасную Выставку книг-победителей и Презентацию Конкурса-2006. Нам было очень приятно видеть на Выставке книги преподавателей нашего ВУЗа. Спасибо!»

Члены Фонда учёных, преподаватели ДГИФКиС

«Проведення такого форуму важлива подія для науковців Дніпропетровщини. Дякую організаторам за надану можливість прийняти участь у такому дійстві. З найкращими побажаннями здоров'я та творчих успіхів».

Богатирьов Г.Г., професор ДД УВС

2008 год

VII Областной межвузовский Конкурс-2008 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2006-2008 гг.)»

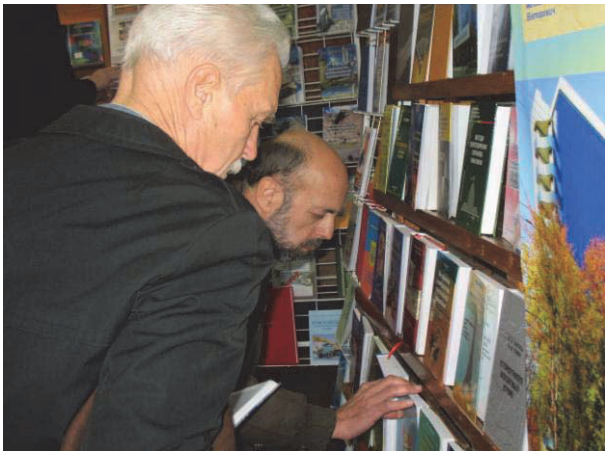

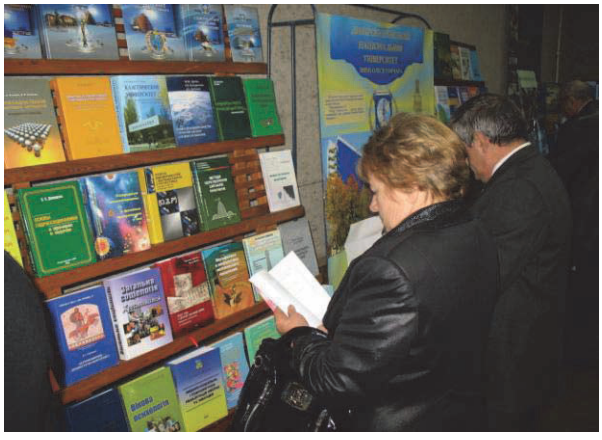

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ДЕРЖАВНА ФІНАНСОВА АКАДЕМІЯ
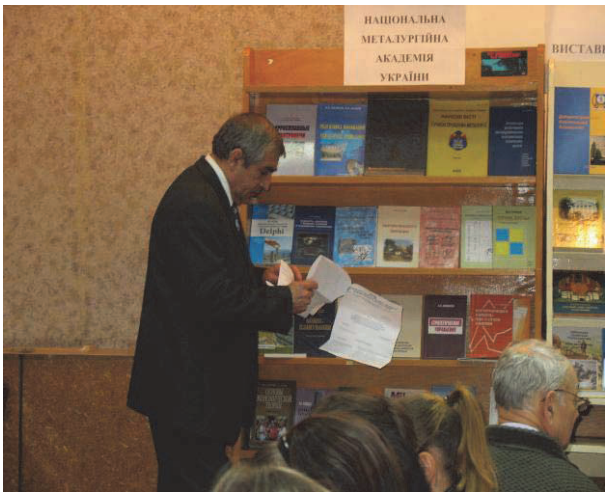
НАЦІОНАЛЬНА
МЕТАЛУРГІЙНА
АКАДЕМІЯ
УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНА
МЕТАЛУРГІЙНА
АКАДЕМІЯ

НАУКОВІ ШКОЛИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА
Дослідження шляхів підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств
Керівник: Валентина Андріївна НАЙМУШИНА, доктор економічних наук, професор
Актуальні тенденції розвитку світової економіки
Керівник: Борис Іванович ХАЛІЛ, доктор економічних наук, професор
Теорія та методологія викладання іноземних мов
Керівник: Олег Борисович ТАРНОПОЛЬСЬКИЙ, доктор педагогічних наук, професор
Глобалізація та макроекономічне регулювання
Керівник: Анатолій Олександрович ЗАДОЯ, доктор економічних наук, професор
Дослідження складних ринкових та соціальних систем
Керівник: Володимир Абрамович ЛОПОТЮК, доктор філософських наук, професор
Політичні процеси та ефекти невизначеності у світовій економіці
Керівник: Володимир Євгенович МЕЛЬНИК, доктор економічних наук, професор
Дослідження комплексних науково-технічних та рекламних дискурсів
Керівник: Віра Василівна ЗІРКА, доктор філологічних наук, професор
Проблеми та перспективи становлення фінансової системи України
Керівник: Галина Олександрівна КРАМАРЕНКО, доктор економічних наук, професор
Методологічне забезпечення процесів корпоративного управління та проектного менеджменту
Керівник: Володимир Андрійович ІЩЕЙНОВ, доктор економічних наук, професор

ВИСТАВКА ВИДАНЬ УДХТУ

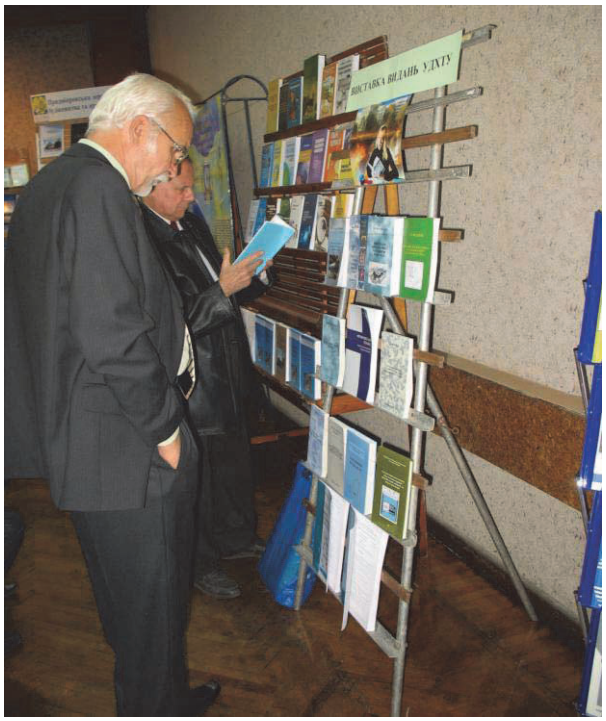
ВИСТАВКА ВИДАНЬ УДХТУ

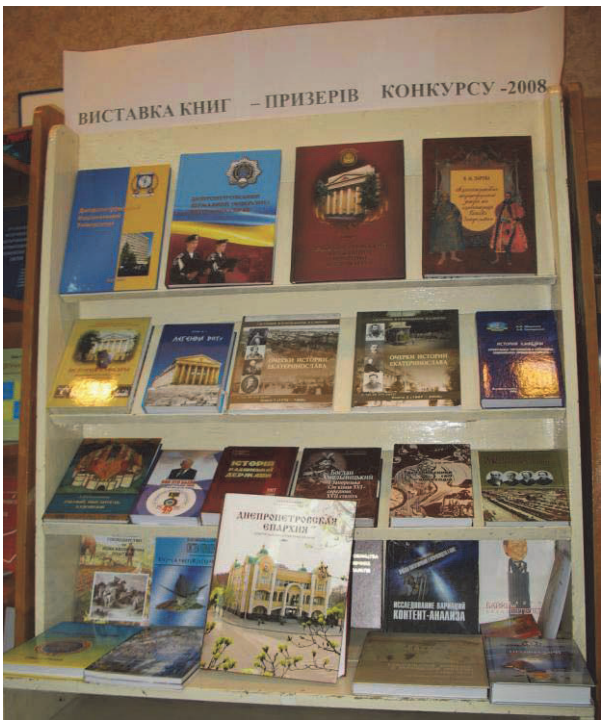
ВИСТАВКА КНИГ – ПРИЗЕРІВ КОНКУРСУ -2008
ДНЕПРОПЕТРОВСКАЯ ЕПАРХИЯ
ИССЛЕДОВАНИЕ НАУЧНЫХ КОНТЕНТ-АНАЛИЗА

Дніпропетровський державний аграрний університет

ВИСТАВКА ВИДАНЬ УДХТУ
ВОПРОСЫ ХИМИИ И ХИМИЧЕСКОЙ ТЕХНОЛОГИИ

Придніпровська державна академія
будівництва та архітектури
АКАДЕМІЯ

Ландшафтное растениеводство
СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

Академія
митної служби
України

Академія
митної служби
України

ПРАЦІ ВЧЕНИХ
ДІТУ

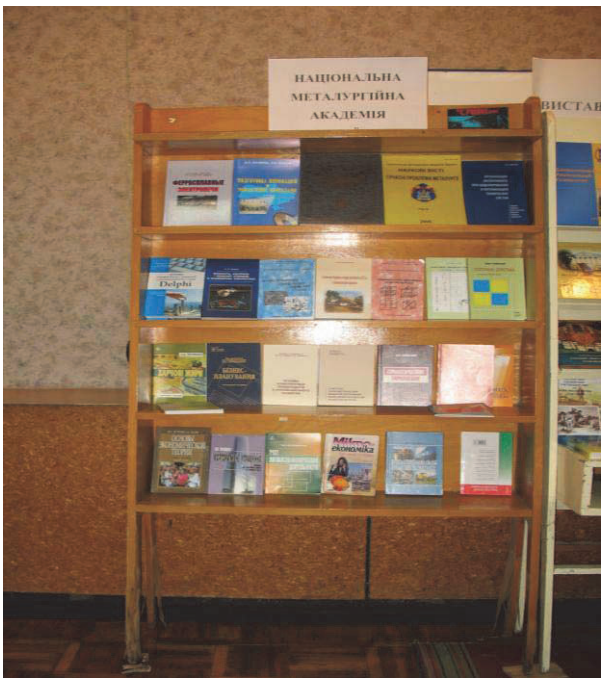
НАЦІОНАЛЬНА
МЕТАЛУРГІЙНА
АКАДЕМІЯ

Из Книги отзывов:

«Посетила Выставку книг-победителей VII Областного межвузовского Конкурса на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» и Презентацию этого Конкурса. Я в восторге от всего увиденного и услышанного! Хочу отметить отличную организацию Конкурса и отлично оформленную Выставку. Очень много интересных книг Национальной металлургической академии Украины, Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, Днепропетровского национального университета и многих других ВУЗов. Такие Конкурсы и Выставки нужны и полезны и к ним необходимо побольше привлекать студентов».

Калинина Н.Е. профессор ДНУ

«Проведение подобных Конкурсов и Выставок является очень важным и ярким событием, которое не только вдохновляет учёных Днепропетровской области, но и должно служить примером для будущих поколений. Мы должны жить и учить молодёжь тому, что ни один человек не должен прожить свою жизнь бесследно, ни один человек не должен быть забытым в будущем».

Чухриенко Н.Д., д.м.н., профессор ДГМА

2010 год

VIII Областной межвузовский Конкурс-2010 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2008-2010 гг.)»

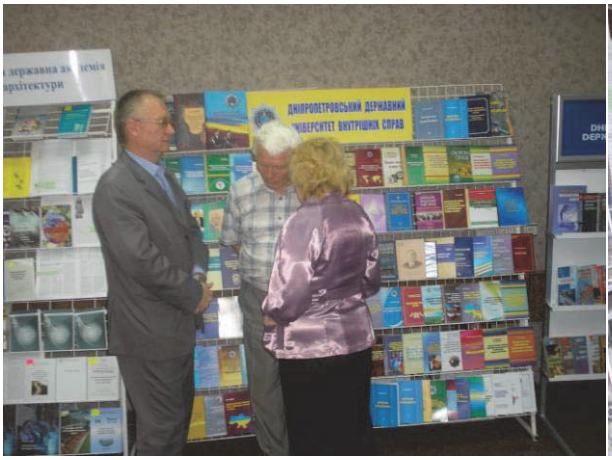

2012 год

IX Областной межвузовский Конкурс-2012 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу (2010-2012 гг.)»

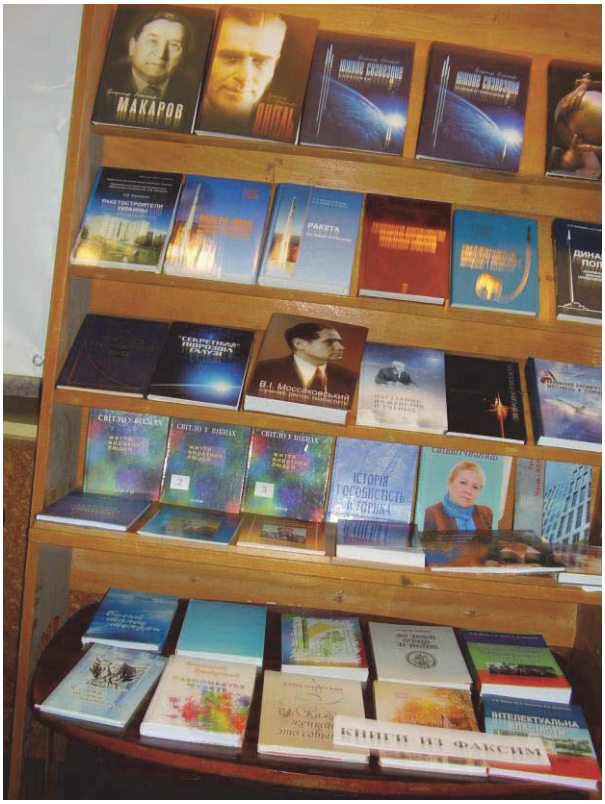

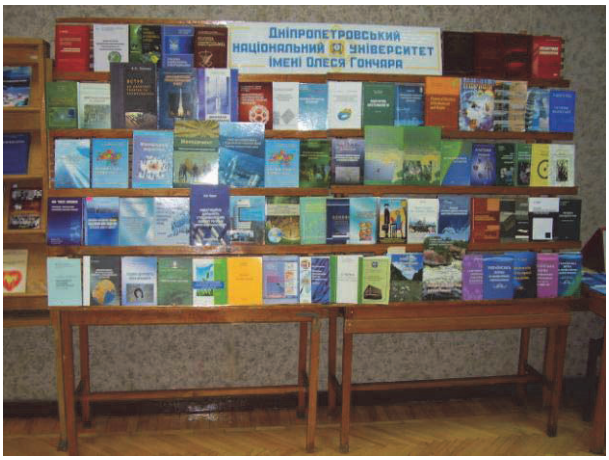

Из Книги отзывов:

«У нот и цифр одно большое сходство: они не любят фальши никогда. Учёный – композитор производства и дирижёр симфонии труда».

Корниенко Т.Н., Корниенко С.А., преподаватели ДГФА

«Выставка научных работ учёных Днепропетровской области произвела на меня отличное впечатление. Радостно было сознавать, что на нашей Днепропетровской земле такой весомый научный потенциал. Такими научными открытиями, такими научными трудами мы можем гордиться! Приятно сознавать, что имена многих наших учёных известны не только в Украине, но и за её пределами. Пожелаем же нашим замечательным учёным здоровья, благополучия, дальнейшего творческого горения в работе, пусть, как и прежде, им сопутствует успех и удача. А организаторам Конкурса и Выставки книг-победителей большое спасибо за хорошую организацию, доброжелательную атмосферу, за приятные впечатления».

Сотрудники библиотеки ДГМА

Жизнь учёных Днепропетровщины за эти 15 лет была яркой и насыщенной. Кроме Выставок книг-победителей Конкурсов Фонд учёных ежегодно проводил разнообразные выставки: научно-технические, аматорские – «Культура, образование, наука», о научных школах ВУЗов – «Научной жизни нить». Эти выставки пользовались большой популярностью – в них принимало участие много учёных.

Рассказать и показать всё, что делали Фонд учёных и учёные ВУЗов Днепропетровской области во время подготовки и проведения Конкурсов и выставок на страницах одной книги невозможно. Что получилось судить вам.

Награждение победителей Областных межвузовских Конкурсов на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» на учёных Советах ВУЗов города

После каждой Презентации Областных межвузовских Конкурсов, которые проводились в конце октября месяца в течение ноября-декабря в ВУЗах города проходили учёные Советы, на которых чествовали учёных – победителей этих Конкурсов.

Награждение проходило в торжественной, доброжелательной обстановке. Мы покажем только некоторые эпизоды из этих награждений.

Награждение учёных-победителей Областных межвузовских Конкурсов в Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры

Награждение учёных-победителей Областных межвузовских Конкурсов в Днепропетровском государственном университете внутренних дел

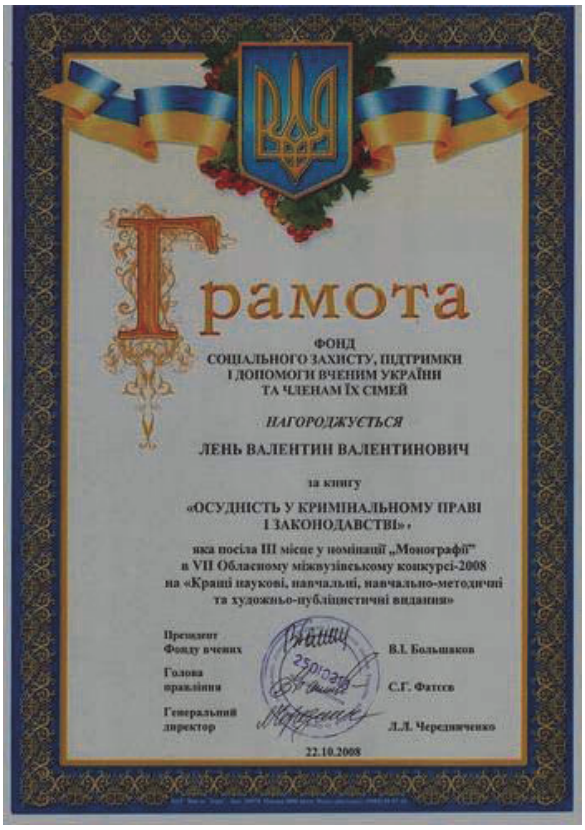

Грамота

ФОНД
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ
І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ
ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

ЛЕНЬ ВАЛЕНТИН ВАЛЕНТИНОВИЧ

за книгу

«ОСУДНІСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ
І ЗАКОНОДАВСТВІ»,

яка посіла ІІІ місце у номінації „Монографії"
в VII Обласному міжвузівському конкурсі-2008
на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні
та художньо-публіцистичні видання»

Президент Фонду вчених — В.І. Большаков

Голова правління — С.Г. Фатєєв

Генеральний директор — Л.Л. Чередниченко

22.10.2008

Награждение учёных-победителей Областных межвузовских Конкурсов в Днепропетровском государственном аграрном университете

Награждение учёных-победителей Областных межвузовских Конкурсов в Днепропетровском национальном университете железнодорожного транспорта

Факсимильная библиотека Фонда учёных

После Областных межвузовских Конкурсов на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» книги, принимавшие участие в них, передавались учёными в Факсимильную библиотеку Фонда учёных, в которой в настоящее время находится уже более 3000 книг с автографами авторов.

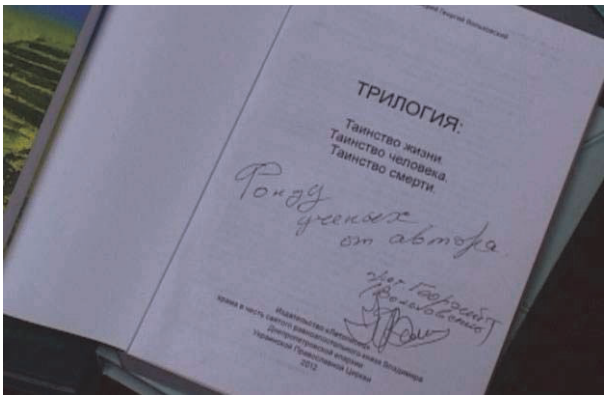

Следует отметить, что в Факсимильной библиотеке Фонда учёных все книги расположены по ВУЗам, отдельно – раздел для научных работ ректоров. Есть также разделы: «Учёные об учёных», «История наших ВУЗов» (юбилейные издания к знаменательным датам ВУЗов, факультетов, кафедр), «Наши учёные о нашем городе», «Духовная литература» (издания православных священников). Уникальность этой библиотеки в том, что книги, изданные учёными Днепропетровской области с 1995 года по 2012 год, собраны в одном месте.

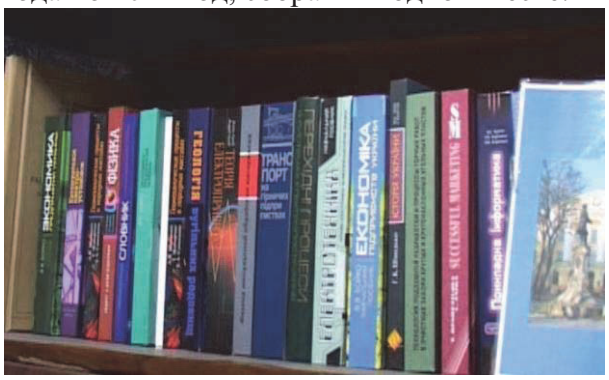

«Можно считать, что Факсимильная библиотека Фонда учёных, где собраны научные труды учёных всех ВУЗов Днепропетровской области, играет роль межвузовской библиотеки. В этом смысле роль Факсимильной библиотеки трудно переоценить. Она тщательно отбирает, обрабатывает, хранит и широко пропагандирует свой книжный фонд. А это значит, что она пропагандирует новейшие достижения в различных областях науки: технике, медицине, физике, химии, математике, истории».

Директор Факсимильной библиотеке Фонда учёных Ермилова Т.Н.

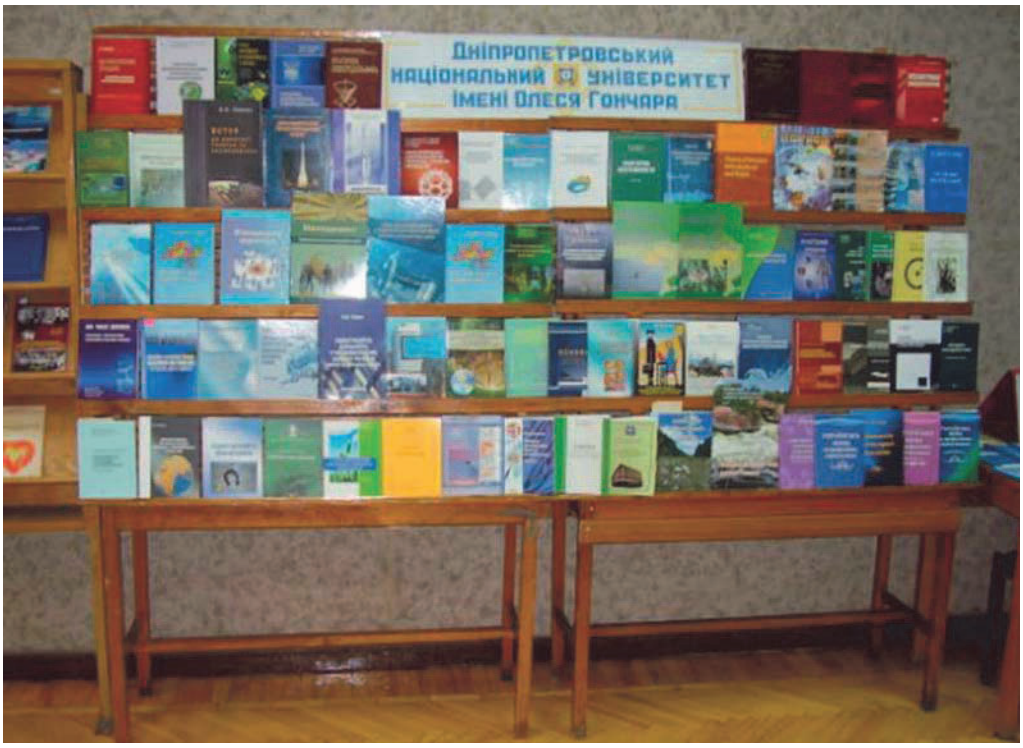
Дніпропетровський
національний університет
імені Олеся Гончара

VI. Клуб женщин-учёных
«Вишнёвая гостиная»

ЖЕНЩИНА

Каждая женщина – это событие,
Вечная тайна и счастье открытия,
Лето и осень, зима и весна.
Женщина миру в награду дана.

Каждая женщина – это явление,
Жизни бушующей благословление,
Связь поколений во все времена.
Женщина миру в награду дана.

Каждая женщина – это призвание,
Радость и горе, любовь и страдание,
Свет, пробуждающий звёзды от сна.
Женщина миру в награду дана.

Каждая женщина – это горение,
Неповторяемость и повторение,
Песней звучащая в сердце струна.
Женщина миру в награду дана.

Женщина спит и во сне улыбается.
Этой улыбкой Земля наполняется,
Смысл предавая течению лет.
Каждая женщина – чей-то рассвет.

1993 г.

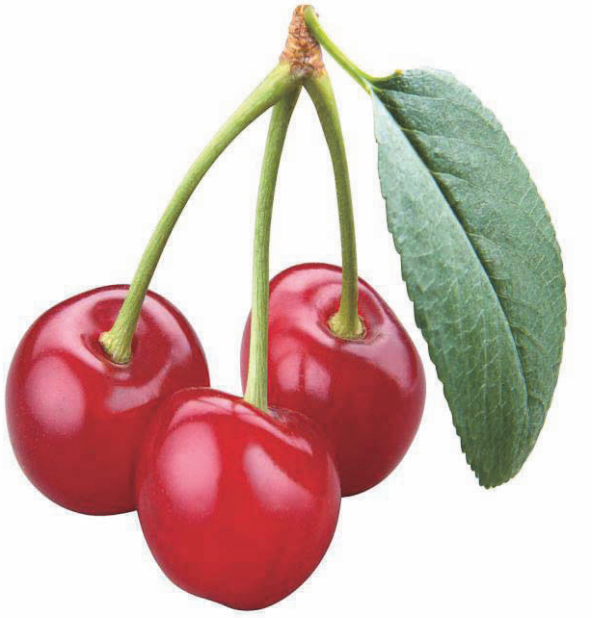

1999 год. Праздник 8 Марта. Первая встреча женщин-учёных с руководством Днепропетровской области. Душевный, яркий, запоминающийся вечер. Цветы, улыбки, поздравления. Когда закончился вечер и прозвучали последние слова ведущих, радостное настроение участников встречи сменилось растерянностью: «И это всё?!» Героини вечера окружили меня и предложили: «Лариса Лукьяновна, давайте организуем Клуб женщин-учёных, чтобы чаще встречаться, а не раз в году!» Было начало марта, а уже в мае собрался оргкомитет. Назвали Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная», как символ Украины: *«Мамина вишня...», «Садок вишневий коло хати, хрущі над вишнями гудуть».* Девизом Клуба стало слово *«Расцветай!»*

Встречи в Клубе женщин-учёных стали проводиться ежемесячно. Темы встреч в Клубе планируются заранее, они разнообразны, но они являются не продолжением научной работы, а отдыхом для женщин-учёных, отвлечением от учебных нагрузок, лекций, подготовок к ним. Работа Клуба проводится для души, общения, чтобы внутренний мир женщин-учёных обогащался и обновлялся, чтобы они могли на этих встречах раскрыть все свои таланты.

Экскурсии, посещение концертов, театров, Дома органной и камерной музыки, музеев и выставок, поездки, встречи с интересными людьми, приглашение в гости друг к другу – всё это неполный список мероприятий, которые проводит Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная». Это позволяет женщинам-учёным получить большой заряд бодрости и желания с новыми силами продолжать работать над новыми открытиями, создавать книги и учить студентов, передавая им свои знания. Поэтому Фонд учёных и «Вишнёвую гостиную» называют «Элексир здоровья».

Особой популярностью пользовались заседания, когда члены Клуба женщин-учёных проводили их в гостях:

У Ирины

Ковалёва Ирина Фёдоровна – доктор исторических наук, профессор кафедры историографии и источниковедения, научный руководитель исследовательской лаборатории археологии Поднепровья Днепропетровского национального университета им. Олеся Гончара. Более 30 лет возглавляет археологическую экспедицию, которой раскопано и изучено 1015 курганов с 5422 древними погребениями, ряд поселений в границах Днепропетровской и соседних областей. Является автором 130 научных публикаций. В 1999 году её деятельность, как историка, отмечена орденом княгини Ольги III степени. Начиная с 1999 года, члены Клуба женщин-учёных побывали у Ирины Фёдоровны в археологическом музее, на научных конференциях, на местах раскопок, в Богородицкой крепости, расположенной на берегу реки Самары. Поездка в Богородицкую крепость была незабываемой.

У Людмилы

Новицкая-Усенко Людмила Васильевна – доктор медицинских наук, профессор Днепропетровской государственной медицинской академии, Заслуженный деятель науки Украины, член-корреспондент Национальной академии наук Украины и Академии медицинских наук Украины, Лауреат Государственной премии Украины в области науки и техники, Лауреат премии правительства Российской федерации в области науки и техники, автор более 450 научных работ.

Людмила Васильевна – активный член Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная». Одно из заседаний Клуба она предложила провести у неё дома. Членам Клуба уже были известны увлечения Людмилы Васильевны: любовь к классической музыке (её часто можно увидеть на концертах), театру (ни одной значительной премьеры не пропускает), живописи (посещает все выставки).

Но то, что мы увидели у неё дома, потрясло до глубины души: коллекция утвари украинской кухни, коллекция картин, семейных портретов, альбом-атлас её родословной, огромная библиотека, и, наконец, знаменитая коллекция звоночков, насчитывающая более 500 штук разного размера, материала и назначения, представляющих всё географию, где бывала Людмила Васильевна. А кругом и на всём – стерильная чистота!

УЧЁНЫЙ, ЛИЧНОСТЬ, ЖЕНЩИНА, ХОЗЯЙКА, МАТЬ И БАБУШКА. Уму непостижимо, когда она всё успевает. Успевает при её занятости, нагрузках, поездках на конференции, симпозиумы, встречи… При том, чего она достигла в науке, она вырастила трёх сыновей, два из них – медики… С огромной любовью и вниманием занимается воспитанием трёх внуков.

За жертвенную любовь и труды на благо народа и Отечества Людмила Васильевна была удостоена многих наград, в том числе награждена Орденом Преподобного Агапита Печерского III степени от имени предстоятеля УПЦ Блаженнейшего Владимира, Митрополита Киевского и всея Украины.

У Аллы

Алла Ивановна Горовая – доктор биологических наук, профессор, заведующая кафедрою экологии Национального горного университета. Имеет 130 научных и 10 учебно-методических работ, 5 авторских свидетельств, 6 патентов.

Алла Ивановна является членом Национальной комиссии радиационной защиты населения Верховного Совета Украины, членом Международного общества по торфу, членом Европейского общества медицинских генетиков.

Награждена двумя Почётными грамотами Президиума Академии наук Украины, занесена в Книгу «Кто есть кто» в Украине, Англии, США, награждена золотыми медалями США и Англии.

Но Алла Ивановна является также искусной, замечательной кружевницей. В минуты отдыха, когда не занимается научной работой, увлекается вязанием крючком. С её работами члены Фонда учёных и Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» могли ознакомиться, увидеть и оценить на аматорских выставках в Доме учёных, в Днепропетровском Дворце детей и юношества, в Фонде учёных. Когда попадаешь в её квартиру, глаза разбегаются от удивления и восторга: салфетки, дорожки, покрывала, скатерти, гардины – всё в изысканных, неповторимых кружевах! На вопрос, когда она успевает всё это делать, Алла Ивановна отвечает: «В поездках на конференции, защиты, заседания Верховного Совета Украины». Мы очень любим любоваться и восхищаться её работами.

Выставка работ Аллы Ивановны Горовой в Днепропетровском Дворце детей и юношества

У Валентины

Бандур Валентина Ивановна – заведующая образцовым художественным коллективом Центра украинской культуры «Коло калинове» Днепропетровского Дворца детей и юношества.

Дышат домашним теплом встречи, которые организовывает Валентина Ивановна. Они стали средством изучения и распространения лучшего опыта национального воспитания молодёжи. Их тематика разнообразна. Среди них: «Рождественские встречи», «А уже весна, а уже красна…», «З Україною в серці» (презентации победителей городских выставок «І на тім рушникові», «Пасхальні кольори»), совместные мероприятия Центра и мемориального дома-музея Д.И. Яворницкого, которые объединены сотрудничеством более 10 лет.

Гордится Валентина Ивановна творческим содружеством Центра и Фонда учёных. Женщины-учёные были частыми гостями в Центре у Валентины Ивановны. А выставка творческих достижений «Мастера и дети» объединила не только детское творчество, но и познакомила с мастерством учёных, а именно, – доктора биологических наук, профессора, заведующей кафедрой НГУ, академика Украинской экологической академии наук и Международной академии фундаментальных основ – Аллы Ивановны Горовой. Алла Ивановна представила авторскую выставку работ, исполненную техникой вязания крючком.

Много разнообразных мероприятий было проведено в Центре благодаря поддержке Фонда учёных. Все эти мероприятия способствовали воспитанию духовности у подрастающего поколения.

У Владимира

Владимир Петрович Ошко в нашем городе, в Украине и за её пределами широко известная, незаурядная личность. Многое, что построено и в своё время открыто в Днепропетровске, совершалось при его непосредственном участии и руководстве.

Владимир Петрович Ошко по характеру, деятельности и жизни – лидер, руководитель огромного масштаба, необычайно талантливый организатор, принципиальный, честный, справедливый, порядочный во всех вопросах и ко всем, верный дружбе, огромного трудолюбия человек.

Старшее поколение, да и, наверное, среднее, помнят фильм «Коммунист». Так вот, по моему мнению, образ коммуниста в этом фильме создан с таких людей, как Ошко Владимир Петрович. Владимир Петрович в своей книге воспоминаний «Как это было» открыто заявляет: «В Коммунистическую партию Советского Союза принят в 1955 году. Вот уже 50 лет остаюсь коммунистом, горжусь тем, что делал все 50 лет, стараясь улучшить жизнь каждого жителя города».

Будучи первым секретарём Ленинского райкома партии г. Днепропетровска (1964-1976 гг. – 12 лет) Владимиру Петровичу пришлось решать много задач: «Действительно, задач и в промышленности, и в социально-культурной сфере, было очень много. Реконструировались все заводы Ленинского района. На заводе им. Ленина – прокатные станы, на заводе им. Петровского – кислородно-конверторный цех, на Коксохиме – батареи, на Лакокрасочном – наращивались мощности за счёт новейшего оборудования, на Заводе металлургического оборудования – был перестроен цех тюбингов, который обеспечивал тюбингами строящиеся метрополитены всей страны. Застраивался Западный массив с расположенной там тысячекоечной 4-й больницей. Появились первые дома на жилых массивах Коммунар, Красный Камень, позволившие в последствии снять напряжение в обеспечении трудящихся района жильём. Реконструировалась дорога на посёлок Таромское, в котором появились две средние школы, быткомбинат, больница и кинотеатр».

Когда Владимир Петрович Ошко стал первым секретарём горкома партии (1976-1983 гг. – 7 лет) и в этот же период он являлся членом Центрального Комитета Коммунистической Партии Украины и депутатом Верховного Совета Украины, объём работ и задач ещё больше увеличился.

«В то время на самых крупных стройках обязательно создавался штаб для координации действий всех субподрядчиков. Так вот, на многих стройках города мне доверяли быть начальником штаба. А быть начальником штаба – это означало – суметь мобилизовать все силы на решение стоящей задачи.

Под руководством штабов и при моём участии продолжали застраиваться и возводиться дома на жилых массивах Солнечный, Коммунар, Парус, Тополя, Клочко, Сокол, Фрунзенский. Продолжалось строительство Набережной, Самарского и Кадацкого мостов, Ледового Дворца, нового здания Цирка, летних кинотеатров в парках Шевченко и Чкалова. Вырастал целый медицинский комплекс на ул. Космической. Строились больницы 11-я, 5-я, 4-я, 6-я детская. Возводились десятки школ и дошкольных детских учреждений, полностью решавших в городе проблему определения ребёнка в детское учреждение. Горожане ежегодно получали 500 тыс. кв.м. жилья – это 10 000 квартир бесплатно в год».

За то огромное, необъятное, что сделано Владимиром Петровичем Ошко в нашем городе Родина щедро оценила его труд: тремя орденами «Трудового Красного Знамени», двумя орденами «Знак Почёта», десятью медалями Советского Союза, Грамотой Президиума Верховного Совета УССР, Почётной Грамотой Президиума Верховного Совета УССР, в 2001 году решением горсовета ему присвоено звание «Почётный Гражданин города Днепропетровска».

Многое уже забыто, но живы ещё люди, которые Владимира Петровича знали лично, общались с ним, его семьёй. К таким людям отношусь и я. И в моей памяти с юности сохранился образ необыкновенно талантливого Человека, Организатора, Лидера! Моего мужа – Чередниченко Николая Алексеевича и Владимира Петровича объединяла крепкая, искренняя, преданная, комсомольская дружба, которая была испытана временем. И Владимир Петрович, и Николай Алексеевич, каждый из них, в своё время, возглавляли Областную комсомольскую организацию (Обком комсомола). И лучшее, что было в комсомоле, сохранилось в них, в их деятельности, отношении к людям, коллегам, подчинённым.

Нам всегда казалось, что Владимир Петрович намного старше нас, такое к нему уважительное, сходое с преклонением перед его талантами (а их было множесто), авторитетом, знанием жизни, отношением к людям, невзирая на их профессию и должность, демократичностью было отношение.

Я и Николай Алексеевич были свидетелями многих коллизий и обстоятельств жизни Владимира Петровича. Но особенно нас сблизили события, связанные с опалой на Владимира Петровича, когда многие перестали с ним общаться и даже здороваться, чтобы не навлечь гнев на себя. Но были люди, которые верили Владимиру Петровичу и в него, старались поддержать, помочь в восстановлении справедливости по отношению к нему и его деятельности.

«Обо мне была напечатана заказная, построенная на лжи статья в газете «Правда» (за 26.06.1983 г.). Я с ней не согласился. На областном собрании, где присутствовало 900 человек, открыто с трибуны, за то, что, не поговорив со мной, не дав возможности защититься, чем нарушил журналистскую этику, корреспонденту газеты «Правда» сказал, что он трус и отвратительный человек. На бюро обкома партии, собранного тут же в перерыве, меня заставляли извиниться перед газетой «Правда», но я отказался. Впоследствии я был наказан строгим выговором с занесением в учётную карточку и освобождён от работы. Я ушёл на должность старшего мастера смены в свою же мартеновскую бригаду, моего первого периода работы на заводе им. Петровского, с которой никогда не прерывал связь. С помощью моих товарищей продолжал бороться за своё честное имя и добился того, что строгий выговор был отменён, и в газете «Правда» (за 22.11.1989 г.) напечатано об этом сообщение».

Справедливость восторжествовала, и были извинения со стороны руководства партии и опровержение того, о чём было напечатано в газете «Правда». Но перед этим прошли годы, которые не сломили Владимира Петровича Ошко. Он остался прежним: всегда и всем прямо в глаза говорил правду. Только жаль, что его здоровье было подорвано, а его жена – Жанна Павловна Ошко так близко к сердцу приняла все эти события, что её здоровье этого не выдержало, и она раньше времени ушла из жизни, что для Владимира Петровича явилось жизненной трагедией.

Ошко Владимир Петрович и Жанна Павловна могли быть прекрасным образцом, примером любви и верности супругов: «Передо мной стояла высокая, стройная, очень красивая девушка, с тонкой талией, высокой грудью, красивыми руками с длинными пальчиками, нежной шеей, с милыми ниточками, красивым, чуть продолговатым, овалом лица, на щеках которго притягательно розовел персиково-акварельный румянец, правильным носиком. Полные губы над подбородком с ямочкой, казалось, жили своей жизнью, открытый высокий лоб, пышная причёска, изящные брови, а из-под густых ресниц на меня продолжали, не мигая, смотреть два ярких, бездонных, голубых глаза».

Владимир Петрович через всю жизнь пронёс огонь юношеской влюблённости, преданности и любви к своей жене, называя её всегда «моя девочка», «Жанночка», – это в любом возрасте и до конца. Она вошла в его жизнь «девочкой», «Жанночкой» и такой осталась на все времена.

Этот образ прекрасно, очень трогательно воплощён в памятнике на могиле Жанны Павловны, в памятнике, посвящённом не только «Жанночке», но и стал символом всем девочкам-одноклассницам.

Прошли годы. Ушли из жизни и Николай Алексеевич, и Жанна Павловна, а жизнь продолжала идти всё дальше и дальше. Наши жизненные пути с Владимиром Петровичем пересеклись уже на общественной работе. Владимир Петрович в то время на общественных началах занимался реконструкцией 120-летней библиотеки завода им. Петровского, а я на общественных началах трудилась в Фонде социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. У Владимира Петровича появилась новая идея – создать благоворительный Фонд «Патриот» для Героев Социалистического Труда и Почётных Граждан города Днепропетровска. Владимиру Петровичу понадобилась помощь в составлении учредительных документов, а позже он обратился ко мне с просьбой: кого бы я могла порекомендовать секретарём в Фонд «Патриот». Я сразу вспомнила о Тамаре Валентиновне Загребельной, которая в этот момент очень нуждалась в моральной поддержке. С Тамарой Валентиновной я познакомилась в 1999 году во время подготовки Вечера-встречи женщин-учёных с руководством Днепропетровской облгосадминистрации и Областного Совета, посвящённого Дню 8 Марта. Тогда Тамара Валентиновна работала заместителем начальника Управления по делам семьи и молодёжи Днепропетровской облгосадминистрации и проявила себя доброжелательным, внимательным, ответственным человеком. А теперь она была вне у дел и нуждалась в моральной поддержке. Только я уточнила: «Она будет не секретарём, а исполнительным директором». Предложение Владимира Петровича Тамаре Валентиновне пришлось по душе, она с радостью дала своё согласие. Что особенно важно, что Тамара Валентиновна оказалась на своём месте и не подвела ни меня, ни Владимира Петровича на этой должности.

Однажы, встретившись со мной, Владимир Петрович пригласил меня и Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» на открытие 120-летней библиотеки завода им. Петровского, реставрационными работами которой он руководил с 1997 года.

Благодаря усилиям Владимира Петровича, его личным вложениям, а также с помощью десятка заводов города, бесплатно выделивших краску, ленолиум и другое, был закончен ремонт здания и состоялось открытие библиотеки, на котором и присутствовали женщины-учёные. Я пригласила на эту встречу тех, кто лично знал Владимира Петровича, о его деятельности в комсомоле, партии, науке. Конечно, как всегда, встреча удалась! Весёлый нрав, умение играть на гитаре (а он умел и в своей жизни ему приходилось играть на многих инструментах), петь, его искромётный, неиссякаемый юмор сумели эту встречу сделать незабываемой. Таким Владимир Петрович и остался в памяти женщин-учёных.

Многие знают Владимира Петровича как волевого, мужественного, принципиального человека и руководителя, не боявшегося критики в свой адрес, чётко следующего своим принципам и идеалам, с уважением относившегося к людям.

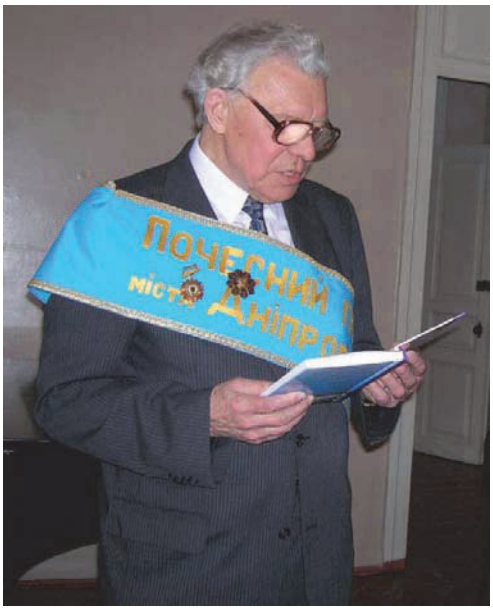

В своём очерке мы хотели показать его морально-нравственные черты, черты Человека умного, талантливого во всём, верного в любви и дружбе, большого патриота Родины.

Владимир Петрович Ошко собственной жизнью, своими делами подтвердил жизненные ценности, которые были определены им ещё в молодости после прочтения книги Джека Лондона «Мартен Иден». И как его любимый герой он написал книгу-трилогию «Как это было», стремясь поделиться с потомками собственным жизненным опытом.

Материалы, которые цитируются в очерке, взяты из книги Владимира Петровича Ошко «Как это было» (3 том. Публицистический роман, 2007 год.)

У Ларисы

Особой популярностью пользовались заседания Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная», которые проводились в офисе Фонда учёных. По оформлению гостиной всё напоминало о вишне: портьеры, обивка стульев, сувениры, салфетки, коробки конфет, чашки, блюдца – всё в вишнёвой цветовой гамме.

Встречи с интересными людьми, творческими коллективами, презентации книг, юбилеи, дни рождения проводились в «Вишнёвой гостиной». За 15 лет произошло много интересных, незабываемых встреч.

У нас в гостях побывали:

квартет **«Славяне»**, состоящий из преподавателей музыкального училища и консерватории г. Днепропетровска

квартет **«Весна»** из Днепропетровской филармонии

С большим интересом прошли презентации книг:

Презнтация книги «Моя озёрка» (автор – Ефименко Григорий Андреевич).

Презентация «Большая книга» (книги, выпущенные издательством «Днепрокнига»). Встреча с Губановой Галиной Фёдоровной.

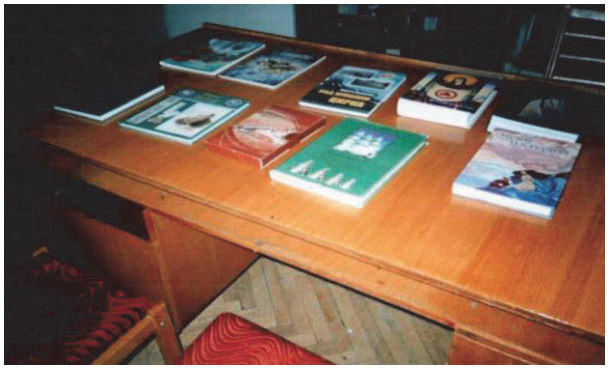

Презентация творчества Алексея Николаевича Полишко, кандидата технических наук, доцента, заместителя проректора по научной работе Днепропетровского национального университета им. Олеся Гончара, автора 42 научных работ и прекрасного поэта.

Презентация книг Платонова Владимира Петровича

Владимир Петрович Платонов – человек, посвятивший свою жизнь, и профессиональную, и трудовую, и творческую, изучению и отражению в своих книгах темы освоения космоса и великим людям, кто посвятил этому свою жизнь. Владимир Петрович каждую свою книгу подавал на наши Областные межвузовские конкурсы на «Лучшие научные, учебные, учебно-методические и художественно-публицистические издания» с дарственной надписью: «Фонду учёных от автора».

«Янгель» в 2-х томах: «Орбиты жизни» и «Создатель оружия выживания». Это первая биография Янгеля Михаила Кузьмича, захватывающий рассказ о драматической судьбе человека, ставшего легендой XX века, страницы жизни гениального конструктора и учёного.

«Макаров» – книга о жизненном пути Макарова Александра Максимовича, яркой Личности в созвездии отечественных ракетостроителей. По сути это первая биография легендарного директора «Южмаша», патриарха отечественного ракетостроения.

«Южное созвездие» в 2-х книгах: «Главные и генеральные» и «Соратники».

Эти книги открывают неизвестные страницы о создателях ракетно-космической техники, жизнь и деятельность которых тесно связана с Украиной. Это попытка собрать «под одной крышей» целое созвездие талантов, открыть много нового даже для тех, кто работал в ракетно-космической отрасли.

Книги, подаренные Владимиром Петровичем Фонду учёных, в нашей факсимильной библиотеке занимают целый раздел «О космосе».

Владимир Петрович – интересный, увлекательный рассказчик, поэтому женщины-учёные с удовольствием приходили на каждую встречу с ним и с огромным интересом и вниманием слушали его рассказы об истории создания каждой книги, о прижизненных встречах с героями этих книг, о поиске и знакомстве с документами, о поездках и многое другое. Поэтому после каждой встречи с Владимиром Петровичем Платоновым женщины-учёные ещё долго не могли расстаться: обсуждали услышанное, делились впечатлениями, так как каждая книга и встреча давали новую информацию о людях, посвятивших свою жизнь служению Родине.

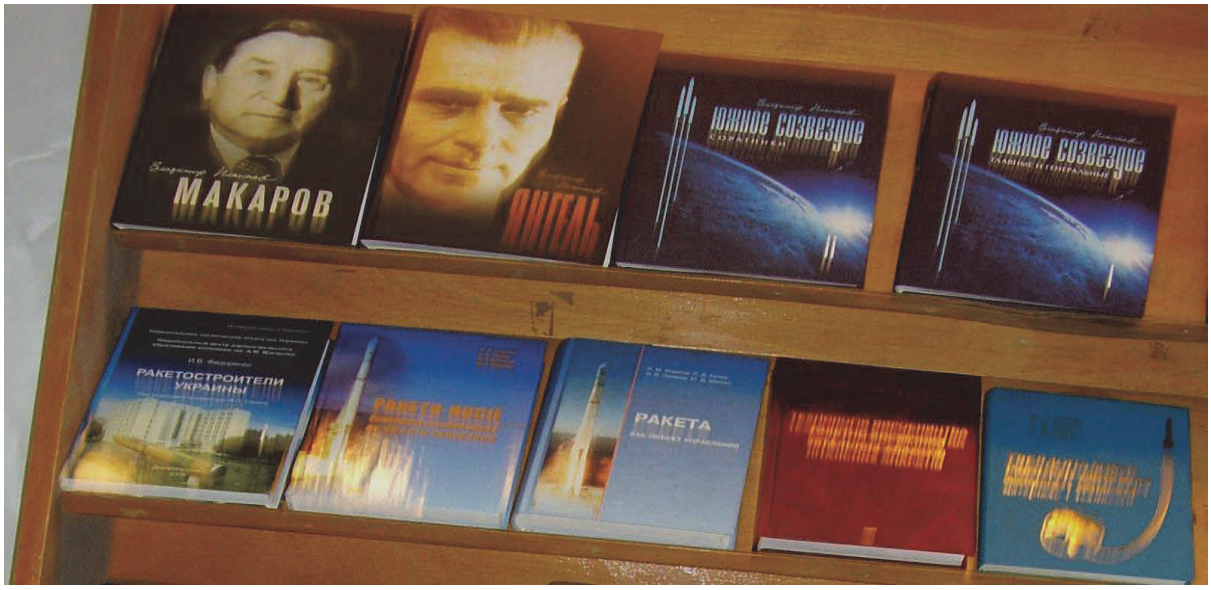

Презентация книги «Мы все немного папуасы» (автор – Несправа Николай)

Протоиерей Николай Викторович Несправа, настоятель Иверского храма в г. Днепропетровске, доктор богословия, доктор философии, профессор Российской Академии Естествознания, член-кореспондент Украинской Академии наук, заместитель председателя синодального отдела религиозного образования, катехизации и миссионерства УПЦ.

С большим интересом женщины-учёные всегда приходили на встречи с отцом Николаем и презентация книги «Мы все немного папуасы» также вызвала большой интерес у них. Эта книга о путешествии в каменный век, в котором до сих пор живут племена загадочной земли Папуа-Новая Гвинея. Через эту книгу отец Николай обращается к нам, живущим на передней линии цивилизации, но зачастую блуждающих в потёмках…

Дни рождения готовились всегда с особым вниманием и теплотой. Женщины-учёные были щедры на добрые пожелания именинникам.

Из Книги отзывов:

«По какому бы поводу мы ни собирались, по традиции, заведенной Ларисой Лукьяновной, которая и на этот раз была инициатором встречи, каждый из присутствующих обратился к имениннику с тёплыми словами.

Но не застолье с пирогами и вином, было главным в нашей встрече. Главное – было общение».

Дорогие мои, добрый вечер.
Дверь распахнута в милый наш дом.
Как прекрасно, что новая встреча
Происходит за этим столом.

Дорогие мои, пусть удача,
Что как синяя птица поёт,
Будет с вами всегда, - не иначе.
Ибо все вы достойны её

Так поднимем бокалы за встречи
И за жизни естественный ход.
Дорогие мои, добрый вечер.
Пусть хорошим окажется год.

У Нины

Нина Фёдоровна Голикова – директор Днепропетровского Дома органной и камерной музыки. Много лет члены Фонда учёных были желанными и частыми гостями в этом Доме – Храме музыки. Наше отношение и чувства любви, признательности и благодарности к Хозяйке этого Дома и к коллективам, которые работали в этом Доме, прекрасно выразил Юрий Полисский в своём стихотворении:

Сегодня миру день чудесный дан:
У дамы, что прекрасна, именины.
Сам Йоганн Бах садится за орган,
Чтобы сыграть в честь Голиковой Нины.

Великий Моцарт дарит в этот день
Волшебное звучанье клавесина,
Чтоб даже малой неудачи тень
Не знала в жизни Голикова Нина.

Влад Галиченко щедро выдаёт
И нам известно, что не без причины,
Слова признательности кодом нот
Оживших струн для Голиковой Нины.

Мы Вам желаем быть такой, как есть.
Талант и ум в Вас слиты воедино.
Сам Президент страны почёл за честь
Сфотографироваться с Голиковой Ниной.

Мы Вам желаем счастья и добра,
Здоровья, творческого вдохновенья.
Пусть завтра будет лучше, чем вчера,
И дарит радость каждого мгновенья.

Пусть будет долгим Вашей жизни путь.
Вас любит искренне наш Фонд научный.
Теперь мы не дадим Вам отдохнуть,
Поскольку с Вами мы отныне неразлучны.

Из Книги отзывов:

«Все на местах. У входа в зал величественная и статная Хозяйка Дома – Нина Фёдоровна Голикова. Я часто вспоминаю её в образе Екатерины II на праздновании юбилея города Днепропетровска. Царица Дома Органной музыки приветствует гостей. Многим она хорошо знакома. Многие из нас часто бывают в этом Храме музыки на прекрасных концертах, которых так много стало за последние годы. Если раньше мы ходили в Органный зал на любые концерты, даже особо не вникая, что нас ожидает, то сейчас мы ходим на «исполнителя». Мне очень приятно видеть, как ширится круг исполнителей этого Дома. Здесь очень много талантливой молодёжи. Никого не может оставить равнодушным ансамбль «Юные виртуозы» под руководством Евгения Фролова. Участники юные, но исполнение прекрасное. А молодой и очень талантливый пианист Артур Никулин! В течение года стал нашим любимцем».

Наши поездки

Женщины-учёные с готовностью откликались на предложения Фонда учёных посетить знаковые места Днепропетровской области.

Экскурсии в Петриковку

Из Книги отзывов:

«Висловлюємо щиру вдячність Панку Федору Савичу за його творчість та пропаганду чудового петриківського розпису. Зичемо здоров'я, творчої наснаги, талановитих учнів і послідовників. Ми всі ще раз переконалися, яка чудова, півуча наша рідна українська мова і який Федір Савич талановитий, не тільки художник, але й педагог і організатор».

Из Книги отзывов:

«Незабутні враження від відвідування музею петриківського розпису і спілкування з великим митцем, Заслуженим майстром народної творчості України Панком Федором Савичем».

Много раз женщины-учёные ездили на экскурсии в Петриковку. И традиционно посещали сельскую хату с прекрасным украинским обедом: украинский борщ, вареники с сыром и сметаной, парное молоко под исполнение прекрасных украинских песен женщинами села. Много приятных и интересных моментов связано с этими посещениями, которые дают возможность увидеть быт украинского села и его традиции.

Нам посчастливилось побывать в юне 2006 года на Дне Петриковки и 315-летия со дня рождения основателя села и последнего казацкого атамана Петра Ивановича Калнышевского.

Праздник вышел очень торжественным. Мы побывали на посвящении в казаки мальчиков, на экскурсии к Белой церкви, которую построил ещё Петр Иванович Калнышевский, на выставке-ярмарке Петриковского декоративного искусства.

Из Книги отзывов:

«Дуже вразили щирі пісні ансамблю «Журавка». Свято, на мій погляд, вдалося на славу. Я дуже пишаюсь тим, що цей самобутній, творчий, екологічно чистий куточок відомий в усьому світі, належить Придніпровській землі і свідчить про її красу і щедрість».

Из Книги отзывов:

«Ми пишаємось тим, що самобутнє мистецтво Петриківського розпису не загубилось, а продовжується і набуває нової творчої сили, про що свідчить існування в селі Петриківка дитячої художньої школи, професійно-технічного училища, художньо-виробничого комбінату, Художнього фонду України. Ми познайомились з роботами видатних петриківських майстрів, спадкоємців кращих традицій Петриківського розпису. Враження щирості, добра і краси залишилось назавжди в наших серцях».

Экскурсия в г. Синельниково на фирму «Золотая амфора»

С огромным интересом наши учёные отнеслись к экскурсии в г. Синельниково в 2007 году на фирму «Золотая амфора».

Много домыслов и рассказов мы слышали об этой фирме и её винах, но то, что мы увидели во время экскурсии, и то, что мы услышали от экскурсовода, перевернуло наше представление об этом предприятии.

Это компактное предприятие нового типа с обслуживающим персоналом 150 человек. Нам показали цеха с новеньким импортным оборудованием и рассказали об основных технических процессах переработки сырья, которое фирма получает со своих виноградников в Крыму. Конечный продукт – сортовые и купажные вина (от сухих до десертных) – производят из натурального сырья как по международным технологиям, так и по отечественным.

Во время дегустации вин мы узнали о способах получения каждой марки вина, о том, что продукция фирмы «Золотая амфора» в настоящее время пока была представлена только на выставках Украины, но уже отмечена дипломами и медалями.

Мы выразили благодарность устроителям этой экскурсии и пожелали им побед на международных выставках.

Поездки в село Приют

Крепкая дружба на протяжении десятилетий связывает мою семью с семьёй Ивана Андреевича и Любовь Дмитриевны Бобро, жителей села Приют Магдалиновского района Днепропетровской области.

Теперь, в настоящее время, в семье Бобро – 3 дочери (Ирина, Оксана, Валерия), три зятя (Василий, Семён, Василий) и пять внуков.

Семья Бобро – это: Любовь Дмитриевна – учитель географии в местной школе; Ирина Ивановна – учитель русского языка и литературы, учитель музыки, художественный руководитель в сельском Доме культуры и художественный руководитель на протяжении 20-ти лет ансамбля «Надвечір'я»; Оксана Ивановна – учитель украинского языка и литературы, Валерия Ивановна – учитель химии и биологии; Иван Андреевич – директор сельского Дома культуры, который он сам строил, оборудовал и вёл в нём и селе огромную культурно-просветительскую работу.

Дом культуры и сельская школа объединены общей интересной, насыщенной жизнью.

Ирину Ивановну Бобро (теперь Шипка) я часто приглашала на встречи в «Вишнёвой гостиной», а её ансамбль «Надвечір'я» – на большие встречи в Доме учёных, посвящённые разным датам и событиям.

И естественно, что на протяжении 15 лет наши учёные много раз бывали в разные времена года в гостях у жителей, учителей, детей села Приют.

Из Книги отзывов:

«Село Приют. Сегодня здесь особый день – в гости к преподавателям и ученикам сельской школы приехала делегация Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. В составе делегации доктора и кандидаты наук, композиторы, поэты, актёры, меценаты, общественные деятели. Приехали не с пустыми руками: 700 книг художественной литературы пополнят теперь школьную библиотеку.

Гостей сердечно встретили: влюблённая в историю села председатель Приютского сельского совета – Виктория Яковлевна Пивень; учитель информатики, директор школы, талантливый педагог – Анатолий Петрович Проказюк; заведующий районным отделом культуры – Виктор Иванович Золоторог; одарённые энтузиасты – преподаватели Ирина Ивановна Шипка, Валерия Ивановна Хоменко, Наталья Ивановна Проказюк; руководитель сельского Дома культуры – Иван Андреевич Бобро; бывший преподаватель истории, проработавший 25 лет директором школы, летописец истории села Приют – Иван Михайлович Яценко, а самое главное и трогательное – ученики сельской школы.

После искренних приветствий гостей пригласили на экскурсию по школе. Мне особенно было интересно посмотреть, что же представляет собой сельская школа в 21 веке в моей стране.

Когда я ехала в эту школу, то готова была увидеть в библиотеке пустые книжные полки. Но ничего подобного! В аккуратной школьной библиотеке 4,5 тысячи художественных книг и 1,5 тысячи учебников. Сейчас Украина отмечает 150-летие нашего земляка Д.И. Яворницкого. В библиотеке я увидела прекрасный стенд с книгами, посвящёнными этой дате.

Порадовала и выставка книг о нашем крае. Среди них и великолепное последнее издание о художественном музее г. Днепропетровска. Школа живёт интересной жизнью. В коридорах – фотографии о разных праздниках, проводимых в школе.

Есть в школе и компьютерный класс, правда, в нём всего 7 компьютеров. Информатику ведёт директор школы – Проказюк Анатолий Петрович, с огромной заботой и волнением говоривший о проблемах компьютеризации школы. Во всём селе Приют жители имеют только 5 компьютеров. Один из них у директора школы.

Мы, окружённые жителями села, идём к обязательному, священному месту в наших украинских сёлах – памятнику погибшим односельчанам. Возлагаем цветы. Нас сопровождает и ведёт экскурсию директор Дома культуры – Иван Андреевич Бобро. Фамилия погибшего отца Ивана Андреевича тоже увековечена на мемориале.

Иван Андреевич ведёт нас в Дом культуры. Небольшая экскурсия в фойе. Бобро Иван Андреевич нашёл у своих односельчан фотографии разных лет. Увеличил их. И теперь с гордостью рассказывает о разных годах жизни села и односельчан.

А в клубе нас ожидал концерт ансамбля «Надвечір'я». Этот ансамбль немолодых женщин. Из девяти – пятеро работали доярками около 40 лет. Есть среди них и Герой Социалистического Труда. Руководит ансамблем дочь Ивана Андреевича Бобро – Ирина Ивановна Шипка.

Рубашки-вышиванки на каждой из участниц – это тоже заслуживающие внимание работы. Кто вышивал сам, кому – кума, как сказали они. Подарок от участников концерта – хлеб-соль на рушнике – преподнесли своему земляку Поповскому Анатолию Михайловичу, доктору филологических наук, профессору Днепропетровского государственного Университета внутренних дел. Подарок ему вручала внучка Ивана Андреевича Бобро – Алина. В честь Анатолия Михайловича была исполнена песня «Біла хата». В селе ещё сохранилась хата его родителей.

Концерт вели молодые, красивые дочери Ивана Андреевича – Ирина Ивановна и Валерия Ивановна, учительницы местной сельской школы. Активный участник многих мероприятий Фонда учёных, очаровательная директор фирмы «Чарівниця» – Раиса Анатольевна Пантелеймонова не удержалась и в этот раз от подарков. Руководитель ансамбля получила в подарок красивый голубой шарф. А концерт продолжается. На сцене гости – замечательное трио. Поэт, кандидат технических наук, Заслуженный изобретатель Украины – Юрий Давидович Полисский написал стихи. За пианино – кандидат химических наук – Рязанова Оксана Ивановна. Она же – композитор, написавшая на слова Юрия Давидовича Полисского музыку. Исполняет песню авторов «Моя Украина» – заслуженный артист Днепропетровского театра им. Т.Г. Шевченко – Постолака Николай Трофимович. Конечно, не всё так просто в сельском клубе. Здание клуба нуждается в ремонте. Оно зимой не отапливается. Замёрзли и зрители, и участники концерта. Над сценой висит плакат старых времён: «Сила партии в единстве с народом». В то, доперестроечное время, не надо было уточнять, какая партия. А, может быть, и сейчас найдётся партия, которая «будет в единстве с народом» и поможет решить задачи клуба, школы и села? И всё же, благодаря энтузиастам села, жизнь в нём не замерла. В клубе часто проводятся вечера, концерты, дискотеки. Их участники, в основном, дети жителей села, живущие в городе, но приезжающие на субботу и воскресенье домой к родителям.

Нас всех пригласили на украинский борщ. На столе был не только борщ, но и украинские вареники с творогом, разные соления, приготовленные участниками ансамбля: квашеный арбуз, солёные помидоры, солёный и фаршированный перец, традиционная украинская тыква. В глиняных расписанных кувшинах стоял компот. Кое-что к общему столу привезли и гости. Но не это было главным. Главным было непринуждённое искреннее общение. За столом все взрослые участники встречи, и хозяева, и гости, пели украинские песни. Звучали песни и в исполнении нашего замечательного артиста Постолака Николая Трофимовича, и кандидата наук, доцента Национальной металлургической академии Украины – Заболотного Михаила Борисовича, стихи в исполнении кандидата технических наук Юрия Давидовича

Полисского и доктора филологических наук, профессора Днепропетровского государственного университета внутренних дел – Анатолия Михайловича Поповского, и, конечно же, замечательные песни в исполнении ансамбля «Надвечір'я». Песенникам аккомпанировали Золоторог Виктор Иванович и Шипка Ирина Ивановна.

В заключение – фотография на память. А песни продолжают звучать в школе. И напоследок – «Ще не вмерла Україна». Это был праздник для всех!»

Тыр Светлана Гавриловна
кандидат химических наук, доцент НМетАУ, член Фонда учёных

Конечно, все стороны деятельности Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» за 15 лет Фонда учёных и всех, кто принимал активнейшее участие в его работе охватить, рассказать и показать невозможно. Каждая встреча женщин-учёных привносила разнообразие в их жизнь. Они имели возможность душевно отдохнуть, пообщаться с коллегами, поделиться сокровенными мыслями, новыми идеями.

На последующих страницах книги читатели имеют возможность познакомиться с женщинами-учёными, кто откликнулся на наши предложения принять участие в создании книги «Время, События, Люди». Ещё раз можете убедиться, какой талантливый народ – женщины-учёные.

«Вишнёвая гостиная»

Директор Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» -

Голикова Нина Фёдоровна - 530

Оргкомитет Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная»:

1. Багрова Инна Васильевна - 536
2. Горовая Алла Ивановна - 538
3. Дубоссарская Зинаида Михайловна -543
4. Ковалёва Ирина Фёдоровна - 545
5. Куцова Валентина Зиновьевна - 547
6. Луковская Ольга Леоновна - 550
7. Новицкая-Усенко Людмила Васильевна - 556
8. Спиридонова Ирина Михайловна - 559
9. Чёрная Валентина Ивановна - 562
10. Чухриенко Неонила Дмитриевна - 567

Члены Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная»:

1. Андрюшина Любовь Леонидовна - 571
2. Архиреева Валентина Александровна - 574
3. Бандур Валентина Ивановна - 579
4. Барна Тамара Владимировна - 584
5. Бессараб Елена Николаевна - 586
6. Власова Татьяна Ивановна - 591
7. Галацкая Валентина Леонидовна - 593
8. Деркач Лидия Николаевна - 595
9. Дзяк Людмила Антоновна - 598
10. Дуплищева Ольга Михайловна - 600
11. Евсеева Галина Петровна - 604
12. Ершова Нина Михайловна - 605
13. Калинина Наталия Евграфовна - 607
14. Камкина Людмила Владимировна - 609
15. Кисилёва Ольга Михайловна - 610
16. Комарова Екатерина Владимировна - 612
17. Кравчуновская Татьяна Сергеевна 614
18. Крыжановская Инна Илларионовна - 616
19. Манько Тамара Антоновна - 618
20. Одинцова Людмила Михайловна - 619
21. Павлова Валентина Андреевна - 621
22. Перцева Татьяна Алексеевна - 622
23. Пронь Людмила Владимировна - 624
24. Тверская Людмила Владимировна - 625
25. Титова Тамара Михайловна - 628
26. Топюк Лидия Матвеевна - 645
27. Трофимова Вера Артёмовна - 647
28. Тыр Светлана Гавриловна - 649
29. Хмель-Дунай Галина Николаевна - 654
30. Холод Елена Григорьевна - 656
31. Чередниченко Людмила Антоновна - 659
32. Черкашина Людмила Константиновна - 658
33. Шабанова Юлия Александровна - 662
34. Шаповалова Оксана Михайловна - 670
35. Швыдько Анна Кирилловна - 672
36. Шипка Ирина Ивановна 674
37. Шпанковская Нина Григорьевна - 677
38. Щербакова Ольга Валерьевна - 687
39. Шпаковская Татьяна Андреевна - 689

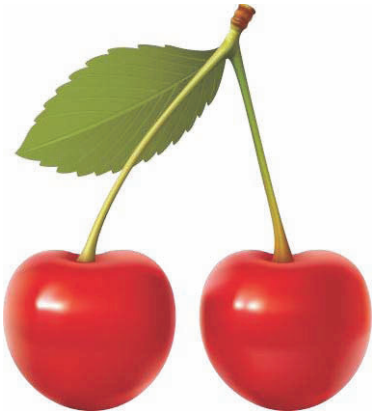

Голикова Нина Фёдоровна

Директор, художественный руководитель Дома органной и камерной музыки, заслуженный работник культуры Украины

Днепропетровский Дом органной и камерной музыки несёт эстафету молодой органной культуры в жанре музыкального искусства Украины в мировой простор XXI века. В современной суетной и, к сожалению, часто бездуховной жизни важно сохранить традиции духовности, носителями которых является Орган – инструмент, насчитывающий более чем 2000-летнюю историю. Очень важно приобщить к этим ценностям новые поколения жителей Украины. Именно творческая индивидуальность Дома органной и камерной музыки, разнообразие его репертуара, исполнительство профессиональных музыкантов привлекло к нему внимание Днепропетровской учёной интеллигенции.

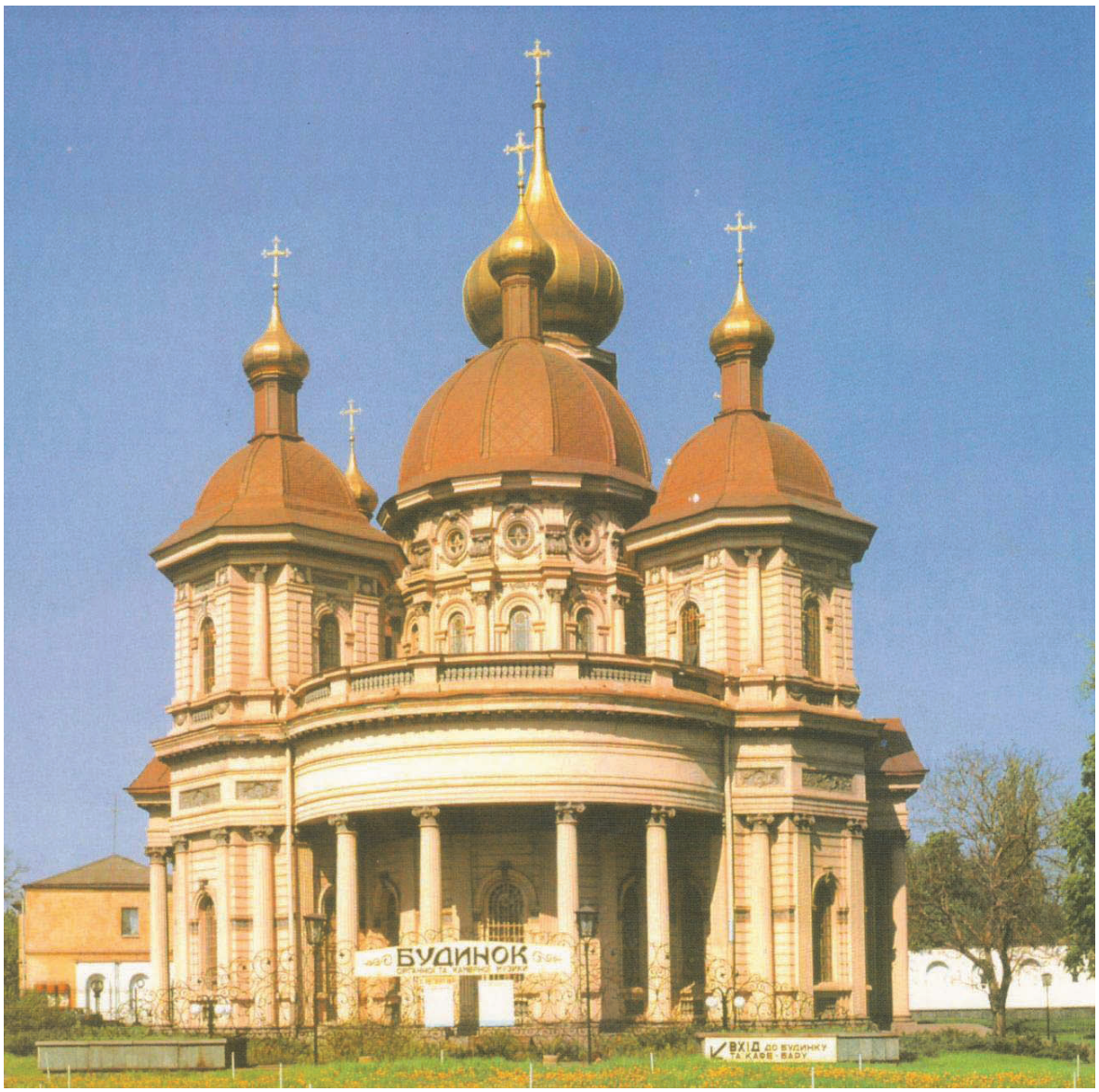

Дом органной и камерной музыки

Звание «Заслуженный работник Украины» Н.Ф. Голиковой присвоено президентом Л.Д. Кучмой

В конце 1997 года, в не самое лёгкое время для учёных Днепропетровщины, в мой кабинет вошла подвижная, энергичная, небольшая ростом, приятная женщина. Представилась – Лариса Лукьяновна Чередниченко, генеральный директор общественной организации «Фонд социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей». Надо сказать меня несколько удивило, чем я могла поддержать или помочь учёным? Наша беседа длилась более двух часов, я узнала от Ларисы Лукьяновны, что сегодня настали не лучшие времена для ученых и их семей, необходима музыкальная и культурно-просветительская направленность для поднятия их духа, настроения, общение через наши организации – Фонда и Дома органной и камерной музыки. Меня глубоко тронула жизненная энергия, желание и заинтересованность этой удивительной женщины, готовой оказать поддержку, помощь и заботу семьям ученых. Мы наметили планы на перспективу и усердно приступили к совместной деятельности в этом направлении. И, надо сказать, не безуспешно. В течение 15 лет Дом органной и камерной музыки стал для многих центром общения, местом, где находили понимание, хорошее настроение, вдохновение и, что отрадно, возросло количество слушателей из числа детей и молодежи.

Для меня примером умного и мудрого подхода к совместным программам наших организаций Науки и Культуры явилась Лариса Лукьяновна. Опытный педагог, демократичный человек, умеющий найти подход, решение и правильно оценить ситуацию. Я удивлялась, откуда столько сил у нее? Как этой энергии хватает на всех, кто попадает в круг ее общения? А круг этот, надо сказать, очень широк. На месте она просто сидеть не умела, да и не научилась до сих пор. Все время куда-то спешит, бежит, ведь еще так много надо успеть сделать, так много узнать нового и интересного.

Многократно организовывали с ней и с удовольствием встречались на мероприятиях для студенческой молодежи, выступлениях музыкальных ансамблей Дома органной и камерной музыки перед учеными-юбилярами или на праздновании памятных дат, презентациях выпуска научных изданий книг не только известных ученых, но и начинающих свой путь в науке молодых учёных.

225-летие города Днепропетровска. Императрица Екатерина II (Н.Ф. Голикова) с мером г. Днепропетровска И.И. Куличенко

Отмечали Дни науки, Дни женщин-учёных, приуроченных 8 марта, годовщины со дня образования Фонда. Также проводились лекции-концерты для детей и внуков учёной интеллигенции по абонементному циклу, были проведены тематические абонементы: «Классика – это классно», «Девять веков органа», «Сердце музыке причастно», «Преклоняясь перед гением», «Любовь поэта» и многое другое. Проводимые музыкальные встречи давали возможность слушать прекрасную музыку композиторов-классиков: И.С. Баха, Г. Генделя, Д. Букстехуде, Р. Шуберта, Ф. Листа, Ф. Мендельсона, Ф. Шопена, М. Дюпре, П.И. Чайковского, С. Рахманинова, А. Вивальди, отечественных композиторов: М. Скорика, Е. Станковича, Л. Дычко, В.Сильвестрова и многих других великих сочинителей музыки. Ученые и члены их семей имели возможность посещать ежегодные фестивали «Апрель музыкальный», декабрьские вечера «Музыка при свечах».

Ансамбль «Юные виртуозы» - постоянные участники всех мероприятий Фонда

Не счесть выездных концертных программ для детей, пенсионеров, на клубные мероприятия «Вишневой гостиной» Фонда ученых, на семинары, конференции, проводимые с участием Фонда, на отчетные встречи. Даже ездили совместно с Ларисой Лукьяновной на опытные участки агроуниверситета. Помогали собирать огурцы, помидоры, фрукты, делали томатный сок и развозили по домам многих ученых-пенсионеров. Агрономы-ученые с удовольствием делились такой продукцией с больными и престарелыми.

Генеральный директор Фонда Л. Л.Чередниченко поздравляет с юбилейной датой коллектив Дома органной и камерной музыки

Выступление ансамбля ДОКМ
на Вечере камерной музыки в Доме учёных

Также нашли возможность установить в офисе Фонда старенькое фортепиано, отремонтировать, настроить его и в минуты отдыха слушать живую музыку. У многих ученых в домах есть фортепиано. Для их настройки, по просьбе Ларисы Лукьяновны, мною направлялся музыкальный мастер-настройщик. Все это делалось искренне и безвозмездно, от всей души и сердца.

В начале нашей совместной деятельности Лариса Лукьяновна предложила мне выйти вместе на заседание Совета ректоров. В то время возглавлял Совет ректор НГУ Геннадий Григорьевич Пивняк. Мне дали возможность выступить перед ректорами, где и было принято решение об абонементных циклах концертов классической музыки для студенческой молодежи. Остались в памяти у меня слова, так мудро сказанные Геннадием Григорьевичем Пивняком: «Уважаемые коллеги! Нам необходимо приучить наших студентов – будущих специалистов и интеллигенцию Украины - к великому музыкальному искусству. Будет хорошо, если, кроме образования, они за время учёбы в наших вузах станут и культурно образованнее – через классику всех времён и народов». Тем самым Совет ректоров поддержал идею совместных усилий, направленных на приобщение студентов к посещению концертных залов. На совместных семинарах, конференциях ученых по гуманизации молодого поколения обязательно участвовали члены Фонда, а также приглашались творческие исполнители.

Ансамбль украинской музыки и песни
после концерта для Фонда учёных

Обмены мнениями и предложениями, выступления с музыкальными номерами как-то сближали, обращалось внимание на упущенные моменты культурных мероприятий, на отношение к культуре в целом. Возглавлял семинары кандидат философских наук доцент Пашков Федор Федорович.

Совместными стараниями, не смотря ни на что, мы положили начало целой программе действий по социальной помощи, поддержке учёным и их семей. Работа в этом направлении продолжается. Поэтому мне хотелось ещё раз подчеркнуть не только усилия генерального директора Фонда Чередниченко Ларисы Лукьяновны, но и авторитетную значимость самого Фонда, как общественной организации. Фонд вбирает в себя все новые и новые социально-полезные опыты, не имея при этом государственного финансирования. Средства на поддержку Фондом ученых и их семей вообще не закладываются в бюджет.

Все мероприятия проводятся благодаря добрым отношениям всех: от ректоров до чиновников, от общественных до профессиональных организаций культуры, вузовской администрации. Постоянное изыскание средств для продуктивной работы Фонда иногда приводит к ослаблению желания активно действовать. Даже такие мелочи, как писчая бумага, фото и рекламная продукция, канцтовары все время надо доставать через «помогите!». Надо отдать должное Ларисе Лукьяновне – сама достает, помогает другим направо и налево. Не любит, чтобы люди об этом знали. В душе я ее называю «негромкое добро», потому что она немало сделала хорошего для процветания Фонда. Спасибо ей за любовь к делу, любовь к людям, к искусству.

И.С.Бах «лично» открывал международный Баховский фестиваль в городе Днепропетровске

Хорошо, что эта книга посвящается 15-летию Фонда учёных. Она станет историческим явлением в деятельности Фонда. Это издание выпустить в свет «Сам Всевышний велел» - Фонд учёных этого достоин. Я счастлива, что внесла частичку своих усилий на «духовную подзарядку» и обеспечение нормальной жизни учёных Днепропетровщины и их семей. Мне нравится общение и благожелательная атмосфера, царящая в Фонде, среди элиты нашего общества. Считаю за честь знать многих и уважаю их за гармонию бытия. Случайно ничего в жизни не бывает. Когда вдруг возник вопрос о передаче здания Дома органной и камерной музыки (бывший собор) религиозной организации первым на защиту вместе с творческим коллективом ДОКМ встал Фонд учёных, признавая, что власти области наносят непоправимый ущерб по культурному пространству г. Днепропетровска, его политическому престижу. Фонд учёных помог со сбором подписей, распространением информации, организацией митингов. К сожалению власти старательно уходят от диалога с общественностью. Фонд учёных – это достойный пример солидарности за сохранение культурной среды и общественной самозащиты г. Днепропетровска в пользу величественного Органа. Как сказал поэт:

Профессор А.И. Горовая после концерта благодарит Веронику Лемишенко – арфистку из г. Москва

«Поёт орган, зовёт и любит…
В краю, где люди ценят труд,
Средь труб Петровки его трубы
Гимн Человеку пропоют!

Они любую душу тронут,
И нас в блаженный мир зовя,
Возьмут аккордами гармоний
Всю нашу боль лишь на себя».

Члены клуба «Вишневая гостиная» на поздравлении юбиляра

На заседании Клуба женщин-учёных «Вишневая гостиная» в Доме органной и камерной музыки

Есть такое выражение – «второй Дом». Похоже, что для организаторов-общественников Фонд учёных стал основным Домом, ведь здесь они вместе проводят много времени. Эгоистические люди в Фонде учёных долго не задерживаются. Здесь, как я уже выразилась, царят понятия «благожелательность», «благородство», «понимание» и «внимание». Среди интеллигентных, высоконравственных людей, с которыми я общалась, восхищалась их гением особо хочу выделить профессора В.И. Массаковского (прекрасно играл на рояле, знал наизусть классические произведения великих композиторов), А.И. Горовую (слушала в её исполнении невероятное количество стихов авторов прошлого и современности), Л.В. Новицкую-Усенко (постоянного слушателя классических концертов), Г.Г. Пивняка и его семью (вместе с внуками увлекаются музыкой, театром, оперой). Отдельно преклоняюсь Ларисе Лукьяновне Чередниченко, её разуму, терпению, благородству.

15 лет сотрудничества переросло в дружбу, теплые, сердечные отношения. Поздравляю всех научных деятелей прошлых и настоящих лет, их семьи с юбилейной датой образования «Фонда социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей». Пусть то «негромкое добро», посетившее вас, останется в ваших сердцах навсегда. Желаю и в дальнейшем помнить, что музыка объединяет и делает нас лучше!

Багрова Інна Василівна

Доктор економічних наук, професор кафедри економіки промисловості і організації виробництва Національного гірничого університету, дійсний член Академії Економічних наук України і Української Академії інформатики.

Автор 280 наукових і методичних праць.

Нагороджена: медаль «Ветеран праці» (1983 р.), Почесна Грамота Міністерства Освіти України (1998 р.).

.

Багрова Інна Василівна народилась 01.06.1938 р. у місті Кіровоград (Україна).

У 1960 році закінчила Дніпропетровський гірничий інститут за фахом інженер-економіст.

У 1967 році стає кандидатом економічних наук, а у 1992 році – доктором економічних наук.

Загальний стаж роботи Інни Василівни – 52 роки (з 1960 року по теперішній час), з них науково-педагогічний стаж – 48 років (з 1964 року по теперішній час).

Педагогічна діяльність. Багрова І.В. викладала більш ніж 25 навчальних дисциплін, основними з них є: економіка праці, нормування праці, економіка підприємства, міжнародна економічна діяльність України, організація виробництва, управління та планування на підприємстві тощо.

Наукова діяльність. Основні напрямки наукової діяльності Багрової І.В.: розробка теоретичних, науково-методичних та практичних проблем формування та використання трудового потенціалу України; проблеми праці на макро- та мікроекономічних рівнях (використання трудових ресурсів, соціально-економічні засади демографічної політики, соціальний розвиток регіонів, зайнятість населення, проблеми ринку праці й гуманізації праці, проблеми праці та побуту жінок при сумісництві демографічної, професійної та соціальної ролей); соціально-економічні проблеми науково-технічної революції (в т.ч. відтворення кваліфікованих кадрів в умовах НТР); ефективність інвестицій; проблеми маркетингу, зовнішньоекономічної діяльності тощо.

Багрова І.В. є керівником наукової школи з проблем: гуманізації праці жінок, зайнятості населення у крупних містах (на прикладі Дніпропетровська), підвищення ефективності роботи підприємств (зокрема у промисловості) в умовах ринку.

Є науковим керівником аспірантів за фахом 08.06.01 і 08.02.03, та членом спеціалізованих Вчених Рад по захисту дисертацій Д 08.084.04, К 08.120.01, Д 26.150.02 (1993-1998 рр.), К 08.05.01 (1995-2000 рр.), Д. 08.080.01 (з 2003 р. по теперішній час).

Публікації. Багрова І.В. опублікувала більш ніж 280 наукових і методичних праць, в тому числі: індивідуальна монографія "Жіночий труд: соціально-економічні проблеми" (1983 р.); має підручник "Зовнішньоекономічна діяльність підприємств" (2002 р.), навчальні посібники: "Нормування праці" (2002 р.), “Організація виробництва на підприємстві” (2003 р.), «Міжнародна економічна діяльність України» (2004 р.), «Економічний аналіз» (2006 р.).

Громадська діяльність: Багрова І.В. – громадський консультант з питань праці та соціально-демографічного стану Комісії Верховної Ради УРСР з праці та побуту жінок, материнству та дитинству (1975-1991 рр.), консультант з економічних питань Комісії Верховної Ради УРСР з проблем та побуту жінок, охорони материнства та дитинства (1975-1994 рр.), брала участь у тематичному прийомі Президента України Л.Д. Кучми з питань жінок і дітей в Україні (1994 р.), у слуханнях Верховною Радою України проблем поліпшення стану жінок у сфері праці, захисту материнства та дитинства (1995 р.), у засіданні Євро-Форуму "За демократію і солідарність" та комісії з прав

людини Верховної Ради України (1997 р.), активний член суспільних організацій «Спілка жінок України» та «Жінки за майбутнє» з розробки питань поліпшення соціально-економічного стану жінок, материнства та дитинства, експлуатації жіночої та дитячої праці, брала участь у розробці державної програми підготовки кваліфікованих кадрів (1998 р.). Протягом трудової діяльності займалася розробкою планів соціально-економічного розвитку м. Дніпропетровська (1973 р. та 1982 р.), м. Луганська (1975 р.), програмою скорочення ручної праці в Україні (1973 р.), розробкою теорії зайнятості та впливаючих на неї факторів, удосконаленням розрахунків балансу трудових ресурсів на рівні Держплану УРСР та використання робочої сили у містах з урахуванням статі працездатного населення.

Суспільний внесок: особливу важливість для суспільства в цілому є розробки Багровою І.В. теоретичних засад та практичних рекомендацій щодо розвитку соціально-економічних відносин відтворення поколінь між сім'єю та суспільством, формуванню та використанню потенціалу України, стану праці та її гуманізації, побуту та вільного часу жінок, подолання соціальної беззахисності жінок на ринку праці в Україні. Її дослідження дозволяють дійти висновку про беззаперечне прагнення сучасних жінок до професійної кар'єри, з одного боку, та до рівноможливої зайнятості вихованням та господарчим обслуговуванням дітей (будь-якого віку) як батьком, так і матір'ю без шкоди для дитячого виховання. Наслідком таких досліджень став ряд законодавчих ініціатив, зокрема, за результатами наукових праць було поставлено перед Урядами СРСР та України питання про гуманізацію жіночої праці, зокрема, надання матерям пільгових режимів праці (неповного робочого дня, неділі, гнучкого графіка праці), що було внесено до законодавства про працю (до КЗпП). Перед Комітетом по труду та зарплаті РСРС було поставлено питання про надання жінкам-матерям оплачуваної відпустки до 3-х літного віку дитини (що обґрунтовано у доктрині її докторської дисертації), або за рішенням сім'ї - батьку дитини, чи тим родичам, які фактично доглядають за дитиною (якщо мати не бажає переривати свою професійну діяльність). Такий Закон було внесено у 1991 році у склад КЗпП у СРСР. Закон, що надає батьку рівне з матір'ю право на декретну відпустку (розроблений за рекомендацією Багрової І.В.) було прийнято у Росії (1992 р.), а у 2006 році і Верховною Радою України в Кодекс законів про працю було внесено відповідне доповнення до статті 179. На прийомі у Президента України Л.М. Кучми з проблем поліпшення стану жінок в Україні (1994 р.) Багрова І.В. виступила вперше з постановою про вирішення питань припинення експлуатації дитячої праці й гуманізації жіночої праці. На засіданні Євро-Форуму «За демократію і солідарність» та Комісії з прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин Верховної Ради України на тему «Права жінок – права людини» вперше підняла питання щодо проблем дискримінації жінок в Україні.

Сімейний стан: Багрова І.В. одружена, має сина, невістку та онука.

В свій вільний час полюбляє читати (серед її вподобань вітчизняна поезія та проза), прогулянки містом, подорожі країнами світу, малювання та класичну музику, займається проектно-дизайнерським оформленням приміщень.

Багрова І.В. відомий в Україні та за її межами вчений, автор багатьох праць, які відрізняє оригінальність поглядів, глибина теоретичних узагальнень й практична спрямованість.

Й на сьогодні Інна Василівна бере активну участь у багатьох міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях й семінарах. Незважаючи на складнощі, що виникають на шляху вченого і педагога, вона зберігає високу творчу активність, наукову принциповість та високе почуття відповідальності, активно продовжує наукові дослідження з майбутніми науковцями – кандидатами економічних наук.

Горова Алла Іванівна

Доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри екології Державного ВНЗ "Національний гірничий університет".

Член Національної комісії з радіаційного захисту населення Верховної Ради України, академік Української екологічної академії наук, Міжнародної академії фундаментальних основ буття та Міжнародної академії аграрної освіти.

Автор понад 300 наукових та методичних робіт, з них: 3 монографії, 10 учбово-методичних робіт, 5 авторських свідоцтв, 6 патентів.

Під її керівництвом захищено 5 кандидатських дисертацій.

Відмінник науки і освіти України, відзначена Подяками Президента України, Національної комісії з радіаційного захисту населення ВР України, голови Дніпропетровської облдержадміністрації, а також Почесними грамотами – Міністерства освіти та науки України, Національної академії наук України, Обласного управління освіти держадміністрації та Обласної Ради, Почесними Дипломами НГУ, грамотами Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей за перемоги в Конкурсах «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Народилась 11 травня 1938 р. у місті Дніпропетровську.

У 1956 році вступила до Московської сільськогосподарської академії ім. К.А. Тімірязєва, яку закінчила у 1961 році з відзнакою та отримала кваліфікацію – вчений агроном.

У 1969 році під керівництвом професора Л.А. Христевої виконала і захистила кандидатську дисертацію на тему "Вплив фізіологічно-активних речовин на мітотичну активність меристематичних клітин, стан нуклеїнових кислот та ростові процеси у рослин". Успішному виконанню та захисту дисертації сприяло стажування в провідних наукових центрах СРСР – Ленінградському науково-дослідному Інституті цитології та генетики академії наук СРСР; Ленінградському державному університеті, а також Інституті цитології та генетики Сибірського відділення академії наук СРСР.

У 1970 році отримала науковий ступінь кандидата біологічних наук.

У 1984 р. успішно захистила докторську дисертацію на тему "Роль фізіологічно-активних речовин гумусового походження в адаптації рослин до дії іонізуючої радіації та пестицидів" та отримала науковий ступінь доктора біологічних наук. Після захисту дисертації працювала в Дніпропетровському державному сільськогосподарському інституті, Дніпропетровській державній медичній академії, Дніпропетровському державному університеті, Інституті проблем природокористування та екології НАН України.

Професор Горова А.І. в робочому кабінеті на кафедрі екології

У 1998 р. починає працювати в Національному гірничому університеті. У 2001 р. отримала вчене звання професора кафедри екології і стає її завідувачем.

Основними напрямками наукової діяльності проф. Горової А.І. є дослідження молекулярно-генетичних механізмів дії природних фізіологічно-активних гумінових сполук в нормальних та екстремальних умовах (іонізуюче випромінювання, пестициди та важкі метали) та обґрунтування їх застосування в сільському господарстві та медицині для підвищення стійкості живих організмів, а також для рекультивації порушених ґрунтів.

В результаті багаторічних досліджень розроблено методологію соціо-екологічного моніторингу, яка включає оцінку екологічного стану об'єктів навколишнього середовища та здоров'я населення із застосуванням цитогенетичних методів біоіндикації.

Горова А.І. підготовувала 5 кандидатів біологічних наук: Кулік А.Ф., Огінова І.О., Скворцова Т.В., Клімкіна І.І. та Павличенко А.В.

Під керівництвом проф. Горової А.І. були розроблені методичні рекомендації "Обстеження та районування території за ступенем впливу антропогенних чинників на стан об'єктів довкілля з використанням інтегральних цитогенетичних методів", які після проходження санітарно-гігієнічної регламентації були затверджені наказом МОЗ України № 116 від 13.03.2007, а також рекомендовані Міністерством освіти і науки України для використання у навчальному процесі (лист №14/18.2-510 від 27.02.2006 р.).

На теперішній час вона є керівником дисертаційних робіт 3 аспірантів, 6 пошукувачів та 2 докторантів.

Горова А.І. є академіком Української екологічної академії наук, Міжнародної академії фундаментальних основ буття та Міжнародної академії аграрної освіти (м. Москва), а також членом Міжнародних наукових товариств – з цитогенетики, ботаніки, фізіології рослин, екології, ґрунтознавства, а також гумінових сполук та торфу.

Вона є членом Національної комісії з радіаційного захисту населення Верховної Ради України та науково-методичної комісії МОН України, експертом ДАК за напрямом "Екологія та охорона навколишнього середовища". Працює в двох спеціалізованих вчених радах з захисту дисертацій в ДУ "Інститут гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзєєва АМН України" та Наукового центру радіаційної медицини АМН України.

Головними досягненнями науково-дослідної діяльності професора Горової А.І. є:

- Концепція екологічної безпеки гірничо-металургійного комплексу як основа сталого розвитку України;
- Методологія еколого-соціального моніторингу територій з різним рівнем техногенного навантаження;
- Методичні рекомендації "Обстеження та районування території за ступенем впливу антропогенних чинників на стан об'єктів довкілля з використанням цитогенетичних методів", затверджені МОЗ та МОН України;
- Підручник "Моніторинг довкілля", рекомендований МОН України;
- Методологія застосування природних адаптогенів для зменшення та попередження негативного впливу гірничої промисловості на екологічні системи та організм людини.

Результати багаторічних досліджень доповідалися на Міжнародних конференціях та конгресах в Україні, Росії, Болгарії, Чехії, Франції, Угорщині та ін.

Науково-педагогічний стаж А.І. Горової становить 45 років.

Плідна праця Горової А.І. відзначена нагрудним знаком МОН України "Відмінник науки і освіти" та медаллю "Medal of Honor" American Biographical Institute's, Подяками Президента України, Національної комісії з радіаційного захисту населення ВР України, голови Дніпропетровської облдержадміністрації, а також Почесними грамотами – Міністерства освіти та науки України, Національної академії наук України, Обласного управління освіти держадміністрації та Обласної Ради, Почесними Дипломами НГУ.

Ім'я Алли Горової внесено до Біографічних енциклопедичних довідників, виданих в Україні та США: "Жінки України", "Імена України" та "Хто є хто в Україні", "Науковці України – еліта держави".

Улюбленим висловом Алли Іванівни є *"Не скупись робити добро"*, а її життєвим кредо є "*Духовна екологія*".

Під час відпочинку, коли Алла Іванівна не займається науковою роботою, вона захоплюється в'язанням гачком. Вдома у неї чудова колекція дивовижних за красою зв'язанних нею виробів: скатертини, серветки, доріжки, покривала, плаття, кофти, шалі.

Алла Іванівна щедро ділиться своїм богатством з членами Фонду вчених і Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня». Бере активну участь у всіх аматорських виставках, демонструючи свою дивовижну майстерність. Алла Іванівна одна з найактивніших учасниць в діяльності Фонду вчених: учасниця і призер багатьох Обласних міжвузівських Конкурсів «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання», засідань Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня», поїздок у підшефну школу селища Приют Магдалинівського району, в Петриківку, екскурсій по музеях міста Дніпропетровска, в благодійних акціях по збору речей, книжок та багато іншого. Нам вона відома і як чудовий знавець і читець віршів. Обдарована багатьма талантами, один з яких – вміння слухати і чути людину.

Лирический рассказ Аллы Ивановны Горовой о себе

Любовь ко всему живому, умение сопереживать и стремление помочь каждому, кто оказался в беде, генетически мне переданы от бабушки и мамы. Это, в первую очередь, повлияло на выбор профессии. Закончила Тимирязевскую академию, поступила в аспирантуру к профессору Лидии Асеновне Христевой, учёному с мировым именем. Общаясь с ней, я всегда чувствовала родительскую заботу. Помня об этом, я отношусь к студентам, аспирантам и другим людям, которые пришли за помощью, тоже по-родительски. Я знаю, что студенты и сотрудники между собой называют меня «мама Алла». Это очень приятно, в этом я вижу их доверие и доброе отношение ко мне. Педагогическая и научно-исследовательская работа часто проводится в условиях экспедиции. Это особое время, когда раскрываются в полной мере характеры и деловые качества людей. Очень тонкие натуры у студентов. Мы нежимся общением друг с другом, взаимно обогащаясь и обучаясь. Видеть восторженные глаза учеников, слышать искренние слова благодарности – это большое счастье.

С самого детства любовь к природе является для меня основой жизни и радости. В трудные моменты мысленно отправляюсь в какой-нибудь заповедник или в Никитинский ботанический сад, где у меня есть друг – платан в возрасте 800 лет! Под кроной этого могучего дерева спокойно и надёжно!

Радуют меня полевые цветы. Садовым хорошо, за ними ухаживают, поливают… А попробуй выжить в степи?! В восторг меня привёл цветущий в скалах в Армении единственный цветок мака – нет вокруг жизни, а он расцвёл! Вот пример стойкости и выносливости! Природа нас многому учит, только надо уметь видеть и понять.

С детством у меня связано много добрых воспоминаний. Мне очень нравилась старинная мебель в нашем доме и огромная Библия в кожаном переплёте с металлическими застёжками. Ежедневно я просила бабушку почитать мне эту, как мне казалось, удивительную книгу. Бабушка бережно брала книгу, надевала очки и начинала читать. Слова, которые она произносила, не все мне были понятны, но казались очень благозвучными. С возрастом я поняла и содержание, и значение этой книги для каждого человека. Всё, что связано с верой, вызывает у меня глубокое волнение, особенно посещение храмов. Была у меня до перестройки встреча на одной из Международных конференций в Москве, которая оставила у меня неизгладимое впечатление. В перерыве подошёл ко мне Митрополит Волоколамский и Юрьевский Питирим, поблагодарил за выступление, которое его очень заинтересовало, и пригласил быть гостьей в его резиденции. В беседе коснулись многих тем, и Владыка обратился с просьбой – провести цитогенетический мониторинг территории Волоколамского монастыря с целью обнародования этих данных, которые могли бы вдохновить население в деле возрождения своего края…

Что касается научных проблем, которыми я занимаюсь с 1965 года, это оценка состояния окружающей среды, здоровья населения и генофонда нации на основе применения цитогенетических методов, а также реабилитация повреждённых организмов природными адаптогенами. Проблема всегда требовала постоянного утверждения. Диссертацию выполняла в Институте цитологии и генетики СОАН СССР (г. Новосибирск), где периодически собирались видные отечественные генетики, которые, практически, подпольно работали в трудное время гонений генетики со стороны академика Т.Д. Лысенко. Сколько мы потеряли из-за этого! По существу я была у истоков развития новой науки – цитогенетики, участвовала в удивительных экспериментах в культуре клеток, что позволило оценить изменения внутриклеточных процессов в различных условиях. А сейчас наша методика признана во всём мире. На одной из конференций учёная из Австралии по поводу нашей методологии совершенно по-русски произнесла: «Фантастика!» Гуминовые препараты, которые являются адаптогенами, радиопротекторами, антиоксидантами и иммуномодуляторами сейчас

широко применяются в медицине и сельском хозяйстве. На юбилейной конференции в институте имени В.П. Филатова в Одессе почти каждый 4-5 доклад был посвящён успешному применению гуминовых препаратов в офтальмологии, травматологии, геронтологии и других отраслях медицины. У меня много учеников: защитились 4 кандидата наук, 5 обучаются в аспирантуре, 3 готовятся к защите. При подготовке 8 докторских диссертаций консультировала выполнение отдельных разделов. Я всегда радуюсь победе своих учеников. Недавно студентка 4-го курса Юлия Нероба привезла из Института молекулярной биологии и генетики НАН Украины Грамоту за высокий уровень знаний и весомое практическое значение научно-исследовательской работы. После выступления Артёма Павличенко в КПИ раздались аплодисменты, а это на научных конференциях большая редкость.

Выполнение фундаментальных исследований требует большого терпения, настойчивости, глубоких знаний – всеми этими качествами обладают мои ученики. Всегда с удовольствием иду на работу. Очень люблю наш университет и кафедру. Здесь всегда благоприятная обстановка для полной реализации творческих возможностей каждой личности. Особая благодарность ректору НГУ – Геннадию Григорьевичу Пивняку, за создание этой обстановки и помощь в оснащении кафедры компьютерной техникой и современными микроскопами, что является существенной составляющей для совершенствования учебного процесса и научно-исследовательской работы.

Очень ценю каждую встречу в нашей «Вишнёвой гостиной» (это элитный клуб женщин-учёных, созданный при Фонде учёных). Здесь всегда уютно, можно без опаски подумать вслух и с удовольствием пообщаться с коллегами.

«Вишнёвая гостиная» в гостях у доктора историчних наук, профессора ДНУ Ирины Фёдоровны Ковалёвой

«Вишнёвая гостиная» в гостях у доктора медицинских наук, профессора ДГМА Л.В.Усенко-Новицкой

В середней школе села Приют

Встреча с сельским ансамблем «Надвечірря»

Все члены моей семьи – экологи. Горжусь и мужем, и сыном, и невесткой, это мои помощники и единомышленники. В семье нет проблемы отцов и детей, мы – большие друзья и нужны друг другу. Очень любим путешествовать и отдыхать вместе.

Люблю жизнь и счастлива тем, что мои знания приносят пользу людям.

Дубоссарська Зінаїда Михайлівна

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри акушерства, гінекології та перинатології факультету удосконалення лікарів Дніпропетровської державної медичної академії (ДДМА).

Заслужений діяч науки та техніки України (1998 р.), нагороджена відзнакою та медаллю Американського біографічного інституту «За гідність та достоїнство в XX столітті» (2000 р.), нагороджена персональною подякою Президента України, почесною грамотою МОЗ України, подяками та відзнаками голів Дніпропетровської облдержадміністрації «За розвиток регіону», пам'ятною медаллю Дніпропетровської міської ради "За вірну службу рідному місту», орденом «Княгині Ольги» III ступеня (2006 р.).

Автор 325 наукових праць з яких: 5 монографій, 4 підручника, 9 учбових посібників, 9 методичних рекомендацій, 5 патентів на винахід.

Під її керівництвом захищено 20 кандидатських дисертацій та 2 докторських дисертації.

Дубоссарська Зінаїда Михайлівна – випускниця Дніпропетровського медичного інституту (ДМІ) 1969 року.

У 1979 році захистила кандидатську дисертацію на тему "Реабилитация репродуктивной функции больных хроническим воспалением придатков матки" у Всесоюзному Центрі по охороні здоров'я матері та дитини (Москва), а в 1986 році там же захистила докторську дисертацію "Патогенез, принципы лечения и медицинской реабилитации больных воспалительными заболеваниями женских половых органов" за фахом "акушерство та гінекологія".

У 1987 році присвоєно звання професора кафедри акушерства та гінекології №1 ДМІ. З 1989 року завідувач кафедри перинатології ФУЛ ДМІ, а з 1996 року кафедра була перейменована в кафедру акушерства, гінекології та перинатології ФПО ДДМА. В 1998 році присвоєно звання Заслуженого діяча науки та техніки України.

Професор Дубоссарська Зінаїда Михайлівна – талановитий акушер-гінеколог, яка має певні досягнення в фундаментальних проблемах теоретичної і клінічної медицини, прекрасний лектор, який застосовує сучасні учбово-методичні та мультимедійні технології.

Наукова діяльність професора Зінаїди Михайлівни Дубоссарської присвячена питанням гінекологічної ендокринології, перинатальної охорони плоду.

Широко відомі дослідження професора Зінаїди Михайлівни Дубоссарської як в Україні, так і за її межами щодо механізмів порушення специфічних функцій жіночого організму в різні вікові періоди життя, а також щодо проблеми репродуктивного здоров'я, системних порушень при перименопаузі та клімаксі, генітальному ендометріозі, невиношуванні вагітності, особливостей ведення юних та літніх вагітних та породіль.

Особливо заслуговує уваги той факт, що професор Зінаїда Михайлівна Дубоссарська створила першу не тільки в Україні, а також в СНД кафедру перинатології, науково обґрунтувала новий напрямок профілактики перинатальних втрат, що знайшло відображення в двох підручниках "Перинатологія" (у співавторстві), які також були першими в СНД.

Результати наукових досліджень були втілені в розробку державних протоколів з найбільш поширених хвороб у вагітних, та гінекологічних хворих, в дитячій та підлітковій гінекології, які затверджені наказами МОЗ України, а також представлені нею у 325 наукових працях, серед яких 5 монографій, 4 підручника, 9 учбових посібників, 9 методичних рекомендацій, 5 патентів на винахід, 3 нововведеннях, які внесені в Реєстр галузевих нововведень України.

Зінаїда Михайлівна – активний учасник і переможець 8-ми Обласних міжвузівських конкурсів «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання»

Професор Дубоссарська Зінаїда Михайлівна є однією з засновників науково-клінічних об'єднань в Дніпропетровському регіоні: Обласного центру "Репродуктивне здоров'я" та центру медико-соціальної реабілітації інвалідів, центру вікової патології жінки, обласного центру дитячої та підліткової гінекології, лікувально-діагностичного центру родини.

Професор Зінаїда Михайлівна Дубоссарська є членом Всесвітнього та Європейського товариства акушерів-гінекологів, Європейської спільноти з проблем планування сім'ї, член асоціації гінекологів-ендокринологів Росії, асоціації Росії по менопаузі, асоціації акушерів-гінекологів України.

Зінаїда Михайлівна Дубоссарська один з активніших членів клубу Фонду вчених «Вишнева вітальня»

Протягом 5 років (1995-1999 р.р.) виконувала обов'язки координатора по Східній Європі "Всесвітнього суспільства Парацельса".

Професор Зінаїда Михайлівна Дубоссарська виконує велику громадську та просвітницьку роботу, член обласної комісії та координаційної Ради з питань сімейної, тендерної, демографічної політики, попередження насильства в сім'ї, протидії торгівлі людьми при Дніпропетровській облдержадміністрації.

Член редакційних колегій 4 фахових журналів; "Педіатрія, акушерство та гінекологія", "Здоров’я жінки", "Жіночий лікар", "Медицинские аспекти здоровья женщины".

Має нагороди та відзнаки Міністерства освіти СРСР та України. У 2000 році нагороджена персональною подякою Президента України, почесною грамотою МОЗ України. Нагороджена подяками та відзнакою голів Облдержадміністрації "За розвиток регіону", пам'ятною медаллю міської ради "За вірну службу рідному місту".

В 2005 році „За особливі заслуги перед Українським народом” нагороджена почесною грамотою Верховної Ради України, почесною грамотою МОЗ України. Указом Президента України в 2006 році нагороджена Орденом княгині Ольги III ступеня.

Зінаїда Михайлівна на засіданнях клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня»

Ковалёва Ирина Фёдоровна

Доктор исторических наук, профессор кафедры историографии и источниковедения Днепропетровского национального университета им. Олеся Гончара, научный руководитель исследовательской лаборатории археологии Приднепровья.

Автор 130 научных публикаций, в том числе 5-ти учебных пособий.

Под научным руководством Ковалёвой И.Ф. защищено 7 кандидатских и 1 докторская диссертации по археологии.

В 1999 году награждена орденом «Княгини Ольги» III степени (№ 67).

В течение 30 лет Ковалёва И.Ф. возглавляет новостроечную археологическую экспедицию ДНУ, которой с 1972 года по 2002 год раскопано и изучено 1015 курганов с 5422 древними погребениями, ряд поселений в границах Днепропетровской и соседних областей.

С 1976 года Ковалёва И.Ф. является бессменным главным редактором научного сборника «Проблемы археологии Приднепровья». Участник большинства археологических научных конференций в Украине и за рубежом. Читает для студентов исторического факультета ДНУ курсы археологии, антропологии, истории первобытного общества, неоднократно отмечалась как лучший лектор ДНУ и пользуется уважением у студентов за свободное владение материалом и стремление к научному диалогу.

8 Марта 1999 год. Дворец студентов

«Вишнёвая гостиная» в гостях у И.Ф. Ковалёвой

«Вишнёвая гостиная» в археологическом музее ДГУ, 2000 г

«Вишнёвая гостиная» в археологическом музее ДГУ, 2010 г

Ковалёва И.Ф принимает активное участие в работе Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

«В прошлом году мне с группой коллег – членов Фонда учёных довелось побывать на Региональной краеведческой конференции «Проблемы истории и культуры Присамарья» в Знаменовке Новомосковского района. Было много интересных докладов. Всех участников конференции объединяло главное: узнать как можно больше о родном крае, донести до присутствующих свои наиболее интересные достижения в этой области. И вот тогда-то я впервые услышала выступление доктора исторических наук, профессора Ковалёвой Ирины Фёдоровны об её археологических исследованиях и раскопках древней казацкой крепости – Богородицкой, расположенной на берегу реки Самары. Среди участников конференции было много учеников И.Ф. Ковалевой. Все доклады профессор выслушивала с большим вниманием и уважением, а когда надо было что-то уточнить или пояснить, она тут же приходила на помощь выступающему. Ирина Фёдоровна была хозяйкой этой замечательной конференции.

О работах Ирины Фёдоровны я немного знала и раньше. Её многочисленные труды по археологии предназначены, как указано в аннотациях: «для научных работников, преподавателей, аспирантов и студентов высших учебных заведений, всех почитателей истории Украины» – познавательны и увлекательны.

После её доклада, конечно, очень захотелось нам, «почитателям истории Украины», побывать в Богородицкой крепости. Нашу просьбу Ирина Фёдоровна поддержала. В скором времени мы, члены Фонда учёных, побывали в археологическом музее исторического факультета Днепропетровского государственного университета.

А позже, вместе с Ириной Фёдоровной и её ближайшим соратником и другом Владимиром Николаевичем Шалобудовым, поехали и на территорию самой Богородицкой крепости. Эта поездка была незабываема. Остаётся удивляться, почему наши многочисленные туристические агентства города до сих пор не организовывают подобные экскурсии. Они были бы интересны людям разного возраста, а школьникам и студентам просто полезны.

Многие из нас прочитали замечательный сборник И.Ф. Ковалёвой и её учеников «Перлини козацького Присамар'я». Огромный интерес у меня вызвал и «Каталог старожитностей доби пізнього середньовіччя містечка Самарь та Богородицької фортеці». Это история нашего края.

Но особое впечатление на меня и мою семью произвела книга «Жизнь, проведенная в могиле». С годами мы все тяготеем к воспоминаниям и само собой, появляется повышенный интерес узнать, как люди, особенно живущие с тобой рядом, сумели заполнить свою жизнь.

В жизни Ирины Фёдоровны было всё, с чем столкнулись наши современники. Но как найти выход из самых трудных обстоятельств, не опуститься, не сломиться? Об этом книга. Мне очень дороги страницы о моём родном городе, о музеях, университете, о коллегах Ирины Фёдоровны, среди которых я встречаю своих знакомых. Доброжелательность, уважение к своим учителям и ученикам сквозит в каждой строчке книги. С какой нежностью она пишет о членах своей семьи, особенно о супруге и о свекрови. Не каждая женщина, оставшаяся вдовой, сумела найти в себе силы самоотверженно работать после ухода близкого человека. Не ныть, не стонать, а находить выход из сложной ситуации. Ирина Фёдоровна – человек позитивного действия. Каждый из нас может привести примеры, когда люди пожилого возраста буквально цепляются за своё рабочее место, при этом не соответствуя занимаемой должности. Им зачастую уже нечего сказать в науке. Но не такая Ирина Фёдоровна. Видя её, идущую на лекции к студентам, занимающуюся со своим любознательным аспирантом Артёмом Иванцовым, обсуждающую работу с преданным науке коллегой-помощником Владимиром Николаевичем Шалобудовым, рассказывающую нам, «почитателям истории Украины», о своих уникальных открытиях, думаешь: «*Дай Бог, продлить как можно больше творческий заряд этой необыкновенной женщине!*»

Тыр Светлана Гавриловна,
кандидат химических наук, доцент НМетАУ

Куцова Валентина Зиновіївна

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри матеріалознавства імені академіка НАНУ Ю.М. Тарана-Жовніра Національної металургійної академії України.

Автор двох підручників, чотирьох навчально-методичних посібників з грифом МОНУМС, чотирьох монографій і дев'яти учбово-методичних видань. Автор 15 винаходів, 1 відкриття, 2 монографій.

Науковий керівник науково-дослідної лабораторії«Ливарні конструкційні сплави».

Під керівництвом Куцової В.З. захищено 2 докторські та 13 кандидатських дисертацій, у теперішній час керує підготовкою 7 аспірантів та здобувачів.

Є активним членом Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня» Фонду вчених.

Куцова Валентина Зиновіївна народилася 28 серпня 1939 року у місті Дніпропетровську в сім'ї інженерів-металургів. На вибір професії (інженер-металознавець) в значній мірі вплинула мати – Долинська Любов Андріївна, відомий фахівець в галузі металознавства та термічної обробки легованих спеціальних сталей.

Долинська Любов Андріївна
к.т.н., завідувач лабораторії
ВНІТІ (1916 – 1987 р.р.)

Валентина Зиновіївна закінчила Дніпропетровський металургійний інститут у 1962 році за спеціальністю металознавство, термічна обробка та обладнання термічних цехів. У 1968 році стає кандидатом технічних наук і доцентом, у 1974 році старшим науковим співробітником. З 1980 року працює у Національній металургійній академії України. У 1993 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук. У 1995 році стає професором. У 2004 році академіком АН Вищої школи України. З 2008 року – завідувач кафедри матеріалознавства імені академіка НАНУ Ю.М. Тарана-Жовніра.

Організатор магістерських програм з матеріалознавства та металознавства, орієнтованих на підготовку фахівців для металургійної і машинобудівної галузей України. Член секції наукової ради МОНУ за фаховим напрямом «Фізико-технічні проблеми матеріалознавства». Понад 30 печатних робіт проф. Куцової В.З. опубліковано у престижних міжнародних виданнях, представлено понад 30 доповідей на великі міжнародні конференції у Великобританії, Німеччині, Нідерландах, США, Аргентині, Польщі, Угорщині. Організатор та учасник міжнародних науково-технічних конференцій в Україні, Росії, Польщі, Угорщині, Чехії, Великобританії, Німеччині.

Як завідувач кафедри Куцова В.З. умілий та ініціативний організатор навчального процесу, вносить значний персональний вклад у розробку нових актуальних лекційних курсів з металознавства та матеріалознавства. Куцова В.З є висококваліфікованим науковим фахівцем, відомим як в Україні, так і за її межами.

Проекти Куцової В.З. постійно беруть участь у міжнародних конкурсах на отримання фінансових грантів на науково-дослідні роботи. Протягом двадцяти п'яти років в якості наукового керівника очолює науково-дослідну лабораторію «Ливарні конструкційні сплави» в складі кафедри матеріалознавства. Під її керівництвом виконано біля ста держбюджетних та госпрозрахункових науково-дослідних робіт, частина яких виконувалась у відповідності з постановами КМ України та тематичного плану виконання проектів з розроблення високих наукоємних технологій за Загальнодержавною комплексною програмою розвитку високих наукоємних технологій від 2006 р. Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: закономірності фазових перетворень у сплавах на основі заліза, алюмінію, титану та в напівпровідниках, розробка нових сплавів, технології їх отримання та способів підвищення механічних та експлуатаційних властивостей.

Міжнародна конференція «Silicon-96», Чехія, організатор – фірма «Tesla», місто Рожнов під. Радхостем. Представник України – професор Куцова В.З.

Результати наукових розробок широко впроваджені на металургійних і машинобудівних підприємствах України та за її межами. У 1995 році міжнародною асоціацією авторів наукових відкриттів та винаходів удостоєна диплома на відкриття №17 «Явление локального температурного уплотнения структуры микрообъёмов кристаллов полупроводников». Нагороджена срібною медаллю Капіци П.Л. Російської Академії природничих наук «Автору научного открытия».

Під керівництвом Куцової В.З. захищено 2 докторські та 13 кандидатських дисертації, у теперішній час керує підготовкою 7 аспірантів та здобувачів. Куцова В. З. є членом редакційної колегії науково-технічних часописів «Металознавство та обробка металів», «Металознавство та термічна обробка металів» та «Наукові новини Придніпров'я», які є фаховими виданнями ВАК України. Член Спеціалізованих Рад Д08 084 02 при НМетАУ та Д08 051 02 при Дніпропетровському національному університеті, член Вченої Ради НМетАУ. Валентина Зиновіївна творчо та ефективно працює над вдосконаленням навчальної та наукової роботи колективу кафедри, впроваджує сучасні методи освітньої діяльності. Куцова В.З. є Лауреатом Премії МВССО України (1998 р.), Лауреатом Премії ім. Академіка К.Ф. Стародубова (2004 р.) та ім. Академіка Тарана Ю.М. (2006 р.), нагороджена галузевими відзнаками Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України «Відмінник освіти України», «За наукові досягнення» (2009 р.).

Куцова Валентина Зиновіївна прекрасна дружина, мати, що виховала сина Куцова Андрія Юрійовича, який продовжив сімейну традицію і став металознавцем (кандидат технічних наук за спеціальністю 05.16.01 «Металознавство і термічна обробка металів»), приймає участь у вихованні трьох онучок.

p.h.d. Куцов А.Ю. та проф. Х Бгадешиа Великобританії – серед учасників міжнародної конференції ICOMAT 98

Анастасія та Валентина Куцови

Старша онучка Анастасія Куцова також вирішила продовжити сімейну естафету і в майбутньому стане матеріалознавцем.

Професор Куцова В.З. сповнена творчої наснаги та енергії і передає її своїм учням, співробітникам по лабораторії, колегам по кафедрі і студентам.

Користується повагою в колективі кафедри та у студентів. Прекрасна господарка, захоплюється музикою, живописом, літературою. Полюбляє готувати, особливо пекти торти та пироги.

Валентина Зиновіївна на засіданнях Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня»

Луковская Ольга Леоновна

Кандидат медицинских наук, доцент, старший научный сотрудник, заведующая кафедрой физиологии и спортивной медицины и заведующая аспирантурой Днепропетровского государственного института физической культуры и спорта. Автор около 200 научных и научно-методических публикаций, соавтор первого учебника на украинском языке по спортивной медицине и лечебной физической культуре, справочного издания по спортивной медицине, монографии и учебного пособия (с грифами МОН и МОЗ Украины), член редколлегии журнала ДГИФКиС «Спортивний вісник Придніпров'я», который входит в перечень специализированных изданий, утвержденных ВАК Украины. Имеет 5 изобретений, на 2 из них получены патенты. Награждена Почетными грамотами Кабинета Министров Украины, Министерства науки и образования Украины, Ассоциации специалистов по спортивной медицине и лечебной физической культуре Украины, Почетными грамотами и Благодарностями Днепропетровского областного совета, Фонда социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей, нагрудними знаками «Отличник здравоохранения» и «Відмінник освіти України». Исполнительный директор филиала Фонда социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей в ДГИФКиС.

Ольга Леоновна Луковская родилась в г. Днепропетровске 22 декабря 1945 г. Ее отец, Леон Антонович Луковский, был учёным отоларингологом, широко известным как в своей стране, так и за рубежом; мать, Тамара Григорьевна Луковская (Наливкина) – художником. Это впоследствии и определило выбор профессии и мир увлечений Ольги. В 1971 году она с отличием окончила Днепропетровский медицинский институт и продолжила династию медиков: дед – фельдшер, отец – профессор медицины, заслуженный деятель науки СССР, старшие сёстры – врачи. Позже единственная дочь, Зражевская Инна Александровна, тоже стала врачом, защитила докторскую диссертацию, заведовала кафедрой психиатрии, а внучка, Эльвира Топка, заканчивает медицинскую академию.

Еще в студенческие годы О.Л. Луковская проявляла склонность к научной работе. Закончив вуз, она в течение 19 лет была сотрудником Днепропетровского научно-исследовательского института гастроэнтерологии, где работала над проблемами диагностики и лечения хронических заболеваний кишечника. В 1981 году защитила кандидатскую диссертацию на тему: «Состояние нервной системы у больных с различным клиническим течением хронического энтероколита». Диссертация выполнена на стыке двух наук – неврологии и гастроэнтерологии. В 1987 году О.Л. Луковской присвоено учёное звание старшего научного сотрудника по специальности «Внутренние болезни».

Ольга Леоновна заслужила уважение и доверие коллектива, в котором работала, об этом свидетельствует то, что в течение десяти лет она была членом профсоюзного комитет ДНИИГ, а пять из них возглавляла профком. В 1988 году была награждена знаком «Отличник здравоохранения».

Члены Правления Днепропетровского областного общества оториноларингологов, участники международной конференции, ученики и члены семьи профессора Леона Антоновича Луковского отмечают 100-летие со дня его рождения

С коллегами и учениками, в центре – Е. Акопян, слева – Ю. Вдовиченко

С 1989 года О.Л. Луковская работает в Днепропетровском государственном институте физической культуры и спорта (ДГИФКиС). В 1992 году ей присвоено учёное звание доцента кафедры спортивной медицины, лечебной физической культуры, физического воспитания и здоровья. В 2000 году она была награждена знаком «Відмінник освіти України».

С 1994 года Ольга Леоновна заведует кафедрой физиологии, спортивной медицины и физической реабилитации, от которой в 2006 г. отделилась физическая реабилитация в самостоятельную кафедру.

О.Л. Луковская была одной из тех, кто стоял у истоков медицинского обеспечения спорта инвалидов на Украине. ДГИФКиС был первым среди вузов физической культуры нашей страны, который начал принимать на обучение инвалидов, и Ольга Леоновна внесла весомый вклад как в инициативу, так и в осуществление этого благородного дела. Ведь получение образования для человека с ограниченными возможностями жизненно важно, так как способствует его адаптации в обществе, развитию личности, защищённости, повышению социального статуса. В настоящее время многие инвалиды (в том числе и ученики Ольги Леоновны) – студенты и выпускники ДГИФКиС, прославляют нашу Родину, став чемпионами и призёрами Паралимпийских игр, чемпионами Мира и победителями престижных международных соревнований в различных видах спорта. Среди них футболисты

паралимпийцы с последствиями ДЦП, Заслуженный мастер спорта, двукратная чемпионка Паралимпийских игор по пауэрлифтингу Лидия Соловьева, Заслуженный мастер спорта, многократный призер паралимпийских игр Елена Акопян. Тренером Елены был любимый ученик Ольги Леоновны Юрий Анатольевич Вдовиченко – Заслуженный тренер Украины, старший тренер паралимпийской сборной страны по плаванию. Сейчас он живет и работает в Австралии, но, приезжая в Днепропетровск, обязательно навещает свою бывшую наставницу.

В 2001 году О.Л. Луковская стала инициатором и организатором открытия в институте новой специальности – «Физическая реабилитация», которая объединяет в себе медицину и физическую культуру. В 2005 году состоялся первый выпуск физических реабилитологов – специалистов, так необходимых в наше время, которые возвращают людям здоровье без помощи медикаментов, тяжёлых медицинских манипуляций и хирургических вмешательств.

С профессором Геннадием Леонидовичем Апанасенко на Международном конгрессе, май 2000 г.

С 1995 года тематика научной работы кафедры, которую возглавляет О.Л. Луковская, посвящена совершенствованию форм и методов физкультурно-оздоровительной и спортивной работы среди инвалидов, а также их физической реабилитации. При этом особое внимание уделяется детям-инвалидам.

О.Л. Луковская много работает с молодёжью, она руководит диссертационными работами аспирантов, дипломными и магистерскими работами студентов.

Как заведующая аспирантурой ведет занятия с аспирантами и всегда старается помочь тем, кто начинает свой путь в науке. В течение 18 лет (с 1994 г.) она осуществляла руководство пятилетними научными темами Сводного плана НИР в сфере физической культуры и спорта Министерства образования и науки, молодёжи и спорта Украины. Она – участник многих научных съездов, конгрессов, международных, всеукраинских и других конференций, автор около 200 печатных работ. Кафедра, которую возглавляет доцент Луковская, поддерживает творческие связи со многими вузами, лечебно-профилактическими учреждениями, спортивными объединениями на Украине и за ее пределами, в том числе с Белорусским государственным университетом физической культуры, кафедрой реабилитации Национального университета физического воспитания и спорта Украины, Украинским государственным НИИ медико-социальных проблем инвалидности, Донецким и Днепропетровским областными врачебно-физкультурными диспансерами и др. Так, в Днепропетровском областном госпитале инвалидов Великой отечественной войны Ольга Леоновна с целью оказания безвозмездной помощи данному контингенту больных, в течение многих лет организовывала проведение курсов лечебного массажа для инвалидов, находящихся на стационарном лечении.

Тесные контакты у кафедры с Днепропетровским домом-интернатом и Специализированной общеобразовательной школой для детей с последствиями полиомиелита и детского церебрального паралича.

Участники IX международного научного конгресса
«Олимпийский спорт и спорт для всех», 2005 г.

В течение 10 лет О.Л. Луковская, вначале лишь с сотрудниками своей кафедры, а затем уже и с представителями других кафедр ДГИФКиС, оказывала методическую и медицинскую помощь данному учреждению в обслуживании детей-инвалидов, в проведении бесплатных массажных процедур, в осуществлении профориентационной и спорториентационной работы, в обучении инструкторов по ЛФК, подборе персонала, специального оборудования, разработке методических материалов.

О.Л. Луковская – врач широкого профиля и эрудиции: владеет клиническими, эндоскопическими и электрофизиологическими (электроэнцефалографией, электрокардиографией и др.) методами исследования, имеет удостоверения гомеопата, специалиста по иридодиагностике, по гигиеническому и лечебному массажу и др.

О.Л. Луковская прекрасный лектор и увлечённый педагог, который в отношениях со студентами придерживается демократических принципов педагогики партнёрства. Она любит и уважает молодёжь и пользуется уважением своих студентов.

В личной жизни не было гладко. Первая любовь, возникшая в школьные годы, закончилась браком, который вскоре распался, но осталась маленькая и горячо любимая дочурка Инночка. Время летит быстро – дочка выросла, вышла замуж и на свет появилась внучка Элечка, в которой вся семья души не чает.

Наверно существует магия чисел. У Ольги Леоновны многие счастливые события произошли 1 апреля. Например, присвоение звания старшего научного сотрудника, первый день работы в ДГИФКиС и, главное, в этот день был зарегистрирован второй счастливый брак с талантливым металлургом и прекрасным человеком – Анатолием Николаевичем Ермоловым. Вот уже более 33 лет они живут душа в душу и продолжают смотреть друг на друга влюблёнными глазами.

Несмотря на то, что всю свою энергию и любовь Ольга Леоновна отдает работе и семье, в сердце еще остается место для друзей и мира увлечений, который достаточно широк. Бережное отношение к дружеским связям было заложено еще в школьные годы и до настоящего времени она ежегодно встречается со своим классом, отмечая первый (сентябрь) и последний (май) школьные звонки. Ольга Леоновна чувствует и понимает живопись, сама рисует, играет на фортепьяно, подбирая по слуху любимые мелодии, пишет стихи и даже целые сценарии в стихах, которые пользуются успехом на институтских

Музыкальные вечера в семье Луковских

Ризеншнауцер Мирта –
тоже полноправный член семьи

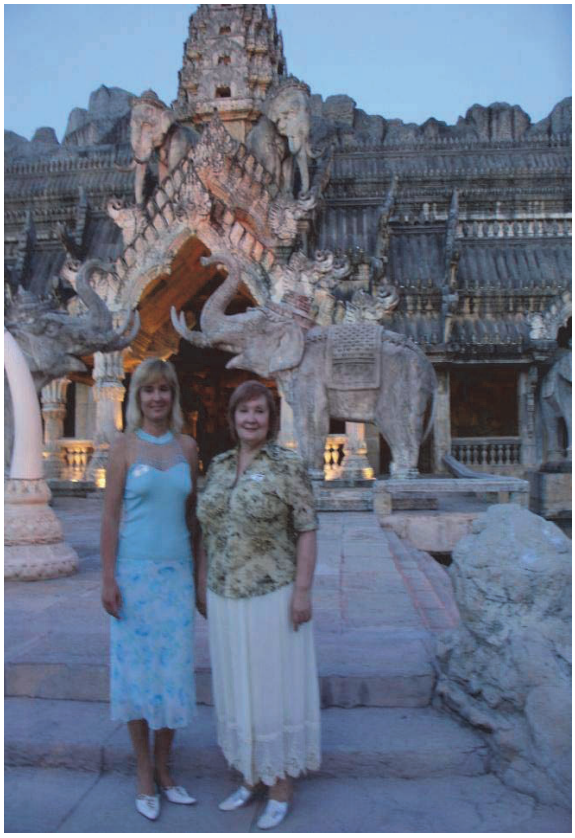

С дочкой в Тайланде

Веранда на крыше домика Э. Хемингуэя

«капустниках», очень любит животных – даже в детстве любимой игрушкой был большущий медведь. В доме всегда живут домашние питомцы: птички, рыбки, морские свинки, ежи, ужи и, конечно, кошки и собаки.

Еще одна страсть – это путешествия. Она совершала паломничество в церкви и монастыри Украины и России, участвовала в экскурсиях по буддистским храмам Тайланда, любовалась уцелевшими колонами святилища Аполлона на Кипре, принимала участие в карнавале в Антигуа, знакомилась с достопримечательностями Гаваны и с особым трепетом в душе осматривала усадьбу Эрнеста Хэмингуэя на Кубе.

Прогулка с внучкой на слоне по джунглям

В туристических поездках она с удовольствием принимала участие и в экстремальных мероприятиях: купалась в подземном озере на Кубе, в 2004 г. впервые занималась дайвингом и осматривала подводные пещеры в Карибском море, спускалась по бурной горной речке на надувной лодке и прогуливалась по джунглям на слонах в Тайланде. Но для себя самым прекрасным местом отдыха на земле считает свою дачу на Самаре, где у нее с мужем есть маленький садик и цветник.

С мужем на даче

Новицька-Усенко Людмила Василівна

Член-кореспондент Національної Академії наук і Академії медичних наук України, доктор медичних наук, професор, завідуюча кафедрою анестезіології і інтенсивної терапії Дніпропетровської державної медичної академії.

Заслужений діяч науки УРСР, Лауреат премії уряду Російської Федерації, Державної премії України в галузі науки і техніки, «Відмінник охорони здоров'я», має подяку Кабінету міністрів України та сім медалей.

Автор понад 650 робіт, 21 монографій, 11 довідників, учбових посібників, 12 патентів, 10 винаходів.

Під її керівництвом виконано 56 докторських та кандидатських дисертацій.

Людмила Василівна Усенко народилася 10 липня 1934 року в місті Дніпродзержинськ у сім'ї службовців. У 1952 році вона закінчила зі срібною медаллю школу, і в цьому ж році вступила до Дніпропетровського медичного інституту, після закінчення якого з відзнакою Людмилу Василівну направили на роботу лікарем-анастезіологом до Дніпропетровської обласної лікарні ім. І.І. Мечнікова. У 1962 році вона захистила кандидатську дисертацію на тему: «Порівняльна оцінка стану гемодинаміки, функції зовнішнього дихання і проміжного обміну при різних видах знеболювання». З цього моменту Людмила Василівна стала першим завідувачем анестезіологічним відділенням обласної лікарні ім. Мечнікова. У 1971 році захистила докторську дисертацію і з 1973 року стала першим завідувачем кафедри анестезіології і реаніматології Дніпропетровського медичного інституту. З 1978 р. працює на посаді проректора з наукової роботи, а з 1981 по 1996 р.р. – ректора Дніпропетровського медичного інституту.

Основні наукові дослідження професора Новицької-Усенко присвячені з'ясуванню механізмів адаптації і критеріїв їх адекватності під час різноманітних екстремальних станів. Особливе місце посідають багаторічні пріоритетні у світовому масштабі експериментальні і клінічні дослідження унікального замісника з киснево-транспортною функцією – «перфторана». Проведені в період з 1984 р. дослідження по вивченню його ефектів при крововтраті, постреанімаційній хворобі, гострому інфаркті міокарду, нейротравмі, сепсисі дозволили прискорити клінічне одужання хворих, зменшити кількість ускладнень, знизити летальність і забезпечити більш високу якість життя хворих у віддаленому періоді зі збереженням інтелекту, працездатності і соціальної активності, що було опубліковано в монографіях «Інтенсивна терапія при крововтраті», «Нейротравматологія».

Діяльність професора Новицької-Усенко тісно пов'язана із педагогічним процесом. Під її редакцією вийшли «Анестезіологія та реаніматологія. Практичні заняття» (1983), «Посібник для практичних занять з анестезіології та реаніматології» у двох частинах (1993, 1995), «Основи інтенсивної терапії» (2000), у співавторстві «Анестезіологія та інтенсивна терапія».

Як ректор, Людмила Василівна багато зусиль віддавала зміцненню матеріальної бази інституту: був збудований новий санітарно-гігієнічний корпус, гуртожиток для іноземних студентів, їдальня, реконструйований санаторій-профілакторій та ін. Значна увага була нею приділена естетичному вигляду всіх навчальних корпусів, створений герб академії з девізом: «Sempero in motu» («завжди в русі»).

Професор Новицька-Усенко на посвяченні в студенти (1984 р.)

У відповідності з вимогами часу було реорганізовано адміністративну структуру: створено службу економіки, міжнародний відділ, відділ соціального захисту, деканат по роботі із іноземними студентами. Відкрито медичний ліцей для школярів, в т.ч. з села. Вперше серед медичних вузів були відкриті обчислювальний центр з кафедрою медичної кібернетики, інформатики та комп'ютерної техніки, лабораторія психофізіологічних досліджень, кабінет україномовознавства. Розпочато інтеграцію в міжнародну систему освіти вступом до Європейської асоціації університетів з інтернаціональної освіти, співробітництво з іноземними вищими медичними закладами. В бібліотеці був створений відділ іноземної літератури із сучасним комп'ютерно-інформаційним забезпеченням.

Людмила Василівна приймала активну участь у суспільному житті ще із шкільних років – працювала у піонерській дружині, брала участь у художній самодіяльності, відвідувала ДЮСШ у Дніпродзержинську (займалась легкою атлетикою). В студентські роки Людмила Василівна була секретарем комсомольського бюро курсу, членом комсомольського бюро факультету, комітету комсомолу. На п'ятому курсі навчання в медичному інституті була прийнята кандидатом у члени КПРС, а пізніше стала членом КПРС. Протягом багатьох років була членом парткому інституту, членом обкому партії України (1983-1991 рр.). Довгі роки брала участь у роботі товариства «Знання». У 1984 році за активну участь у громадській діяльності була включена до складу делегації Комітету радянських жінок, направленої в США для розширення зон довіри між народами по лінії організації «Мости у світі до миру».

З 1982 по 1985 роки Людмила Василівна обрана депутатом міської ради народних депутатів, а з 1985 по 1990 рік – депутатом Верховної Ради України XI скликання, де була заступником голови комісії з охорони материнства і дитинства, 1993-1996 роки – член Дніпропетровського міськвиконкому. У 2004 році нагороджена знаком «За вірну службу рідному місту», в 2009 – «За розвиток регіону».

З 1985 по 1989 р. вона була головою обласного товариства тверезості. Проводила велику роботу з упровадження системи боротьби із зловживанням алкоголю, наркоманією. З 1989 по 1992 роки була головою створеного обласного відділення дитячого фонду. Один із головних напрямків його роботи – створення сімейних дитячих будинків, забезпечення умов їх існування, підтримки інтернатів, талановитих дітей, дітей-інвалідів, багатодітних сімей.

Людмила Василівна на XXV обласній партійній конференції (1983 р.)

Протягом тривалого часу Людмила Василівна була головою правління Дніпропетровської обласної асоціації анестезіологів, у створенні якої брала активну участь, була віце-головою правління Української асоціації анестезіологів, членом експертної комісії ВАК України (1992-1997 рр.). Професор Новицька-Усенко – член проблемної комісії зі спеціальності «Анестезіологія» Міністерства охорони здоров'я й НАМН України, голова спеціалізованої вченої ради з захисту дисертацій, почесний член товариства анестезіологів Грузії (1990 р.), Російської Федерації (1998 р.), член редакційних рад 5 журналів.

У 1998 р. Людмилі Василівні присуджена премія уряду Російської Федерації в галузі науки і техніки за створення перфторвуглецевих середовищ для керування життєдіяльності клітин, органів і організмів. У 2000 р. Людмила Василівна отримала Державну премію України в галузі науки і техніки за наукову розробку і впровадження медичної системи життєзабезпечення потерпілих під час техногенних аварій і катастроф. Нагороджена почесною медаллю Української асоціації анестезіологів, знаком «Відмінник охорони здоров'я», пам'ятною медаллю академіка В.О. Неговського, європейської академії природничих наук (2006) та РАН (2011).

Державний іспит (1999 р.)

Людмила Василівна заснувала в академії фонд пошуку і підтримки талановитої молоді, а з 1994 р. заснувала 2 щорічні іменні премії для учнів і студентів медичного ліцею й академії. Для багатьох Людмила Василівна була і є гідним прикладом у житті.

Це ми виразно побачили в день її ювілею. Десятки людей різного віку, звання і посад терпляче стояли в очікуванні моменту, щоб привітати Людмилу Василівну і висловити їй слова вдячності та поваги за те велике, що вона створила в науці, за те, що вона зробила кожному в житті. Це її колеги, численні учні, які стали її колегами, друзі, знайомі, представники влади, врятовані нею пацієнти. Телеграми, листи, адреси з усіх кінців України, і море квітів.

Спиридонова Ірина Михайлівна

Доктор технічних наук, професор Дніпропетровського національного університету, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Інженерноі академії наук України.

Автор 400 наукових праць, у тому числі монографії, 2 навчальні посібника і підручника, має 52 авторських свідоцтва й патенти.

Під її керівництвом захищено 10 кандидатських дисертацій.

Нагороджена знаком "Заслужений винахідник СРСР" (1985 р.), медалями "Ветеран праці" (1993 р.), "За доблесну працю" (1995 р.). Керовані нею розробки одержали бронзову медаль ВДНГ СРСР (1984 р.), срібну й бронзову медалі ВДНГ УРСР (1986 р.). Лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки (2000 р.).

ЧУДОВИЙ СПЛАВ

Рекламні проспекти фізфаку серед видатних людей, які працюють на факультеті, неодмінно згадують цю гарну, лагідну жінку. Атож, Ірина Михайлівна тут – найбільш титулований вчений. Вона доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заслужений винахідник СРСР, а ще – дійсний член Інженерноі академії наук України, лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки (2000 рік). Професор І.М. Спиридонова – член кількох престижних наукових товариств, про неї – окрема стаття в енциклопедичному словнику "Жінки України". Спілкуючись з Іриною Михайлівною, мимохідь замислюєшся, як вдалося їй стільки встигнути в житті. І бачиш чудовий сплав цікавості й цілеспрямованості, жіночності й жіночоі практичності, доброзичливості, урівноваженості й чесності в стосунках з людьми.

Ірині пощастило народитись у сім'ї викладача Дніпропетровського металургійного інституту, до цього вузу вона прийшла після закінчення школи. Після цього – праця в Дніпропетровському НДІ технології машинобудування, а з 1967 р. – в університеті. Світ металів вабив молодого інженера своєю загадковістю, несподіваним впливом на діяльність людей, величезними можливостями, які відкривало пізнання його закономірностей. Закоханість у матеріалознавство зберігається в Ірини Михайлівни й зараз. Попри канцелярську сухість терміну, наука, з якою вона зв'язала своє життя, здається їй нескінченно цікавою, гідною уваги нових та нових поколінь дослідників, яким професор Спиридонова прищеплює ту любов до своєї галузі, без якої не може відбутися справжній вчений. А ще в науці потрібен азарт! Ірина Михайлівна згадує, як у юні роки, працюючи в НДІ, вона намагалася (і їй це вдавалося) бути першою в розв'язуванні логічних задач, що іх друкував журнал "Наука и жизнь". І якщо мільйони людей розтринькують природний темперамент у грі – о, скільки можливостей дає для цього персональний комп'ютер! – неспокійний інтелект нашої героїні відкрив їй шлях наукової творчості, де дози адреналіну в боротьбі за першість одержуєш гарантовано, роблячи при цьому щось корисне і, коли пощастить, оплачуване. Ірина Михайлівна у 1968 р. стає аспіранткою кафедри експериментальної

фізики, по закінченні аспірантури 1972 р. захищає кандидатську дисертацію й обіймає посаду завідувача галузевої лабораторії прикладної фізики. У ці роки було закладено фундамент нового наукового напряму фізики поверхні та досліджень твердих сплавів, що містять бор, сформувався стиль роботи колективу, де всі роблять спільну справу, вкладаючи досвід кожного в спільні досягнення, підтримують найактивніших, приділяючи увагу кожному, де власна думка не привілей, а цінна якість.

У Вишневій вітальні Фонду вчених, 2007 рік

У Вишневій вітальні Фонду вчених, 2010 рік

У 1981 р. Ірина Михайлівна стає доцентом кафедри металофізики, залишаючись науковим керівником галузевої лабораторії. Після захисту докторськоі дисертації (1987 р.) І.М. Спиридонова - професор кафедри металофізики, а на базі лабораторії спільним наказом по ДДУ та академічному Інституту електрозварювання ім. Е.О. Патона у 1990 р. створено відділ динамічної металофізики під незмінним керівництвом Ірини Михайлівни. Це оригінальний і дійсно динамічний підрозділ, у якому відразу відчуваєш чітку організацію праці, взаємну зацікавленість у результатах досліджень, хорошу інформованість членів колективу, якусь сімейну обстановку. У відділі переважають жінки, і гість 11-го корпусу часто має нагоду потрапити у відділі на відзначення якоїсь дати чи свята, де кожна співробітниця демонструє кулінарні здібності. Втім, робота кипить. Вже 10 кандидатських дисертацій захищено під керівництвом І.М. Спиридонової, вона була консультантом по докторській С.І. Краснікової. Зараз ще одна докторантка Ірини Михайлівни – О.В. Сухова наближається до захисту. Коли готувався цей матеріал, Олена Вікторівна представляла свою дисертацію на кафедральному семінарі. Цікаво було помітити наукові пристрасті в обговоренні: є різні погляди на наявність етапу бездифузійного плавлення в процесі фазового переходу, вони представлені й у найближчому оточенні Ірини Михайлівни, і глава наукової школи ставиться до цього з очевидним задоволенням, вважаючи, що істина доводиться не посиланням на авторитет, а детальним вивченням питання.

Наведу кілька промовистих цифр. Професор І. М. Спиридонова – автор майже 400 наукових праць, у тому числі монографії, 2 навчальні посібника і підручника. Вона має 52 авторських свідоцтва й патенти. Природно, що більшість робіт виконано у співавторстві: фундаментальні проблеми, які вирішує відділ динамічної металофізики, тісно пов'язані з експериментом і орієнтовані на потреби практики. Сила Ірини Михайлівни – в умінні знаходити спільну мову й підтримувати плідні контакти і з виробничниками, і з колегами з Національної металургійної академії, і з фахівцями різного профілю в ДНУ. До неї звертаються як до провідного спеціаліста зі зварювання в регіоні. Її організаторський талант дозволив у наші непрості часи розробити високоефективні методи хіміко-термічної обробки, засоби спектро-аналітичного контролю сплавів, різноманітні наплавочні матеріали. Більш ніж на 50 промислових

підприемствах знайшли вони застосування. На заводі ім. Леніна було створено дільницю борування поверхні деталей. Зараз інтерес до розроблених технологій виявляють індійські фірми. Запрошували Ірину Михайлівну з лекціями й до Пекіна. Швидше б вже наша промисловість починала розробку інтелектуальних скарбів України! А у відділі динамічної металофізики ще троє мають у перспективі докторський ступінь...

Ірина Михайлівна прийшла на фізичний факультет, маючи інженерну освіту. Але саме фізичне мислення з прагненням бачити явище й розуміти суттеві зв'язки процесів стало рідним для неї. Цим збагачує вона студентів молодших курсів у практикумі, старшокурсників-металофізиків у своїх спецкурсах і циклах лабораторних робіт, численних дипломників і аспірантів. Людина з великим досвідом упровадження наукових розробок, Ірина Михайлівна кілька років була заступником декана з наукової роботи. Вона дуже шанобливо ставиться до колег, які представляють іхші напрямки фізики, але не лінується показувати свої здобутки, бо від цього прямо залежать перспективи досліджень. Відділ динамічної металофізики завжди серед активних учасників конференцій і виставок, розробників інноваційних проектів. Уміння І.М. Спиридонової терпляче працювати з документами добре знають в університеті й за його межами: наукова молодь спілкується з нею як з секретарем спеціалізованої ради по захистах дисертацій у ДНУ, а вона ж ще член двох спеціалізованих рад і редколегій двох журналів.

На руці в Ірини Михайлівни цирконієвий браслет. За її словами, це забезпечує нормалізацію тиску без додаткових зусиль. Так знання людини про матеріали, що оточують нас, стають оберегом для неї. У прогресі цих знань – роки копіткої праці й майбутнє професора І.М. Спиридонової.

С. Лягушик

«Вишнева вітальня» Фонду вчених у Палаці молоді, 2009 рік

«Вишнева вітальня» Фонду вчених у Палаці молоді, 2010 рік

«Вишнева вітальня» Фонду вчених на екскурсії в місті Синельникове

«Вишнева вітальня» Фонду вчених на екскурсії в місті Синельникове

Чорна Валентина Іванівна

Доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри екології та ґрунтознавства Дніпропетровського державного аграрного університету.

Автор понад 300 наукових праць, у тому числі 8 навчально-методичних посібників, 9 винаходів, захищених патентами України, двох наукових відкриттів, які присвячені теоретичними і прикладним проблемам екології, радіобіології, здоров'ю людини та вивченню механізмів функціонування інтегративних функцій мозку.

Підготувала 3-х кандидатів наук. Стаж педагогічної роботи у вищих закладах освіти 40 років.

Фахівець з медичної хімії, радіаційної нейрохімії, екології людини, науковий керівник держбюджетних науково-дослідних робіт з пріоритетних напрямків МОН України.

Нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, знаком «Автор» Міністерства освіти і науки України, срібною медаллю ім. П. Л. Капиці Російської академії природничих наук та Міжнародної асоціації авторів наукових відкриттів.

Чорна Валентина Іванівна народилась 12 червня 1950 р. у м. Дніпропетровську у робітничій родині.

З 1957 р. по 1967 р. навчалася у середній школі № 82 м. Дніпропетровська, яку закінчила з медаллю.

Після закінчення школи у 1967 р. поступила на біологічний факультет Дніпропетровського національного університету (ДНУ) на спеціальність «Біофізика» (кафедра біофізики та біохімії). У 1972 р. закінчила навчання в університеті з червоним дипломом і отримала рекомендацію вченої ради університету для вступу до аспірантури.

Під час навчання в університеті проявляла інтерес до наукових досліджень. Була активним членом студентського наукового товариства "Біохімік". Проходила практику в інших містах України: на біостанції ДНУ, яка розташована на річці Самара; в Інституті південних морів (м. Севастополь); в Інституті фізіології ім. Богомольця (м. Київ).

Виконала дипломну роботу на тему "Дослідження вільної та загальної активності кислої фосфотази головного мозку", яка є експериментальною науковою роботою.

У 1972 р. Валентина Іванівна поступила до аспірантури ДНУ, де навчалася до 1976 р.

Науковим керівником був завідуючий кафедрою біофізики та біохімії доктор біологічних наук професор Рева Олександр Дмитрович, відомий вчений, засновник наукової школи радіаційної нейрохімії в Україні.

Особистий внесок у науку та багатогранна науково-педагогічна і громадська діяльність О.Д.Реви істотно вплинули на розвиток сучасної нейрохімії та радіаційної біофізики. Організатор і натхненник радіаційної нейрохімії заслужений професор ДНУ О.Д. Рева дбав про перспективні наукові напрями та належний їх рівень. Тому створена ним школа радіаційних нейрохіміків і зараз успішно працює у Дніпропетровському національному університеті, Дніпропетровській державній медичній академії, Дніпропетровському державному аграрному університеті, наукових центрах України, країнах Європи та Америки. Своєю плідною науково-педагогічною, громадською та організаційною діяльністю, великою працездатністю О.Д. Рева здобув любов і щиру вдячність колег, учнів, випускників університету, усіх, хто знав і працював з ним.

До 90-річчя з дня народження О.Д.Реви (2004 р.) відбулася наукова конференція, присвячена його пам'яті, яку організувала і провела Валентина Іванівна.

У 1979 році В.І. Чорна захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю біохімія, тема дисертації "Катепсин В1 головного мозку в нормі й після рентгенівського опромінення". Захист відбувся у спеціалізованій вченій раді Львівського університету. Вчене звання доцента кафедри біофізики і біохімії присвоєно їй у 1988 році.

У період навчання у аспірантурі ДНУ (1974)

Після захисту кандидатської дисертації працювала на кафедрі біофізики та біохімії асистентом, доцентом, завідуючою кафедрою. Багато років була вченим секретарем спеціалізованої вченої ради ДДУ з захисту кандидатських дисертацій за спеціальністю "Біохімія" – 03.00.04.

У ці роки працювала за сумісництвом лектором Інституту удосконалення вчителів Дніпропетровської області (Інститут освіти) та 7 років очолювала журі обласної олімпіади з біології школярів.

Роки студентства та аспірантури – роки романтики та нестандартних рішень. На першому курсі відвідувала секцію парашутизму. На II-III курсах займалася хатха-йогою у експериментальній групі, яка була організована при медичному інституті. Заняття проводилися під наглядом лікарів. Заняття були як практичні, так і теоретичні з вивченням спеціальної літератури. При переході до наступного етапу навчання раджа-йоги, на якому визначальним є філософія та духовні начала йоги, це стало питанням розгляду спеціальної комісії, і групу закрили за "ідеалістичний напрямок вчення йоги та несумісність з марксистською філософією".

Активно займалася спортивнім туризмом та орієнтуванням. Майже після кожною сесії брала палатку та виїзджала з друзями до Криму, при цьому особливо сподобались місця під Кара-Дагом.

Основні спортивнні походи як піші, так і гірські були проведені у період з 1969 по 1974 р.р.: Крим, Карпати, Кавказ, Карелія, Соловки, Центральний Тянь-Шань (походи I-IV категорії складності).

Гірські лижи. Кавказ, урочище Баксан. (1982 р.)

Після захисту кандидатської дисертації В.І.Чорна продовжувала експериментальні дослідження молекулярно-клітинних механізмів змін структурно-функціонального стану лізосомних цистеїнових катепсинів мозкових структур ЦНС за умов дії різних доз іонізуючої радіації, гіпоксії та пухлинного росту. Вивчалися можливості променевого ураження пухлинних клітин шляхом штучного підвищення їх радіочутливості за допомогою радіосенсибілізаторів хімічної і фізичної природи.

У 2001р захистила у спеціалізованій вченій раді Київського національного університету дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук зі спеціальності радіобіологія на тему “Цистеїнові катепсини в умовах променевого ураження та злоякісного росту”. Науковий консультант: Кучеренко Микола Євдокимович, доктор біологічних наук, професор, академік НАН України, завідувач кафедри біохімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Чорна В.І. - доктор біологічних наук, професор з 2002 року.

Стаж науково-педагогічної роботи у вищих закладах освіти 40 років.

Розробила навчальні курси: "Біофізика розвитку", "Радіаційна біофізика", "Біофізичні та фізико-хімічні методи біологічних і клінічних досліджень", "Екологія людини", Екологія міських систем", "Радіоекологія", "Екотрофологія".

З 1999 р. В.І.Чорна співпрацює з Центральною науково-дослідною лабораторією Дніпропетровської державної медичної академії (керівник – доктор медичних наук професор Дроздов А.Л.) Наукові інтереси В.І. Чорної лежать в галузі вивчення механізмів інтегративних функцій мозку, у першу чергу, пам’яті і способів фармакологічного керування ними в умовах патологічних розладів. За роки роботи в ЦНДЛ ДДМА в наукову практику дослідних робіт нею було впроваджено імуноферментні методи кількісного визначення нейроспецифічних білків і визначення активності лізосомних цистеїнових катепсинів. У 2002 р. зареєстровано наукове відкриття "Закономірність експресії нейроспецифічних білків у структурах головного мозку тварин при формуванні енграм памяті", в розробці якого брала участь головний науковий співробітник ЦНДЛ професор Чорна В.І. У 2007 р. отримано диплом за наступне наукове відкриття, яке було логічним продовженням першого її відкриття "Закономірні зміни активності катепсинів у структурах головного мозку тварин при формуванні енграм памяті".

Брала участь у виконанні науково-дослідних робіт з держбюджетної тематики "Біофізичні механізми впливу наномікроскопічної та мікроскопічної структури нейронів на динаміку ефективності дендрітних полів". Отримувала на конкурсних засадах гранти на виконання науково-технічних проектів: "Розробка експрес-методів ранньої комплексної діагностики патології нервової системи за визначенням нейроспецифічних білків" та інші. за державними науково-технічними програмами (ДНТП) з пріоритетних напрямків розвитку науки і техніки МОН України.

Колектив ЦНДЛ Дніпропетровської медичної медичної академіїї (2011 р.)

Відкриття всеукраїнської освітньої-наукової конференції школярів (Дніпропетровськ, 2005 р.)

В.І. Чорна займається загальноосвітньою діяльністю. Брала участь у всеукраїнських освітньо-наукових конференціях школярів, які проводяться Національним центром аерокосмічної освіти молоді України (член журі).

В.І. Чорна постійно брала участь у багатьох українських та міжнародних конференціях, з'їздах біохіміків, біофізиків, радіобіологів та екологів.

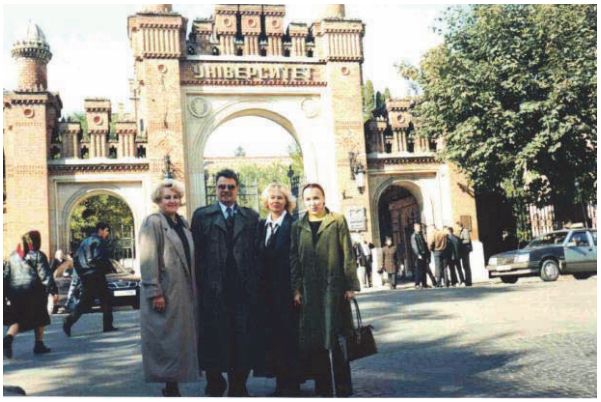

Всеукраїнський з'їзд біохіміків (Ужгород, 2002 р.)

Міжнародна конференція з біохімії (Люблін, 2006 р.)

Ольвійський форум 2010 р.
Міжнародна конференція з радіобіології (Ялта)

Міжнародна конференція «Гумінові фітогормони у сільському господарстві» (Дніпропетровськ, 2010 р.)

Валентина Іванівна одружена, чоловік працює у ракетно-космічній галузі. Має дочку та сина, двох онуків. Донька – кандидат технічних наук, доцент Дніпропетровської академії будівництва та архітектури, син працює у банківській сфері.

В.І.Чорна на захисті кандидатської дисертації її доньки (2008 р.)

В.І. Чорна плідно поєднує науково-дослідницьку і педагогічну роботу з громадською діяльністю. Працювала заступником декана з наукової роботи біологічного і медичного факультетів ДНУ, членом журі Всеукраїнських олімпіад та Малої академії наук України з біології. Заступник голови Дніпропетровського відділення біохімічного товариства України, член науково-методичної комісії Міністерства аграрної політики України. Член редакційних колегій журналу "Нива знань", "Вісник Дніпропетровського університету", "Вісник Дніпропетровського державного аграрного університету". Активний член Федерації «Європейське біохімічне товариство» (FEBS).

Валентина Іванівна активний член Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей (Фонду вчених) та Клубу жінок-учених "Вишнева вітальня". У Клубі, який був заснований у 1999 р., існують вже свої традиції. Проводяться постійно тематичні зустрічі. Окремо слід відзначити відвідання художнього та історичного музеїв, археологічного музею ДНУ, музею Петриківського розпису тощо. Систематично відвідуються концерти в Домі органної музики, філармонії, спектаклі в театрах міста за звичним паролем "Фонд учених". Всі ці зустрічі у "Вишневій вітальні" дуже яскраві, приємні, і для усіх учасників – свято. А натхненником і організатором їх є Чередниченко Лариса Лук'янівна – генеральний директор Фонду вчених, яку усі люблять і поважають.

"Вишнева вітальня" Фонду вчених

Чухрієнко Неоніла Дмитрівна

Доктор медичних наук, професор, завідуюча кафедрою сімейної медицини ФПО Дніпропетровської державної медичної академії.

Автор 325 наукових праць, 8 авторських свідоцтв та винаходів.

Під її керівництвом захищено 6 кандидатських та 1 докторська дисертацій.

Заслужений лікар України (1999 р.), Почесний депутат Дніпропетровської міськради II, III, IV скликань.

Декілька слів про ту атмосферу поваги до людей праці і любові до своєї країни, в якій росла і формувалась як особистість Неоніла Дмитрівна. Народилась вона в сім'ї інтелігентів-лікарів.

Батько – Дмитро Павлович – пройшов війну, закінчив її старшим лікарем стрілецького полку, був нагороджений 5 бойовими орденами. Після війни працював доцентом медичного інституту, першим заступником міністра охорони здоров'я України, ректором Дніпропетровського медичного інституту, багато років завідував кафедрою хірургії, був Почесним членом Європейської Асоціації хірургів, Заслуженим діячем науки. З його ім'ям пов'язаний розвиток торакальної хірургії і перші операції на серці на Дніпропетровщині. Взагалі він був, зі слів його учнів, «хірург від Бога» і «хірург-новатор». Створив і залишив після себе школу хірургів, майже 100 підготовлених вчених – кандидатів та докторів медичних наук.

Батьки Н.Д. Чухрієнко

Мати теж була лікарем акушером-гінекологом. Вносила в сім'ю урівноваженість, спокій і особливу вишуканість. Пішла з життя у віці 48 років, через тяжку форму ревматизму, набутого в період голоду і репресій 1933-1937 років.

Продовжуючи батьківську традицію, Неоніла Дмитрівна стала лікарем, доктором медичних наук, професором і вже багато років очолює кафедру в медичній академії.

Їй притаманний високий рівень професійної підготовки, культури, здатність керувати колективом, уміння бачити перспективу і сміливість у виконанні справ. Вона завжди приділяла особливу увагу педагогічному процесу, його якості, методичній роботі. Крім традиційно академічних форм вівся пошук нових, більш досконалих форм викладання. При цьому навчальний процес здійснюється з урахуванням специфіки діяльності майбутніх спеціалістів (стоматолога, педіатра, гігієніста), а нині – сімейних лікарів. Тривалий час кафедра була опорною в Україні з викладання терапії у стоматологів.

Н.Д. Чухрієнко, 2012 рік

Колектив кафедри сімейної медицини ФПО, 2012 рік

З 1987 року кафедра взялася за вирішення проблеми впровадження сімейної медицини. Неонілла Дмитрівна Чухрієнко зуміла скоординувати і створити творчу атмосферу в роботі з 18 кафедрами академії та очолити методичну роботу з впровадженя синдромного підходу і діагностично-лікувальних алгоритмів у діяльності сімейного лікаря. З притаманою їй рішучістю, наполегливістю впроваджувала перехід на сімейну медицину. Очолила створену Науково-практичну Асоціацію сімейних лікарів Дніпропетроввкої області. Неодноразово була організатором конференцій: Першої Української конференції з геронтології і геріатрії (1988 р.), конгресу СФУЛТ (1994 р.), Української конференції з сімейної медицини (1999, 2010 р.р.), відповідальним секретарем III з'їзду сімейних лікарів України (2011 р.). Багато разів виступала на конференцях, по телебаченню, радіо, у пресі. Стала авторитетом у міській раді м. Дніпропетровська в галузі впровадження цього напрямку.

За роки роботи 6 разів очолювала ДЕК в медичних вузах Запоріжжя, Сімферополя, Вінниці.

Неонілі Дмитрівні Чухрієнко притамані різноманітні наукові інтереси. Так, на кафедрі велися дослідження з вивчення обміну ліпідів у хворих на ішемічну хворобу серця а ІХС та АГ при застосуванні сорбентів. Вивчалась і обґрунтовувалась можливість використання апіпродуктів та їх комбінацій в лікувальних цілях. Цьому напрямку було присвячено декілька дисертацій. Всього під керівництвом Неоніли Дмитрівни Чухрієнко було захищено 6 кандидатських дисертацій, за науковим напрямком кафедри захищена 1 докторська дисертація. Зараз всі співробітники кафедри є кандидатами медичних наук. Кафедра брала участь у виконанні 2 конкурсних робіт МОЗ України, більше 10 років виконувалися ГДТ.

Неоніла Дмитрівна була членом експертої Ради ВАК України, членом експертної ради МОЗ України. В даний час – член спеціалізованої Вченої ради Д 26.613.06 при Національній медичній академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика зі спеціальності 14.01.38 (загальна практика-сімейна медицина); член спеціалізованої Вченої ради Д 08.601.02. ДЗ «ДМА МОЗ України» та інституту гастроентерології АМН України; член Вченої Ради ФПО ДЗ «ДМА МОЗ України»; консультант з проведення аналізу та оцінки можливих шляхів впровадження підходів PAL (практичних підходів до здоров'я легень) в Україні; почесний депутат міської ради м. Дніпропетровська.

Професор Чухрієнко Н.Д. обрана віце-президентом Української Асоціації сімейних лікарів та головою Науково-практичної Асоціації сімейних лікарів Дніпропетровської області, а також головою методичної комісії ДЗ «ДМА МОЗ України» за фахом «Загальна практика – сімейна медицина».

Враховуючи багаторічний досвід роботи в процесі впровадження сімейної медицини в Пілотному регіоні – Дніпропетровській області, професор Чухрієнко Н.Д. була призначена членом Керуючого комітету проекту «Модернізація охорони здоров'я» під керівництвом голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Висока кваліфікація Н.Д. Чухрієнко як лікаря відзначена присвоєнням їй у 1999 році звання «Заслужений лікар України». Професор Н.Д. Чухрієнко веде активну організаційну роботу.

Неоніла Дмитрівна Чухрієнко проводить депутатський прийом

16 років життя Неоніла Дмитрівна віддала громадській діяльності спочатку як депутат Жовтневої районної ради (1990-1994 р.р.), а з 1994 року по 2006 рік як депутат-мажоритарник міської ради. В перші роки створення Української держави була членом президії і виконкому Жовтневого району, потім була ініціатором створення депутатської служби соціального захисту, яка потім переросла в державну.

Вона була серед тих, хто вперше в Дніпропетровську в 1990 році підіймав ще не всіма визнаний, а тоді ще не прийнятий міською владою синьо-жовтий стяг України.

В період роботи в міській раді Н.Д. Чухрієнко зарекомендувала себе як один з найбільш активних депутатів, вся діяльність якої була спрямована на захист інтересів виборців округу, їх домівок, дворів, на ремонт доріг, виділення додаткових коштів школам, в тому числі художнім, музичним, спортивним, дитячим садкам.

Регулярно спілкуючись з виборцями кожен тиждень на депутатському прийомі, вона відкликалась на їх проблеми, озвучуючи їх у формі депутатських запитів на засіданнях сесії. З метою об'єднання депутатів навколо основних проблем громадян вперше у Дніпропетровській міській раді була створена депутатська група «Долг», з якою треба було рахуватися виконавчій владі. Завдяки зусиллям депутата Н.Д. Чухрієнко не був проданий під винний магазин художній салон, багато років не могли приватизувати будинок Вчених. Під її керівництвом був створений жіночий муніципалітет, який вона очолила.

Як депутат міської ради велику допомогу надавала вченим, які проживали на її виборчій території. Як лікар Неонілла Дмитрівна особисто проводила безкоштовно консультації з питань здоров'я для вчених пенсіонерів. Їй вдячні мешканці нашого міста та регіону: ветерани, інваліди, чорнобильці, пенсіонери, багатодітні та неповні сім'ї, діти-сироти за щиру участь в їх соціальному захисті. Відома наполегливість Неоніли Дмитрівни у боротьбі за збереження кінотеатрів, центрів культури і освіти, пляжів.

ЇЇ громадську діяльність характеризує уривок з листа в газету одного з її виборців: «Дякуючи Неонілі Дмитрівні, діти в місті можливо і не розучаться читати, малювати і грати на музичних інструментах остаточно, тому що припинила приватизацію дитячої обласної бібліотеки, музичних і художніх шкіл. У бесіді з викладачем музичного училища я випадково дізналася, що саме Н.Д. Чухрієнко знайшла шляхи збереження міського симфонічного оркестру, хоч би тимчасово. Я рада, що в моєму місті є людина, якій не байдуже, що буде з нами і нашими дітьми в майбутньому».

В цілому Чухрієнко Неонілу Дмитрівну характеризує вміння перемагати в меншості, здатність до постійного творчого пошуку. їй притаманні здатність мислити з урахуванням перспективи, цілеспрямованість, створення творчої атмосфери, здатність визначати успіхи колективу та не приховувати свої недоліки.

Неоніла Дмитрівна – активна учасниця діяльності Фонду вчених та Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня», вона неодноразово брала участь і перемагала у Обласних міжвузівських конкурсах «На кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Клуб «Вишнева вітальня» у складі д.т.н. професора Пінчук Софії Йосипівни, д.м.н., професора Чухрієнко Неоніли Дмитрівни, генерального директора Фонду вчених Чередниченко Лариси Лук'янівни в гостях у д.м.н., професора Усенко-Новицької Людмили Василівни

Андрюшина Любов Леонідівна

Кандидат біологічних наук, професор, вчений секретар Вченої Ради Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту з 1992 року по теперішній час.

Завідуюча кафедрою педагогіки і психології з 1995 року по теперішній час.

Член-кореспондент Петровської академії наук і мистецтв м. Санкт-Петербург (Росія) з 2001 року.

«Відмінник освіти України» – 1999 рік.

Андрюшина Любов Леонідівна народилася 24 листопада 1949 року у с. Нова Прага, Кіровоградської області.

Студентка ДДУ, вчитель, аспірантка, викладач вузу, професор – це сходинки завідуючої кафедри педагогіки і психології Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту, професора Андрюшиної Л.Л. Результати наукової діяльності Любові Леонідівни представлені в більш ніж у 160 наукових працях, з них два навчальних посібника «Психологія навчання», «Психологія спорту» з грифом Міністерства освіти і науки України.

Професор Л.Л. Андрюшина у складі делегації ДДІФКіС, яку очолює ректор вузу професор В.Г. Савченко, на оголошенні результатів рейтингу вищих навчальних закладів освіти України „Софія Київська” м. Київ, 2001р.

Андрюшина Любов Леонідівна закінчила Дніпропетровський державний університет та аспірантуру ДДУ. У 1984 році в Молдавській Академії наук успішно захистила кандидатську дисертацію. Голова Ради молодих вчених ДДУ, лектор суспільства «Знання», вона приймає активну участь і в громадській роботі інституту, міста і області.

З 1986 року вона працює в Дніпропетровському державному інституті фізичної культури і спорту, у 1988 році їй присвоєне звання доцента кафедри педагогіки і психології, а у 1998 році – звання професора.

За активну науково-просвітницьку та освітню діяльність, за сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів, за вагомий особистий внесок у розвиток та популяризацію фізичної культури і спорту в регіоні неодноразово нагороджена**:** «Почесними грамотами», «Грамотами» та «Подяками» Міністерства освіти і науки України, Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Дніпропетровської обласної Ради.

Професор Андрюшина Любов Леонідівна фахівець високого рівня, яка з повагою ставиться до колег, студентів, відповідальна, творча, вимоглива, цілеспрямована. Ця доброзичлива з м'якою посмішкою жінка вміє відстоювати з нежіночною твердістю інтереси колективу.

Кафедра, яку з січня 1995 року очолює Андрюшина Любов Леонідівна, успішно взаємодіє зі всіма теоретичними і практичними кафедрами інституту, з дитячими, спортивними і загальноосвітніми школами міста. Члени кафедри щорічно беруть участь в Міжнародних, Республіканських і інститутських наукових конференціях, про що свідчать численні публікації. Досягненнями кафедри в навчальному процесі є самостійні творчі роботи студентів з педагогіки, психології, екології, психології спорту.

Видання кафедри

Члени кафедри педагогіки і психології ДДІФКіС
на VI Міжнародній науково-практичній конференції, 2010 рік

Любов Леонідівна протягом 20 років співпрацює з факультетом підвищення кваліфікації викладачів вузів Придніпровського регіону, надаючи лекторську і консультативну допомогу. Має ряд подяк за цю плідну працю.

Через все життя пронесла Любов Леонідівна ніжність і турботливість батьків. Батько – Леонід Федорович – народився в Україні, мати – Марія Денисівна – уродженка м. Архангельськ (Росія). Вони виховували у своїх дітей духовні цінності: любов до культури, повагу до людей і до природи. В сім'ї завжди була атмосфера любові, взаємоповаги, що стало гарним фундаментом для виховання двох сестер, як добрих, порядних і талановитих особистостей. Любов Леонідівна любляча і кохана дружина, яка створила міцну і гарну сім'ю зі своїми традиціями

Любов Леонідівна багато часу приділяє своїм племінницям. Одна з них, Ольга, з дитинства пише вірші. На сьогодні видана її третя книга „Любовь свободна" російською мовою, перша „Весеннее дыхание" (2002 р.) і друга «День ангела» (2004 р.) російською і українською мовами, упорядником яких є Андрюшина Л.Л. Поезія Ольги дивовижно лірична, з щирою вірою у перемогу Добра, Любові та Розуму.

Видані вірші племінниці Ольги

Любов Леонідівна вітає племінницю Тетяну з успішним вступом до аспірантури

Друга племінниця Тетяна любить музику, танці і спорт. Вона не уявляє своє життя без ритму мелодій та занять в спортивній залі.

Обидві племінниці навчаються в аспірантурі, Ольга на третьому, Тетяна на першому курсі. Вони вже приймали участь у багатьох наукових конференціях і мають свій багаж наукових праць. Ольга і Тетяна обожнюють свою мудру наставницю та переймають її досвід.

Любов Леонідівна – вчитель з великої літери. Вона є яскравим прикладом високої культури людського спілкування, на формування якої у студентів і направлена її професійна діяльність. І лише зустрівшись з цією привабливою жінкою, розумієш, що таке справжня любов до ближнього, яка виявляється в кожному слові, вчинку, будь це друзі або студенти, родичі або колеги, близькі або незнайомі люди.

Це людина дивної чарівливості, культури спілкування, шанобливого відношення до людей, різносторонніх зацікавлень від класичної музики, живопису, поезії до мандрівок.

Любов Леонідівна на відпочинку

В.О. Архіреєва

Архіреєва Валентина Олександрівна

Закінчила Криворізький педагогічний інститут та Вищу партійну школу при ЦК Компартії України.

Працює провідним методистом групи аналізу у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді навчально-методичного відділу Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Енергійна, активна, мобільна, завжди привітна й відкрита для спілкування та співпраці – саме так можна охарактеризувати Валентину Олександрівну Архіреєву, яка майже 20 років очолює методичний кабінет Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ імені Олеся Гончара (у 2011-му році трансформований в групу аналізу у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді). Таких людей, як вона, часто порівнюють з «вічним двигуном», і це не дивно, адже Валентина Олександрівна є ініціатором та організатором різноманітних програм, проектів, творчих зустрічей, мистецьких акцій, спрямованих на пошук і підтримку талановитої студентської молоді.

Наполегливість у роботі, вимогливість до себе й колективу, принциповість, активна життєва й соціальна позиції допомогли Валентині Олександрівні займати протягом життя керівні посади: працювала вчителем, була 1-м секретарем Софіївського райкому комсомолу України, завідувачем відділу агітації й пропаганди райкому партії України, консультантом з масово-політичної роботи Будинку політосвіти Дніпропетровського Обкому Компартії України, працювала заступником директора з наукової та методичної роботи Методичного центру управління освіти і науки Дніпропетровської міської ради.

Педагогічна діяльність

Учасники Всесоюзного семінару ідеологів у кабінеті Валентини Олександрівни

В.О. Архіреєва з колегою Г.А. Панфіловою на звітно-вибірній конференції

Валентина Олександрівна була делегатом двох з'їздів комсомолу України, членом Ревізійної комісії ЦК ЛКСМ України, депутатом Софіївської районної ради кількох скликань, делегатом першого з'їзду освітян та науковців України, нагороджена трьома медалями («За трудовое отличие», «За доблестный труд»), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, трьома Подяками міського голови м. Дніпропетровська. Більше того, вона є одним з розробників різноманітних університетських просвітницьких програм, зокрема «Комплексної програми соціогуманітарної освіти молоді», що посіла перше місце серед аналогічних програм регіональних вузів. Має публікації в наукових і культурно-просвітницьких журналах, книгах, присвячених проблемам виховання молоді та організації методичної роботи.

Маючи педагогічну освіту, Валентина Олександрівна легко знаходить спільну мову зі студентами університету, завжди підтримує їх ініціативність і допомагає розкрити мистецькі й творчі грані молодої особистості. Валентина Олександрівна – людина високоосвічена й обізнана у різних сферах суспільного життя, тому до неї звертаються за порадою всі, кому потрібна кваліфікована допомога й змістовна, інформативна консультація. Вона завжди допоможе організувати й провести творчий захід чи створити мистецький проект.

В.О. Архіреєва в ролі "Родины-матери" на театралізованому дійстві до 30 річниці Великої Перемоги

З 2007 року Валентина Олександрівна є творцем і керівником загально-університетського клубу творчої молоді «Паростки», який об'єднав особистостей неординарних і надзвичайно талановитих, тим самим надавши їм чудову можливість реалізуватися не лише в академічній і науковій сферах, але й у творчості, відкрити й розвинути свій талант, відчути себе потрібними й зрозуміти власну неповторність і значущість як для рідної Alma mater, так і суспільства в цілому.

Творчі вміння «паростківців», презентовані на засіданнях клубу, різноманітні, адже мають широкий тематичний та ідейний спектри й охоплюють різні мистецькі сфери людської життєдіяльності (літературу, культуру, музику, театральну гру, декоративно-ужиткове мистецтво тощо). Учасники клубу «Паростки» є натхненниками різних творчих проектів, авторами поетичних і прозових збірок, музичних композицій, драматичних дійств, режисерами міні-вистав. Засідання клубу кожного разу – це подія, де панує розуміння, тепла атмосфера, де кожен відчуває себе, як удома.

Прикметно, що за досить короткий час свого існування (лише 5 років) учасники клубу творчої молоді на чолі з керівником змогли не тільки презентувати неймовірну кількість талановитої студентської молоді, але й утілити в життя масу неординарних, змістовних, глибоко ідейних мистецьких проектів. Починаючи з 2007 року, в рамках засідань клубу «Паростки» відбулася низка творчих зустрічей із неординарними, відомими особистостями регіону. Це і зустріч з членами Національної спілки України Юрієм Кібцем, Віталієм Старченком, Надією Туальцевою, Лесею Степовичкою, директором і актором Дніпропетровського міського театру одного актора «Крик» Михайлом Мельником, редактором журналу «Бористен» Фіделем Сухоносом, директором видавництва «Дніпрокнига» Ларисою Губановою, поетом Сергієм Скорим та багатьма іншими. Неодноразово були презентовані поетичні й прозові доробки університетської молоді й відомих українських авторів художнього слова, наукові матеріали, зокрема збірники наукових праць студентів і викладачів історичного факультету «Історичні етюди»; нариси про виховання «Думки, підказані серцем. Роздуми про виховання студентської молоді», збірник поетичних творів та світлин «Паростки», створений до 90-річчя нашої Alma mater, збірки поезій В. Вовк «Обарінки» та «Ромен-зілля», поетичні збірники Лариси Демедецької, Юлії Купіч, Наталії Литвиненко та ін. На засіданнях загальноуніверситетського клубу «Паростки» було презентовано безліч творчих проектів різних факультетів ДНУ (поетичних об`єднань факультету екології, біології та медицини «Колібрі», факультету міжнародної економіки «Срібний вік», історичного «Обрій»).

Народні ремесла і культуру в студентські маси. Один з творчих проектів Центру гуманітарних проблем освіти ДНУ

Презентація поетичної збірки Л.Демедецької на засіданні клубу "Паростки"

Презентація клубу історичного факультету на засіданні "Паростків"

У рамках засідання клубу «Паростки» відбулася презентація фільмів, які були запропоновані до участі в 7-му Всеукраїнському фестивалі екранних мистецтв «Дніпро-cinema»

ім. Д. Сахненка: «Соловецькі в'язні з України. Микола Зеров» (Полтава), «Безсмертя. Доля Валер'яна Поліщука» (Львів), «Розстріляне відродження» (Дніпропетровськ).

Валентина Олександрівна є ініціатором загальноуніверситетської фотовиставки-конкурсу, що проводиться щорічно з 2004 року, де кожного разу виставляються понад 300 світлин різних авторів (студентів, викладачів, співробітників університету) на різноманітну тематику. Спільно з факультетом української й іноземної філології та мистецтвознавства ДНУ імені Олеся Гончара, зокрема деканом, професором Іриною Степанівною Поповою, старшими викладачами Оленою Бесараб, Миколою Храмцовим, Віктором Корсунським, вони організували й провели вже 8 фотовиставок-конкурсів: «Дніпропетровськ очима студентів» (2004), «Студентське літо - 2005», «Моя країна – Україна», «Моя Alma mater» (до 90річчя ДНУ), «Мій ріднокрай», «Портрети і пейзажі», «Світ крізь посмішку» (2010/2011), «Миттєвості життя: свята і будні» (2011/2012 н. р.).

Відкриваючи щорічний фотоконкурс ДНУ

І це ще неповний перелік заходів, натхненником й ініціатором яких є Валентина Олександрівна Архіреєва.

Нагородження переможців фотоконкурсу ДНУ

Позитивне сприйняття світу і творча життєва енергія цієї жінки вражають кожного, хто мав нагоду спілкуватися з нею. Справедливий керівник, толерантна особистість, справжній фахівець своєї справи, Валентина Олександрівна користується авторитетом у колег, її люблять і поважають студенти.

Немало добрих справ зробила В.О. Архіреєва й для Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей. Аналіз конкурсних матеріалів вузів регіону з гуманізації та гуманітаризації освіти, удосконалення досвіду роботи – є її вагомим внеском у діяльність Фонду. Важливою є й допомога директору Фонду Л.Л. Чередниченко в організації культурних програм для вчених у святкові дні, до всеукраїнських конференцій і міжнародних семінарів, зустрічей, а також її активна особиста участь у заходах Фонду.

Її тактовність, шляхетність, артистизм і почуття гумору сприяють створенню позитивної атмосфери довіри й затишку на кожному заході, що проводить Центр гуманітарних проблем освіти ДНУ (від загальноуніверситетського фотоконкурсу до організації зустрічі з відомими на всю країну особистостями в рамках нового, але вже досить відомого проекту «В гостях у ректора ДНУ»).

Окрім того, як і творча молодь, якою вона опікується, Валентина Олександрівна має власні поетичні й прозові доробки.

Таланти клубу "Паростки" (Зліва направо В. Архіреєва, А.Чорна, В.Старченко)

"Дорогами війни - до Перемоги". Святковий концерт загальноуніверситетського клубу творчої молоді "Паростки"

Ось декілька рядків з одного її твору:

Рідна земле моя! Яка ж ти красива!
Скільки сили в тобі! Скільки дивного дива!
Перлами граєш на осені гранях,
Краплинами роси осипаєш з раннього-рання,
Туманами коси заплітаєш вербам на річках,
Снігом прикриваєш зерна в землі,
Щоб до весни було їм тепло в ріллі.

Описати всі твої дива
Ніяк неможливо.
Ти ніжна, багата, вродлива!
Ти годуєш нас хлібом, вражаєш красою.
Ти натхнення даєш
І безмежні простори твої…
Немає краще моєї землі!

Бандур Валентина Іванівна

Завідувач зразковим художнім колективом Центру української культури «Коло калинове» Дніпропетровського Палацу дітей та юнацтва.

Переможець міського конкурсу педагогів позашкільних закладів міста «Серце віддаю дітям».

Її працю відзначено почесними грамотами та подяками Головного управління освіти і науки Дніпропетровської облдержадміністрації, Управління освіти та науки Дніпропетровської міської ради, Дніпропетровського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Міністерства освіти та науки України, міського голови І.І. Куліченка, Дніпропетровського національного історичного музею ім. Д.І.Яворницького, Меморіального будинку-музею Д.І. Яворницького, Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей, Дніпропетровського обласного Центру Гуманної Педагогіки імені Ш.О. Амонашвілі, Козацького благодійного фонду ім. І.Д. Сірка, Всеукраїнського фонду «Добро».

Досвід роботи надруковано у 3 випуску збірника методичних рекомендацій «Суцвіття талантів Дніпропетровщини», 2008 р., щорічному виданні «Позашкільна освіта міста».

Друкується у Всеукраїнському журналі «Вічне слово» (освіта дітей в галузі історії, культури та моралі), обласній дитячо-юнацькій газеті «Я» та інших виданнях.

На благодатній Полтавщині, у місті Кременчук, 30 грудня 1953 року народилася дівчинка. Батьки назвали Валентиною.

Любов до рідної землі, звичаїв передалась від сім'ї, дідуся й бабусь, які були з давніх родів Глинських і Гріднєвих,- хліборобів та захисників Вітчизни.

З трьох років мріяла бути на сцені. Бажання здійснилося. Закінчивши Олександрійське училище культури, стала студенткою режисерського відділення Київського державного інституту культури ім. О.Є. Корнійчука.

На творчому шляху доля звела з цікавими людьми і талановитими вчителями, викладачами режисури, акторської майстерності, сценічної мови: Анатолієм Івановичем Дядюрою, Геннадієм Григоровичем Макарчуком, Лесею Луківною Сокиркіною, які передали не лише досвід професійної майстерності, але й відіграли велику роль у формуванні особистості, праці над собою, розкритті серця – храму духу.

Дипломна акторська робота. Л. Зорін «Варшавська мелодія».У ролі Хелени – Валентина Бандур

Подарувала доля й велике кохання, яке, немов пташку, підхопило і понесло по світу... Військові гарнізони, офіцерські клуби, театральні колективи... Все було у житті дружини військового льотчика – Валентини Бандур. Але завжди поруч були праця і сім'я. Двох синів виховали разом, відсвяткували срібне весілля, радують родину четверо онуків...

Військовий льотчик Андрій Бандур

Валентина Бандур (Гриднєва)

Родина Бандур: Андрій, Валентина та сини: Андрій та Євген

Дніпропетровськ. Робота в освіті, якій віддала 25 років життя: керівник шкільного дитячого театру, вчитель, заступник директора...

З 2001 року працює у Дніпропетровському Палаці дітей та юнацтва. Спочатку керівником народознавчого театру «Неопалима купина», методистом Палацу і вже 7 років як очолює зразковий художній колектив Центр української культури «Коло калинове», який цього року відзначає свою двадцяту річницю і вже вдруге підтвердив почесне звання «Зразковий художній колектив».

Заняття у «Маминій світлиці» проводить Валентина Бандур

Сьогодні у структурі Центру 3 творчих напрямки: майстерні народних ремесел – декоративний розпис, вишивка, бісероплетіння, колажі та писанкарство, українські обереги, кераміка та гончарство, витинанка; студії «Дизайн», «Графічний дизайн», «Батик»; фольклорно-обрядовий театр «Родослав».

Колектив працює за довгостроковою програмою «Ярина», яка увібрала освітньо-виробничу та художньо-творчу діяльність, поєднавши їх з просвітницькою роботою. Завдяки Валентині Іванівні, за підримки керівництва Палацу, міської адміністрації, робота Центру вийшла за межі Палацу – він став організатором і координатором проведення багатьох міських виставок, фестивалів і свят: виставки «Дебют» і свята «Святий Наум наведе на ум» (посвячення у підмайстри), «Наддніпрянські замальовки» (в рамках літературно-мистецького свята «Собори наших душ»), виставки з дизайну «Крок у майбутнє», конкурсу читців «І твоя, Кобзарю, слава не вмре, не поляже», виставок «Україна вишивана», «Пасхальні кольори», міського фольклорного фестивалю «Родослав збирає друзів», погостин «У колі друзів» та багато інших. Зразковий художній колектив – Центр української культури «Коло калинове», став середовищем справжньої духовності, колискою творчої особистості, дякуючи плідній праці чудового дуету – майстри і діти.

Екскурсія під час презентації міської виставки «Пасхальні кольори»

Дихають домашнім теплом погостини, які організовує Валентина Іванівна, що стали осередком вивчення та розповсюдження кращого досвіду з національного виховання. Їх тематика різноманітна. Серед них: «Різдвяні зустрічі», «А вже весна, а вже красна…», «З Україною в серці» (презентації переможців міських виставок «І на тім рушникові», «Пасхальні кольори», – сумісні заходи Центру, меморіального будинку-музею Д.І. Яворницького), які об'єднані співпрацею більше десяти років.

Пишається Валентина Іванівна і творчою співдружністю Центру з Фондом вчених міста Дніпропетровська, який очолює Чередниченко Лариса Лук'янівна, прекрасна, чуйна людина, яка любить людей і щиро намагається їм допомогти. Завдяки її ініціативі педагоги і вихованці Центру продемонстрували свою майстерність на обласних науково-педагогічних семінарах з гуманної педагогіки; авторському семінарі академіка РАО, почесного академіка АПН України Ш.О. Амонашвілі.

Цікавими були і зустрічі у «Вишневій вітальні», елітному клубі жінок-вчених, що створений при Фонді вчених…

Виставка творчих надбань Центру української культури «Майстри і діти» об'єднала не лише дитячу творчість, а й познайомила з майстерністю науковців, зокрема доктора біологічних наук, професора, завідуючої кафедрою екології НГУ, академіка Української екологічної академії наук та Міжнародної академії фундаментальних основ Алли Іванівни Горової; Алла Іванівна представила авторську виставку робіт в техніці в'язання гачком.

Багато різноманітних заходів проведено, дякуючи підтримці старших друзів з Фонду вчених. І всі вони сприяли вихованню духовності у підростаючого покоління.

Бандур В.І. – автор багатьох сценаріїв, які відрізняються яскравою сюжетною лінією, глибинним знанням традицій, звичаїв і обрядів, культури українського народу.

На рахунку Валентини Іванівни різноманітні журналістські наробітки – нариси, есе, інформації, репортажі, статті та поетичні твори. Постійна співпраця зі ЗМІ дає можливість їй пропагувати найкращі надбання шкіл, позашкільних закладів міста з проблеми відродження національної культури та духовно-морального виховання підростаючого покоління. Кожен її виступ на наукових та практичних семінарах нашого міста та поза його межами – свідоцтво високого професіоналізму і громадянської зрілості.

Завдяки наполегливості й ініціативі Валентини Іванівни, створено сайт Центру в мережі Інтернет.

Красномовно говорять про діяльність людини і її нагороди. Почесними грамотами та подяками відзначили сумлінну творчу працю, високий рівень професіоналізму, сприяння розвитку української народної творчості, популярізацію народних промислів серед учнівської молоді та вчителів міста, вагомий особистий внесок у розвиток освітньої галузі Дніпропетровщини.

Валентина Іванівна - людина рідкісної працездатності і відповідальності, добра, толерантна, уважна, щира, доброзичлива, талановита, яка дарує задоволення від співпраці та спілкування з нею, а її твори допомагають краще пізнати своє призначення на цій землі.

***

Словами роду буду говорити,
І мову рідну з трепетом плекати.
Мене навчили з нею разом жити
Мої батьки: мій тато й моя мати.

Я чула мову в шепотінні листя,
Коли калина заквітчалась цвітом,
Вона ввижалась у травах розмаїтті
Напередодні Трійці, теплим літом.

Душа до тебе словом озивалась,
Моє кохання, моя ніжна згубо.
І з ним синів я наших колихала.
Пісні звучали тепло, любо-любо.

Словами роду буду говорити,
І мову рідну з трепетом плекати.
В ній – Батьківщина, в ній – онуки й діти,
Моє кохання, щастя, батько й мати.

Міський фольклорний фестиваль «Родослав збирає друзів»
Ведуча - Валентина Бандур

Божий дарунок

За вікном буяє весна... В розмаїтті зелених трав, цвіту дерев і квітів. У молодій травичці жовтіє, мов сонячний зайчик, кульбабка. Всміхається пухнастим цвітом до тепла. Сонечко сховалось – і вона зімкнула пелюсточки. Схожа на людське серце. Бо воно, мов квітка. Завжди відкрите теплу і любові. Лише від болю, грубощів та зради стискується і тоді болить...

Та ж надворі тепло! Весна несе нам Божу благодать – любов!

Земля насичена різноманітними відтінками зелені й цвіту, неземними запахами. Так і хочеться пірнути у її розкішне простирадло, обійняти, відчути тонкощі природних парфумів. А потім лягти на спину, розкинувши руки, вдихнути п'янке повітря на повні груди і насолоджуватися дивною природою – прекрасним Божим дарунком людям.

Над тобою шепоче молоденьке листячко каштанів, погойдуються квіткові свічки цвіту. Далі очі торкаються неба. Воно прозоре, чисте.

Легкі хмаринки пливуть, ваблячи й тебе до висот, до роздумів: «Господи! Яку гармонію створив Ти, які дива подарував Землі й людині! Аби цінувала все це вона, жила з любов'ю у серці, шаною і подякою до створеного і до Творця!».

Нині Валентина Іванівна не зупинилася на досягнутому, у неї багато ідей і бажання творити!

Барна Тамара Владимировна

Кандидат геолого-минералогических наук, учёный секретарь Приднепровского научного центра НАН Украины и МОН Украины.
Автор понад 50 научных работ.

Тамара Владимировна Барна родилась 13 декабря 1951 года в городе Таллинне в семье Владимира Константиновича и Нины Павловны Чередниченко. Отец – кадровый офицер, участник Великой Отечественной войны. В составе танковой бригады он воевал на Западном фронте, после ранений возвращался на передовую, защищал Москву, участвовал в битве на Курской дуге. За боевые заслуги он награжден двумя орденами Красной Звезды, Орденом Отечественной войны 1 степени, шестнадцатью медалями.

После войны В.К. Чередниченко связал свою жизнь с армией. По долгу службы Владимир Константинович с семьёй переезжал из одного города в другой в СССР и за рубежом (Эстония, ГДР, Казахстан, Россия, Украина). Нина Павловна работала бухгалтером на производстве.

В 1969 году Т.В. Барна окончила с золотой медалью школу и поступила в Днепропетровский государственный университет на биологический факультет. С первых же месяцев учёбы подключилась к научным исследованиям, которые велись на факультете, и вскоре возглавила на нём студенческое научное общество.

Получив диплом с отличием, работала преподавателем в средней школе, затем перешла в Институт минеральных ресурсов Министерства геологии Украины. В отделе геологии угольных месторождений работала в направлении геохимии редких и рассеянных элементов в углях.

В 1976 году родился сын Андрей, который к настоящему времени окончил радиофизический и экономический факультеты Днепропетровского национального университета и работает в сфере строительной индустрии.

Т.В. Барна окончила заочную аспирантуру Ростовского университета и в 1990 году защитила кандидатскую диссертацию, которая посвящена оценке угольных месторождений как попутного источника ценных металлов и влияния токсичных элементов на окружающую среду в процессе добычи и переработки углей.

Созданный с участием Т.В. Барны и вышедший из печати в 1994 г. "Справочник по содержанию "малых" элементов в товарной продукции угледобывающих и углеобогатительных предприятий Донецкого бассейна" и сегодня востребован специалистами различных отраслей промышленности.

В последующие годы Т.В. Барна занималась изучением перспектив получения альтернативных видов топлива из углей. Изучение, в составе делегации украинских специалистов в 1997 году, опыта работы немецких предприятий по добыче и переработке бурых углей дало новый импульс научным разработкам, внедрению их результатов в производство. Они позволили впервые в Украине разработать критерии оценки угольных месторождений как источников сырья для получения жидкого топлива из углей и обосновать новые направления их использования.

С 1998 года Т.В. Барна работает в Приднепровском научном центре НАН Украины и МОН Украины, проводит исследования научно-технического потенциала Приднепровского региона и путей его использования для решения региональных проблем. При её непосредственном участии разработаны "Концепция комплексного использования низкосортных углей Украины" и проект "Концепции развития Днепропетровской области до 2011 года". Ею проводятся работы по анализу металлоносности угольных месторождений Украины, ценных и токсичных элементов в углях и продуктах их переработки, готовятся предложения по рациональному развитию минерально-сырьевой базы Приднепровья.

Місто Львів, 2003 рік.

Карпати, 2003 рік.

О.М. Бесараб

Бесараб Олена Миколаївна

Закінчила філологічний факультет ДНУ ім. Олеся Гончара (за спеціальністю «англійська мова та література»), аспірантуру при кафедрі зарубіжної літератури; Київський національний університет культури та мистецтв (за спеціальністю «режисер естради та масових свят»).

Працює старшим викладачем кафедри іноземних мов для гуманітарних факультетів Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Молода, талановита, інтелектуальна й креативна Олена Миколаївна Бесараб випромінює сонячну енергію, щедро роздаючи її своїм вихованцям, студентам гуманітарних факультетів ДНУ, де вона викладає англійську мову, а також приваблює до себе творчу молодь, яка намагається вписатися в життєвий кругообіг, аби за роки навчання в університеті не лише одержати глибокі професійні знання, а й розвинути свій творчий, притаманний конкретному індивіду талант. Вступивши до університету, Олена, яка з 6-ти років виступала на великій сцені в різних іпостасях (як учасниця народного ансамблю пісні й танцю «Червона гвоздика», представниця музичної школи, учасниця хору), привнесла з собою дух творчості, енергії й ініціативи. Її власна пісня «Випускний вечір», який вона виконала на шкільному випускному вечорі, пізніше надрукована в газеті обласного відділу освіти «Джерело», стала на той час популярною й надихала на подальшу успішну життєдіяльність.

Уже на першому курсі шістнадцятирічна Олена стає лауреатом першої премії Всеукраїнського конкурсу «Космічні фантазії», а диплом і подарунки їй вручає Людмила Кучма, яка опікується молоддю. Навчання й творчість, при підтримці її творчих ініціатив педагогами філологічного факультету в цілому допомагають самоствердитися, самореалізуватися. Вона бере участь у різноманітних університетських і регіональних заходах, відвідує творчі майстерні відомих педагогів-співаків – Галини Кузяєвої, Любові Рогозіної. До 10-ї річниці незалежності України в журналі «Бористен» надруковано пісню Олену «Україна, батьківська земля» з коментарями професора А.М. Поповського. За виконання цієї пісні на конкурсі молодих виконавців «Музичний простір» вона удостоюється першої премії у номінації «Краща авторська пісня».

Участь у шоу "Просто Дефіле"

Згодом творча палітра Олени поповнюється піснями з різноманітною тематикою (про кохання, загальнолюдські цінності, патріотизм). Як автора-виконавця, лауреата пісенних конкурсів її запрошують до участі в заходах, організованих відділами культури та молоді обласної й міської адміністрацій. Завдяки активній участі в подібних заходах представники засобів масової інформації назвали Олену «офіційною співачкою».

Незвичним за своїм емоційним наповненням був виступ Олени перед ветеранами Великої Вітчизняної війни в Будинку вчителя, реакцією на який став чарівний подарунок від них – блакитна хустка, що й нині є символом свят, приурочених Дню Перемоги або зустрічам з ветеранами, які проводить в університеті чи поза ним Олена Бесараб.

Концерт ДУЕП на Дунаї (м. Рені) (перша зліва О. Бесараб)

Навчаючись в аспірантурі ДНУ й одночасно працюючи викладачем ДУЕП, Олена продовжує активну творчу діяльність, залучаючи талановитих студентів до участі в заходах університету й міста. Так з творчою групою студентів Олена бере участь у інформаційно-концертному турі по регіону та за його межами (м. Рені), турі, натхненником і керівником якого був професор І.Л. Сазонець (на той час декан ФЕФ); допомагає в організації й бере участь у різноманітних святкових концертах, серед яких «свято іноземної мови».

За покликанням долі, закінчивши аспірантуру при кафедрі зарубіжної літератури ДНУ ім. Олеся Гончара (науковий керівник професор Т.М. Потніцева), Олена Миколаївна Бесараб працює в ДНУ старшим викладачем на кафедрі іноземних мов для гуманітарних факультетів факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства. Коло наукових інтересів молодого викладача досить широке. Це перш за все зарубіжна література: романтизм, реалізм, плеяда англійських романістів (Ш. Бронте, Діккенс, Теккерей та ін.).

Отримавши ступінь магістра театрального мистецтва (як другу вищу освіту) в Київському національному університеті культури та мистецтв за спеціальністю «Режисер естради та масових свят», Олена Бесараб продовжує роботу з творчою молоддю і є режисером-постановником загальноуніверситетського клубу «Паростки» ДНУ, діяльність якого підтримує ректорат і деканати факультетів. Клуб «Паростки» – пілотний проект, створений для презентації творчих умінь і доробків студентської молоді університету: наукових, поетичних, музичних, пісенних. Клуб бере участь у заходах різного масштабу: від концерту на честь 40-річчя возз`єднання історичного факультету ДНУ, культурних блоків регіональних наукових конференції до відкриття Всеукраїнського кінофестивалю «Дніпро-сінема», сприяє позитивному іміджу ДНУ.

Олена Миколаївна – поетеса, композитор, виконавець естрадних пісень. У своєму арсеналі має цікавий доробок власних пісенних композицій, зареєстрованих у державному департаменті інтелектуальної власності.

Олена Бесараб на фестивалі "Шелялє" (АР Крим)

Вже працюючи в університеті, Олена Миколаївна стала лауреатом премії Всеукраїнського конкурсу вокалістів «Пісенний вернісаж» (м. Київ), дипломантом Всеукраїнського туру Міжнародного фестивалю «Шелялє» (АР Крим). Її поетичні твори друкувалися в газетах «Джерело», «Дніпропетровський університет», журналах «Бористен», «Крила», «Конструктор» (Південмаш).

Особливу увагу Олена Миколаївна приділяє студентам 1-го і 2-го курсів, залучаючи талановитих і активних юнаків та дівчат до підготовки тематичних вечорів, зустрічей, державних свят. Поставлені режисером О. Бесараб концерти ліричної поезії «Симфонія кохання», патріотичні концерти-зустрічі студентського й викладацького активів, основані на поезії Тараса Шевченка, Олеся Гончара та інших українських митців слова й композиторів, створювали атмосферу довіри й надійності, захищеності та єдності студентської молоді університету, прищеплювали любов до рідної Alma mater. Особливо яскравими були режисерські постановки Олени Миколаївни, розроблені з метою презентації творчого таланту студентської молоді: «Ми діти твої, Україно», «Симфонія кохання», «Осіннє рандеву», «Романсовий зорепад», «Наше мистецтво рідній Alma mater».

"Романсовий зорепад" тематичний концерт клубу "Паростки" до 8 березня.

Учасники клубу "Паростки" студенти ДНУ у постановці О. Бесараб

Концерт до Дня Перемоги "Нам право жити дав солдат"

Олена Миколаївна намагається допомогти кожному першокурснику з різних факультетів (вона викладає англійську мову для юристів, філософів, соціологів, істориків, філологів), розкритися творчо, відчути свою причетність до великого колективу славетного університету, влитися в його активну діяльність і самореалізуватися в житті.

Характерною особливістю Олени Миколаївни як викладача й режисера є створення сприятливих умов для формування творчої особистості, вміле спрямування студента в русло високої культури й духовності. Створені нею концерти-реквієми до Дня Перемоги «Нам право жити дав солдат» і «Дорогами війни – до Перемоги» – це вияв поваги до тих, хто здобув перемогу, пройшовши до неї тяжкими шляхами. Вони надзвичайно вразили як ветеранів, так і учасників Всеукраїнської й регіональної конференції «Соціально-гуманітарна освіта і наука в сучасному українському суспільстві: проблеми та перспективи розвитку».

Концерт клубу "Паростки" до 65-річчя Перемоги

За п'ять років діяльності клубу «Паростки» засяяли зірочками такі студенти ДНУ, як скрипалька й співачка Катя Пунь, скрипалька Настя Чорна, саксофоністка Оля Логенко, гітарист і вокаліст Діма Чекурда, бандуристка Юля Шпильова, співачки Настя Демешко, Євгенія Іванчукова, Аня Шумакова, Аня Голованова, танцівниця й поетка Юля Федоряка, танцювальний колектив Антона Луньова, поетки Юля Купіч, Аня Фещенко, Аня Євтушенко, Наташа Литвиненко, Даша Онопрієнко, Світлана Крамар, Саша Ромашко, Олена Коломоєць, Катя Сидоренко, талановиті фотоаматори, Віталій Цибенко (тепер професійний фотограф), Вероніка Басанець, Вікторія Третяк, Максим Трубаченко, Саша Капітонов і багато інших, які змогли викохати в собі жагу не лише до знань, а й до активної громадської діяльності – діяти на благо свого народу й рідної Alma mater. Багато з них уже закінчили університет і визначилися зі своєю життєвою позицією, на що вплинула також їх участь у творчих заходах під час навчання. Сприяла цьому не лише режисерська діяльність Олени Бесараб, яка дуже вміло й тактовно допомагає розкриватися талановитим студентам, а й особиста, тобто партнерська, участь у всіх дійствах: авторські пісні, фото, фільми, створені Оленою Бесараб, завжди супроводжують мистецькі заходи.

Активісти, керівник і режисер загальноуніверситетського клубу творчої молоді "Паростки" ДНУ ім. О. Гончара

Презентація збірника творчих доробок ДНУ "Паростки творчості"

Продумані тематично її світлини надзвичайно доречно вписуються у сценарії, створюють відповідний фон і настрій. Аналогічно відбувається й презентація студентської творчості.

Олену Бесараб добре знають і в Фонді соціального захисту, підтримки й допомоги вченим України та членам їх сімей. Вона бере участь у заходах, організованих Фондом, як співачка, режисер, ведуча культурно-просвітницьких програм, виступає перед ученими на святкових концертах, всеукраїнських та міжнародних зібраннях.

Потрібно згадати про ще одне захоплення Олени – фотографію. Вона постійний учасник і дворазовий переможець загальноуніверситетських фотоконкурсів у ДНУ ім. Олеся Гончара, яких на сьогодні відбулося вже вісім. Її світлини завжди пронизані теплом і любов'ю до свого університету, рідного краю й держави.

Нагороджені за творчість учасники клубу "Паростки"

Складовою її діяльності є режисура й постановка програм для клубу «Паростки», забезпечення тематичних виступів на всеукраїнських й регіональних наукових конференціях, ювілеях факультетів, кафедр, які проводяться на високому професійному рівні. Участь студентів у подібних заходах дає їм можливість стати більш впевненими, повірити у свої можливості, виявити себе як конкурентоспроможний фахівець після навчання в ДНУ імені Олеся Гончара. Це має велику цінність і формує високий імідж університету.

"Симфонія кохання" – святкове засідання загальноуніверситетського клубу творчої молоді "Паростки"

Власова Тетяна Іванівна

Доктор філософських наук, професор по кафедрі філософії та соціології, завідувач кафедри філології та перекладу Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, член-кореспондент Транспортної академії України.

Автор 164 наукових публікацій, з них: 5 монографій, 6 навчальні посібники з грифом МОН України.

Організатор щорічних Міжнародних наукових конференцій.

Під її керівництвом захищено 5 кандидатських дисертацій.

Нагороджена: пам'ятною медаллю «За вірну службу рідному місту», знаком «Відмінник освіти України», Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, Почесною грамотою Верховної Ради України.

У 1972 році закінчила Дніпропетровський державний університет за спеціальністю «Філолог. Викладач англійської мови та літератури». Працювала на посаді завідувача дворічних курсів іноземних мов, викладача кафедри англійської філології, доцента кафедри англійської філології у Дніпропетровському державному університеті. У 1985р. захистила дисертацію у спеціалізованій вченій раді Московського державного університету імені М.В. Ломоносова за спеціальністю 10.01.04 – література зарубіжних країн, у 1988 році отримала вчене звання доцента по кафедрі англійська філологія.

Тема кандидатської дисертації була пов'язана з дослідженням теоретичних проблем становлення літературних жанрів Відродження та нового часу, філософське наповнення яких поряд із соціокультурним контекстом виникнення «жіночої літератури» стає центральним напрямком наукової роботи Т.І.Власової. Проблематика концептуального поля філософії гендеру знаходить у подальшому відображення в її дисертаційному дослідженні «Формування гендерних стереотипів у західноєвропейській філософії (історико-філософський аналіз)», опублікованих монографіях, статтях і навчальних посібниках, присвячених як проблемам комплексного філософського аналізу феномену гендеру в науці, культурі та соціумі, так і теоретичним питанням постмодернізму, в руслі яких розглядається розвиток гендерних досліджень. У 2008 році захистила докторську дисертацію за спеціальністю 09.00.05 – історія філософії, у 2011році отримала вчене звання професора.

Серед 164 наукових публікацій – 5 монографій, 6 навчальні посібники з грифом МОН: «Прийоми та засоби перекладу художньої літератури. Навчальний посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів», «Англійська мова. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів.», «Посібник з англійської мови для студентів І курсу технічних ВНЗів викладачів англійської мови кафедри «Іноземні мови»», «Вступ до гендерних досліджень: філософсько-культурологічні аспекти історії гендера. Навчальний посібник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів» та інші.

З 1990 по 2002 роки обиралась депутатом Жовтневої районної ради м. Дніпропетровська, працювала заступником голови Жовтневої районної ради. З 1992 по 2001 роки – завідувач кафедри іноземних мов у Дніпропетровському аграрному університеті. З 2001 року працює у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна завідувачем кафедри іноземних мов, а з 2004 року по теперішній час працює завідувачем кафедри філології та перекладу.

Т.І. Власовій, як науковому керівникові молодих учених, автору системних досліджень теорії гендеру та фемінізму, ініціатору та науковому керівникові Центру гендерних досліджень при Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна, вдалося створити дослідницький напрямок у проблемному полі сучасної філософії – новий для української науки, який розширює сферу її теоретичних і аналітичних інтересів. Щорічні монографії останніх років із проблем глобалізації та гуманітарних наук, науковим редактором і співавтором яких є Т.Власова, роблять свій внесок у подальший розвиток вітчизняної філософської думки, оскільки концептуально відображають сучасний міждисциплінарний підхід, прийнятий у західних наукових дослідженнях, і пропонують реалізацію гендерного підходу для аналізу соціальних і політичних трансформацій нашого суспільства. систем домінування та механізмів дискурсу влади в сучасному світі, який глобалізується.

Т.І. Власова щорічно організує та проводять Міжнародні наукові конференції, в яких приймають участь наукові співробітники та викладачі вищих навчальних закладів, аспіранти та студенти старших курсів – філософи, соціологи, політологи, філологи, в цілому, спеціалісти в області гуманітарних наук. За матеріалами проведених конференцій надруковано наступні монографії: «Проблеми гуманізації освіти в контексті трансформації вищої школи України»; «Духовні цінності в умовах глобальних цивілізаційних трансформацій» «Особистісні виміри становлення нової парадигми сучасної української освіти» за редакцією Т.І. Власової, Т.М. Талько.

Студентські наукові семінари, що були проведені під науковим керівництвом доктора філософських наук, професора, завідуючої кафедр «Філологія та переклад» та «Іноземні мови» Власової Т.І. присвячуються широкому колу суспільно-політичних та наукових питань, які є невід'ємною складовою світогляду сучасних фахівців рівнів «Бакалавр» та «Спеціаліст». Така науково-дослідницька робота надає студентам ДНУЗТу змогу бути освіченими та самостійними учасниками сучасного полілогу культур та політичних переконань.

Має державні та відомчі нагороди: пам'ятну медаль «За вірну службу рідному місту», знак «Відмінник освіти України», Почесну грамоту Міністерства освіти і науки України, Почесну грамоту Верховної Ради України.

Галацька Валентина Леонідівна

Галацька Валентина Леонідівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури, старший науковий співробітник НДЛ українського фольклору Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. Член національних спілок журналістів та театральних діячів України.

Народилась 8 вересня 1966 року у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської області. Навчалась у середній школі №10, яку закінчила з золотою медаллю у 1983 році. З 1983 по 1988 рр. – студентка філологічного факультету Дніпропетровського державного університету (спеціальність «Українська мова та література»). Після завершення навчання закінчила аспірантуру на кафедрі української літератури. Працювала викладачем-стажистом, асистентом кафедр української літератури та теорії мистецтва, науковим співробітником НДЛ українського фольклору.

У 1997 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Форми вираження авторської свідомості у драматичних поемах та кіноповістях Івана Драча». У 1998-му та 2000-му рр., пройшовши відбірковий конкурс, проходила наукове стажування в інституті порівняльного літературознавства Віденського університету Міністерства наукових досліджень Австрії, де виконувала дослідницький проект «Форми вираження авторської свідомості в сучасній українській та австрійській драматургії». У 2004 році одержала вчене звання доцента по кафедрі теорії мистецтва. Нагороджена почесною відзнакою «Відмінник освіти України» (2005 рік).

Коло наукових інтересів: фольклористика, історія української драматургії та театру, театральна критика, народознавча та театральна журналістика, компаративістика.

Автор близько 100 наукових публікацій, 5 навчально-методичних посібників, розділів у колективних монографіях, науково-популярних статей у всеукраїнських періодичних виданнях.

Монолог з ліричним відступом…

Скільки себе пам’ятаю, завжди любила літературу й хотіла все життя її вивчати як фахівець, як критик, як людина, яка буде знати про неї більше, ніж пересічний читач. Тому ще в школі я з великою повагою ставилася до цього предмета, а також іноземної мови, писала інформації в міську газету, спостерігала за людьми, як вони говорять…

Питання про вибір життєвого шляху не виникало – тільки філологія! Сама доля привела мене на філологічний факультет Дніпропетровського університету і звела з викладачем, який став для мене еталоном професіоналізму, – професором Клавдією Павлівною Фроловою. Ім’я цього відомого літературознавця я почула з уст моєї шкільної вчительки української літератури Парасковії Андріївни Кураченкової, яка познайомила нас з книгою «Аналіз художнього твору» у 10-му класі. На першому курсі університету лекції зі «Вступу до літературознавства» у нас читала ця легендарна професор. Вона зачарувала мене своїм артистизмом мислення (адже закінчила театральне училище), ерудицією, душевним «баченням» художнього слова. Одразу Клавдія Павлівна засипала запитаннями, які склали основу її неповторної методики аналізу художнього твору: «Чи можна назвати літературу засобом довго й прикрашено говорити? А може, це засіб найкомпактнішої передачі інформації?»

А потім ми всі разом шукали «молекулу художності» і вчилися відрізняти стиль одного письменника від іншого, вивчали джерела натхнення у кожного митця й складові психології творчого процесу. Тепер же ми шукаємо цю «молекулу художності» разом з нинішніми першокурсниками і втілюємо в життя основні ідеї відомої в Україні літературознавчої школи професора К. П. Фролової. Як же варто продовжити дослідження художнього твору в аспекті естетичних категорій: трагічного, комічного, гармонійного й драматичного. Скільки продуктивних ідей, міждисциплінарних підходів можна реалізувати, застосовуючи цю методику…

Інколи невимовно жаль, що авторитет науки в нинішньому глобалізованому суспільстві падає, а прагматизм перемагає. Хочеться бачити покоління молодих вчених, які привнесуть у науку «людський фактор», творче начало, розвинуть інтелектуальний потенціал нації на загальнолюдських засадах, сформують власну національну ідентичність, яка буде цікава світові.

Деркач Лідія Миколаївна

Доктор психологічних наук, професор, проректор з наукової роботи, завідувач кафедри практичної психології Дніпропетровського гуманітарного університету.

Відмінник освіти України (1989 р.), експерт UNESCO з питань навчання та виховання.

Є автором міждисциплінарного комплексного нейропсихолінгвістичного підходу до організації навчання іноземної мови у немовному вузі (1999). Двічі була нагороджена премією Witkin-Okonji (США), виступила з доповідями на міжнародних наукових конференціях в Швейцарії, Англії, Німеччині, Італії, Швеції, Бразилії, Португалії, Бахрейні, Арабських Еміратах, Угорщині, Болгарії та ін.

Наукові праці проф. Деркач Л.М. надруковані у видавництвах Springer-Verlag, UNESCO Education Sector (1999; 2000) та закордонних журналах: «International Journal of Psycology» (Vol. 35, 2000); «Lecture Notes in Computer Science» (Vol. 2117, 2001), а також у колективній монографії «Cognitive Technology: Instruments of Mind» (Springer, 2001).

Деркач Л.М. є співавтором навчального посібника із грифом МОН «Welcome to the World of Economics» (ч. I, ч.II); автором навчального посібника «Welcome to the World of Psychology», головним редактором двох колективних монографій «Актуальні проблеми науково-технічного перекладу» (2005; 2007 р.); співавтором, методистом – укладачем та перекладачем дистанційного курсу «Розроблення та аналіз державної політики» на замовлення Університету Північного Лондону та Світового Банку.

У 2007 р. ДАК України обрав проф. Л.М. Деркач членом комісії з вищої освіти науково-методичної ради МОН, підкомісія «Іноземна філологія» 020305, секція «Переклад, прикладна лінгвістика і методика викладання іноземної мови».

Нагороджена нагрудним знаком МОН України «За наукові досягнення» (2009 р.), є номінантом – переможцем Міжнародного Автобіографічного Словника Маркуса «Видатні науковці XX століття» (VIP Code SCO - 73007) – США (2002 р.)

Деркач Лідія Миколаївна народилася 31.08.1948 р. в сім'ї службовців. Закінчила середню школу № 79 (м. Дніпропетровськ), навчалася на історико-філологічному факультеті, кафедрі англійської філогогії Дніпропетровського ордену трудового Червоного прапору державного університету ім. 300-річчя воз'єднання України з Росією.

Фундаментальний вплив на формування світогляду Л.М. Деркач мали її батьки, родина. Завдяки моральній підтримці батьків, сімейним цінностям, невпинним бажанням пізнавати та відкривати для себе оточуючий світ, психіку та поведінку людини, Л.М. Деркач обрала дві професії: викладача англійської мови та психолога. Навчалася в аспірантурі МГУ (м. Москва) під керівництвом акад. А. О. Смірнова та ДГУ під керівництвом акад. С. Д. Максименко (м. Київ). У 1984 успішно захистила кандидатську дисертацію, а у 1994 році – докторську з проблем педагогічної та вікової психології.

Деркач Лідія Миколаївна працює 41 рік в системі освіти після закінчення з відзнакою Дніпропетровського державного університету.

Обіймала посади заступника проректора з наукової роботи Дніпропетровського державного університету, з 1966 – завідувач кафедри технології та психології навчання іноземних мов, з 2002 по 2008 – завідувач кафедри педагогічної психології, декан факультету «Психологія» (2009 рік).

Під час роботи на всіх посадах Деркач Л.М. виявила себе досвідченним і висококваліфікованим науковим працівником і педагогом, досвідченим організатором навчально-виховного процесу.

Лідія Миколаївна – відомий фахівець, автор понад 270 наукових та науково-методичних праць з актуальних проблем психології та методики навчання іноземних мов, серед яких 6 монографій, 3 навчально-методичних підручника із грифом МОН.

Автор понад 150 наукових праць, які надруковано у фахових виданнях України та за кордоном. У 2012 році в Італії надрукована колективна монографія (ред. проф. Массімо Джіліберто та ін.), співавтором якої є Л.М. Деркач.

Велику увагу приділяє розробці та впровадженню у навчальний процес сучасних, інноваційних методів викладення навчальних дисциплін психологічного напряму, а також власних експериментальних даних.

Читає для студентів нормативні курси з педагогічної психології та іноземних мов, психолінгістики, нейролінгвістики, психології перекладу, синхронного та послідовного перекладу, психології особистості, теоретико-методологічних проблем сучасної психології.

Веде наукові семінари та спецсемінари як на Україні, так і за кордоном (Дублін – 1997 р.; Берн – 1998 р.; Брюссель – 1999 р.; Стокгольм – 2000 р.; Лондон – 2001 р.; Базель – 2002 р.; Фрайбург – 2005 р.), на яких висвітлюється методологія та досвід застосування нейро-психологічного підходу до навчання іноземних мов ліво- та правопівкульних студентів (автор – Деркач Л.М., 1999 р.). Щорічно приймає участь у міжнародних конференціях за кордоном.

Лідія Миколаївна у 2009 році була обрана деканом факультету «Психологія» Дніпропетровського гуманітарного університету. Під її керівництвом успішно здійснюється стратегія формування факультету, створюються умови для забезпечення якісно-інноваційного підходу до формування компетентності майбутніх психологів.

Методологія навчання срямована на розвиток професійних компетенцій майбутніх психологів з урахуванням індивідуальних особливостей переробки інформації мозком.

На факультеті створена студентська науково-пошукова група, метою досліджень якої є дослідження психологічних механізмів емоційного інтелекту тих, хто навчаються. Учні Л.М. Деркач – студенти 4-5 курсів – виступили з науковими доповідями за кордоном (Болгарія, 2009 р.).

За останні 5 років під її керівництвом захищено 4 кандидатських дисертації (2 – в Україні, 2 – в США). Зараз керує написанням 3-х кандидатських дисертацій з малодосліджених проблем емоційного інтелекту, а також психології релігії та формування життєвого досвіду особистості. Деркач Л.М. готує відгуки на автореферати дисертаційних робіт, виступає опонентом на захисті дисертацій, рецензує наукові та навчально-методичні видання.

В гостях у Чередниченко Л.Л.

В Будинку органної та камерної музики

Протягом 1995-2005 років Л.М. Деркач – Президент TESOL Придніпровського регіону, працювала експертом в Експертній Раді при ВАК України (1997 р.), вченим секретарем спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій з спеціальності 19.00.07 у Дніпропетровському державному університеті (1996-1997 р.р.).

Була членом НМК з іноземної філології при Міністерстві освіти України, та Класичному приватному університеті (м. Запоріжжя), підкомісії з іноземної філології (020305), а також експертом ЮНЕСКО з проблем дитинства та навчання (UNICEF).

За значну, багаторічну, сумлінну працю, плідну науково-педагогічгу діяльність та особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів Деркач Лідію Миколаївну нагороджено нагрудним знаком «Відмінник освіти», грошовими преміями за найкращу науково-дослідну роботу від Університету м. Берн (1998 р.); Гонконгу (2003 р.); двічі – лауреат премії Фонду Віткіна-Оконя – США (1998 р.; 2000 р.).

Активна учасниця в діяльності Клубу жінок-учених «Вишнева вітальня», Фонду вчених та учасник і переможець Обласних міжвузівських конкурсів «На кращу наукову, навчальну, навчально-методичну та художньо-публіцистичну літературу».

На засіданні Клубу жінок-учених «Вишнева вітальня»

Захоплюється класичною музикою, балетом, живописом, яхтингом, вишивкою, полюбляє мандрувати, дружити та спілкуватися з цікавими, креативними особистостями.

Дзяк Людмила Антонівна

Доктор медичних наук, професор, завідуюча кафедрою нервових хвороб та нейрохірургії факультету післядипломної освіти Дніпропетровської державної медичної академії.

Автор понад 500 наукових праць, у тому числі 2–х відкриттів, 3-х підручників, 90 патентів на винаходи та раціоналізаторські пропозиції.

Під керівництвом Л.А. Дзяк захищено 10 кандидатських та 3 докторських дисертації.

Заслужений діяч науки та техніки України, Лауреат Державної премії України, володар Всеукраїнської премії "Жінка ІІІ тисячоліття" (2007 р.).

Народилася 16.09.1948 р. у м. Свердловську, Росія. У 1973 році закінчила Дніпропетровський медичний інститут за фахом „лікувальна справа", з 1973 по 1976 рік працювала лікарем-неврологом неврологічного відділення клінічної лікарні Придніпровської залізниці. З 1976 по 1978 рік була клінічним ординатором кафедри нервових хвороб Дніпропетровського медичного інституту, з 1978 по 1982 працювала лікарем-неврологом обласної клінічної лікарні ім. І.І.Мечнікова м. Дніпропетровська.

У 1976 році Людмила Антонівна захистила кандидатську дисертацію за темою: "Состояние микроциркуляции и мозгового кровообращения у больных с гипертонической болезнью». У 1991 році захистила докторську дисертацію "Мозговой инсульт (клинические, структурно-функциональные, иммунные взаимоотношения и прогноз течения)». З 1982 по 1992 роки – асистент, з 1993 року – доцент кафедри нервових хвороб Дніпропетровського медичного інституту, з 1994 року – професор кафедри нервових хвороб ДМІ. З 1994 року по теперішній час – завідувач кафедри нервових хвороб та нейрохірургії факультету післядипломної освіти медичної академії.

Професор Дзяк є автором понад 500 наукових праць, у тому числі 2 відкриття «Закономерность экспрессии нейроспецифических белков (МАНК, ГФКБ) в условиях формирования и извлечения энграмм памяти у экспериментальных животных» та «Закономерность изменения активности катепсинов B,L,H в структурах головного мозга животных при формировании энграмм памяти»; 3 підручника «Нервовові хвороби», підручник «Атлас топічної діагностики нервової системи», підручник «Хірургія»; 2 навчальних посібника «Анатомія пам'яті: Атлас схем і рисунків провідних шляхів і структур нервової системи, що беруть участь у процесах пам'яті», а також «Эпилепсия», «Артериальные аневризмы и артериовенозные мальформации головного мозга», «Загальні принципи організації і навчання та алгоритми виконання практичних навичок», «Ураження ЦНС при інфекційних захворюваннях у дітей», «Медицинская символика в античной нумизматике», «Расстройства памяти», «Ультрасонография в неврологии»; методичні рекомендації: «Порушення сну в загальноклінічній практиці», «Панические атаки», «Интенсивная терапия ЧМТ с перфтораном», «Сучасні принципи діагностики та лікування хворих із гострими порушеннями мозкового кровообігу», «Гипертензивные кризы: определение, классификация, диагностика, лечение», «Расстройства памяти в психоневрологической памяти», «Сучасні аспекти діагностики, лікування та профілактики внутрішньочерепної гіпертензії при тяжкій черепно-мозковій травмі», «Ультразвуковая томография позвоночного двигательного сегмента», «Ультразвуковая диагностика при шейном остеохондрозе», «Ультрасонография в неворлогии», «Сучасні принципи діагностики та лікування легкої черепно-мозкової травми». Отримано 90 патентів на винаходи та раціоналізаторські пропозиції.

Під керівництвом Людмили Антонівни захищено 10 кандидатських та 3 докторських дисертації. Заплановано та виконуються 1 докторська та 2 кандидатських дисертації. Виконуються 3 науково-дослідні роботи, присвячені судинній патології головного мозку (“Сучасні методи діагностики та лікування цереброваскулярної патології), вертеброгенній патології спинного мозку («Оптимізація обрання лікувальної тактики вертеброгенних уражень нервової системи та розробка мініінвазивних методів їх хірургічного лікування та післяопераційної реабілітації») та травмі центральної нервової системи («Розробити методи прогнозування перебігу та виходів тяжкої черепно-мозкової травми»).

Людмила Антонівна – головний позаштатний невролог ГУОЗ Дніпропетровської облдержадміністрації. Для реалізації комплексних заходів щодо медичної допомоги хворим цереброваскулярною патологією під керівництвом професора Дзяк Л.А. в регіоні розроблена і активно функціонує система надання етапної допомоги хворим з цереброваскулярною і спиноваскулярной патологією, компонентами якої є неврологонейрохірургічна клініка на базі обласної лікарні ім. І.І. Мечникова, регіональні центри гострої цереброваскулярної патології, територіальні ангионеврологичні кабінети, реабілітаційний стаціонар і реабілітаційний цереброваскулярний санаторій. Відкритий ендоваскулярный центр, де активно використовуються методики внутрішньосудинних оперативних втручань. Розробляється можливість використання тромболітичних препаратів в щонайгострішому періоді церебральних ішемій.

Людмила Антонівна – лауреат Державної премії України, Заслужений діяч науки та техніки України, член Президії Українського науково-практичного товариства невропатологів, психіатрів і наркологів, член Комітету з наукових проблем нейрохірургії Української асоціації нейрохірургів, член редакційної колегії журналів «Український вісник психоневрології», «Сосудистые заболевания мозга», «Неврологический журнал», член Центрального Формулярного Комітету Державного фармакологічного центру МОЗ України, член Європейської Федерації неврологів.

Нагороджена відзнакою голови облдержадміністрації нагрудним знаком «За розвиток регіону», удостоєна звання «Woman of the year» Американським біографічним інститутом, є володарем Всеукраїнської премії "Жінка ІІІ тисячоліття 2007".

Дуплищева Ольга Михайловна

Ведущий инженер Государственного предприятия «Конструкторское бюро «Южное» им. М.К. Янгеля». Активный изобретатель, получила 34 патента Украины, участник международных научно-практических конференций «Людина і космос», «Дніпровська орбіта», «Передовые космические технологии на благо человечества», публикует статьи в научно – техническом сборнике «Космическая техника. Ракетное вооружение». Соавтор: учебного пособия «Наземная экспериментальная отработка агрегатов автоматики ЖРД» (2010 г.); книг: «Отдел автономной отработки агрегатов и систем РКТ (к 60-летию со дня основания, 2011 г.); «Наставник инженеров и ученых" (2007г.); брошюры «Результаты экспериментальных исследований М.И. Дуплищева закономерностей явления излучения и распространения света в пространстве» (2008 г.).

Дуплищевой Ольге Михайловне было присвоено звание «Лучший специалист ГП «КБ «Южное» с занесением на Доску Почёта предприятия» (2003 г.). В 2007 г. она была признана победителем конкурса среди изобретателей отрасли и была награждена Национальным Космическим агентством Украины нагрудным знаком «Почетный работник космической отрасли (2007 г.).

Дуплищева Ольга Михайловна родилась 24 ноября 1948 году в г. Калининграде Московской области (в настоящее время г. Королев). В 1966 году поступила на физико-технический факультет Днепропетровского государственного университета, который закончила с отличием в 1972 году. После окончания ДГУ работала инженером-конструктором в Днепровском филиале Научно-Исследовательского института технологии машиностроения. В 1974 году поступила в очную аспирантуру на физико-технический факультет ДГУ по специальности 05-07-02. После окончания аспирантуры работала в Специальном проектно-конструкторском бюро «Орбита» в должности старшего инженера (1978-1982). С 1983 года по настоящее время работает в ГП «КБ «Южное» им. М.К. Янгеля» ведущим инженером. Её работа непосредственно связана с экспериментальной отработкой агрегатов автоматики и систем изделий, разрабатываемых ГП «КБ «Южное» им. М.К. Янгеля». Она осуществляет техническое руководство подготовкой и проведением испытаний агрегатов автоматики. Занимается разработкой и совершенствованием методик испытаний агрегатов автоматики. Многие изобретения, на которые получены патенты Украины, касаются способов испытаний агрегатов автоматики на воздействие вибрации (патенты № 59492, 6920, 18657). Разработана и внедрена методика определения резонансных частот агрегатов автоматики (патент № 81035), способ и устройство для испытаний пиромеханизмов (патент № 74845) и др. Учебное пособие «Наземная экспериментальная отработка агрегатов автоматики ЖРД» было создано в соавторстве с ведущим научным сотрудником ГП «КБ «Южное» к.т.н. Порубаймехом Владимиром Ильичом под общей редакцией заместителя Генерального директора, профессора Александра Васильевича Новикова для «Ракетно-космического учебно-исследовательского центра ГП «КБ «Южное» им. М.К. Янгеля». В пособии приведены методы испытаний агрегатов автоматики жидкостных ракетных двигателей при наземной экспериментальной отработке, стендовое испытательное оборудование, теоретические расчеты и практические результаты испытаний агрегатов автоматики. Текст иллюстрируется схемами, рисунками, таблицами.

Дуплищева Ольга Михайловна, к.т.н. Порубаймех Владимир Ильич и д.т.н., профессор ДНУ Сокол Галина Ивановна подготовили к публикации монографию «Экспериментальная отработка агрегатов и систем летательных аппаратов», в которой наиболее полно отображены методы имитации условий эксплуатации агрегатов автоматики жидкостных ракетных двигателей, приведены теоретические расчёты и практические результаты испытаний агрегатов автоматики и систем летательных аппаратов при наземной экспериментальной отработке. Текст иллюстрируется принципиальными схемами, рисунками, таблицами и графиками.

Книга «Отдел автономной отработки агрегатов и систем РКТ (к 60-летию со дня основания) была посвящена экспериментальному отделу ГП «КБ «Южное» им. М.К. Янгеля» – первопроходцу экспериментальной отработки агрегатов и систем РКТ, в которой изложена история образования, становления и развития этого отдела и его структурных подразделений на протяжении 60-ти лет. Отмечены достижения в создании ракетно-космической техники и изделий народно-хозяйственного назначения. Освещены различные стороны деятельности трудового коллектива. Представлены ветераны-первопроходцы, руководители, учёные, изобретатели и ведущие специалисты. В книге помещены фотоматериалы.

В 2007 г. была издана книга «Наставник инженеров и ученых» (авторы Ольга Михайловна Дуплищева, Алексей Михайлович Дуплищев), посвященная Заслуженному деятелю науки и техники Украины, доктору технических наук, профессору Михаилу Илларионовичу Дуплищеву.

Дуплищев Михаил Иларионович (16.11.1912 - 18.02.1993), доктор технических наук, профессор, Заслуженный деятель науки и техники Украинской ССР, работал заместителем Главного конструктора ОКБ-586 (КБ «Южное») с мая 1955 года по февраль 1960 года. Он приложил много усилий и труда к созданию и совершенствованию экспериментальной базы предприятия, на которой прошли испытания системы и агрегаты автоматики изделий ракетной техники. В период 1955 по 1960 года он также работал по совместительству заведующим кафедрой №1 на физико-техническом факультете ДГУ, а затем перешел туда работать. Дуплищев Михаил Илларионович подготовил много высококвалифицированных специалистов, которые трудились и трудятся в настоящее время в ГП «КБ «Южное», научных организациях и на крупных предприятиях России и Украины. Под его научным руководством защищено три докторских и 25 кандидатских диссертаций. Он автор девяти монографий – учебников, свыше 100 научных работ по вопросам проектирования, конструирования и экспериментальной отработки изделий ракетной техники. Он награждён: Орденом «Трудового Красного Знамени» (1959). Медалями: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941-1945 г.г.»; «За доблестный труд. В ознаменование 100 – летия со дня рождения Владимира Ильича Ленина» (1970); «За трудовую доблесть» (1976); «Ветеран труда» (1986). Министерством высшего и среднего специального образования СССР был награждён «Почетной грамотой» (1987). Федерация космонавтики СССР наградила Дуплищева Михаила Илларионовича «Медалью имени академика М.К. Янгеля» (1987). Указом Президиума Верховного Совета УССР Дуплищеву Михаилу Илларионовичу было присвоено почетное звание «Заслуженный деятель науки и техники Украинской ССР» (1989).

Дуплищев Михаил Илларионович задумывался над вопросами: что такое материя, пространство, движение, энергия, и как они взаимосвязаны. С 1974 года по 1981 год Михаил Илларионович Дуплищев разработал и создал установку при поддержке генерального директора ПО «Южмаш» Александра Максимовича Макарова, на которой были проведены оптические эксперименты, подтверждающие баллистическую теорию Ньютона-Ритца излучения и распространения света в пространстве. Результаты этих экспериментов были освещены в брошюре «Результаты экспериментальных исследований М.И. Дуплищева закономерностей явления излучения и распространения света в пространстве» (составители: Ольга Михайловна Дуплищева, Игорь Иванович Шпирка, 2008 г.).

История создания книги «Наставник инженеров и учёных»

В книге раскрыто становление и творческий путь пионера ракетной техники, Заслуженного деятеля науки и техники Украинской ССР, доктора технических наук, профессора Михаила Иларионовича Дуплищева. Освещены трудовые будни начинающего учёного-конструктора в тяжёлые годы Второй мировой войны на артиллерийском заводе в г. Перми с 1943 по 1945 г.г., его мысли в те далекие годы о значении духовной идеи в победе армии, о просвещении, об общественной организации труда, о сельском хозяйстве, о воспитании и образовании молодежи, о значении изобретателей в развитии общества и т.д.

В книге отражены итоги творческой деятельности Михаила Илларионовича Дуплищева, рассмотрены основные фундаментальные работы, а также приведены воспоминания известных специалистов в области науки и техники и его учеников.

Идея создания книги возникла еще в конце 70–х годов 20 века. А началось все с написания дневника. Мне было интересно узнать о детстве, юности, молодых годах отца. Я стала записывать в дневник всё, что он рассказывал мне о себе.

На отдыхе: сидят – жена Дуплищева Евгения Васильевна, внук Дуплищев Дмитрий Алексеевич, Дуплищев Михаил Илларионович; стоят – Дуплищева Ольга Михайловна с мужем Емельяновым

Дуплищева Евгения Всильевна, Дуплищев Михаил Илларионович, Дуплищев Дмитрий Алексеевич, Емельянов Николай Иванович, Дуплищев Алексей Михайлович

В свободное время, когда он отдыхал, я садилась рядом, задавала ему интересующие меня вопросы, записывала в дневник его рассказы. Так у меня появились записи о жизни отца до 1941 года. Затем записи обрываются. Отец был занят работой над созданием экспериментальной установки для проведения фундаментального оптического эксперимента, затем отладкой этой установки, проведением экспериментов и обработкой результатов этих экспериментов. У него практически не было свободного времени. Он работал дома за кульманом до 12 часов ночи. А на следующий день отвозил готовые чертежи на ПО ЮМЗ, где изготавливались части его установки. Ходил по цехам, затем ехал в университет на кафедру, после работы приходил домой, ужинал и снова – за кульман. И так каждый день без отдыха. Позже надо было строить помещение для размещения экспериментальной установки. Начались земляные и бетонные работы (закладка фундамента), отец не гнушался и этих работ. Ему помогали студенты, рабочие и инженеры ПО ЮМЗ, директор ПО ЮМЗ Александр Максимович Макаров. Мой брат Алексей Михайлович Дуплищев возил отца на строящийся объект и тоже помогал ему во всех работах, связанных с наладкой установки и проведением экспериментов. И вот, наконец, эксперимент был проведен и получены результаты (сентябрь-декабрь 1981 г.).

Затем необходимо было обработать полученные результаты. Обрабатывать пришлось 38 кинопленок с общим числом кинокадров около миллиона. Это также

заняло очень много времени. Когда результаты экспериментов были обработаны и подготовлены к рассылке во все научные организации, отец внезапно сильно заболел (1990 г.) и уже не смог подняться. Моя мама – Евгения Васильевна вспомнила, что отец вел дневники в период с 1941 по 1945 года, когда они жили в Перми во время войны, где он там работал конструктором на оборонном предприятии. Она нашла дневники. Они вместе с отцом стали вспоминать военные годы. 18 февраля 1993 г. отец ушёл из жизни. Я начала изучать его дневники.

В начале 2006 года мне позвонил ученик отца – Игорь Иванович Шпирка (староста группы ТФ 78-11, которая была признана в 1981-1982 учебном году лучшей в Днепропетровской области). Куратором этой группы был Михаил Илларионович. Игоря Ивановича интересовали эксперименты Михаила Илларионовича. Встретившись с Игорем Ивановичем, поделилась с ним тем, что хочу написать и издать книгу об отце. Игорь Иванович обещал помочь в издании книги. Началась моя работа над книгой. Мой брат Алексей Михайлович помогал мне в подборе материалов, связанных с экспериментами, которые проводил отец. Наконец книга была написана в начале 2007 года. Однако сложно было придумать название книги, так как деятельность отца была многогранна, а в названии это хотелось отобразить. Название книги мне подсказал Игорь Иванович Шпирка. Книга была издана в издательстве АРТ-ПРЕСС, а спонсорами издания стали также выпускники Михаила Илларионовича Дуплищева: Сербин Владимир Викторович – выпускник ФТФ ДГУ 1972 года, группа 511 и Гунько Николай Александрович – выпускник ФТФ ДГУ 1984 года, группа ТФ 78-11.

Большое спасибо всем, кто был причастен к написанию и изданию книги о моём отце – Дуплищеве Михаиле Илларионовиче.

Физико-технический факультет ДГУ, 1972 г. (группа 512) – инженеры-механики по производству летательных аппаратов – с преподавателями и заведующим кафедрой профессором Дуплищевым Михаилом Илларионович (на фото – третий слева в первом ряду), 1982 г.

Євсєєва Галина Петрівна

Доктор державного управління наук, доцент, завідуюча кафедрою українознавства Придніпровської державної академії будівництва та архітектури.

Автор 100 наукових праць, з них 1 монографія та 2 словника.

Нагороджена Почесною грамотою Президії обкому працівників освіти та науки (2002 р.), Подякою міського голови м. Дніпропетровська (2005 р.), Почесним знаком «Петро Могила» (2006 р.).

Народилася 12 березня 1962 року, в селі Виноград, Черкаської області, Лисянського району.

У 1987 році успішно закінчила Дніпропетровський державний університет (зараз Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара), факультет української філології. Працювала у Дніпропетровській обласній науковій бібліотеці на посаді головного бібліографа краєзнавчого відділу.

З 1993 року працює у Придніпровській державній академії будівництва та архітектури (ПДАБА) на кафедрі українознавства. У 1998 році на конкурсній основі вступила до аспірантури Дніпропетровського державного університету на заочне відділення за спеціальністю українська філологія. Аспірантуру закінчила достроково, захистивши успішно дисертацію у жовтні 2002 року. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук на тему: «Перифрази в мові сучасних газет (на матеріалі українських газет 80-90 років XX століття) захищалася у спеціалізованій раді Дніпропетровського національного університету.

З січня 2000 року призначена заступником декана факультету перепідготовки Інституту безперервної фахової освіти ПДАБА. З 2003 до 2007 року очолювала кафедру гуманітарних дисциплін ІБФО ПДАБА. З 2007 до 2010 року навчалася на денному відділенні докторантури Дніпропетровського регіонального інституту державного управління при Президентові України на кафедрі права та європейської інтеграції. Підсумком роботи в докторантурі стала видана у 2010 році, монографія «Державна мовна політика та українська національна ідея». У 2012 році Г. П. Євсєєва успішно захищає докторську дисертацію «Державна мовна політика в контексті української національної ідеї: теоретико-методологічні засади».

Науково-методичний доробок Г. П. Євсєєвої становить більше ста наукових праць, серед яких згадана монографія, «Словник українсько-німецько-російських термінів», «Ніздрюваті бетони» (2005 р.), «Тлумачний словник культурологічних термінів» (2003 р.) та ін. Досліджує проблеми соціолінгвістики, української термінології, культури мови. Є співавтором низки підручників, зокрема «Вища школа і Болонський процес».

У ПДАБА Г. П. Євсєєва викладає та здійснює загальне науково-методичне керівництво таких дисциплін: «Українська мова професійного спрямування», «Культурологія», «Етика ділового спілкування», «Психологія і педагогіка», «Психологія управління», «Педагогіка вищої школи», «Університетська освіта», «Вища школа і Болонський процес».

Г. П. Євсєєва є членом спеціалізованої ради за спеціальністю 10.02.01. при ДНУ. З 2000 по 2007 рік обиралася головою профспілкового комітету ІБФО ПДАБА. З квітня 2013 року Г. П. Євсєєва очолює кафедру українознавства ДВНЗ ПДАБА.

Ершова Нина Михайловна

Дорогу осилит идущий. Думается, что это широко известное изречение из собрания древнеиндийских гимнов «Ригведа» может служить эпиграфом к биографии доктора технических наук, профессора, заведующей кафедрой прикладной математики Нины Михайловны Ершовой. Ковёр жизни этого человека выткан из часов напряжённой многолетней работы сначала по обретению знаний (школа, институт), затем по глубокому их освоению и развитию (аспирантура и докторантура), а теперь по передаче студентам, аспирантам, молодым коллегам-преподавателям своих обретённых научных накоплений.

ЕЁ РАБОТА – СМЫСЛ И ЛЮБОВЬ

Для Нины Михайловны Ершовой элемент поиска всегда был главным стимулом. Еще во времена учёбы в сельской школе Краснодарского края юная Нина (тогда Абрамова) старалась каждый день, на каждом уроке узнать, понять, досконально изучить всё, что говорилось учителями. Она окончила школу с серебряной медалью, а затем – Институт инженеров железнодорожного транспорта в Ростове-на-Дону. Как вспоминает Нина Михайловна, успехами в учёбе она обязана в первую очередь своей маме. Эта мужественная и мудрая женщина, после гибели мужа на фронте в 1942 году, одна воспитывала двух дочерей. Вернувшись с колхозного поля после тяжёлого трудового дня, она не уставала повторять: «Отличная учёба для вас, доченьки, – главный путь в жизни».

Следуя заветам мамы, Нина Михайловна Ершова настойчиво, проявляя чудеса терпения и выдержки, идёт сложной дорогой учёного и педагога. Её сегодняшний багаж состоит из успешно защищенных кандидатской и докторской диссертаций, 200 опубликованных научных трудов, 30-ти разработанных курсов лекций, прочитанных в 14-ти вузах. В сорока семилетней трудовой деятельности Нины Михайловны особое место принадлежит Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры.

С 1981 по 1987 года Н.М. Ершова работала доцентом на кафедре прикладной математики ДИСИ. Лекции были интересными и содержательными, поскольку она стремилась разнообразить форму подачи изучаемого материала, вовлекая студентов в процесс совместного поиска. Параллельно с педагогической деятельностью Нина Михайловна вела научные исследования, писала докторскую диссертацию. Невзирая на большую занятость, она успевала активно участвовать в общественной жизни института, была парторгом кафедры, успешно занималась профсоюзной работой, в 1983-1987 годах на общественных началах исполняла обязанности заместителя заведующего кафедрой. По словам Нины Михайловны, это было замечательное время в ее жизни: все удавалось, все складывалось.

Для завершения исследований по докторской диссертации Нине Михайловне потребовалось уехать в Белоруссию. Здесь в Белорусском государственном институте инженеров железнодорожного транспорта она в 1989 году защитила докторскую диссертацию и стала заведующей кафедрой вагоны и вагонное хозяйство, в 1990 году ей было присвоено звание профессора. Проработав в этом качестве до 1998 года, Нина Михайловна, следуя своей беспокойной научной звезде, перешла на работу в Государственную летную академию Украины (г. Кировоград), где до 2000 года заведовала кафедрой технической механики.

Но, где бы Н. М. Ершова не работала, ей все время вспоминался счастливый период жизни в Днепропетровске, в ДИСИ. И, приехав зимой 2000 года в отпуск, она узнала об объявлении конкурса на замещение вакантной должности заведующего кафедрой прикладной математики. Не сомневаясь и не раздумывая, подала документы для участия в конкурсе. Ее в этом намерении активно поддержали ректор Приднепровской академии строительства и архитектуры профессор В. И. Большаков и проректор профессор А. П. Приходько.

Она вернулась на родную кафедру. Теперь вся ее жизнь без остатка принадлежит работе в академии. За 9 лет кафедра Прикладной математики увеличилась с 12 сотрудников до 20, из которых 17 представляют профессорско-преподавательский состав. Нина Михайловна постоянно стремится не только к совершенствованию научно-педагогического процесса на кафедре, но и мечтает о новых глобальных изменениях.

Мечты Н. М. Ершовой совпадают с генеральной линией развития ПГАСА, которую проводит ректор В. И. Большаков. На всех заседаниях Ученого совета Владимир Иванович говорит о необходимости открытия новых специальностей в академии. И Нина Михаиловна со своими коллегами кандидатом технических наук Е. В. Запорожец и ассистентом Ю. А. Гнатовской, вдохновленные и направляемые проректором, профессором Н. И. Верхоглядовой, разрабатывают документацию для открытия бакалавраата «Компьютерные науки». Это специальность позволит кафедре Прикладной математики стать выпускающей. Нина Михайловна мечтает общаться со своими студентами не только на первых курсах, но и до выпуска их из академии с дипломами престижной, востребованной в обществе профессии. И эта мечта профессора Н. М. Ершовой сбылась в 2012 году. В ПГАСА приемная комиссия оповещает своих абитуриентов о наборе на новую замечательную специальность – Компьютерные науки. Нина Михайловна думает не только о судьбе студентов. Ее волнует и судьба ассистентов кафедры: О. Н. Шибко, С. В. Герасименко, Д. А. Чирина, Ю. А. Гнатовской, И. В. Лавренюк. В ближайшем будущем Нина Михайловна видит их всех кандидатами технических наук, которые и будут успешно продожать историю кафедры.

Калініна Наталія Євграфівна

Доктор технічних наук, професор Калініна Наталія Євграфівна, професор кафедри технології виробництва літальних апаратів фізико-технічного факультету Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. Автор понад 300 наукових праць, що відомі в Україні і за кордоном (Росія, Болгарія, Чехія, Німеччина). Вона – член спеціалізованої вченої ради ДНУ по захисту кандидатських та докторських дисертацій, академік АН Вищої освіти України, голова секції «Технологія та матеріали» Міжнародних Симпозіумів «Авіаційно-космічна техніка і технологія», координатор секції «Наноматеріали і технології в РКТ» Міжнародної науково-практичної конференції «Людина і космос», член оргкомітету Міжнародних конференцій «Обладнання та технології термічної обробки». Нагороджена медаллю ВДНГ СРСР за кращу наукову роботу, грамотами Держадміністрації, подякою ректора за плідну працю.

Наталія Євграфівна народилася 25 серпня 1944 р. у родині потомствених металургів. Батько, Циганков Євграф Мартинович, закінчив Ленінградський гірничий інститут, працював головним інженером, директором крупного металургійного заводу у м. Викса Ніжегородської області; захистив кандидатську дисертацію, написав монографію «Виробництво зварних труб». З 1959 р. сім'я переїхала в Дніпропетровськ, Євграф Мартинович очолив відділ та був вченим секретарем Всесоюзного Трубного інституту протягом 25 років. Був нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапору та орденом «Знак пошани» за забезпечення фронту у 1941-44 р.р. металом для боєприпасів. Це була талановита, багатогранна людина, свідоцтвом тому – Урочисте засідання Вченої ради Трубного інституту, присвячене 100-річчю від дня його заснування.

Наталія Євграфівна у 1961 р. поступила в Дніпропетровський металургійний інститут, який закінчила з відзнакою з новою, престижною спеціальністю «Фізико-хімічні дослідження металургійних процесів». Працює в Дніпропетровському національному університеті з 1967 р., спочатку – науковим співробітником в Галузевій технологічній лабораторії ФТФ, потім – аспірантура, захист кандидатської дисертації. Була відповідальним виконавцем держбюджетної тематики з проблем обороноздатності країни, розробила нові склади високоміцних сталей і сплавів, захищених 8 авторськими свідоцтвами; проводила активну співпрацю з машинобудівними підприємствами Запоріжжя, Дніпропетровська, Калінінграда Московської області, Санкт-Петербурга. За кращу наукову роботу нагороджена медаллю ВДНГ СРСР.

З 1980 р. працювала доцентом кафедри фізики ФТФ ДНУ, створила нові лекційні курси з матеріалознавства, поставила лабораторні практикуми, випустила 5 навчальних посібників. Продовжувала активну наукову діяльність, була науковим керівником держбюджетної тематики з освоєння аморфних сплавів, підвищення службових характеристик титанових сплавів для великогабаритних виробів ракетної техніки. На Міжнародній конференції з титанових сплавів була заступником голови оргкомітету. Розробки впроваджені на Павлоградському механічному заводі, Верхньо-Салдинському металообробному комбінаті.

З 1989 р. Калініна Н.Є. працювала доцентом кафедри технології виробництва, засвоїла нові навчальні курси, випустила 6 навчальних посібників та методичних вказівок, оснащувала нові лабораторії та предметні аудиторії кафедри, продовжувала активну наукову діяльність. У 1999 р. захистила докторську дисертацію під керівництвом професора Шаповалової О.М.

З 2000 р. Калініна Н.Є. – провідний професор кафедри технології виробництва; під її керівництвом була відкрита нова спеціальність – прикладне матеріалознавство, випущено 4 групи бакалаврів, спеціалістів, магістрів. Вона відкрила новий науковий напрямок – наноматеріали в авіа- та ракетно-космічній техніці; під її керівництвом захищено 3 кандидатських дисертації, навчаються 2 аспіранта. Щорічно студенти спеціальності «Прикладне матеріалознавство» одержують Дипломи ІІ, ІІІ ступеня на Міжнародних студентських конференціях (студ. Драголюк І.О., Калиновська А.Є., Сальнікова А.Ю., Віліщук З.В., Кавац О.А.). Учні її школи працюють в ДП КБ «Південне», ВО ДП «Південний машинобудівний завод», в науково-дослідних інститутах Дніпропетровська.

Одночасно вона веде велику організаційну роботу з акредитації спеціальності, є заступником завідувача кафедри з наукової роботи. Веде секції наукових конференцій ДНУ, Координатор секцій Міжнародних конференцій «Обладнання і технології термічної обробки», «Людина і космос», «Прикладне матеріалознавство», «Матеріали і технології» у Харкові, Рибачому, Дніпропетровську. Бере активну участь у роботі опорної кафедри Дніпровського регіону. Виступає з доповідями на республіканських і факультетських семінарах, є розробником бізнес-планів за програмою «Ракетно-космічні технології». Опублікувала понад 300 наукових праць, у тому числі 3 монографії, 11 навчальних посібників. Навчальний підручник «Авіаційно-космічні матеріали і технології» з грифом МОНУ визнаний одним з найкращих у конкурсі навчально-методичної літератури ДНУ за 2009 р.

В 2009 р. Калініна Н.Є. обрана академіком Академії наук Вищої освіти України. Опонує кандидатські та докторські дисертації в навчальних закладах Львову, Києву, Харкову, Запоріжжя, Дніпропетровську. На фото – Калініна Н.Є. з колегами ДНУ на святкуванні 60-річчя ФТФ (2011 рік).

В родині продовжуються традиції вчених: чоловік – Калінін В.Т. – д.т.н., професор кафедри ливарного виробництва НМетАУ; син – Калінін О.В. – закінчив НМетАУ, аспірантуру в ДНУ і в 2008 р. захистив кандидатську дисертацію під керівництвом професора Шаповалової О.М. В теперішній час він – доцент Дніпропетровського університету економіки і права ім. А.Нобеля.

Камкіна Людмила Володимирівна

Доктор технічних наук, професор Національної металургійної академії України, академік Академії наук вищої школи України.

Автор понад 200 наукових та науково-методичних праць.

Підготувала 10 кандидатів та докторів наук.

Лауреат нагороди Ярослава Мудрого в галузі науки і техніки, відзнака Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення».

Камкіна Людмила Володимирівна народилася 6 січня 1948 року у місті Шацьк, Шацького району, Волинської області, Україна.

У 1966 році вступила у Дніпропетровський металургійний інститут (ДМетІ), який закінчила у 1971 році за спеціальністю «Фізико-хімічні дослідження металургійних процесів».

У 1971 році вступила в аспірантуру ДМетІ, після закінчення якої у 1974 році і приступила до роботи молодшим науковим співробітником НДЧ кафедри теорії металургійних процесів ДМетІ. З 1975 року – асистент кафедри. У 1977 році захищає кандидатську дисертацію за спеціальністю «Металургія чорних та кольорових металів».

У період з 1979 року по 1993 рік Людмила Володимирівна - старший науковий співробітник кафедри теорії металургійних процесів ДМетІ, з 1993 року по 1996 рік – докторант цієї кафедри. У 1996 році захищає докторську дисертацію за спеціальністю «Металургія чорних та кольорових металів». З 1997 року стає професором теорії металургійних процесів Національної металургійної академії України (НМетАУ).

У 2000 році Камкіна Людмила Володимирівна вибрана завідувачем кафедри теорії металургійних процесів НМетАУ. З 2003 року - завідувач кафедри теорії металургійних процесів і фізичної хімії НМетАУ.

У 2010 році була вибрана деканом металургійного факультету НМетАУ. На цій посаді Людмила Володимирівна працює по теперішній час.

Основні напрямки наукової та науково-педагогічної діяльності Камкіної Людмили Володимирівни – кінетика, механізми високотемпературних відновлювальних процесів, математичне моделювання металургійних процесів.

Людмила Володимирівна спеціалізується в області масообміну в умовах вуглецево-відновлювальних процесів та розробки математичних моделей різних металургійних процесів на базі принципів нерівноважної термодинаміки та розробки технологічних рішень енерго- та ресурсозберігаючих технологій виробництва феросплавів на основі марганцю та процесів зневуглецьовування сталі.

Людмила Володимирівна створила та передала для використання на Нікопольському феросплавному заводі програму одержання силікомарганцю та вуглецевого феромарганцю. На цей час нею розроблена детермінована математична модель одержання малофосфористого шлаку.

За науково-технічними програмами Міністерства науки і освіти України по приоритетному напрямку науково-технічного прогресу «Нові конструкційні матеріали та технології їх виробництва» Людмила Володимирівна приймала участь у виконанні та була керівником декількох науково-дослідних робіт, направлених на створення фізико-хімічних та математичних моделей різних високотемпературних металургійних процесів на основі принципів термодинаміки незворотних процесів та дослідження їх методами фізико-хімічної подібності та моделювання за допомогою розроблених моделей.

Камкіна Людмила Володимирівна – високопрофесійний спеціаліст у галузі металургії та у педагогічній роботі у вищих закладах освіти.

Кісельова Олена Михайлівна

Доктор фізико-математичних наук, професор, декан факультету прикладної математики, завідувач кафедри обчислювальної математики та математичної кібернетики Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

О.М. Кісельова - відомий вчений в галузі чисельних методів нескінченновимірного математичного програмування. Вона є засновником теорії неперервних задач оптимального розбиття. Опублікувала близько 300 наукових робіт (з них більша частина статей у міжнародних журналах, що містяться в науково-метричній базі даних SCOPUS, монографії, підручники з грифом МОНУкраїни). У 2000, 2006 роках Кісельова О.М. внесена Американським Біографічним Інститутом у довідник "Who's Who of Professional & Business Women". У 1993 році Кісельова О.М. отримала індивідуальний грант від Міжнародного Наукового Фонду Дж. Сороса (№ 593). Вона дійсний член Російської Академії інформатизації освіти, член Американської Математичної Спілки. О.М. Кісельова відзначена численними нагородами: орденом княгині Ольги III ступеня, почесним званням „Заслужений діяч науки і техніки України", знаком "Відмінник освіти України", нагороджена дипломом за перемогу у конкурсі «Жива історія району» з нагоди 75 річниці утворення Жовтневого району м. Дніпропетровська у номінації: «Краща наукова робота».

Кісельова Олена Михайлівна народилася 22 серпня 1947 року в місті Запоріжжя. У 1970 році закінчила з відзнакою механіко-математичний факультет Дніпропетровського державного університету за спеціальністю "Математика". У 1973 успішно закінчила аспірантуру при Інституті математики НАН України. З 1973 року - асистент, доцент, а з 1992 року по теперішній час – завідувач кафедри обчислювальної математики та математичної кібернетики. З 2008 року і по теперішній час є деканом факультету прикладної математики Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. У 1975 році захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю математична кібернетика (фізико-математичні науки), а у 1992 році – докторську дисертацію за тією ж спеціальністю. Одержала звання доцента у 1979 році, а у 1994 році – звання професора. Наукові інтереси Кісельової О.М. тісно перетинаються з напрямком навчального процесу факультету прикладної математики, особливо за відкритими за ініціативою проф. Кісельової О.М. спеціальностями «Інтелектуальні системи прийняття рішень» та «Системний аналіз».

Її наукові інтереси пов`язані з сучасними проблемами системного аналізу, оптимізації, обчислювальної математики, інформатики та комп'ютерних технологій. О.М. Кісельова внесла істотний вклад в розвиток нових розділів теорії чисельних методів нескінченновимірного математичного програмування. Вона є засновником теорії неперервних задач оптимального розбиття множин. Наукові дослідження О.М. Кісельової широко відомі в Україні та за її межами.

Під науковим керівництвом професора О.М. Кісельової захищені 16 дисертацій, вона виконує великий обсяг організаційно-методичної роботи по забезпеченню підготовки кадрів вищої кваліфікації.

З 1993 року Кісельова О.М. здійснює наукове керівництво науково-дослідною лабораторією Оптимізації складних систем. З 1993 року є головою спеціалізованої вченої ради К 08.051.09 при ДНУ за спеціальностями 01.05.01 – теоретичні основи інформатики та кібернетики, 01.05.02 – математичне моделювання та обчислювальні методи (фіз.-мат. науки). З 1993 керує науковим семінаром "Сучасні питання оптимізації та дискретної математики" при Науковій раді НАН України з проблеми „Кібернетика". Кісельова О.М. є відповідальним редактором збірника наукових праць "Питання прикладної математики та математичного моделювання", який внесено ВАК України до переліку наукових фахових видань з фізико-математичних наук (інформатика).

З 2003 року є головою оргкомітету щорічної Міжнародної науково-практичної конференції „Математичне та програмне забезпечення інтелектуальних систем", яка проводиться у Дніпропетровському національному університеті за участю Інституту кібернетики НАН України ім. В.М.Глушкова.

У 1998 році нагороджена знаком "Відмінник освіти України". У 2003 році присвоєно почесне звання „Заслужений діяч науки і техніки України". Нагороджена дипломом за перемогу у конкурсі «Жива історія району» з нагоди 75 річниці утворення Жовтневого району м. Дніпропетровська у номінації: «Краща наукова робота» у 2011 р., а у 2012 р. наказом президента України відзначена державною нагородою – орденом княгині Ольги III ступеня.

Бере активну участь у розвитку наукових контактів і міжнародного співробітництва Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кісельова О.М. відкриває IX міжнародну науково-практичну конференцію «Математичне та програмне забезпечення інтелектуальних систем» (MPZIS-2011)

Укладання договору між Дніпропетровським національним університетом ім. Олеся Гончара та НТУУ «Київським політехнічним інститутом»

Комарова Катерина Володимирівна

Кандидат економічних наук, доцент ДДФА. Працює в академії з 1998 року. Викладає дисципліни: «Менеджмент», «Стратегічне управління». Сфера наукових інтересів: проблеми стратегічного управління діяльністю організацій. Нею опубліковано понад 80 наукових та науково-методичних робіт, у т. ч. 5 монографій, 8 підручників і навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України. Отримала 7 свідоцтв про реєстрацію авторського права. У 2004 році отримала грант Агентства США з міжнародного розвитку.

Комарова Катерина Володимирівна народилася 4 грудня 1966 року. У 1984 році вона закінчила СШ № 57 м. Дніпропетровська та вступила до Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту на механічний факультет. Закінчила його у 1989 році, здобувши кваліфікацію інженера-механіка. Певний час працювала за фахом, поступово змінивши сферу зацікавлень на економічну. З 13 лютого 2002 року Катерина Володимирівна є кандидатом економічних наук. З лютого 2006 року – доцент. Викладає дисципліни: «Менеджмент», «Стратегічне управління». Сфера наукових інтересів: проблеми стратегічного управління діяльністю організацій. Усього опубліковано понад 80 наукових та науково-методичних робіт, у т. ч. 5 монографій, 8 підручників і навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України. Отримала 7 свідоцтв про реєстрацію авторського права. У 2004 році отримала грант Агентства США з міжнародного розвитку.

Тривалий час Катерина Володимирівна є заступником завідувача кафедри з навчальної роботи.

Комарова Катерина Володимирівна продовжує родинні педагогічні традиції: її мати – професор Рединa Наталя Іванівна – тривалий час обіймає посаду ректора Дніпропетровської державної фінансової академії. Перехопила естафету і донька Катерини Володимирівни – Анастасія, яка зараз здобуває водночас освіту фінансиста та юриста.

Професіоналізм, лагідність, інтелігентність Катерини Володимирівни завжди сприяють тому, що вона оточена колегами, їхньою прихильністю та повагою.

Наукові праці та авторські свідоцтва

Монографії:

1. Іноземні інвестиції в системі становлення ринкової економіки України: монографія / О.В. Батура, К.В. Комарова - Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2001. – 178 с.
2. Малое предпринимательство в промышленном регионе: социально-экономическое развитие, формы и методы регулирования, механизмы экономического роста : коллективная монография. - Днепропетровск: ДГФЭИ, 2002. - 281 с.
3. Малое предпринимательство в промышленном регионе: социально-экономическое развитие, формы и методы регулирования, механизмы экономического роста: коллективная монография. Изд. 2-е, переработанное и дополненное. - Днепропетровск, ДГФЭИ, 2004. – 352 с.
4. Особливості управління діяльністю малих підприємств в умовах перехідної економіки : монографія // Український бізнес XXI століття: реалії, проблеми, перспективи. Щорічник досліджень Консорціуму з удосконалення менеджмент-освіти в Україні. - К.: Навчально-методичний центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2004. – 270 с.
5. Становлення і розвиток малого бізнесу в регіоні : колективна монографія / за заг. редакцією академіка АЕНУ Рединої Н.І. - Дніпропетровськ, ДДФА, 2008. – 508 с.

Підручники, навчальні посібники з грифом Міністерства освіти і науки України:

1. Менеджмент : учебное пособие для высших учебных заведений / Е.В.Комарова, Н.И. Редина, С.А. Шмелёва. – Днепропетровск : ДГФА, 2005. – 326 с.
2. Управление группами : учебник для студентов высших учебных заведений / Н.И. Редина, Е.В. Комарова, В.В. Гавяда, С.А. Шмелёва. – Днепропетровск : ДГФА, 2005. – 304 с.
3. Маркетинг : навчальний посібник для студентів вищих навч. закладів / І.Д. Падерін, К.В. Комарова, К.О. Сорока, С.А. Шмельова ; За ред. академіка АЕНУ Н.І. Рединої. – Дніпропетровськ : ДДФА, 2007. – 200 с.
4. Менеджмент : навчальний посібник для вищих навчальних закладів. / К.В. Комарова, Н.І. Редіна, С.А. Шмельова.- 2-ге вид., доповнене. – Дніпропетровськ : ДДФА, 2007. – 330 с.
5. Управління групами : підручник для студентів вузів / Н.І.Редіна, К.В.Комарова, В.В.Гавяда, С.А.Шмельова. –2-ге вид., доповнене. Дніпропетровськ : Дніпропетровська державна фінансова академія, 2007. – 355 с.
6. Управління групами у схемах, таблицях і коментарях : навчально-наочний посібник для студентів вузів / Н.І.Редіна, К.В.Комарова, В.В.Гавяда, С.А.Шмельова. – Дніпропетровськ : Дніпропетровська державна фінансова академія, 2008. – 190 с.
7. Лидерство : учебное пособие для студентов вузов / К.В. Комарова, Н.І. Редіна, С.А. Шмельова.– Днепропетровск : ДГФА, 2008. – 286 с.
8. Організаційна культура : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / К.В. Комарова. – Дніпропетровськ : ДДФА, 2011. - 166 с.

Свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір:

- № 16241 від 11.04.2006 – Навчальний посібник «Менеджмент» (автори Редіна Н.І., Комарова К.В., Шмельова С.А.).
- № 16242 від 11.04.2006 – Підручник «Управление группами» (автори Редіна Н.І., Комарова К.В., Гавяда В.В., Шмельова С.А.).
- № 26138 від 17.10.2008 – Навчально-наочний посібник «Управління групами у схемах, таблицях і коментарях» (автори Редіна Н.І., Комарова К.В., Гавяда В.В., Шмельова С.А.).
- № 26169 від 21.10.2008 – Навчальний посібник «Маркетинг» (автори Падерін І.Д., Комарова К.В., Сорока К.О., Шмельова С.А., Редіна Н.І.).
- № 26172 від 21.10.2008 – Навчальний посібник «Менеджмент» (автори Комарова К.В., Редіна Н.І., Шмельова С.А.).
- № 26173 від 21.10.2008 – Підручник «Управління групами» (автори Редіна Н.І., Комарова К.В., Гавяда В.В., Шмельова С.А.).
- № 26175 від 21.10.2008 – Навчальний посібник «Лідерство» (автори Комарова К.В., Редіна Н.І., Шмельова С.А.).

Кравчуновская Татьяна Сергеевна

НАУКА, РОЗЫ И СЕМЕЙНЫЕ ТРАДИЦИИ В ЕЁ ЖИЗНИ

Первое впечатление – в комнату вошла молодая, серьезная женщина. И вместе с ней вошла атмосфера собранности, спокойного достоинства и неспешной уверенности.

Такой я увидела Татьяну Сергеевну Кравчуновскую четыре года назад, когда она входила в один из кабинетов ученого совета. Первое впечатление собранности и организованности Татьяны Сергеевны с годами нашего знакомства только укреплялось. И после многочисленных наших бесед, обменов мнениями и просто разговоров на разные темы, я поняла, что организованность, четкость и собранность закономерно вытекают из ее характера, который сформировался в добрых семейных традициях Кравчуновских.

Мама Татьяны закончила Днепропетровский государственный университет по специальности «Экономическая кибернетика». Папа – сварщик, всю жизнь был связан со строительством. И главным принципом в семье, где воспитывалось двое детей – дочь и сын, был: не довлеть, не заставлять, но советовать и направлять.

Поэтому, закончив среднюю школу № 136 с золотой медалью, Таня Кравчуновская по совету родителей, и, как бы, совместив профессии двоих, поступила в Приднепровскую государственную академию строительства и архитектуры, но на экономический факультет. Любимым предметом в школе у Тани была алгебра, а во время учебы в академии она каждый день открывала для себя новые научные горизонты. Особенно студентку интересовали многочисленные вопросы по организации строительного процесса. И здесь отличнице в ее поисках, начиная с четвертого курса, помогал, направлял, воодушевлял профессор В. М. Кирнос.

Окончание учебы завершилось защитой диплома с отличием. А затем Татьяна Кравчуновская, уже не представляя себя вне стен родной академии, поступила в аспирантуру. Здесь в полной мере проявились настойчивость, пытливость, большая самоотдача молодого исследователя.

Под руководством профессора В. М. Кирноса, будучи аспиранткой по кафедре планирования и организации производства, написала и защитила в 2004 году диссертацию на соискание научной степени кандидата технических наук по теме: «Системный подход к обоснованию целесообразности использования техногенных подходов в строительстве».

Первый успех вдумчивую и серьёзную Татьяну Сергеевну не только не заставил почивать на лаврах, а наоборот, заставил окунуться в работу с головой. Она успешно совмещала педагогическую и преподавательскую работу с исследовательской деятельностью. Читала лекции, руководила курсовыми и дипломными работами, была куратором.

Она учила студентов, старалась сделать свои лекции интересными по форме, не забывая об их содержании, с учетом новейших научных технологий. Молодой доцент Кравчуновская Т.С. учила студентов и одновременно училась у них, набиралась опыта. И в 2007 году почувствовала, что созрела двигаться дальше и поступила в докторантуру. Ее любимый профессор, научный консультант и единомышленник Владимир Михайлович Кирнос поддерживал, направлял все ее научные изыскания. И результатом явилась защита в 2011 году докторской диссертации на тему: «Развитие научных основ организационно-технологического проектирования комплексной реконструкции жилой застройки».

Ректор академии, профессор В.И.Большаков не устает говорить об одной из первостепенных задач в деятельности нашего вуза. Это забота и активная работа по подготовке молодых научных кадров, которые являются залогом стабильного будущего. Татьяна Сергеевна Кравчуновская – самый наглядный и убедительный пример возможностей и достижений академии. Если несколько лет назад на страницах «Молодого будівельника» мы рассказывали о самом молодом 34-летнем докторе технических наук Владиславе Валентиновиче Данишевском, то сегодня наше повествование о 32-летнем докторе технических наук – Татьяне Сергеевне Кравчуновской звучит как призыв к новым вершинам.

А наша героиня успешно выполняет эту миссию, советуя будущим кандидатам наук, являясь чётким, собранным и ответственным учёным секретарем специализированного ученого совета по защите кандидатских диссертаций.

А чтобы у читателей не создалось впечатления, что мы рассказывали о сухой, однообразной научной даме, хочу добавить, что Татьяна Сергеевна любит читать художественную литературу. Её любимый писатель – М.А. Булгаков. Ещё одним постоянным её увлечением являются цветы. Она выращивает их на даче. Розы и лилии приносят ей огромное эстетическое удовольствие. Его разделяют родители и младший брат. Он тоже закончил ПГАСА. Работает на предприятии «Днепропетровские городские тепловые сети» и, поздравляя с праздником любимую девушку, подарил ей 105 роз, чем удивил и обрадовал маму и сестру.

Так семейные традиции, доброта и красота, помогают ей в жизни. Она уверенно и достойно определяет свой единственный, но необходимый путь – быть преподавателем и ученым. И ее постоянный девиз – «Не останавливаться».

Эстафета поколений в академии продолжается, и новые всходы на научной ниве не заставят себя долго ждать.

Фонд учёных в лице Чередниченко Ларисы Лукьяновны постоянно интересуется ежедневной жизнью вузов Днепропетровска. Эта энергичная женщина – всегда на острие атаки, всегда в курсе всего происходящего. Она одна из первых заметила и оценила рубрику газеты «МБ» «Творческий портрет ученого» и предложила публикацию этих материалов в издании Фонда.

Крижанівська Інна Іларіонівна

Доктор медичних наук, професор Дніпропетровської державної медичної академії, Заслужений діяч науки України, Заслужений працівник вищої школи України.

Є автором 250 наукових праць, із них 9 монографій.

Під її керівництвом виконано 9 докторських і 49 кандидатських робіт.

Нагороджена орденом Леніна, 2 орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Дружби народів.

Інна Іларіонівна народилась 25 червня 1913 року в сім'ї вчителів в м. Черкаси. У 1931 році закінчила Дніпропетровський медичний технікум та була направлена працювати фельдшером в дитячий садок ім. Г.І. Петровського. У 1932 році вступила на лікувальний факультет Дніпропетровського медичного інституту. У червні 1938 року Інна Іларіонівна отримала диплом лікаря, а починаючи з липня, впродовж 2 років, працювала лікарем-ординатором, завідуючою терапевтичним відділенням Ігренської психіатричної лікарні. У вересні 1940 р. її направили у м. Чернівці головним лікарем у обласну лікарню.

В роки Великої Вітчизняної війни Інна Іларіонівна в складних умовах евакуації робила все можливе для організації медичної допомоги населенню. У 1943 році вона повернулась у звільнений Дніпропетровськ, де три роки працювала ординатором терапевтичного відділення клінічної лікарні. У 1947 році стала асистентом кафедри факультетської терапії, після захисту кандидатської дисертації – доцентом, з 1956 року завідувала кафедрою факультетської терапії ДМІ, далі – кафедрою госпітальної терапії. У 1958 році їй присвоєно звання професора внутрішніх хвороб.

В ці роки професор Крижанівська почала вивчати особливості обмінних процесів при внутрішніх хворобах. В результаті роботи Інни Іларіонівни було встановлено, що при різних серцево-судинних захворюваннях, ускладнених нестачею кровообігу, має місце чітка нестача вітаміну B_1.

У 1957 році Міністерство охорони здоров'я СРСР направило Інну Іларіонівну в братську Монголію, де впродовж 2 років вона завідувала кафедрою факультетської терапії та госпітальної терапії медичного факультету Монгольського університету в Улан-Баторі.

З 1959 року після повернення з Монголії професор Крижанівська очолює кафедру госпітальної терапії ДМІ.

У наукових роботах Інни Іларіонівни та її співробітників розкриті важливі аспекти патогенезу недостатності кровообігу при серцево-судинних хворобах. Підсумком багаторічної роботи було видання 6 монографій, серед яких: «Витамин B_1 при хронической недостаточности кровообращения» (1968), «Активность воспалительного процесса при некоторых патологических состояниях» (1970), «Медицинская реабилитация больных сердечно-сосудистыми заболеваниями» (1971) та ін. Велика кількість досліджень з актуальних питань сучасної клініки внутрішніх хвороб знайшли своє відображення у наукових виступах на з'їздах, симпозіумах, конференціях.

З 1959 року Інна Іларіонівна була проректором з навчальної роботи, а в 1964 році стала ректором Дніпропетровського медичного інституту (до 1984 р.). За час її ректорства відбудовано зруйновані війною навчальні корпуси, розширено

морфологічний корпус, створено 2 нових факультети – стоматологічний та факультет удосконалення лікарів, побудовано 5 студентських гуртожитків. В інституту та гуртожитках побудовано три їдальні, у гуртожитках з'явились бібліотеки із читальними залами. У Новомосковському районі Дніпропетровської області побудовано спортивно-оздоровчий табір. У 1981 році завдяки незвичайній наполегливості ректора почалось будівництво корпусу для кафедри гігієнічного профілю.

Велику увагу Інна Іларіонівна приділяла створенню і розвитку музею історії інституту – писала історію, поповнювала експонатами. За ініціативи комсомольців інституту, у 1970 році споруджено пам'ятник медикам-воїнам, викладачам та студентам, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Ювілей Інни Іларіонівни (1983 р.)

Саджання дерев (1991 р.)

Серед учнів Інни Іларіонівни – теперішній ректор медичної академії, професор Дзяк Георгій Вікторович, професор Людмила Василівна Новицька-Усенко, професор Тетяна Олексіївна Перцева та багато інших.

Інна Іларіонівна приймала дуже активну участь у суспільному житті. Вона була членом Дніпропетровського обкому КПУ, депутатом Верховної Ради УРСР. Впродовж тривалих років Інна Іларіонівна була членом управління Всесоюзного наукового товариства терапевтів, заступником голови правління Українського республіканського наукового товариства терапевтів, членом редакційної ради журналу «Врачебное дело», 10 років очолювала Дніпропетровське відділення Фонду миру.

Діяльність Інни Іларіонівни високо оцінена радянським керівництвом. В 1967 році професору Крижанівській присвоєно звання заслуженого діяча науки УРСР. Вона нагороджена орденом Леніна, 2 орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Дружби народів та ін.

Манько Тамара Антонівна

Доктор технічних наук, професор кафедри технології виробництва Дніпропетровського національного університету, академік АН Вищої школи України.

Автор понад 230 наукових праць, отримала 20 авторських свідоцтв і патентів України.

Заслужений винахідник СРСР.

Відмінник освіти України.

Активний учасник роботи Клубу жінок-вчених «Вишнева вітальня» Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Народилася 16 липня 1943 року в місті Першоуральськ Свердловської області в сім'ї службовця. Після закінчення Дніпропетровського металургійного інституту у 1966 році до 1971 року працювала там же інженером кафедри матеріалознавства. З 1971 року – аспірантка Всесоюзного науково – дослідного трубного інституту. У 1974 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. З 1975 до 1976 року працювала асистентом, з 1976 року по 1999 рік – доцентом кафедри технології виробництва фізико – технічного факультету Дніпропетровського національного університету.

У 1999 року захистила докторську дисертацію. З 2000 року до теперішнього часу – професор кафедри технології виробництва. У 2000 році отримала вчене звання професора.

Автор і співавтор 4 навчальних підручників «Полімерні композиційні матеріали в РКТ», «Спеціальне матеріалознавство», «Матеріалознавство та пластична обробка металів», «Технологічні аспекти виготовлення робототехнічних систем», рекомендованих Міністерством освіти і науки України для студентів вищих навчальних закладів. Надруковано більш 10 навчальних і навчально – методичних посібників по матеріалам викладаємих курсів для студентів. Успішно поєднує педагогічну діяльність з науковою роботою.

Керівник наукової школи з проблем технології виготовлення виробів ракетно-космічної техніки з полімерних композиційних матеріалів та впливу фізичних полів на процеси її формоутворення. Учасник всеукраїнських та міжнародних форумів «Композити в сучасній інженерії та інфраструктурі». Результати досліджень були представлені майже на 50 міжнародних і національних конференціях, симпозіумах. Розробки займали застосування на підприємствах галузі. Під її керівництвом успішно захищені 6 кандидатських дисертацій. У 2006 році обрана Академіком АН Вищої школи України. Нагороджена знаком «Заслужений винахідник СРСР», «Відмінник освіти України».

Манько Тамара Антонівна – член спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій. Координатор секції Міжнародної конференції «Людина і космос».

Одинцова Людмила Михайлівна

Кандидат медичних наук, доцент кафедри очних хвороб Дніпропетровської державної медичної академії, лікар-офтальмолог медичного центру ДДМА, лікар вищої категорії.

Автор 141 наукових робіт. Співавтор монографії «Діагностичні засоби обстеження та лікувальні маніпуляції при очній патології».

Депутат Дніпропетровської міської Ради 1985-1987 р.р.

Нагороджена медаллю «За доблестный труд в ознаменование 100-летия рождения В.И. Ленина», знаком вищої школи СРСР «За відмінні успіхи в роботі», знаком «Відмінник охорони здоров'я», неодноразово нагороджувалась грамотами Дніпропетровської облдержадміністрації, Дніпропетровської обласної Ради, Дніпропетровської міської Ради, Дніпропетровської державної медичної академії.

Член Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Людмила Михайлівна народилась 31 серпня 1936 року в сім'ї партійного робітника. У 1954 р. закінчила середню школу і в цьому ж році вступила до Дніпропетровського медичного інституту, який закінчила з відзнакою в 1960 р. До 1979 року працювала в ДІЛЕПІНі, де пройшла шлях от клінічного ординатора до старшого наукового співробітника. Обиралась головою профспілкового комітету, членом Обкому профспілок, заступником секретаря партійної організації по ідеології. У 1969 р. захистила дисертацію на здобуття ступеню кандидата медичних наук «Клінічні критерії лікарсько-трудової експертизи при глаукомі». У 1979 р. обрана по конкурсу асистентом кафедри очних хвороб Дніпропетровської медичної академії. У 1985 р. Людмилі Михайлівні присвоєно вчене звання доцента.

Сьогодні Людмила Михайлівна Одінцова працює лікарем-офтальмологом медичного центру ДЗ «ДМА». Консультує хворих, призначає лікування, направляє в клініки для оперативного чи консервативного лікування. Вона є лікарем вищої категорії, постійно підвищує свою кваліфікацію.

Людмила Михайлівна приймає активну участь у суспільному житті: з 1983 по 1988 рр. обиралась секретарем партійного комітету медичної академії, 1985-1987 рр. депутатом міської Ради народних депутатів. З 1992 р. є головою жіночої ради медичної академії, членом Президіуму жіночої ради Жовтневого району, членом Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей.

Рада ветеранів (професор Ковров Яків Григорович), жінрада (доцент Одінцова Людмила Михайлівна), клуб «Надія» (доц. Шляхова Олена Олксіївна) за великої підтримки ректорату (професора Дзяка Георгія Вікторовича, проректорів, деканів та голів профкому) проводять роботу під девізом спадкоємності поколінь – ліцеїсти, студенти, співробітники, ветерани медичної академії.

Нагороджена медаллю «За доблестный труд в ознаменовании 100-летия со дня рождения В.И. Ленина», знаком вищої школи СРСР, «За відмічені успіхи в роботі», знаком «Відмінник охорони здоров'я», неодноразово нагороджувалась грамотами Дніпропетровської облдержадміністрації, Дніпропетровської обласної Ради, Дніпропетровської міської Ради, Дніпропетровської державної медичної академії.

Регулярно, 4-5 разів на рік, приходять ветерани на зустрічі з Альма Матер та керівництвом академії, що присвячені «Дню Ветерана», «Дню Перемоги», «Дню 8 Березня» та «Захисника Вітчизни», «Дню медичного працівника», «Дню людей похилого віку» та ін.

Зустріч ветеранів Дніпропетровської державної медичної академії присвячена «Дню ветеранів», 2010 рік.

Павлова Валентина Андріївна

Доктор економічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної роботи та організації навчального процесу Дніпропетровському університету імені Альфреда Нобеля.

Автор понад 100 наукових та навчально-методичних видань.

Валентина Андріївна має дві вищі освіти: за спеціальністю „Економіка торгівлі" (1978 р.) у Донецькому інституті радянської торгівлі та „Професійна освіта" – викладач спецдисциплін за фахом „Товарознавство та комерційна діяльність" (2005 р.) у Полтавському університеті споживчої кооперації України.

Доклала багато зусиль для становлення та розвитку навчального закладу, організації і удосконалення навчального процесу університету, відкриття, становлення та розвитку спеціальності „Товарознавство і комерційна діяльність", яка є єдиною у Дніпропетровському регіоні.

Професор Павлова веде велику навчально-методичну роботу: підготувала та видала чотири монографії, чотири навчальні посібника з грифом „Рекомендовано Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України", має більше 100 наукових та навчально-методичних видань, що вийшли з друку за останні п'ять років, впроваджує інноваційні технології активізації навчання, що забезпечують інтеграцію до європейської освіти.

Валентина Андріївна займається науково-дослідною та науково-методичною діяльністю у галузі економічних наук, очолює наукову школу „Дослідження шляхів підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств". Результативно керує докторантами, аспірантами, здобувачами. Має захищених кандидатів наук.

Є керівником науково-дослідної роботи „Організаційно-економічні механізми управління розвитком та конкурентоспроможністю вітчизняних підприємств в умовах глобалізаційних викликів" (державний реєстраційний номер 0110U000147), зареєстровану у 2010 р., об'єктом якої є ринкові механізми управління розвитком та конкурентоспроможністю вітчизняних підприємств. Вже на сьогодні в рамках теми видано три колективні монографії; опубліковано: статей у фахових виданнях України – 36, статей у закордонних виданнях – 11, тез доповідей на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях – 64, тез доповідей, опублікованих у збірках матеріалів міжнародних науково-практичних конференцій і виданих за кордоном – 24, в інших виданнях – 2.

Павлова В.А. є членом підкомісії з товарознавства і торговельного підприємництва науково-методичної комісії з економіки та підприємництва Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, в рамках діяльності якої приймає активну участь у розробці нормативних документів.

Член спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських дисертацій К. 120.08.01, експерт державної акредитаційної комісії України, член редакційної колегії трьох наукових видань, член Міжнародного товариства товарознавців і технологів (IGWT), що дозволяє позиціонувати університет Альфреда Нобеля на світовому та українському теренах. Керує Дніпропетровським осередком Українського товариства товарознавців і технологів (УТТТ).

Перцева Тетяна Олексіївна

Доктор медичних наук, професор, завідуюча кафедрою факультетської терапії та ендокринології, перший проректор Дніпропетровської державної медичної академії (роки проректорства: з 2004 року по теперішній час).

Автор понад 450 наукових праць, 2 монографій, 10 навчальних посібників, 3 методичних рекомендацій МОЗ України, 5 винаходів, 3 галузевих нововведень.

Під її керівництвом виконано та захищено 1 докторська та 27 кандидатських дисертацій.

Професор Перцева – Відмінник охорони здоров'я України, Заслужений працівник народної освіти України, неодноразово нагороджувалась почесними грамотами МОЗ України, Кабінету Міністрів України, Дніпропетровської обласної державної адміністрації, нагороджена відзнакою «За розвиток міста Дніпропетровськ».

Перцева Тетяна Олексіївна у 1975 р. закінчила з відзнакою лікувальний факультет Дніпропетровського медичного інституту і до 1980 р. працювала дільничним терапевтом. У 1980-1983 рр. Тетяна Олексіївна – клінічний ординатор кафедри госпітальної терапії № 1, потім – асистент, а з 1988 р. – доцент цієї ж кафедри. У 1984 р. захистила кандидатську дисертацію на тему "Гемосорбция в комплексном лечении больных тяжелой формой инфекционной бронхиальной астмы и астматическим статусом", а у 1992 р. – докторську дисертацію на тему "Клинико-диагностические и терапевтические аспекты пораження зритроцитарных мембран у больных хроническим бронхитом по мере нарастания дыхательной недостаточности". З 1992 року Перцева Тетяна Олексіївна – завідувач кафедрою факультетської терапії (нині – кафедра факультетської терапії та ендокринології). У 1993 році вона була затверджена у званні професора; у 1992-1993 р.р. виконує обов`язки декана медичного факультету, з 1993 року – другий проректор з навчальної роботи, з 1996 року – проректор з навчально-виховної роботи, з 2004 року Тетяна Олексіївна – перший проректор академії.

Професор Перцева та професор Больбот на святкуванні 95-річчя академії (2011 р.)

Професором Перцевою запроваджено в академії проведення незалежного від кафедр діагностування мінімального обов`язкового рівня професійної компетентності у студентів, що проводиться постійно у формі ректорського контролю за технологією Центру тестування МОЗ України. За її ініціативи за останні роки академія придбала манекени, муляжі для відпрацювання студентами вмінь та практичних навичок, згідно з вимогами галузевих стандартів. На клінічних кафедрах створено навчальні кімнати для формування практичних навичок, що дозволяє щорічно удосконалювати технологію практично-орієнтованого державного іспиту.

Під керівництвом професора Перцевої та за її постійної підтримки на кафедрі створені і функціонують "Астма-школа" й "Школа для хворих на хронічний бронхіт". У 1997 р. в рамках Всеукраїнської програми "Здорові легені України" нею було відкрито регіональний консультативно-діагностичний кабінет "Пульміс". Для лікарів міста організований постійно діючий семінар з актуальних проблем пульмонології.

Тетяна Олексіївна приймає активну участь у розробці українських рекомендацій із діагностики та лікування бронхіальної астми, пневмонії, хронічного бронхіту. Вона також бере участь в роботі Європейської асоціації з медичної освіти, на засіданнях якої неодноразово виступала з доповідями щодо проблем викладання внутрішніх хвороб у медичних вузах. Професор Перцева – голова Дніпропетровського обласного товариства терапевтів, активний член Українського товариства фтизіатрів та пульмонологів, Українського товариства алергологів, секретар клінічної групи Європейського респіраторного товариства, член редакційних колегій 5 фахових журналів: "Медичні перспективи", "Астма і алергія", "Український пульмонологічний журнал", "Український терапевтичний журнал" та "Український хіміотерапевтичний журнал". Вона є активним учасником міжнародних і республіканських з'їздів, конференцій, симпозіумів, семінарів.

Професор Перцева – Заслужений працівник народної освіти України, Відмінник охорони здоров'я України, неодноразово нагороджувалась почесними грамотами МОЗ України, Кабінету Міністрів України, Дніпропетровської обласної державної адміністрації, нагороджена відзнакою за розвиток міста Дніпропетровськ.

Колектив кафедри факультетської терапії та ендокринології на чолі з завідувачем професором Перцевою Тетяною Олексіївною.

Пронь Людмила Володимирівна

Кандидат технічних наук, професор Дніпропетровського національного університету, завідувач кафедрою двигунобудування з 1998 по 2011 роки.

Автор понад 100 наукових робіт.

Під науковим керівництвом Пронь Л.В. захищено 7 кандидатських дисертацій.

Заслужений працівник освіти України (1998 р.). Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня (2001 р.).

Пронь Людмила Володимирівна народилася 13.06.1939 року в м. Сімферополь. Закінчила з відзнакою фізико-технічний факультет Дніпропетровського держуніверситету в 1961 році. Трудовий шлях почала з посади інженера ДКБ «Південне» (1961-1964 рр.). Після навчання в аспірантурі (1964-1966 рр.) працювала старшим викладачем (1966-1971 рр.), доцентом (1971-1994 р.р.), з 1994 року – професором. З 1998 по 2011 р.р. – завідувач кафедри двигунобудування фізико-технічного факультету Дніпропетровського національного університету. З 2011 – професор кафедри двигунобудування.

За ці роки професор Пронь Л.В. підготувала та читала лекції з 10 провідних спецкурсів по профілю кафедри, проводила практичні та лабораторні заняття, керувала курсовим та дипломним проектуванням, переддипломною практикою.

Зарекомендувала себе досвідченим викладачем, усі види занять здійснює на високому педагогічному і теоретичному рівні, активно працює над підвищенням викладацької майстерності, удосконаленням методики учбових занять, організацією і проведенням переддипломної практики та дипломування. Вона забезпечує постійні творчі зв'язки кафедри з провідними підприємствами галузі, для яких кафедра готує фахівців. Її лекції визначаються глибиною фізичного змісту, високим теоретичним рівнем, майстерністю викладання матеріалу, користуються великою популярністю у студентів. Як викладач, згідно опитування студентів, вона має один з найвищих рейтингів у фізико-технічному інституті.

У 1992 році профессор Пронь Л.В., за запрошенням, читала лекції по курсу "Динаміка рідинних ракетних двигунів" на Байконурі, в філіалі Московського авіаційного інституту.

Автор двох монографій: «Теоретические основы экспериментальной отработки ЖРД», «Летные испытания ЖРД», та підручника з грифом Міністерства освіти та науки «Основи теорії та проектування РДТП» (2005 р.), 16 навчально-методичних посібників. Опублікувала понад 100 наукових праць.

Основні напрямки наукової діяльності: теоретичні і експериментальні дослідження динаміки рідинних ракетних двигунів. Отримала результати, які мають як теоретичне, так і прикладне значення, використовуються в практиці конструкторських бюро. Їй належать перші в СРСР теоретичні дослідження і публікації, присвячені розробці методик розрахунку з таких проблем динаміки РРД: запуску (1963 р.), наближення умов випробувань на стенді до льотних (1965 р.), встановлення причин аварійних наслідків випробувань (1966 р.).

Підготувала багато фахівців, які працюють в ракетній і авіаційній промисловості. Серед них – генеральний директор національного космічного Агентства України, генеральний директор ДВО ПМЗ, головний конструктор по двигунам ДКБ «Південне», керівники цехів, начальники відділів. На кафедрах ДНУ та інших вузів успішно працюють багато учнів-студентів професора Пронь Л.В. Серед них 8 докторів технічних наук.

Тверська Людмила Володимирівна – заступник директора по науковій роботі Дніпропетровського художнього музею

Тверська Людмила Володимирівна

Тверська Людмила Володимирівна народилась 28 лютого 1940 року у місті Ростові на Дону, у родині художників. У 1963 році закінчила Інститут живопису, скульптури і архітектури ім. І.Ю. Репіна у місті Ленінграді за фахом «Теорія та історія мистецтв". У цьому ж році почала працювати у Краснодарському краєвому художньому музеї екскурсоводом, потім старшим науковцем, завідуючою відділом сучасного мистецтва.

У Дніпропетровському художньому музеї працює з 1969 року. З цього часу вся службова і творча біографія Людмили Володимирівни пов'язана з ним. Спочатку – старший науковець, завідуюча науково-експозиційним відділом, з 1988 року по 2003 роки – директор, в теперішній час заступник директора по науковій роботі.

Вадуци, 1997 р. Група українських і російських мистецтвознавців, запрошених на відкриття виставки І. Зотова (Мясоєдова)

Під час роботи в музеї вона опанувала всі види музейної діяльності: досконало обізнана з фондами, розмаїттям колекцій, як старою, так і сучасного мистецтва, з історією комплектування музейного зібрання, що дало їй змогу дослідити і надрукувати кілька наукових статей з цього приводу, виступила на науковій конференції (ці статті – в науковій збірці «Музей - 95», в альбомі «Дніпропетровський художній музей", який видано у 2001 році).

На протязі десятиліть вона вивчала, пропагувала творчість народних майстрів петриківського декоративного розпису і стала чудовим освідченим знавцем петриківського мистецтва. Її знання і великий досвід зафіксовані в численних статтях, каталогах, листівках, публікаціях «Wonders from Petrikovka» в журналі "Passport to the New World". І нарешті, чудове видання "Петриківка" – професійне, об'ємне з цікавою поетичною статею, науковим осмисленням ілюстрованої частини на підставі вдалої поліграфії. Це перше видання такого рівня, що принесло радість і фахівцям, і шанувальникам народного мистецтва. Завдяки Людмилі Володимирівні Тверській у Дніпропетровському художньому музеї та за його межами кожного року відбуваються виставки петриківців. Серед них – виставка в Українському Домі у Києві у 2000 році, експозицію якої та наукову концепцію талановито розробила Людмила Володимирівна Тверська, що було високо оцінено Міністерством культури України, фахівцями.

Клуб жінок-вчених «Вишнева вітальня» в народному музею с. Петриківка.

Ректор ДГУ Н.В. Поляков поздоровляє Л.В. Тверську зі 100-річчям заснування колекції Дніпропетровського художнього музею. 2003 рік.

Людмила Володимирівна Тверська з давніх-давен полюбляє таку важливу музейну роботу, як експозиційну. Жодна виставка в музеї не відбувається без її участі. Вона не тільки сама має змогу на високому професійному рівні будувати різноманітні експозиції, але й була спроможна прищепити інтерес до цієї діяльності своїм колегам, зробила з них справжніх експозиціонерів.

Здавна співпрацює з Дніпропетровською організацією Національної спілки художників України. Завдяки творчій активності була однією з перших прийнята до організації. Всі великі обласні художні виставки освітлювались нею у ЗМІ. Автор двадцяти наукових каталогів персональних виставок відомих Дніпропетровських художників. Створений нею моно каталог заслуженого художника України, видатного графіка М.І. Родзіна став взірцем такого типу каталогів для колег.

Наукові публікації Людмили Володимирівни Тверської, що надруковані в журналах «Образотворче мистецтво» («Театр – синтез архітектури і мистецтва»), «Творчество» ("Сотвориш себе"); «Український театр» («Сценографія: знахідки і прорахунки») дають яскраву уяву про найбільш цікаві події художнього життя Дніпропетровщини і є певним підсумком вивчення мистецтва краю. Сумісно з Л.В. Богдановою – автор-складач біобібліографічного словника «Художники Дніпропетровщини» з важливою біографічно-творчою інформацією про всіх членів Дніпропетровської організації Національної спілки художників України.

З Владикою Ірінеєм, митрополитом Дніпропетровським і Павлоградським, на виставці дипломних робіт театрально-художнього коледжу. 2003 рік

Багато часу Людмила Володимирівна Тверська приділяє роботі з дітьми: співпраці з мультстудією «Веснянка», щорічні виставки дитячої творчості у музеї, член чисельних журі, одна з фундаторів обласної художньої виставки юних художників "Світ навколо нас".

Як заступник директора Людмила Володимирівна Тверська віддана музею і не уявляє собі свого життя без нього. У наш складний час

Два директора. З директором Дніпропетровського історичного музею Капустіною Н.І.

дбає про збереження і поповнення фондів новими експонатами. Завдяки її дружнім стосункам з художниками музей має численні подарунки від них. Людмила Володимирівна слідкує за охайністю і ремонтом музейних залів, вимагає, щоб співробітники привітно ставились до відвідувачів, із запалом організує музейні свята: відкриття виставки, обговорення, зустрічі з художниками тощо. На протязі тривалого часу виконувала не тільки функції директора, а і наукового керівника музею. З увагою ставиться до своїх підлеглих, цінує їх працю, здібності, професіоналізм.

За професіоналізм, багаторічну плідну діяльність, спроможність творчо працювати, комунікабельність Людмилу Володимирівну Тверську поважають колеги, художня і громадська спільнота Дніпропетровщини.

Людмила Володимирівна – голова художньої ради міського управління культури і мистецтва, член правління Дніпропетровської організації Національної спілки художників України, член міської комісії по виданню Стипендій міського голови. Має подяки та грамоти різних рівней.

Нагороджена пам'ятною медаллю «За вірну службу рідному місту».

Людмила Володимирівна з сім’єю.

Село Петриківка. Екскурсія по музею.

Фонд учених. Засідання Клубу жінок-учених «Вишнева вітальня».

Титова Тамара Михайловна

Кандидат технических наук по двум специальностям: металлургия черных металлов и металловедение и термическая обработка металлов, закончила докторантуру. В настоящее время является доцентом кафедры металлургии стали Днепродзержинского государственного технического университета.

Основной этап трудовой деятельности Титовой Т.М. связан с работой на различных должностях в Институте черной металлургии НАН Украины и проведением научно-исследовательских работ на ряде металлургических предприятий отрасли, направленных на ресурсосбережение, экологическую безопасность и повышение качества металлопродукции, в частности, разработку инновационных технологий микролегирования стали, получения композитов, воздействия вибрации на процессы затвердевания слитков в изложнице при порционной разливке и формирование непрерывнолитых заготовок в кристаллизаторе при непрерывном литье металлов и сплавов, изучение структурообразования литого и деформированного металла, неметаллических фаз, анализ качества металлопроката различного сортамента, наноструктурирование металлов и сплавов и др.

Сфера научных интересов: организация производства, научной деятельности и образования; вопросы реструктуризации металлургической промышленности, экологии и ресурсосбережения; различные аспекты теории металлургических процессов, получения, структурообразования и свойств металлов, сплавов, композиционных и наноструктурированных материалов; инновационные и нанотехнологии в области материаловедения и термической обработки, металлургии стали и литейного производства, сварки; проблемы нанообразования и подготовки специалистов в России и на Украине.

Постоянный докладчик на многих десятках различных разноплановых Международных Форумах, конгрессах, семинарах, конференциях.

Автор более 200 публикаций и изобретений.

Член Всеукраинского Межведомственного научно-технического Совета по проблемам внепечной обработки и непрерывной разливки стали, где регулярно выступает с докладами по вопросам инновационного развития металлургии, технологии и оборудованию непрерывного литья стали, организации взаимодействия науки и бизнеса, задачам образования и подготовки специалистов в ВУЗах Украины и России.

Постоянный член «Вишневой гостиной» женщин-учёных Днепропетровщины.

Дорогие читатели! Перед Вами мелькают судьбы ученых Днепропетровщины, в чем-то похожих, но во многом разных и неповторимых. Отвечая на предложение и просьбу генерального директора Фонда учёных Ларисы Лукьяновны Чередниченко, попытаюсь, оглядываясь на прожитые годы, рассказать, как случилось то, что я стала учёным-металлургом, а в последнее десятилетие ещё и приступила к педагогической деятельности. В каких условиях я выросла, какие люди меня окружали, что это было за время. Для простоты и удобства рассуждений, очевидно, следовало бы разделить эти понятия: ученый, металлург, педагог и рассмотреть каждый в отдельности, но это не удастся сделать, поскольку они тесно во мне переплетены. И еще, в жизни каждого человека особо важными являются два момента: семья (близкие люди, друзья) и работа. Хорошо, когда они изначально правильно выбраны, тесно связаны, взаимно дополняют друг друга, способствуя расцвету и раскрытию личности. Я очень люблю свою семью и свою профессию, стараюсь с полной отдачей жить на оба фронта.

Вспоминается один случай. Однажды, в середине 80-х, мы с мужем оказались в Симферополе в большой (человек 30) и незнакомой нам компании, где, как потом выяснилось, все женщины и большинство мужчин, имели гуманитарные профессии. Дождавшись полной тишины, меня, неожиданно, несколько необычным способом представил мой приятель, точнее объявил: «Внимание! Среди нас находится женщина … (и после большой паузы) – металлург!». За этим сообщением последовали аплодисменты и возгласы смешанного удивления, восхищения и еще чего-то. Одним словом, для них я оказалась чем-то вроде неведомого ископаемого (даже не уверена,

что полезного). Меня же, к тому времени, проработавшую уже около 15 лет в среде металлургов, такая реакция удивила и несколько смутила. Потом, когда изредка попадавшиеся мне на пути «гуманитарии» задавали мне вопрос, почему я пошла в металлургию, свой ответ, как всегда, я сводила к шутке. А вот сейчас попытаюсь, оглядываясь на прожитые годы, ответить серьезно, детально проанализировать путь, пройденный мною к своему выбору, и оценить его правильность

В семье, где я родилась и выросла, и среди моих ближайших родственников не было ни металлургов, ни ученых и как будто бы ничего не предвещало такого поворота и в моей судьбе. В то же время, в семье моих родителей все очень ценили мнение друг друга, предоставляли возможность свободы выбора действий, относились с большим уважением, пониманием и поддержкой к принятому решению каждого члена семьи. Что же касается моего «прихода» к педагогической деятельности, то прирождённым даром учителя обладали и папа, и мама, к тому же для мамы это было её профессией. Поэтому в этом случае могла проявиться, так сказать, наследственность на генном уровне. Для меня – поделиться своими знаниями, представлениями, пониманием, опытом всегда было и есть насущной потребностью. К тому же – это процесс обоюдный: общение с молодёжью многому учит, не даёт возможности расслабиться и «притормозить», заставляет всегда быть в курсе всех новинок в мире.

Итак, учёный и металлург. Помнится в 60-70 гг. в научной среде была весьма распространена шутка: «ученым можешь ты не быть, но кандидатом стать обязан». Обычно в каждой шутке есть доля истины. На мой взгляд, данное утверждение справедливо подчеркивает высокую требовательность, предъявляемую к ученому, несопоставимую с выполненной квалификационной работой и полученной степенью. Известно, что научная деятельность является занятием творческим, требующим наличия определенных интеллектуальных, профессиональных и психологических свойств личности. Анализ этого процесса относится к сфере специальных исследований науковедов, психологов и др. специалистов. В данном случае мы сужаем задачу и рассматриваем конкретный фактический материал. По-видимому, настоящего ученого характеризуют честность, прежде всего, перед самим собой; независимость и логика мышления; определенная интуиция и природная одаренность, а для менее одарённых – в большей степени требуется усердие и трудолюбие; способность к абстрагированию, анализу, синтезу; наблюдательность; умение убеждать и выслушивать другие мнения; профессиональные навыки и др. Надо сказать, что давние дискуссии на тему рождаются учеными или ими становятся, не перестают звучать и по сей день. Сторонники теории, что учёного можно «вырастить», разработали ряд методик, приемов, алгоритмов, направленных на активизацию творчества. В совершенствовании одной из них – ТРИЗ (теории решения изобретательских задач) мне даже довелось принимать личное участие, за что получила благодарность от её создателя Г.С. Альтшуллера. Однако в повседневной практике к средствам «стимуляции» я не прибегаю. Считаю, что помимо природного предрасположения человека к творчеству, важную роль играет среда, условия воспитания, встреча с учёными – неординарными личностями, которые могли бы служить примером. Что касается меня, то уверена, что какая бы профессия мною не была бы выбрана, я обязательно занималась бы научной деятельностью, поскольку для меня - это образ мышления, стиль жизни, одним словом то, без чего не мыслю своё существование.

Но начнём по порядку. Моих родителей познакомил знаменитый А.Ф. Фёдоров – дважды герой Советского Союза, генерал-майор, руководитель партизанского движения, а в то время секретарь Херсонского обкома партии (бюст ему находится в Днепропетровске, неподалеку от русского драматического театра им. М. Горького). После разгрома Курляндской группировки 123-я ордена Ленина Лужская стрелковая дивизия, в которой служил мой папа, тогда 20-летний капитан, помощник начальника политотдела дивизии по комсомолу, была передислоцирована в Херсон. К этому

времени моя мама вернулась из эвакуации с Урала, заканчивала учебу и была парторгом пединститута. Она уже была приглашена в аспирантуру на кафедру географии. Зная об этом и делая ей свое предложение, папа пообещал, что с ним она сможет изучать географию не по карте, а в реальности, на местности. Согласившись, мама, говорила, что никогда не жалела об этом, а папа сдержал свое обещание, проехав с семьей по всему СССР. У меня же эта история всегда вызывала желание сделать, как бы за маму, то, что в силу сложившихся обстоятельств, не удалось ей – заниматься научной деятельностью. И это был немаловажный фактор.

а

б

Фото 1. В 10 месяцев с радостью и оптимизмом вступаю в неизведанный мир (а), интересно наблюдать, но как понять этот процесс фотосъемки, когда тебе еще нет и 2-х лет, а фотограф предупредил, что будет снимать только маму и папу, а мне надо только посидеть между ними (б).

Я родилась в г. Симферополе (тогда это была РСФСР). Помню отдельные эпизоды своей жизни с очень малых лет. С грудного возраста очень отчетливо запомнилась мне небольшая люстра, мелькающая по несколько часов подряд над моей головой, когда меня, по очереди, как на боевом дежурстве, чётко сменяя друг друга, носили на руках мама, дедушка и бабушка в Херсоне (папа в это время был за границей). Таким путём меня пытались заставить научиться ложиться спать, как положено детям, в 9 часов вечера. Но, увы! Когда мне было от 3-х до 6-ти лет и жили мы в Москве, помню уже абажур с накинутым со стороны моей кровати большим красным платком и папу – слушателя академии, сидящего за столом над учебниками. Я, по-прежнему, не спала и использовала это время для серьезных размышлений. А вообще мне кажется, что я никогда не была ребенком. Я все понимала сразу же, как понимают это взрослые. Разговаривать я тоже начала сразу же целой фразой, лежа запеленатая в одеяло перед прогулкой, дала вполне осмысленный ответ на мамино предложение подождать немного. Это вызвало такой перепуг у нее, что она, уронив расческу, чуть не лишилась чувств, решив, что кто-то зашёл в комнату и ей ответил. После этого эпизода всем домочадцем было запрещено со мной разговаривать до «совершеннолетия» – возраста, когда по понятиям взрослых, дети могут уже говорить. Ходить я тоже начала сразу напрямик к нужному объекту, без каких-либо поддержек. При этом падала и разбивала коленки до костей, но это меня не учило осторожности. Видимо, интересующий предмет для меня был более интересен и важен, чем беспокойство о собственной безопасности. С малых лет меня интересовала причинно-следственная связь окружающих явлений и событий, что называется их «физический смысл». А за постоянные вопросы среди своих близких получила ласковое прозвище «почемучечка».

Играла я, как с чисто женскими игрушками – куклами, зайцем, Карабасом, так и с сугубо мужскими – поездом, самолётом, была у меня и пожарная машина. Очень нравилось мне рисовать разноцветными карандашами различные орнаменты, формируя их из геометрических фигур: квадратов, прямоугольников, кругов, но больше всего я

любила наблюдать различные картины в калейдоскоп. К слову, уже совсем недавно, в нынешнем веке, наблюдая под микроскопами картины наномира, мне вспомнились те, из калейдоскопа и показались очень схожими между собой по красоте, разнообразию, форме. Получается, мы ещё в детстве могли жить в калейдоскопном наномире, который взрослыми сумели увидеть только недавно. Дружила я, преимущественно, с мальчиками, даже в дочки-матери играла с ними. Были у меня и подруги, но с ними как-то происходило всё обыденно. А с мальчиками мне было интересней, всегда можно было постичь для себя что-то новое. Они меня не подавляли, не навязывали своих интересов, думаю, что мы были на равных. С ними я занималась спортом, а уже в школьные годы, зачастую, мы вместе решали сложные задачи по математике, которые, обычно, были не под силу девочкам, за что пользовалась у ребят особым авторитетом.

Осознание себя, как личности, связаны у меня с Москвой. Это был период активного познания мною окружающего мира, и я очень рада, что он совпал с пребыванием нашей семьи в столице. Для страны это было время активного возрождения после страшной и опустошительной войны. Хорошо помню тогда введенные в эксплуатацию новые станции метро, особенно, «Арбатскую» с длиннющим залом и классическими люстрами и «Новослободскую» с её витражами из цветов, растений, сцен мирной жизни, а также мною любимые старые станции «Площадь революции» с бронзовыми скульптурами людей и «нашу» (где мы жили) «Маяковскую» с её воздушными стальными арками (кстати, в нынешнем веке почти все они включены в список памятников истории и культуры). Помню посещение открытых после реконструкции павильонов ВСХВ (потом ВДНХ, а теперь ВВЦ) и сильное впечатление от фонтанов. Вспоминаю, как ходили на Ленинские горы смотреть на новое здание МГУ – одно из 7-ми высотных зданий, построенных в начале 50-х, которые определили на долгие годы облик столицы. Через 50 лет мне довелось выступать в МГУ с докладом на международной конференции по композиционным материалам, и на фуршете я рассказала коллегам о моей Москве 50-х. Запомнились посещение театров, зверинца, где я ездила верхом на пони, экскурсии в Кремль, где мне разрешали посидеть на царских тронах, ёлка в Кремлевском зале, радостные демонстрации по улице Горького на Красную площадь и членов правительства на трибуне Мавзолея. Хорошо помню дежурство москвичей у репродукторов, общую тревогу, горе, слёзы во время сообщений о болезни и смерти Сталина. В Москве состоялось и первое моё знакомство с только что появившимся у нас телевидением. Помню первый телевизор с большой линзой в квартире маминого дяди, который был адъютантом у К.Е. Ворошилова, где мы собирались каждое воскресенье. Из передач тех лет больше всего запомнились балеты и новости.

Из Москвы мы ездили к папиным родителям в деревню Лавровск, под городом Козельск. Там открывался мне совершенно неведомый ранее, но такой понятный и близкий мир: деревянные дома с сенями, водяная мельница, кузница, поездка на санях, запряженных лошадьми, запах погреба, где хранилась репа, совместное с дедушкой Платоном лежание на настоящей русской печи, из которой бабушка Настя ухватом вытягивала чугунки с вкусно пахнущими «картохой» и кашей. А радость от распиленных вместе с папой брёвен! Красота зимнего и летнего леса! Такое остаётся в памяти на всю жизнь.

Важную роль в моём воспитании в самые ранние годы, несомненно, сыграли и мои бабушка с дедушкой по маминой линии. Бабушка Маня с золотой медалью окончила гимназию, которую в военные годы выменяли на еду. До конца дней своих бабушка ежедневно, закончив домашние дела, обязательно читала на веранде под виноградом местную газету «Надніпрянська правда», а зимой, помню, перечитывала Л. Толстого и др. В довоенные годы она хорошо вышивала и прекрасно ткала ковры. Бабушка была большая хозяйка, всё спорилось в её руках, она самостоятельно вела домашнее хозяйство и не позволяла никому вмешиваться в свою «епархию», обслуживая, бывало

в летний период, до 15-16 человек гостей, съехавшихся повидаться. Это была, как говорил дедушка, «великая аккуратистка», очень подвижная женщина с искромётным юмором, прекрасным голосом. Она могла всем помочь, подсказать, расставить всё по местам, навести порядок во всех делах. До сих пор, если вижу где-то беспорядок, то вспоминаю бабашку: «какой беспорядок на столе, такой хаос и в голове».

Дедушка Прокофий – человек очень разносторонний и талантливый во всём, с изобретательским складом ума. С любой техникой он был на «ты». Будь то трактор или автомобиль, холодильник или приемник и пр. Притом, что он ходил в школу всего одну зиму, мог починить и сделать все, что двигалось и вращалось, легко осваивал иностранные языки на обиходном уровне, играл на всех струнных инструментах. Дедушка пожертвовал собой (помещик готов был его за свой счёт учить в Германии), чтобы дать высшее образование двум младшим братьям и сестре. Он принимал деятельное участие в строительстве хлопкового завода, а его способности очень помогли ему не только открыть вагон на территории Польши, но и вернуться на Родину, когда их угоняли в Германию. Помню игрушки, которые смастерил он из дерева прямо на моих глазах. Это были кузнецы, поочередно кующие металл. и мальчик, катающийся на качелях. Мне нравились также сделанные им стульчики разного размера, взбираясь по которым, как по ступеням, я устраивала себе сцену для выступлений. До сих пор храню одну из металлических ложек, отлитых им по его собственным моделям. В возрасте 85-ти лет, оказавшись в больнице, дедушка научился играть в шахматы и обыгрывал мастеров спорта. При этом он сомневался, действительно ли эти люди мастера спорта по шахматам, потому что иначе получается, что играть в шахматы не так уж сложно, как это представляют. Меня же удивило, как это он так быстро научился играть, на что дедушка возразил: «Как быстро? Я целых 3 дня наблюдал за игрой!». Конечно, общение с таким человеком придает уверенности в своих силах, учит широте мышления, наблюдательности, критическому отношению к действительности, не пасовать перед любыми трудностями. Его недосягаемый пример на протяжении всей жизни у меня перед глазами. Наверное, это дедушкина закваска говорила во мне, когда, оказавшись, неожиданно, с детьми (сыну тогда было 1,5 месяца) на даче без электричества, разобрав ненужную кирпичную стенку за несколько часов, в тени между деревьями мне удалось смастерить печь с трубой и конфорками из подручного материала, в которую можно было вставлять и постепенно, по мере сгорания, продвигать стволы деревьев (поскольку в 40-градусную жару пилить и рубить дрова у меня не было сил). Поздно вечером дочь бежала встречать мужа и, ожидая его восторга, радостно сообщала, что «у нас нет света, а мама сделала печь». На это муж с иронией заметил, что все правильно, ведь мама – металлург.

В отличие от дедушки с его техническим складом ума, мой папа был не менее талантлив в области гуманитарных дисциплин: политологии, экономики, психологии, педагогики, юриспруденции. У него был природный талант и умение найти общий язык и установить отношения с любым человеком, достичь желаемого результаты в любом деле. Не помню такого случая, чтобы папа не мог решить возникшую проблему. (Потом в своей деятельности я всегда помнила об этом и старалась соответствовать своему папе). Папа был убежденным атеистом, но жил, сам того не зная, по заповедям Божьим. Он, как никто другой, мог пропустить через себя чужую боль, сделав её своей. Это видно из его записей в фронтовых блокнотах; из письма врача, принимавшего у мамы роды и впервые в жизни написавшего папе короткое письмо, а также, из другого, наоборот, большущего письма бывшего осуждённого, беседа которого с папой в тюрьме (это учреждение было на территории папиного округа в бытность его депутатом) заставила его полностью пересмотреть свою жизнь. Сохранился в моей памяти и такой маленький эпизод: период противостояния СССР и США. В гарнизоне объявлена готовность №1. Трое суток папы нет дома. Вечером я заскочила в штаб. Он уже одет, спешит, внизу ждет машина. На ходу перебрасываемся несколькими фразами.

Спускаемся со второго этажа. В вестибюле ему навстречу со шваброй в руках семенит пожилая уборщица. Он разворачивается и идет ей навстречу. Снимает папаху, наклоняется. Она ему что-то говорит, жестикулирует. Явно расстроена. Он выслушивает её, успокаивает, приобнимает за плечи (не ссылается на занятость, не отправляет к замам). Потом подходит к телефону, что-то говорит, и, наконец, прощается, и мы вместе выходим на улицу. Прошло почти 50 лет, но в моей памяти я вижу это, как вчера. Когда мои коллеги, порой, бывают невнимательны к друг другу, ссылаясь на занятность или нездоровье, у меня перед глазами всегда всплывает этот эпизод, один из многих, в которых весь мой папа с его тонкой нежной душой и глубоким пониманием людей, готовый всегда и всем прийти на помощь. Вспоминается, как однажды в Приморье случился пожар во время тайфуна. В гарнизоне объявили тревогу. Через несколько дней папа вернулся домой…совершенно седой: ушел русым, а вернулся седым. При этом он улыбался, спрашивал у меня, как удалось решить сложную задачку по физике. Никакой нервозности, раздражительности, сетования на усталость. Потом только мы узнали, что пожар подкрался к ангарам с самыми современными ракетами, а усилившийся тайфун не давал возможность быстро погасить огонь. Чем это грозило? Страшно и представить. Папа был для меня примером величайшего мужества и терпения, честности и бескомпромиссности, любви к людям. Он легко довольствовался только необходимым и нас приучил к этому. Как-то полгода мы жили в казарме. Дважды, только на моей памяти, в Днепропетровске он отдавал полагающуюся его семье квартиру молодым офицерам. Он ездил, смотрел, рассказывал нам (одна была в том доме на ул. Артема, где Дом архитектора), но потом как-то все мы забыли об этом и уже, случайно, всплыло, что он отдал свою очередь 3-м лейтенантам, которые пришли к нему и сказали, что от них могут уйти жены, не готовые жить на съемных квартирах. «Моя-то жена никуда от меня не денется», - заключил он своё объяснение кому-то из наших гостей, поднявших этот вопрос.

Редко бывая дома, папа всегда успевал следить за моими успехами и как-то незаметно, но уверенно направлял меня в нужное русло. Приобщение к чтению газет с 10-ти лет, занятия спортом (теннис, бадминтон, волейбол, лыжи, велосипед, плавание), привитие интереса к футболу, занятию фотографией, умение следить за новинками моды и косметики – это все папа. Трудно представить, когда он все это успевал при колоссальной загруженности и ответственности по службе. А как папа понимал и любил и тонко чувствовал природу! Где бы мы ни были, весной он выкраивал время, чтобы разок съездить хоть на часок в сибирскую тайгу за подснежниками, или сбегать за черемухой в сосновый лес на Хмельниччине, или собрать охапку большущих розовых пионов, особенно хорошо видимых с вершин сопок в Приморье. Только он один умел делать такие необыкновенно красивые букеты. Возвращаясь с длительных полигонных учений, он, где-нибудь на поляне, мог спрыгнуть с танка и бегом собрать цветы для мамы. Знающий толк в грибах, папа привил и мне страсть к грибной охоте, где манят азарт и процесс поиска, развивающий наблюдательность, обостренное внимание. А несравнимая ни с чем радость находки и приятное чувство усталости!

К школе, в которую я пошла в городе Славута в Западной Украине, меня не готовили, стараясь никак не стимулировать мое развитие (до поступления в школу никто из окружающих не имел права даже объяснять мне название букв). На полгода, правда, меня отправили в садик, где я научилась считать «прямо» и «обратно» до 10. В этом и состояла вся подготовка моя к школе. Но такой подход, предполагавший оберегание от преждевременных нагрузок, не помешал в дальнейшем моей учебе.

Думаю, что мои мировосприятие и характер во многом определила папина профессия, связанная с высокой ответственностью, частой сменой места жительства. Так, только за время учёбы мне пришлось сменить 6 школ, проехав при этом от самых западных до самых восточных границ СССР. Помню, мне было даже удивительно, как это мои сверстники на протяжении всех школьных лет знали только одну дорогу от

дома к школе. Мне же за это время довелось увидеть весь Советский Союз и не по карте, а пролететь и проехать его вдоль и поперёк, побывав в интереснейших уголках страны: увидеть воочию живописнейшие пейзажи Крыма с супер-чебуреками на Байдарских воротах, знойные южные степи, быструю Горынь в сосновых лесах Западной Украины, сибирскую и уссурийскую тайгу, прохладную даже в августе Томь, чарующий своей красотой Байкал и знаменитый омуль на станции Слюдянка, сопки Приморья и Русский остров, где я ночевала во время математической олимпиады во Владивостоке и который в июле сего года связали с материком самым крупным в мире вантовым мостом – нынешней гордостью России и т.д. И всё это была моя Родина, которая мне бесконечно дорога. Частые перемещения по стране привели к тому, что с детства, не имея привязанности к конкретному месту жительства, я очень зримо стала ощущать себя частью огромной страны, знакомой мне не по карте, а наяву. Это, безусловно, расширило мой кругозор, научило меня дисциплинированности, умению быстро вживаться в новую обстановку, легко находить контакты с незнакомыми людьми, стараться не делать ошибок, так как времени на исправление их не было. Наверное, поэтому мне «пришлось» учиться на отлично по всем предметам во всех школах СССР на протяжении всех 10-ти лет. Однако был и негатив в таких частых перемещениях по стране – тяжёлое расставание с только что появившимися друзьями, лучше которых, казалось, уже не найдешь.

Примерно одинаковый интерес я испытывала ко всем школьным предметам, за исключением математики, которую на всех этапах обучения любила больше остальных. (Как-то я подсчитала, что за все время учёбы меня учили математике 11 (!) преподавателей, с которыми мне было удивительно легко и приятно общаться). В начальной школе обычно весь класс не приступал к контрольным по арифметике, пока не увидит результат соревнования меня с нашей первой учительницей Марией Григорьевной Миклашевской: кто раньше закончит свою работу – она писать задание на доске или я положу ей на стол решенный вариант. Мне нравилось видеть в глазах этой седой женщины искорки радости в случае моей победы, после чего в качестве поощрения она отпускала меня из класса. В теплое время года я шла в лес, который окружал школу, собирать цветы (весной там было море фиалок), а зимой я отправлялась в буфет, чтобы без очереди полакомиться вкуснейшими пончиками, как помнится – по 5 копеек штука. А уже в последних классах школы в Днепропетровске Любовь Платоновна Донченко давала мне задание по алгебре или стереометрии, с которым ранее не могли справиться в 3-х наших параллельных классах «А», «Б» и «В» (да, и всякий раз меня направляли учиться в «Б» класс, который традиционно был самым неблагополучным во всех мною пройденных школах). Восторг класса выражался в бурных аплодисментах, возгласах, при этом дергали за веревочки и с шумом падали плотные черные шторы (мы занимались в кабинете технических средств). В результате приходила директор Е.А. Ясенева и вопрошала: «Десятый класс «Б», что случилось?». Кто-нибудь объяснял. При этом Любовь Платоновна как-то виновато синхронно мотала головой из стороны в сторону, но глаза её сверкали, а лицо расплывалось в улыбке. Такой радости от настоящей победы вместе с искренней радостью большинства окружающих мне больше не доводилось испытать.

В комсомол меня принимали в Приморье. Это было время, когда вся страна жила космосом, а фамилия моя уже стала знаменитой. И ещё – это был период Карибского кризиса, когда в гарнизоне постоянно ревели сирены, а весь мир реально стоял на пороге 3-й мировой войны. Весь ужас надвигающейся катастрофы можно было в полной мере ощутить тогда не здесь, на Западе, а там, на Востоке, где нас с Америкой разделял только океан. Помню, как зам. командира по тылу полковник И.Н. Слипец (всё командование было тогда на КП) приколол мне комсомольский значок в обстановке, так похожей на ту, которая бывала в годы Великой отечественной войны, когда принимали в комсомол и партию людей перед ответственным сражением.

Считаю, что Дальний Восток стал именно тем местом, где завершилось, в основном, мое формирование, как личности. Этому во многом способствовали и хорошие преподаватели, среди которых было несколько выпускниц МГУ, которые отличались глубокими знаниями своих дисциплин и высокой требовательностью к ученикам. А окончились мои «школьные университеты» в Днепропетровске, где я получила золотую медаль (которую украли воры в лихие 90-е). Поскольку по состоянию здоровья мне тогда не рекомендовали глубоко заниматься математикой, то мне было всё равно, куда поступать, была бы только в профессии свобода творческого поиска. Мои друзья, парни, поступали в Днепропетровский металлургический институт (ДМетИ), это подтолкнуло и меня. Оказалось, есть специальность, вполне подходящая для женщины и с многообещающим для стремящихся к научной работе названием «Физико-химические исследования металлургических процессов». Не помню, какой точно был конкурс. Знаю только, что среди 27 поступивших на нашу специальность оказались 20 золотых медалистов, а остальные – серебряные. Это определило высокий уровень интеллекта группы на протяжении всех лет обучения. Находиться в таком коллективе было приятно.

Мне довелось учиться в ДМетИ в то время, когда в институте преподавали и возглавляли профилирующие кафедры известные учёные с мировыми именами: академики А.П. Чекмарёв и К.Ф. Стародубов, член-корреспондент АН Украины К.П. Бунин, доктора технических наук профессора: С.Т. Ростовцев, С.И. Хитрик, Н.М. Чуйко и др. Они, а также академик З. И. Некрасов, д.т.н. Н.А. Воронова и др., были основателями научных «металлургических» школ, получившим известность и признание далеко за пределами СССР. Добрым словом хочу вспомнить доцентов родной кафедры: К.С. Просвирина, О. Н. Костелова, В. К. Симонова, а также доцентов-женщин: Е.И. Чанкову, Т.В. Малышеву, Ю.А. Криштал – умных, человечных, неординарных личностей. Как правило, все эти учёные находились в постоянном научном поиске, обладали блестящей интуицией, умением поставить проблемные задачи и осуществить их решение, а также привлечь к поиску студентов. От этой научной элиты зависел прогресс в науке, производстве, технике и технологии и в эволюционном развитии общества в целом. Общение же с ними для нас, студентов, явилось неоценимым подарком судьбы.

Среди преподавателей, оставившим у меня наиболее глубокий след, следует отметить д.т.н., профессора С.Т. Ростовцева и чл.-корр. АН УССР К.П. Бунина. С.Т. Ростовцев, основатель и тогда заведующий «нашей» ведущей кафедрой теории металлургический процессов (ТМП), курировал (при поддержке аспиранта О.А. Степанова) нашу группу. Мы же были одними из последних, кому посчастливилось слушать его лекции. Сергей Тихонович в то время уже был слаб, ходил слегка шаркая, приставным шагом. В промежутках между лекциями я частенько заглядывала в его кабинет, чтобы обсудить новые публикации, услышать его мнение. Надо сказать, мои «визиты» большей частью были неожиданны для профессора, но он никогда не заставлял меня ожидать, всегда вел себя, как самый радушный хозяин, который как будто только и ждал моего появления. Он с большой охотой отвечал на вопросы, очень ценил инициативу, искренне радовался новому мнению, лукаво улыбался, когда я провоцировала его на спор. Потрясала его интеллигентность, доброе, отеческое отношение к студентам, умение в любой момент, не торопясь, внимательно выслушать. Помнится, как-то мы втроём зашли в кабинет Сергея Тихоновича, он заулыбался и попросил подождать минуточку, а сам при этом вышел. Оказалось, что у него было только два стула для посетителей, поэтому он пошел за третьим. Это мы поняли только, когда он с секретарем возвращался, а она, качая головой в нашу сторону, несла стул.

Мою дипломную работу по проблеме обезуглероживания трансформаторной стали, которую я выполнила в Москве в 48-й «изотопной» лаборатории ЦНИИЧМ

им. Бардина у д.т.н. Л.А. Шварцмана, ему принесли накануне моей защиты вечером, прямо домой. И он, как мой руководитель от ДМетИ, в ночь перед защитой писал отзыв (меня поставили защищаться досрочно). И надо сказать, что никто в дальнейшем в моей жизни не сказал мне так много слов похвалы, как Сергей Тихонович в этом отзыве, дав при этом рекомендацию для поступления в аспирантуру, (которой, однако, я не воспользовалась, так как одновременно получила предложение и от профессора Л.А. Шварцмана, и посчитала, что делать выбор в такой ситуации бестактно, поэтому решила поработать, посмотреть, что представляет собой металлургия – теперь мне видно, что такое понимание той ситуации было не оправданным). Помнится, ещё и то, как мы всей группой МФ-67 заранее переживали, что Сергей Тихонович может не прийти к нам на праздник в честь окончания учёбы и защиты дипломов, хотя мы ходили к нему домой, и он довольно радостно принял приглашение. Дело в том, что тогда по стране был объявлен «сухой закон», и такого рода мероприятия проводить не рекомендовалось, а уж посещение их ведущими учёными, конечно, мягко говоря, не приветствовалось. Но все приглашенные, в том числе и Сергей Тихонович, пришли. Более того, он специально для этого дня написал для нашей группы большое, на нескольких страницах, стихотворение (очень жаль, что мы не смогли его сохранить).

Вспоминая те годы, следует сказать, что своему приобщению к научным исследованиям я во многом обязана и ассистенту кафедры ТМП, а впоследствии доценту О.А. Степанову. На установке, собранной им, я делала свои первые опыты по восстановлению окислов железа природным газом. Мы тогда подолгу задерживались в лаборатории, много экспериментируя и обсуждая полученные результаты. Потом, спустя 15 лет, я узнала, что моя дипломная работа стала чем-то, вроде настольного руководства для последующих групп студентов. Правда, не скажу, что мне было приятно увидеть, как студенты, расположившись вокруг моей тетради, дружно переписывают из нее все подряд. Ведь писала тогда я всё самостоятельно, так сказать, только из собственной головы.

Согласно расписанию, после лекций С.Т. Ростовцева, наша группа с 4-го этажа из известной кафедральной «432-й» аудитории спускалась на 1-й этаж на кафедру металловедения к К.П. Бунину. Константин Петрович был прямая противоположность Сергею Тихоновичу: всегда бодрый, подтянутый, пружинистой походкой, обычно, вращая на пальце ключи, он входил в аудиторию. Оглядывал всех своим быстрым и пронзительным взглядом и начинал, как правило, говорить на темы, не связанные непосредственно с лекцией: читал А. Блока и С. Есенина, а потом с помощью колоды карт объяснял сдвиг дислокаций; умудрялся перепачкаться за 45 минут с головы до ног мелом, но уже после 5-ти минутного перерыва возвращался в аудиторию чистым. Он был очень доступным и обращался со студентом на равных; всегда подчеркивал свое уважение к женщине. «КП» (так его называли на кафедре) прилагал все усилия, чтобы заинтересовать нас металловедением. Он подчеркивал важность для исследователя свободы мысли и необходимости постоянного поиска, говорил об отсутствии рангов и равенстве всех перед ее величеством Наукой, а также о том, что скоро мы будем коллегами, и что его обрадует, если кто-то из нас вскоре подойдет к нему, похлопает по плечу и скажет: «Костя, ты не прав!». Помню финал моего затянувшегося экзамена в его кабинете (заходили к нему по одному). Мы оба: он – с одной стороны, а я – с другой, сидим, точнее, полулежим на его длинном столе, и перебрасывается большими фотографиями на картоне с изображением различных микроструктур. После каждой «подачи» с моей стороны (мы знали, что «КП» - заядлый теннисист) объявлял мою оценку, она все время чередовалась: «4,5» и «5», а он все намеревался мне поставить три раза подряд «5». Вот такую картинку и застали мои одногруппники, когда все, выстроившись по росту в дверной щели, одновременно, по несколько человек, в недоумении, заглядывали в чуть приоткрытую щель.

Вспоминается и случай, когда уже в бытность моей работы в Институте чёрной металлургии (ИЧМ) доктор Я.Н. Малиночка не мог идти на выездную сессию АН УССР и попросил меня, тогда только поступившую на работу, пойти за него, а потом рассказать, что там было. Я вошла в зал Дома Ученых через дальнюю от президиума дверь, когда практически весь зал уже был заполнен. Стою посреди зала, выискивая, куда бы сесть, и при этом несколько смущаясь оттого, что все присутствующие явно намного старше меня. И в это время вдруг со второго ряда в мою сторону очень активно машет рукой К.П. Бунин. Стала смотреть рядом по сторонам, кому это он машет. А он приподнимается и уже двумя руками показывает, что обращается ко мне. Подхожу. Константин Петрович сидит в самом конце ряда и возле него есть свободное место, а в этом же ряду сидят все самые «маститые» ученые. Не долго думая, К.П. Бунин, опять активно жестикулируя, призывает весь ряд встать и пропустить меня, при этом громко сообщает: «Это моя любимая ученица». Похвала явно преувеличена, я смущена, да и неловко беспокоить всех, а Константин Петрович успокаивает и шутит: «ничего, не волнуйся, нечего им засиживаться». Какое сочетание высокого звания, положения в обществе и глубокой человечности! Ведь мог бы не заметить, оставить без внимания, как это обычно делают другие. Нет! Тогда бы это был не Бунин.

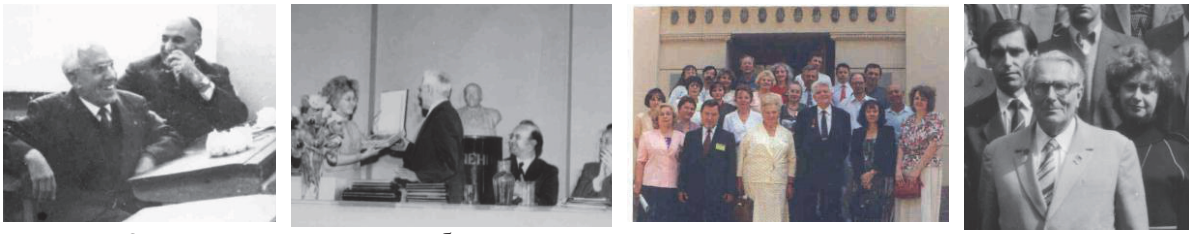

а б в г

Фото 2. С.Т. Ростовцев и К.П. Бунин пришли к нам на «последний звонок» (а), мои поздравления от имени группы МФ-67 С. Т. Ростовцеву в день 75-летия (б), последователи и ученики К.П. Бунина во главе с чл.-корр. НАН Украины Ю.Н. Тараном в перерыве конференции «Эвтектика-IV» у входа в Дом Ученых, г. Днепропетровск, 1997г. (в), с чл.-корр. АН УССР Ю.А. Шульте и к.т.н. И. Н. Зигало.

Теперь, вспоминая эти две глыбы, начинаешь понимать, то, чего тогда не могли оценить, насколько доступно, просто и легко было для нас общение с таким крупными учеными, которое дало нам несравненно больше, чем лекции, которые они нам с блеском читали.

После окончания с отличием ДМетИ по распределению я попала в ИЧМ МЧМ СССР, где проработала до 2005г. (30 лет и 3 года, как в известной сказке А.С. Пушкина). Накануне распределения ученый секретарь ИЧМ к.т.н. В.Л. Павлов приходил на кафедру ТМП и беседовал со мной (очевидно, по рекомендации заведующего), на предмет будущей работы в институте. Потом, как выяснилось, заявки на меня от отделов по мере востребованности стояли в таком порядке: 1 – доменный отдел, 2 – сталеплавильный отдел, 3 – отдел металловедения. Но по воле случая я попала именно в тот отдел, заявка от которого стояла на третьем месте и к проблематике которого явно не тяготела.

В начале моей деятельности в ИЧМ в состав института входили 20 отделов и лабораторий, а также опорная лаборатория в городе Жданове и филиал в городе Новокузнецке. Руководил институтом академик З.И. Некрасов. ИЧМ являлся головным по многим направлениям, координируя самые крупномасштабные научные разработки и исследования в СССР. Сотрудники вели исследования, направленные на совершенствование и разработку новых технологий, реконструкцию и модернизацию металлургических агрегатов по договорам на металлургических заводах по всему Советскому Союзу (работали даже на «Амурстали», в Комсомольске-на-Амуре).

Из всех лет, прошедших в ИЧМ, половина приходится на мою деятельность в составе лаборатории кристаллизации стали отдела металловедения и термообработки, руководил которой д.т.н. Я.Н. Малиночка. Следует отметить, что если мои первые

научные исследования на кафедре ТМП ДМетИ и в ЦИИИЧМ осуществлялись на лабораторных установках, то выполнение научно-исследовательских работ в ИЧМ производилось уже на металлургических заводах и комбинатах отрасли (Криворожсталь, Запорожсталь, Азовсталь, ДМК им. Дзержинского, КМЗ и др.), в условиях действующего производства. Взаимоотношения же в ИЧМ настолько отличались от тех, на которых я была воспитана, что привыкнуть и адаптироваться к ним даже за 3 десятилетия мне не удалось. Но мне посчастливилось каждый раз находить отдушину – вести совместно работы со сталеплавильщиками, моими коллегами тогда кандидатом, а впоследствии д.т.н. Р.П. Коноваловым и к.т.н. В.С. Есауловым, потом с коллегами из ДМетИ, ЗНТУ, ДГТУ, ФТИМСа и др.

С самого начала работы мне трудно было согласиться с установленным металловедами порядком взаимодействия с технологическими отделами, когда образцы металла доставляли им «на стол» вместе с описанием соответствующих характеристик получения и места отбора. Пришлось ломать традицию. Хорошо, что в этом я нашла поддержку заведующего сталеплавильным отделом д.т.н. Я.О. Шнеерова. (С уверенностью могу сказать, что не было такого исследованного мною образца, на выплавке и последующих операциях получения которого я бы лично не присутствовала). Такой подход способствовал широкому распространению в дальнейшем комплексных научно-исследовательских работ (НИР) между отделами института. В тот же период мною было подано предложение в дирекцию о целесообразности проведения нового вида НИР, названных мною в записке «поисковыми», которые не были бы рассчитана на сиюминутный результат, а задачей которых являлась теоретическая и практическая апробация принципиально новых идей и предложений, создание научного «задела», доработка нерешенных проблемных вопросов, имевшихся в ранее выполненных НИР и др. Это предложение было принято и по сей день институт успешно проводит такие НИР. Однако, по иронии судьбы именно мне в 2005г. было отказано в принятии очередной поисковой НИР на основании того, что институт перестаёт заниматься данной тематикой. Справедливости ради нужно отметить, что это предложение, поданное в 70-е годы, настолько опередило время, что термин «поисковая научно-исследовательская работа», как «новый» только в 2008 году. введен в Федеральный закон России, вступивший в действие с 2009 года. Более того, поскольку действующее законодательство не содержит общепринятого определения термина «поисковые НИР», до сих пор у юристов возникает вопрос: включает ли понятие «поисковая научно-исследовательская работа» фундаментальные и прикладные научные исследования.

Всего через три года после начала моей работы в ИЧМ доцент кафедры ТМП К.С. Просвирин, узнав, что я ещё не только не защитилась, но даже не работаю над какой-либо перспективной тематикой, пригласил меня к себе в аспирантуру. Тему диссертационной работы я выбирала самостоятельно, предложив Кириллу Сергеевичу на выбор две – связанную с вибрацией и с модифицированием стали в процессе кристаллизации, предоставив подробные планы выполнения обеих. Он же, ненавязчиво, мотивируя сложностью осуществления промышленных экспериментов по вибрации, порекомендовал заняться модифицированием. Я согласилась, тем более работали мы над этой проблематикой двумя коллективами: в ИЧМ – под руководством к.т.н. Р.П. Коновалова, а в ДМетИ – к.т.н. К.С. Просвирина и к.т.н. И.Н. Зигало (все эти удивительно хорошие люди и прекрасные специалисты, к великому сожалению, очень рано ушли в мир иной). Мы часто собирались вместе на обсуждение полученных результатов, обстановка была необыкновенно дружелюбной и творческой.

Мне очень нравилось подготавливать и проводить промышленные эксперименты. Каждый раз с чувством особого подъёма и, конечно, с большой тревогой (как там удастся всё организовать и провести) собиралась в дорогу. Самая дальняя моя командировка на предприятия была в г. Бекабад на Узбекский металлургический

комбинат. С удовольствием стояла под ковшами на разливке, по несколько смен не уходила с завода, пока прокат не попадал в конечную точку – на адьюстаж. Мне довелось работать на самом важном участке технологической цепи производства, определяющем, в целом, качество конечной металлопродукции, участке, где осуществляется разливка стали и ее кристаллизация. Считаю, что работа на предприятиях очень важна для становления ученого, здесь можно понять цену себе и своим разработкам. На заводе, как на ладони, виден человек, важны не только его знания, но и умение работать, соответственно, складываются и отношения с производственниками. Заводчане – народ ушлый, какое-то время они тебя проверяют, рассматривают, но зато, если пройдешь за своего и получишь прописку в коллективе, то поддержка тебе обеспечена и работа пойдет успешно.

а б в г

д е ж з

Фото 3. На Оскольском ЭМК (а), с коллегами из ФТИМС (б), после заседания Всеукраинского Межведомственного Совета в Краматорске (в), на разливке на АМК (г), с зам. нач. объединения «Металлургпром» к.т.н. В.В. Лесовым, д.т.н. ИЭС им. Патона В.Н. Шаповаловым и акад. В.Л. Найдеком (д), со студентами-сталеплавильщиками ДГТУ после лекции (е), среди коллег «непрерывщиков» (ж), с летчиком-испытателем д.т.н. М. Л. Поповичем на Выставке «Двойные технологии» в Москве (з).

Следует отметить, что описываемое время было временем больших возможностей в науке. Тогда не вызывало финансового и технического затруднения порезать за несколько месяцев, эдак, штук пять слитков массой от 8-ми до 20-ти тонн каждый, прошлифовать полученные плиты, вырезать, изготовить темплеты и образцы на 10-ти горизонтах, с последующим металлографическим, электронографическим, рентгеноструктурным, рентгеноспектральным анализом. Сделать химический анализ на пятёрку основных элементов плюс титан, алюминий, сумма РЗЭ, кислород, азот (сейчас такой комплекс исследований, проводимых ранее под руководством младшего научного сотрудника, невозможно осуществить всем институтам НАН Украины металлургического профиля, вместе взятым). Мы работали в институте, оснащенным современным оборудованием и мощным корпусом экспериментально-производственных мастерских, в которых могли выполнить самые невероятные заказы; в нашем распоряжении в профилирующих отделах были цеха для полупромышленной выплавки, прокатки и термообработки металла. Основные же промышленные эксперименты, как уже было сказано, мы производили на предприятиях отрасли. Это было удивительно светлое время творчества и больших планов, как для всей нашей страны, так и для нас, научных сотрудников ИЧМ.

Широкий диапазон и большой объём выполненных мною исследований, обусловили то, что писать диссертацию и защищаться пришлось по двум специальностям: металлургия чёрных металлов и металловедение и термическая обработка металлов.

Появление специалиста одновременно по двум направлениям тогда с одобрением было воспринято Ученым Советом института.

В последующие годы я работала в лаборатории термообработки сортового проката и катанки и какое-то время занималась производственной проблемой, возникшей на Константиновском метзаводе – предотвращением обрывности подката при волочении. Завод был единственным поставщиком продукции для изготовления подвески автомобиля на ВАЗ, поэтому задачу, усложненную тем, что исходные заготовки поставлялись с Челябинского меткомбината, пришлось решать эффективно и в сжатые сроки. Помню те авралы, когда выезжать нужно было срочно ночью, поскольку сообщали, что на ВАЗе осталось металла на сутки работы, – и в Константиновке уже стоит вертолёт.

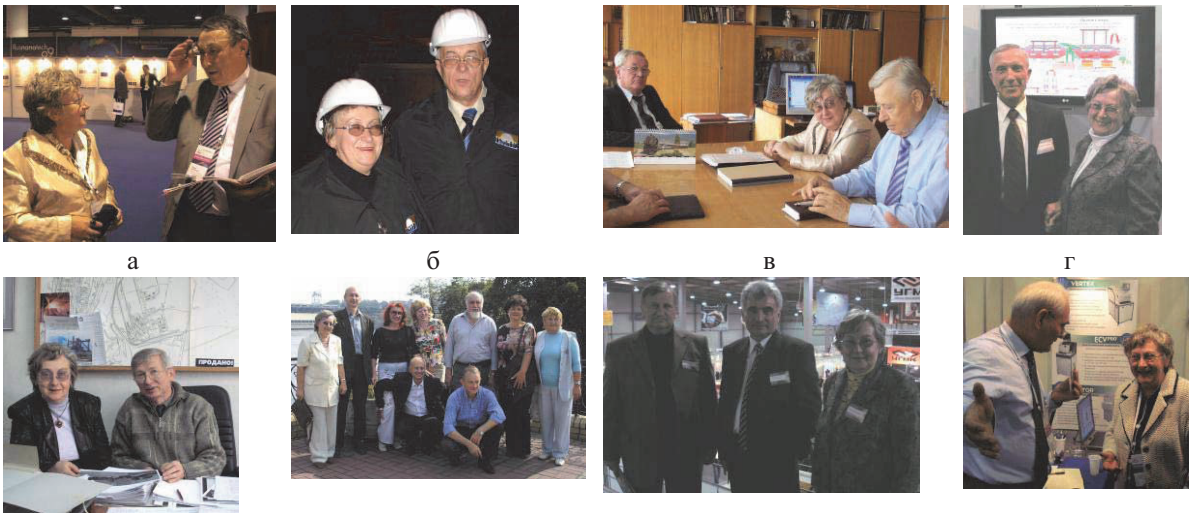

а б в г

д е ж з

Фото 4. На 2-м Нанофоруме обсуждаем проблему наномеди» с сибирским ученым д.т.н. Р.В. Прокоповым (а), с д.т.н. С.Л. Макуровым на ИСТИЛ (б), на «чаепитии» во ФТИМС осуждаем вопросы получения слоистых НЛЗ с академиками В.Л. Найдеком и В.И. Дубоделовым (в), с заслуженным изобретателем-металлургом В.М. Ломакиным на Выставке Металл-Форум Украины-2007 в Киеве (г), с зам нач. техотдела МК «Криворожсталь» А.В. Байраком сразу после продажи комбината (д), с учеными-литейщиками из всех ВУЗов страны (е), с генеральным директором объединения «Укртрубопром» Л.П. Ксаверчуком и главным инженером ИСТИЛ Г.И. Касьяном (ж), 3-я встреча на 3-е Нанофоруме с коллегой их Германии (з).

В середине 90-х, когда практически полностью отсутствовало государственное финансирование институтов, и активно шел процесс развала металлургической науки по всем ее направлениям, мною создана комплексная программа повышения качества металлопродукции, объединяющая проекты (под руководством, преимущественно, докторов наук) всех учёных-металлургов Украины (Мариуполь, Донецк, Запорожье, Днепродзержинск, Днепропетровск, Харьков, Киев) по всем металлургическим переделам, предусматривающая также соответствующие проекты и по анализу качества и стандартизации готовой металлопродукции, с планируемой её реализацией на единственном к тому времени оставшемся в государственном подчинении меткомбинате «Криворожсталь». Фактически это была программа спасения ученых-металлургов Украины. Уже была найдена фирма, готовая взять на себя финансирование основных её проектов. Однако препятствий на пути её возможного осуществления оказалось гораздо больше, чем поддержки со стороны соответствующих структур. В то же время реализация её могла бы стать одним из тормозов на пути приватизации крупнейшего металлургического предприятия страны.

В дальнейшем мною выполнен комплекс НИР по получению, изучению условий формирования и свойств композиционных материалов, в частности, слоистых металлов и сплавов. Это уже была задача создания современных инновационных ресурсосберегающих технологий производства слоистой металлопродукции с высоким и принципиально новым комплексом физико-механических, технологических и эксплуатационных свойств. Разработанные и использованные нами модели процесса непрерывного литья двухслойных заготовок показали принципиальную возможность осуществления нескольких вариантов процесса, практическая реализация которых на сегодня в мировой практике большой металлургии не осуществлена. Поскольку занятие этой проблематикой совпало с периодом распада государства и самыми тяжёлыми годами развала металлургической науки (и не только её), то к её обсуждению и выполнению мною были приглашены ведущие специалисты (литейщики, сталеплавильщики, металловеды, математики, прокатчики, строители, железнодорожники и др.) ряда институтов страны (ЗНТУ, УкрНИИМет, НМетАУ, ДГТУ, ФТИМС, ДонНТУ, ПГТУ, ПГАСА, ДНУЗТ). Таким образом, в сложившейся ситуации выход был найден – нашей единой лабораторией стала вся страна. Не зря есть поговорка: «не было бы счастья, если бы несчастье не помогло».

а б в г

д е ж з

Фото 5. Международная конференция сталеплавильщиков, Днепропетровск, 2010г. (а), разговор на разливке на НТЗ с Ю.В. Дмитриевым (б), шутим с акад. В.Л. Найдеком во ФТИМСе (в), у мартенов на НТЗ (г), с коллегами-литейщиками из ФТИМС (д), в зале пленарных заседаний на 1-м Нанофоруме, 2008г. (е), встреча на академических чтениях РАН с коллегами из КБ им. Хруничева (ж), у нового 300-т конвертера с главным сталеплавильщиком АМК В.В. Акуловым (з).

Полученные нами результаты, отражающие различные аспекты проблемы, начиная от её постановки до реализации в конкретной отрасли, доложены и обсуждены на многочисленных разноплановых международных конференциях, конгрессах, форумах (количество которых в иные периоды доходили до 14-ти в год); получен ряд патентов. Следует сказать, что международные научно-технические конференции, выставки и пр. – особо важны и остро необходимы для развития и совершенствования деятельности ученых. Те встречи и знакомства, которые происходят там, представляют нашу величайшую сокровищницу. Общение с интереснейшими людьми и специалистами навсегда оставляет неизгладимый след в нашей судьбе, как, например, знакомство с не требующим представления летчиком-испытателем, д.т.н. М. Л. Поповичем (вспоминаю, как во время моего выступления Марина кричала на весь зал: «Молодец, что сказала!», а космонавты встали и аплодировали), или с заслуженным изобретателем В.М. Ломакиным, гениальное изобретение которого признано в 100 странах мира лучшим достижением в металлургии за последние 150 лет (!) и который, несмотря на

очень выгодные зарубежные предложения, надеется все-таки сначала внедрить его в Украине; или знакомство и дружба с рано ушедшим генеральным директором Инженерного центра РИА «Передовые технологии» А.Н. Чеховым – чудесным человеком, всё понимающим без слов и великолепным специалистом в области технологий, открывающих перед человечеством безграничные перспективы. А также выдающийся ученый-конструктор Б.Е. Черток, космонавт Павел Попович, журналист Василий Песков, композитор Александра Пахмутова, поэт Николай Добронравов, бывший ректор ЖМИ, организатор всесоюзных конференций по тепломассообмену в сталеплавильных агрегатах, металлург, д.т.н. Е.А. Капустин, литейщики член-корреспондент АН УССР Ю.А. Шульте и д.т.н. В.В. Лунев и многие др. Но это уже предмет отдельного разговора. А сейчас только попутно замечу, что приказ Министерства образования, науки, молодежи и спорта Украины (от 30.05.11г.), запрещающий преподавателям ВУЗов финансирование поездок на конференции, мягко говоря, не может способствовать активизации научной деятельности в высшей школе.

Логичным развитием работ в обозначенном направлении явились разработки в сфере нанотехнологий и материалов в металлургии, с результатами которых мне довелось быть участницей первых 3-х международных форумов по нанотехнологиям «RUSNANOTECH», прошедших в Москве, в рамках которых состоялись Выставка и Конкурс работ молодых ученых. Нанофорум – это огромная площадка для делового общения государства, науки и бизнеса (в работе 3-го Нанофорума, например, приняли участие представители свыше 50 стран мира). Сколь велико внимание в России к данной тематике свидетельствует уже сам факт присутствия на всех форумах президента Д. Медведева, вице-премьера С. Иванова, депутатов Госдумы, председателя правления ОАО «РОСНАНО» А. Чубайса и др. Могу только сказать, что увиденные воочию современные образцы нанотехнологической продукции, новейшие разработки в области нанотехнологий, оборудование для наноиндустрии, посещение научно-технологических секций, участие в панельных дискуссиях, многочисленные встречи, знакомства, общение с зарубежными коллегами, политиками, бизнесменами на Форумах были очень плодотворными и дали мне неоценимый заряд бодрости и оптимизма. Вслед за такими мероприятиями следовали участие в он-лайн конференциях, публикация на нанотехнологических сайтах и пр.

а б в

г д е

Фото 6. Обсуждение возможностей новых микроскопов с генеральным директорам фирмы «Мелитэк-Украина» Е. В. Верцановой (а), с коллегами из Всеукраинского Межведомственного Совета (б), разговор о космических материалах на 2-м Нанофоруме (в), с к.т.н. В.А. Белым на Донецком метзаводе (г), с академиками РИА директорами: ИЦ РИА «Передовые технологии» А.Н. Чеховым, НИИ ИТТ «Информатика» А.Н. Тихоновым, ОНЦ «Композит» В.С. Боголюбовым в стенах МГУ (д), одна – на ИСТИЛ и с представителем нового поколения металлургов – главным инженером ДМЗ им. Петровского А.С. Заспенко во время международной конференции, посвященной 125-летию завода, май 2012 г. (е).

В настоящее время одним из важных направлением моей деятельности является участие в работе Всеукраинского Межведомственного Совета по внепечной обработке и непрерывной разливке стали (выступление с докладами на заседаниях, посещение меткомбинатов и др.). Совет объединяет всех украинских специалистов по указанному направлению, позволяет осуществлять координацию исследований по данной тематике и является единственным инструментом и надеждой сохранения научного потенциала страны. Среди моих предложений, озвученных на Совете, назову только два. Это – создание межведомственной лаборатории по анализу качества металлопродукции (как оказалось, – это прообраз образующихся в России Центров коллективного пользования, которые теперь появились и у нас и о которых мне тогда ничего не было известно – похожие идеи, действительно, обычно «витают» в воздухе). Такой подход позволил бы не простаивать дорогостоящему оборудованию, полученному институтами и университетами по различным грантам, а также в кратчайшие сроки в одном месте проводить всестороннее исследование металла. Второе предложение имеет непосредственное отношение к моей нынешней работе в качестве доцента в университете и состоит в необходимости участия металлургического бизнеса в подготовке специалистов в ВУЗах (выдача заказов, финансирование или софинансирование и пр. На сегодняшний день металлургические предприятия, находящиеся в частной собственности, получают бесплатно специалистов, подготовленных в государственных ВУЗах, при этом имеют даже возможность отбора лучших выпускников. Такую ситуацию следует изменить.

а

б

в

г

д

е

ж

з

Фото 7. За пультом управления на ДМК им. Дзержинского (а), на выставке Литье-2011 с руководителем фирмы «Алкор» Н.А. Сушковым (б), со студентами в библиотеке НМетАУ (в), за обсуждением с зав. кафедрой ЗНУ д.т.н. В.Г. Мищенко (в), с зав. кафедрой ДонНТУ д.т.н. С. П. Еронько (д), во время доклада в ЗНТУ (е), на 50-летии ФТИМС, слева направо: к.т.н. Р.Я. Якобше, ректор ДонТУ д.т.н. А.А. Минаев, к.т.н. Титова и к.т.н. Скок Ю.Я.(ж), за микроскопом в ЗНТУс к.т.н. Г.А. Бяликом (з).

Вот, пожалуй, и ответила я на вопрос, поставленный в начале. Считаю, что мой путь в науку и металлургию – типичный путь обычного влюбленного в своё дело человека и, одновременно, – это жизнь и судьба целого поколения, к которому мне посчастливилось принадлежать. Мои детские, юношеские годы, взросление и становление, как специалиста и ученого прошли в стране, которой уже более 20-ти лет нет на карте мира. 91-й разрушил не только любимую страну, за процветание которой

отдавали жизнь наши деды и отцы, но и изменил судьбы каждого человека. Поэтому и жизнь моя, как и всех моих сверстников, оказалась четко разделенной на две части. На наших глазах произошли колоссальные изменения в политической, экономической и культурной сферах жизни общества. Мы оказались свидетелями противостояния двух мощных систем и «холодной войны», смены формаций. И на фоне этих событий произошел огромный рывок в научно-техническом прогрессе, осуществились колоссальные изменения в развитии промышленности, техники и др. отраслях народного хозяйства. Мы шли в школу в конце 50-х в платьях с передниками и нарукавниками, в ботинках или валенках с калошами; несли с собой перьевые ручки и чернильницы-«непроливайки» в сшитых собственноручно чехлах, слушали репродукторы и пластинки на патефонах, а потом радиолах, могли видеть передачи телевидения только в столице, не имели холодильников (впрок заготовленные продукты заливали слоем жира), не знали стиральных машин и порошков (стирали мылом, вручную) и пр. Но уже через 5-7 лет появились шариковые ручки (впервые мне довелось их увидеть в Приморье, в начале 60-х, у моряков, приплывших из Японии), по всей стране возникла целая сеть телецентров (помню свое первой выступление на ТВ в Томске, в 1961 году и второе – во Владивостоке, в 1963 году). Мы стали свидетелями и участниками покорения человеком космического пространства и выхода его в открытый космос. Учась в 60-70-е в ВУЗах, мы понятия не имели о кондиционере, компьютере и мобильной связи в личном пользовании, а уже в 90-х начали осваивать компьютерные программы, а сейчас не мыслим свою работу без компьютера и жизнь без мобильного телефона. Магазины ломятся от разнообразных товаров по любым ценам. На современном этапе инновационные научные разработки, создание термоядерного реактора, Большого андронного коллайдера, открытие новых частиц, повсеместное распространение нанотехнологий и наноматериалов продолжают вносить радикальные изменения в понимание окружающего нас мира и нашу повседневную жизнь, изучать которые в новом тысячелетии будут уже следующие поколения учёных. Мне же посчастливилось не только работать в отрасли, являющей базовой для Украины, дающей 30 % ВВП и примерно четверть валютных поступлений в бюджет страны, но и связать свою судьбу с людьми самой огненной профессии, людьми особой «закваски», теми, кто не имеет права на ошибку. Эти люди и в повседневной жизни обязаны не разменяться по мелочам, правильно оценивать обстановку и принимать верные решения. Должна сказать, что металлурги отличаются от многих других профессий. Высочайшая ответственность и необходимость всегда быть начеку роднит их с военными. У меня же есть все основания быть счастливой оттого, что в жизни моей были люди с погонами и, по сей день, есть люди в касках, люди, поистине, огненной профессии – металлурги. Быть же учёным-металлургом почётно вдвойне: появляется возможность не только совершенствовать выполнение известных технологических операций металлургического цикла производства, но и исследовать, проникать вглубь сложнейших быстротечных высокотемпературных процессов, протекающих в непрозрачных агрегатах, и тем самым стараться внести кардинальные изменения в ход их осуществления, чтобы обеспечить повышение качества выпускаемой металлопродукции, столь важной для развития и обеспечения независимости Украины.

Топюк Лідія Матвіївна

(1937 – 2006 г.г.)

Кандидат історичних наук, доц., завідувач музеєм історії Придніпровської державної академії будівництва та архітектури. Автор 100 наукових праць.

Нагороджена грамотами обласної та міської ради, грамотою правління Фонду вчених (2004 р.). Нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2005 р.).

Лідія Матвіївна Топюк народилася 30 червня 1937 року в Кривому Розі, Дніпропетровської області. Після закінчення середньої школи розпочала трудову діяльність старшою шонерською вожатою, учителем молодших класів. У 1964 році закінчила Глухівський державний педагогічний інститут. З 1963 р. по 1990 р. працювала на партійній роботі інструктором, зав. відділом, секретарем райкому партії; зав. відділом, секретарем Дніпропетровського міському партії; заступником, зав. відділом Дніпропетровського обкому партії. В 1975 році закінчила аспірантуру Академії суспільних наук при ЦК КПРС. Захистила кандидатську дисертацію.

В Придніпровській державній академії будівництва та архітектури працювала з листопада 1995 р. старшим викладачем, а з жовтня 1996 року – доцентом кафедри українознавства та завідуючим музеєм історії академії. Доцент Л.М. Топюк вела активну громадську роботу. Вона була членом Вченої ради академії, з 1997 року – член редколегії і відповідальна за випуск збірника наукових праць «Вісник академії».

3 1998 року – головою Дніпропетровської міської комісії по виборам міського голови та депутатів міської ради. У 1998 році була делегатом Всеукраїнського форуму жінок України. Протягом багатьох років очолювала секцію при раді по роботі серед жінок та сімей при облдержадміністрації, була заступником голови Дніпропетровського відділення Української секції Міжнародного товариства прав людини. Л. М. Топюк вела курси «Етнополітична історія України», «Культурологія». Очолювала методичну секцію викладачів курсу «Основи Конституційного права України». У жовтні 1996 року самостійно розробила і на високому рівні одна з перших почала читати новий курс. Очолюваний нею музей є одним із кращих в місті, а Л. М. Топюк неодноразово нагороджувалась почесними грамотами керівних органів міста, області за особистий внесок. Л. М. Топюк як координатор від академії підготувала 86 довідково-інформаційних матеріалів про вчених акадеії для головної редакції Енциклопедії сучасної України. Підготувала понад 100 наукових праць. Нагороджена грамотами обласної та міської ради, грамотою правління Фонду вчених (2004 р.). У групі співавторів книги «Академії будівельних кадрів 70 років» отримала ІІ місце в конкурсі 2001-2004 років. Нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2005 р.).

Лідія Матвіївна Топюк померла 15 грудня 2006 року. Пам'ять про принципову, організовану, відповідальну, чуйну людину, високопрофесійного викладача, активного громадського діяча Лідію Матвіївну Топюк надовго залишиться у серцях колег, студентів, всіх тих, хто мав нагоду зустрітись з нею.

Трофімова Віра Артемівна

Кандидат медичних наук, доцент Дніпропетровської державної медичної академії.

Відмінник охорони здоров'я України, лікар вищої категорії, нагороджена медаллю «За доблестный труд в ознаменование 100-летия рождения В.И. Ленина», мала подяки та почесні грамоти Дніпропетровської облдержадміністрації, Дніпропетровської обласної Ради, Дніпропетровської міської Ради, Дніпропетровської державної медичної академії.

Віра Артемівна народилась 1 квітня 1926 року. В роки Великої Вітчизняної війни працювала на воєнному заводі, де виготовлялись снаряди для фронту. В 1947 р. і в 1951 р. закінчила з відзнакою Дніпропетровський медичний інститут. Спочатку працювала лікарем-гінекологом в лікарні швидкої допомоги, а в 1954 р. обрана по конкурсу асистентом кафедри акушерства і гінекології медичного інституту. В 1958 р. захистила дисертацію на здобуття ступеню кандидата медичних наук. З 1960 по 1986 рр. працювала доцентом кафедри. У 1986 р. вийшла на пенсію.

Зустріч ветеранів присвячена «Дню людини похилого віку», 2001 рік.

За час роботи в інституті Віра Артемівна являлась активним співробітником, була парторгом кафедри, відповідала за учбовий процес, неодноразово обиралась членом профкому, відповідала за виробничу практику студентів інституту.

У Віри Артемівни Трофімової була дуже гарна сім'я: чоловік - Трофімов Василь Лукіч - працював доцентом кафедри хірургічних хвороб, син Євгеній – лікар, внучка – дільничний терапевт, внук – інженер.

Віра Артемівна була однією із активних учасниць у створенні Філії Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей у Дніпропетровській державній медичній академії і була першим виконавчим директором цього філіалу. За що неодноразово нагороджувалась грамотами та подяками Дніпропетровської державної медичної академії та Фонду вчених.

Віра Артемівна на святковому вечері, присвяченому Дню 8 березня (Палац студентів), 2002 р.

Віра Артемівна користувалась великим авторитетом серед співробітників, студентів, хворих. Лікар-гінеколог вищої кваліфікації, що робила операції будь-якої складності. В області та місті живе багато людей, що з'явились на світ у пологовому будинку, де пологи приймала Віра Артемівна. На превеликий жаль, її не стало в жовтні 2004 р.

Віра Артемівна одна з перших прийшла у Фонд учених та запропонувала особисту допомогу, як лікар. Це вона привела до Фонду вчених велику групу вчених з Дніпропетровської державної медичної академії. А вони вже запропонували свою допомогу нашим вченим – безкоштовно проводити медичні консультації, а для вчених похилого віку - на дому.

Віра Артемівна стала першим виконавчим директором Філії Фонду вчених Дніпропетровської державної медичної академії. Через рік на урочистостях, присвячених Дню народження Фонду вчених, вона одна з перших записала у Книзі відгуків своє бачення.

Из Книги отзывов:

«Счастливый год нашей жизни. После того, как не стало большой Родины, учёные и члены их семей, особенно пенсионеры, были брошены государством на произвол судьбы. Низкие пенсии, несвоевременная выплата зарплат сделали наших учёных нищими. Глаза учёных-ветеранов наполнены беспросветной тоской, потому что учёные были лишены возможности покупать даже медикаменты. Учёные знали, что если народ лишить благосостояние, то остаётся народ, но если его лишить надежды, то исчезает сам народ. Учёные-ветераны верили, что духовности они не потеряют. И в это трудное время, в 1997 году, рождается Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей – Фонд учёных. Организаторы Фонда учёных искали возможность исправить ошибки нашего государства перед учёными и народом Украины, стремясь поддержать учёных морально и духовно, оказывая им материальную помощь и способствуя развитию науки, вселяя надежду в будущее нашей Украины. Мы, учёные Днепропетровска, ожили, почувствовали, что нас окружают люди, наполненные любовью, добротой, которые могут прийти на помощь в любую минуту в этой трудной нашей жизни. Для нас, учёных, главным является то, что мы имеем возможность встречаться, обсуждать вопросы науки и поддерживать друг друга морально».

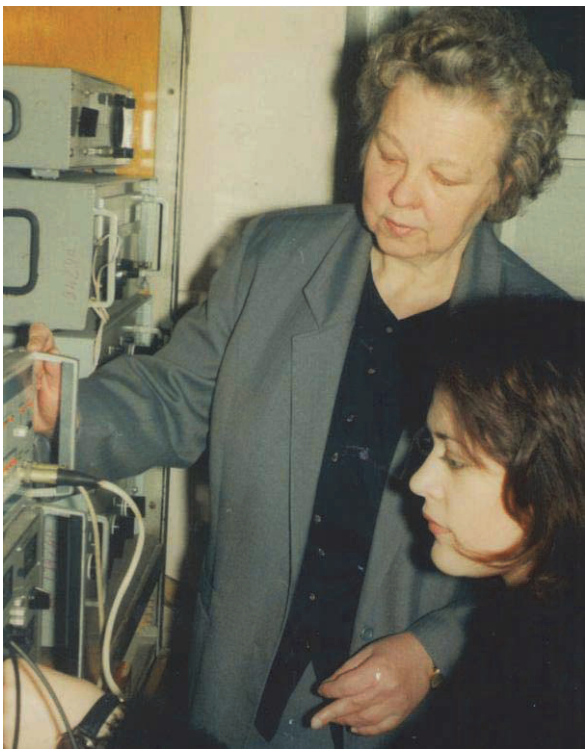

Светлана Гавриловна Тыр со своей аспиранткой Удовицкой Н.

Тыр (Воронова) Светлана Гавриловна

Я родилась 30 ноября 1940 года в семье металлургов. С Днепропетровским металлургическим заводом имени Петровского связана жизнь не одного поколения моей семьи. На этом заводе работали многие годы мой отец Воронов Гавриил Степанович и моя мама Воронова Валентина Федоровна. Я всегда восхищалась своим отцом, его беззаветной преданностью своей работе и семье. Примером в жизни была и моя мама. Одна из главных черт её характера – всегда чему-нибудь учиться. Мои родители сделали хорошую карьеру, много внимания уделяли общественной работе. Но они явились для меня примером и в семейной жизни. Они прожили в согласии 38 лет. С детских лет и до их последнего вздоха я всегда чувствовала любовь к себе.

Как и мой отец, мама, муж, я окончила Днепропетровский металлургический институт, затем аспирантуру. Этот же институт закончили мой сын и дочь. После окончания аспирантуры с февраля 1969 года я работала на кафедре физической химии Днепропетровского металлургического института. Затем кафедра была переименована в кафедру защиты металлов от коррозии. В 1970 г. защитила кандидатскую диссертацию. Сначала работала старшим инженером кафедры, затем старшим научным сотрудником, а с 1971 года – заведующей Отраслевой научно–исследовательской лаборатории, мне было тогда 30 лет. При мне лаборатория выросла до 38 человек, мы вели работы на заводах по всему Советскому Союзу. В 1977 году перешла на должность доцента кафедры и оставалась научным руководителем лаборатории. На кафедре я проработала до 2000 года. Уволилась по собственному желанию после смерти двух моих близких людей – мужа и мамы. Проработала на одной и той же кафедре 35 лет. Получила медаль «Ветеран труда».

О своей научной работе. Я всю жизнь занималась разработкой ингибиторов коррозии для защиты металла при кислотных обработках, разрабатывала технологические схемы защиты металла, в основном в металлургической промышленности. Имела 21 авторское свидетельство. Многие работы были внедрены. Имею две медали Выставки Достижений народного хозяйства в Москве – одна серебряная, другая бронзовая, работы выставлялись и на выставках в Германии, Польше и Чехословакии. Занималась также разработкой технологии электрохимического травления, регенерацией отработанных растворов, в последние годы занималась защитой металла при межоперационном хранении. Автор четырёх стандартов, два из них являлись стандартами для стран, входящих в Совет экономического сотрудничества (Польша, Чехия, Болгария, Германия, Венгрия). С 1977 года – член Государственного комитета по науке и технике. Работала активно, часто докладывала о разработках нашего института, была экспертом по коррозионному состоянию оборудования на химических заводах Узбекистана. Активно сотрудничала в СЭВ по ингибиторам коррозии, неоднократно была в зарубежных командировках в Венгрии, Чехии, Болгарии, Германии.

Запомнилась мне первая зарубежная поездка в 1977 году в Венгрию. У меня было два основных доклада – по методикам испытаний ингибиторов, которые затем стали основой стандартов. К моему ужасу Госкомитет по науке и технике меня назначил

руководителем советской делегации. Я – впервые за границей, умираю от страха перед докладами. Кроме того, немецкая делегация докладывает методику испытаний ингибиторов при кислотной промывке котлов. В нашей делегации нет специалистов по котлам, но есть по кислотной промывке металлопроката, а это я. Вот мне и поручают еще в Москве быть оппонентом по работе немцев. К тому времени я котлы в глаза не видела. Но мне поручено, и я выполняю. Руководитель делегации к тому же должен вести «светские беседы» с другими руководителями делегаций. В коррозии не очень любили математическую обработку. Благодаря работам моего учителя проф. Алексея Сергеевича Афанасьева в нашем институте без статистики результаты не считались достоверными. Я докладывала наши методы, для некоторых они оказались сложными. Тогда я запальчиво сказала, что берусь любого научить считать. Поднялся известный болгарский коррозионист Харизан Рачев и сказал, что любого не надо, он хотел бы быть моим учеником, причем единственным. Зал грохнул от хохота, я, конечно, покраснела. С того момента началась наша дружба с Харизаном. Мой муж тоже хорошо его знал. Харизан был у нас гидом в Софии. Подружились мы с полькой Яниной Уймой, нашей дружбе уже почти 25 лет. Хорошие отношения сохранилась с немцем Йошке, по докладу которого мне пришлось выступать. Позже мы вели с ним совместные работы по ингибиторам и неоднократно встречались в Магдебурге, Берлине, Киеве. В рамках программы венгерской конференции было два мероприятия, которые проходили в одно и то же время. Одно из них – посещение металлургического завода, расположенного недалеко от Балатона, где мы жили. Второе – катание на парусных лодках. Конечно, советская делегация и примкнувшие к ней польская и болгарская, пошли на завод. Немцы катались вместе с венграми на яхтах. Когда мы приехали на завод, то оказалось, что заводского гида, говорящего по-русски, нет (языком СЭВа был русский, его наши «братья» знали). Но тут я увидела, что на этом заводе технология нашего завода «Запорожсталь». Оказалось, что Советский Союз построил в Венгрии завод «Дунайварош» по своей технологии. Поэтому экскурсию я и вела. Конечно, мне помогали венгры, которые что-нибудь могли сказать по-русски. Заканчивалась деловая часть и начиналась для меня самая сложная – банкет. И тут я настоятельно попросила замену руководителя делегации. На банкете от советской делегации выступал очень известный учёный – Николай Егорович Легезин, с которым мы были в очень хороших отношениях. Позже он помогал мне с нестандартным оборудованием для лаборатории. Но моё волнение дало о себе знать: я потеряла совершенно голос. Правда, когда приехали в Москву, голос вернулся.

В свободное от заседаний время немцев и венгров повезли в уютное кафе, поляки, болгары и советские делегаты поехали в магазины. Я впервые видела переполненные товарами магазины. Вещи, которые я купила в подарок, всем очень понравились. Венгры организовали так, чтобы мы не тратили свои обменные деньги на еду. В своё время мы будем делать точно так же, все понимали, как нужны деньги. Ведь в наших странах, по крайней мере, среди учёных, богатых не было.

Очень много сил я отдала созданию Международного фонда ингибиторов коррозии. За цикл работ «Создание коллекции (фонда) ингибиторов коррозии и ингибитированных материалов» я, вместе с П. Н. Остриком и З. А. Бобошко, была награждена премией имени Г. В. Карпенко Президиума Академии наук Украины в 1994 г. Премию вручал президент Академии наук Украины академик Е. Патон.

Во время своей работы в лаборатории я объездила почти все основные металлургические заводы Советского Союза, на которых были травильные отделения, на части из них мы проводили внедрение своих работ. Вот некоторые из них: Ждановсий (теперь Мариупольский) завод имени Ильича, «Запорожсталь», Череповецкий металлургический комбинат, Новосибирский металлургический завод им. Кузьмина, Харцызский сталепроволочно–канатный завод, Одесский сталепрокатный завод, Московский завод «Серп и Молот», Магнитогорский металлургический завод, Магнитогорский метизный завод, Пермский калибровочный завод, Волгоградский

сталепроволочно-канатный завод, Волгоградский завод «Красный Октябрь», Челябинский трубопрокатный завод, Челябинский металлургический завод, все заводы нашей Днепропетровской области и многие другие. Я перечислила только крупные заводы. Было так, как советовал мой папа: «Чтобы быть специалистом, надо знать производство». Я без ложной скромности могу сказать, что я его знала. И когда стала читать лекции студентам по подготовке поверхности перед нанесением покрытий, различные способы нанесения защитных покрытий, регенерацию, водоподготовку, я это знала не только теоретически, но и практически.

За теоретическими разработками всегда следила, если приходил журнал, а такие журналы, как «Защита металлов», «Итоги науки», «Коррозия в нефтегазодобывающей промышленности» всегда выписывала, то мигом пересматривалась читаемая лекция, если появлялись новые разработки. На многочисленных конференциях, на которых я была, слушала не только доклады по моей научной тематике, но и те, которые могут быть полезными для читаемых мною спецкурсов. Мой главный курс был «Методы защиты металлов от коррозии», куда входит всё, что касается защиты металла. Я гордилась, что могу ответить почти на любой вопрос. Вот и недавно, позвонил мой студент, окончивший институт десять лет тому назад. Он организовал своё производство по оцинкованию, выкупив какой-то нерентабельный маленький завод. Просит консультации. На моё замечание, что я уже не работаю, и мои знания устарели, возмущался, почему я ушла на пенсию.

Совмещать работу в лаборатории и быть доцентом было непросто. И возможно это было только благодаря поддержке моих родителей и мужа, которые взвалили на себя очень много хозяйственных работ. Все они жили моими проблемами. Когда я стала преподавать, мой муж знал всех моих дипломников. Перед защитой они все обязательно приходили к нам домой, мы убирали стол, на полу раскладывали демонстрационные плакаты. Муж слушал и задавал вопросы, которых боялись студенты, потому что они были не стандартные.

Букет для бабушки. Светлана Гавриловна Тыр с внуком Лукасом. США, Кливленд, 2004 г.

Я любила свою работу, отдавала ей много сил, может быть слишком много. Об этом я сейчас сожалею. Все же работа не должна быть главной. Главное – семья, но это понимаешь слишком поздно.

Моё самое большое достояние в жизни – это хорошая семья. И я её имела: очень добрых и заботливых родителей, любимого мужа, хороших детей. Но моя ценность – это и любимая работа. Я 38 лет проработала в институте, заведовала лабораторией и работала доцентом.

Я горда тем, что в согласии прожила 37 лет со своим мужем Валентином Тыр, что нам с ним удалось защитить диссертации, занимать хорошее место на работе и вырастить хороших детей.

Я всегда считала и считаю, что каждый человек должен всего себя отдавать работе, добиваться новых результатов, делать хорошую карьеру. Но для женщины на первом месте должен быть семейный очаг, забота о детях. Работе надо уделять должное

внимание, но не посвящать столько времени, сколько уделяла я. Однако хорошая работа – это и достаток в семье, и уверенность в себе.

Сейчас я на пенсии. Это период жизни, когда можешь больше сил отдать многим занятиям, на которые всегда не хватало времени. Занялась своей «Родословной». Изучая «Родословную», много работала в архивах, встречалась с разными своими родственниками. И меня очень волнует такой вопрос: «Как это происходит, когда в одной и той же семье в одинаковых условиях вырастают разные дети?» Один, как например, мой отец Воронов Гавриил Степанович, стал даже Заместителем Министра Чёрной металлургии Украины. Это очень высокая должность. А другой его близкий родственник образования не получил: хорошо пил водку. Так и прожил свою жизнь. Очень много зависит от человека.

Я жила в Советском Союзе, когда напрочь была утрачена связь поколений. Население моей страны – это были люди, хорошо знающие историю Коммунистической партии и биографию партийных деятелей. Но часто это были люди, потерявшие связь с предками. Именно наш народ называли «Иванами, родства не помнящими». Я хочу как- то восполнить этот пробел. По крупицам собираю историю своих родственников. Хочу, чтобы мои внуки и правнуки, где бы они ни жили, знали и помнили о своих корнях.

Светлана Гавриловна Тыр с внуком Лукасом.
США, река Могикан, 2005 г.

По-прежнему люблю путешествовать. За последние годы мне удалось снова побывать в Венгрии. С этой страной у меня связаны прекрасные воспоминания о совместных научных работах. Но сейчас я уже была в качестве туристки.

Часто бываю в Америке в семье моей дочери. Любовь к путешествиям переняли мои дети и внуки. Удалось побывать в разных штатах Америки (Миссисипи, Луизиане, Алабаме, Огайо, Теннеси, Индиане, Флориде). Активно вместе с внуками участвую в разных турах по заповедникам США.

С удовольствием езжу по новым для себя местам Украины или восстанавливаю в памяти увиденное ранее. Культура, исторические памятники, природа моей Родины всегда восхищали меня.

Мне посчастливилось стать участницей деятельности Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. В последние годы появилось много различных фондов. Есть Фонды, которые финансируются богатыми людьми. Им, возможно, работать проще. Но наш Фонд учёных отличает человечность, чуткое, неформальное отношение к людям. Когда-то мой Фонд учёных помог выжить мне. Сейчас я стараюсь быть полезной Фонду учёных. Среди людей, которым я обязана в своей жизни, всегда называю руководителя нашего Фонда учёных – Ларису Лукьяновну Чередниченко – бескорыстную, чуткую к людям, сумевшую привлечь к работе многих интересных людей, с пониманием относящуюся к каждому человеку. Такие люди помогают нам жить. Но и мы в ответе за жизнь других.

Встреча актива Фонда учёных в Вишнёвой гостиной.

«Вишнёвая гостиная» в с. Петриковка

Подготовка к экскурсии по историческим местам Днепропетровщины.

Экскурсия «Вишнёвой гостиной» на завод «Золотая Амфора» (г. Синельниково).

Хмель-Дунай Галина Миколаївна

Галина Миколаївна народилась у квітні 1950 року в місті Дніпропетровську. Дитинство пройшло в центрі міста на проспекті К. Маркса № 43. Місце проживання зумовило навчання в середній школі № 80 по вулиці Т.Г. Шевченко (зараз тут міститься ліцей інформаційних технологій ДНУ). Школа мала авторитетний склад вчителів та добрі навчальні традиції. Випускники школи 1967 року гідно представлені в сучасному житті України. Багато хто з учнів обрав шлях військовослужбовця (полковник Сергій Забаштанов – працює в штабі Міністерства з надзвичайних ситуацій, м. Київ; полковник Олег Загубіженко – начальник військового шпиталю, м. Харків, його брат Володимир, кандидат фізико-математичних наук), Наталія Біла – головний нарколог Дніпропетровської області, професор Олег Тарнопольський – розробник сучасних методик викладання англійської мови, більше десятка співучнів після закінчення ДДУ (ДНУ) працювали в КБ «Південне».

Розвиток нових галузей наук в шестидесяті роки підштовхнув Галину Миколаївну до прийняття рішення держати іспити і поступити на кафедру біофізика та біохімії біологічного факультету ДДУ на спеціальність біофізика (при конкурсі 11 чоловік на місце). Навчання проходило успішно. У 1972 році вона захистила дипломну роботу, дослідження якої були спрямовані на вивчення впливу радіаційного випромінювання на організм тварин.

Самостійну трудову діяльність розпочала старшим лаборантом на кафедрі загальної хірургії ДМІ. Працювати довелось недовго, тому що на життєвому шляху зустрівся військовий медик Станіслав Хмель.

У 1976 році сім'я переїхала до Литви в місто Каунас. Галина Миколаївна продовжила працю в якості наукового працівника в галузі біофізики в лабораторії біофізики мембран НДІ кардіології при Каунаській медичній академії. Студентська мрія про передній фронт в науці здійснилась. Маленька республіка мала високий науково-технічний потенціал, була улюбленим місцем проведення наукових заходів (конференцій, семінарів тощо), активно проходив обмін науковими спеціалістами із закордону. Галина Миколаївна неодноразово була на тільки в складі організаторів, але і доповідачем наукових зборів, в робочих наукових відрядженнях у Польщі, Німеччині. У 1990 році вона захистила кандидатську дисертацію з проблем вивчення дії фармакологічних препаратів на стани аритмії міокарду. Так пролетіло двадцять років. Виросло двоє дітей: син і донька. Відповідно до життєвого принципу "Век живи – век учись", без зайвого клопоту, наживо вивчила литовську і польську мови.

Наприкінці восьмидесятих років відбулися значні політичні зміни в країні, і насамперед в Прибалтиці. Військовослужбовці першими залишили країни Балтики. Першими на Україну виїхали чоловік – служити і син навчатися у Дніпропетровськ. Галина Миколаївна з донькою приєднались до членів сім'ї наприкінці 1995 року.

Третій етап життя сім'ї проходить знову у Дніпропетровьку. Чоловік – полковник медичної служби, кандидат медичних наук, заступник начальника кафедри екстремальної та військової медицини Дніпропетровської державної медичної академії, син і невістка – лікарі, донька – майбутній лікар, поки школярка, росте внук – маленький Стасик.

Галина Миколаївна змінила наукову діяльність на викладацьку роботу – працює доцентом кафедри анатомії, біомеханіки та спортивної метрології Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту, викладає біохімію та біохімію спорту.

Щоб не втратити філологічну форму, Галина Миколаївна свівпрацює з багатьма бюро перекладів в Дніпропетровську, є співавтором і упорядником українсько-російсько-литовсько-польського розмовника.

Ще один принцип: “Більше вмієш – легше живеться, або в житті нічого не завадить”, дозволив Галині Миколаївні серед захоплень в різні часи випробувати свої здібності в балеті, художній та спортивній гімнастиці, фехтуванні, стрибках з парашутом, водінні автомобіля. Вона має і більш жіночі захоплення: володіє багатьма видами вишивки (гладь, мережка, «ришельє»), створює і шиє для себе одяг, виготовляє штучні квіти з тканини та шкіри; має природну тягу до квітникарства та садівництва, бо відводить душу на дачній ділянці. Відбулося кілька зустрічей та виставок вишитого одягу та предметів побуту в культурних заходах Фонду вчених, у відділі мистецтва обласної бібліотеки.

Вона була учасницею багатьох творчих виставок “Чисті джерела”, які організує Дніпропетровський історичний музей. Зі своїми знаннями і досвідом Галина Миколаївна ділиться з такими ж ентузіастами. Кілька років поспіль вона вела гурток “Чарівниця” обласного Фонду вчених, з 2002 року викладає литовську мову в недільній школі литовського товариства у Дніпропетровську.

Не всі принципи Галини Миколаївни вичерпані. Залишається ще один: “Чому б ще навчитися ?”

Холод Елена Григорьевна

Профессор кафедры информатики и математических методов в экономике Днепропетровского университета им. Альфреда Нобеля.

Член Украинской академии Экономической кибернетики.

Общий стаж работы – 40 лет.

Имеет 110 научных и учебно-методических публикаций в отечественных и зарубежных изданиях.

Награждена: Почётным знаком "Отличник образования Украины" (1998), Почётной грамотой Кабинета Министров Украины (2003), Почётной грамотой Главного управления образования и науки Днепропетровской облгосадминистрации (2007).

Имеет почётное звание "Заслуженный преподаватель Днепропетровского университета экономики и права" (2008). Ассоциацией учебных заведений Украины частной формы собственности награждена нагрудным знаком "За развитие образования" (2008).

Холод Елена Григорьевна родилась 28 октября 1953 года в г. Котлас Архангельской области (Россия).

Золотая медалистка математической школы, выпускница механико-математического факультета Днепропетровского государственного университета, обладательница красного диплома, кандидат технических наук по специальности «Динамика и прочность машин».

Свой трудовой путь начала с должности младшего научного сотрудника ВНИИмезчермета, где, проявив себя, как инициативная и творческая личность, вскоре стала заведовать лабораторией прочности. Елена Григорьевна известна научной общественности как учёный-исследователь и учёный-методист.

Полученные за время работы в НИИ знания и практический опыт позволили Елене Григорьевне реализовать и свои педагогические способности в качестве ассистента, а затем – доцента кафедры высшей математики Днепропетровского металлургического института.

В Днепропетровской академии управления, бизнеса и права Елена Григорьевна Холод работает со дня её основания. Сначала доцентом, заведующей кафедрой информатики и математических методов в экономике, первым проректором по учебной работе, исполняющей обязанности ректора Днепропетровской академии управления, бизнеса и права. На протяжении всех лет работы ведёт научно-исследовательскую деятельность, развивает новые направления – вопросы организации и внедрения инновационных технологий в учебный процесс.

Многие годы её плодотворной работы подтвердили, что Елена Григорьевна обладает великим даром – талантом педагога. Она любит свою профессию, а главное – не жалеет сил и времени на то, чтобы передать свои знания и опыт, свою жизненную мудрость юному поколению. Чувствуя ответственность за вверенных ей студентов, Елена Григорьевна, как прирождённый психолог, находит подход к каждому из них, раскрывая самые сокровенные уголочки их души и ума, и делает это так красиво и тонко, что её труд поистине можно назвать искусством.

Елена Григорьевна – удивительный человек! Её отличает необыкновенное чувство ответственности за порученное ей дело, высокая требовательность к себе и другим, организационные способности, неиссякаемая энергия и трудолюбие, острый и проницательный ум, эрудиция, искреннее внимание к проблемам окружающих её людей, великолепное чувство юмора, тонкий вкус, скромность, обаяние, честность. Находясь рядом с ней, просто невозможно работать плохо – так велика и зажигательна сила её примера!

Для Елены Григорьевны родной университет давно уже стал частичкой её жизни! Все эти годы она верила в перспективу начатого дела, радовалась каждому новому смелому шагу и остро переживала неудачи своего любимого детища!

Вот и сейчас Елена Григорьевна Холод уверено смотрит в будущее, полная новых замыслов и смелых идей, вдохновляющая всех вокруг своей кипучей энергией Творца!

Чередниченко Людмила Антонівна

Кандидат технічних наук, доцент, член-кореспондент Академії будівництва, голова профкому ПДАБА.

Автор понад 120 наукових праць, 4-х винаходів, співавтор 4-х підручників. Стаж педагогічної роботи з 1974 р.

Нагороджена відзнаками: «Молодой гвардеец пятилетки», «Молодой изобретатель СССР», «Відмінник освіти», «Ветеран праці», «За отличные успехи в труде», «Петро Могила», «За розвиток регіону», «Заслужений працівник профспілки працівників освіти і науки України».

Чередниченко Людмила Антонівна народилась 6 липня 1946 р. в м. Дніпропетровську в родині наукового співробітника.

З 1953 р. по 1964 р. навчалася у середній школі № 23 м. Дніпропетровська.

Після закінчення школи у 1964 р. поступила в Дніпропетровський гірничий інститут ім. Артема на механіко-машинобудівельний факультет, який закінчила у 1969 році з червоним дипломом і отримала рекомендацію Вченої Ради для вступу до аспірантури, але до вступу вирішила попрацювати на виробництві. З 1969 р. по 1972 р. працювала інженером-конструктором в центральному конструкторсько-технологічному бюро м. Дніпропетровська.

За часи навчання в гірничому інституті була чемпіонкою інституту з плавання, мала І-ий розряд з гімнастики, танцювала в народному театрі балету при Палаці студентів міста Дніпропетровська, брала участь у різного рівня змаганнях, нагороджувалась грамотами та нагородами.

В 1972 р. поступила до аспірантури в Одеський інженерно-будівельний інститут, де навчалась до 1974 р., після чого була направлена на роботу в Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут, де працювала спочатку старшим інженером науково-дослідного сектора, потім у 1975 р. асистентом кафедри охорони праці, а після захисту в 1978 р. кандидатської дисертації в Київському інженерно-будівельному інституті – працює доцентом кафедри БЖД ПДАБА.

Її науково-дослідна робота пов'язана з покращенням умов праці на виробництві. Зарекомендувала себе грамотним фахівцем. Людина творча, відповідальна, відзначається великою працьовитістю, ретельністю і активною життєвою позицією.

Людмила Антонівна одружена, чоловік (кандидат хімічних наук) працює директором інституту хімічних реактивів. Старша дочка була Ленінською стипендіаткою, закінчила з червоним дипломом ДІБІ та працює зараз за фахом у Франції.

Молодша дочка теж закінчила з червоним дипломом ДІБІ, має другу економічну освіту, працює економістом.

Людмила Антонівна плідно поєднує науково-дослідницьку і педагогічну роботу з громадською діяльністю. Вже понад 20 років вона голова профкому Придніпровської академії будівництва та архітектури, член президії обкому працівників освіти і науки, член вченої Ради академії, член Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та Клубу жінок-учених «Вишнева вітальня».

Черкашина Людмила Константиновна

Черкашина Людмила Константиновна – Заслуженный работник культуры Украины, член Национального союза журналистов Украины, член Регионального союза писателей Приднепровья, член Межрегионального союза писателей Украины и Международного сообщества писательских союзов.

Издала несколько сборников стихов: «Бессонная ночь», «Самарянка», «Апокрифы после дождя», «Ave», создала книгу притч «Сколько халатов у Насреддина», опубликованную в журнале «Крыла» (г. Днепропетровск) в 2001-2002 г.г. «Байдарские ворота» – первая её книга прозы (2012-2013 г.г.)

Является лауреатом литературной премии имени Владимира Даля (Межрегиональный союз писателей Украины), печатается в коллективных сборниках, альманахах и журналах России, Украины и Израиля.

Когда стоит задача рассказать о себе, она кажется непосильной. Поэтому приходится выбирать одну какую-то страницу из многотомной истории своей жизни.

Важнейшим делом своей жизни считаю создание музея истории завода имени Петровского, достойного славы легендарной Петровки. Собственно музей был уже создан задолго до моего прихода. В 1962 году к 75-летию предприятия в здании отдела подготовки кадров был открыт технический кабинет, одним из разделов которого был музей истории завода. С 1968 года он носил уже звание «Народный». Занимал музей половину второго этажа. Помещение его имело огромное количество окон с двух сторон и представляло собой фактически два длинных коридора. Колонны и проемы, оставшиеся от учебных классов, перегораживали залы. Располагался музей под самой крышей. Летом она сильно раскалялась, а солнце с утра и до вечера то с одной стороны, то с другой палило так, что дети на экскурсиях падали в обморок. Зимой было не лучше. Огромное количество батарей, располагавшихся практически под каждым окном, накаляли и высушивали воздух. Поэтому экспозиция полностью состояла из копированных материалов. Оригиналы в такой жаре не выдержали бы и месяца.

После окончания факультета журналистики судьба привела меня в «Трибуну металлурга» – многотиражку завода имени Петровского. Была я молодой, энергичной, писала много, в том числе и о двух героях, возглавлявших музей. Герой Советского Союз А.П. Шкулепов и Герой Социалистического Труда П.С. Махота проводили большую работу по воспитанию молодежи на революционных, боевых и трудовых традициях коллектива предприятия. Организатора музея и первого его директора К.М. Маякова уже не было в живых более десяти лет. Приближалась знаменательная для завода дата – столетие со дня основания (22 мая 1987 года). Я несколько раз писала о том, что музей имеет устаревшее оформление, совершенно не соответствующее требованиям времени и вкусам молодого поколения.

В связи с уходом на пенсию А.П. Шкулепова меня вызвали в партком и предложили перейти на работу в музей. Я отказывалась от этого предложения четыре раза. В конце-концов, секретарь парткома В.Ф. Марченко заявил мне: «Мы Вас в партию принимали и нам теперь виднее, где Вы нужнее!»

Несколько слов о том, как я, не думая и не гадая, вступила в партию, будучи комсомолкой. Работала я в газете на партийной полосе, освещала партийную и комсомольскую жизнь. Ежегодно проводились отчетно-выборные кампании. Во всех партгруппах и партийных

организациях шли отчетно-выборные собрания. Мне предстояло их освещать. И я с молодым максимализмом безжалостно критиковала их за то, что проходили они как производственные совещания. Из сектора учета парткома поинтересовались у редактора, почему я не становлюсь на партийный учет. Редактор М.А. Патрик ответил: «Так она ещё комсомолка!». В парткоме пришли в ужас. Как же я посмела ходить на закрытые партийные мероприятия, да ещё критиковать их, не будучи членом КПСС?! И поступил приказ срочно принять меня в партию. Так незадолго до развала СССР я вступила в ряды КПСС.

Поэтому пришлось подчиниться партийной дисциплине и перейти на работу в музей. Передо мной поставили задачу: создать музей, достойный славы легендарной Петровки – бастиона трех революций в Приднепровье, кузницы партийных, профсоюзных и металлургических кадров. В моем подчинении были только два человека: Герой Социалистического Труда Петр Семёнович Махота и выпускница исторического факультета Ирина Терещенко. В поисках экспонатов мы обошли всех знатных заводчан, а я объездила практически весь Советский Союз.

22 мая 1987 года мы открыли музей в более подходящем помещении – на первом этаже Делового клуба на проспекте Калинина,67. Над нами располагались профком и партком. Принимала музей большая комиссия, состоящая из грозного главы Обллита (цензора), представителей городского и областного отделов культуры, научных сотрудников областного исторического музея, и заводчан. Принят был музей с оценкой «отлично». Четыре с половиной тысячи экспонатов вошло в экспозицию четырех залов. В основном это были подлинники – редчайшие документы, фотографии и личные вещи знатных петровцев. Но и фонды наши теперь насчитывали более двадцати тысяч единиц хранения. Потому что музей только тогда есть музей, когда экспозиция составляет всего лишь вершину огромного «айсберга», т.е. фонда. Мы собрали такое количество экспонатов, что могли построить еще не один музей. По всем периодам 100-летней истории у нас накопились коллекции рабочих инструментов, предметов быта, одежды, коллекции фарфора, произведений искусства, монет, марок, многотысячный фонд газет, журналов, книг, не говоря уже о бесценных документах и фотографиях.

Каждый зал имел свое лицо, каждый экспонат был подан словно на ладони. И в этом была, прежде всего заслуга молодого, талантливого архитектора-оформителя Вадима Козлова и главного экспозиционера Галины Монастырной, заместителя директора областного исторического музея, которая работала с нами на общественных началах. Все строительные работы возглавлял заводчанин Валерий Молдаванов. С первого дня и до последнего курировали весь ход строительства и решали все организационные и финансовые вопросы директор завода В.И. Деревянко и секретарь парткома В.Ф. Марченко. Работу двух десятков художников – оформителей и макетчиков возглавлял директор областного художественного комбината В.С. Смальчук.

Какова была моя роль? Трудно сказать в двух словах. Просто я постоянно – двадцать четыре часа в сутки – связывала всё и всех со всеми. И была везде как бы одновременно. Мне выпала роль главного координатора процесса – от сбора экспонатов, систематизации собранного, создания концепции, написания тематико-экспозиционного плана до монтажа каждого документа и каждой фотографии в экспозиции. Везде и со всеми были мои глаза, и мое сердце. Так создавался новый музей легендарной Петровки. С ноября 1987 года он, объединившись с домом-музеем Г.И.Петровского, становится самостоятельной единицей в структуре предприятия. Мы с П.С. Махотой и

А.П. Евдокимовой перестаём быть «подснежниками», т.е. подпольно числиться в других цехах. Руководителям предприятия теперь не стыдно было приводить знатных гостей. Нас посещают секретари обкомов и секретари ЦК, директора родственных предприятий, преподаватели, студенты и учащиеся практически всех вузов и школ города. Но самыми почетными нашими гостями стали ветераны, а главными посетителями – заводчане.

Однако вскоре при строительстве метрополитена подземными взрывами была нарушена наша теплотрасса, и вода несколько лет подтекала под наше здание. По всему помещению пошли трещины, вздулся пол, обвис потолок, стали вываливаться стенды вместе с огромными глыбами стен…

Развалился СССР и разваливался на глазах музей, прославляющий его каждым своим экспонатом. Разруха по всей стране, разорваны все существующие экономические связи. Завод не получает сырье, останавливаются домны и цеха… Во всех коллективах идет сокращение. Оставшиеся заводчане не получают зарплаты, вместо неё – система бартера… Уходит директор завода В.И. Деревянко, отдавший заводу 41 год жизни…

Новый директор А.Д. Зражевский борется за выживание завода, как может. Я обиваю пороги его кабинета и кабинета заместителя директора И.Я. Терличенко, избранного председателем общественного совета музея… И они принимают мужественное решение: музей восстанавливать!.. Мы с Г.С. Монастырной, которая уже принята в штат нашего музея, не получая по полгода зарплаты, разрабатываем новую концепцию для будущей экспозиции. Учитывая новые реалии времени, пишем новый тематико-экспозиционный план. В нашем не отапливаемом и полуразрушенном доме опять работают художники и макетчики во главе с Вадимом Козловым. Строители не торопятся начать у нас восстановление стен. Они заняты на строительстве жилых коттеджей в Таромском. Завод строит последнее бесплатное жилье для петровцев. И тоже торопится успеть к юбилею.

Приближается 22 мая 1997 год, т.е. 110-летие завода. Наконец-то и у нас начались сложные строительные работы. В зале Восстановления стены от сырости превратились в труху. Их высушивают мощными калориферами, прошивают насквозь полуметровыми болтами, закрывают с двух сторон сеткой-рабицей, штукатурят снаружи и внутри. И только потом обшивают гипсокартоном и навешивают стенды. Строители оставляют оформителям для монтажа экспонатов только ночь перед открытием. В связи с этим мы успеваем разместить экспозицию только в залах Великой Отечественной войны и Восстановления. Самые большие залы – Довоенный и Современный остаются пустыми. Мы решаем, что нас заводчане поймут.

Но в половине двенадцатого ночи к нам нагрянули руководители завода, сообщили по секрету, что на открытии будет премьер-министр Павел Лазаренко. Потому пустых залов не должно быть! Вадим Козлов срочно вызывает всех сотрудников руководимой им Студии архитектурного дизайна, и те к утру заполняют стенды документами и фотографиями, не особенно считаясь с нашими музейными канонами.

Открытие состоялось при большом стечении почетных гостей. Но П.И. Лазаренко не приехал. На следующий день после торжественного открытия мы закрыли музей и сняли всё наспех смонтированное к юбилею. И еще целый год доводили экспозицию до совершенства. Не обошлось и без казусов. Кто-то из наших добровольных помощников доложил руководству, что я пошла на поводу у художников-националистов и собираюсь показывать Центральную Раду, Нестора Махно, период репрессий, Голодомор…

К нам прибыла комиссия из самых уважаемых ветеранов завода во главе с бывшим директором предприятия 1967-1981 гг., Героем Социалистического Труда В.Ф. Мазовым. Мы с Галиной Монастырной доказывали свою точку зрения: вы же пережили голод и репрессии, почему же этого нельзя показывать? Ветераны доказывали своё: нельзя! «Почему? – в отчаянии спрашивала я». «Молодёжь будет плохо думать о Советской власти!» – отвечали нам. – «Но разве это правильно скрывать от неё настоящую историю?!»

Особенно бурно дискуссия развернулась в Современно зале, где мы уже ввели в экспозицию материалы о Незалежности и во всю торцевую стену повесили двухцветное полотнище нового украинского флага. Нас обвинили в национализме и антисоветской настроенности, хотя за стенами музея уже пять лет кипела совсем другая жизнь, и шел 1998 год… Я подала заявление об уходе… Строить экспозицию такой, какой она была до разрухи, я не собиралась.

Помощь пришла неожиданно. На следующий день позвонил начальник первого отдела Н.Г. Трегуб и спросил, по каким историческим учебникам мы выстроили свою концепцию. Я перечислила учебники Министерства образования, по которым уже пятый год учились в вузах и школах Украины. Оказывается, Николай Григорьевич по долгу службы позвонил в областное СБУ и рассказал о нашем конфликте. И там сказали: «Если они снова построят музей из одних красных знамён и фотографий коммунистов, мы на следующий же день его закроем»

Комиссию сняли, и мы с Г.С. Монастырной, В.И. Ибряновой и коллективом Студии архитектурного дизайна во главе с В.В. Козловым представили выстраданную концепцию посетителям. В чем она заключалась? Ничего, не выбрасывая из достижений советской власти, мы показали и те болезненные события нашей истории, которые так долго от нас скрывали.

Помирились мы и с ветеранами. Они убедились, что мы не умалили самоотверженный подвиг их поколения ни в период ударного и стахановского движения, ни в Великой Отечественной войне, ни в период восстановления разрушенного войной народного хозяйства. Мы ничего и никого не осудили. Мы – не судьи. Только время – самый справедливый судья и может расставить все точки. Мы просто высветили разные точки зрения и как бы поставили многоточия, предоставив посетителям самим делать выводы. Наш музей первым (и единственным в области!) провёл реконструкцию советского периода и построил в 1998 году стационарную экспозицию. Даже областной исторический музей, разобрав экспозицию этого спорного периода, до сих пор показывает его только сменными выставками.

Наверное, за все эти труды по созданию музея, до сих пор одного из лучших в Днепропетровске и области, я и была удостоена звания «Заслуженный работник культуры Украины». Совсем недавно меня наградили и знаком «За заслуги перед городом». Но дело не в наградах. Дело в том, что счастье – делать любимое дело вопреки всем трудностям и в сознании до конца выполненного долга.

Шабанова Юлія Олександрівна

Доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії ДВНЗ «Національний гірничий університет».

Автор понад 100 наукових публікацій в фахових виданнях з філософської та педагогічної проблематики, трьох монографій та двох навчальних посібників з грифом МОН України. Науковий керівник трьох захищених кандидатських дисертацій за спеціальністю «Історія філософії». Зараз виконує керівництво двох кандидатських та однієї докторської дисертацій. Сфера наукових інтересів: загальні питання історії філософії, проблеми середньовічної філософії, ірраціональні напрямки західноєвропейської філософії, а також питання сучасного світорозуміння та духовності.

Очолює роботу Центру естетичного розвитку та Центру інженерної педагогіки (акредитованого Міжнародним товариством інженерної педагогіки (Австрія).

Має подяки Міністра освіти та науки України, обласної та міської влади, Відділення релігієзнавства Інституту філософії НАН України, керівництва ДВНЗ «Національний гірничий університет». У 2005 році отримала почесне звання «Відмінник освіти України».

Шабанова Юлія Олександрівна народилась 14 березня 1963 року в місті Дніпропетровську в родині вчених. Батько – Пригунов Олександр Сергійович, закінчив Гірничий інститут імені Артема, працював в Інституті геотехнічної механіки НАН України науковим співробітником, завідувачем відділу, директором СКТБ, заступником директора інституту. Зараз – професор ДВНЗ «Національний гірничий університет», доктор технічних наук. Мати – Пригунова Світлана Миколаївна, закінчила Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут, працювала науковим співробітником НІІ КГШ. Виховання Юлії Олександрівни відбувалося в атмосфері, де цінували науку, мистецтво, де панували щирі стосунки на особистісному рівні. Родинне коріння, що пов'язане з аристократичною та богословською сферою, впливало на формування шанобливого ставлення до людей, духовних цінностей, а також інтелектуально-естетичного мислення. Доброю традицією родини завжди були відвідування концертів класичної музики, тривалі дискусії з питань сенсу життя та його осмислення в різних напрямках діяльності людини, серед яких науковий пошук та естетичне сприйняття світу, були гармонійним взаємодоповненням в здійсненні цілісної людини. Батько Юлії Олександрівни, схильний до філософування, багато часу приділяв цікавим бесідам на світоглядні теми. Цей духовний зв'язок залишився непорушним на всіх етапах становлення особистості Юлії Олександрівни. Мати, красива жінка, з тонкою інтуїцією, трепетно зберігала тепло домівки, формуючи основи родинних цінностей серед своїх близьких.

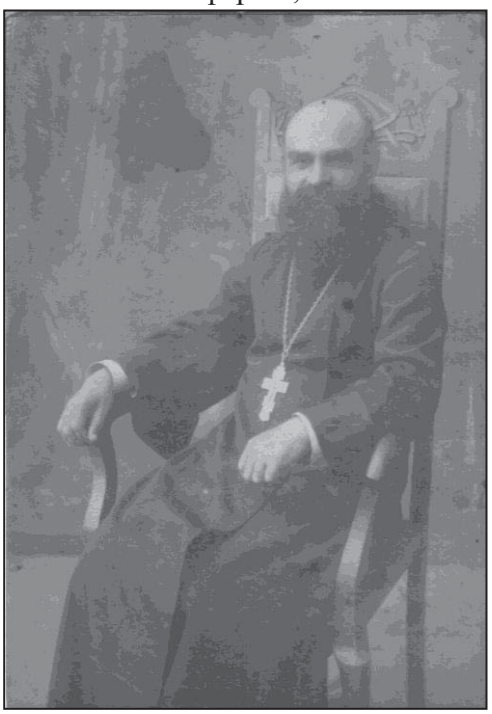

Прадід Юлії Шабанової.
Отець Василій. Голова приходу
Кременчуцької губернії

По закінченню 8 класів Дніпропетровської середньої школи № 49, а також Музичної школи № 2, було прийняте родинне рішення щодо продовження навчання Юлії у музичній сфері. Схильність до філософування та любов до музики обумовили обраний фах музикознавця.

У 1978 році Юлія Шабанова вступає до теоретичного відділення Державного музичного училища імені М. Глинки, яке успішно закінчує у 1982 році за спеціальністю «теорія музики». Роки навчання у Музичному училищі залишили назавжди найкращі згадки про творчу атмосферу та дружні стосунки з одногрупниками, які за своєю більшістю зараз мешкають за кордоном (Канада, Німеччина, Росія), але ж не втратили зв'язок та можливість спілкування. Саме в цей період були закладені фундаментальні основи глибинного мислення, аналітичного бачення проблеми, загально-світоглядний підхід до явищ мистецтва та культури в цілому. Юлія Олександрівна з великим теплом та щирою вдячністю згадує чудових викладачів, що сформували її музичні та світоглядні погляди, таких як Зоя Євгенівна Новікова, Людмила Антонівна Нефедова, Михайло Якович Цигуткін та кандидат мистецтвознавства Аріадна Костянтинівна Поставна. Схильність до узагальнення та пошуку сутнісного начала знайшло відображення у зацікавленості музикознавством в його загальнокультурному здійсненні.

Продовження музичної освіти здійснювалось на музично-педагогічному факультеті Криворізького державного педагогічного інституту. Крім розширення освітнього рівня в музичному напрямку, ці роки навчання розкрили інтерес Юлії Олександрівни до педагогічної діяльності, надали знання з загально-педагогічних підходів та ґрунтовну обізнаність у сфері класичної дидактики та історії педагогіки. Закладений інтерес до педагогіки буде вдало реалізований в її майбутній педагогічній діяльності у вищій школі.

Після закінчення інституту Юлія Шабанова з зацікавленістю викладає музичну літературу, історію мистецтв у музичних школах міста Дніпропетровська та м. Дрезден (Німеччина), в якому разом з чоловіком – Шабановим Олександром Петровичем (що отримав інженерно-будівельну освіту та працював начальником групи Дрезденської КЕЧ Радянської армії) та сином Денисом (який народився у 1985 році) вони прожили близько чотирьох років. Цей період життя значно вплинув на розширення життєвих поглядів через залучення до специфіки німецької ментальності та культури. Протягом цих років у родини Шабанових була чудова можливість відвідувати культурні центри, музеї багатовікових міст Східної Німеччини, спілкуватися з німецькими друзями, поринути в світ європейських цінностей та способу життя. Саме цей час розкрив у Юлії Шабановій інтерес до глибин німецького мислення та філософування. Чітка категоріальність німецької мови, яку вона опанувала за цей час, традиційний німецький порядок та системність світорозуміння знайшли відгук у абстрактному складі мислення, що виразився у подальшому прагненні до наукової діяльності. Юлія занурилась у книжковий світ німецьких бібліотек, у вивчення праць європейських філософів, відкриваючи для себе внутрішньо запитану сферу сутнісного бачення світу, його устрою та системного пояснення. Одкровенням стали роботи Майстра Екхарта, твори якого на той час були не відомі в Радянському Союзі. Ідеологічно заангажована матеріалістична філософія того часу ніколи її не приваблювала. Відкриття цікавих вчень німецького теолога розширило її світоглядні погляди та підсилило зацікавленість філософською проблематикою. Вже тоді саме німецька філософія та її ірраціоналістичні напрямки чітко визначились як пріоритетні у філософських спрямуваннях.

Після повернення до рідного Дніпропетровська прагнення філософських досліджень визначили сферу подальшої діяльності Юлії Шабанової. У 1997 році вона вступає на посаду асистента кафедри філософії Національного гірничого університету. Викладає спочатку культурологію, а з часом філософію, релігієзнавство та інші гуманітарні дисципліни. Здається, все попереднє життя було підготовкою до нового періоду, пов’язаного з науковими дослідженнями та педагогічною діяльністю у вищій школі. Предметом наукової зацікавленості стає метафізика музики німецького філософа Артура Шопенгауера. Саме через цю сферу відкривається світ філософських

роздумів Юлії Шабанової, яка з часом від метафізики музики приходить до загальної філософської системи німецького мислителя, а разом з нею до багатого спектру концептуальних просторів європейської філософії некласичного періоду. Результатом глибинних осмислень, роботи у вітчизняних бібліотеках, перекладів маловідомих в Україні філософських праць А. Шопенгауера, Я. Бьоме, Г. Ляйбниця та німецьких романтиків стає спочатку написання монографії «За межею раціонального», а потім і захист кандидатської дисертації на тему: «Метафізика у філософії Артура Шопенгауера», який відбувається у Вченій раді Дніпропетровського національного університету. Захист дисертації та отримання вченого ступеня кандидата філософських наук, який Юлія Шабанова отримала у 2001 році, мав успішне завершення завдяки науковій підтримці наукового керівника – доктора філософських наук, професора Пархоменко Тетяни Сергіївни, доктора філософських наук Заїченка Георгія Антоновича, кандидата філософських наук, професора Шубіна Василя Івановича та її доктора технічних наук професора Пригунова Олександра Сергійовича, який сприяв формуванню у молодого науковця загально-дослідницьких здібностей та ретельного ставлення до обґрунтувань і доведень наукових положень. Робота над кандидатською дисертацією стала доброю школою науковця, яка залишилась на все життя фундаментом подальших досліджень. За цей час Юлія Шабанова видає більш ніж 20 статей у фахових виданнях, бере активну участь у наукових вітчизняних та закордонних конференціях, формує коло наукових взаємодій з провідними фахівцями Інституту філософії НАН України, Київського національного університету імені Т. Шевченка, а також навчальних закладів Львова, Полтави, Одеси, Запоріжжя, Донецька тощо. У 2002 році Юлія Шабанова отримує вчений ступень доцента, продовжуючи працювати на кафедрі філософії НГУ. Юлія Шабанова не залишає своє захоплення мистецтвом та особливо музикою. У 1998 році при кафедрі філософії, за ініціативою завідуючої кафедри, професора Т.С.Пархоменко та старшого викладача, щирого цінителя мистецтва Валентини Петрівни Чарун, відкривається Центр естетичного розвитку, мета якого – виховання естетичного мислення та загальної культури молоді. Юлія Олександрівна Шабанова стає директором Центру і до тепер, разом з викладачами кафедри, очолює роботу з проведенню виставок художніх робіт художників України та інших країн світу, творчих зустрічей з письменниками, поетами, акторами, концертів солістів Будинку органної та камерної музики, Дніпропетровської філармонії, студентів Дніпропетровської консерваторії. Камерна аудиторія, в якій відбувалися ці заходи, стала невеличким культурним центром, збираючи не тільки студентів та викладачів університету, а і цінителів мистецтва всього міста. Реалізацією внутрішніх прагнень Юлії Шабанової, які завжди були спрямовані до духовних цінностей, стає зацікавленість теософією, чому сприяє захопленість цією сферою її батька та інтерес до особистості Олени Петрівни Блаватської, що народилась у Катеринославі у будівлі на вулиці Ленінградській. Ім'я Блаватської, як добре відомої за кордоном видатної дослідниці стародавніх релігій, філософських вчень та наукових досягнень людства, письменниці, публіциста, засновниці Міжнародного наукового товариства, що існує дотепер, мало відомо на її батьківщині. Бажання дослідити основи теософії та діяльність цієї духовної спільноти людей, привели Юлію Шабанову та її батька Олександра Сергійовича до вступу в це товариство та отримання диплому теософа. Це відбулося у 1996 році у нідерландському містечку Нааарден (у 20 кілометрах від Амстердаму), біля якого розташувалась територія Європейської федерації Міжнародного теософського товариства (далі МТО). Знайомство з провідними світовими теософами, такими як Транх-Тхі-Кім-Дью з Франції (на той час віце-президент європейської федерації МТО, зараз президент французького відділення), Курт Берг з Німеччини (президент європейської федерації МТО), Марія Артаама з Фінляндії (президент фінського відділення МТО) сприяли розповсюдженню теософських ідей єдності, співрозуміння та духовного відродження в Україні. Протягом

десяти років в Дніпропетровську були проведені Міжнародні семінари МТО під керівництвом провідних європейських лекторів, в яких брали участь представники багатьох міст України. Членство в МТО дало можливість Юлії Шабановій брати участь у Європейських та Світових конгресах МТО, що проходять раз на чотири роки. Разом з українськими теософами Юлія Шабанова брала участь у 2007 році у конгресі в Хельсінки, в 2010 році у світовому конгресі МТО в Римі. Теософська робота стала невід'ємною частиною діяльності Юлії Шабанової, яка дотепер пов'язана з активною співпрацею з керівництвом Музейного центру О.П. Блаватської та її родини Дніпропетровського історичного музею імені Д.І. Яворницького.

Юлія Шабанова разом з теософами з Дніпропетровська на Теософському конгресі у Фінляндії у 2007 році. В центрі – президент Міжнародного теософського товариства – Радха Берн'є

Визначальну роль у відродженні культурної спадщини нашого міста, пов'язаної з родиною та особистістю Блаватської О.П., відграє активна діяльність Олени Валентинівни Аліванцевої, директора цього центру, з якою Юлію Олександрівну об'єднують дружні стосунки та сумісна співпраця з відродження імені і вчення нашої співвітчизниці. Багато зусиль було докладено щодо дотримання теософської традиції проведення Дня пам'яті Олени Петрівни – Дня Білого Лотосу, що відзначається всіма теософами світу 8 травня кожного року. За ініціативою Шабанової Ю.О. на протязі 10 років при кафедрі філософії НГУ регулярно проходять конференції на тему «Сучасне світорозуміння», в яких беруть участь науковці, філософи, культурологи, історики з багатьох міст України, прагнучи осмислити вчення Блаватської з позицій сучасних тенденцій розвитку людства на шляху формування духовних цінностей культури.

Незабаром після захищення кандидатської дисертації, Юлію Олександрівну Шабанову було призначено завідувачем кафедри філософії Національного гірничого університету. Дещо неочікувану, але відповідальну місію було сприйнято як можливість максимально присвятити себе служінню науці, філософії, колективу кафедри та справі університету в цілому. Велику роль у становленні наукової кар'єри Шабанової Ю.О. відіграла талановита постать ректора Національного гірничого університету, академіка НАН України Геннадія Григоровича Півняка, видатного науковця, незрівнянного керівника державного мислення та щирої, відкритої та уважної до кожного людини. Саме його підтримка та розуміння значення гуманітарної підготовки для формування свідомості майбутніх фахівців технічної сфери допомогли Юлії Шабановій у становленні як керівника кафедри, яку вона очолює вже більш, ніж десять років, втілюючи в життя творчі ініціативи та наукові проекти.

Активне налаштування на продовження наукової діяльності, що завжди залишається пріоритетною сферою у НГУ, сприяло роботі над докторською дисертацією Юлії Шабанової. Вже маючи науковий досвід, вона відчувала в собі можливості звернутися до проблематики, яку мало хто вивчав в Україні. Її завжди приваблювали нові сфери пізнання, творчі підходи у дослідженнях та маловідома тематика. Саме такою їй представилась німецька середньовічна філософії, яка найбільш яскраво була представлена вченням домініканського богослова XIV століття Майстра Екхарта та його послідовниками, що утворили філософський напрямок, який в історії філософії отримав назву «німецька містика». Юлія Олександрівна давно цікавилась цими вченнями, займалась перекладами з німецької мови маловідомих творів Майстра Екхарта та Іоганна Таулера, вивчала ще у Німеччині критичну літературу європейських дослідників. Робота над докторською дисертацією здійснювалась завдяки мудрій підтримці наукового консультанта, завідувача відділом філософської антропології Інституту філософії НАН України, доктора філософських наук, професора В.І. Табачковського, який є одним з видатних представників вітчизняної філософської думки. Наукові зв'язки з німецькими колегами сприяли розширенню джерельної бази та формуванню сучасних поглядів відповідно до європейських досліджень в цьому напрямку. Юлія Шабанова з великою вдячністю згадує підтримку професора Ляйпцигського університету Кароли Готтцманн, завідувача кафедри філософії Технічного університету м. Кайзерлаутерн, професора Вольфганга Нойзера, професора Університету імені Мартина Лютера (м. Халле-Віттенберг) доктора Мірко Вішке, які надали позитивні відгуки на дослідження українською вченою специфіки метафізики німецьких містиків. Треба відзначити, що особливу цінність її роботи вони бачили у введенні вчення німецьких середньовічних теологів в українське дослідницьке поле. Плідна співпраця з кафедрою історії філософії Київського національного університету, цінні поради професорів Ігоря Валентиновича Бичка, Ади Корніївни Бичко, Володимира Івановича Ярошевця та інших відомих в Україні київських філософів вплинули на формування змісту роботи, яка знайшла свою реалізацію у багатьох наукових публікаціях та монографії на тему «Трансперсональна метафізика Майстра Екхарта», що дотепер залишається єдиною монографічною працею, присвяченою цій проблематиці в Україні. Велике значення для успішного здійснення роботи над складною та малодослідженою темою мала підтримка дніпропетровських філософів, серед яких професори В.І. Пронякін, В.Б. Окороков, В.І. Шубін та особливо П.І. Гнатенко, підтримка яких надавала Шабановій впевненості в своїх поглядах та наукових твердженнях. Завершенням цього фундаментального дослідження став захист докторської дисертації на тему «Трансперсональна метафізика німецької середньовічної містики» у Вченій раді ДНУ, яку вже багато років очолює видатний український філософ та чуйна людина Петро Іванович Ігнатенко, з відповідним присудженням вченого ступеня доктора філософських наук у 2007 році та отримання у 2008 році вченого звання професора.

Роки роботи над дисертацією не завадили Юлії Олександрівні активно займатися керівництвом кафедри філософії, яка за останні десять років значно розширила сфери своєї діяльності. Це стало можливим завдяки мудрій підтримці ректора НГУ, академіка Півняка Г.Г., який завжди випереджав час, формуючи еволюційні напрямки в стратегії розвитку університету, розумів значення абстрактного мислення та філософського усвідомлення в формуванні свідомості науковців. Завідувач кафедри історії та політичної теорії, професор В.Ю. Пушкін, як досвідчений адміністратор, по-батьківськи надавав поради у непростій справі управління кафедрою.

Особливим здобутком кафедри за ці роки є відкриття у 2005 році магістратури за спеціальністю «Педагогіка вищої школи», яка здійснює педагогічну підготовку викладачів вищої школи. Покликанням часу стала плідна співпраця в напрямку

розширення педагогічної підготовки представників вищої технічної школи з «Міжнародним товариством інженерної педагогіки» (далі IGIP).

Завдяки титанічним зусиллям ініціативної групи кафедри та підтримці ректорату Національного гірничого університету, а також плідній співпраці з ректором Харківської інженерно-педагогічної академії професором С.Ф. Артюхом та професором А.Т. Ашеровим було відкрито Центр інженерної педагогіки, який у 2010 році пройшов акредитацію в Міжнародному товаристві інженерної педагогіки з правом підготовки претендентів для отримання Міжнародного сертифікату «Міжнародний інженер-викладач». Співпраця з IGIP триває дотепер, розширюючи можливості викладачів НГУ у вдосконаленні форм викладання та змісту навчального процесу. Професори НГУ з 1997 року стають членами цього товариства, беруть активну участь у Міжнародних конгресах та конференціях, що сприяє обміну досвідом та утвердженню високого статусу вітчизняної освіти та НГУ в світовому науковому середовищі.

Ректор НГУ академік НАН України Геннадій Півняк, зав. каф. філософії, професор Юлія Шабанова та викладачі НГУ, що отримали сертифікати IGIP «Міжнародний інженер-викладач»

Звичайно, ці справи не здійснювалися наодинці. Колеги-однодумці завжди були поруч і з боку адміністрації університету в особі професора Салова В.О., який був ініціатором відкриття магістратури та розширення горизонтів співпраці з міжнародними колегами, і з боку викладачів кафедри. За ці роки на кафедрі сформувався чудовий колектив вдумливих та творчих людей, які з задоволенням сприймали нові ініціативи енергійного керівника та робили все для їх достойного втілення.

Поруч з Юлією Олександрівною – команда однодумців, професіоналів, відповідальних та доброзичливих людей, таких як доценти Тарасова Н.Ю., Пазинич Ю.М., Журавльова Т.В., Павленко І.В., Жижченко В.П., Блєднов І.Ф., Громов В.Є., Мухін В.В., Осипова Л.І. які готові підтримати нові спрямування в діяльності кафедри, зберігаючи класичні традиції академічної освіти. Молоді вчені, такі як Ярош О.М., Захарчук О.Ф., Дичковська О.Я., вихована на кафедрі, достойно продовжують традиції кафедри,

Кафедра філософії НГУ на чолі з завідувачем, доктором філософських наук, професором Шабановою Ю.О. 2009 рік

здійснюючи наукові дослідження під керівництвом Юлії Олександрівни. Продовження її ідей та задумів у наукових роботах, виконаних самостійно, творчо, на достойному науковому рівні. Під керівництвом Юлії Олександрівни захистили кандидатські дисертації Яременко І.А., Ярош О.М., Захарчук О.Ф., готуються до захисту докторської дисертації доцента Громов В.Є, та кандидатської Дичковська О.Я.

Творча зустріч з академіком РАН Шалвою Амонашвілі

Здобутком кафедри за ці роки стало відкриття Соціально-психологічної служби, Лабораторії гуманної педагогіки, в межах якої здійснюється плідна співпраця із засновником школи Гуманної педагогіки професором Московського міського педагогічного університету академіком РАН Шалвою Олександровичем Амонашвілі, за участю якого у 2010 році було проведено всеукраїнські педагогічні читання «Гуманна педагогіка у вищій школі». Вже стали традиційними Філософські читання, присвячені Міжнародному Дню філософії ЮНЕСКО. Саме кафедра філософії стала засновником цієї традиції у Дніпропетровську, коли першою ініціювала цей захід, в якому взяв участь знаний філософ, директор Інституту філософії НАН України, академік Мирослав Володимирович Попович та інші провідні мислителі України, такі як О.І. Хома (м. Вінниця) та професор Г.Є. Аляєв (м. Полтава). Напрацьований за ці роки широкий спектр особистісних зв'язків з фахівцями Росії, серед яких особливе місце займають науковці кафедри онтології та теорії пізнання на чолі з професором Б.І. Ліпським та кафедри культури і філософії Сходу, серед яких треба відзначити голову Міжнародної асоціації дослідників езотеризму та містицизму доцента Пахомова С.В., також науковці багатьох міст України, такі як професор Петрушенко В.Л. та доцент Каривець І.В. (м. Львів), професор Андрєєва Т.О. (м. Донецьк), професор Лях В.Г. (м. Київ), професор Олександрова О.А. (м. Київ), професор Загороднюк В.П. (м. Київ), професор Вєрніков (м. Одеса), професор Шрамко Я.В. (м. Кривий Ріг), професор Воловік В.І. (м. Запоріжжя), Возняк В.С. (м. Дрогобич), професор Осіпов А.О. (м. Миколаїв) сприяє науковій діяльності Юлії Олександрівни, збагаченню світоуявлення та розширенню філософських поглядів.

Директор Інституту філософії НАН України, академік Мирослав Попович та професор Юлія Шабанова

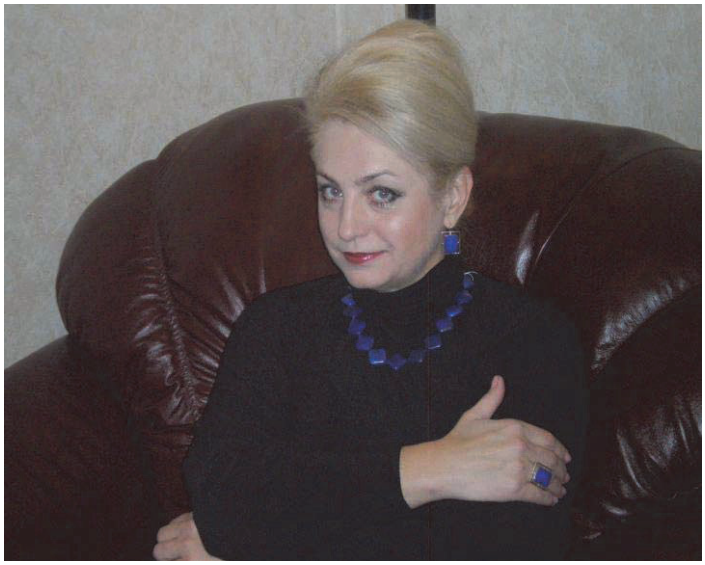

Сьогодні Шабанова Юлія Олександрівна – автор більше ста наукових публікацій в українських та зарубіжних наукових виданнях, трьох монографій, серед яких остання вийшла у 2011 році під назвою «Теософія в ракурсі філософського та соціокультурного осмислення», двох навчальних посібників з грифом МОН. Вона дуже любить і цінує спілкування зі студентами та аспірантами, сприймаючи лекції як щасливу нагоду доторкнутися до розуму та серця сучасної молоді, взаємо збагатити внутрішній світ та відкрити нові горизонти мислення. Питання про сенс нашого існування, долю людства та місію людини, її духовне призначення є природнім простором не тільки її наукового та і особистісного самоздійснення. Попереду нові проекти, ідеї, дослідження – життя триває, і майже в час, коли для оптимізму складно знайти підстави, і глибоко в душі відбувається світ складних переживань та сумнівів, вона посміхається та йде далі, інтуїтивно відчуваючи течію життєстверджуючого прагнення бути щасливою.

Научная конференция «Современное миропонимание: духовные аспекты развития культуры 21 века» (08.05.2012 г.)

Шаповалова Оксана Михайлівна
(15.10.1927-21.12.2010)

Доктор технічних наук, професор Шаповалова Оксана Михайлівна, науковий керівник і завідувач лабораторії нових матеріалів і безвідходних технологій кафедри безпеки життєдіяльності ФТФ ДНУ. Заслужений діяч науки і техніки України, Заслужений винахідник СРСР, член спеціалізованих вчених Рад по захисту кандидатських та докторських дисертацій, експертної Ради ВАК, виконавчого комітету Всесвітньої асоціації металургів, Президентський стипендіат. Працювала в університеті з 1974 року. Має понад 400 наукових праць, у тому числі 40 авторських свідоцтв, нагороджена конкурсними нагородами. Керівник школи фізичного матеріалознавства в ДНУ, під її керівництвом захищено 30 кандидатських і докторських дисертацій. Наукові розробки впроваджені на Павлоградському, Воткінському механічних заводах, Верхньо-Салдінському комбінаті, Алчевському, КМК «Криворіжсталь», ВАТ «Інтерпайп» з економічним ефектом.

Оксана Михайлівна народилась 15 жовтня 1927 р. у м. Дніпропетровськ, закінчила з відзнакою Дніпропетровський металургійний інститут, аспірантуру, захистила кандидатську, докторську (1974 р.) дисертації. Працювала асистентом, доцентом кафедри фізики ДХТІ, завідувачем відділу дифузійної металізації Українського науково-дослідного інституту Спецсталей, завідувачем лабораторії Інституту титана (м. Запоріжжя), професором і завідувачем кафедри фізики ФТФ ДНУ (1977-1987 рр.), завідувачем науково-дослідної лабораторії нових методів і технологій ДНУ.

Оксана Михайлівна в мартенівському цеху ВАТ «ІНТЕРПАЙП НТЗ» проводить дослідну плавку сталі

Професор Шаповалова О.М. – творець та керівник школи фізичного матеріалознавства в ДНУ, під її керівництвом захищено 30 кандидатських і докторських дисертацій. Учні її працюють доцентами, професорами, академіками, керівниками промислових цехів, заводів, інститутів. Вона відкрила новий науковий напрямок з отримання високоефективних розкислювачів, модифікаторів, шихти з промислових відходів для підвищення якості сталей і сплавів. Створено 3 промислові лінії виробництва сталей за енерго-зберігаючими технологіями. Нові технологічні добавки широко впроваджено у металургію України і Росії (КМК «Криворіжсталь», «Запоріжсталь», Алчевський, Северський металургійні комбінати та інші). Оброблено понад 5 млн. тон сталей 32 марок з підвищенням якості.

Шаповаловою О.М. розроблено та впроваджено на 32 підприємствах кольорової, чорної металургії, легкої, авіаційної, хімічної, машинобудівної галузях промисловості 9 вторинних і корозійностійких титанових сплавів на базі створеної теорії багатокомпонентного легування титанових сплавів. Ливарна лігатура з корозійностійких сплавів впроваджена на Дніпровському хімічному комбінаті, де їх стійкість виявилась в 100 разів вищою за серійні аналоги з легованого титану.

Конкурсний проект створення промислових ліній переробки промислових відходів за представленням Міністерства науки увійшов у Постанову Кабінета Міністрів України № 668 від 1997 р. «Програма використання відходів виробництва і споживання на період до 2005 р.». Виконується конкурсний проект з технологій обробки титанових сплавів і відходів за програмою України «Титан». За конкурсною програмою напрямку «Фізичне матеріалознавство» Міністерства освіти України проводились роботи з досліджень аномалій фазових перетворень багатокомпонентних титанових сплавів. За результатами наукових досліджень Шаповалова О.М. обрана членом виконавчого комітету Всесвітньої асоціації металургів (ASM).

Фундаментальні дослідження перетворень метастабільних фаз, перерозподілу легуючих елементів з'явились основою для розробок технології термічної обробки великогабаритних виробів з титанових сплавів для ракетної техніки. Розробки були піонерськими, впроваджені на Павлоградському та Воткінському механічних заводах, що дозволило підвищити рівень механічних властивостей та забезпечити 100%-ий вихід якісної продукції. На Павлоградському заводі співробітниками лабораторії була створена ділянка переробки відходів стружки кольорових металів, засвоєна нова технологія брикетування для безрозплавного виробництва. Роботи відзначені премією Мінвуза СРСР, захищені пакетом авторських свідоцтв. За даною тематикою проведено дві Міжнародні конференції і захищено 9 кандидатських дисертацій.

Життєве кредо Шаповалової О.М. – «Від теорії та експерименту до кінцевої продукції». Роботи під керівництвом Шаповалової О.М. відзначені золотою медаллю ВДНГ СРСР, званням «Винахідник СРСР», успішно представлялися на Національній виставці України, Міжнародних виставках та конференціях.

Працюючи доцентом кафедри фізики (10 років), а потім професором та завідуючою кафедрою фізики (11 років), Оксана Михайлівна навчила понад 1000 студентів різних спеціальностей, створила нові навчальні лабораторії, нові лекційні курси, поставила лабораторні практикуми, випустила 8 методичних посібників. Нестандартний метод роботи з студентами, при якому найбільш здібні, починаючи з 2-3 курсу, одержували теми майбутніх дисертаційних робіт, брали участь у винахідницькій, дослідницькій роботі, впроваджували розробки, виступали на семінарах, друкували статті, тим самим підвищив результативність аспірантури.

Шаповалова О.М. протягом 10 років була керівником секції «Матеріалознавство» Міжнародної конференції «Стародубівські читання», виступала з лекціями в Держадміністрації в багатьох вузах Дніпропетровського регіону. Це була талановита, нестандартна людина, яка з любов'ю відносилась до своїх учнів та співробітників.

Оксана Михайлівна на «Вишневій вітальні» в Будинку органної та камерної музики

Оксана Михайлівна у Фонді вчених за Книгою відгуків

Швидько Ганна Кирилівна

Доктор історичних наук, професор Національного гірничого університету, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Української академії історичних наук, Голова обласної організації Всеукраїнської спілки краєзнавців, голова клубу "Ріднокрай" при ДОУНБ.

Автор 350 наукових праць, з них більш 20 окремих книг. Під науковим керівництвом Ганни Кирилівни виконано 20 кандидатських дисертацій.

Ганна Кирилівна Швидько є одним з найвидатніших істориків сучасної України. Вона широко відома своїми працями з історії України як у нашій країні, так і за кордоном. Вже понад 40 років вона працює на ниві науки та педагогічної справи, підготувавши за цей час сотні фахівців та науковців.

Життєвий шлях відомого на всю Україну історика, громадського діяча і педагога – Ганни Кирилівни Швидько почався у невеличкому селі Бажани, що у Петропавлівському районі Дніпропетровської області. На «відмінно» закінчила Дмитрівську середню школу того ж району і у 1967 році поступила на історичний факультет Дніпропетровського державного університету.

Вже під час навчання в університеті Г.К. Швидько почала серйозно займатися наукою, одночасно виконуючи обов'язки голови студентської ради факультету. Під впливом відомого археолога, професора І.Ф. Ковальової вона зацікавилася середньовічною історією України. І з 1970 року увійшла до археологічної експедиції ДДУ. Однак не археологія стала долею Ганни Кирилівни. Після закінчення університету вона почала докладно вивчати історію України часів козаччини під керівництвом відомого фахівця в галузі джерелознавства професора М.П. Ковальського.

Відразу ж після закінчення університету (1972 р.) вона була прийнята на роботу в рідному ДДУ. У ДДУ Г.К. Швидько пройшла шлях від викладача до професора. Після завершення аспірантури захистила кандидатську дисертацію на тему "Радянська історіографія соціально-економічного розвитку міст України XVI-XVIII ст." (1980 р.). Захист відбувся в Інституті історії Академії наук УРСР. Там же через сім років Ганна Кирилівна захистила і докторську роботу на тему "Джерела з соціально-економічної історії міст Лівобережної України другої половини XVII – середини XVIII ст." (1987 р.).

Вже в якості професора обійняла посаду завідувача новоутвореної кафедри історії України (1989-1995 рр.). Завідування кафедрою припали на складні часи – кінець перебудови в Радянському Союзі, перші роки незалежності України. Досвід, цілеспрямованість і працелюбність Ганни Кирилівни дозволили їй провести кафедру через всі негаразди і створити дієздатний колектив. У 1995 році вона залишила кафедру та Дніпропетровський державний університет і повністю віддалася науково-викладацькій роботі. З осені 1995 року вона – професор кафедри українознавства і політології Дніпропетровського гірничого інституту (зараз кафедра історії та політичної теорії Національного гірничого університету).

2002 р. Дніпропетровськ. Група членів краєзнавчого клубу «Рідний край», яким протягом 13 років керує Г.К. Швидько

Окрім викладацької та наукової роботи у Ганни Кирилівни безліч громадських навантажень: у 1990 році вона очолила краєзнавчий клуб "Рідний край" при обласній бібліотеці і залишається його головою донині, з 1991 року вона – голова правління Дніпропетровської організації Всеукраїнської спілки краєзнавців, вже багато років є науковим керівником аспірантів і консультантом докторантів, членом двох вчених рад у Дніпропетровському Національному університеті та Інституті історії Національної академії наук України.

Професор Ганна Кирилівна Швидько є висококваліфікованим педагогом і вченим. І всі роки своєї науково-педагогічної діяльності вона виконувала вагомі за обсягом роботи і відповідальні громадські доручення. Підготовлений нею підручник «Історія України» для 8-го класу середньої школи вже кілька років використовується в школах України в якості основного нормативного підручника і витримав 3 видання. Студенти юридичних факультетів ВНЗ користуються навчальним посібником «Історія держави і права України», підготовленим професором Швидько Ганною Кирилівною. Нею досліджуються переважно соціально-економічна історія Гетьманщини та Запоріжжя періоду Нової Січі, історичне минуле міст і сіл земель Придніпров'я. Завдяки її зусиллям здійснено перевидання праць А. Скальковського «Історія Нової Січі, або останнього Коша Запорізького»(1994 р.).

Шипка Ирина Ивановна

Как романтично и необычно называется это село Магдалиновского района – Приют! Наверное, правду говорят, что не только имена людей, но и названия населенных пунктов определяют судьбы. В Приюте живут трудолюбивые и талантливые люди. Такие, как мои родители – Бобро Иван Андреевич и Любовь Дмитриевна. Они отдали этому селу все богатства своих душ, всю теплоту сердец, а еще: они вырастили меня и моих двух сестер и воспитали в нас глубокое уважение к родному гнезду, большую любовь к малой родине. Родители, а особенно папа, свою жизнь отдавший поднятию культуры на селе, привили мне большую любовь к музыке. Поэтому я с пяти лет с аккордеоном в руках иду по жизни. Первым моим учителем был отец.

Его деятельность на должности директора Дома культуры стала яркой страницей в жизни жителей села Приют, особенно, молодёжи. Все свои силы, время он отдавал поднятию уровня культуры и воспитанию молодёжи. По его инициативе была открыта дискотека высочайшего уровня, которая являлась местом культурного отдыха не только для молодёжи села, но и для молодёжи всех окружающих сёл. Под его началом Дом культуры долгие годы занимал первое место среди культурных учреждений в Магдалиновском районе и области. Не было дела, которым бы он не владел. Игра на аккордеоне, баяне, киномеханик, фотограф, автолюбитель,- все использовалось в работе. Кроме того, он – активный общественный деятель, многие годы он возглавлял партийную организацию.

Но любовь к киноискусству, музыке, народным традициям преобладали в его жизни. Поэтому я закончила Днепропетровское культпросвет училище по классу аккордеона и стала работать вместе с отцом в Доме культуры.

В моей семье был ещё и потомственный педагог – моя мама Любовь Дмитриевна, учитель географии и биологии, отдавшая работе с детьми в сельской школе более 40 лет. Её отец Демченко Дмитрий Григорьевич до войны был учителем младших классов в сельской школе. К сожалению, он погиб на фронтах Великой Отечественной войны.

Естественно, второй моей профессией стало преподавание в школе. Я закончила филологический факультет (русское отделение) Днепропетровского государственного университета, который в своё время закончила моя мама, а после меня – обе сестры: Оксана – филологический факультет (украинское отделение), Валерия – химико-биологический факультет. И начались годы моей совместной работы бок о бок с моими дорогими родителями в родном селе. С мамой – в Приютской средней школе я проработала 25 лет. А с папой – он директор Дома культуры, а я – художественный руководитель. Мы создали в Приюте вокальный фольклорный ансамбль с романтическим названием «Надвечір'я».

Почему «Надвечір'я»? Потому что все женщины были в возрасте за 50-60 лет, работали в колхозе, были доярками, свинарками, отработав трудовой день, управившись по хозяйству, приготовив семье ужин, радостно спешили в Дом культуры на репетиции. Этому коллективу уже более 20 лет. За его плечами победы во всевозможных творческих конкурсах районного и областного значения. А сколько интереснейших концертных программ мы предложили жителям родного Приюта! И не перечесть!

Особой страницей в жизни ансамбля, школы, села стало шефство Фонда учёных города Днепропетровска. У этого события есть своя предыстория. Крепкая дружба связывала моих родителей с семьей Чередниченко Николая Алексеевича и Ларисы Лукьяновны. Эта дружба длилась годами, передаваясь следующим поколениям – нам и нашим детям. Когда Николая Алексеевича не стало, Лариса Лукьяновна продолжила дружбу с нашей теперь уже многочисленной семьёй. В трудные годы для села и сельских школ Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей взял шефство над Приютской средней школой. Фондовцы собирали книги и пополняли школьную библиотеку, привозили гуманитарную помощь детям-сиротам. А мы в свою очередь встречали учёных в Доме культуры – концертами. Когда приезжали представители клуба женщин-учёных «Вишневая гостиная», организовывали выездные концерты на лоне природы с варениками, пампушками

со сметаной. Нас особенно радовало, что среди гостей был наш земляк – доктор филологических наук, профессор Анатолий Михайлович Поповский. В неформальной обстановке пели не только участники ансамбля, но и гости под мой аккордеон и баян Виктора Ивановича Золоторога, замечательного человека, заведующего отдела культуры Магдалиновского района.

Эти тёплые встречи навсегда запомнились женщинам из «Надвечір'я», женщинам – труженицам, о каждой из которых можно писать книгу. А в торжественные дни для Фонда учёных мы ехали в город Днепропетровск в Дом учёных, чтобы подарить им наши песни. Учёные всегда принимали нас тепло и радушно. В этих встречах участвовали и мои родители, и мои сёстры.

Приезды и встречи с учёными всегда оставляли неизгладимые впечатления в моём сердце, сердцах моей семьи, женщин из «Надвечір'я», жителей села Приют.

Из Книги отзывов:

«Прекрасное мероприятие в честь 8-летия Фонда учёных. Так важны для нас сейчас общение, живая, созвучная нашим душам музыка, в том числе и народная. Замечательно, как гости из Магдалиновского района Днепропетровской области, простые люди, понимают и ценят труд учёных и преподавателей. Нам приятно было участие ансамбля «Надвечір'я» в этом празднике».

Преподаватели ДМетАУ

«Від імені делегації від Магдалинівського району та фольклорного ансамблю «Надвечір'я»» із села Приют висловлюємо щирі вітання за чудово організований святковий вечір, присвячений 8-ій річниці заснування Фонду вчених. Ми пишаємось тим, що стали друзями інтелектуального потенціалу Дніпропетровської області, талановитих і душевних людей, що вміють цінувати люди, які працюють на землі, а також українську народну творчість. В день 8-річного ювілею Фонду вчених бажаємо всім представникам науки міцного здоров'я, великого людського щастя, добра, благополуччя, довгих років життя, наповненого науковими відкриттями на благо нашої рідної України».

Золоторог В.И., завідуючий відділу культури Магдалинівського району

«7 декабря 2005 года Фонд учёных отмечал своё 8-летие в Доме учёных. Поздравить эту организацию пришли все друзья Фонда учёных: руководители ВУЗов и города, учёные, известные и молодые, коллективы Дома органной и камерной музыки, Днепропетровского государственного аграрного университета, Национального горного университета и фольклорный ансамбль «Надвечір'я» из села Приют Магдалиновского района. Выступление фольклорного ансамбля «Надвечір'я» было не случайно – крепкая дружба связывала жителей села Приют и Фонд учёных. Вот почему фольклорный ансамбль «Надвечір'я» дал прекрасный концерт учёным города».

Сысоев С.Ю., руководитель информационно-издательского отдела Фонда учёных

Шпанковская Нина Григорьевна

Кандидат экономических наук с 1971 года, профессор кафедры учета и аудита Национальной Металлургической академии Украины – с 2003 года.

Шпанковская Н.Г. – ведущий учёный в области методологии экономического анализа хозяйственной деятельности предприятий, управления качеством продукции и услуг, оценки эффективности металлургического производства, определения эффективности внепечных способов обработки металла, теоретических и методических основ образования комплексных систем управления качеством продукции (КС УКП), усовершенствования заводской системы повышения квалификации кадров, аналитической поддержки управленческих решений, методологии диагностических оценок, формирования аналитической культуры специалистов, разработки ценовой политики.

Основные научно-методические направления касаются усовершенствования методики внутреннего и внешнего анализа хозяйственной деятельности промышленного предприятия; технологии обучения (с использованием ситуационных задач, конкретных ситуаций, деловых игр) и контроля знаний методом тестирования. Методические разработки для преподавателей по разработке, конструированию, внедрению и использованию с её непосредственным участием и руководством (в качестве председателя секции «методов активного обучения и способов диагностики качества подготовки специалистов») значительно опережали по времени их широкое использование в других ВУЗах и переиздавались с дополнением и усовершенствованием в 1985, 1990 и 2002 годах.

Шпанковская Нина Григорьевна – автор более 240 научных работ, опубликованных, в основном, в центральных и ведущих изданиях, в том числе одной монографии, трех учебников, методических указаний для преподавателей технических ВУЗов и четырёх учебных пособий с грифом МВО СССР и МОН Украины.

Участники Международной научно-методической конференции «Трансформация экономического анализа деятельности предприятия», (Киев, КНЕУ, 2002 г). В первом ряду – организатор конференции академик НАН Украины Чумаченко Николай Григорьевич (в центре) и докладчики пленарного заседания (1-я слева – Шпанковская Н.Г.)

Шпанковская Н.Г. постоянно поддерживает тесные связи с предприятиями. Совместно с заводскими руководителями экономических служб создавала научно-методическое обеспечение учебного процесса: для заводской системы повышения квалификации управленческого персонала как результата руководимых ею хоздоговорных работ на металлургическом комбинате «Криворожсталь» (1983 год – по разработке конкретных ситуаций и игровых методов для совершенствования управления производством); на Никопольском заводе ферросплавов (1979 год – для экономического обучения кадров в условиях перестройки хозяйственного механизма); для Центра обучения рабочих кадров металлургии МЧМ СССР (1990 год – для обучения рабочих электросталеплавильного и ферросплавного производств по курсу «Аренда: сущность и практика»); для повышения аналитической функции производственных мастеров на ТОВ «Интерпайп НИКО ТЬЮБ» (2011 год).

При реорганизации медицины совместно с УкрГосНИИ медико-социальных проблем инвалидности разработаны ценовая политика и пути решения управленческих и аналитико-экономических проблем медико-социальной экспертизы. Результаты этих исследований опубликованы в монографии (2004 год).

Для повышения аналитического уровня председателей завкомов профсоюзов предприятий горно-металлургического комплекса читала курс лекций по методике анализа трудовых и финансовых показателей деятельности и проводила консультации (перед заключением коллективных договоров с работодателями) по приглашению Днепропетровского обкома профсоюзов (2006-2008 годы).

Совместные исследования, обсуждения проблем и поиски путей их решения отражены в совместных публикациях с заводскими управленцами.

Шпанковская Н.Г. уверена, что в нынешний, чересчур затянувшийся период недостаточного финансирования государством науки экономическая и управленческая практика значительно опережают их теорию. Поэтому только возрождение тесных связей вузовской науки с производством, с академической и отраслевой наукой, постоянная поддержка контактов между учеными и производственниками (с учётом специфики периода и заинтересованности обеих сторон) могут обеспечить динамическое развитие экономической теории и практики. Для этого нужно не только искать новые формы сотрудничества, но и адаптировать к новым условиям традиционные формы. Это необходимо также для совершенствования заводской системы повышения квалификации кадров и для учебного процесса в высших учебных заведениях.

Учебник «Аналіз господарської діяльності» с грифом МОН Украины посвящен 75-летнему юбилею факультета экономики и менеджмента НМетАУ. Слева – заведующий кафедрой менеджмента – Козенков Дмитрий Евгеньевич, справа – Шпанковская Нина Григорьевна (октябрь 2010 г.).

За 2002-2011 годы Шпанковская Н.Г. разработала новые учебные дисциплины, читаемые нею в НМетАУ: «Аудит», «Стратегический анализ», «Экономическая диагностика», «Анализ внешнеэкономической деятельности», «Внутрихозяйственный контроль», «Анализ хозяйственной деятельности» с использованием прогрессивных методов активного обучения. На их основе в 2010-2011 годах опубликованы 4 учебных пособия с грифом МОН Украины.

Шпанковская Нина Григорьевна родилась 6 октября 1940 г. на Луганщине, в хуторе Новодачном Александровского района, куда в 1937 г. переехала ее семья из г. Зимогорье. У многодетных родителей – шахтёра Шпанковского Григория Никитовича (1890-1942 г.г.) и домохозяйки Забовской Наталии Кузьминичны (1891-1982 г.г.) была девятым и последним ребенком. Отец погиб в войну, мама – скромная, добрая, деликатная, трудолюбивая женщина, пережившая оккупацию, угон двух дочерей в Германию, поддерживала семьи старших воевавших сыновей в войну и в тяжелые послевоенные годы. Награждена орденом «Мать-героиня» 2-ой степени.

С 8 до 15 лет Нина воспитывалась в семье брата Андрея в г. Новосибирске. Он – бывший моряк, участник Великой Отечественной войны и войны с Японией; после демобилизации с флота работал кузнецом на заводе Сибсельмаш. В Новосибирске прекрасно учили и развивали школьников всесторонне: бесплатно и обязательно водили на все детские спектакли во все театры столицы Сибири, спортивные кружки; работала богатая детская библиотека. И это несмотря на большие морозы и скромную жизнь, и штопаные одежды учеников.

В девятом классе училась в Родаковской школе в пяти километрах от хутора.

С 16 лет жила в Днепропетровске у сестры Марии (1924 г. р.), которая в 1941 г. добавила год и ушла добровольцем на фронт; демобилизовалась в 1943 г. после контузии. Сестры работали, а вечером учились: Мария – в музыкальном училище на хородирижерском отделении, Нина – в 10-м классе школы рабочей молодёжи, затем на вечернем факультете Днепропетровского металлургического института (ДМетИ). После окончания музыкального училища (теперь это консерватория имени М.Глинки) Мария читала теорию сольфеджио, работала учителем музыки и пения в средней школе №10, была дирижером детских и учительских хоров, которые часто были призерами на городских и областных смотрах. В её коммунальной квартире на ул. Артёма, 15 собирались одногруппники, коллеги и всегда звучали музыка, песни, арии. Обладая колоратурным сопрано, сама хорошо пела под собственный аккомпанемент на пианино или аккордеоне. Любовь к украинской песне, к оперному и хоровому искусству Мария прививала не только подопечным, но и родным, и близким.

Сестры – студентки Мария и Нина Шпанковские (1959 г.).

Нина закончила ДМетИ в 1964 году по специальности «Экономика, организация, планирование и управление предприятий черной металлургии». Студенческую научную работу и дипломный проект выполняла под руководством первого заведующего кафедрой организации и планирования производства ДМетИ доцента Гликмана Эммануила Соломоновича, по совету которого взяла распределение и по комсомольской путевке уехала в Сибирь. Работала старшим инженером, затем младшим научным сотрудником в нормативно-исследовательской лаборатории объединения «Сибвостоксталь» (проводившей научно-исследовательские работы для Кузнецкого металлургического комбината), территориально расположенной в Сибирском металлургическом институте – СМИ (г. Новокузнецк Кемеровской области).

Одновременно в СМИ была ассистентом на почасовой нагрузке кафедры экономики и организации производства СМИ: «с колес» читала 360-часовой тогда курс «Планирование и анализ деятельности металлургических предприятий». Заведовал лабораторией и кафедрой доцент Михайлов Иван Григорьевич. Нина была ответственным исполнителем НИР по оценке эффективности использования основных фондов, по проблемам повышения эффективности работы старых металлургических мини-заводов Сибири и Урала. Первая научная статья по этим проблемам была опубликована в сборнике трудов Института экономики Сибирского отделения АН СССР.

Отработав три положенных года по распределению, поступила в очную аспирантуру Уральского политехнического института (УПИ) – в г. Свердловске (ныне Екатеринбург). Выбор уральской научной школы по проблемам повышения эффективности металлургического производства, возглавляемой профессором, доктором экономических наук Осинцевым Аркадием Степановичем, был не случайным. Кафедра экономики и организации предприятий черной металлургии, которой он руководил, обладала мощным научным потенциалом. Начинающий научный сотрудник это заметила во время месячной стажировки экономистов металлургических предприятий Сибири и Урала по вопросам экономической реформы, которая проводилась в стране в 1965-1966 годах.

Один из авторов экономической реформы 1965 года – д.э.н., профессор Осинцев Аркадий Степанович проводит в период ее внедрения занятия с экономистами металлургических предприятий и ВУЗов Урала и Сибири на семинаре по ее проблемам (г. Свердловск, УПИ, 1966 год). Во втором ряду первая слева ассистент СМИ – Шпанковская Нина Григорьевна.

Вначале Нина проводила исследования по проблемам организации и эффективности ломопереработки. Через полгода Госкомитет по науке и технике поручил Уральскому научно-исследовательскому институту черных металлов (УНИИЧМ) и ЦНИИЧермету разработку новых технологий по внепечным способам обработки стали и производству низколегированных сталей. УНИИЧМ и ЦНИИЧермет исследование экономических аспектов передали УПИ, Московскому институту стали и сплавов (МИСиСу) и Институту экономики Уральского научного центра (ИЭ УНЦ) АН СССР. Осинцев А.С. изменил тему диссертационного исследования аспирантке Шпанковской Нине. Началась очень напряженная, но необыкновенно интересная работа по промышленному опробованию. Опытные плавки ученым-металлургам разрешали проводить, в основном, в ночные смены. Вместе с ними принимали участие четыре аспиранта-экономиста: Коловертнов Рудольф и Шлеев Толя из МИСиСа и Шпанковская Нина из УПИ и Романова Оля из ИЭ УНЦ. Информацию они черпали не только из технических отчетов, но и формировали ее сами по ходу опытных плавок и опробования сталей у потребителей. Объектами исследования были многочисленные крупные передовые уральские металлургические и машиностроительные заводы (Челябинский металлургический комбинат, Челябинский электрометаллургический комбинат, Уральский машиностроительный завод, Златоустовский металлургический комбинат, Белорецкий металлургический комбинат, Верх-Исетский металлургический завод, объединение Уралбашнефтеразведка, НИИ шинной промышленности и др.), где производился металл повышенного качества, а затем исследовался по всему металлургическому циклу и в отраслях, где использовались изделия из металла, обработанного внепечными способами. Совместная работа с технологами дала базовую мощную профессиональную подготовку (без которой невозможны серьезные экономические исследования) на всю производственную жизнь.

Через год профессора Осинцева А.С. не стало. Его аспирантов передали его ученику профессору Веселову Николаю Григорьевичу, он же стал заведовать кафедрой. Над проблемой разработки методики оценки эффективности внепечной обработки металла разными способами и определения эффективных областей применения такого металла Н.Г. Шпанковская работала совместно с профессором Николаем Федоровичем Дубровым и зав. лабораторией слитка Николаем Никифоровичем Власовым из УНИИЧМ. Технологи помогали освоить премудрости металлотворения, необходимые для объективной оценки их эффективности.

Диссертацию по проблемам оценки эффективности улучшения качества стали методами внепечной обработки Нина Григорьевна защитила в срок. После аспирантуры Нину оставили на кафедре. Она работала ассистентом, потом доцентом кафедры экономики, организации и управления предприятий черной металлургии УПИ, была ответственным исполнителем хоздоговорных НИР по проблемам управления качеством металлопродукции и ценообразования на металл, обработанный внепечными способами. Результаты этих исследований освещены в книге «Эффективность выплавки электростали» (М. Металлургия, 1974 г.) и в металлургических журналах.

Аспирант Шпанковская Н.Г.

Научный руководитель д.э.н., профессор Веселов Н.Г.

При сдаче окончательного отчета результаты НИР по важнейшей тематике обсуждались в Госкомитете по науке и технике (ГКНТ) с предварительной их экспертизой. Доклад по НИР делал директор УНИИЧМ д.э.н. Долгопол Виталий Иванович. С экспертами работали докладчик и ответственные исполнители (начальник отдела Романова Ольга Александровна и доцент Шпанковская Нина Григорьевна) Экспертом комплексного отчета по НИР от ГКНТ был профессор Канторович Леонид Витальевич, будущий нобелевский лауреат и академик АН СССР, создатель теории оптимального планирования и управления, линейного программирования и функционального анализа.

В 1977 году Нина Григорьевна приняла предложение заведующего Днепропетровского отдела управления качеством продукции Института экономики промышленности Академии наук УССР – Николая Алексеевича Чередниченко и работала в должности старшего научного сотрудника. Под руководством Николая Алексеевича разрабатывались теоретические и методические основы создания комплексных систем управления качеством продукции (КС УКП), внедрялись и совершенствовались КС УКП в восьмидесятые годы прошлого столетия в металлургии и машиностроении. Были выявлены факторы повышения качества продукции и оценено их влияние в условиях интенсификации производства. Разработаны направления решения экономических и организационных проблем на отраслевом уровне, на уровне предприятия и его структурных подразделений: обоснована система показателей оценки качества продукции и работы; усовершенствованы методы его планирования; улучшены системы экономического стимулирования предприятий, материального и морального стимулирования работников за достижение и улучшение качества. Для широкого практического внедрения результатов НИР, проводимых под руководством Николая Алексеевича Чередниченко, разработаны соответствующие отраслевые методические рекомендации по оценке качества продукции, по улучшению качества планов, по повышению эффективности использования и развития производственных мощностей. Работы отличались комплексным системным подходом к исследованию проблем качества. Они заложили фундамент нынешних систем оценки качества и конкурентоспособности продукции.

В 1979 году Нина Григорьевна Шпанковская была избрана по конкурсу в ДМетИ и вернулась на преподавательскую работу доцентом кафедры организации и планирования производства, потом – кафедры менеджмента, затем – кафедры финансов и учёта. С 2003 года – профессор кафедры учета и аудита Национальной металлургической академии Украины.

Молодые учёные – супруги Петров Валентин Михайлович и
Шпанковская Нина Григорьевна на отдыхе в г. Тбилиси (1979 г.).

Муж Петров Валентин Михайлович (1937-2010 г.г.) окончил Тбилисский приборостроительный техникум, потом Московский электротехнический институт связи и аспирантуру Московского института воды и земли (ВОДГЕО). Защитил кандидатскую диссертацию по проблемам охраны водного бассейна. Кандидат технических наук;

работал в г. Тбилиси во Всесоюзном научно-исследовательском институте «Аналитприбор», имеет три авторских свидетельства, несколько патентов и награжден бронзовыми медалями ВДНХ СССР на международных выставках «Автоматизация – 81» и «Автоматизация – 83» за разработку приборов – анализаторов хлора в водах. Работал старшим научным сотрудником НИИ технологии машиностроения (г. Днепропетровск), старшим научным сотрудником специального конструкторско-технологического бюро (СКТБ) «Сплав» при кафедре металловедения НМетАУ. Валентин Михайлович – эрудированный, остроумный, знаток музыки и поэзии – всегда был первым советчиком, экспертом, оппонентом по всем научным, учебным и житейским проблемам.

Шпанковская Нина Григорьевна награждена медалью «Ветеран труда», дипломами за победы в конкурсах на лучшие учебные издания академии: в 1999-2001 годах за разработку и внедрение методических рекомендаций для преподавателей, аспирантов и магистров по методам активного обучения (МАО): «Структура предметного комплекса по дисциплине», в соавторстве с профессором Яковлевым Юрием Николаевичем; «Разработка и использование конкретных ситуаций, производственных задач, деловых и технологических игр» в учебном процессе и в научных исследованиях; в 2002 году – за «Методические рекомендации для преподавателей по конструированию и усовершенствованию средств диагностики качества подготовки специалистов с использованием тестов». Совместно с профессором Виктором Борисовичем Охотским принимала непосредственное участие в разработке и внедрении в учебный процесс НМетАУ тестирования за много лет до появления отраслевых стандартов. Отображенные в перечисленных изданиях направления усовершенствования учебного процесса благодаря внедрению новейших образовательных технологий почти на двадцать лет опережали их широкое применение в других высших учебных заведениях и выход в свет отраслевых стандартов по тестированию.

Награждена почетной грамотой Министра науки и образования Украины за многолетнюю добросовестную работу, личный вклад в подготовку высококвалифицированных специалистов, плодотворную педагогическую деятельность, воспитательную работу среди студенческой молодежи и в связи со 100-летием подготовки инженеров-металлургов в Украине (в сентябре 1999 года).

Ректор НМетАУ, академик НАН Украины Таран Юрий Николаевич вручает награду доценту кафедры менеджмента Шпанковской Н.Г. (1999 год)

По случаю 70-летия факультета экономики и менеджмента НМетАУ отмечена «Благодарностью» Председателя Днепропетровской облгосадминистрации за личный весомый вклад в обучение и воспитание молодёжи (в октябре 2005 г.). Имеет активную жизненную позицию. Постоянно участвует в научных конференциях, много лет является членом жюри Всеукраинской олимпиады студентов специальности «учет и аудит». Поддерживает тесные научно-производственные связи по общим научным интересам относительно современных аналитических проблем с академическими, отраслевыми, вузовскими учеными и практиками. Их результатом есть совместные научные работы и публикации с заводчанами и коллегами. Монографическое исследование «Управлінські та аналітико-економічні проблеми медицини та медико-соціальної експертизи: стан та шляхи удосконалення» и НМетАУ авторов Ипатова Анатолия Владимировича, Сергиени Елены Витальевны (УкрГосНИИ МСПИ) и Шпанковской Нины Григорьевны (НМетАУ) получило I место в конкурсе научно-методических изданий, который проводился в 2006 году Фондом ученых в номинации «монографии». Контакт с научными работниками и производственниками позволяет совершенствовать учебный процесс, так как только практика является критерием истины. Плодотворными являются связи с обкомом ГМК профсоюзов, которые в рыночных условиях нуждаются в усилении аналитической функции для защиты социальных интересов коллективов при решении спорных вопросов с работодателями, заключении соглашений и коллективных договоров и консультаций, проведения занятий для председателей профсоюзов металлургических предприятий горно-металлургического комплекса Днепропетровского обкома профсоюзов.

На досуге любимыми занятиями в семье были: путешествия; театр и музейное искусство; музыка (Валентин Михайлович хорошо играл на семиструнной гитаре, знал и пел почти весь репертуар Владимира Высоцкого, Булата Окуджавы, Навеллы Матвеевой и старинные романсы); плаванье, особенно на большой и глубокой воде; коньки; ознакомление с каменными твореньями природы и поделочными камнями.

Шпанковская Н.Г. принимает активное участие в общественной жизни: была председателем месткома Днепропетровского отдела АН УССР; председателем секции методов активного обучения и диагностики знаний Методического совета НМетАУ в течение 25 лет. С 1979 года и ныне – ученый секретарь Ученого совета факультета экономики и менеджмента НМетАУ; была членом Всесоюзной ассоциации по имитационному моделированию и методам активного обучения (1989-1991г.г.). С 2005 года и поныне – член жюри Всеукраинской олимпиады студентов по специальности «Учёт и аудит»; председатель научного, а затем методического семинаров и ответственный кафедры за связь науки с производством.

С победителями 2-го тура Всеукраинской олимпиады - студентами Севастопольского технического университета и членом Жюри доцентом Кантаевой Ольгой Владимировной (г. Тернополь, ТНЭУ, 2006 г.).

С начала организации Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей (1997 год) Шпанковская Н.Г. принимает посильное участие в его работе: как постоянный участник и докладчик проводимых Фондом научных конференций по экономическим проблемам; как постоянный участник и автор организуемых Фондом выставок научной, методической и учебной литературы; как участник (если позволяет расписание занятий и НИР) многих мероприятий духовного, культурно-развивающего, культурно-развлекательного направлений; участвует во встречах с интересными и талантливыми людьми Приднепровья и знакомится с их работами и др. А личный контакт с Генеральным директором Фонда Чередниченко Ларисой Лукьяновной добавляют ей, как и всем, всем участникам Фонда частицу её энтузиазма, увлеченности и преданности своему детищу, веры в науку и ее лучшее будущее.

У стен родного ВУЗа с Генеральным директором Фонда учёных Чередниченко Ларисой Лукьяновной после вручения нею наград преподавателям НМетАУ по итогам Областного конкурса учебно-методической и научной литературы

О личностных качествах Нины Григорьевны пишет по поручению коллектива кафедры её коллега, доцент Рената Борисовна Сокольская (в газете НМетАУ «Кадры металлургии», №29 (2582) от 11.11.2010 г.).

«Наверное, на каждой кафедре есть такой человек, который воплощает в себе образец отношения к науке и преподавательству, к коллегам и студентам, живущий жизнью кафедры, ее проблемами и успехами, и переживает за каждого, кто учится и работает рядом, как за родного человека. И на нашей кафедре есть такой человек – это Нина Григорьевна Шпанковская. Если бы нужно было определить характер Нины Григорьевны одним словом – это было бы слово – неравнодушие. Ко всему, что делает Н.Г. Шпанковская, она относится ответственно, вкладывает всю душу. Пройдя непростой жизненный путь, она, как никто, способна поддержать молодых преподавателей. К ней всегда можно обратиться за помощью и советом, и всегда их получить. Наша Нина Григорьевна умеет по-настоящему дружить и сохранять дружеские отношения на всю жизнь. По всему миру живут люди, которые любят и уважают ее. Многим из тех, кто работает на нашей кафедре (и не только на ней), посчастливилось учиться у Н.Г. Шпанковской. Много и тех, кто работал с ней, как с научным руководителем. И для каждого она не жалела сил и времени, помогала советом и делилась жизненным опытом.

Профессор Шпанковская Н.Г. с магистрами в рабочем кабинете
после предэкзаменационной консультации (2011 г.).

Трудно переоценить её вклад в развитие подготовки специалистов-экономистов не только на кафедре учета и аудита, но и в целом в Национальной металлургической академии Украины. За годы своей безупречной работы она воспитала целую плеяду экономистов, металлургов, учетчиков и аналитиков, руководителей предприятий, организаций и учреждений, преподавателей высших учебных заведений, которые с гордостью называют себя её учениками. Её значительные достижения в научно-педагогической, научной и методической деятельности нашли отображение в огромном количестве печатных работ. Результаты ее работы отмечены многочисленными наградами, в том числе – Министерства образования и науки Украины. А награды, полученные учениками Нины Григорьевны, свидетельствуют о её таланте истинного учителя и воспитателя».

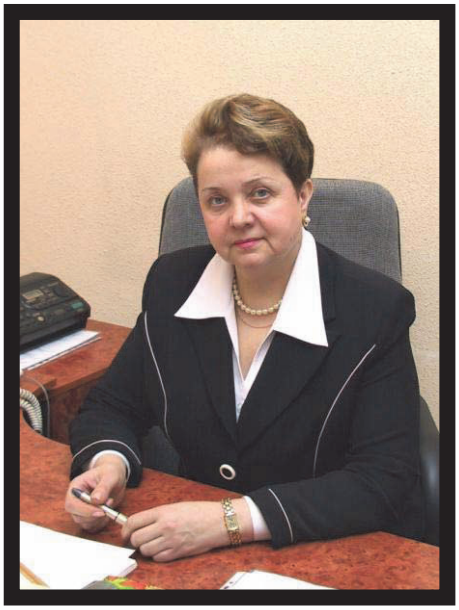

Щербакова Ольга Валеріївна
(1946 – 2007 г.г.)

Доцент, проректор з науково-педагогічної та соціально-економічної роботи Придніпровської державної академії будівництва та архітектури.

Автор понад 50 науково-методичних праць.

Нагороджена двома медалями, знаком «Відмінник освіти України» (2003 р.), Почесною грамотою Верховної Ради України (2004 р.), грамотою Міністерства освіти і науки (2005 р.), нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Петро Могила» (2005 р.).

Ольга Валеріївна Щербакова народилася 7 січня 1946 року в с. Сурсько-Литовське Дніпропетровського району Дніпропетровської області. Після закінчення середньої школи в 1963 році розпочала трудову діяльність старшою піонерською вожатою, з 1972 року працювала вчителем географії.

Закінчила Дніпропетровський державний університет (1973 році – географічний факультет, 1997 році – економічний факультет). Після закінчення Дніпропетровського державного університету працювала в обласному комітеті комсомолу, де займалась вихованням студентської та шкільної молоді. З 1978 по 1990 рік – на партійній роботі, де обіймала посади: завідувач відділом пропаганди та агітації, секретар Самарського райкому партії, завідувач ідеологічним відділом Дніпропетровського міськкому партії. З 1990 по 1994 роки викладала соціально-економічні дисципліни в Дніпропетровському коледжі автоматики та телемеханіки. У Придніпровській державній академії будівництва та архітектури працювала з 1994 року: старший викладач, доцент кафедри українознавства, проректор з економічних та кадрових питань (1998-2004 р.р.), проректор з науково-педагогічної та соціально-економічної роботи (2004-2007 р.р.). Основний напрямок наукових досліджень – соціально-економічний розвиток України на різних етапах її історичного розвитку. О.В. Щербакова була талановитим адміністратором, цінним керівником, фінансистом, господарником. Завдяки її ініціативності та енергії в академії з'явилися оснащені сучасною технікою навчальні аудиторії, вузівська бібліотека поповнилася великою кількістю наукової та навчальної літератури.

Ольги Валеріївни немає поруч з нами, вона померла 3 січня 2007 року, але добрі та світлі спогади і до сьогодні живуть серед нас. Згадуючи Ольгу Валеріївну проф. Г. Г. Кривчик говорить: «Їй вдалося зробити головну справу свого життя – сіяти добре і вічне не тільки серед студентів, а й серед колег, співробітників, друзів». Професор А.П. Приходько, якому довелося працювати з Ольгою Валеріївною «лікоть у лікоть» відзначає «огромнейший жизненный опыт, колоссальная работоспособность, уважительное отношение к сотрудникам, любовь к студентам, и скромность до скрупулезности – вот её качества, которые поражали всех окружающих».

Ректор Придніпровської державної академії будівництва та архітектури Володимир Іванович Большаков, у якій Ольга Валеріївна працювала в останні роки, визнає, що це – «Человек, которого некем заменить. У неё не было врагов, недоброжелателей, хотя назначение любого человека зависело от её мнения. Очень умным и дальновидным она была человеком. Мне выпало счастья работать с этим замечательным, талантливым человеком. Её доброта обратилась в долгую память всех, кто её знал».

Щербакова О.В. – член Вченої ради Придніпровської державної академії будівництва та архітектури.

Вчена рада ПДАБтаА. Вручення грамот Фонду вчених переможцям Конкурсу на «Кращі наукові, навчальні, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання».

Будинок вчених.
Підготовка до Дня науки.

Будинок вчених. День науки.

Шпаковская Татьяна Андреевна

Написать о себе мне настоятельно предлагала несколько раз генеральный директор Фонда ученых Лариса Лукьяновна Чередниченко. Оказалось, что писать о других – а делаю я это регулярно вот уже более 40 лет (с 1972 г.) – легче, чем осмыслить свою биографию. Строго с объективными данными обо мне писали в справочных изданиях трех творческих союзов, членом которых я являюсь, а именно: Национальный Союз театральных деятелей Украины (с 1977 г.), Национальный союз журналистов Украины (с 2008 г.) и Региональный союз писателей Приднепровья (с 2010 г.). Читала я рецензии и отзывы коллег о моих книгах. Их у меня написано и издано 10, плюс в творческом багаже хранится около 1000 публикаций на страницах Днепропетровских газет, а также в СМИ Москвы, Киева, Одессы, Полтавы, Новосибирска, Вологды и многих других городов бывшего СССР, где с гастролями побывали театры нашего города во второй половине 20-го века.

Вручение удостоверения члена Союза писателей. Вручение премии им. Анатолия Стародубова

А вот с этого места в моем жизнеописании можно рассказать о большой, трудной и очень счастливой театральной эпопее. Началась она в мае 1972 года, когда я – аспирантка кафедры русской литературы Днепропетровского государственного университета, во время летних каникул пришла к выводу, что для завершения моей кандидатской диссертации мне просто, как воздух, необходимо окунуться в практическую жизнь театра. Свое решение я объяснила удивленным родителям – папе - Жендринскому Андрею Павловичу, доценту горного института, и маме - Логиновой Евгении Алексеевне, врачу, заведующей женской консультацией Жовтневого района, мужу Шпаковскому Анатолию Львовичу, преподавателю истории и моему научному руководителю, доценту Ситниковой Екатерине Петровне таким образом. Одним из выводов моего исследования, после работы в архивах Москвы и Ленинграда, где я изучала историческую драматургию А. Н. Толстого (1918 – 1926 гг.) стало убеждение о том, что судьба пьесы во многом зависит от ее первопрочтения театром. Далее я пыталась, вопреки многочисленным отрицательным отзывам прессы, доказать, что именно театры в 30-е годы прошлого столетия при постановке неправильно трактовали пьесы А. Н. Толстого «Азеф» и «Заговор императрицы». А их литературная основа, то бишь, драматургия заслуживают более серьезного подхода.

Эти доводы о необходимости работы в театре мало убедили моих родителей и научного руководителя. А вот мой свекор, Лев Константинович Шпаковский, поддержал меня и сообщил, что в украинском театре им. Шевченко освободилось место заведующего литературной части. Он знал об этом, потому что, будучи много лет первым заместителем Председателя Днепропетровского облисполкома, курировал вопросы культуры в области. Трепещущая, со своими научными публикациями по драматургии в руках я пришла на собеседование в кабинет директора театра им. Шевченко Ивана Елисеевича Насекана и главного режиссёра Владимира Александровича Божко. Они взяли мои статьи читать, а со мной говори о самых для меня близких вещах: какие спектакли видела, как отношусь к классической драматургии, знаю ли мемуарную литературу о театре. На следующий день мне вернули мои статьи и предложили написать заявление о поступлении на работу. Так, в мае 1972 года, я попала в удивительно прекрасную страну, под названием Театр. Моя жизнь в ней продолжается в разные годы, в разных творческих коллективах, в разных качествах до сих пор, несмотря на то, что вот уже четвертый (с 2008 г.) год я работаю в Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры и пытаюсь совместить творчество с наукой. Каждый день убеждаюсь, что у этих двух видов деятельности много общего и главная общность – это встречи с интересными людьми, людьми ищущими, людьми одержимыми своей профессией.

Ведущая вечеров оперетты и романсов, концертов и актерских юбилеев

30 лет я наблюдала этот профессиональный поиск на театральной сцене. Должность заведующей литературной частью предполагает с одной стороны участие в творческом процессе – формирование репертуарной политики, связь с авторами, присутствие на репетициях спектаклей, анализ актерских работ, концепций режиссёров, дирижёров, художников, балетмейстеров. И как результат этих наблюдений - публикации в СМИ творческих портретов, репортажей, интервью. Другая сторона работы завлита, так сокращенно называлась моя должность в театре, связана с организационной деятельностью, созданием и размещением рекламной продукции о театре. Особое внимание пропаганде театра уделялось во время гастролей, а они в 70-е, 80-е,

90-е годы прошлого столетия были ежегодными. И мои гастрольные маршруты заполнялись многочисленными встречами с разными городами бывшего Советского Союза: Саратов, Новосибирск, Кемерово, Вологда, Одесса, Севастополь, Чернигов, Полтава, Николаев и еще, еще, еще. Самые главные гастроли с Днепропетровским театром оперы и балета, где я проработала 15 лет в качестве завлита, а потом заместителя директора в Москве на сцене Большого театра в 1989 году.

Мои театральные дороги были связаны еще с одним творческим коллективом - театром русской драмы им. М. Горького. Именно работа в этом театре стала трамплином для новой страницы в моей жизни. В 1997 году, готовясь к 70-летию со дня основания театра им. Горького, я написала свою первую книгу «Театр им. М. Горького – 70 лет в пути». А за ней последовали книги о театре им. Шевченко, об оперном театре, о художнике Н. Ф. Анищенко, об актрисе Л. И. Вершининой, о солистке оперы Н. В. Балахтиной, о Днепропетровской филармонии, затем о Днепропетровском симфоническом оркестре, а еще в соавторстве с молодыми коллегами В. Макогоновой, А. Тулянцевым, Е. Прокофьевой, А. Гронской в издательстве «Днепрокнига» под мой редакцией в 2003 году вышла энциклопедия «Театри Дніпропетровщини». В этом издании дана история профессиональных театров нашей области (Днепропетровск, Кривой Рог, Днепродзержинск) за 100 лет.

На репетиции с народной артисткой Украины Людмилой Вершининой и заслуженным артистом России Дмитрием Голубченко в театре им. Горького. После репетиции юбилейного вечера с заслуженной артисткой Украины Лилией Гавриленко в театре оперы и балета.

Во всех моих книгах главными действующими лицами, конечно, были артисты, режиссеры, дирижеры, все другие постановщики и участники спектаклей. Биографии каждого из них вместе составляли портрет своего времени, отражали главные события эпохи. А такие замечательные деятели днепропетровских театров как: главные дирижеры оперного театра, заслуженный деятель искусств Украины Петр Варивода, народный артист России Борис Афанасьев, народный художник СССР Анатолий Арефьев, балетмейстеры - заслуженная артистка России Людмила Воскресенская, заслуженный деятель искусств Украины Зоя Кавац, солисты оперы - народная артистка СССР Нона Суржина, народный артист Украины Эдуард Сребницкий, заслуженные артистки Украины Людмила Плетнева и Ольга Загуменникова; артисты театра им. Шевченко: народные артисты Украины Андрей Белгородский, Людмила Бондаренко, Василий Чечёт, Владимир Шевченко, Константин Карпенко, Заслуженные артисты Украины Алла Пулина, Жанна Дмитренко, Николай Постолака; артисты театра им. М. Горького: народные артисты Украины Людмила Вершинина, Жан Мельников, Владимир Саранчук, заслуженные артисты Украины Людмила Воронина, Алла

Павлова, Виктор Захаров, директор ТЮЗа, а потом оперного Иван Туз и многие-многие другие сами составляли, а некоторые и сегодня составляют целые творческие галактики и являются постоянным импульсом для исследователя-театроведа.

Жан Мельников и актеры Александр Мишин и Нелли Амутных на презентации книги «История Екатеринослава в почтовых открытках и фотографиях»

Отдельной страницей в моем творческом сундучке лежат встречи, а затем и публикации в СМИ о наших звездах: Людмиле Гурченко, Николае Караченцове, Сергее Юрском, Александре Калягине, Марии Биешу, Марисе Лиепе, Анатолии Соловьяненко. Но жизнь, как известно, преподносит нам самые неожиданные сюрпризы. Вот и у меня в семье наступили тяжелые дни, моих родственников стали преследовать тяжелые болезни, и мне пришлось уйти с работы. А через какое-то время мне подставил дружеское плечо мой бывшей одноклассник по 23 средней школе, ректор Строительной академии В.И. Большаков. С Владимиром Ивановичем мы раньше встречались на общих презентациях его книг по краеведенью и моих по искусству, а еще на традиционных встречах одноклассников. Друзья познаются в беде и это без лишних слов доказал Владимир Иванович, предложив мне работу помощника ректора по связям с общественностью. В академии я и узнала об общих чертах творчества и науки. О том, что их роднит, - наличие замечательно талантливых, одержимых широкими многоплановыми поисками людей. Быстро освоиться в новом коллективе мне помогло еще одно обстоятельство. По совместительству я стала еще и редактором многотиражной газеты академии «Молодий будівельник». На ее страницах ежемесячно рассказывается о всех значительных событиях в жизни нашего вуза. В каждом из этих событий участвуют многочисленные сотрудники. Все организуемые ими мероприятия – семинары, архитектурные ателье, студенческие и научные конференции, участие в работе Ученого совета академии, работы в специализированных советах по защите кандидатских и докторских диссертаций, многоплановая научная деятельность, бесчисленное количество славных дел Комитета молодежи, профкома. Конечно, главное место в деятельности академии принадлежит воспитанию и профессиональной подготовке будущей инженерной элиты Украины, инженеров-строителей самой широкой современной специализации. И здесь пальма первенства принадлежит профессорско-преподавательскому составу академии. Наблюдая ежедневно за работой преподавателей, я удивляюсь и восхищаюсь разнообразием и многоплановостью их деятельности. Их умению, таланту не просто учить, а еще увлечь научным поиском, раскрыть студенту все тайны будущей профессии. И для этой сложной, кропотливой и ответственной работы использовать самые разнообразные формы изложения. Сегодня в академии, как когда-то в театре, духовно богатые, многоплановые личности, конечно, привлекают мое внимание. И я делюсь своими впечатлениями об их работе на страницах газеты «МБ». Так родились очерки-портреты о профессорах Нине Михайловне Ершовой, Анатолии Петровиче Приходько, Владиславе Валентиновиче

Данишевском, Татьяне Сергеевне Кравчуновской, Викторе Ивановиче Харченко, проректоре Игоре Викторовиче Рыжкове, доцентах Валентине Андреевне Бабенко, Юрии Ивановиче Захарове. Кроме разнообразной работы в академии у многих сотрудников существует множество творческих увлечений. Самым близким для меня является литературное творчество. И в ПГАСА оказалось, что литературная работа бьет ключом, что среди студентов, аспирантов, преподавателей, сотрудников НИСа – огромное количество поэтов, драматургов, прозаиков, а еще авторов стихотворений и музыки. Узнав об этом, я стала собирать их произведения. Так появилась идея издавать коллективные творческие сборники. И они родились: «Без меж і відстаней» (произведения студентов и аспирантов) и «Галактики ПГАСА» (произведения сотрудников). Эти сборники были номинированы на конкурс Фонда ученых и отмечены Почетными грамотами и призовыми конкурсными местами.

А затем наша литературная работа крепла и продолжалась. Профессор Иван Гаврилов издает замечательный сборник своих художественных произведений «Поэтические сюжеты» и приглашает меня писать предисловие к его книге. Старший преподаватель Владимир Владимирович Гилев и руководитель литературной студенческой студии «Лира» при нашей библиотеке поэт Геннадий Иванович Львов издают свои новые поэтические сборники, и я снова пишу к ним вступительные статьи.

Особая страница в моей работе принадлежит освещению литературной, краеведческой деятельности, а еще деятельности коллекционера, ректора академии, профессора Владимира Ивановича Большакова. Это огромный, на мой взгляд, еще не совсем полностью изученный и оценённый пласт воспитательной, высокодуховной работы со студентами, будущими инженерами-строителями, архитекторами, металловедами, экономистами, экологами, механиками.

Презентация альбома открыток «Екатеринослав сквозь века»

Презентации книг В.И. Большакова в зале Ученого совета с приглашением научной и творческой интеллигенции города превращались каждый раз для слушателей, студентов и преподавателей академии в настоящие многоплановые форумы, где история, литература, искусство (живопись, музыка, театр) сливались в одно целое и дарили минуты эстетической радости. Я была ведущей многих таких

презентаций. И принимая участие в их подготовке, приглашала в гости в академию директоров, зав. отделами городской и областной библиотек, сотрудников музеев и главное артистов всех днепропетровских театров. Наши гости читали отрывки из книг В.И. Большакова – Нелли Амутных и Александр Мишин (театр им. Горького), солистка оперы Антонина Гаркуша и концертмейстер Галина Прудченко исполняли романсы профессора Михаила Михайловича Жербина, друга и соратника Владимира Ивановича Большакова, члена Союза композиторов Украины, книгу воспоминаний о котором издал наш ректор в 2008 году. Мэр города Иван Иванович Куличенко, народный артист Украины, художественный руководитель театра им. М. Горького Жан Александрович Мельников, профессор Горного университета Виктор Ефимович Пушкин, квинтет духовых инструментов «Престиж» под руководством заслуженного артиста Украины Евгения Ивановича Токолова – все они принимали участие в презентации альбома почтовых открыток «Екатеринослав сквозь века 1895 – 1917» составленный из открыток из коллекции В. И. Большакова.

А еще у нас были изданы ректором В.И. Большаковым и презентованы студентам и преподавателям архитектурного факультета циклы открыток И.Е. Соломонова «Краєвиди України». В их подборе и издании мне тоже пришлось принимать участие, как и в издании календарей 2011, 2012 и 2013 годов с видами Екатеринослава.

Кроме того, в академии проводятся мощные творческие театральные и художественные акции. Студенты-участники англо-украинского и франко-украинского проектов ставят спектакли на английском и французском языках, студенты-архитекторы проводят выставки своих художественных произведений. Обо всех этих событиях мы рассказываем в телевизионных передачах, на страницах днепропетровских газет. Поток творчества и вдохновения в академии не иссякает, и я стараюсь осветить его, остановить прекрасное мгновенье и рассказать об этом нашим землякам.

У стенда своих книг на встрече с читателями
в большом зале городской библиотеки г. Днепропетровска

VII. Клуб «Друзья Фонда учёных»

Конечно, все, о ком мы написали в этой книге и о ком не писали, но они – члены Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, являются друзьями Фонда учёных. Речь в этом разделе идёт о людях, кто материально помогал и финансировал деятельность Фонда учёных.

Как-то в 1999 году после очередного мероприятия Нина Фёдоровна Голикова – директор Днепропетровского Дома органной и камерной музыки предложила: «Лариса Лукьяновна, да нам (обратите внимание на слово «нам») уже пора открывать Клуб «Друзья Фонда учёных». Идея подана, решение созрело, и 2-го октября 1999 года мы открыли Клуб «Друзья Фонда учёных».

Открытие состоялось благодаря финансовой поддержке Большакова Владимира Ивановича – ректора Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры и Бычкова Сергея Анатольевича – председателя Жовтневого райисполкома города Днепропетровска.

Фонду учёных к этому времени было полтора года. И на открытии присутствовали все, кто помогал материально в проведении всех проводимых Фондом учёных дел. Материальная помощь – это не только помощь в денежном выражении, но и всё то, что проводилось для членов Фонда учёных на благотворительной основе: концерты, посещение театров, цветы для артистов и награждаемых, конфеты детям, принимавших участие в концертах, продуктовые наборы в Дни Победы и Дни людей преклонного возраста, ценные подарки, «Святкові вечері», съёмка и монтаж фильмов и фотографий, подготовка и проведение телепередач о Фонде учёных, написание статей и печатание их в газетах, и многое другое – всё это для учёных делалось бесплатно! Но кто-то же за всё это платил деньги?!

Большаков Владимир Иванович – ректор Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры. Без упоминания этого имени мы не можем обойтись, так как Владимир Иванович является самым большим другом Фонда учёных. Его заслуги перед Фондом учёных трудно даже перечесть. Всегда внимательный к нуждам Фонда учёных и его членов, заботливый, щедрый, добрый – одним словом «Человек большой души!» Поэтому он был избран сначала членом Правления Фонда учёных, позже, когда не стало Владимира Ивановича Моссаковского в 2006 году, – Президентом Фонда учёных. Он всегда принимал активнейшее участие во всех мероприятиях, проводимых Фондом учёных, в том числе и в открытии Клуба «Друзья Фонда учёных», где он был избран директором этого Клуба.

Бычков Сергей Анатольевич – в 1999 году, во время открытия Клуба «Друзья Фонда учёных», был председателем Жовтневого райисполкома города Днепропетровска.

Уместно вспомнить депутатов Днепропетровского городского совета. Они одни из первых откликнулись и начали помогать Фонду учёных и его членам. Эта помощь выражалась в быстром реагировании на заявления о помощи. Депутаты тесно сотрудничали с Фондом учёных – они имели возможность адресно оказывать помощь учёным, проживающих на их избирательных округах.

Ефименко Григорий Андреевич – директор Днепропетровского центрального рынка «Озёрка», депутат городского Сонета г. Днепропетровска. Человек широкой души, настоящий хозяйственник, сделавший за свою жизнь много добрых дел: создавал в Днепропетровской области дома престарелых, которые действуют и сейчас; всегда заботился о людях, нуждающихся в помощи. Из нашего рынка – «Озёрка», где было неудобно и неуютно, всегда мокро, лужи, когда проходил дождь, Григорий Андреевич сделал «Эрмитаж»: накрыл торговые ряды рынка, отделил торговые палатки друг от друга, накрыл и утеплил их, обеспечил чистоту и порядок везде. А сколько благотворительных дел он совершил!? Я много раз наблюдала его доброжелательную и постоянную помощь общественным организациям. В 1999 году меня познакомила с Григорием Андреевичем Загребельная Тамара Валентиновна, тогда заместитель начальника Управления семьи, молодёжи и женщин Днепропетровской облгосадминистрации.

С тех пор, пока он был директором «Озёрки», Фонд учёных получал постоянную помощь от Григория Андреевича, и мы провели много интересных встреч, заседаний Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная», презентаций книг разных авторов. Когда вышла книга Валентины Ивановны Лазебник «Наша озёрка» под общей редакцией Григория Андреевича Ефименко, мы также провели презентацию этой книги, и все участники получили в подарок эту замечательную книгу, посвящённую 225-летию г. Днепропетровска и 115-летию Днепропетровского центрального рынка «Озёрка».

Когда я обращалась к Григорию Андреевичу за помощью, он всегда внимательно очень читал моё письмо, очень доброжелательно, не унижая моего человеческого достоинства, давал распоряжение, чего и сколько, на какое количество людей нужно отпустить продуктов. Мало того, что он отпускал продукты, он также давал распоряжение, как их подготовить и упаковать, предоставлял машину для того, чтобы отвести их к месту, где проводилось мероприятие. И так каждый раз.

Но кому-то, по-видимому, мешал этот удивительный человек, занимавшийся всю свою трудовую жизнь благотворительными делами, который всегда спешил помочь людям, нуждающимся в его помощи.

Григория Андреевича отличает ещё одна черта – он глубоко верующий человек. Когда я оказывалась в его кабинете, создавалось впечатление, что ты находишься в церкви. И ещё, Григорий Андреевич – творческая личность: создать такую книгу – «Наша озёрка», именно создать, – одну из страниц жизни нашего города, истории нашего города, мог только творческий, талантливый человек!

Мы бесконечно благодарны Григорию Андреевичу Ефименко за то, что в самые трудные дни для учёных и науки Украины он находил время и возможности, чтобы оказать им помощь.

Магомедов Магомед Гусейнович – депутат Днепропетровского городского совета. Родился в Дагестане в 1953 году в многодетной семье учителя. Окончил среднюю школу с золотой медалью, а экономический факультет Донецкого института советской торговли – с отличием.

Вся трудовая деятельность Магомеда Гусейновича связана с Кировским районом города Днепропетровска. Здесь он вырос до директора коллективного предприятия производственно-торгового центра «Кировский». В 1992 году он закончил Высшую школу менеджеров при Кабинете Министров Украины, а в 1993 году – аспирантуру.

Благодаря своей работоспособности, профессиональным и человеческим качествам Магомед Гусейнович заслужил доверие коллектива и уважение жителей района. Трижды избирался депутатом Кировского райсовета, потом депутатом Днепропетровского горсовета. Смысл своей депутатской деятельности видел в том, чтобы знать нужды и запросы избирателей, решать их проблемы, помогать им в трудную минуту. Девиз его жизни – «Помогал и буду помогать людям».

Именно Магомедов Магомед Гусейнович стал инициатором и учредителем Благотворительного городского Фонда социальной защиты населения при Днепропетровском горсовете, который позволил депутатам горсовета оказывать адресную помощь населению города, в том числе и учёным.

Гельфер Григорий Аркадьевич – депутат Днепропетровского городского совета. Он один из первых, кто пришёл на помощь Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным и членам их семей. Как депутат городского совета, он был приглашён на Презентацию Фонда учёных, которая состоялась 26 декабря 1997 года. И первые подарки Фонд учёных получил именно от Григория Аркадьевича. Он тогда руководил театром КВН Днепропетровского государственного университета, которому исполнилось уже 10 лет, а Фонд учёных только начинал свою деятельность. В подарок от Григория Аркадьевича мы получили магнитофон Panasonic, кассету и диск «Театру КВН ДГУ – 10 лет», а также подарочную книгу «Театру КВН ДГУ – 10 лет». Все эти подарки бережно сохраняются в Фонде учёных.

Григорий Аркадьевич – сын кандидата философских наук, доцента – Золотовской Нины Израилевны, которая принимала активное участие в жизни и деятельности Фонда учёных. В составе других 12-ти женщин-учёных Нина Израилевна входила в группу «Моральной поддержки», которая от имени Фонда учёных поздравляла с днём рождения всех её членов. Поэтому Григорий Аркадьевич был хорошо информирован о деятельности Фонда учёных и, являясь депутатом Днепропетровского городского совета, всегда звонил и предупреждал, что будут деньги в Благотворительном городском Фонде социальной защиты населения и имеется возможность адресной помощи учёным, проживающим на его избирательном участке. С большой благодарностью мы помним об этом и говорим ему: «Спасибо!»

Чухриенко Неонила Дмитриевна – доктор медицинских наук, профессор Днепропетровской государственной медицинской академии, депутат Днепропетровского городского совета, член Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

С первых дней жизни Фонда учёных Неля Дмитриевна активно включилась в работу по оказанию помощи учёным. Это выражалось в её консультациях, как врача (на то время все консультации во всех больницах были платными). Неля Дмитриевна, как и все медики – члены Фонда учёных, проводила свои консультации бесплатно и не только в больнице или поликлинике, но для престарелых учёных и инвалидов, кто был ограничен в передвижении, – на дому.

Внешне очень красивая, по характеру милая и добрая и в то же время – смелая и мужественная, с твёрдой гражданской позицией, а ведь тогда были 90-ые годы.

Как депутат Днепропетровского городского совета Неля Дмитриевна вела активную общественную роботу как на своём избирательном участке (Жовтневый район), на котором проживало большое количество учёных, так и за его пределами. Касалось ли дело ремонта отдельных квартир, дома в целом или защиты от посягательств на культурные центры города: Дома учёных, Дома художника, Дома архитектора, она активно участвовала в решении этих проблем.

Неля Дмитриевна оказывала материальную помощь учёным, проживающим на её избирательном участке. Когда были поступления в Благотворительный городской Фонд социальной защиты населения при Днепропетровском горсовете, и депутаты имели возможность оказать адресную помощь, Неля Дмитриевна предупредительно звонила, чтобы подготовили документы на получение этой помощи.

Более подробно о Неле Дмитриевне Чухриенко вы сможете прочитать на страницах этой книги в разделе «Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

Легко было работать с Днепропетровским городским советом депутатов в первые годы жизни Фонда учёных, так как депутатами были учителя, врачи, люди культуры, учёные, то есть люди, которые знали не только понаслышке состояние дел в образовании и науке. Депутатами на тот период были и ректоры ВУЗов: Редина Наталья Ивановна, Пшинько Александр Николаевич, Величко Александр Григорьевич, Савченко Виктор Григорьевич.

В 1998 году Днепропетровский городской совет выделил Фонду учёных 1000 гривен, а в 1999 году – 2000 гривен, что дало возможность провести для учёных массу мероприятий, оказать им адресную помощь на операции, семьям учёных в случае потери кормильца.

В последующие годы я не обращалась именно к Днепропетровскому городскому совету, так как активное участи в делах Фонда учёных стал принимать Днепропетровский горисполком (Управление образования и науки, Управление культуры, Управление социальной защиты населения) и лично мэр города Днепропетровска – Иван Иванович Куличенко.

Всех перечислить невозможно, но мы всем благодарны, кто в первые годы жизни Фонда учёных активно помогал нам, кто не стоял в стороне от проблем учёных и Фонда учёных.

Депутаты Днепропетровского городского совета

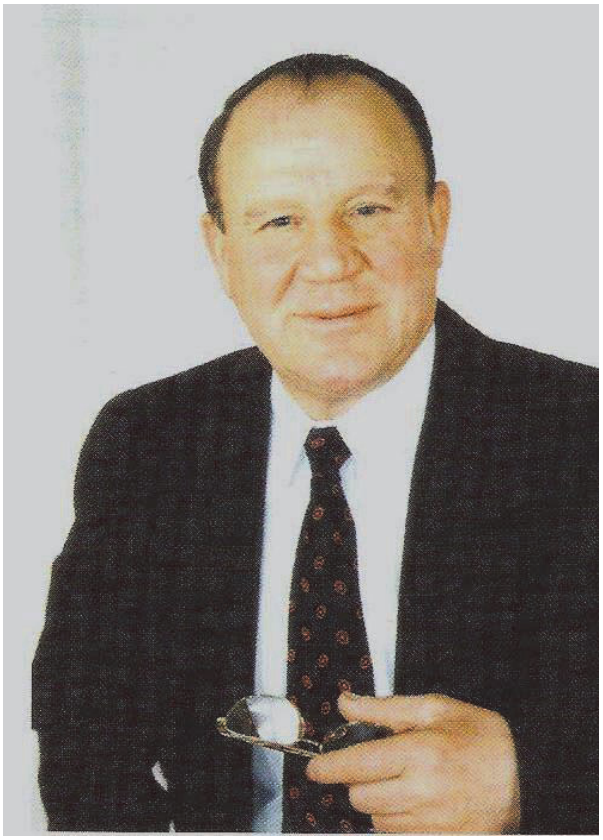

Ефименко Григорий Андреевич

Магомедов Магомед Гусейнович

Гельфер Григорий Аркадьевич

Чухриенко Неонила Дмитриевна

Колодий Людмила Николаевна

Людмила Николаевна родилась 27 ноября 1964 года в с. Сосновка Покровского района Днепропетровской области.

В 1982 году окончила Березовскую среднюю школу Покровского района; в 1985 году окончила Черниговский юридический техникум по специальности «Правоведение»; в 1993 году – Украинскую юридическую академию в г. Харькове по специальности «Правоведение»; в 2003 году – Днепропетровский национальный университет по специальности «Психолог-практик».

Трудовую деятельность начала в родном селе Сосновка заведующей сельским клубом колхоза «Прогресс». Позже Людмила Николаевна работала старшим инспектором отдела контроля по назначению пенсий и помощи Днепропетровского областного центра по начислению и выплатам пенсий и помощи. Потом работала юридическим консультантом в Днепропетровском филиале Киевского народного банка. С 1994 года по настоящее время – частный нотариус Днепропетровского городского нотариального округа.

Работа нотариуса Колодий Людмилы Николаевны отмечена грамотами и дипломами десятки раз Советом Днепропетровского областного отделения Украинской нотариальной палаты за достижения в профессиональной и общественной деятельности и личный вклад в развитие и поднятие престижа профессии нотариуса.

С Людмилой Николаевной я познакомилась в 1994 году. Молодая, энергичная, имела и жизненный опыт, и опыт работы, обладала крепкими профессиональными знаниями. Первое впечатление о ней было очень приятное: небольшого росточка, ладная фигурка, миловидная и симпатичная, внимательная, но с твёрдым характером. Наша семья часто обращалась к ней с деловыми вопросами. А в 1997 году я столкнулась с неизвестными мне её качествами. Оформляю у Людмилы Николаевны уставные документы по регистрации Фонда учёных. Масса бумаг, документов. Необходимо провести выездное заседание учредителей Фонда учёных, чтобы собрать и встретиться с нотариусом, а учредителей 16 человек. Куда-то всем им надо ехать, встречаться, регистрироваться. Людмила Николаевна сама едет, встречается и регистрирует всех учредителей. Но когда я у неё спросила: «Сколько я должна за Ваши услуги?» – она посмотрела на меня и, улыбаясь, ответила: «Ничего. Это мой благотворительный взнос в деятельность Вашего Фонда». Я и сейчас не могу вспоминать без слёз об этом. А тогда (Николай Алексеевич – основной кормилец моей семьи – к тому времени умер, а у меня пенсия была 49 гривен, на руках старшая внучка, у сына, как у многих тогда, дела шли из рук вон плохо: «Сейчас лучше ничего не делать, чем что-либо делать – только во вред себе», – часто слышала я от окружающих) я разрыдалась, настолько поразил бескорыстный поступок Людмилы Николаевны. Более того, на протяжении всех 15 лет, когда вопрос касался оформления или переоформления документов для Фонда учёных, на мой вопрос: «Сколько я должна?» – у неё всегда был один и тот же ответ: «Это мой благотворительный взнос в деятельность Вашего Фонда».

Я преклоняюсь перед Людмилой Николаевной за её бескорыстие и благородство и по праву считаю её другом Фонда учёных.

Пинчук Софья Иосифовна

Доктор технических наук, профессор, заведующая кафедрой покрытий, композиционных материалов и защиты металлов Национальной металлургической академии Украины, академик Академии наук высшей школы, академии Нью-йоркской Академии наук, Заслуженный деятель науки и техники Украины, Лауреат Государственной премии Украины в области науки и техники.

Автор более 200 научных работ, в числе которых монографии, учебники и учебные пособия для студентов ВУЗов, авторские свидетельства, патенты. Подготовила 10 кандидатов наук.

Педагогическую и научную деятельность Софья Иосифовна сочетает с общественной, просветительской и благотворительной. Возглавляя Наблюдательный совет благотворительной организации "Фонд социального спасения", осуществляет ряд культурно-образовательных и просветительских проектов для учащихся средних и высших учебных заведений.

Вся сознательная жизнь Софьи Иосифовны связана с Днепропетровским металлургическим институтом (теперь Национальная металлургическая академия Украины): студентка, аспирантка, преподаватель, кандидат технических наук, доцент, доктор технических наук, профессор, заведующая кафедрой.

С Софьей Иосифовной Пинчук я познакомилась в феврале 1999 года во время подготовки вечера-встречи «От всей души» женщин-учёных с руководством Днепропетровской области, посвящённому Дню 8 Марта. По сценарию необходимо было взять интервью у героинь этого вечера. Днепропетровский металлургический институт представляла Софья Иосифовна. Предварительно созвонившись, я встретилась с Софьей Иосифовной в общественной приёмной народного депутата Украины – Виктора Михайловича Пинчука.

Софья Иосифовна с присущим её радушием приветливо встретила нас (меня и оператора). Охотно и доброжелательно она отвечала на все задаваемые мною вопросы. Так состоялось знакомство, переросшее в дружбу двух женщин, возглавлявших благотворительные Фонды: я – генеральный директор Фонда учёных и Софья Иосифовна – председатель наблюдательного совета Фонда социального спасения.

Софья Иосифовна, видя финансовые затруднения Фонда учёных, выступила инициатором нескольких совместных мероприятий: «Лариса Лукьяновна, мы можем провести совместно вечер, посвящённый Дню Победы?» – «Конечно, можем!», – охотно звучало в ответ. Мы провели в 1999 и 2000 годах: вечер, посвящённый Дню Победы, праздник «День людей преклонного возраста», встречу с молодыми учёными, проживающими в общежитиях и имеющих детей, праздник «День науки». Фонд учёных обеспечивал место проведения мероприятий и приглашение участников, то есть

членов Фонда учёных. А Фонд социального спасения – концерт и подарки (продуктовые наборы). Для учёных, получающих пенсию 49 гривен, а кто работал – заработную плату не получали месяцами, продуктовый набор, в котором было и масло, и мука, и крупы, и колбаса, и многое другое, был существенной добавкой для их семьи.

Сама учёный, Софья Иосифовна стремилась помочь своим коллегам. Огромную помощь она оказывала Национальной металлургической академии Украины, стремилась помочь другим ВУЗам, студентам. Её волновали вопросы духовности молодёжи. Именно поэтому на базе металлургической академии в течение 10 лет для преподавателей и студентов не только НМетАУ, но для всех ВУЗов города на благотворительной основе один раз в месяц давал концерты новый камерный оркестр «Времена года». Руководил этим камерным оркестром замечательный человек, талантливый музыкант, Народный артист Украины – Гарри Логвин, а дирижёром был его сын – Заслуженный деятель искусств Украины Дмитрий Логвин. Спонсировал этот оркестр Фонд социального спасения, председателем наблюдательного совета которого была Софья Иосифовна Пинчук.

Очень простая, скромная, доброжелательная, всегда по-доброму улыбающаяся, готовая прийти на помощь, беспокоившаяся о многих – такой вижу Софью Иосифовну я и многие, кто имел возможность общаться с ней. Об этом также говорят и записи в нашей «Книге отзывов»:

«На протяжении многих лет камерный оркестр «Времена года» на благотворительной основе в актовом зале Национальной металлургической академии Украины ежемесячно давал концерты для студентов и преподавателей всех ВУЗов Днепропетровска. С чувством искренней благодарности я вспоминаю эти незабываемые минуты истинного наслаждения классической музыкой».

Ермилова Т.Н.

«Мы были на многих концертах камерного оркестра «Времена года». Отрадно было наблюдать, как заполняется зал не только маститыми учёными, но и студенческой молодёжью, которая с шумом рассаживалась по рядам, не оставляя ни одного свободного места. Но с первых же аккордов оркестра шум мгновенно затихал, а слушатели погружались в удивительный мир музыки».

Тыр С.Г.

Каждый концерт камерного оркестра «Времена года» сопровождался вступительным словом Софьи Иосифовны Пинчук. С присущей ей скромностью и тактом она каждый раз представляла оркестр и в заключение тепло и сердечно благодарила музыкантов за доставленное всем удовольствие. Именно благодаря её стараниям стала доступной возможность знакомства с мировыми музыкальными шедеврами, а у студенческой молодёжи – возможность прививать вкус к истинному искусству».

Евдокименко Н.М.

«Спасибо Софье Иосифовне Пинчук, спасибо талантливым музыкантам, спасибо руководителю камерного оркестра «Времена года» – Гарри Логвину и дирижёру – Дмитрию Логвину! Я верю в возрождение культуры, в развитие и процветание Украины!»

Иваничкина З.С.

Козюкина Жанна Тимофеевна

Кандидат биологических наук, доцент Днепропетровского государственного университета, имеет более 30 научных публикаций.

Родилась 9 июля 1939 года в г. Полтава в семье военного. В 1955 году окончила с золотой медалью СШ №38 г. Днепропетровска и в том же году поступила на биологический факультет Днепропетровского государственного университета, который закончила в 1960 году. В 1972 году защитила кандидатскую диссертацию, в 1980 году ей было присвоено звание доцента.

В Фонд учёных Жанна Тимофеевна пришла после смерти мужа – Козюкина Геннадия Иссидоровича, инженера-ракетчика КБ «Южное». Тогда она находилась в глубокой депрессии.

Жанна Тимофеевна по своему характеру была большим оптимистом и очень талантливым человеком: очень любила флористику и прекрасно музицировала (в совершенстве владела аккордеоном и замечательно играла на фортепиано). На встречах Клуба женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» она часто исполняла музыкальные произведения, и гости с удовольствием слушали классическую музыку в её исполнении.

Жанна Тимофеевна просто обожала музыку. Посещала все концерты в филармонии, в Доме органной и камерной музыки. Нина Фёдоровна Голикова (директор Дома органной и камерной музыки) даже выписала ей годовой пригласительный билет, чтобы Жанна Тимофеевна беспрепятственно посещала все концерты. Своим оптимизмом Жанна Тимофеевна заражала всех окружающих. Очень привязана была и любила Фонд учёных: посещала все его мероприятия, выполняла любую работу, ухаживала за цветами в Фонде. Даже после тяжёлой болезни, операции, буквально за две недели до своей смерти, она в последний раз посетила концерт в Доме органной и камерной музыки. Нам Жанна Тимофеевна запомнилась сидящей на концерте и сосредоточенно слушающей музыку. После этого концерта она сфотографировалась вместе со всеми на память.

К большому нашему огорчению 7 ноября 2007 года мы потеряли искреннего и любящего друга Фонда учёных. Но фотографии и фильмы о Фонде учёных напоминают нам об этом верном и преданном друге Фонда учёных.

Полякова Тамара Алексеевна

Родилась в 1947 году в г. Днепропетровске.

Среднее образование получила в Днепропетровской СШ №71. Закончила Днепропетровский государственный университет, филологическое отделение.

Более 30-ти лет проработала на Днепропетровском областном телевидении, пройдя путь от редактора до директора творческого объединения. Неоднократный победитель международных фестивалей авторских программ. Заслуженный журналист Украины.

Во время работы на телевидении с отличием закончила Московский Всесоюзный государственный институт кинематографии.

Активное участие принимала в Областных межвузовских конкурсах на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу». Её книги: «Если выкрасить небо. Повести и рассказы» (2008 г.), «Телевизионная, 3» (2012 г.) заняли первое место в номинации «Художественно-публицистическая литература» (проза).

Тамара Алексеевна одна из первых, кто обратил внимание на Фонд учёных, на проблемы и состояние жизни учёных в конце 90-х годов прошедшего столетия. Она является автором телевизионных передач о Фонде учёных, что позволило жителям Днепропетровской области узнать о его деятельности. Тамара Алексеевна создала фильм о первом президенте Фонда учёных – Моссаковском Владимире Ивановиче. Подготовила и провела встречи на телевидении с учёными Днепропетровской области.

Естественно, что на открытие Клуба «Друзья Фонда учёных» была приглашена и Тамара Алексеевна. Свои впечатления о том, что происходило на открытии Клуба «Друзья Фонда учёных» она отразила в своём стихотворении:

«…Звучат для всех мелодии квинтета…
Под музыку такую стыдно есть и пить.
Эх, не позвали классика-поэта,
Который мог бы оду сочинить.

И я, pardon, сумяшеся ничтоже,
Снимая шапку перед интеллектом,
Спасибо говорю Тебе, о Боже,
Что создал Ты когда-то человека…

Прекрасно, чудно, страстно пела скрипка…
Ей, как во сне, учёные внимали,
Мелькали в зале слёзы и улыбки,
Учёные, не верю, отдыхали!»

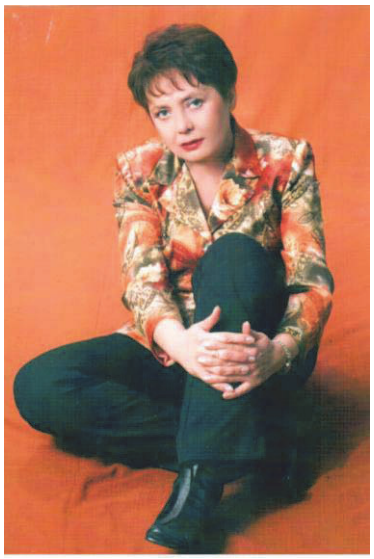

В настоящее время – доцент кафедры массовой и международной коммуникации Днепропетровского национального университета им. Олеся Гончара – преподаёт студентам теорию того, чем сама занималась долгие годы. Открывая молодым телевизионщикам тайны творчества, Тамара Алексеевна им желает постоянно совершенствоваться на каждой своей передаче, плодотворно общаться со своими коллегами и учиться у всех.

Пивняк Галина Андреевна

Мир учёных, научных открытий, образования… Для неискушенного человека такая сфера деятельности может показаться сложной и однообразной: бесконечные формулы, цифры, дискуссии… А вот увлеченные люди убеждены: это захватывающий процесс, результатом которого становятся маленькие и большие открытия, однозначно двигающие нашу жизнь к прогрессу. Наука – это Творчество!

Именно момент Творчества объединяет и роднит людей науки, искусства и… информации. Ученому, как и поэту, писателю, актёру, художнику или скульптору, просто необходимы понимание и оценка его поиска людьми. Для них, в конечном итоге, он и творит. Как важно, чтобы информация об этом была доступна и воспринималась в обществе.

Галина Андреевна Пивняк, заслуженный журналист Украины, старший редактор Днепропетровской областной телерадиокомпании (ДОТРК, 51 канал), почти 40 лет отдала телевизионной журналистике. Выбор жизненного пути, а значит и выбор профессионального становления, был предопределён учёбой в Киевском национальном университете им. Т.Г. Шевченко и стремлением рассказать зрителю о Приднепровье и Украине.

Благодаря поиску и уважительному отношению к людям, их судьбам создавались телепрограммы о значимых исторических событиях на Приднепровье, народных традициях и промыслах Украины, судьбах ярких личностей, которые становились основой для самобытных сюжетов и видеофильмов. В творческой галерее Галины Андреевны Пивняк (и как автора, и как редактора, и как ведущей) нашли своё достойное место циклы передач, которые выходили в эфир на региональном и всеукраинском телевидении (УТ-1 и УТ-2). Среди них: «Истоки Победы», «Крок до себе», «Возрождение», «Пороги», «Живе слово», «Богдановими шляхами», «Як з чистого джерела…».

Особое место занимала программа «Пізнаємо світ, світ пізнає нас…» (об интеграции Украины как независимого государства в мировое сообщество – вопросы науки, образования, культуры и международных связей).Темы были подсказаны результатами исследований и разработками исследовательских центров современных промышленных предприятий, НИИ АН Украины, научных школ ВУЗов Днепропетровщины: Национального горного университета, Днепропетровского национального университета им. О.Гончара, Национальной металлургической академии Украины, Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, Днепропетровского национального университета железнодорожного транспорта им. Академика Лазаряна, Днепропетровской медицинской академии и многих других.

При подготовке каждой программы телегруппа находила единомышленников среди профессионалов, которые служат Науке, Образованию, Культуре. Это стало началом многолетнего сотрудничества с Фондом учёных, его активистами. С особой теплотой Галина Андреевна и сегодня вспоминает участника многих программ Владимира Ивановича Моссаковского – ректора ДНУ 1964-1986 гг., академика АН СССР.

Как профессионал и человек, влюблённый в своё дело, Галина Андреевна вместе с режиссёром ДОТРК Луизой Ивановной Щегловой помогла творческому становлению многих воспитанников Народной киностудии «Юность» Национального горного университета (руководитель – А.Н. Калуцкий), которых всегда уважительно называла коллегами. Студия в 2013 году отпраздновала свой 50-летний юбилей. Это, без преувеличения, – уникальное явление не только в Днепропетровске и Украине.

В телепрограммах областного и всеукраинского ТВ и сегодня используются видеосюжеты студии «Юность» и информационно-аналитического центра Национального горного университета. Актуальные статьи и фотоработы востребованы на страницах региональных и всеукраинских журналов и газет.

Все творческие начинания в коллективе горного университета поддерживаются. Это традиция. Как пример: ректор, академик НАН Украины Геннадий Григорьевич Пивняк практически из каждой командировки возвращается с собственным «портфелем» фото- и видеоматериалов, которые ложатся в основу многих интересных телесюжетов и фотовыставок. Этому примеру следуют и молодые учёные. Творчество продолжается.

Совместными усилиями Фонда учёных, областной телерадиокомпании, ИАЦ и киностудии «Юность» НГУ созданы и сохраняются в архиве видеозаписи программ, которые воспитывают интерес к личностям учёных, составляют летопись событий в научном мире региона. Эти удивительные видеоматериалы востребованы и сегодня как странички истории.

Фонд учёных приглашает студентов и преподавателей в театры и концертные залы Днепропетровска. О незабываемых минутах соприкосновения с миром искусства всегда напомнят удивительные фото и видео.

Зафиксированы также многие значимые события (выставки, конкурсы, презентации, творческие встречи), проводимые Фондом учёных с участием представителей всех вузов города. Среди них – душевные встречи женщин-учёных в тёплой домашней обстановке «Вишнёвой гостиной».

Верим, в будущем одна из таких встреч состоится и в прекрасной семье искренних друзей Фонда учёных – заслуженного журналиста Украины Галины Андреевны Пивняк и ректора Национального горного университета, академика НАН Украины Геннадия Григорьевича Пивняка.

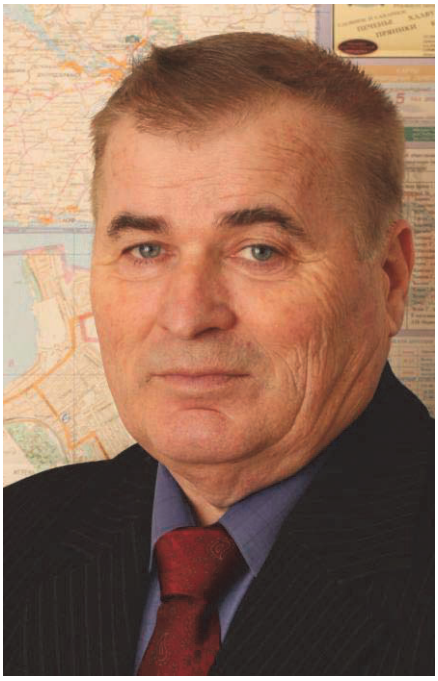

Вікторов Віктор Григорович

Доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології державного управління Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Народився 25 березня 1948 року у м. Кременчук Полтавської області.

У 1975 році закінчив Дніпропетровський державний університет (тепер Дніпропетровський Національний університет) за спеціальністю «фізика і електроніка» та отримав кваліфікацію радіофізика. З 1973 по 1979 рр. працював секретарем комітету комсомолу Дніпропетровського державного університету, 1979-1982 рр. – навчався в аспірантурі. З 1982 року працював в Дніпропетровському державному університеті на посадах інженера-технолога, заступника начальника технічного відділу учбово-експериментальних майстерень; заступником голови профспілкового комітету; старшим викладачем та доцентом кафедри робототехнічних систем.

У 1988 році захистив кандидатську дисертацію, у 1989 році отримав вчене звання доцент. З 1994 по 2004 рр. працював завідуючим відділом вищої школи і освіти управління соціально-культурної сфери; заступником начальника Управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Протягом 2004-2006 рр. був докторантом кафедри державного управління та місцевого самоврядування Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. У 2006 році захистив докторську дисертацію на тему «Керування якості освіти як філософсько-освітянська проблема» за спеціальністю 09.00.10 – філософія освіти та одержав вчений ступінь доктора філософських наук. У 2007 році отримав вчене звання професора. З 2006 року працює в Дніпропетровському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентові України завідувачем кафедри філософії, соціології державного управління.

Бере активну участь у підготовці наукових та науково-педагогічних кадрів. Керує підготовкою докторантів, аспірантів. Є науковим консультантом у Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова, в інституті законодавства Верховної Ради України. Постійно виступає офіційним опонентом.

Входить до складу спеціалізованої вченої ради К 08.866.01 по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління при Дніпропетровському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентові України та спеціалізованої вченої ради Д 08.051.11 по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук при Дніпропетровському національному університеті.

Член редакційних колегій збірників наукових праць «Державне управління та місцеве самоврядування», «Публічне адміністрування: теорія та практика», «Філософські проблеми освіти».

Автор понад 140 публікацій, з яких 4 навчальних посібника з грифом МОН, 8 монографій, статті до Енциклопедичного словника з державного управління та Енциклопедії державного управління. Найважливішими його роботами є: «Управління якістю освіти (соціально-філософський аналіз)» (2006), «Педагогічний контроль у вищій школі» (2009), «Особливості державного регулювання економіки в сучасній Україні» (2009), «Ціннісний дискурс в освіті в епоху глобалізації та інформаційної революції» (2009), «Духовні цінності в умовах глобальних цивілізаційних трансформацій» (2009), «Методологія та методика наукового дослідження в галузі науки «Державне управління»: практичний порадник» (2010), «Формування управлінської еліти в Україні: теорія і практика» (2010), «Предмет, завдання і тенденції розвитку сучасної вищої освіти України» (2011), «Філософсько-антропологічні виміри глобальних трансформацій» (2012).

З 1998 по 2004 рік, обіймаючи посаду заступника начальника Управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації, бере активну участь у підготовці і проведенні Фондом соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей обласних заходів для вчених: вечорів-зустрічей жінок-вчених з керівництвом області, присвячених Дню 8 Березня, Дню науки, Презентацій Обласних міжвузівських конкурсів на «Кращі навчальні, учбові, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання». Віктор Григорович був постійним членом конкурсних комісій. Завжди спокійний, доброзичливий, уважний, намагався щоб спільні заходи Фонду вчених та Дніпропетровської облдержадміністрації були підготовлені професійно та на високому рівні. За все те, що Віктор Григорович робив для Фонду вчених та для всіх вчених Дніпропетровської області, йому велике спасибі.

Рижков Ігор Вікторович

кандидат технічних наук, доцент кафедри прикладної механіки, проректор з науково-педагогічної та соціально-економічної роботи Придніпровської державної академії будівництва та архітектури.

Автор більше 70 науково-методичних розробок.

Народився 6 листопада 1964 року в місті Дніпропетровську.

Рижков Ігор Вікторович, закінчивши у 1989 році Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут (нині Придніпровська державна академія будівництва і архітектури), розпочав свою трудову діяльність на посаді стажера-дослідника кафедри прикладної механіки (1989 р.). Працюючи інженером першої категорії (1991 р.), провідним інженером ректорату (1993 р.), інженером першої категорії редакційного відділу (1995 р.), завідувачем редакційно-видавничого відділу (1995 р.), асистентом кафедри прикладної механіки (1998 р.), доцентом кафедри прикладної механіки (2006 р.), помічником ректора з питань інформаційних технологій (2006 р.). Ігор Вікторович Рижков виявляв бездоганну професійність у будь-яких доручених йому справах.

Закінчивши аспірантуру Придніпровської державної академії будівництва і архітектури, у 2005 захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Елементи та пристрої обчислювальної техніки систем керування». З 2006 року працює доцентом кафедри прикладної механіки. З квітня 2006 року призначений на посаду проректора з науково-педагогічної роботи, з червня 2008 року переведений на посаду проректора з науково-педагогічних та соціально-економічних питань.

Рижков Ігор Вікторович – висококваліфікований спеціаліст, на високому науково-теоретичному і методичному рівні читає лекції, проводить теоретичні заняття. Веде англомовні курси “Обчислювальна техніка”, “Інформатика”, «Інформатика й обчислювальна техніка», «Чисельні методи і рішення економічних задач». Очолює методичну секцію викладачів, які працюють у англомовному проекті. Самостійно розробив і на високому рівні один з перших почав читати нові курси технічних дисциплін англійською мовою. Підготував схеми, тести, наочні посібники, проблемні ситуації, якими користуються викладачі і студенти.

Постійно досліджує і узагальнює проблеми удосконалення виховної роботи зі студентами, залучає їх до творчої роботи. Студенти, підготовлені ним, неодноразові дипломанти Всеукраїнських конкурсів студентських і учнівських робіт. Рижков І. В. один із ініціаторів розробки та впровадження в життя англомовного проекту в академії, який успішно функціонує більше п’яти років, користуючись попитом серед студентів.

Як авторитетний науковець в галузі інформаційних технологій Ігор Вікторович опублікував більше 70 науково-методичних розробок, які стосуються системи збору та обробки вимірювальної інформації на ПЕОМ, які мають науковий інтерес не тільки для сьогодення а й для майбутнього.

Як людина Ігор Вікторович Рижков виявляє високу повагу і толерантність до кожного члена колективу, користується високим авторитетом серед колег та студентів.

Рижков Ігор Вікторович як член Фонду вчених, на протязі багатьох років активно допомогає у всіх питаннях які виникають у роботі Фонду: забезпечення та ремонт оргтехніки, проведення Інтернету в офіс Фонду вчених, оцифрування відеоматеріалів та пренесення їх на електронні носії та багато іншого. За все це Фонд вчених дуже вдячний йому.

Пантелеймонова Раиса Анатольевна

С Раисой Анатольевной я знакома с незапамятных времён: мы жили в одном доме. Очень активная, энергичная, всегда с новыми идеями.

Раиса Анатольевна окончила физический факультет Днепропетровского государственного университета по специальности инженер. Работала на Днепропетровском машиностроительном заводе, потом – в ВОИРе (Всесоюзное общество изобретателей и рационализаторов). В новое время (90-ые годы) открыла туристическую фирму «Чарівниця».

Несмотря на огромные трудности в ведении малого бизнеса и прессинга со стороны контролирующих организаций, её фирма работала стабильно без всякой рекламы, без «крыши», без взяток (Раиса Анатольевна принципиально не шла на поводу у времени и «новых правил»).

В силу своего характера она не могла смотреть равнодушно на то, что творилось вокруг. Раиса Анатольевна спешила помочь каждому, кто в этом нуждался: открыла для изобретателей и рационализаторов дискуссионный клуб «Интеллектуал», оказывала финансовую помощь учёным в издании книг, помогала одеждой обнищавшим людям, кормила голодных, организовала и вела Клуб деловых людей для руководителей туристических фирм. Бралась за любую роботу, чтобы помочь кому-то: занималась доставкой цветов в Днепропетровске и по Украине, организовывала и вела вечера, встречи.

Неудивительно, что Раиса Анатольевна одна из первых, кто пришёл на помощь Фонду учёных ещё в 1997 году. Во всех мероприятиях, проводимых Фондом учёных, она принимала активное участие. Цветы для награждаемых, для участников концерта, юбиляров года, конфеты для детей – их закупка и доставка на место осуществлялась Раисой Анатольевной. С любовью и теплотой мы её называем: «Наш спонсор!»

Раису Анатольевну не интересовало, когда я рассчитаюсь: через месяц, два или через пол года, когда найду того, кто оплатит счёт. А если случалось, что я не находила того, кто оплатит счёт, то она отвечала: «Не беда. Это моя благотворительная помощь Фонду учёных». Учёные уважают и ценят Раису Анатольевну, тепло отзываются о ней в Книге отзывов Фонда учёных. А я благодарна ей за надёжность, верность, теплоту и доброжелательность.

Маєтна Людмила Федорівна

Директор Дніпропетровського міського Палацу дітей та юнацтва.

Працює в системі позашкільної освіти більше 20 років. Як сучасний керівник, володіє інноваційними педагогічними технологіями, якісними формами та методами управлінської діяльності, застосовує на практиці досвід кращих багатопрофільних позашкільних закладів України.

За ініціативи Людмили Федорівни створено дитячо-молодіжне об'єднання - Парламент дітей та молоді міста.

За бездоганну роботу в галузі освіти нагороджена Грамотою Міністерства освіти України, нагрудним значком «Відмінник освіти України» (2004), Почесною відзнакою голови Дніпропетровської обласної ради, Подякою прем'єр-міністра України (2013р.)

Висвітлюючи всебічні проблеми позашкільної освіти, друкується у журналі «Позашкілля», газетах «Джерело», «Дніпро вечірній», «Жовтневий вісник», дитячо-молодіжній газеті «Я».

Чому Фонд вчених Дніпропетровщини жив, живе і буде жити? Бо з перших кроків від початку створення фонду і до сьогодення були і є люди,які підтримували його діяльність, хто чим міг.

Допомагала Фонду вчених і Людмила Федорівна Маєтна – організовувала вітання дітьми жінок – вчених нашого міста на урочистостях та виступи творчих дитячих колективів на святах.

Фонд вчених вдячний Людмилі Федорівні й за активну участь у підготовці та проведенні вечорів «Від усієї душі» для жінок – вчених області.

Патока Ольга Максимовна

Меня с Ольгой Максимовной связывают многие годы дружбы: мы вместе работали в одной школе, обе преподавали русский язык и литературу. Учили наших учеников не только языку и литературе, но и воспитывали чувство патриотизма к большой и малой Родине, долгу перед народом, честности и порядочности, отзывчивости к другим.

Ольга Максимовна много лет отдала народному образованию, пройдя путь: вожатая, учитель младших классов, учитель русского языка и литературы в старших классах, завуч, директор школы №38. Глубокие знания, высокий профессионализм отмечали её педагогическую деятельность. Ольга Максимовна – отличник народного образования Украины. Многими наградами отмечен её педагогический труд.

Выйдя на пенсию, мы не прекращали общаться и помогать друг другу в нашей новой деятельности: она стала журналистом, создала свой журнал «Время. События. Люди», а я свою жизнь связала с людьми науки – учёными. Основными темами журнала «Время. События. Люди» были: культура, искусство, наука, учёные, ВУЗы города и православие. Помогая друг другу, мы дополняли свой деятельностью друг друга. В каждом номере журнала были напечатаны статьи об учёных, о ВУЗах, о Фонде учёных, о событиях, связанных с православием и наукой. Когда журнала «Время. События. Люди» не стало, и я начала писать книгу о Фонде учёных, встал вопрос о названии книги. Я обратилась к Ольге Максимовне с вопросом: «Можно ли взять заглавием нашей книги название её журнала?» Ответ её был положительным. Материалы, которые были использованы в журнале «Время. События. Люди» были ею любезно переданы нам для использования: фотографии учёных, ВУЗов и другое. Журнал «Время. События. Люди» уже прекратил своё существование, а наша книга является как бы продолжением его, но в другой форме.

Литвинова Ксения Александровна

Ксения Александровна Литвинова (Голубенко) – выпускница 1996 года СШ №38, где директором школы была Ольга Максимовна Патока.

На момент, когда в феврале 1997 года ушёл из жизни Николай Алексеевич Чередниченко – дедушка Ксении, она училась на I курсе в Академии управления бизнеса и права, где ректором был Холод Борис Иванович, позже ставший одним из учредителей Фонда учёных.

Ольга Максимовна первая из моего окружения прямо на похоронах Николая Алексеевича обратилась к Борису Ивановичу с вопросом: «Что же будет теперь с Ксюшей? Ведь обучение в Академии платное. Как решить эту проблему?» На что Борис Иванович ответил: «Проблемы с Ксюшей нет. Пусть Лариса Лукьяновна придёт ко мне в Академию, и мы решим этот вопрос». Этот вопрос был решён, и Ксения закончила Академию в 2000 году.

Будучи студенткой, она активное участие принимала во всех мероприятиях Фонда учёных. Закончив Академию, Ксения Александровна, начала работать в банковской системе. С первой зарплаты и по сей день, а прошло уже 12 лет, она материально помогает Фонду учёных. И когда, меня при ней спрашивают: «А кто же финансирует Фонд учёных?», она, скромно опустив глаза, шутя, отвечает: «Да я».

Ксения всегда в курсе событий и дел Фонда учёных, и стремится все наши начинания поддержать морально и материально. Я горжусь своей внучкой за её большое сердце, доброжелательность, широкую душу, которая всегда тянется навстречу людям, нуждающимся во внимании, и благодарна ей за понимание и помощь.

Бычков Сергей Анатольевич

Бычков Сергей Анатольевич родился 21 июня 1961 года в г. Днепропетровске.

В 1983 году окончил Днепропетровский инженерно-строительный институт и получил квалификацию инженера-строителя.

Стремясь к постоянному совершенствованию профессионального уровня, получил квалификацию юриста (1997 г.) и магистра государственной службы (2003 г.). Имеет более 70 печатных научных работ.

С 1983 по 1985 год проходил службу офицером в Вооружённых Силах СССР в должности начальника СМУ-4335 в воинской части № 63220 Краснознамённого Закавказского военного округа.

С июня по октябрь 1987 года участвовал в ликвидации последствий аварии на Чернобыльской АЭС в должности командира инженерно-сапёрной роты воинской части № 53893 Краснознамённого Киевского военного округа в составе оперативной группы особой зоны.

За проявленные мужество и отвагу имеет 17 благодарностей от Правительства УССР и командования Вооружённых Сил СССР и Штаба ликвидации последствий аварии на Чернобыльской АЭС.

Воинское звание – полковник.

Производственную деятельность начал с должности мастера (1985 г.) и дорос до председателя Совета объединения «Днепрогорстрой».

По результатам работы в строительном комплексе удостоен почётного звания «Заслуженный строитель Украины».

Действительный член Академии строительства Украины (1996 г.).

Благодаря уважению и поддержке избирателей избирался депутатом местных Советов (Жовтневого района г. Днепропетровска и Днепропетровской области). В 1994 и 1998 годах избирался председателем Жовтневого районного Совета г. Днепропетровска.

В 2000 году был назначен на должность заместителя председателя Днепропетровской областной государственной администрации.

Народный депутат Украины IV и V созывов.

Основатель и руководитель благотворительного Фонда «Духовное возрождение».

Награждён орденом за «За заслуги» III и II степеней, Офицерским Крестом «За заслуги перед Литвой, медалями «За отличие в воинской службе» I степени, «За боевые заслуги» и прочими государственными, военными и юбилейными наградами.

С Сергеем Анатольевичем Бычковым я познакомилась во время подготовки и презентации I Областного межвузовского Конкурса – 1999 на «Лучшую научную, учебную, учебно-методическую литературу». Обратилась к нему с письмом о чествовании учёных-участников Конкурса и награждения их ценными подарками. 35 ценных подарков поступило от Сергея Анатольевича. На презентации Конкурса, которая проходила в Доме учёных, присутствовало более 250 человек. Сергей Анатольевича присутствовал лично и выступил перед учёными – участниками Конкурса. Во время выступления он поздравил всех присутствующих и вручил ценные подарки победителям Конкурса. Фонду учёных пожелал, чтобы такие Конкурсы стали традиционными.

А далее – открытие Клуба «Друзья Фонда учёных»…

За 15 лет жизни Фонда учёных проведено много благотворительных акций, связанных с жизнью и судьбой людей науки. Естественно, что сам Фонд учёных, наверное, не сумел бы сделать и десятой доли того, что он сделал, если бы не помощь замечательных благородных, бескорыстных людей, кому не чужды боль и нужды человека. Один из таких людей – Бычков Сергей Анатольевич.

Являясь членом Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области, на заседаниях которого я имела возможность информировать о планах работы Фонда учёных, Сергей Анатольевич узнавал о наших проблемах и активно помогал.

Я очень признательна и благодарна Сергею Анатольевичу, который 15 лет назад поддержал Фонд учёных и финансировал через Благотворительный фонд «Духовное возрождение», председателем Наблюдательного совета которого он являлся, практически, все начинания Фонда учёных: Областные межвузовские Конкурсы, рождение Клуба «Друзья Фонда учёных», возрождение работы Областного Совета молодых учёных, благотворительная адресная помощь учёным-ветеранам войны и труда, учёным-инвалидам, оплата коммунальных услуг офиса Фонда учёных, организация профилактического медицинского осмотра (250 человек) с последующим лечением, в результате которого спасена жизнь десяткам учёным, адресная благотворительная помощь мужественному учёному-инвалиду I группы (без обеих ног и правой руки) Воронкову Евгению Олеговичу, оказание материальной помощи семьям учёных в трагические минуты жизни (похороны Ключенко Людмилы Григорьевны, НМетАУ), моральная поддержка учёных во время постоянных встреч с ними, общения, выступлений на презентации книг, конкурсов, выставках, проводимых Фондом учёных.

Открытое письмо Сергею Бычкову

Уважаемый Сергей Анатольевич, я живу и работаю в Жовтневом районе. Признаю - Вы очень популярная личность не только здесь, но и во всем городе. Вас знают с положительной стороны: хороший организатор, руководитель, свой среди молодёжи, афганцев, чернобыльцев, служителей религии… И просто человек с открытой для всех душой, добрый и отзывчивый.

Областное межнациональное объединение «Патриоты Приднепровья», видит Вас защитником интересов Днепропетровщины, поэтому и поддержало Вас на выборах в местные советы. В этой организации состою я и моя семья. Помним Вашу доброту: моей племяннице, выпускнице ДГУ, с помощью фонда «Відродження» помогли стажироваться в Чехии, выделили «грант» для совершенствования чешского языка. Она живёт в Чехии и стала магистром. Мы Вам очень благодарны!

Дата: 2010-11-19

Автор: Дмитрий КУЦЕНКО

ФОНД
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ.

Україна, 49101, м. Дніпропетровськ, вул.. Красна 20а. Тел.: (0562) 46-64-31, тел./факс: (056) 770-12-17
Р/р 26008092412911 Дніпропетровська обласна філія УСБ Кіровське без балансове відділення
м. Дніпропетровськ МФО 305017 ОКПО 25010318

04.04.02 № 4/04

на № _____ від _____

Председателю наблюдательного
Совета фонда "Духовное возрождени
БЫЧКОВУ С.А.

Уважаемый Сергей Анатольевич!

Огромное спасибо Вам и Вашей команде за доброту и чуткость к чужой боли, за сопереживание и сочувствие, за стремление помочь людям, которые в этом нуждаются, за быстрое решение и ответ на Заявление Фонда учёных о помощи талантливому многострадальному мужественному учёному - Воронкову Евгению Олеговичу.

Адресная благотворительная помощь в сумме одна тысяча гривень вручена матери Евгения Олеговича 4.04.02г.

Добра и счастья Вам, здоровья и благополучия! Спасибо Вам огромное!

С глубоким уважением,
Генеральный директор
Фонда учёных Л.Л.Чередниченко

Дорогой Сергей Анатольевич!
Вам пишет мать Воронкова Евгения Олеговича (инвалида I гр. без обеих ног и правой руки).
Наверное, не смогу найти всех слов, чтобы выразить Вам огромное чувство благодарности и признательности за Вашу благотворительную помощь (в сумме одна тысяча гривень) моему сыну, в которой он нуждается, чтобы спасти левую руку и жизнь. Здоровья Вам крепкого, благополучия, и всего самого доброго от матери, которая на пробуждении Усеть теряет своего сына и борется за его жизнь! С уважением - М. Воронкова

ФОНД
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ПІДТРИМКИ І ДОПОМОГИ ВЧЕНИМ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНАМ ЇХ СІМЕЙ

Україна, 49101, м. Дніпропетровськ, вул. Красна 20а. Тел.: (0562) 46-64-31, тел./факс: (056) 770-12-17
Р/р 26008092412911 Дніпропетровська обласна філія АКБ УСБ м. Дніпропетровськ,
МФО 305017, ОКПО 25010318

01/10. 2012 № 01/10

на № _____ від _____

Председателю наблюдательного Совета Фонда духовного возрождения

Бычкову С.А.

Уважаемый Сергей Анатольевич!

По традиции в феврале месяце Фонд учёных совместно с Областным Советом молодых учёных (общественная, неприбыльная организация) проводит вечер для молодых учёных ВУЗов и НИИ по подведению итогов Конкурса "Лучший молодой учёный Днепропетровской области".

Просим оказать благотворительную финансовую помощь для организации, подготовки и проведения вечера в сумме 1300 (одна тысяча триста) гривень (Смета прилагается).

Фонд учёных просит Вас оказать благотворительную финансовую помощь для расчёта со строительной академией за коммунальные услуги в сумме 1013 грн. 89 коп. (одна тысяча тринадцать гривень 89 копеек). Счёт прилагается.

С благодарностью и глубоким уважением,

25010318

Генеральный директор Фонда учёных **Л.Л. чередниченко**

ПРИГЛАШЕНИЕ

Ув. Тамара Моевна Ермолова,

приглашаем Вас пройти профилактическое медицинское обследование в студенческой поликлинике больницы № 18 по адресу ул. Гусенко, 13.

Контактные телефоны:

Регистратура поликлиники..... 46-22-11

Благотворительный фонд «Духовное возрождение» 46-60-99
под патронатом Бычкова С.А. 47-14-99

Главный врач
городской больницы № 18 Шкилева В.А.

Генеральный директор
Фонда ученых Чередниченко Л.Л.

ПРИГЛАШЕНИЕ

Ув. Николай Александрович Белова,

приглашаем Вас пройти профилактическое медицинское обследование в студенческой поликлинике больницы № 18 по адресу ул. Гусенко, 13.

Контактные телефоны:

Регистратура поликлиники..... 46-22-11

Благотворительный фонд «Духовное возрождение» 46-60-99
под патронатом Бычкова С.А. 47-14-99

Главный врач
городской больницы № 18 Шкилева В.А.

Генеральный директор
Фонда ученых Чередниченко Л.Л.

ПРИГЛАШЕНИЕ

Ув. Савелий Борисович Белов,

приглашаем Вас пройти профилактическое медицинское обследование в студенческой поликлинике больницы № 18 по адресу ул. Гусенко, 13.

Контактные телефоны:

Регистратура поликлиники..... 46-22-11

Благотворительный фонд «Духовное возрождение» 46-60-99
под патронатом Бычкова С.А. 47-14-99

Главный врач
городской больницы № 18 Шкилева В.А.

Генеральный директор
Фонда ученых Чередниченко Л.Л.

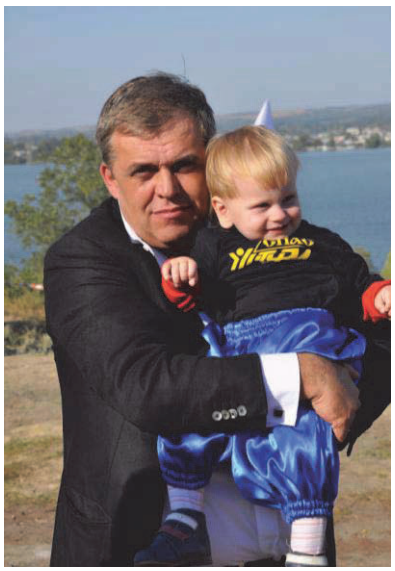

Я также признательна и благодарна помощникам и соратникам Сергея Анатольевича, которые на протяжении 15 лет, и в особенности в его отсутствие, когда он находился в г. Киеве, будучи депутатом Верховного Совета Украины, оказывали нам моральную, организационную и финансовую помощь, присутствуя, практически, на всех мероприятиях, проводимых Фондом учёных: вечерах, встречах, презентациях, поездках...

Беликов Сергей Викторович, член Наблюдательного совета Благотворительного фонда «Духовное возрождение», депутат Жовтневого районного совета г. Днепропетровска

Репчинский Виталий Юрьевич, директор общества с ограниченной ответственностью «Украинская правовая защита», координатор общественной организации «Днепряне»

Шаповал Ольга Васильевна, координатор общественной организации «Днепряне», преподаватель Днепропетровского факультета «Менеджмент и бизнес» Киевского университетв

***

В повседневной жизни мы часто ругаем, недовольны деятельностью чиновников. Но в моём случае именно чиновники разного уровня: областного, городского, районного – пришли на помощь Фонду учёных и способствовали осуществлению его деятельности. Они принимали участие в подготовке и проведении всех наших мероприятий. Поэтому я по праву считаю их нашими друзьями, друзьями Фонда учёных. И даже после их ухода по разным причинам с занимаемых ими должностей связь с ними не прекращалась. Я по-прежнему приглашала их на наши мероприятия, и они по-прежнему принимали участие в наших делах. Это:

Швец
Николай Антонович
глава Днепропетровской
облгосадминистрации
(1999-2003 гг.)

Деева
Надежда Николаевна
глава Днепропетровской
облгосадминистрации
(2005-2007 гг.)

Вилкул
Александр Юрьевич
глава Днепропетровской
облгосадминистрации
(2010-2012 гг.)

Кравченко
Татьяна Михайловна
заместитель главы
Днепропетровской
облгосадминистрации

Тальян
Валентина Васильевна
начальник Управления
культуры Днепропетровской
облгосадминистрации

Бородин
Евгений Иванович
заместитель главы
Днепропетровской
облгосадминистрации

Малая
Алла Николаевна
заместитель председателя
Днепропетровского облсовета

Видякина
Екатерина Владимировна
заместитель председателя
Днепропетровского облсовета

Беликова
Галина Владимировна
глава Днепропетровской областной
организации профсоюза работников
образования и науки

Долгополый
Владимир Григорьевич
начальник Управления
образования и науки
Днепропетровской
облгосадминистрации

Сыченко
Виктор Владимирович
начальник Управления
образования и науки
Днепропетровской
облгосадминистрации

Демура
Антон Львович
зам. начальника Управления
образования и науки
Днепропетровской
облгосадминистрации

Куличенко
Иван Иванович
городской голова
г. Днепропетровска

Лозенко
Елена Валентиновна
зам. городского головы
г. Днепропетровска

Горячев
Виктор Константинович
зам. начальника Управления
образования и науки
Днепропетровского горсовета

Хочу сказать добрые слова о тех людях, кто был всегда за кадром событий. Большую моральную поддержку Фонду учёных и благотворительную помощь учёным нашего города оказали театры г. Днепропетровска в лице их руководства:

Голикова
Нина Фёдоровна
директор Дома органной
и камерной музыки

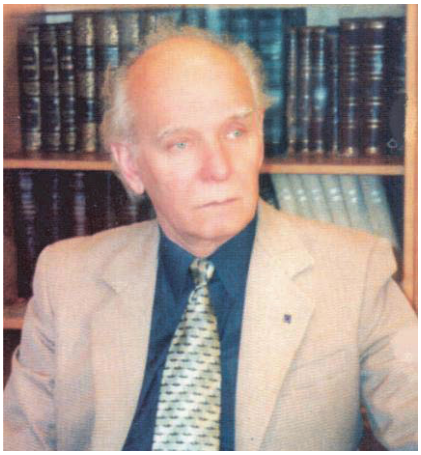

Есельский
Виктор Константинович
директор Дома учёных

Стукало
Вадим Викторович
директор Дворца студентов

Ковтуненко
Валерий Иванович
директор театра
им. Т.Г. Шевченко

Шароваров
Александр Викторович
директор академического
театра оперы и балета

Бойченко
Анна Александровна
зам.директора академического
театра оперы и балета

Фурсенко
Леонид Иосифович
директор академического
театра русской драмы
им. М. Горького.

Кручинина
Татьяна Ивановна
зам. директор академического
театра русской драмы
им. М. Горького.

Соломка
Татьяна Владимировна
директор Днепропетровской
филармонии

VIII. Актив Фонда учёных

Актив Фонда учёных

С особым тёплым чувством я вспоминаю и отношусь к людям, которые по своей собственной воле и велению души пришли работать в офис, чтобы помочь учёным.

Дежурили, отвечали на телефонные звонки, передавали телефонограммы, накрывали и убирали столы, мыли посуду, носили по инстанциям письма, встречали гостей, потом провожали с приветливыми улыбками и пожеланиями здоровья и удачи. Были они все уже почтенного возраста, на заслуженном отдыхе, имели свободное время, но сидеть дома не могли. Эта работа была бескорыстна, но, несмотря на это, приносила им огромное моральное удовлетворение, как и всем, кто работал в Фонде учёных.

Гордиенко Надежда Алексеевна

Это первый человек, который в 1997 году отозвался на мой призыв. Нас объединяло одинаковое горе: мы обе потеряли своих мужей. Совместные поездки на дачу и обратно, работа на даче, общение сроднили нас. Мы подружились. Надежда Алексеевна мало того, что сама первая пришла в Фонд учёных, привела с собой свою приятельницу – Ларису Михайловну Массанскую, с которой она много лет проработала вместе. Обе опытные машинистки-стенографистки оказали большую помощь в оформлении документации Фонда учёных.

Локтионова Ленина Яковлевна

Ленину Яковлевну в Фонд учёных привёл Полисский Юрий Давидович – она его однокурсница по ДМетИ. Она одна из тех женщин, которым до всего и всех и всегда есть дело. Однокурсники не ошиблись, выбрав её старостой на первом курсе. Для них она осталась старостой до сих пор. Помощь однокурсникам, решение их проблем личных, профессиональных, рабочих, юбилейные встречи – это её идея, организация и воплощение. Вот с таким багажом и подходом к жизни пришла к нам Ленина Яковлевна.

Тыр Светлана Гавриловна

Кандидат технических наук, доцент Национальной металлургической академии Украины.

Такого второго, любознательного, активного, требовательного, пишущего, анализирующего человека мы не знаем. Поэтому доверили Светлане Гавриловне нашу «Книгу отзывов», а кроме того – «О нас пишут».

Неиссякаемая любознательность, стремление узнать новое, побывать в интересных местах и приобщить к этому таких же любознательных самих по себе интересных людей, организовать поездки и экскурсии, а потом обо всём этом написать в Книге отзывов и статьях.

Более подробно мы с ней познакомимся в разделе Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная».

Ермилова Тамара Ноевна

Ермилова Тамара Ноевна – директор Факсимильной библиотеки Фонда учёных.

Родилась я в 1933 году в одном из красивейших мест Сибири – Горном Алтае, который, по мнению знатоков. является второй Швейцарией.

От матери-сибирячки я унаследовала твёрдость духа, обострённое чувство справедливости, нетерпимость ко лжи, лени, любовь к русской литературе, неиссякаемое трудолюбие; а от отца-грузина – жизне- и человеколюбие, оптимизм, отзывчивость, щедрость.

Беззаботное детство длилось недолго. Из «чёрной тарелки» прозвучало слово: «ВОЙНА», - смысла которого я в свои семь лет ещё не осознавала, но оно разделило мою жизнь на «до» и «после». Вот так в первый год войны я пошла в первый класс. Воспитывалась я в семье потомственных педагогов, поэтому, куда пойти учиться после школы, сомнений не возникало. В 1951 году поступила в Томский педагогический институт.

Хотела педагогом стать,
Как Ян Каменский, Пестолоцци.
В педагогический пошла –
И Томским он теперь зовётся.

Но так случилось, что в школе работать не пришлось, хотя и в душе, и на деле я оставалась педагогом всю жизнь. Кстати, в моей будущей профессии это очень пригодилось. Уже тогда я поняла, что:

К вершинам человеческого знания
Лежат пути через страницы книг.
А для людей высокого держанья
Библиотекарь – нужный проводник.

И вот первое место работы, и первая запись в трудовой книжке – научная библиотека Томского Государственного Университета. Это одна из лучших библиотек России и самая крупная библиотека Сибири. И здесь, в этом храме науки, я познавала азы библиотечной работы, в чём заметно преуспела, так как по приезде в г. Днепропетровск пошла работать в ЦНТБ Минчермета УССР уже в должности зав. отдела (20 лет), затем зам. директора (10 лет) и, наконец, директором (10 лет). И так – 40 лет на одном месте.

Опираясь на полученные знания, также постоянно совершенствуя свою квалификацию, изучая опыт других библиотек, быстро воспринимая всё новое, что появлялось в библиотечной работе, я оперативно внедряла в практику работы своей библиотеки. Горжусь тем, что была частичкой тех усилий, которые приложил весь коллектив, чтобы из небольшой технической библиотеки выросла Центральная Государственная научно-техническая библиотека ГМК Украины – одна из лучших библиотек страны, методический и координационный центр, который в сложнейших современных условиях не только продолжает, но и совершенствует свою работу, внедряя новые, прогрессивные технологии по автоматизации и компьютеризации библиотечных процессов и по обслуживанию пользователей.

Оглядываясь назад, с уверенностью могу сказать, что я счастливый человек, потому что любила свою работу, находила в ней и удовольствие, и удовлетворение. Среди молодёжи чувствовала себя молодой, энергичной, бодрой духом и телом.

Ушла на пенсию по семейным обстоятельствам. Должна была переехать к детям в Данию, но не сложилось. А поскольку сидеть без дела не могла, то пошла в Фонд учёных с желанием привести в порядок Факсимильную библиотеку. Встретили меня очень радушно. Здесь я познакомилась с Ларисой Лукьяновной Чередниченко, с активом, с её помощниками, с членами Совета директоров филиалов, членами Вишнёвой гостиной, друзьями Фонда учёных.

За многие годы сотрудничества я отчётливо поняла, что созданный по инициативе Л.Л. Чередниченко Фонд учёных продолжает свою активную деятельность исключительно благодаря её неиссякаемой энергии, творческой инициативе, профессионализму, и при поддержке властных структур города и области, а также Совета ректоров, где Лариса Лукьяновна пользуется заслуженным авторитетом и уважением.

Совместно с Ларисой Лукьяновной и под её руководством мы проделали большую работу по приведению в порядок разрозненного собрания книг учёных г. Днепропетровска и области, сформировав, таким образом, фонд научно-технической и художественно-публицистической литературы Факсимильной библиотеки. Большую помощь в деле систематизации, научной обработки и созданию справочно-поискового аппарата к фонду оказывают библиотечные работники всех ВУЗов города.

Таким образом, библиотека Фонда учёных выполняет функции Межвузовсого научного Центра, который собирает, обрабатывает, хранит и широко пропагандирует научную, справочную, учебную и методическую литературу наших учёных путём организации ежегодных смотров-конкурсов на лучшее издание; организации выставок-просмотров как в своих стенах, так и в Доме учёных.

Махначёва Ольга Григорьевна

Учитель математики, Отличник народного образования Украины, учитель высшей категории, старший учитель.

Я, Махначёва Ольга Григорьевна, родилась 22 июня 1937 года в селе Иваново Светловодского района Кировоградской области. До 15 лет проживала в с. Иваново, где закончила 7 классов. Время было трудное, воспитывала меня мама одна. Продолжить учёбу можно было только в г. Александрии, но учиться дальше не было средств. Поэтому старшая сестра забрала меня в г. Измаил Одесской области. В г. Измаиле я окончила среднюю школу и поступила в Одесский Педагогический институт на физико-математический факультет. Вышла замуж.

После окончания института переехала в г. Днепропетровск по месту жительства мужа. Воспитали сына и дочь. Имеем четыре внучки и три правнучки.

Педагогическую деятельность начала в СШ №18 АНД района г. Днепропетровска. В 1969 году по переводу продолжала работать в СШ №38. В школе было много опытных и талантливых учителей. Коллектив дружный и активный в работе. Часто проводились семинары для учителей области, которые проходили переподготовку в Институте усовершенствования кадров: дни директора, дни завуча, дни секретарей партогранизаций города и многое другое. В эти дни весь школьный коллектив: и учителя, и учащиеся, и родители были задействованы. Проводились открытые уроки, воспитательные часы, сборы отряда, экскурсии по школе и в Музее боевой Славы, и многое славное другое. Рядом со школой была юношеская детская спортивная школа:

мальчики занимались футболом, а девочки – волейболом. В нашей школе были открыты спортивные классы. Ребята-спортсмены были хорошим примером в организации учебной и воспитательной работе: всегда активные, организованные, дисциплинированные. Работать в СШ №38 было интересно и почётно. Я благодарна судьбе, что в моей жизни были такие люди, как Чередниченко Лариса Лукьяновна – завуч по воспитательной работе, а теперь Генеральный директор Фонда учёных, Арсенов Владислав Михайлович, а после него – Патока Ольга Максимовна – директора школы. Эти люди сами были увлечены своей деятельностью и нас, коллектив учителей, учили жить и трудиться по такому же принципу. Жизнь была интересной и содержательной.

Уйдя на пенсию, свою судьбу связала с Фондом учёных, где работаю безвозмездно и с радостью служу людям науки.

Вишневская Анна Никифоровна

Вишневская Анна Никифоровна родилась 12 февраля 1936 года в селе Знаменовка Новомосковского района Днепропетровской области.

С 1953 по 1956 год училась в Днепропетровском мукомольно-элеваторном техникуме Министерства хлебопродуктов СССР по специальности бухгалтерский учёт.

Свою трудовую деятельность начала в 1959 году кассиром в магазине № 1 ОРСа завода им. Карла Либкнехта. В ОРСе проработала до 1965 года на должностях: продавца, старшего продавца и старшего кассира.

В 1965 году принята на должность бухгалтера на Днепропетровский винзавод. С 1968 года работает на Днепропетровском районном ремонтно-механическом заводе бухгалтером. В 1973 году заместитель главного бухгалтера, а в 1974 – исполняющая обязанности главного бухгалтера этого завода.

В 1975 году окончила курсы повышения квалификации во Всесоюзном институте повышения квалификации Министерства промышленности и хозяйственной деятельности СССР. В этом же году назначена на должность главного бухгалтера Днепропетровского районного ремонтно-механического завода.

В дальнейшем работала главным бухгалтером объединения «Днепростройматериалы», затем на Новоалександровском заводе керамических и стеновых материалов, откуда и ушла на пенсию в сентябре 1991 года. За свою трудовую деятельность Анна Никифоровна имеет грамоты от Министерства Промышленности СССР и Министерства Строительства СССР, а также благодарность от ЦК КПСС Украины за успешное строительство и пуск Новоалександровского завода керамических и стеновых материалов.

В дальнейшем, после распада Советского Союза, работала в различных фирмах и коммерческих организациях на должности главного бухгалтера вплоть до 2010 года.

С Галиной Никифоровной я познакомилась совершенно случайно в 1994 году, в налоговой инспекции Бабушкинского района г. Днепропетровска. Она сдавала отчёт за фирму, в которой на тот момент работала, а я составила компанию своей приятельнице, которая тоже сдавала отчёт. В очереди разговорились. Галина Никифоровна сетовала, что новые отношения между людьми очень сложные и непредсказуемые. Хозяин фирмы, в которой она числилась, взял кредит на огромную сумму, где-то на Дальнем Востоке купил, чуть ли не вагон икры чёрной и красной. Сразу же у хозяина появилась масса друзей, родственников, близких знакомых. Все хлопали по плечу хозяина, «искренне» жали руку, благодарили за ценный, полезный и в наше тогда время редкий продукт. Брали не килограммами, а ящиками. И никто не платил, ладно – позже. Молодой паренёк, хозяин, всем верил и даже записи не вёл: кто, что, сколько.

Подошло время погашения кредита: ни денег, ни икры и друзья вместе с родственниками и знакомыми куда-то исчезли. Что делать? Тюрьма! Хозяин в панике. Тогда Галина Никифоровна, несмотря на то, что она была приходящей сотрудницей, то есть приходила на фирму, когда необходимо было сдавать отчёты, составила списки и пошла по адресам требовать, чтобы негодяи рассчитались за икру. История очень поучительная и не единичная в то время, когда люди друг друга обманывали, «подставляли», «кидали». Нами всё это болезненно воспринималось.

А меня поразили душа этой женщины, чистота и доброта поступков, верность человеческому долгу. По сути, парень был спасён от тюрьмы и непомерных долгов.

И я посоветовала своему сыну Алексею, который на тот момент искал в свою фирму бухгалтера, взять Галину Никифоровну на работу. Он с радостью согласился, пригласил её на собеседование, договорились об испытательном сроке на месяц. А мне, смущаясь, заикнулся об её возрасте. Галине Никифоровне, на тот момент, было уже около 60-ти лет. «Конечно, сыночек, это не 90-60-90 и ноги не длинные. Но длинноногая в любой момент может вспылить и пустить тебе в голову все папки с документами, развернуться и уйти, как уже у многих это бывало. А Галина Никифоровна – порядочнейший, добрейший, верный человек, который тебя никогда не предаст и не продаст». И действительно, жизнь это не раз подтвердила.

И не через месяц, а уже на следующей неделе Галина Никифоровна была оформлена главным бухгалтером. Учитывая возраст Галины Никифоровны, Алексей выделил машину для бухгалтерии и разрешил взять себе помощницу. Шли годы. Мы часто общались с Галиной Никифоровной. Она уже работала и у Николая Алексеевича.

Когда Николай Алексеевич ушёл из жизни, спустя некоторое время Алексей уезжает в Киев. Галину Никифоровну порекомендовал своему другу, у которого бухгалтерия была в полном «завале» из-за некомпетентности его бухгалтера. Бесконечные недостачи, огромные штрафы в налоговую инспекцию, истерики. Галина Никифоровна в короткие сроки всё наладила. У неё всегда и во всём был порядок, даже отсудила у налоговой инспекции неправильно начисленный штраф за предыдущее время.

Обладая огромнейшим опытом работы главным бухгалтером на крупных заводах г. Днепропетровска и коммерческих фирмах в новое время, Галина Никифоровна оставила работу и изъявила желание работать на общественных началах в Фонде учёных, где и проработала до 2011 года, тратя своё время, здоровье, деньги на бумагу, бланки, конверты, поездки.

Умерла Галина Никифоровна 27 Августа 2011 года.

Галину Никифоровну я всегда вспоминаю с волнением и тихой грустью. Трудную и сложную жизнь она прожила: семья, трое сыновей, муж, работа. Уходит из жизни муж, потом два сына в один год (один – в январе, а другой – в декабре). Мы разделяли её горе, её потери. Третий сын – Костик, Константин Николаевич Вишневский. Человек с высшим образованием, металлург, проработавший на заводе им. Карла Либкнехта 23 года.

Я искренне благодарна Галине Никифоровне за её бескорыстный труд в Фонде учёных и за то, что она думала о будущем и научила своего младшего сына и его жену Ирину вести бухгалтерию и делать отчётность, так как знала, что в наше время трудно найти бухгалтера, который работал бы на общественных началах, то есть бесплатно. А Константину и Ирочке огромное спасибо за их бескорыстие.

Спасова Вера Андреевна

Учитель географии, отличник народного образования Украины, ветеран труда, стаж работы 46 лет.

Родилась в селе Давыдовка Голованевского района Кировоградской области в многодетной семье. Родители трудились в сельском хозяйстве. Вдова, имеет сына, 2 внучки, 1 правнук.

Начальную школу окончила в родном селе. В семилетнюю школу ходила в соседнее село за 5 километров, а в среднюю школу приходилось ходить пешком за 8 километров. Получив аттестат зрелости средней школы, поступила учиться в Одесский государственный университет имени И.Мечникова.

После окончания университета работала учителем в Полониской семилетней школе. В 1959 году была избрана секретарём Голованевского райкома комсомола Кировоградской области.

В 1961 году вышла замуж и уехала в г. Кривой Рог по месту работы мужа. Работала учителем в средних школах № 34, 37, 42, 70. Затем заместителем директоров по учебно-воспитательной работе в средних школах № 37, 42, 70, директором школы-интерната № 8.

В 1968 году была назначена заведующим отдела пропаганды и агитации Терновского райкома Компартии Украины, избрана депутатом Терновского районного совета народных депутатов.

В 1974 году, в связи с переводом мужа на работу в г.Днепропетровск, была назначена инспектором школ Днепропетровского областного отдела образования.

В 1979 году была избрана председателем Днепропетровского городского комитета профсоюза работников образования и науки Украины.

Со временем горком профсоюза был расформирован и разделен территориально на 8 районных комитетов профсоюза работников образования и науки Украины. Вера Андреевна избирается председателем Жовтневого района профсоюза работников образования и науки Украины.

За добросовестный труд, активность, новаторство в работе, защите социально-экономических прав работников образования Спасова В.А. награждена высшими профсоюзными наградами: “Знак Федерации профсоюзов Украины”, профсоюзный “Знак отличия”, нагрудный знак Центрального Комитета профсоюза работников образования и науки Украины, Заслуженный работник профсоюза работников образования и науки Украины «Золота Відзнака», занесена в областной сборник «Профсоюзный авангард».

В центре внимания Спасовой В.А. была забота о людях, защита социально-экономических прав работников образования.

В каждой школе, детском дошкольном, внешкольном учреждении есть коллективный договор между администрацией и профсоюзном комитетом, который является, образно говоря, “Конституцией” трудового коллектива.

Работники Жовтневого райкома профсоюза во главе с Председателем сумели сохранить на своем балансе детскую здравницу – оздоровительный лагерь им. Володи Дубинина, где ежегодно оздоравливаются дети работников образования. Для оздоровления работников и их детей в летнее время на базе школ Скадовского района Херсонской области, г. Ильичевска Одесской области создавались самодеятельные базы отдыха в летнее время для работников образования и их детей.

Выход на пенсию не стал для нее радостным событием. Работа с людьми была и есть стимулом жизни, тем болем, имея такой опыт на выборных должностях в системе образования. Узнала, что в городе уже 15 лет работает на общественных началах непартийная, некоммерческая организация – Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, что её возглавляет Чередниченко Лариса Лукьяновна. Вера Андреевна, ознакомившись с работой Фонда учёных, пришла работать в эту организацию. Помогала учёным оформлять документы на получение льгот детям войны, согласно Закону Украины “О социальной защите детей войны”, принимала участие в работе Фонда учёных в соответствии с его плановыми мероприятиями. Участвовала в работе по подготовке Областного Конкурса-2012 “На лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу». Участвовала в работе Клуба женщин-учёных «Вишневая гостиная» и многих других мероприятиях.

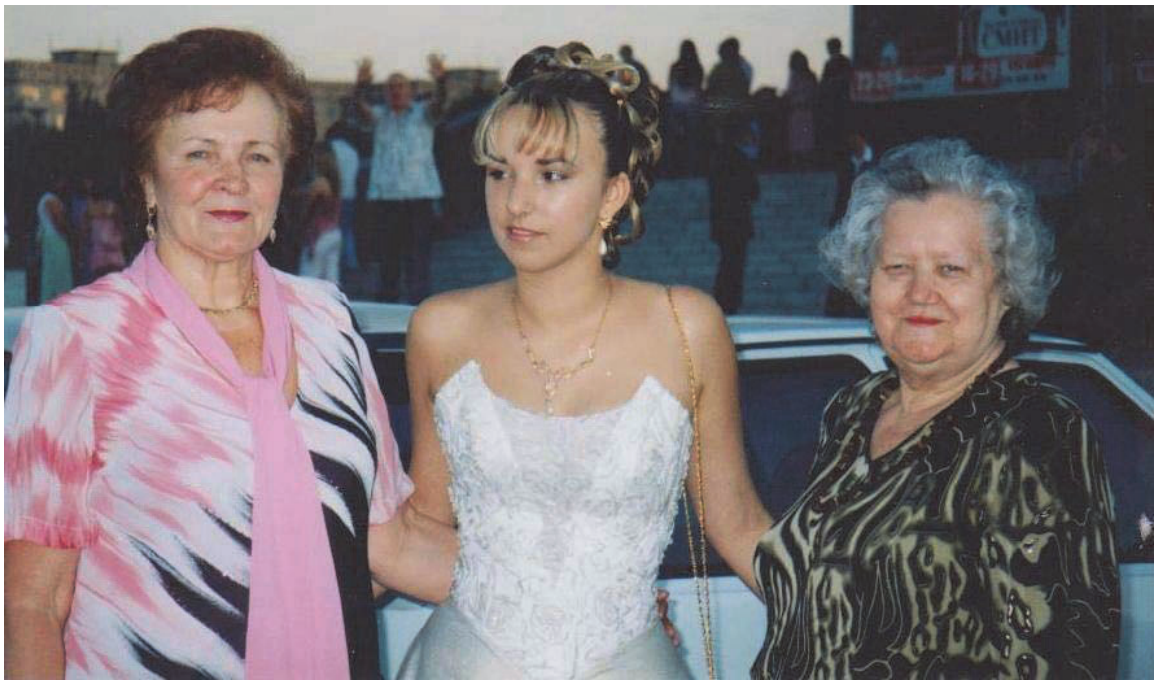

Булич Вита Фёдоровна

1937 года рождения. Кандидат технических наук, доцент УДХТУ. В 1959 году окончила УДХТУ по специальности «Технология электрохимических производств». Получила направление в НИТИ. В 1964 перешла работать в ИНТМ АН УССР. После окончания аспирантуры в 1969 году, получила направление В УДХТУ, где защитила кандидатскую диссертацию в 1972 году и получила учёную степень кандидата технических наук.

Основное направление научных исследований – электрохимическая обработка сложнопрофильных деталей из жаропрочных деталей и сплавов; и очистка сточных вод гальванических производств.

С 1980 года работала в ДМетИ в должности старшего научного сотрудника, заместителем заведующего по научной работе. Ушла на пенсию в 1997 году.

После принятия в 2000 году Закона Украины «О научных пенсиях» Вита Фёдоровна активно включилась в работу Фонда учёных. Более 3000 учёных Днепропетровской области бесплатно получили у неё консультации по оформлению и переоформлению научных пенсий. Приём учёных проходил в Доме учёных каждый понедельник с 11-00 и до – пока не закончится очередь.

Пенсионеры-учёные и работающие учёные признательны и благодарны Вите Фёдоровне за высококвалифицированные и доброжелательные консультации, и, несмотря на то, что Вита Фёдоровна – кандидат технических наук, они называли её тепло и уважительно «наш юрист».

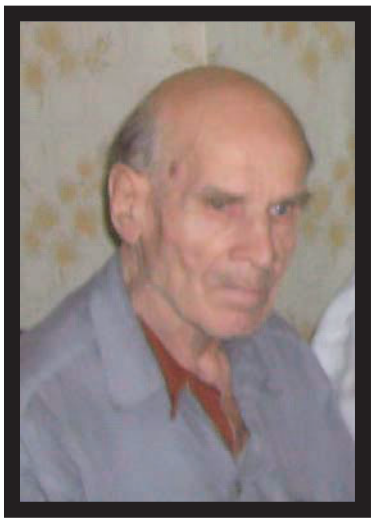

Плохой Андрей Моисеевич

Родился 9 мая 1925 года. Кандидат экономических наук, доцент Национального горного университета.

Участник Великой Отечественной Войны, принимал участие в освобождении Украины от фашистских захватчиков.

Был чрезвычайно скромен, весьма начитан, интеллигентен, доброжелателен, исполнителен.

Не имел семьи, детей. Всё время отдавал работе в ВУЗе и Фонде учёных. Принимал активное участие во всех делах Фонда учёных, посещал все мероприятия, был предан Фонду учёных, пользовался большим уважением коллег.

Говорил он всегда мало, но образно и к месту.

Все, кто приходил в Фонд учёных, всегда видели его читающим книги, и не просто читающим, а с карандашом или шариковой ручкой в руках, записывающим в свою записную книжечку цитаты и высказывания.

До глубокой старости, а умер он в 80 лет, писал и читал без очков.

Удивительной скромности и доброты был человек Андрей Моисеевич!

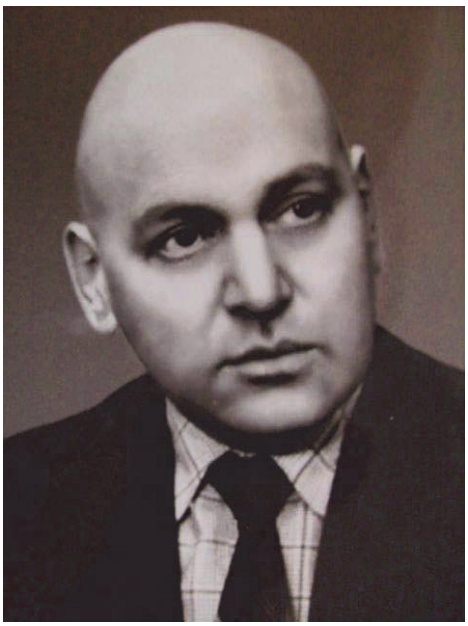

Полисский Юрий Давидович

Кандидат технических наук, доктор философии в области техники, заслуженный изобретатель Украины, академик Международной академии авторов научных открытий и изобретений. Почётный деятель Еврейского совета Украины. Член Международного сообщества писательских союзов (правопреемника Союза писателей СССР). Автор 12 книг поэзии и прозы. Публиковался в международных и всеукраинских литературно-художественных журналах, коллективных сборниках. Стихи Юрия Полисского включены во Всеобщую энциклопедическую антологию русской поэзии «Душа России» серии «Золотая библиотека поэзии», в антологии «Украина. Русская поэзия. XX век», «Лицом к лицу», «Песни Южной Руси. Стихи русских поэтов Украины». Член редакционного совета международного литературно-художествен-ного журнала «AVE», лауреат литературных премий. Награждён почётной медалью «За заслуги перед городом Днепропетровском». Кавалер почётного знака «Творец» государственного департамента интеллектуальной собственности Украины.

Юрий Давидович Полисский родился 23 августа 1938 года в г. Днепропетровске. В 1955 году закончил с медалью Днепропетровскую школу №100, в 1960 году – с отличием Днепропетровский металлургический институт. В 1973 году закончил аспирантуру Московского института радиотехники, электроники и автоматики. В этом же году защитил кандидатскую диссертацию. Работал слесарем по монтажу металлургического оборудования на Днепродзержинском металлургическом комбинате, электрослесарем на Днепропетровском металлургическом заводе им. Петровского. 40 лет проработал в Днепропетровском научно-исследовательском институте автоматизации чёрной металлургии, пройдя путь от инженера 3-ей категории до заведующего научно-исследовательским отделением. Основное направление научно-технической деятельности – автоматизация, техническая и экономическая кибернетика, системы управления, информационные технологии.

Как высококвалифицированный специалист в автоматизации процессов управления металлургическим производством Юрий Давидович принимал участие и руководил рядом разработок современных способов и систем управления в металлургии, среди которых внедрены и приобрели широкую известность системы управлением производством на предприятиях Украины, Белоруссии, Молдавии и России. Его работы внедрены на предприятиях Днепропетровской области: Днепропетровский трубный завод, Нижнеднепровский трубопрокатный завод, Новомосковский трубный завод, Ингулецкий горно-обогатительный комбинат. Эти разработки выполнены на высоком научно-техническом уровне с использованием изобретений, что дало существенный экономический эффект.

Научно-технический творческий потенциал Ю.Д. Полисского и его активное участие в изобретательской деятельности характеризуются 63 изобретениями, в том числе 17 патентами Украины на изобретения, 3 монографиями и 89 научно-техническими публикациями, которые относятся к решению теоретических и практических вопросов автоматизации управления предприятиями и технологическими процессами.

За разработку эффективных систем управления металлургическими предприятиями с использованием изобретений Ю.Д. Полисский награждён серебряной и бронзовой медалями ВДНХ СССР. За достижение высоких научно-технических показателей и выполнение работ на изобретательском уровне с достижением значительного экономического эффекта Ю.Д. Полисский награждён почётным знаком Министерства чёрной металлургии «За механизацию и автоматизацию в металлургии» и знаком «Изобретатель СССР».

За личный вклад в усиление научно-технического и производственного потенциала Украины, многолетнюю плодотворную изобретательскую деятельность Ю.Д. Полисскому указом Президента Украины в 1999 году присвоено почётное звание «Заслуженный изобретатель Украины». За вклад в развитие изобретательства Ю.Д. Полисский в 2008 году награждён Международной академией авторов научных открытий и изобретений почётной медалью имени А.С. Попова и в 2011 году награждён Российской академией естествознания почётной медалью имени Нобеля.

Одновременно с научной и общественной работой Юрий Давидович занимается также и литературной деятельностью. Он член межрегионального Союз писателей Украины и Международного сообщества писательских союзов (правопреемника Союза писателей СССР). Автор 10 книг поэзии и прозы. Публиковался в международных и всеукраинских литературно-художественных журналах, коллективных сборниках. Стихи Юрия Полисского включены во Всеобщую энциклопедическую антологию русской поэзии «Душа России» серии «Золотая библиотека поэзии», в антологии «Украина. Русская поэзия. XX век», «Лицом к лицу», «Песни Южной Руси. Стихи русских поэтов Украины». Член редакционного совета международного литературно-художественного журнала «AVE».

Юрий Давдович Полисский – лауреат областных литературных конкурсов на ветеранскую тематику (1999 г. и 2003 г.), лауреат областного межвузовского конкурса в номинации «Художественно-публицистическая литература» (2001 г.), лауреат Областных песенных конкурсов, посвящённых 225-летию Днепропетровска (2001 г.), лауреат I–го международного Есенинского фестиваля (2003 г.), лауреат литературной премии им. Молодой гвардии (2003 г.), лауреат литературной премии им. Леонида Вышеславского (2003 г.), лауреат областного конкурса в честь 60-летия освобождения Днепропетровска (2003 г.), лауреат литературной премии им. Олега Бишарева (2010 г.), лауреат литературной премии им. Владимира Сосюры (2011 г.) и лауреат Гран При Первого Международного Конкурса малой прозы в Израиле (2011 г.), I место во II конкурсе малой прозы в Израиле (2012 г.), I место в VII Международном конкурсе поэзии в Израиле (2012 г.), Премия «Золотой интеграл» Национальной литературной премии «Золотое перо Руси» (2012 г.).

Большой известностью пользуются его книги: «Каждая женщина – это событие», «Вокруг меня от А до Я», «Ищу вчерашний день», «Давно мы стали взрослыми» и др.

Юрий Давдович Полисский ведёт активную общественную работу, являясь одним из исполнительных директоров Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей.

Презентация Фонда учёных состоялась 26 декабря 1997 года в Доме учёных. Именно в этот вечер впервые прозвучали слова Юрия Полисского, ставшие девизом Фонда учёных, а он сам – поэтом Фонда учёных:

Учёные страны! Наш путь единый.
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины
Мы все усилия должны объединить.

Набатом прозвучали его строки стихотворения по мотивам произведения Тараса Григоровича Шевченко «Минають дні», строки, отражавшие настроение, состояние физическое и моральное тех, кто находился в зале Дома учёных.

Минають дні

І день іде, і ніч іде,
І, голову схопивши в руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостол правди і науки
(Т.Г. Шевченко)

Минають дні – я відповідь шукаю:
За що покараний мій рідний краю?
Як статися таке могло, що разом
Ми на безглуздя захворіли всі відразу?

Бо з насолодою все зруйнували,
Та енергійно знищили що мали.
І викинули хліб з своєї хати,
Щоб наче злидні крихти підбирати.

Хіба, народе мій талановитий,
Отак, як зараз, можна далі жити.
З руками золотими, слава Богу,
На імпортну чекати допомогу?

Що ж дітям та онукам ми залишим:
Країну без добробуту і тиші,
Науку, що схилилася до долу,
Бо над усім тепер панує долар?

Нас мусить охопити жах пекучий,
Бо божевільні вже дійшли до кручі.
Минають дні – я відповідь шукаю:
За що покараний мій рідний краю?

Именно Фонд учёных поспособствовал расцвету творчества поэта Юрия Давидовича Полисского. Ни одно событие, касающееся науки или учёных (юбилеи, дни рождения, презентации книг и конкурсов и др.) не оставалось без его внимания. Все знаковые события для науки и учёных отражены в творчестве Юрия Давидовича.

Одним из первых он пришёл в Фонд учёных со словами: «Чем я могу помочь Фонду учёных?» С тех пор на протяжении 15 лет он верно служит своим пером науке, учёным, Фонду учёных. А мы платим ему огромным уважением, признательностью, благодарностью и любовью.

Группа моральной поддержки

Приходя в Фонд, особенно в первые годы, учёные спрашивали: «Чем я могу помочь Фонду учёных?» Поэтому те, кто имел ещё силы, здоровье и возраст позволял, оставались работать в офисе. Те же, кому было уже за 75-80 лет, и находились уже на заслуженном отдыхе, а помочь Фонду хотели, создали группу, которая поздравляла учёных по домашнему телефону от имени Фонда учёных с Днями рождения, Юбилеями, отслеживала и информировала руководство Фонда о событиях, которые должны были произойти в жизни учёных. И это всё они делали на протяжении многих лет, тратя своё время, силы и средства. Поздравлять имели возможность тех учёных, кто имел индивидуальное членство в Фонде учёных, то есть тех, кто заполнил анкеты в банк данных об учёных. Таким образом, было известно кто, когда и где родился и т.д. Учёные были благодарны и признательны этим женщинам за внимание, душевную доброту и добрую память. Возглавила эту группу Иваничкина Зинаида Стефановна.

Иваничкина Зинаида Стефановна

Кандидат исторических наук, доцент ДГАУ, участница Великой Отечественной Войны, 1927 года рождения.

В 1953 году окончила Днепропетровский государственный университет, исторический факультет. С 1954 года и до 1992 года работала в Днепропетровском государственном аграрном университете. В 1977 году была награждена за заслуги в области высшего образования СССР нагрудным знаком «За отличные успехи в работе».

Активно занималась общественной работой. Избиралась в Городские, Областные, Республиканские комитеты «Защиты мира», была активным членом общества «Знание», 15 лет руководила Городским народным университетом лекторского мастерства. В настоящее время – активный член Фонда учёных, сама проводит и руководит группой женщин-учёных по поздравлению учёных с Днём рождения, за что снискала к себе уважение, признательность и благодарность учёных Фонда.

Золотовская Нина Израйлевна

Кандидат философских наук, 1929 года рождения, Ветеран труда, стаж работы 47 лет, из них - в ВУЗах г.Днепропетровска – 38 лет

В 1947 году закончила среднюю школу с золотой медалью, а в 1952 году – философский факультет Киевского университета им Т.Г. Шевченко с отличием. В 1969 году защитила кандидатскую диссертацию по философии. С 1959 года работала в Днепропетровском государственном аграрном университете на протяжении 36 лет: ассистентом, старшим преподавателем, доцентом.

Нина Израйлевна пишет: «Получаю большое удовлетворение от контактов с именинниками, которых поздравляю на протяжении многих лет от имени Фонда учёных. Учёные просят передать благодарность руководству Фонда за внимание к ним, особенно за то, что после их выхода на пенсию их не забывают».

Моня Анна Фёдоровна

Родилась в г. Днепропетровске. В первый класс пошла в 1949 году. Не пройдя по конкурсу в Днепропетровский государственный университет в 1954 году, начала трудовую деятельность в СШ №10 старшей вожатой и преподавала математику в 5 классе (класс переростков). В 1961 году окончила Днепропетровский государственный университет физико-математический факультет. С 1961 по 1975 года работала на ВЦ МЧМ Украины: инженером-программистом, руководителем группы математиков-программистов. Занималась разработкой и внедрением математического обеспечения (МО) автоматизации производства и бухгалтерского учёта предприятий МЧМ Украины. С 1975 по 1979 года – руководитель группы математиков-программистов по разработке и внедрению МО автоматизации производства и отчётности на Днепропетровской трикотажной фабрике. С 1979 по 1991 года работала руководителем бригады математиков-программистов в УГППКИ «Металлургавтоматика». Разрабатывала и внедряла МО автоматизации производства на Ингулецком обогатительном комбинате, на Запорожском металлургическом заводе «Запорожсталь».

Имеет печатные работы. В 1991 году по семейным обстоятельствам пришлось срочно уйти на пенсию

Липчанская Александра Александровна

1928 года рождения. Ветеран Великой Отечественной Войны, Ветеран труда, пенсионерка с 1983 года. В 1945 году закончила 10 классов и поступила в Химико-технологический институт г. Киева. Через год ушла учиться на философский факультет Киевского университета им Т.Г. Шевченко. После окончания была направлена на кафедру философии Днепропетровского государственного университета, где и проработала 33 года (с 1952 года по 1985 год), 11 лет в Днепропетровском химико-технологическом университете (с 1991 года по 2002 год). Общий стаж работы – 51 год.

Александра Александровна слышит много добрых слов в свой адрес при поздравлении с Днём рождения членов Фонда учёных.

Мужайло Евгения Владимировна

Я родилась в ноябре 1930 года в г. Алатырь Чувашской АССР. Как и всё моё поколение, пережила трудности в годы Великой Отечественной Войны.

Закончив школу с серебряной медалью, поступила на философский факультет Ленинградского университета и была направлена работать на кафедру философии Воронежского университета. Но работать там не пришлось в связи с разоблачением Берии. Нас перераспределили в школы. Я выбрала г. Свердловск. Там вышла замуж за офицера Советской Армии и вместе с ним сменила несколько городов и мест работы.

В Челябинске работала преподавателем Вечернего университета марксизма-ленинизма, а затем - ассистентом и старшим преподавателем педагогического института. Читала курсы философии и логики.

С 1963 года, в течение 6 лет, мы с мужем жили в ГДР, где в г. Эберсвальде и позднее в г. Вюнсдорфе работала в Вечерних университетах лектором-консультантом Дома офицеров Советских войск в Германии.

Из ГДР мы с мужем переехали в г. Днепропетровск. Начиная с апреля 1970 года, работала старшим преподавателем кафедры философии Днепропетровского сельскохозяйственного института (теперь Днепропетровский государственный аграрный университет), читала курсы лекций по философии, атеизму и эстетике.

На пенсию уходила в 1992 году. Через 2 года была приглашена работать на свою кафедру. В 2003 году стала пенсионером окончательно.

Сегодня внуки, чтение, телевизор, концерты и театры, дача – вот круг основных занятий и интересов.

Существенную роль в моей жизни сегодня играет Фонд учёных, который организует нас, предоставляет возможность общения с культурной жизнью города, не забывает нас и поздравляет с Днями рождения. За такое внимание к пенсионерам мы очень благодарны Фонду учёных.

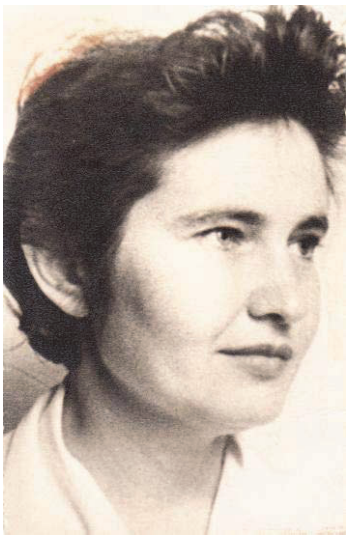

Терещенко Олеся Львовна

Родилась 20 июля 1930 года в г. Кривой Рог. До 1935 года вместе с семьёй жила в г. Днепропетровске. В 1935 году отца направляют в Таджикистанскую ССР, где я пошла в первый класс и в 1941 году окончила среднюю школу. В 1948 году вместе с семьёй вернулась в Днепропетровск и поступила в ДГУ на исторический факультет, который окончила в 1953 году. В этом же году принята в члены КПСС. После окончания университета направлена работать в г. Кривой Рог, где проработала до 1962 года. Работала учителем истории и обществоведения в средних школах № 52 и № 49. С 1962 по 1968 года работала преподавателем обществоведения и политэкономии в Криворожском горном техникуме. В 1966 году поступила на заочное отделение Киевского государственного университета экономического факультета, который закончила в 1970 году. В 1968 году, вместе со своей семьёй, переехала в Днепропетровск, где работала преподавателем обществоведения и политэкономии в Днепропетровском металлургическом, а затем сварочном техникумах.

К сожалению, в 1981 году, по семейным обстоятельствам, ушла на пенсию по выслуге лет. Огромное моральное удовлетворение приносит работа в Фонде учёных.

Станкевич Надежда Ивановна

Родилась 12 августа 1927 года в г. Днепропетровске. В годы Великой Отечественной Войны (август 1941 г. – сентябрь 1944 г.) находилась в г. Магнитогорске Челябинской области. Училась в школе, работала на полях подсобного хозяйства Магнитогорского металлургического комбината и зерносовхоза. В 1943-1944 учебном году – старшая вожатая СШ № 47. В октябре 1944 года вместе с семьёй возвратилась в г. Днепропетровск. В июле 1945 года с золотой медалью окончила СШ № 81. С сентября 1945 года и по август 1964 года – на комсомольской и партийной работе. С марта 1952 года по июнь 1956 года – заместитель директора Управления Всесоюзного пионерского лагеря «Артек» по учебно-воспитательной работе. В 1956 году окончила заочно исторический факультет МГУ им. Ломоносова. В 1964 году защитила кандидатскую диссертацию. Кандидат исторических наук. С августа 1964 года по июль 1985 года работала в Днепропетровском сельскохозяйственном институте (теперь Днепропетровский государственный аграрный университет) доцентом, заведующей кафедрой. Систематически занималась научно-исследовательской работой. Опубликовано 17 научных работ. Трудовая деятельность отмечена правительственными наградами: Орденом «Знак почёта», медалью «За доблестный труд в Великой Отечественной Войне 1941-1945 годов», Почётной грамотой Президиума Верховного Совета УССР. Ушла на пенсию в августе 1985 году.

Поставная Галина Григорьевна

1928 года рождения. 80 летний юбилей отметила 15 июня 2008 года. Ветеран труда, стаж работы 36 лет. Диссертацию защитила в 1977 году. Кандидат исторических наук. Работала доцентом в Днепропетровском химико-технологическом университете. Читала курсы истории КПСС, политэкономии, философии, политологии, научного коммунизма.

На пенсии с 1986 года. Ведёт общественную работу: проповедует здоровый образ жизни, принимает участие в работе Фонда учёных. Увлекается всеми видами искусств, особенно музыкой и театром. Играет на фортепиано и хорошо поёт. Пишет уже третью книгу. Живёт интересно и полноценно.

Клуб «Чарівниця»

Не могу не вспомнить учёных и членов семей учёных, кто в труднейший период жизни народа Украины хотели помочь другим своим мастерством. Они не только принимали активное участие в аматорских выставках, но хотели научить этому мастерству женщин учёных, их детей, студентов. Для этой цели Фонд учёных организовал Клуб «Чарівниця», где работали на благотворительной основе замечательные мастера своего увлечения:

– Безверхая Наталия Иосифовна – жена кандидата химических наук, доцента УДХТУ – Безверхова Николая Павловича. Она вела в этом клубе курсы кройки и шитья.

– Кукина Зинаида Александровна – кандидат медицинских наук, доцент ДГМА. Она обучала всех желающих мастерству созданию искусственных цветов из ткани и природных материалов.

– Винниченко Тамара Григорьевна – кандидат филологических наук, профессор НГУ. Прививала любовь и умение создавать искусственные цветы из бисера.

– Хмель-Дунай Галина Николаевна – кандидат биологических наук, доцент ДГИФКиС. Учила кройке, шитью, вышивке и макраме.

Кукина Зинаида Александровна

Кандидат медицинских наук, доцент Днепропетровской государственной медицинской академии.

Автор 73 научных работ, 15 рационализаторских предложений и 1-го изобретения.

Зинаида Александровна – врач акушер-гинеколог. В начале трудового пути работала практическим врачом, а позже - на кафедре акушерства и гинекологии Днепропетровской медицинской академии. Мастер спорта по фехтованию, имеет 1-й спортивный разряд по парашютному спорту. Три года пробыла в Афганистане.

Очень любит цветы, что побудило её продлять жизнь живых цветов в изготовленных ею искусственных цветах. Неоднократный участник выставок народного творчества. Считает, что цель выставок «Праздник цветов» в том, чтобы познакомить с этим замечательным видом искусства как можно больше людей и, возможно, вызвать у них желание заняться этим увлекательным делом, приносящим чувство радости и душевного равновесия.

Печатается в приложении к журналу «Баланс» в разделе «Рукодельница». Готовит к изданию книгу «Творим красоту». В своих работах использует натуральные и искусственные ткани, засушенные цветы и листья, различные виды колосьев.

Из Книги отзывов: *«В картинах Зинаиды Александровны Кукиной отражена духовность автора, хочу сказать, что автор обладает любовью, мудростью, добротой к людям. Как говорят, мудрым быть – надо уметь (дар от Бога), добрым быть – надо желать. Желаю Зинаиде Александровне здоровья, пусть дарит нам новые картины».*

Кандидат экономических наук Басс С.Б.

О, эта женщина! Создатель красоты!
Творенье рук её – прекрасные цветы!
Талант души, талант ума и труд
Такие вот шедевры создают.

Дмитренко Л.П.

Зинаида Александровна – активный член Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Она на общественных началам своё умение делать искусственные цветы передаёт своим ученицам в Фонде учёных.

Зинаида Александровна обладает многими талантами. Члены Фонда учёных много раз имели возможность видеть и слышать её в концертах «Галатеи» в роли: чтеца, ведущей, сценариста и поэта. Эти концерты всегда пользовались у учёных большим успехом.

IX. Общественные организации г. Днепропетровска

Общественные организации г. Днепропетровска

С 1998 года в г. Днепропетровске на базе Дворца студентов работала общественная организация **«Галатея»**, ставившая перед собой цель – объединить талантливых учёных и членов их семей (это композиторы, певцы, музыканты, поэты, скульпторы, художники) в творческий коллектив, который мог бы поддержать эмоционально, морально и духовно членов Фонда учёных, которые с большим удовольствием посещали их вечера, концерты, выставки. Руководил этим коллективом **Аркадий Яковлевич Шоров**.

В 1998-1999 годах работал Клуб **«Интеллект»**, объединяющий изобретателей и рационализаторов. Руководила работой этого Клуба **Пантелеймонова Раиса Анатолиевна**.

Заседание членов Клуба «Интеллект»

С 2006 года работала общественная организация **«Педагогика и культура»**, целью которой было проведение выставок, конференций, лекториев, утверждающих основы культуры и классического педагогического наследия. Руководила работой этой общественной организации **Салиенко Нина Александровна**.

Конференция и выставка «Философия космической реальности»

Городское общество Рерихов (ГОР), которым руководили супруги **Чистяковы – Эльвира Петровна и Михаил Алексеевич**, организовывали и проводили выставки подлинных картин Рерихов и их копий из Московского международного Центра Рерихов; конференции, лектории в г. Днепропетровске, по Днепропетровской области и в Украине. Занимались распространением и пропагандой книг Рерихов и о них, репродукций картин Н.К. Рериха и его сыновей.

Члены ГОР в Фонде учёных Международная конференция МЦР в г. Москве

Делегаты Международной конференции Международного Центра Рерихов в г. Москве

Всеукраинская Ассоциация Пенсионеров (ВАП) - общественная организация, ставившая перед собой цели помочь выжить украинским пенсионерам, найти пути выживания и сотрудничества с общественными организациями Украины. Руководил этой Ассоциацией **Дзёбак Владимир Васильевич**.

Подписание договора о сотрудничестве ВАП и Фонда учёных в Днепропетровской области

Создание Регионального отделения ВАП

Надо сказать, что все общественные организации, как и Фонд учёных, работали на энтузиазме, бескорыстно, на благотворительной основе. Работа общественными организациями проводилась огромная, разноплановая. Все организаторы и участники этих событий заботились об истинной духовности нашего народа, о его культуре.

Творческая студия «Галатея»

Шоров Аркадий Яковлевич
(22.02.1935 г. - 23.07.2012 г.)

Кандидат геолого-минералогических наук, Кавалер Ордена Трудового Красного Знамени за открытие Алданского уранового месторождения, поэт, член Союза писателей Приднепровья, бард, скульптор, основатель и руководитель Творческой студии «Галатея» при Дворце студентов Днепропетровского государственного университета.

Родился в г. Пятигорске. В 1953 году закончил школу с золотой медалью и поступил в Московский институт цветных металлов им. Калинина, который закончил в 1959 году.

В связи со спецификой работы ему приходилось бывать на Крайнем Севере и Дальнем Востоке. Одной из ярких страниц жизни стало участие в геологических исследованиях в районе БАМа, за что и был награждён Орденом «Трудового Красного Знамени». Работал в Якутии, в геологоуправлениях городов Кировоград и Днепропетровск.

Но ещё в студенческие годы писал стихи. Много стихов им написано на Севере: об этом суровом, но красивом крае, его людях, о геологах, о природе. Стихи полные лирики.

В 1993 году Аркадий Яковлевич создал в Днепропетровске творческую студию «Галатея», где собирались и творили аматеры – поэты, художники, музыканты, композиторы, певцы. В основном это были преподаватели ВУЗов: кандидаты наук, доктора наук, научные сотрудники, а также врачи, инженеры и члены их семей. В студии ежемесячно проводились тематические концерты, которые собирали полные залы слушателей.

Кроме того, во Дворце культуры студентов Аркадий Яковлевич руководил детской студией изобразительного искусства. Сам он был талантливейшим скульптором. Постоянно действующая выставка его скульптур была гордостью Дворца культуры студентов и посещалась многими посетителями, оставившими в Книге отзывов восторженные записи: «Тот, кто хотя бы раз посмотрел работы, созданные народным умельцем А.Я. Шоровым, остаётся восхищённым навсегда». Его выставки экспонировались в Москве, Киеве, Хабаровске, Якутске и в родном Днепропетровске. Среди скульптурных портретов преобладает галерея исторических образов: Достоевский, Шопен, Пугачёв, Гоголь, Пушкин, Толстой, Разин и т.д.

Заметное место в творчестве Аркадия Яковлевича занимает бардовская песня. С композитором Оксаной Резановой им было написано около 30-ти песен, романсов, в том числе «Победный вальс», который впервые прозвучал со сцены Днепропетровского государственного академического театра оперы и балета в День 60-летия освобождения г. Днепропетровска от фашистских захватчиков, который и по сию пору, исполняется многими хоровыми коллективами. Многие песни и романсы этого дуэта – Резанова-Шоров – вошли в репертуар профессионалов-вокалистов Днепропетровска, Москвы, Нижнего Новгорода и Германии.

Резанова Оксана Ивановна

Такие среди нас не часто:
Учёный, кандидат наук,
Но – музыка в душе всечасно! –
Причина сердца сладких мук.

В её романсах, танго, вальсах,
Так много чувства, красоты! –
Послушаешь – и оказался
В Резановском полоне ты…

Л. Ленская

Родилась в Томске. Десятилетку закончила в Улан-Уде. Университет в Иркутске. После университета работала в Сибирском отделении Академии наук СССР, затем – в его Бурятском филиале. Аспирантуру окончила в Москве, в Институте горючих ископаемых.

Подготовила кандидатскую диссертацию, защитила её в Улан-Уде, куда после Москвы вернулась сотрудником отдела Индо-тибетской медицины Бурятского филиала СО АН СССР. Заведовала лабораторией в НИИ в г. Ярославле. Работа была интересной, связана с космосом. Десять лет занималась научно-педагогической деятельностью в Днепропетровском горном институте. За научные разработки награждена Почётной грамотой АНССР, грамотами Сибирского отделения АН СССР. Автор многих научных публикаций и авторских свидетельств на изобретения.

А музыка всегда была рядом. На момент окончания школы имела законченное образование по классу фортепиано. Обучаясь в университете, участвовала в студенческих олимпиадах как пианистка и неоднократно становилась дипломантом. Сочинять музыку начала в период работы в Национальном горном университете (г. Днепропетровск). За годы творчества её создано более 100 музыкальных произведений. Является дипломантом десятка различных композиторских конкурсов. Многие её песни вошли в репертуар известных исполнителей и коллективов, звучали в престижных залах, на радио и телевидении.

Оксана Ивановна Резанова – член Региональной ассоциации композиторов Приднепровья с 1994 года.

Колоколов Олег Васильевич – доктор технических наук, профессор Национального горного университета, Действительный член Академии инженерных наук Украины и Международной Академии наук экологии и безопасности жизнедеятельности, Почётный член научно-технического Горного общества, Заслуженный деятель науки и техники Украины, автор более 300 научных трудов, 90 изобретений и патентов,

Профессор Колоколов О.В. разработал принципиально новую технологию подземной газификации угля, полностью исключающую пребывания человека под землёй. В Украине сформировалась научная школа в этой области – школа Колоколова.

Но днепропетровцам и за пределами города известен и поэт Олег Колоколов, автор 10 поэтических сборников. Его стихи звучат на поэтических вечерах, во Дворце студентов. Композиторы Оксана Резанова и Игорь Тищенко написали музыку на его стихи. Эти песни исполняют: Владимир Могилата, Сергей Макушев, Николай Циковский, Людмила Внукова и др. Потическое мастерство Олега Колоколова получило широкое общественное признание

В состав Творческой студии «Галатея» входили выдающиеся и заслуженные учёные:

- доктор технических наук, профессор Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, Лауреат Государственной премии в области науки и техники – Внуков Вячеслав Сергеевич (поэт);

- доктор химических наук, профессор Украинского государственного химико-технологического университета – Калиновский Евгений Адамович (поэт);

- кандидат химических наук, доцент Украинского государственного химико-технологического университета – Безверхий Николай (певец-вокалист);

- кандидат медицинских наук, доцент Днепропетровской государственной медицинской академии – Кукина Зинаида Александровна (художник, режиссёр, сценарист);

- Заслуженный артист Украины Днепропетровского государственного академического театра оперы и балета – Басалаев Александр Фёдорович (певец);

- Заслуженный артист Украины Днепропетровского академического украинского музыкально-драматического театра им. Т.Г. Шевченко – Белинская Людмила Алексеевна (певица).

Внуковы Вячеслав Сергеевич и Людмила Ивановна

Внуков Вячеслав Сергеевич родился 4 сентября 1932 года в г. Новосибирске. Архитектор, Доктор технических наук, профессор архитектурного проектирования Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, академик Академии архитектурных наук, член Союза архитекторов Украины, член Союза журналистов и писателей Украины. Написал более 100 научных и профессиональных статей в журналах и газетах СССР и Украины.

Поэт-сатирик, юморист, прекрасный пианист, член творческой студии учёных «Галатея».

Внукова Людмила Ивановна – архитектор, член Союза архитекторов Украины, член градостроительного Совета г. Днепропетровска, преподаватель архитектуры в Днепропетровском монтажном техникуме. Певица, член творческой студии учёных «Галатея».

Из статьи Доры Калиновой «Любовь с хорошей песней схожа»:

«И бывает же такое: мальчик и девочка рождаются в одном родильном доме в разные годы, учатся в одной школе в разных классах, в одном музыкальном училище, поступают в один институт, избрав одну и ту же профессию – архитектора. А знакомятся друг с другом совершенно случайно на концерте студенческой самодеятельности в колхозе, куда их послали на уборку урожая. Слава Внуков подыграл на пианино Людочке Лариной. «Да у тебя же меццо-сопрано. Это редкий голос. Вот и пой своим голосом», – осторожно подсказал своей новой знакомой.

С этого концерта всё и началось. Людмила была на третьем курсе, Вячеслав на пятом, когда они поженились. Любовь их была похожа на хорошую песню, но ведь, как сказал поэт, песню нелегко сложить. И они вместе, рука об руку, плечом к плечу, слагали свою песню. Им было легко: одна профессия, одни увлечения – песня, музыка, стихи.

Их маршрут по жизни длинный и нелёгкий: Новосибирск – город детства и юности, Сочи – город молодости, и, наконец, Днепропетровск – город зрелости. Много сил и таланта вложили Людмила Ивановна и Вячеслав Сергеевич Внуковы в наш город. Он – многие годы главный архитектор нашего города (кстати, он и в Сочи работал главным архитектором), она – руководитель архитектурно-планировочной мастерской института «Днепрогражданпроект», оба члены Национального Союза архитекторов Украины. Никогда не забуду интервью с Вячеславом Сергеевичем в годы моей работы на радио. И вот встреча через двадцать лет в литературной студии «Галатея» Дворца культуры студентов им. Гагарина. Вячеслав Внуков в новой для меня роли – музыканта и стихотворца-пародиста. В этой же студии познакомилась и с его очаровательной женой.

Недавно Внуковы отметили 45-летие супружеской жизни. Да неужели? Оба молоды, стройны, жизнерадостны и красивы. Вот что делает с людьми искусство! Ведь ни один концерт в «Галатее» не обходится без пения романсов Людмилой Ивановной и юмористических стихов Вячеслава Сергеевича, без его захватывающей игры на фортепиано.

Но по-настоящему раскрылась перед нами талантливая пара на их творческом вечере в читальном зале городской библиотеки. Оказалось, что Людмила и Вячеслав – это уже второе поколение династии архитекторов Внуковых. Был архитектором её отец, а теперь уже идут вослед родителям их дети и внучка. Дочь Юлия – архитектор, она же унаследовала страсть родителей к музыке. На этом вечере села за пианино рядом с отцом, А внучка Настя прочитала свои стихи. Муж Юлии – известный в нашем городе архитектор Игорь Саенко, один из авторов проекта храма Николая Чудотворца на Монастырском острове. Жизнь, продолжается, жизнь начинается снова. Всё, что утрачено, вновь обретается. Слово вновь наполняется смыслом и хочет звучать, всё, что отвержено, стало бесценным опять.

Ну, а за этими поэтическими строками вновь идёт суровая проза. А она, конечно, в неустанном труде династии Внуковых. И хочется пожелать, чтобы новая ветвь была украшена званиями и наградами сильного дерева Вячеслава Сергеевича Внукова. А он – лауреат Государственной премии РСФСР, заслуженный архитектор России, обладатель золотой и серебряной медалей ВДНХ СССР, член Национального Союза журналистов Украины, доцент кафедры архитектурного проектирования Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры».

Региональный союз писателей Приднепровья

На снимке – правление РСПП в 2011 году

Региональный союз писателей Приднепровья (РСПП) – общественная творческая организация, которая объединяет прозаиков и поэтов Днепропетровской, Кировоградской, Херсонской и Харьковской областей Украины.

Основан в г. Днепропетровске 22 сентября 1995 г. Сейчас в него входят более ста литераторов Приднепровского региона, пишущих на русском и украинском языках.

Во главе Союза стоит правление, избираемое общим собранием через каждые два года. Председателем правления в настоящее время является поэт и журналист Лариса Яворская. До нее союз возглавляли прозаик Дмитрий Зуб, поэты Михаил Патрик, Павел Кашаев, Анатолий Соколов, Михаил Данканич, поэт и прозаик Инна Ковалева.

РСПП был создан по инициативе и при активном участии журналиста Юрия Харченко, поэта Галины Калиниченко и прозаика Дмитрия Зуба. Помимо них первыми членами молодого союза стали поэты Галина Седлецкая, Павел Кашаев, Михаил Патрик, Николай Милаш, Инна Ковалева, Людмила Черкашина, прозаик Борис Сотников, журналисты Рэм Суворов, Леонид Гомольский. Вслед за ними в ряды РСПП вступили поэты Нина Погорелова, Исай Заславский, Александр Мандель, Александр Ковча, Татьяна Заславская, Нина Беляева, Борис Семенов, Александр Покровский, Яков Соломко, писатель-краевед Михаил Богомаз, детская писательница Зинаида Гриева, публицист Александр Нижегородов, прозаики Алексей Обухов, Юрий Скалозуб, Анатолий Плахотник, харьковская поэтесса Элеонора Булгакова, а также автор фантастических повестей Елена Вахненко, ставшая членом союза в 16 лет.

В последующие годы Союз украсили прозаики Юрий Гашинов, Людмила Шумрикова-Карагодина, Татьяна Вечирко, Лариса Еловских, поэты Юрий Кириченко, Любовь Овсяникова, Любовь Томская, Алла Черникова, Лидия Сирая, Нина Евгеньева, Владимир Аверьянов, Александр Дёмин, Лариса Яворская, пишущие артисты Василий Соболев, Станислав Дрожаков, Вадим Логвин-Шарданов, театровед Татьяна Шпаковская и музыковед Татьяна Медведникова, ученые Олег Колоколов, Вячеслав Внуков, Юрий Полисский, писатели-краеведы академик Владимир Большаков, Геннадий Гуляев, Галина Анненкова и другие талантливые литераторы.

При Союзе с первого дня действует приемная комиссия, которая осуществляет пополнение рядов наиболее подготовленными авторами. Принимаются в ряды РСПП поэты, прозаики, драматурги, публицисты, переводчики при наличии одной-двух книг. Возрастные рамки не ограничены.

РСПП входит в состав Межрегионального союза писателей и Международного сообщества писательских союзов (правопреемника Союза писателей СССР).

С 1998 года и до сего дня печатным органом союза является ежеквартальный журнал «Крила», возглавляемый Галиной Петровной Калиниченко. Она же осуществляет и многие печатные проекты союза.

На счету Регионального союза писателей Приднепровья десять коллективных сборников: «Творцам Победы» (2005г.), «Созвучие муз» (2005г.), «Город молодой и вечный» (2006г.), «Черно… быль…» (2006г.), «Святыня земли» (2008г.), «Жестокое

слово: «Война!» (2010г.), «Загадки Чернобыля» (2010г.), «Улыбки с горчинкой» (2012г.), «Алые маки Афгана» (2014г.), «Непобедимая и легендарная» (2015г.). К 20-летию РСПП готовится к печати одиннадцатый сборник «Силы творчества».

Идея создания первого коллективного сборника «Творцам Победы» принадлежит поэту, прозаику и журналисту Людмиле Черкашиной, главным редактором издания стал поэт, прозаик и переводчик Юрий Полисский. Он же является руководителем первого Международного проекта нашего союза - двустороннего сотрудничества с Израильским журналом художественной литературы «Русское литературное эхо» (2012г).

За двадцать лет поэтами и прозаиками РСПП были выпущены за свои средства книги прозы и поэтические сборники, которые пополнили книжные полки днепропетровских библиотек, школ города и советов ветеранов.

Все творческие мероприятия Союза писателей ежемесячно проходят в лекционном зале Центральной городской библиотеки. Многие поэты и прозаики принимают активное участие в фестивалях и конкурсах, выступают на всевозможных площадках города, в студенческих аудиториях, перед школьниками и ветеранами, в библиотеке им. М.Светлова, в «Русском центре» областной библиотеки, а также на радио, телевидении и в Диораме. Ряд творческих выступлений со студентами высших учебных заведений города помог организовать член РСПП Рустам Сабурович Кочубей. Это пример удачно найденной формы пропаганды творчества членов союза и их сотрудничества с различными культурными учреждениями Днепропетровска.

К сожалению, многие годы Союз ютился то при редакции газеты «Трибуна металлурга», то при музее завода имени Петровского, то в подвальном помещении одного из домов на ул. Погребняка. Наконец, благодаря профессору Большакову В.И. мы обрели постоянное помещение, где проводятся заседания правления и решаются все текущие вопросы жизни и деятельности Союза.

Региональный союз писателей Приднепровья существует уже двадцать лет, и все эти годы он находится в авангарде борьбы за духовное просвещение людей.

Юрий Полисский

К большому нашему сожалению и прискорбию, мы проводили в последний путь старейшин нашего союза, среди них:

- **Зуб Дмитрий Иванович** 1918 года рождения, в своё время служил в Красной Армии, а в годы Отечественной войны был пулемётчиком. Затем военкором лично присутствовал при подписании в Карлхосте Акта о капитуляции Германии и на Нюрнбергском процессе. Награждён несколькими боевыми орденами и медалями как участник ВОВ. После войны утверждался в ЦК КПУ корреспондентом газеты «Правда Украины», был выдвинут на должность зав. Корпунктом газеты ЦК КПСС «Сельская жизнь» по Казахской ССР. В 1995 году совместно с другими создал Региональный союз писателей Приднепровья (РСПП). Дмитрий Зуб дважды избирался председателем РСПП.

- **Богомаз Михаил Степанович** 1923 года рождения, участник ВОВ, награждён орденами Красной Звезды и Отечественной войны I степени, 12 медалями. В годы войны служил артиллеристом-миномётчиком, четырежды ранен. После войны окончил медицинский институт, работал врачом. Писать начал в школьные годы. Опубликовал 10 научных работ на медицинские темы. Издал несколько книг, опубликовал более 200 очерков по историческому краеведению. Самые значительные по объёму – о профессоре Н.А. Велелюбском. А.Н. Поле, А.А. Верховцеве.

- **Колоколов Олег Васильевич** 1927 года рождения, доктор наук, действительный член Академии инженерных наук Украины, член Международной академии наук экологии и безопасности жизнедеятельности человека, в прошлом - декан кафедры горного факультета Днепропетровской горной академии. Опубликовал более 280 научных работ, среди которых – монографии, учебники для вузов, научно-

технические статьи. Он – автор 90 изобретений и патентов, подготовил 25 кандидатов и двух докторов наук. За свою жизнь поэт Олег Колоколов издал около двадцати сборников, его стихи переведены на украинский язык и положены на музыку.

- **Левченко Евгений Михайлович** 1927 года рождения, участник ВОВ, в конце мая 1945 года участвовал в боевых действиях в Северном Китае. Награждён орденом Красной Звезды, многими медалями. Писать начал на фронте о подвигах друзей-разведчиков, печатался в дивизионной и армейской газетах. Издал девять книг прозы. Три из них, повести и роман, напечатаны в разные годы в различных издательствах СССР.

- **Внуков Вячеслав Сергеевич** 1932 года рождения. По образованию – архитектор. Работал в Сибири, Сочи и Днепропетровске. В двух последних городах на должности главного архитектора города. Лауреат Государственной премии и заслуженный архитектор РСФСР, награждён орденом Украины «За заслуги III степени». С выходом на пенсию и переходом на преподавательскую работу Вячеслав Внуков с головой погружается в литературное творчество. В последние годы он работал профессором Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, являлся при жизни членом союза архитекторов СССР с 1959 года, членом союза журналистов Украины с 1994 года и членом РСПП с 2004 года.

Ныне активними членами РСПП являются:

Калиниченко Галина Петровна, поэтесса, прозаик, журналист – одна из основателей Регионального союза писателей Приднепровья (РСПП). Родилась Галина Калиниченко 17 апреля 1937 года в селе Ворошиловка Тывровского района Винницкой области. После окончания средней школы приехала учиться в г. Днепропетровск на курсы-секретарей-машинисток. Комсомолка Галина Калиниченко была направлена для работы в областной газете «Прапор юності» Кировским райкомом комсомола.

После окончания Днепропетровского госуниверситета в 1972 году работала корректором в редакционно-издательском отделе Днепропетровского облполиграфиздата. Затем с 1977 по 1993 год - редактором в издательстве «Пороги». С 1989 года она – член союза журналистов Украины.

После ухода на пенсию в 1994 году, Калиниченко Галина Петровна открывает издательско-творческий центр «Гамалія», директором которого является и по сей день. После открытия издательского центра Калиниченко Галина Петровна основывает литературно-художественный общественно-публицистический журнал «Крила», являясь одновременно главным редактором и издателем этого журнала.

В разные годы нею издано семь авторских сборников поэзии.

За успехи на литературном поприще Галина Калиниченко стала лауреатом премии Межрегионального союза писателей Украины имени Владимира Сосюры. Помимо многих грамот, она награждена:

Дипломом Лауреата литературной премии имени Павла Усенко,

Подякою Голови Ради громадської організації «Союз Чорнобиль України» за активну участь та допомогу в організації і проведенні першого Всеукраїнського фестивалю пісні «Чорнобильскі мотиви» Дніпропетровської області,

Подякою ректора Дніпропетровського гуманітарного університету, и многими другими грамотами и дипломами.

Галина Петровна – одна из героинь книги днепропетровской писательницы Людмилы Шумриковой-Карагодиной о талантливых женщинах Днепропетровска - «Талановиті співвітчизниці».

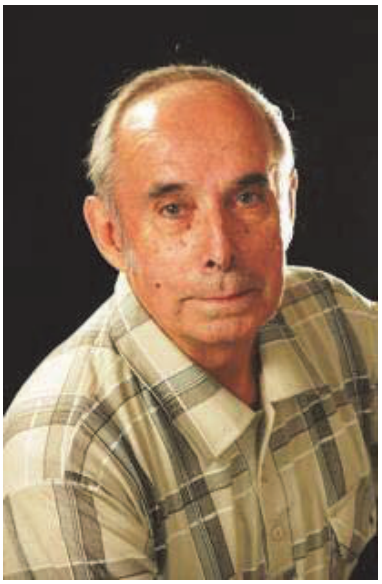

Соколов Анатолий Георгиевич родился 21 апреля 1931 года в городе Смоленске. Двадцать шесть лет служба в рядах Советской Армии, шестнадцать лет работа в НИИ Крупногабаритных шин.

Первые стихи опубликовал в 1951 году. Печатался в газетах, коллективных сборниках, в журналах "Советский воин", "Неман".

Первая книга стихов была издана в 2001 году. До 2012 года вышло двадцать сборников стихов Анатолия Соколова. Из них четыре сборника гражданской лирики, две книги сонетов, три книги рубаи, два романа в стихах, любовная лирика, стихи о природе, сатира, юмор.

С 2000 года член Регионального союза писателей Приднепровья, с 2005 года по 2009 год - Председатель правления союза.

Лауреат литературных премий "Олега Бишарева" и "Михаила Матусовского".

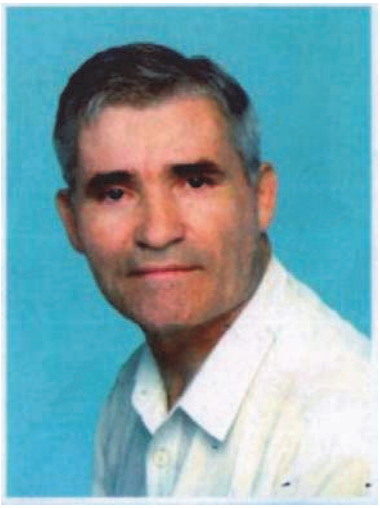

Данканич Михаил Павлович, поэт, прозаик, родился в 1947 году в селе Макарово Мукачевского района Закрпатской области. Окончил Высшее военное командное училище химической защиты. Служил в армии на различных должностях в нескольких военных округах, в том числе в ГДР. С распадом СССР был уволен в запас.

Стихи начал писать в 1973 году. Печатался в различных периодических изданиях и журнале «Крыла». В 2002 году издал первую книгу стихав и рассказов «К вершине – шаг». В этом же году был принят в РСПП. Лауреат литературной премии «Молодая гвардия». В 2003-2008 г.г. – Председатель профкома РСПП и член Днепропетровского обкома профсоюза работников культуры. В 1904 году издал сборник стихов «Ветер надежды» и в 2010 – « В полоні мрій».

Кроме этого за достижения на поприще литературы награжден:

Почетной грамотой Международного сообщества писательских союзов и Межрегионального союза писателей Украины «За вклад в развитие литературного процесса в Украине»;

Подякою ректора Дніпропетровського гуманітарного університету «За виховання молоді»;

Грамотой Горсовета «За активную жизненную позицию и весомый вклад в общественную и социальную жизнь»;

Дипломом за 2 місце у регіональному конкурсі вокальної музики «Натхненний дует Придніпров’я» у 2009 роц за вірші до пісні.

С 2008 Михаил Павлович дважды избирался Председателем Регионального союза писателей Приднепровья.

Ковалёва Инна Сергеевна, поэт, прозаик, критик, драматург, автор стихов для детей. Родилась в Днепропетровске в 1948 г. Первые стихи написала в школьные годы. Публиковать собственные стихи, очерки и рассказы в областных СМИ начала в студенческие времена. После окончания Днепропетровского металлургического института работала в Одесской области, продолжая писать и публиковаться в газетах Одесчины. Вернувшись в родной Днепропетровск, работала на предприятиях города. Последние двадцать пять лет своей трудовой биографии Инна Сергеевна проработала ведущим инженером-математиком на Днепропетровском заводе имени Петровского. Дважды награждена почётным званием «Заслуженный Петровец». Подробно биография Инны Сергеевны изложена в очерке Людмилы Шумриковой-Карагодиной, вошедшем в ее книгу «Талановиті співвітчизниці» («Гамалія», Днепропетровск, 2003). Как победительница областных творческих конкурсов молодых литераторов Ковалёва Инна Сергеевна участвовала в творческих поездках, организованных издательством ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия», по памятным местам Сибири и БАМу в 1979 и 1980 гг. В декабре 2012 года она избрана председателем РСПП.

Инна Ковалева – лауреат литературных премий Международного сообщества писательских союзов: имени Михаила Матусовского и имени Владимира Даля. Она - автор десяти книг: девяти поэтических сборников и книги критики, соавтор многих коллективных сборников, альманахов и журналов. На ее стихи написано более сорока песен. Стихи И.С. Ковалевой включены во Всеобщую энциклопедическую антологию русской поэзии «Душа России» серии «Золотая библиотека поэзии». За достижения на поприще литературы награждена: Почётным Дипломом Международного сообщества писательских союзов «За большой вклад в укрепление духовного единства народов России и Украины» за подписью Председателя Исполкома МСПС С.В. Михалкова; Почетной грамотой Международного сообщества писательских союзов и Межрегионального союза писателей Украины «За вклад в развитие литературного процесса в Украине» – дважды; Грамотой Международного сообщества писательских союзов и Межрегионального союза писателей Украины «За вклад в развитие литературного процесса в Украине»; Подякою Управління культури та мистецтва міської ради «За велику роботу по підготовці книги «Рідне місто моє», присвяченої 230-річчя з дня заснування м. Дніпропетровська», 2006 р.; Почесною грамотою Управління освіти та науки міської ради «За створення сучасних умов, підтримку, розвиток творчих здібностей школярів, учнівської молоді міста та з нагоди проведення міського конкурсу літературно-мистецького свята «Собори наших душ»; Почесним Знаком Управління освіти та науки міської ради, Міського Палацу дітей та юнацтва «За творчу підтримку юних обдарувань міста та пробудження у їх серцях любові та поваги до рідної культури та мистецтва; Дипломами за 1 місце у регіональному конкурсі вокальної музики «Натхненний дует Придніпров'я» у 2007, 2008, 2009 роках за вірші до пісень.

Большаков Владимир Иванович считает, что каждый человек помимо узкопрофессиональных интересов обязательно может найти себе занятие для души. Увлечения могут быть разными, но они должны заставлять человека думать о красоте, добре, о прекрасном в жизни каждого из нас.

Один из коллег и однокурсников по институту Владимир Терентьевич Британ, рецензируя одну их книг В.И. Большакова, назвал его «металловедом с душой гуманитария». Это утверждение действительно характеризует жизненную позицию В. И. Большакова. С раннего возраста он увлекается литературой. Еще в школе, следуя советам своего дяди, академика АН УССР К. Ф. Стародубова и второго дяди, известного писателя и краеведа А.Ф. Стародубова, юный Володя Большаков изучал, например, историю не только по учебнику, но и многочисленным художественным произведениям. А когда школьник вырос, стал известным ученым, это увлечение переросло в страсть собирателя. И сегодня домашняя библиотека профессора В.И. Большакова насчитывает более 10 тыс. экземпляров.

Увлечение чтением повлекло за собой другое начинание – он стал интересоваться историей Приднепровья. И здесь началась его издательская работа. Владимир Иванович нашел рукописи своего дяди – А.Ф. Стародубова, который был известным краеведом, а также занимался вопросами искусства (театр, кино). Но, к сожалению, ни широкая эрудиция, ни знание шести иностранных языков, ни глубокие знания истории не смогли помочь интеллигентному, но не пробивному Анатолию Федоровичу Стародубову издать свои книги при жизни. Его племянник В.И. Большаков, на глазах которого эти рукописи создавались в 2000-х годах, сумел издать книги, выступая в них редактором и спонсором. Замечательный двухтомник «Записки очевидца», в котором А.Ф. Стародубов опубликовал свои дневниковые записи о Екатеринославе – Днепропетровске 1918 – 1929 гг. и вторая его рукопись, написанная в соавторстве с В.В. Самодрыгой и С.С. Ивановым «Память истории» увидела свет тоже благодаря издательской работе В.И. Большакова.

Следующим этапом литературной работы стало его участие в написании книг в соавторстве с А.Г. Быстряковым «История строительно-архитектурного образования в Екатеринославе-Днепропетровске (2005), с Г. И. Гуляевым и В. С. Морозом, посвящённых

истории Екатеринослава «А так ли это было?» (2007), «Очерки истории Екатеринослава», в 2-х томах (2008). Отдельная страница в литературной работе В. И. Большакова принадлежит изданиям, посвященным публикации открыток Екатеринослава конца 19-го – начала 20-го века. Коллекционер В. И. Большаков на протяжении многих десятилетий собирал открытки с изображением домов, улиц, памятников, церквей, берегов Днепра, парков Екатеринослава, затем изучал историю этих мест по краеведческой литературе и, наконец, он опубликовал несколько книг этой тематики: Г.И. Гуляев, А.Ф. Стародубов, А.К. Фоменко «Каталог почтовых открыток Екатеринослава 1895 – 1917» (2002). Дополненное и исправленное под редакцией профессора В.И. Большакова, это издание вышло в 2003 г. Вслед за этим появились еще два аналогичных издания, рассказывающие о Екатеринославе с помощью открыток: Г.И. Гуляев, В.И. Большаков «История Екатеринослава в почтовых открытках и фотографиях» (2009), В.И. Большаков, Т.А. Шпаковская «Екатеринослав сквозь века: альбом почтовых открыток Екатеринослава 1895 – 1917 гг.» (2011).

Шпаковская Татьяна Андреевна

Не просто увлечение и даже не любовь, а самое настоящее пристрастие к чтению (ни дня, а может быть и ночи без книги) я унаследовала от своего отца Андрея Павловича Жендринского. Он был по профессии горный инженер. Более 40 лет проработал доцентом кафедры обогащения полезных ископаемых в Днепропетровском горном институте. Свой институт считал самым лучшим. Андрей Павлович был бесконечно предан кафедре, своим коллегам и студентам. Параллельно с профессией у него шла художественная литература. Следил за всеми новинками, перечитывал классику. Своими впечатлениями всегда делился со мной. Поэтому после окончания школы у меня не было сомнений – буду филологом, обязательно литературоведом. Закончила историко-филологический факультет Днепропетровского государственного университета, затем аспирантуру по кафедре русской литературы. Стала заведующей литературной частью театра им. Т. Г. Шевченко. Писала статьи в газеты, сценарии телевизионных и радио передач. А папа внимательно все читал, иногда мы с ним спорили, но чаще приходили к согласию. Не устраивало моего папу только то, что с годами у меня было много газетных публикаций разных жанров, а папа ждал книгу. Я удивлялась его просьбам и продолжала строчить еженедельно статьи в газеты. И, к сожалению, поняла, что папа был прав только после его смерти. Наверное, наши родители, его всегда поддерживала моя мама Евгения Алексеевна Логинова, знают, понимают, чувствуют сердцем нас лучше, чем мы сами.

Начиная с 1997 года, как будто кто-то пошептал, я стала писать и издавать книги одну за другой. Сегодня их у меня вышло больше десяти. Все они посвящены, так или иначе, г. Днепропетровску. Яркие, харизматичные, с особым внутренним миром, с оригинальным мировосприятием личности всегда интересовали меня. Хотелось заглянуть в их творческую лабораторию, наблюдать за их поисками, а потом переосмыслить, понять и написать об этом. Так родились мои книги «Судьба и мечта – сцена: размышления о жизни и творчестве народной артистки Украины Людмилы Вершининой» (2003 г.), «Сценография. Н.Ф. Анищенко – 90 лет» (2005 г.), «Нина. Жизнь, судьба, музыка: о солистке оперы Днепропетровского оперного театра Н. Балахтиной» (2011 г.).

Кроме монографических очерков о жизни знаменитых земляков написала книги по истории целых театральных коллективов. Они превратились в своеобразные путешествия во времени: «Днепропетровский русский драматический театр им. М Горького: 70 лет в пути» (1997 г.), «Театральная летопись длиною в четверть века: очерки, статьи, творческие портреты, интервью, информации: К 25-летию со дня основания Днепропетровского театра оперы и балета» (1999 г.), «Перший Державний. Дніпропетровський український музично-драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка: нариси, спогади, враження» (2001 г.), «Пленительная игра в жизнь. Театр им. М. Горького – 75 лет» (2002 г.).

А затем все эти книги плюс история театров Днепродзержинска и Кривого Рога вошли в вышедшую в 2003 году в издательстве «Днепрокнига» энциклопедию «Театри Дніпропетровщини» под моей общей редакцией в соавторстве с А. Тулянцевым, В. Макагоновой, Е. Прокофьевой и А. Гронской. И, наконец, еще одно направление – краеведческие книги об истории Екатеринослава и Днепропетровска, написанные в соавторстве с В. И. Большаковым, входящие в серию «Екатеринослав – Днепропетровск сквозь века». Эта работа продолжается и сегодня.

Молодёжный оркестр народных инструментов «Набат»

Титова Евгения Сергеевна – преподаватель кафедры дирижирования Днепропетровской консерватории им. М.И. Глинки, руководитель и дирижёр созданного ею в 2009 г. на базе студентов музыкального училища Днепропетровской консерватории им. М.И. Глинки молодёжного оркестра народных инструментов «Набат» (МОНИ «Набат»), член Национального Всеукраинского союза музыкантов.

Евгения – выпускница Харьковского государственного университета искусств им. И.П. Котляревского (класс профессора А.П. Гайденко – баян, класс заслуженного артиста Украины, профессора А.В. Мищенко – дирижирование). Неоднократный победитель и дипломант ряда международных конкурсов научных работ молодых учёных в сфере музыки, автор 12-ти работ – в сфере музыкального искусства; награждена дипломом “Scientific progress” за лучшую работу в рамках секции “Музыкальное искусство” проекта Международной Академии Наук и Высшего Образования (Лондон, 2011). Имеет патент на создание музыкального произведения. Создатель уникальной инновационной методики опережающего обучения музыкантов-инструменталистов и дирижеров в оркестре народных инструментов на базе мульти- и междисциплинарного подхода. Вместе с МОНИ «Набат» награждена общественными организациями Днепропетровщины и Днепропетровским городским советом десятью грамотами и благодарностями за активную работу по пропаганде музыки и народных инструментов среди всех слоев населения области.

Параллельно второе образование получила в Национальной металлургической академии Украины, г. Днепропетровск (2007 г. – магистр, в 2010 г. окончила аспирантуру). Ведущий инженер отдела внепечной обработки чугуна Института чёрной металлургии НАН Украины. Победитель Всеукраинского конкурса научных работ молодых ученых (Киев, 2007 г.), Международного конкурса научных работ литейщиков (Москва, 2008 г.). Награждена грамотой Президиума НАН Украины (Киев, 2008), имеет дипломы как участник всех 3-х Международных Нанофорумов в России (Москва, 2008-2010 гг.), сертификат участника 14-й международной научно-практической конференции «Актуальные проблемы и современные тенденции развития психологии и педагогики» проекта «Чемпионат Мира, континентальные, национальные и региональные первенства по научной аналитике» (Киев-Лондон, 2011 г.). Титова Е.С. является участником свыше 30-ти международных конгрессов, форумов и конференций, соавтор и автор 40 работ в области металлургии, литейного производства, композиционных материалов, нанотехнологий и имеет 3 патента на изобретения.

Впервые свое внимание на совсем молоденькую девушку-дирижера – Титову Евгению сотрудники Фонда ученых обратили весной 2006 г., когда ее мама – член «Вишневой гостиной» женщин-ученых Днепропетровщины пригласила нас на концерт Жени. Она, тогда выпускница Харьковского университета искусств (ХГУИ) им. И. Котляревского (бывшей Харьковской консерватории), сдавала свой последний выпускной экзамен вместе с оркестром народных инструментов на сцене в тот день образованной в Днепропетровске консерватории им. М. Глинки (так уж совпало). Оказывается, в ХГУИ выпускники, будущие дирижеры, обычно сдают выпускной экзамен, дирижируя перед двумя роялями, мысленно обращаясь к воображаемому оркестру. Евгения же решила, что все должно быть по-настоящему: написала партитуры, показала их дирижеру оркестра училища и, получив его одобрение, приступила к кропотливой работе с оркестром.

И вот концерт. Оркестр из 60-ти музыкантов, среди которых были и бывшие учителя Евгении в музыкальном училище, полностью подчинялся воле хрупкой, но уверенной в себе девушке. Зал рукоплескал, корреспонденты брали интервью, а строгая комиссия, приехавшая из ХГУИ, оказалась единогласной: 5 баллов (фото 1)! Тогда, на фуршете, ректор Днепропетровской консерватории пригласил выпускницу на работу в качестве одного из дирижеров консерваторского оркестра народных инструментов.

А Евгения, спустя несколько лет работы в консерватории, получила в качестве очередной педагогической нагрузки студентов 1-го и 2-го курсов музыкального училища для обучения игре на родственных инструментах. До Жени эта нагрузка доставалась ее бывшему учителю, опытному педагогу. Итогом его деятельности являлось разучивание с ребятами нескольких несложных произведений, которые они исполняли «для себя» в конце учебного года. Евгению же, к тому времени, переполняли творческие планы, замыслы, идеи. И она решила рискнуть: создать из доставшейся ей группы ребят, только впервые взявших в руки, порой, совсем не родственный инструмент (например, баянист взял домру и т.п.) настоящий молодежный оркестр народных инструментов! Риск, конечно, был огромный! Ведь некоторые из ребят не знали, даже, как выглядят инструменты, на которых им предстоит играть, другие не представляли, какой рукой держать гриф. Но Женю это не испугало. Она смело и уверенно взялась за дело. Писала ночами партии специально под своих «оркестрантов», помня, что у Пети ещё не разработан левый пальчик, и Саша не сможет уверенно сыграть пассаж из нескольких аккордов. Своим энтузиазмом Евгения заразила ребят. Творческая обстановка, хороший психологический климат, взаимоуважение и первые удачи их окрылили. Дело пошло быстрее. Вскоре группа ребят зазвучала! И это было уже похоже на оркестр народных инструментов.

а

б

Фото 1. Выпускной государственный экзамен Е. Титовой на сцене «альма матер» (а), интервью Е.С. Титовой и ее преподавателя - Заслуженного артиста Украины профессора ХГУИ А.В. Мищенко корреспонденту газеты «Наше місто» Т. Абрамовой (март 2006 г.)

И уже через 2,5 месяца только что сформированный коллектив отправился на свой первый концерт в школу искусств им. О. Гончара. Женя вспоминает, как тогда впервые ей пришлось искать такую маршрутку, чтоб поместились все 25 человек, как очень волновалась, чтоб водитель не подвел, как «сбрасывались» с концертмейстером на дорогу. «Ребята очень волновались перед первым выступлением. Они не знали, как их примут, и как будут реагировать слушатели», – вспоминает Женя. «Но, успех превзошел все ожидания! Когда ребята увидели, как светятся от искренних эмоций глаза зрителей, то были потрясены. С тех пор они просто рвутся выступать перед публикой» и тут же добавляет: «Как это не похоже на отчетные концерты, проводимые в пустых консерваторских залах перед комиссией, где ребят просто трудно узнать. И никакая самая лучшая техника исполнения не способна заменить тот энтузиазм, эмоциональный и творческий подъем, царящие на публичных концертах «Набата». Но вернемся к тому первому концерту. Там, как-то случайно, оказался дирижер консерваторского оркестра, который не смог удержаться от высокой оценки и добрых

пожеланий в адрес начинающего коллектива оркестра и его дирижера. Теплый отзыв о концерте написала и дирекция школы.

Тогда-то, окрыленная первым успехом коллектива, Евгения и поняла, что можно попытаться рискнуть еще раз. И она поставила перед оркестром две задачи: учебно-воспитательную и культурно-просветительскую. Это означало, что только что сформировавшийся оркестр должен стать не только базой для обучения студентов коллективной игре на родственных и дополнительных инструментах, а также оттачивания мастерства будущих дирижеров и инструменталистов, но и стать пропагандистом высокодуховной гармоничной музыки для молодежи, выполнять идейно-воспитательную работу среди населения Днепропетровщины.

Евгения обратила внимание на то, что на территории огромной области, даже превышающей по площади Бельгию, с населением более 3-х миллионов человек нет оркестра народных инструментов (имеются всего два учебных коллектива – в музыкальной школе и консерватории). В то же время именно народные инструменты всегда были наиболее близки и понятны людям. Но, как говорится, «свято место пусто не бывает» и этот пробел восполнили сполна разного рода ансамбли, исполняющие повсюду диссонансную и дисгармоничную музыку, которая отрицательно влияет на здоровье и психику людей. Известно, ещё древние мыслители и правители всех времен хорошо знали об огромном значении музыки в жизни общества. Так, Конфуций считал, что «народ, не имеющий чистой и светлой музыки, обречён на вырождение», а Наполеон писал, что у него было «два врага в войне с Россией: холод и музыка». Поэтому Евгения попыталась всеми, имеющимися у неё силами и средствами потеснить новомодные группы, исполняющие музыку сомнительного качества.

Свою миссию, как руководитель оркестра и педагог, она видит в осуществлении просвещения и пропаганды классической, духовной, народной музыки; в идейно-патриотическом воспитании молодежи, привитии хорошего музыкального вкуса и интереса к народным инструментам, а также установлении связей и контактов с другими музыкальными группами и оркестрами, как на Украине, так и за рубежом с целью пропаганды украинской музыки и культуры и взаимного обогащения. Такой подход к делу соответствует основным положениям в сфере культуры стратегической программы развития Днепропетровской области, а также заявлениям, неоднократно сделанным нашим губернатором А. Вилкулом, например: «Возрождение духовности является одним из наших приоритетных направлений», «…ми виховуємо почуття патріотизму у підростаючого покоління та вшановуємо подвиг мільйонів наших героїчних воїнів».

Приближались дни празднования Победы в Великой отечественной войне. Оркестр приступил к разучиванию концертных произведений военной тематики. И тут оказалось, что начинать надо, что называется «с себя». Дело в том, что когда ребята увидели партитуры и свои партии произведений, то откровенно выразили нежелание исполнять совсем не понятные для них старые мелодии. Женя, конечно, очень расстроилась, но решила не отступать, и пошла в бой за сердца и души этих ребят. Нужно сказать, что было это ей уже не впервой. Ведь она на протяжении нескольких лет, являясь руководителем групп студентов музыкального училища им. Глинки и Национальной Металлургической академии Украины, значительное внимание уделяла идейно-патриотическому воспитанию молодежи.

Хорошо усвоив, что без глубокого изучения истории создания и становления своего государства, лучших традиций предыдущих поколений у человека не может быть настоящего и будущего, тем более – шансов на успех у молодежи, вступающей в самостоятельную жизнь. Поэтому, ставя перед собой задачу пропаганды лучших боевых и трудовых традиций старших поколений, Евгения решила в наглядной форме ознакомить своих учеников с героическими и трагическими страницами истории Украины. При этом она использовала фактический материал из архива собственной

семьи: уникальные документы времен боевых действий советских войск в Великую отечественную войну по снятию блокады Ленинграда, где сражался ее дедушка, она также организовала в холле консерватории фотовыставку «Помним и чтим подвиги наших отцов и дедов» (Фото. 2). Нужно отметить, что у нас, старшего поколения, выставка вызвала большой интерес. Очень хорошо, что некоторые фотографии были размещены на сайте города и их могли увидеть многие люди. Но самое неизгладимое впечатление произвели фотоматериалы, представленные Евгенией каналу «25-й час», и показанные во время представления "А зори здесь тихие" в театре им.Горького. Зал вытирал слезы, когда из глубины сцены на экране появлялись, как живые воины Великой Отечественной.

Евгения продолжала проводить постоянные беседы с ребятами, подкрепляя их архивными документами . Неизгладимое впечатление произвели на молодёжь фотографии их сверстников из далекого 41-го, фронтовые блокноты гвардии лейтенанта Титова М.П., где против многих фамилий рот и батальонов пехотинцев стояло “убит”, “ранен”, “в госпитале”. Бережно передавали они из рук в руки фотографию 10-А класса Козельской школы №1 выпуска 1941 г. и аттестат зрелости, прошедшие всю войну в кармане гимпастерки Жениного дедушки. Ребята теперь уже знали, что из каждых 100 юношей и девушек, рожденных в 1923-1924 г.г., 98-99 человек никогда не вернулись с полей сражений. Они узнали про фашистские лагеря смерти, увидели фотографии узнииков Бухенвальда. Таким образом, ключик, так остро необходимый к сердцам детей, был найден! И молодая девушка умело воспользовалась им, чтобы открыть сердца своих воспитанников. Успех превзошел все ожидания: ребята устроили даже соревнование на самое быстрое выучивание и сдачу партий, а те, кто не хотел исполнять не совсем им понятную музыку военного времени, теперь вкладывал в исполнение все свое умение и старание. И их оркестр народных инструментов зазвучал! Более того, играя, ребята старались еще и петь! Близкая и понятная для Евгении военная тема теперь стала понятной и ребятам. Они даже вспоминать не желают о том, что попурри на такие известные всем песни, как «Прощай любимый город», «В землянке», «Смуглянка», «Синий платочек», «День Победы» и др., вначале им не нравилось, теперь оно стало главным в репертуаре оркестра. А корреспонденты заметили, что «попурри настолько грамотно написано, что слушается, как единое целостное произведение».

а б в

Фото 2. Интервью Е. Титовой для газеты «Вісті Придніпров’я» (а) и 34-ому каналу местного ТВ (в), выставка «Помним и чтим подвиги наших отцов и дедов» в консерватории (б); май 2010 г.

Незабываемые минуты радости встречи с дорогими мелодиями военных лет принесли выступления этих юношей и девушек горожанам. Теперь понятно, что не будь настоящих материалов, блокнотов с именами погибших, записей песен, которые бойцы пели в часы отдыха между боями – очевидно, не было бы и такаго молодежного оркестра народных инструментов, не было бы и того счастья встречи с прекрасным искусством, подаренным музыкантами тысячам жителям города, явившихся уже два

года подряд свидетелями и участниками многочасовых концертов в День Победы, которые дает оркестр по инициативе его руководителя и дирижера Евгении Титовой.

Нужно сказать, что Евгения выбрала удачное место для выступления – на аллее Славы, чуть ниже знаменитого “Танка”. И все горожане, и гости города, идущие возлагать цветы к памятнику «Славы», могут услышать концерт оркестра. Собственно это и не концерт, а некое действо, участником которого становится каждый присутствующий: все поют, танцуют, и радость у всех одна – общая, хотя и со слезами на глазах. Особенно чувство общего единства ощущается, когда многоголосый стихийно образовавшийся хор из случайно оказавшихся рядом людей с особым воодушевлением исполняет «Священную войну», «Бухенвальдский набат» и «День Победы» (Фото 3а). Неоднократно горожане просят исполнить «Смуглянку». А какие чудесные голоса слышат музыканты из толпы! Впору создавать народный хор города! В перерывах, когда оркестр отдыхает, сменяя друг друга, играют баянисты. Здесь же происходит импровизированный концерт по заявкам (Фото 3б). Звучат незабываемые мелодии военных песен «Землянка», «На солнечной поляночке» и многих других. Берет в руки баян и дирижер Евгения Титова, чтобы выполнять просьбы постоянно подходящих новых слушателей и певцов, ее заваливают цветами, образующих рядом целую гору.

а б

Фото 3. «Набат» с горожанами (а) и песня вдвоем с ветераном (б) в День Победы на аллее Славы Днепропетровска (2010 г.).

Во время таких выступлений приковывает внимание внешний облик оркестрантов – пилотки, георгиевские ленты и дирижера – в военной форме девушек военного времени. Все это – замысел и реализация Евгении. Следует заметить, что она очень ответственно подошла и к выбору названия оркестра – «Набат». Согласно словарю В. Даля «набат» – это сполох, тревога; бой в барабан, в доску, звон в колокола, грохот в трещотку для сбора народа. По мнению корреспондентки газеты «Горожанин» К. Трубачевой «с помощью народных инструментов и чарующей музыки коллектив хочет привлечь внимание своих сверстников к народному искусству, раскрыть всю его силу и мощь». Обратила внимание на название оркестра и кандидат искусствоведения, доцент А.А. Щитова, которая в своей рецензии написала: «Набат» – это сигнал особого внимания, означающий тревогу. Уже непосредственно в названии оркестра звучит напоминание, предупреждение, призыв, что очень соответствует тем целям и задачам, которые ставит перед собой оркестр по возрождению духовности, распространению народных традиций и культуры, идейно-патриотическому воспитанию молодежи, что в настоящее время имеет особо важное значение».

Особенность таких концертов «живой музыки» оркестра «на траве» в их доступности для всех желающих. В наше нелегкое время это – отдушина и разрядка для людей. Бросается в глаза особое отношение к происходящему детей. Глубокие чувства сопереживания звучащей музыке, удивительное понимание и желание быть сопричастными происходящему отражается в их глазах (Фото 4а). На руках, в колясках,

некоторые в специально сшитых военных костюмчиках или пилотках они чрезвычайно внимательны и сосредоточены. А танцы! Нужно только видеть это: танцуют рядом вместе и тот, кто с соской во рту, и тот, кто с палочкой в руке (Фото 4б, в)! Где и когда еще можно увидеть такое и прочувствовать! Какой большой и неподдельной любовью ко всем окружающим светятся лица этих люди!

«Мы еле сдерживали слезы, когда люди кричали нам «браво», пели под наши мелодии», – вспоминает Евгения. «Тогда мы отыграли четыре часа, стояла невероятная жара, ребята стирали пальцы в кровь, но не могли, не имели право остановиться…».

Хотелось помечтать, как было бы прекрасно, если бы вдруг смогли оказаться в этом кругу и увидеть все происходящее те, кто не дожил до этого дня, но внес свою немалую лепту в дело спасение человечества, сделав все, для того, чтобы мы могли просто жить на родной земле. Очевидно, они, как и дедушка Евгении – Михаил Титов – участник прорыва блокады Ленинграда, прошедший всю войну в пехоте, остались бы довольны памятью, бережно хранимой в душах и сердцах «набатовцев» – этих молодых девушек и парней, осознавших, что без прошлого нет будущего! И с этой верой они выходят к днепропетровцам в Дни Победы.

По мнению горожан, оркестр вносит особый колорит в праздник, оставляя незабываемое впечатление от событий этого удивительного дня, единственного дня в году, когда все, от мала до стара, забыв про проблемы и сложности современной жизни, чувствуют себя единой, дружной и счастливой семьей.

а б в

Фото 4. Дети поют (а) и танцуют (б, в) в праздничный день (2010 г.).

На сайте космодрома Байконур наше внимание привлек отзыв и фотографии, сделанные одним прохожим, приехавшим в Днепропетровск и случайно явившимся свидетелем выступления оркестра. Вот, что он пишет: «…Просто очень приятно видеть, что есть такие ребята, …посмотрите, какие красивые девочки, … а когда они подпевали, играя «Смуглянку» – это даже сложно описать… настолько искренняя радость была у них на лицах. Единственное, о чем пожалел – что не взял с собой видеокамеру. А то б вы еще и услышали. Поверьте, это того стоило…». Жительница города – Людмила Манюк в письме на сайт консерватории написала: «Огромное спасибо дирижеру Оркестра народных инструментов "Набат" и его участникам за доставленное удовольствие от прослушивания их концерта на 9 мая 2011г. Очень рады, что у нас есть еще такие детки и руководители, которые хотят донести музыку к народу, сохранить духовность нации. Еще раз огромное СПАСИБО!». Экономист Таня выразила благодарность от днепропетровчан в интернет-письме: «Большое спасибо Вам и Вашим оркестрантам не только от меня, но и от окружающих людей за доставленные: большую радость, удовольствие и огромный Ваш труд. Благодаря Вам и Вашему оркестру День 9 Мая запомнится намного светлее и радостнее. Буду, рада ещё неоднократно слушать Вас, если выпадет такая возможность».

Знаменательным событием для коллектива стало также выступление оркестра и общение с ветеранами Днепропетровского национального университета (ДНУ), состоявшееся накануне праздника Победы во Дворце студентов (Фото 5а, б).

а

б

Фото 5. Коллектив оркестра в холле Дворца студентов (а) и с ветеранами ДНУ (б) (май 2010 г.).

Но особенно запомнилась «набатовцам» поездка в пос. Кировское, где в настоящее время действует, самый большой и активный в нашей области Совет ветеранов, возглавляемый почетным жителем Обуховки (старое название поселка), кавалером 30-ти орденов и медалей С.П. Калнышем. В годы Великой отечественной войны отсюда на фронт ушло почти 1,5 тыс. сельчан, из которых половина воинов не вернулись с полей сражений или скончались от ран в госпиталях. До сих пор в поселке живут 24 ветерана-фронтовика, которые являлись непосредственными участниками боевых действий.

Ребятам до мелочей помнят тот день. Шел дождь, и они бегом выгружались из «спринтера», бережно прикрывая собой инструменты. Баянисты расположились в вестибюле и встречали гостей. Затем «Набат» открыл торжественную часть встречи песней композитора А. Александрова на слова поэта В. Лебедева-Кумача «Священная война» (Фото 6а). Ребята внимательно наблюдали, как чествуют и награждают ветеранов. А затем, все вместе, исполнили песни военной тематики. Пели под баян, домру, гитару, сопилку и во время праздничного обеда. Ребята говорят, что особенно трогательно было наблюдать, как танцуют ветераны. Вот тяжело передвигается фронтовик, опираясь на палочку, но звучит музыка, и долой палочку, руки в стороны и – в пляс. Да, велика и, наверное, до конца не раскрыта, сила музыки! Особенно исполняемой на народных инструментах! Затем ребята возложили цветы к монументу, воздвигнутому благодарными жителями Обуховки своим героям; постояли у знаменитого колодца, у которого был сбор новобранцев и откуда шли обуховцы прямо на фронт (Фото 6в, г). Много нового и интересного поведала ребятам и известная днепропетровская поэтесса и писательница Дора Калиновая, которая от восхищения удивительно подобранным репертуаром военных песен и игрой ребят не могла отойти от оркестра и долго «бродила внутри» «Набата» и все восклицала: «До чего ж прекрасная игра! Какая хорошая у нас растет смена!»

а

б

в

г

Фото 6. «Набат» играет для ветеранов пос. Кировское (а), Е. Титова с Е. Юрченко и Д. Калиновой (б), «набатовцы» у памятной доски воинам-обуховцам, павшим в боях ВОВ (в, г), (май 2011 г.).

Поездка очень обогатила и сплотила коллектив. Несомненно, такие встречи не пройдут бесследно. Спустя годы ребята будут вспоминать, как они видели, так сказать «живых» ветеранов Великой отечественной войны, общались с ними и радовали их своей игрой. Надолго запомнятся им беседы с такой быстрой, худощавой, очень приветливой и общительной женщиной – Е.И. Юрченко, техником авиаполка, получившей на авиабазе за свой маленький рост ласковое прозвище «Котенок». По двум орденам и многочисленным медалям на груди Котенка можно только предположить, сколько неприятностей доставила она фашистам (Фото 6 б). Ребята узнали, что возле дома Екатерины Ивановны всегда растет много цветов. Оказывается, ее однополчане, когда вылетели на боевые задания и, на всякий случай, просили «Котенка», если им не удастся возвратиться и сесть на свой аэродром «посадить их цветами». Всю жизнь добросовестно выполняет «Котенок» просьбу своих боевых товарищей.

Коллективу оркестра интересно было узнать и о том, что в ближайшее время Совет ветеранов пос. Кировское готовит к изданию большую книгу о боевых путях и судьбах своих героических односельчан. Самые глубокие впечатления оставила также у ребят реакция ветеранов и всех присутствующих на их выступление. Если сказать одним словом, то это был всеобщий восторг. Все буквально единогласно заявили, что не ожидали такого сильного выступления от таких молодых девушек и парней, многие считают, что ребята очень талантливые и у «Набата» большое будущее. Ветераны говорили, что живую музыку теперь редко удается услышать, и им просто посчастливилось. А школьный повар, Виктория Ивановна, сказала, что от такой игры у нее «усе унутрі затремтіло і ноги підкосило від радості». Все в один голос благодарили дирижера и оркестр и просили приезжать почаще. Семен Панфилович – председатель Совета ветеранов пос. Кировское, как бы подытоживая впечатления и чувства ветеранов, с уверенностью и убежденностью заявил, что “Набат ждут сцены не только всей Украины, но и Европы».

А потом концерты пошли один за другим. Своими выступлениями за два сезона работы оркестр охватил все возрастные слои населения Днепропетровщины, познакомив с разнообразной программой детей, студентов, ученых, ветеранов, города и области. В этой связи Фонд ученых может с гордостью отметить, что был первым, кто пригласил ребят выступить в Дом ученых на самых первых этапах создания оркестра. Особенно памятно нам выступление «Набата» в Доме ученых в День науки в 2010г. (Фото 7 а, б).

а б

Фото 7. Выступление оркестра “Набат”(а) и слушатели (б) в День науки в Доме ученых Днепропетровска (2010 г.)

Членам фонда ученых запомнился также концерт «Набата» перед воспитанниками Днепропетровского детского дома №1 для детей сирот накануне Рождества (Фото 8а), куда мы отправились вместе с оркестром. Приехали с пакетом сладостей, иконками. Надо сказать, что все дары были куплены на деньги, пожертвованные днепропетровчанами 9 Мая на аллее Славы во время выступления оркестра. Оркестр был очень тепло встречен всем коллективом детского дома. И, как заметили воспитатели, те, из ребят, которые не очень хотели идти слушать выступление и сели поближе к выходу, так вот именно они задержались дольше других, да еще просили поддержать инструменты в руках (особенно пользовалась успехом балалайка) и хотели сфотографироваться вместе с «набатовцами» (Фото 8б). В ходе концерта дети не только слушали музыку, но и разгадывали загадки о музыкальных инструментах и даже расстроились, что, как показалось всем, концерт так быстро закончился. Ребята просили набатовцев приезжать еще и делать концерты подлиннее. Директор детского дома сказал много добрых слов в адрес оркестра и его дирижера. Но главное – музыканты увидели благодарность в глазах и услышали ее из уст ребят. Это было для коллектива то, самое дорогое, ради чего они готовы выступать день и ночь.

а б

Фото 8. Коллектив «Набата» дает концерт (а) и с воспитанниками детского дома №1 г. Днепропетровска (б) (декабрь 2010 г.).

Показательно и отношение молодежи к оркестру, которое проявилось во время участия «Набата» в концерте, проводимом в Национальной металлургической академии Украины. Оркестр открывал концерт, поэтому заранее разложили инструменты, заняв всю сцену. Увидев балалайки и баяны, как потом рассказывали студенты академии, они ожидали услышать что-то старинное или народное, подстать инструментам, но совсем не соответствующее их приподнятому настроению. Но вдруг тишину оглушили звуки знаменитой и любимой во всем мире «Кумпарситы». Зал

взорвался аплодисментами. Но это еще не все. Не успев отойти от первой неожиданности, всех ждала вторая – композиция “Smoke on the water” группы “Deep Purple”. Тут уже присутствующих охватил невообразимый восторг! Несколько раз на протяжении всего произведения срывались в такт музыке аплодисменты, подбодряемые дружными возгласами студентов. И когда потом дали слово декану, зал не мог успокоиться, продолжая аплодировать. Одним словом выступление удалось (Фото 9 а, б).

а б

Фото 9. Коллектив оркестра народных инструментов «Набат» в холле (а) и на сцене (б) НМетАУ (март 2011 г.).

Заметим, что параллельно с концертной практикой оркестр успешно осуществляет, прежде всего, учебную деятельность, демонстрируя при этом глубокое взаимопонимание дирижера с оркестром. Примером может служить случай на последнем отчетном концерте, в декабре 2011 г. Создавшаяся тогда обстановка вела, казалось, к неминуемому провалу выступления. Оркестр не был готов продемонстрировать свое мастерство перед комиссией. Но всего 15 минут понабилось дирижеру, чтобы коллектив собрался. Исполняли классические произведения, которые, что называется «по определению» не могут играть начинающие оркестранты, но исполнили в таком темпе, и с таким воодушевлением, что заразили и строгую комиссию, которая не смогло скрыть шок и недоумение, как это могло произойти?. Когда играли «Поезд» А. Петрова, то казалось, что реальный поезд мчится по залу. Вот, что значит правильно поставленная задача, психологический климат и сила коллектива (Фото 10). Кстати, на отчетном концерте прозвучало и собственное произведение Евгении Титовой «Вдохновение», написанное для оркестра народных инструментов.

Фото 10. Оркестр после отчетного концерта в стенах родной «alma mater», (декабрь 2011 г.).

Об успехах оркестра за столь короткий период работы свидетельствуют 10 грамот и благодарностей, полученных «Набатом» от общественных организаций и городского совета, публикации в газетах и их сайтах: “Наше місто”, “Вісті Придніпров’я”, “Горожанин”, “Зоря”, “Ветеран Придніпров’я”, на городском сайте (dp.ua) и портале Украины (UA-Port), а также слова признательности, высказанные и присланные по электронной почте жителями города, которые музыканты расценивают, как большой аванс и стимул к дальнейшему совершенствованию своего исполнительского мастерства.

Фонд учёных всегда рад встречам с «Набатом». Учёные города могли уже дважды слышать этот замечательный коллектив. Мы стараемся всячески поддержать оркестр. Рады, что именно Фонд ученых представлял Евгению Титову и коллектив «Набата» на 1-м городском конкурсе «Сузір’я муз Дніпропетровщини”, где они, единственные (!), принимали участие сразу в 4-х номинациях. Там, «За неустанную работу по сохранению и приумножению лучших традиций в искусстве», Е. Титова получила «Подяку» от Днепропетровского городского совета.

Отметив актуальность и своевременность появления такого коллектива для нашего города и в целом для страны, доктор философских наук, профессор Ю. А. Шабанова в своей рецензии отмечает: «Ідеологія і культура – це та основа, без наявності якої, немислимі професіоналізм і компетентність молодих учених і робітників. А незалежна Україна сьогодні потребує не лише висококваліфікованих фахівців, що володіють інноваційними технологіями, а також культурних і ідеологічно грамотних людей. ...На сьогоднішній день немає тієї міри, якою можна оцінити реальне бажання взяти участь в сприянні духовному відродженню народа, ідейно-патріотичному вихованні молодого покоління і, що особливо цінне, що така потреба виходитиме, безпосередньо, від самої молоді. Тому цей почин можна лише вітати і всіляко підтримувати».

В поддержку “инициативы молодого ученого Национальной металлургичекой академии Украины и преподавателя кафедры дирижирования Днепропетровской консерватории им. М. Глинки Титовой Е.С. по созданию единственного в городе молодежного оркестра народных инструментов” выступил и Совет молодых ученых Днепропетровской области. В рекомендации-характеристике Е.С.Титовой председатель совета доктор технических наук пофессор С.Ф. Власов отмечает, что “создание оркестра стало возможным благодаря уникальным и высоким организаторским способностям Евгении Титовой и умелому сочетанию научной работы по техническим наукам, с казалось бы, несовместимым занятием – дирижерское искусство... ”

Нам также кажется важным подчеркнуть разносторонность деятельности Евгении. Она – автор и соавтор более 30 публикации в сфере металлургии, литейного производства и нанотехнологий, автор 12 статей и докладов, преимущественно, на международных конференциях – в области музыкального искусства. Ее статьи постоянно публикуются как в ведущих металлургических изданиях, так и в сборнике «Музыковедческая мысль Днепропетровщины», а публицистические заметки – в «Музыкальном вестнике» консерватории. Она - неоднократный победитель и дипломант ряда международных конкурсов научных работ молодых ученых в сфере металлургии, постоянный участник международных конференций, конгрессов и форумов в области литейного производства и композиционных материалов. В течение 3-х лет она представляла Украину на конкурсах работ молодых учёных и международных форумах по нанотехнологиям, проходившим в России (Москва, 2008-2010 гг.), где присутствовали представители 40-50 стран мира, и откуда Евгения всегда возвращалась полная впечатлений и творческих планов (Фото 11а-ж).

«Стоит ли после знания этого удивляться, что под руководством Евгении в городе за такой короткий срок появился такой профессиональный оркестр», – говорится в публикации «И поведет мелодия дорогами войны» в газете «Наше місто».

а б в г

г д е ж

Фото 11. Е. Титова на Международных Форумах по нанотехнологиям: на выставке в “компании” вице-премьера С. Иванова и генерального директора корпорации «РОСНАНОТЕХ» А. Чубайса (а), исследование наноструктуры меди (б), у входа в павильон на Нанофорум (в), в одном из залов заседаний (г), среди дипломантов конкурса молодых ученых (д), обсуждение в кулуарах с учёными Москвы и Петербурга (е, ж), (Москва, 2008-2010 гг).

С целью получения гранта для реализации поставленных задач Евгенией в 2010г. были подготовлены 3 полноформатных проекта по осуществлению культурно-просветительской деятельности «Набата» для жителей Днепропетровщины: «Создание молодежного оркестра народных инструментов «Набат» для пропаганды истинных ценностей музыкального искусства», «Разработка и осуществление многоэтапной концертной программы цикла «Музыка возрождения» молодежным оркестром народных инструментов «Набат», «Памятные военные мелодии в исполнении молодежного оркестра народных инструментов «Набат» – наш сердечный подарок ветеранам ВОВ и городу к празднику Великой Победы». С этими проектами Евгения принимала участие в городских конкурсах «Наш дом Днепропетровск» и «Молодь Дніпропетровська – рідному місту», но безуспешно, так как в городе оказались более важные приоритеты.

В настоящее время Евгения занята аранжировками произведений для оркестра, разработкой программ и методических материалов по созданию научных основ коллективного творчества музыкантов, в которых получат теоретическое обоснование найденные ею практические разработки и тесно переплетутся психология, педагогика и исполнительское мастерство. Евгения считает, что это поможет её ученикам – будущим дирижерам по ее примеру создавать коллективы профессиональных и самодеятельных оркестров народных инструментов, так остро необходимых Украине.

В многочисленных творческих планах Евгении есть две важные задачи: создать оркестр музыкального училища (тогда на смену команде-однодневке придет более стабильный и профессиональный коллектив, с которым можно будет достичь еще более высоких результатов) и найти для коллектива постоянного спонсора. А Фонд ученых убежден, что такой талантливый организатор и дирижер заслуживает создания собственного оркестра народных инструментов, и неплохо было бы, чтобы такой оркестр выступал под патронажем городских или областных властей.

Хотим от имени Фонда ученых пожелать Евгении Сергеевне Титовой и коллективу молодежного оркестра народных инструментов «Набат» успеха в осуществлении всех их творческих замыслов.

Днепропетровский областной Центр Гуманной Педагогики имени Ш.А. Амонашвили Всеукраинской культурно-образовательной ассоциации Гуманной Педагогики

Днепропетровский областной Центр гуманной педагогики им. Ш.А. Амонашвили зарегистрирован 10.06.2009 г. (свидетельство о госрегистрации: серия А01 № 054215) и легализован как отделение Всеукраинской культурно-образовательной ассоциации Гуманной Педагогики. Работает в тесном содружестве с Днепропетровским областным институтом последипломного педагогического образования, городским методическим центром, Педагогическим колледжем Днепропетровского национального университета имени О.Гончара, сотрудничает с общественными организациями в области педагогики, нравственного воспитания и культуры.

За эти годы созданы и творчески работают Лаборатории гуманной педагогики в Днепропетровске: в школах № 91 (директор Жаворонок М.М.), №78 (директор Малюченко Е.А.), №58 (директор Фирсов В.С.), № 94 (директор Кирпань Ю.Н.), №65 (директор Немцова Т.А.), №63 (директор Шевченко О.Н.), Днепропетровский городской центр здоровья.

Сегодня очень важно научить детей задумываться над тем, кто мы, для чего пришли на Землю, перед кем должны отвечать за всё, что происходит на планете. Важно не опоздать, пока семена нравственности и духовности ещё могут произрастать, чтобы потом давать плоды. Поэтому мы, учителя, должны быть рядом и вести, но не толкать, подгоняя криком, а мудро, терпеливо вести детей в «сказочный дворец, имя которому Детство», ибо «подлинная школа – это многогранная духовная жизнь детского коллектива, в котором воспитатель и воспитанник объединены множеством интересов и увлечений». Это слова нашего земляка великого педагога, В.А.Сухомлинского, которые вдохновляют и направляют творческую работу сотрудников Центра. А потому одним из важнейших видов деятельности Центра, является стремление донести до широких масс учителей, воспитателей и родителей наследие классиков гуманной педагогики.

«В воспитании нет разрозненных вещей, действующих на человека изолированно. Урок – важнейшая организационная форма процесса познания мира учащимися. От того, как дети познают мир, какие убеждения формируются у них, зависит весь строй их духовной жизни. Но познание мира не сводится только к усвоению знаний» (В.А.Сухомлинский). Ещё одно направление, в котором работают учителя Центра - создание программ, и внедрение уже разработанных, которые смогли бы гармонично развивать ребёнка, создавая атмосферу восторга, стремления к новым знаниям.

Сотрудники Лаборатории разработали авторские программы по нравственному воспитанию.

Учитель начальных классов СШ №78, учитель Высшей категории, учитель – методист, «Отличник образования Украины» Хомич С. А. ведёт авторский факультативный курс для 1-4 классов по программе « Азбука мудрости».

Программа имеет гуманистическую направленность и должна решать следующие задачи:

• Развивать творческий потенциал учащихся, способность ценить и воспринимать Красоту во всех ее проявлениях.

• Способствовать осознанию учащимся своего единства с родом, нацией, страной, осознанию своего предназначения.

• Воспитывать представления о духовных ценностях, способность чётко распознавать добро и зло.

Кроме того, проблемы нравственности рассматриваются на уроках математики, украинском языке, русском языке и т.д. не отходя от основного программного материала, путём расширения сознания детей.

Уже с первого класса дети знакомятся с выдающимися мыслителями мира, учатся понимать их философию гармонии и красоты, формируют своё видение мира с возвышенной стороны Света. И при этом идёт напряжённая умственная работа, в которой дети растут, созревают для принятия нового уровня знаний.

Стремление к красоте, воспитание внутренней культуры, облагораживание души – тема философских бесед, которые регулярно проводит со своими детьми учитель высшей категории, старший учитель СШ №91 Брусенцева Е. М. «Взрослыми нередко забывается, что только качественная передача взаимосвязанных, обстоятельных и обоснованных духовно-нравственных знаний даёт им впоследствии моральное право требовать и ожидать от ребёнка обдуманного поведения, а также красоты и разумности в мыслях и чувствах» (Андрианов М.А.). С самого раннего детства дети удивительно тонко чувствуют добро и зло, они прекрасно умеют видеть красивое и безобразное. Они умеют признавать свои ошибки, прощать, сочувствовать, сопереживать. И ни в коем случае нельзя оставить эти врождённые чувства без внимания, а продолжать взращивать их, укреплять, развивать, устремляя ребёнка к проявлениям человечности и культуре чувств.

Как вдохновить ребёнка на труднейшую работу по самосовершенствованию? Как увлечь его достичь высоты красоты? Как не потерять за рутиной учебных дней, под давлением обывательского понятии земного счастья веру в самое невероятное, в удивительную мечту? Губанова Л.А., учитель 1 категории СШ № 58 ищет ответы на эти вопросы в своей работе, через творчество детей «индиго», вдохновляет на творчество ребят, которые учатся в обычной школе в наше обычное время, но уже новых детей нового сознания.

17 июня 2011 года был принят «Манифест гуманной педагогики», душой и сердцем которого стал Ш. А. Амонашвили и В. Г. Ниорадзе в сотрудничестве с педагогами-новаторами. Этот документ направлен «к мировому сообществу людей, озабоченных современным состоянием воспитания и образования подрастающего поколения, к каждому учителю и воспитателю, педагогу, руководителю, работнику образования, к каждому родителю, к каждому студенту педагогических и непедагогических вузов и колледжей, к каждому школьнику, ко всем людям, кому не безразлично будущее нашей планеты». «Манифест» призывает к единению, сотрудничеству в целях оздоровления и обновления образовательного мира. Но чтобы действенным стало такое объединение, чтобы служение принесло плоды, чтобы мы смогли спасти души подрастающих людей, мы, педагоги, должны отказаться от авторитарной педагогики, победить себя, и сотворить гуманный образовательный мир внутри нас самих, поверить в безграничность каждого ребёнка, в свою Искру Божию, и в преобразующую силу гуманной педагогики.

Перспективными задачами работы областного Центра является широкое ознакомление педагогической общественности с бессмертным наследием классиков и распространение передового педагогического опыта, всесторонним

осмыслением открытий в области науки и техники, содействие в реализации созидательных замыслов воспитателей, учителей, родителей, которым небезразлично будущее нашей планеты, уже живущее в наших детях.

За время своего существования Днепропетровский областной Центр гуманной педагогики имени Ш. А. Амонашвили в тесном взаимодействии с городским методическим центром, Днепропетровским областным институтом последипломного педагогического образования, с Фондом социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, Днепропетровским городским Центром здоровья, общественными организациями «За будущее ребёнка» и «Педагогика и культура» организовал проведение двух пятидневных авторских семинаров Ш.А. Амонашвили в Днепропетровске.

Сотрудники Областного центра Гуманной Педагогики с руководителем Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей Чередниченко Л.Л. и учителем-методистом из г. Киева Огийчук А.А.(1 фото), Рабочее заседание лаборатории Гуманной Педагогики (фото 2).

На базе Днепропетровского областного института последипломного педагогического образования учителей и Педагогического колледжа Днепропетровского национального университета им. О.Гончара проходят ежегодные областные Чтения по гуманной педагогике, научно-практические конференции по теме **«Дети Нового сознания и педагогика XXI века»,** научно-педагогические семинары: **«Развитие целостного мышления школьников в свете современной научной парадигмы».**

На Чтениях и конференциях обсуждаются актуальные вопросы школьного образования, проблемы объединения усилий учителей и родителей для духовно-нравственного воспитания детей в школе.

С учителями города и области, студентами Днепропетровского гуманитарного университета, Днепропетровского национального университета им. О.Гончара и Педагогического колледжа Центр проводит плановые рабочие встречи по изучению классического педагогического наследия и обмену опытом в развитии и утверждении идей гуманной педагогики.

Активисты Центра проводят лекции и выездные семинары по направлениям: **«Идеи гуманной педагогики в практике школьного образования», «Как любить детей», «Нравственность и здоровье», "Творчество детей Нового сознания"**, **«Мир Красоты».** Такие выездные семинары были проведены в Павлышской средней школе имени В.А. Сухомлинского (Кировоградская обл.), в г. Одессе, в г. Киеве, в г. Черновцы, в Днепропетровске для воспитателей детских учреждений и учителей начальных классов.

Мастер – класс «**Доброта – искорка Света»**
Учитель: Хомич С. А.

Мастер-класс **«Волшебная сила слова»**
Учитель: Брусенцева Е. М.

Мастер – класс **«Здоровье и нравственность»,**
врача Салиенко Н. А.

Мастер-клас «Город света»
Учитель: Губанова Л.А.

На уроке учителя Шалвы
г. Днепропетровск

На уроке Губановой Л.А.
в Павлыше

Руководитель Областного центра Гуманной Педагогики «Рыцарь Гуманной Педагогики» Салиенко Н. А. и академик РАО, доктор психологии, почетный профессор ряда университетов Украины, России, стран Балтии, Болгарии, иностранным членом Академии педагогических наук Украины, руководитель Международного Центра Гуманной Педагогики Ш. А. Амонашвили

Центр активно сотрудничает с Лабораториями гуманной педагогики ряда городов Украины, обмениваясь достижениями в развитии идей гуманной педагогики, организует участие учителей в работе ежегодных Всеукраинских (в Киеве) и Международных Чтениях по гуманной педагогике (в Москве), активно участвует в работе круглых столов районных и школьных методических объединений, проводит показательные мастер-классы.

В Днепропетровском Центре работает видеоцентр «Альтаир», который уже осуществил видеозаписи авторских семинаров Ш.А. Амонашвили в Днепропетровске, мастер-классов ведущих учителей-практиков гуманной педагогики, видеолекции по острым социально-нравственным темам. Созданы фильмы о В.А.Сухомлинском и Януше Корчаке, фильмы-презентации творчества детей нового сознания.

Центр открыт для сотрудничества со всеми, кто ищет возможности улучшения работы и образования для нравственного воспитания детей.

Постоянно действующая программа «День Культуры Мира»

Программа «День Культуры Мира» (далее ДКМ) была создана в 2000 году. Генеральная Ассамблея ООН провозгласила этот год Международным годом культуры мира в ознаменование **65-летия** первого на Земле Международного договора о защите ценностей культуры – ***«Договор об охране художественных и научных учреждений, исторических памятников» (Пакт Рериха).*** Он был подписан 15 апреля 1935 г. в Вашингтоне Президентом США Франклином Рузвельтом и представителями 21 страны американского континента. 14 мая 1954 г. была принята Гаагская Конвенция о защите культурных ценностей в случае вооруженного конфликта. В её основу был положен Пакт Рериха. Конвенцию подписали многие страны мира. Как охранный символ Пакта Николай Константинович Рерих предложил **Знамя Мира** с древнейшим знаком триединства – три малых алых круга в большом, знаменующие прошлое, настоящее и будущее в круге Вечности. В настоящее время Знамя Мира поднято в ООН, во многих музеях и культурных центрах мира, на Эвересте, в Украине на горе Говерла, на Северном и Южном полюсах планеты, на космических кораблях и станциях.

При создании общественной организации было принято решение способствовать развитию пространства истинной Культуры путём проведения выставок профессиональных мастеров живописи и скульптуры, концертов, лекций-концертов, с участием профессиональных артистов Днепропетровских театров, работников музеев и творческих союзов города, преподавателей Днепропетровской консерватории им. М. И. Глинки.

С 2000 года ежегодно в Днепропетровском академическом театре оперы и балета и на других площадках города проводятся праздничные мероприятия, посвященные Международному Дню Культуры и Пакту Рериха. Издаются полноцветные буклеты, рассказывающие о творчестве художников, поэтов, композиторов и философов Серебряного века, а также художников и музыкантов Днепропетровщины.

Выездные концерты проводились во многих культурных, учебных и научных учреждениях города, приводим некоторые из них: в Днепропетровской областной универсальной научной библиотеке, Национальном горном университете, Железнодорожном техникуме, Дворце студентов, Днепропетровском литовском обществе «Дзинтарас».

В Центральной городской библиотеке на протяжении нескольких лет, практически ежемесячно, проводятся:

- Литературно-музыкальные гостиные ***«Встреча с музыкальной классикой»;***
- Художественно-музыкальные гостиные **«*Шедевры мирового искусства*»;**
- Музыкально-поэтические гостиные **«*Серебряный век и его предтечи*».**

Нашей программой изданы книги: «Серебряный век»; Т.Г. Шевченко «А слава – заповідь моя»; «М.К. Чюрлёнис»; Е.И. Рерих «Преподобный Сергий Радонежский» (к 690-летию со дня его рождения); «Глазами сердца» (к 90-летию В.А. Сухомлинского); «Смотреть на всё глазами ребёнка» (творчество художественной школы № 1); «Сказал один мальчишка мне» (к юбилею А. Дольского).

Учредителями общественной организации «День Культуры Мира» являются:

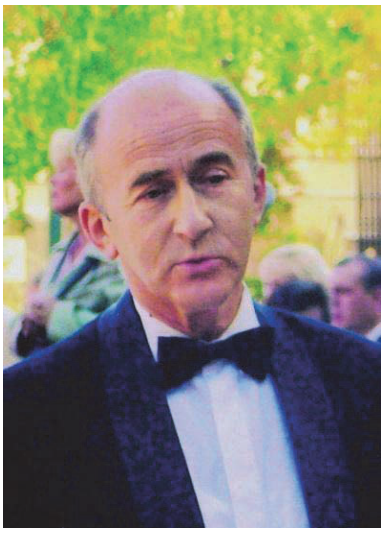

Гаркуша Владимир Григорьевич – художественный руководитель и вдохновитель нашей программы, главный дирижер Днепропетровского академического театра оперы и балета. Родился в 1952 г. в г. Чернигове. Рано начал учиться музыке в ЦМШ при Черниговском музыкальном училище им. Л. Н. Ревуцкого. В 1971 г., после окончания училища, уехал учиться в г. Свердловск (ныне г. Екатеринбург) в Уральскую консерваторию им. М. П. Мусоргского. Закончил два факультета: сначала народных инструментов, затем оперно-симфонического дирижирования у знаменитого дирижёра и педагога М. И. Павермана. С 1982 по 1990 год работал дирижёром в Свердловском оперном театре им. А. В. Луначарского. В 1990 году приглашён на работу в Днепропетровский академический театр оперы и балета и с 1992 года является его главным дирижёром. В 1999 году Владимиру Григорьевичу присвоено звание Заслуженного деятеля искусств Украины, в 2009 году – звание Народного артиста Украины. Помимо гастрольной деятельности за рубежом и в других оперных театрах Украины он преподаёт в Днепропетровской консерватории им. М. И. Глинки (доцент) на вокальной кафедре в оперной студии.

Гурарий Лия Александровна, инженер-строитель, пенсионер, исполнительный директор программы. В содружестве с Григорием Александровичем Чернетой – заслуженным художником Украины, членом НСХУ, заведующим художественным отделением Днепропетровского театрально-художественного колледжа (ДТХК), Лия Александровна создала более 10-ти художественных буклетов, тематических, посвящённых торжественным датам и отдельным художникам; по её сценариям проводятся многие литературно-музыкальные программы.

Козлова Майя Михайловна, инженер-строитель, пенсионер, секретарь программы, принимает активное участие во всех мероприятиях.

В проведении концертов, выставок нам помогают бескорыстные, искренние друзья.

За прошедшие годы были изданы буклеты:

- «*На трьох китах стоїть Земля*» (до 45-річчя Дніпропетровської організації Національної Спілки Художників України та 25-річчя Дніпропетровської організації Національної Спілки Композиторів України). Авторський фестиваль-2002.
- «*Серебряный век*» М.К. Чюрльоніс та О. Скрябин, «Коли серце як сонце» 2003 р.
- «*Шлях через Скіфію до Славії*» (Молодіжний фестиваль-2004). До 70-річчя Пакта Реріха.
- «*Дозволь служить тобі Мистецтво*» (Фестиваль-2005). До 80-річчя художнього училища ім. Є. В. Вучетича.
- «*Мовою Мистецтва*» 2006 р.
- «*Летіти думкою до Світла*» 2007 р.
- «*До джерел космічного мислення*» Придніпров'я в загально–світовій скарбниці культурно – історичної спадщини планети. 2008 р.

- «*Т.Г. Шевченко і Культура*» 2008 р. (До 165-річчя подорожі Т. Г. Шевченка в Україну та 195-річчя з дня його народження).
- *50 років Дитячій Художній школі ім. Т.Я. Пати*, Петриківка, (присвячується творчим роботам учнів цієї унікальної школи), 2008 р.
- «*Твої митці, Дніпропетровськ, - твоє багатство*». Сторінки творчості члена Національної Спілки Художників України Логвиненка Євгена Спиридоновича. 2010 р.
- «*Там, де Небо над нами і в нас, - там Минулого Світло будує Майбутнє*» (До 85-річчя Дніпропетровського художнього училища ім. Є.В. Вучетича) 2010-2011 рр.

Помощниками и спонсорами программы в разные годы являлись: начальник Управления культуры областной госадминистрации В. В. Тальян, крупнейшие предприятия города, такие как: ГП ПО ЮМЗ им. А.М. Макарова, Приднепровская железная дорога, ГП «Днепростандартметрология», КП ДМБТИ, ОАО «Дніпроавіа»; предприятия: «ДЭВЗ», «Облэнерго», фирма «Контур-Л», обком работников пищевой промышленности, общественная организация «Сучасність і жінка» и другие. В Литве были приобретены репродукции картин М.К. Чюрлёниса и оформлена передвижная выставка в количестве 35 картин. Выставка из 20 репродукций картин народной художницы Екатерины Белокур находится в отделе искусств областной библиотеки. При содействии председателя Днепропетровского благотворительного фонда поддержки незащищённых детей В. В. Тальян и непосредственном участии ДКМ юные талантливые музыканты и художники смогли принять участие в 2007 г. в ежегодном педагогическом фестивале искусств «Орфей» в г. Белгород-Днестровский. В 2008 г. музыкальный проект «Юная опера» (авторы проекта: педагог консерватории В.И. Скуратовский и педагог детской музыкальной школы № 6 О. В. Скуратовская) представил спектакль «Снегурочка» по опере Н.А. Римского-Корсакова в Музее им. Н.К. Рериха (г. Москва) силами детской музыкальной школы № 6 при поддержке руководителя благотворительного фонда «Берегиня Дніпропетровщини» И.И. Шайхутдиновой. В 2011 г. коллектив «Юная опера» представил спектакли «Князь Игорь» по опере А. П. Бородина, «Снегурочка» и «Царь Салтан» (2012 г.) по операм Н.А. Римского–Корсакова в Центральной городской библиотеке.

Ежегодно к Международному Дню Культуры и другим знаменательным датам проводятся концерты, издаются буклеты. В издании печатной продукции нам и сегодня помогают Национальный Центр аэрокосмического образования молодёжи им. А.М. Макарова, ГП «Днепростандартметрология», фирма «Контур-Л» и ПриватБанк. Программа ДКМ активно сотрудничает с объединением «Петриківські промисли» (пгт. Петриковка, Днепропетровской области). Часто концерты нашей программы сопровождаются выставками работ мастеров этого объединения. Участниками мероприятий чаще всего являются Андрей Андреевич Пикуш, директор объединения, Мария Ивановна Пикуш, директор детской художественной школы, Наталья Рыбак – заслуженные мастера народного творчества. В некоторых буклетах нашей программы представлены работы мастеров петриковской росписи.

Во многих буклетах художники, педагоги и студенты изображают триединство в разнообразных художественных образах.

Феномен петриковских росписей - в характере украинцев. Это проявляется в тех случаях, когда человек сердцем воспринимает опоэтизированное благоговение перед принятием божественной любви: тут и орнамент, и цветы, и птицы, и главные события человеческой жизни.

Тетяна Пата. Килимок. 1926. Буклет «До джерел космічного мислення», 2008р.

Петриківський розпис. Гарькава Т. А. Буклет «Мовою Мистецтва», 2006 р.

Володимир Падун. Космічний килим. 1980 р. Буклет «До джерел космічного мислення» 2008 р.

Олена Середа, керівник Володимир Падун. «Дерево життя». Буклет «Летіти думкою до світла» 2007 р.

К 180-летию со дня рождения *Елены Петровны Блаватской* был выпущен художественно–публицистический буклет, посвященный творчеству нашей великой соотечественницы, путешественницы, писательницы. Она явилась Вестником эпохи нового космического сознания, эпохи синтеза знаний всех предыдущих видов мышления (мифологического, религиозного, научного). Дом, где 12 августа 1831 г. родилась Е.П. Блаватская, сохранился (ул. Ленинградская, 11), несмотря на годы, революции, войны. Сегодня он является частью Днепропетровского национального исторического музея им. Д.И. Яворницкого и в нём создаётся Музейный центр Е. П. Блаватской и её семьи. Семья Рерихов высоко чтила Елену Петровну. Николай Константинович посвятил ей картину «Вестник» и в январе 1925 г. подарил её в г. Адьяр (Индия), в штаб-квартиру всемирного теософского общества, созданного в 1875 году Е. П. Блаватской. Этой картиной было положено начало создания музея её имени.

Н.К. Рерих. Вестник, 1924

Музейний центр Е.П. Блаватской и её семьи,
ул. Ленинградская, 11, г. Днепропетровск

В своём главном труде «Тайная Доктрина. Синтез науки, религии и философии», изданном в 1888 г., Елена Петровна, опровергая мнение некоторых учёных, которые утверждали, что в науке уже всё открыто, писала: «…между 1888 и 1897 годом Покров Природы будет прорван и материалистическая наука получит смертельный удар…» (ТД, т.1) В 1895 г. В. К. Рёнтген сделал сообщение об открытии Х-лучей, затем последовало открытие явления радиоактивности А. Беккерелем в 1896 г. Елена Петровна в «Тайной Доктрине» утверждала: «…Атом именно делим и должен состоять из частиц или субатомов»; «…его частицы непрестанно и вечно вибрируют» (ТД, т.1). В 1897 г. Дж. Дж. Томсон заявил об открытии электрона. Список предвидений Е. П. Блаватской, ушедшей из жизни в 1891 году, и их научных подтверждений, можно продолжать долго. Во введении к «Тайной Доктрине» записано: ***«Знание превыше всего. Каждый, кто принёс частицу Знания, уже есть благодетель человечества. Каждый, собравший искры знания, будет подателем Света. Научимся оберегать каждый шаг научного познания. Пренебрежение к науке есть погружение во тьму…»***

Н.С. Мазин и Г. Самара

Артисты Днепропетровских театров, филармонии и студентов театрального отделения ДТХК в рамках программы выступали перед работниками и ветеранами днепропетровского аэропорта с концертами, посвящёнными Дню Победы, празднику 8-го марта, Дню авиации, Международному Дню Культуры и другим знаменательным датам. Н. С. Мазин, начальник службы перевозок Аэропорта, председатель профкома, принимал участие в наших мероприятиях в Центральной городской библиотеке. О сотрудничестве с нашей программой Николай Семёнович писал: ***«Сегодня культурный центр аэропорта стал филиалом многожанровой программы «День Культуры Мира». Через «воздушные ворота» гости не только входят в наш замечательный город, но и попадают в неповторимый мир культуры и искусства, в мир прекрасного».*** При активной помощи, *светлой памяти,* ***Николая Семёновича Мазина***, общественной организацией ДКМ и художественным отделением ДТХК в аэропорту была размещена периодически сменяемая экспозиция художественных полотен преподавателей и студентов Театрально-художественного колледжа, которая просуществовала до осени 2012 г. С 19 октября 2012 г. небольшая выставка размешена в отделе искусств ЦГБ на ул. Ленина, 23.

В сотрудничестве с Днепропетровским областным институтом последипломного педагогического образования, Национальным Центром аэрокосмического образования молодёжи им. А. Н. Макарова (НЦАОМ), областным Центром Гуманной Педагогики, программа принимала участие в проведении в нашем городе в 2008 г. и 2010 г. авторских семинаров педагога-новатора, академика РАО Шалвы Александровича Амонашвили, руководителя международного движения гуманно-личностного подхода к детям в образовании (система «Школа Жизни»).

Совместно с Объединённым Научным Центром проблем Космического Мышления Международного Центра Рерихов (г. Москва); Национальным Центром аэрокосмического образования молодёжи им. А.М. Макарова (г. Днепропетровск); кафедрой философии Национального горного университета (г. Днепропетровск), общественная организация «День Культуры Мира» провела четыре международные конференции. По трём из них были изданы сборники докладов.

Первая конференция – «***У истоков космического мышления»*** 24 октября 2007 г., НЦАОМ им. А.Н. Макарова.

Посвящена философии Космической Реальности в творчестве выдающихся представителей науки Серебряного века: *Елена Ивановна Рерих* – передала в Россию на русском языке тексты Живой Этики – философии Космической Реальности; *Николай Константинович Рерих* – воплотил эволюционно-космические идеи Живой Этики в прекрасные художественные полотна и научно-литературные очерки; *Константин Эдуардович Циолковский, Владимир Иванович Вернадский, Павел Александрович Флоренский, Александр Леонидович Чижевский* были не только выдающимися учёными, но и философами, обладавшими «вненаучным» интуитивным способом познания.

К.Э. Циолковский писал: ***«Кроме миров, подобных человеческим, возможны миры из веществ иных плотностей и иных размеров»***.

Об этом же писал и *В. И. Вернадский*: ***«…Жизнь есть не мелкое земное, но есть космическое проявление…», «…Есть один факт развития Земли – это усиление сознания».***

«Да, если говорить о первичной интуиции,– вспоминал *П.А. Флоренский*, обращаясь к своим детям, ***– то моею было и есть то таинственное высвечивание действительности иными мирами, просвечивание сквозь действительность иных миров…»***

О единстве с космосом писал учёный, поэт, художник *А.Л. Чижевский*:

Мы – дети космоса. И наш родимый дом
Так спаян общностью и неразрывно прочен,
Что чувствуем себя мы слитыми в одном,
Что в каждой точке мир – весь мир сосредоточен…

Наследие этих великих учёных-космистов, философов, общественных деятелей огромно, настоящее постижение их творчества впереди.

Вторая конференция – «***К истокам космического мышления. Приднепровье в общемировой сокровищнице культурно-исторического наследия планеты»***. 6 февраля 2009 г., Дом Союзов.

В программе конференции прозвучали доклады:

Раздел I. 80 *лет Центрально-Азиатской экспедиции Н.К. Рериха*.

- Об особенностях научных исследований Н.К. Рериха в Центрально-Азиатской экспедиции 1923-1928 гг. – *И.Ю. Дьяченко,* научный сотрудник Международного Центра-музея им. Н. К. Рериха (г. Москва).

Раздел II. *Осмысление творчества Е.П. Блаватской.*

- Творчество Е.П. Блаватской: основания синтеза науки, религии, философии. – *Ю.А. Шабанова,* д.ф.н., профессор НГУ (г. Днепропетровск).
- «Тайная Доктрина» – скрытый образ Божественного плана – *Т. В. Головченко,* Днепропетровское объединение теософов «София».

Раздел III. *Приднепровье.*

- Курганные культовые комплексы в свете космогонического мировоззрения. – *Л.Н. Чурилова,* Днепропетровский национальный исторический музей имени Д.И. Яворницкого (ДНИМ).

- Символіка та особливості образотворчого народного мислення у Петриківському декоративному малярстві. – *А.А. Пікуш,* засл. майстер народної творчості, член Національного Союзу Художників України, художній керівник об'єднання «Петриківські промисли» (смт. Петриківка, Дніпропетровська обл.).

Раздел IV. *Путь к космическому сознанию.*

- Космическое мышление и современная научная картина мира. – *Л.М. Гиндилис*, академик РАК им. Э.К. Циолковского, руководитель Объединённого Научного Центра проблем Космического Мышления МЦР; *Е.В. Школяр*, сотрудник ОНЦ КМ МЦР (г. Москва).
- Квантовая концепция передачи знаний от Космического Разума Человечеству. – *А.С. Пригунов,* д.т.н., профессор НГУ (г. Днепропетровск).

Раздел V. «*Осознание Красоты спасёт мир*».

- Красота есть стремление к созвучию и сотворчеству с Высшим – *В. Г. Гаркуша,* заслуженный деятель искусств Украины, главный дирижер Днепропетровского академического театра оперы и балета.
- Незриме в творчості видимого [з авторського проекту «12 граней»] - *Г.А. Чернета,* член Национального Союза Художников Украины (ДТХК г. Днепропетровск).

Третья Международная конференция – ***«На пути к Космическому сознанию»*** 5 – 6 февраля 2010г., Дом Союзов.

В программе:

Раздел I «*Философия Единой Космической Реальности».*

- Творец космической эволюции – *Л.В. Шапошникова,* Генеральный директор Центра-музея им. Н.К. Рериха, академик РАЕН, РАКЦ (г. Москва). (Видеодоклад).
- Теогенезис космического сознания. – *Ю.А. Шабанова*, д.ф.н., профессор НГУ (г. Днепропетровск).
- На пути к космическому сознанию по трудам Е.П. Блаватской и теософской традиции – *Т. В. Головченко*, руководитель Днепропетровского объединения теософов «София».
- Признание Творца учёными. – *А.С. Пригунов*, д.т.н., профессор НГУ, (г. Днепропетровск).

Раздел II *Приднепровье в общемировой сокровищнице культурно-исторического наследия.*

- Мифоритуалы и божества археологических культур Украины XIX – I тысячелетий до новой эры. – *Ю.А. Шилов*, проф., зав. каф. украиноведения МАУП (г. Киев).
- Світоглядні основи Петриківського розпису – *А.А. Пікуш*, член НСХУ, засл. майстер народної творчості (смт. Петриківка Дніпропетровської обл.).

- Усадьба Фадеевых в Екатеринославе в историческом и музеелогическом осмыслении. – *Е.В. Аливанцева*, зав. отд. «Музейный центр Е.П. Блаватской и её семьи» Днепропетровского национального исторического музея им. Д.И. Яворницкого.

Раздел III. *Проблемы экологии Пространства в свете философии Единой Космической Реальности.*

- Лучшее знание – сердце: педагогический очерк Е.И.Рерих «Три ключа». – *А.А. Лебеденко*, к.п.н., зам. руководителя ОНЦ КМ МЦР (г. Москва).
- Экологическое значение музыки с позиций современной науки и Живой Этики – *Э.А. Томша*, председатель Санкт-Петербургского отделения МЦР.
- Экологическая роль культурно-психологического пространства художественного музея в современном мире. – *Е.Ю. Томша*, психолог, арт. терапевт (г. Санкт-Петербург).
- Метафизическое пространство музыки – *Ю.А. Шабанова*, д.ф.н., профессор НГУ (г. Днепропетровск).

Четвёртая Международная научно-общественная конференция – «***История человечества и её метаисторические корни***». 14–16 апреля 2011 г. Дом Союзов.

Посвящается Пакту Рериха и 180-летию со дня рождения Е. П. Блаватской.

Раздел I. *Исторический процесс с позиции космического мышления. Культура – основополагающий фактор в осмыслении исторического процесса и становлении космического сознания.*

- Метаисторический смысл Пакта Рериха – *Л.В. Шапошникова*, Генеральный директор Центра-музея им. Н. К. Рериха, академик РАЕН и РАКЦ (г. Москва). (Доклад озвучен).
- Дети нового сознания и их роль в формировании космического мышления. – *А.С. Разводовская*, научный сотрудник ОНЦ КМ МЦР (г. Москва).
- Виды мышления в зеркале картины мира – *Е.Ю. Томша*, психолог, рук. научного отдела Санкт-Петербургского отделения МЦР.
- Идеи космизма в философии, науке и искусстве – *Э.А. Томша*, председатель Санкт-Петербургского отделения МЦР.
- Феномен героизма с позиции философии Живой Этики – *Б.Ю. Соколова*, культуролог, аспирант ХГАК (г. Харьков).
- Пакт Рериха. История и современность – *Э.А. Томша*, (г. Санкт-Петербург).
- Мастер-Институт Объединенных Искусств Н. К. Рериха как прообраз культурных учреждений будущего – *В.Г. Соколов*, к.ф.н., культуролог, член Ученого совета МЦР (г. Харьков).
- История человечества и её метаисторические корни – *Л.А. Гурарий,* общественная организация «День Культуры Мира» (г. Днепропетровск).
- Исторический процесс в синтезе мифологии, религии, науки, поэзии Серебряного века, творчества Е.П. Блаватской и семьи Рерихов – *Л.А. Гурарий,* общественная организация «День Культуры Мира» (г. Днепропетровск).

Раздел II. *Современная научная мысль в свете трудов и творчества Е.П. Блаватской, семьи Рерихов, творцов и учёных Серебряного Века.*

- Теософия: генезис и актуализация учения – *Ю.А. Шабанова*, д.ф.н., проф. НГУ (г. Днепропетровск).
- Величайшая тайна курганов – *Ю.А. Шилов*, академик, проф. ПРА, МАУП (г. Киев).
- Эволюция научных знаний и влияние теософских идей. – *С.И. Гавриленко*, к.ф/м.н., директор Культурного фонда «Анк» (г. Киев).
- Целостная методология познания «Тайной Доктрины» и её применение в современной науке – *В.Ф. Бак*, учитель биологии высшей категории, «Рыцарь Гуманной Педагогики», руководитель Лаборатории Гуманной педагогики (г. Артемовск Донецкой обл.).
- «Тайная Доктрина» Е. П. Блаватской и современная картина мира. – *Н.М. Калинина*, д.т.н, Кыргызско-Российский Славянский университет (г. Бишкек).
- О Всеначальной энергии как Божественной прародительнице жизни на основе теософии, Живой Этики, современной науки – *Л.А. Песоцкая*, д.м.н., доцент Днепропетровской медицинской академии.
- Опыт осмысления публицистической и общественной работы Е. П. Блаватской в 1883 году и его использование в проекте Музейного центра Е.П. Блаватскойи её семьи – *В.А. Кирюхина*, научный сотрудник ДНИМ им. Д.И. Яворницкого (г. Днепропетровск).

29 марта 2011 г. в Днепропетровском академическом театре оперы и балета состоялась презентация нового проекта **«Юность и Наследие».**

Проект предполагает преемственность в сохранении, распространении и умножении Великого Наследия искусства для передачи будущим поколениям. Этот год – год 100-летия авторских концертов композиторов А. Н. Скрябина и С.В. Рахманинова в нашем городе. В программе концерта прозвучали фортепианные произведения А.Н. Скрябина, С.В. Рахманинова и М.П. Мусоргского.

Автор проекта и ведущий концерта – ***Народный артист Украины В. Г. Гаркуша***. За 2011 год в рамках этого проекта были проведены семь концертов: в Днепропетровском академическом театре оперы и балета - три из них; в областной библиотеке – один; три концерта были проведены в Музейном центре Е.П. Блаватской и её семьи и посвящались 180-летию со дня рождения Елены Петровны.

В настоящее время всё чаще стали исполняться произведения А.Н. Скрябина. 7 января 2012 года исполнилось 140 лет со дня рождения Александра Николаевича. Этому событию был посвящён концерт 3 марта в Днепропетровском академическом театре оперы и балета, который сопровождался выставкой литературы и планшетов о жизни и творчестве Скрябина. Немногие знают, что ко многим своим музыкальным произведениям он писал программные поэтические тексты. Приводим текст финальной части его симфонии № 1.

О дивный образ Божества,
Гармоний чистое искусство!
Тебе приносим дружно мы
Хвалу восторженного чувства.
Ты жизни светлая мечта,
Ты праздник, ты отдохновенье.
Как дар, приносишь людям ты
Свои волшебные виденья.
В тот мрачный и холодный час,
Когда душа полна смятенья,
В тебе находит человек
Живую радость утешенья.
Ты силы, павшие в борьбе,
Чудесно к жизни призываешь,
В уме усталом и больном
Ты мыслей новых строй рождаешь.
Ты чувств безбрежный океан
Рождаешь в сердце восхищенном,
И лучших песен песнь поет
Твой жрец, тобою вдохновленный,
Царит всевластно на земле
Твой дух свободный и могучий,
Тобой поднятый человек
Свершает славно подвиг лучший.
Придите все народы мира –
Искусству славу воспоем!
Слава искусству,
Во веки слава!

21 марта 2012 в рамках проекта «Юность и наследие» состоялся концерт ***«Музыка земли славянской»***. В концерте приняли участие преподаватели и студенты Днепропетровской консерватории им. М.И. Глинки. Звучала инструментальная и вокальная музыка славянских народов. На концерте были выставлены книги из фонда Центральной городской библиотеки, а также работы Петриковской детской художественной школы и изделия «Петриковских промыслов», которые вызвали живой интерес зрителей. В концерте прозвучали украинские и русские песни, рассказывавшие о братстве и единении наших народов.

Об этом же говорил Великий Кобзарь:

«… весело подивитись на сліпого кобзаря, як він собі сидить з хлопцем, сліпий, під тином, і весело послухать його, як він заспіває думу про те, що давно діялось, як боролися ляхи з козаками, - весело… а все таки скажеш: - Слава богу, що минулось – а надто як згадаєш, що ми одної матері діти, що всі ми – слав`яни. Серце болить, а розказувать треба: нехай бачать сини і внуки, що батьки їх помилялись, нехай братаються знову з своїми ворогами. Нехай житом-пшеницею, як золотом, покрита, не розмежованою останеться навіки од моря і до моря – слав`янська земля»

Т.Г. Шевченко («Гайдамаки. Передмова»)

Воистину на все времена прав Т. Г. Шевченко:

«Если бы красота во всех её образах хотя бы на половину человечества имела своё благотворное влияние, тогда бы мы быстро близились к совершенству»

Т.Г. Шевченко (повесть «Прогулка с удовольствием и не без морали»)

Издание буклетов, посвященных: 70-летию художника, педагога ДТХК, члена НСХУ В.М. Падуна; 60-летию художника, педагога ДТХК, члена НСХУ И.М. Коваленка, концерты, переиздание книги Е.И. Рерих **«*Преподобный Сергий Радонежский*»,** конкурс композиторов Днепропетровщины – это неполный перечень работ, которые нам предстоит ещё выполнить.

О единстве славянских народов звучали стихи в авторском исполнении днепропетровского поэта *Геннадия Львова*:

К славянам

Нас тьмы… и тьмы…

А. Блок

Славяне мы, стоит за нами Род,
Он крепче стен царьградов на
Земле.
Во времени мы целостный НаРод,
Глаза дедов мне видятся во мгле.

Славяне мы, одной Земли сыны,
Века за нами, спаянные кровью.
Мы побратимы не одной войны,
Нас тьмы, из одного мы вышли
Рода.

Молитвою и крепостью плеча
Мы воздвигаем города и веси.
Горит за всех единая свеча,
В кругу заздравных, молодецких
песен.

Славяне мы, нас видно по лицу.
В словах искрится золото напева.
В цветах мы видим девичью красу
И будущее в семени посева.

Славяне мы, стоит за нами Род
И значит силе нашей нет предела.
Во времени мы целостный НаРод
За нами Слово. И за нами Дело.

7 мая 2012 года состоялась встреча с учёными, на которой с творческой деятельностью Объединённого Научного Центра проблем Космического Мышления МЦР нас познакомил заместитель руководителя Центра А.А. Лебеденко, к.ф.н., к.п.н. (г. Москва). 8 мая мы приняли участие в ежегодной Международной конференции «Е.П. Блаватская и современность», которая была проведена на базе кафедры философии Национального горного университета.

X. О значении деятельности Фонда учёных

О значении деятельности Фонда учёных

С распадом Советского Союза, когда государственные чиновники на всех уровнях управления вместо демократических преобразований в обществе чрезмерно увлеклись разделом и присвоением несметной государственной собственности, наступили трудные времена для украинской науки (и академической, и отраслевой, и вузовской, и заводской), образования и культуры. Правительство просто «бросило» интеллигенцию.

Учёные годами либо вовсе не получали зарплату, либо её нищенский уровень не обеспечивал жизнедеятельность. И они выживали, как могли: работали в нескольких местах за мизерное вознаграждение; выращивали картошку и овощи на дачах и огородах и возили на «кравчучках» за тридевять земель из-за нехватки денег на автобусы, которые вскоре и вовсе перестали ездить в пригороды; ходили в штопаных одеждах; на личном энтузиазме занимались наукой.

Именно тогда для большой моральной и посильной материальной помощи учёным Приднепровского экономического региона по личной инициативе Чередниченко Ларисы Лукьяновны, вдовы известного учёного-экономиста, доктора экономических наук, профессора Чередниченко Николая Алексеевича, был создан Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Ларисе Лукьяновне удалось найти единомышленников, организовать, объединить и сплотить их усилия для облегчения участи и тяжёлого материального и морального положения учёных.

Учёные, как отдушину, ждали каждую выставку (то картин, то фотографий, то прикладного искусства), каждый спектакль или концерт в театрах или в Доме учёных, каждую встречу с творческими коллективами или интересными людьми. В самые трудные времена эти мероприятия дополнялись подарками, угощениями, бесплатными экскурсиями.

Со своими проблемами и бедами учёные шли в Фонд учёных, где всегда получали помощь и поддержку.

Культурно-просветительская работа Фонда учёных заслуживает высочайшей оценки. Эта работа всегда поддерживала моральный дух учёных и членов их семей.

Организация научных конференций, работа с молодыми учёными, проведение Конкурсов «На лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» способствовали и способствуют поддержанию и повышению общего культурного, духовного и профессионального уровня учёных. А клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная» при Фонде учёных воспринимается как реально и эффективно действующий клуб по интересам.

15-летний юбилей Фонда учёных подтверждает его действенность и необходимость. А, судя по неменяющейся тенденции государственного финансирования науки, образования и культуры по остаточному принципу – роль Фонда учёных и его социально-общественная значимость и авторитет не утрачивают актуальности.

Шпанковская Нина Григорьевна,
кандидат экономических наук,
профессор НМетАУ

Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей – это общественная организация, объединяющая учёных Днепропетровской области всех возрастных групп. Это – наш Фонд учёных!

В Фонде учёных мы встречаемся и общаемся с людьми разного возраста. Многие из нас пришли работать в Фонд учёных из разных организаций и учреждений. Мы были активны физически и молоды душой. Вместе с Фондом учёных мы взрослели и... немножко старели. С возрастом мы стали острее чувствовать и понимать, как важна помощь и поддержка для людей, ушедших на пенсию после очень энергичной и многолетней преподавательской и научной работы. Поэтому мы стараемся уделять особое внимание сотрудничеству с пожилыми людьми.

Генеральный директор нашего Фонда учёных Лариса Лукьяновна Чередниченко – организатор всех мероприятий Фонда учёных. Она сумела привлечь к работе интересных людей, дружбой с которыми мы очень дорожим. Дорожим мы и огромным вниманием, включая и материальную помощь, оказанную Президентом Фонда учёных, доктором технических наук, профессором, ректором Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры Большаковым Владимиром Ивановичем.

Невозможно перечислить здесь всех людей, с которыми нас познакомил Фонд учёных, и которые покорили нас своим профессионализмом, эрудированностью, умением работать, несмотря на возраст и жизненные проблемы. Благодаря Фонду, мы познакомилась с талантливым писателем, журналистом, сценаристом, режиссёром, автором многих значков к памятным датам Платоновым Владимиром Петровичем. Круг интересов у него обширный: от космоса до Максимилиана Волошина, скульптора Вадима Сидура, художника Юрия Химича. С годами нам больше хочется читать биографические и документальные истории. В таком духе и пишет Владимир Петрович.

В соответствии с программой Фонда учёных мы проводим большую образовательно-лекционную работу, способствующую возрождению национальной культуры Украины и духовной поддержке пожилым людям. Нам удалось осуществить многочисленные поездки по Украине. По впечатлениям от этих поездок были написаны и изданы две книги «Истории в картинках о тех, кому не сидится дома, или Путеводитель для тех, кто думает, куда бы поехать» и вторая – «В дорогу за аистом. Фотографические путешествия по Украине». Этими книгами теперь пользуются как справочниками и путеводителями по Украине многие наши читатели – не только члены Фонда учёных, но и люди, которые ими пока не являются, но горячо поддерживают идеи Фонда учёных.

Наш Фонд учёных – открытая и очень гостеприимная организация. Мы с удовольствием приглашаем всех желающих присоединиться и сотрудничать с нами. Конечно, мы понимаем, что для дальнейшего развития нашей организации нам необходим приток молодых людей. И над этим мы тоже работаем.

Тыр Светлана Гавриловна,
кандидат технических наук,
доцент НМетАУ

«Книгу отзывов открой…»

Первый отзыв появился год спустя, в честь первой годовщины Фонда учёных. – 17 декабря 1998 года. Его авторы – Заболотный М.Б. и Пашков Ф.Е. Он был очень короткий:

«Фонд – это гуманизм в действии. Главная ценность Фонда – наука и люди науки. Желаем генеральному директору Фонда Ларисе Лукьяновне и всем сотрудникам счастья, здоровья, успехов».

Разными путями приходили люди в Фонд учёных. Приходили и наши ученики. И каждый член Фонда сохранил в себе благодарность к его создателю – Ларисе Лукьяновне Чередниченко.

Из отзыва Чепурновой Виктории, 17 декабря 1998 г.:

«Идейному вдохновителю и организатору Фонда социальной защиты учёных, моему классному руководителю (пожизненно), замечательной женщине Чередниченко Ларисе Лукьяновне безмерная благодарность от всей души».

С первого года своей деятельности Фонд занялся проведением конкурса научных работ. Из отзыва Дмитренко Л., 17 декабря 1998 г.:

Сегодня Фонду ровно год!
Как нужен людям этот Фонд!
Год незаметно пролетел,
Но сделать много Фонд успел!
Здесь интересное общенье,
Концертов и спектаклей посещенье
И творческое вдохновенье,
Идей и планов воплощенье.
Учёные - талантливый народ,
Тому свидетельство и выставка работ:
Художники, поэты, музыканты
Раскрыли здесь свои таланты.
Так пусть же процветает Фонд,
Трудясь успешно из года в год.

Не все дожили до 15-летнего юбилея. Но мы сохранили в своём сердце память о них и об их огромной работе, которую проводили эти преданные бескорыстные люди. Среди них Трофимова Вера Артёмовна. Вот некоторые строки, оставленные ею в год первого юбилея Фонда:

«После того, как не стало Большой Родины, ученые города и члены их семей, особенно пенсионеры, были брошены государством на произвол судьбы. Низкая пенсия, несвоевременная выплата зарплаты и пенсии сделала нас нищими. Наполненные беспросветной тоской глаза учёных-ветеранов, а многие из них – участники Отечественной войны, пересчитывали свои награды, но были лишены возможности даже покупать медикаменты. Учёные знали, что если лишить благосостояния, то остается надежда. Но если лишить народ духовности- то исчезает сам народ. Ученые – ветераны верили, что духовности они не потеряют. И в это трудное время в 1997 год рождается Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Президентом Фонда является учёный с мировым именем доктор физико-математических наук, профессор, академик НАН Украины, заслуженный деятель науки, Герой Социалистического Труда, лауреат государственной премии и многих других наград и званий Владимир Иванович Моссаковский. Председателем Правления Фонда учёных – Фатеев Сергей Георгиевич (председатель правления Государственного регионального инновационного

Фонда). Генеральным директором стала – Чередниченко Лариса Лукьяновна (вдова доктора экономических наук, профессора, академика АЭНУ – Чередниченко Николая Алексеевича).

Сейчас каждый, кто может, должен брать ответственность за то, что происходит в стране. Организаторы нашего Фонда ищут возможности исправить ошибки нашего государства перед учеными и народом Украины, стремятся поддержать духовно, оказать помощь материально и способствовать развитию науки, вселить надежду в будущее нашей Украины. Всё это изложено в девизе Фонда, предложенного учёным нашего города Полисским Юрием Давидовичем:

«Учёные страны! Наш путь единый.
Пока не прервалась научной жизни нить,
Во имя будущего Украины
Мы все усилия должны объединить!»

Из отзыва кандидата экономических наук, доцента, инвалида Отечественной войны Лейбовича Наума Иосифовича, 30 декабря 1998 г.:

«Приятно, что Правление Фонда ученых заботится об ученых, находящихся на пенсии. В связи с ухудшением состояния здоровья нас привезли в Дом ученых и отвезли домой на автомашине».

Из отзыва Басса Савелия Борисовича, старшего научного сотрудника Института технической механики, канд. эконом. наук, 30 декабря 1998 г. *(вечер в Доме ученых*):

«Уходили мы в приподнятом, оптимистическом настроении: «О нас помнят, о нас заботятся». Там же мы получили ценные вещи, подарки. Я получил отличный шерстяной свитер, так необходимый в условиях зимы, плохо отапливаемой квартиры. Радует и то, что налаживается льготное получение лекарств».

Из отзыва Орбелиани Галины Георгиевны на выставке работ Кукиной З.А., 17 декабря 1998 года:

«Красота, вкус, изящество. Если бы каждый человек дарил другим добро, красоту, как Зинаида Александровна, обаятельная и благородная. Каким красивым был бы мир, в котором мы живём».

Из отзыва Дмитриенко Л.П.:

«О, эта женщина! Создатель красоты!
Творения рук её – прекрасные цветы!
Талант души, талант ума и труд
Такие вот шедевры создают».

Из отзыва В. Котлюбы, Л. Мирошниченка, 25 апреля 1999 г.:

«Когда теряешь физические и духовные силы, как важно в это время, чтобы тебя подхватили, поддержали, не давая угаснуть интересам к жизни, к культуре и искусству. Такую благородную роль для нас, учёных-пенсионеров, сейчас выполняет Фонд».

12 октября 1999 года в Доме учёных открылась выставка победителей 1-го областного межвузовского конкурса «На лучшую научную и учебно-методическую литературу 1995-1999 годов». Инициатором и организатором выставки победителей выступил Фонд социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей.

З відгука доцента кафедри українознавства Придніпровської державної академії будівництва та архітектури В. Крота:

«Я в захоплені від організаторів цієї виставки! Вони представили нам вчених Дніпропетровщини, їх книги, їх творчі та наукові добутки, їх характери, інтелектуальний розмах. Місце цієї виставки саме в Будинку вчених».

11 октября 2001 года. Отзыв группы ветеранов ВОВ и труда ДДМА (С.И. Зубаловой, Г.В. Сенчихиной, Л.М. Одинцовой, З.А. Кукиной, В.А.Трофимовой):

«Кто-то из древних сказал: «Только глупец может думать, что старость бывает счастливой». Старость может быть незабытой и ухоженной, старость может быть покинутой и несчастной. Мы полностью согласны с этим утверждением и приветствуем деятельность Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины, который в лице Л.Л. Чередниченко и Н.А. Гордиенко и др. стараются как-то скрасить нашу духовную жизнь и дать нам почувствовать, что мы не забыты. Организация посещений оперного театра, Дома органной и камерной музыки украшают нашу нелегкую жизнь. Нас очень тронула организованная Фондом учёных встреча «Юбиляры 2001 года». Приятный камерный концерт силами артистов театра и «Галатеи». Была возможность пообщаться с коллегами, обсудить насущные проблемы и даже пообщаться в неофициальной обстановке с депутатом Верховного Совета Украины А.В. Рябченко».

День молодого учёного, 17 декабря 2001 года. Из коллективного отзыва:

«Молодые учёные Национальной металлургической академии Украины очень признательны за прекрасный вечер встреч и общения!»

Из отзыва профессора Днепропетровского национального университета, доктора технических наук, заслуженного деятеля науки и техники Шаповаловой Оксаны Михайловны, 24 мая 2002 года:

«Сегодня Тамара Григорьевна Винниченко доставила нам особое удовольствие своей выставкой цветов. Только любя природу, людей, обладая большим талантом и духовностью, можно создать такие цветы. Дай Бог Вам, Тамара Григорьевна, долгих лет творческой души!»

24 мая 2002 года. Из отзыва участников фортепианного квартета «Весна»:

«Дорогая Лариса Лукьяновна! От всей души большое Вам спасибо за поддержку не только науки, но и культуры. Фортепианный квартет «Весна» благодарит Вас за то, что Вы даёте нам путёвку в жизнь».

З відгука заступника начальника Головного управління економіки Облдержадміністрації Кришень Олени Вікторівни, 24.05.2002 р.:

«На мою особисту думку, саме прекрасне в житті – це жінка. І живе підтвердження тому - є Ви, шановна Ларисо Лук'янівно! Скільки у мене буде сил та енергії, обіцяю Вам, як матері, допомогати та підтримувати Вас завжди».

Из отзыва преподавателя кафедры дифференциальных уравнений ДНУ Тыр Светланы Александровны, 19 июня 2002 г:

«Посещение оперного театра всегда доставляет удовольствие. Балет «Дон Кихот» – это изумительная, зажигательная музыка. Очень отрадно то, что солисты балета, танцевавшие в этот вечер, молодые люди 18-20 лет. Это прекрасно! Значит, у нашего театра есть будущее».

Из отзыва профессора ДНУ Чёрной Валентины Ивановны, 31 мая 2002 года:

«Состоялось выездное заседание «Вишнёвой гостиной» в с. Петриковка для знакомства с Петриковской росписью, с её историей. Произвела потрясающее впечатление экскурсия в картинную галерею, которую проводил сам Фёдор Савич Панько. После познавательной экскурсии было предложено посетить украинскую хату, в которой нас угостили запоминающимся обедом: борщом, варениками с сыром и парным молоком. Обед сопровождался пением национальных песен. Такие поездки очень важны, так как они очень познавательны в общеобразовательном плане. Они также вливают свежую струю в общение между людьми, сеют добро, любовь, взаимопонимание и доброжелательность»

Из коллективного отзыва Тыр С.Г., Черной В. И., Куцовой В.З., Товмаш Н.Ф., 14 ноября 2002 года на Выставке подлинных картин Н.К. и С.Н. Рерихов:

«Когда-то Н. Рерих путешествовал по Северу России, был в Новгороде. В этом городе художника поразило равнодушие новгородцев к истории своего города. С болью Рерих писал о том, что они не посещают свой музей и даже не знают о его существовании, не знают и как пройти к Спасу на Нередице – древности, которая должна быть известна каждому. Тогда Рерих впервые задумался о необходимости народного просвещения. Просветительскую функцию выполняет и эта выставка с ее блистательными организаторами – супругами Чистяковыми».

З відгука провідного бібліографа ЦДНТБ С.М. Косенко:

«Відбулось обговорення на читацькій конференції книги Василя Ковалюка „Розп'яття". Говорячи словами з книги: „Треба пам'ятати істину – не все, що сучасне – вічне, але все вічне – сучасне..." Ця книга про Україну, її патріотів. Ця тема вічна. Ще цікава книга тим, що вона про наш край. Читаючи її, взнаємо багато знайомих місць. Згадаючи добрим словом автора, ми висловлюємо вдячність Валентині Георгіївні Ковалюк за її добру справу».

Из отзыва Тыр С.Г., 6 марта 2003 года:

«6 марта по приглашению Днепропетровской областной государственной администрации, Совета ректоров ВУЗов и Фонда учёных мы собрались во Дворце студентов на праздничный вечер, посвященный 8 марта. Всё начиналось с фойе, где помимо картин известного нам Кублика М., по-видимому, подарившего свои работы Дворцу студентов, была выставка работ студентов Университета. А затем нас ожидал праздничный концерт. Он был небольшой, но очень тщательно продуманный. Открыли – наши друзья из филармонии, гости нашей «Вишнёвой гостиной» – квартет Дольче».

7 марта 2003 года праздник продолжался. Члены Фонда учёных были приглашены на праздничный концерт в Днепропетровский театр оперы и балета. С большим удовольствием мы слушали замечательный дуэт Зои Каиповой и Сергея Гомона.

«9 марта 2003 года в узком кругу встретились члены «Вишнёвой гостиной». С тёплыми словами приветствия к нам обратилась Лариса Лукьяновна. О каждом из нас у нее нашлись хорошие слова, отмечая вклад присутствующих в работу Фонда учёных. Мы не только поздравляли друг друга, но и обменивались рецептами блюд, которые приготовили для нашего праздничного стола. А завершилась встреча песней «Берега», исполненной активным членом Фонда учёных – Тамарой Ноевной Ермиловой».

Из отзыва Тыр С.Г., 15 сентября 2003 года:

«Как приятно было услышать по телефону голос Ларисы Лукьяновны Чередниченко, приглашающей нас, членов Фонда учёных, на концерт итальянской музыки в Днепропетровский театр оперы и балета. После небольшого летнего перерыва наш театральный сезон открылся! В театре оперы и балета нас ожидал великолепный концерт, в котором приняла участие итальянская певица Наталья Маргарет, дирижировал нашим симфоническим оркестром маэстро Сильвано Фронталини. Концерт вела очаровательная Татьяна Николаевна Трофименко, которую мы давно назвали «красуней». Прекрасная дикция, грамотная речь, хорошо подобранный материал – отличительная черта ведущей. Концерт удался. И проходил он в рамках Дня нашего города, который отметил своё 227-летие».

Из отзыва Тыр С.Г., 16 сентября 2003 года:

«Именно в этот день мы собрались в нашей Вишневой гостиной, чтобы отметить День рождения горячо нами уважаемого Юрия Давидовича Полисского. Многие из нас, в этой же комнате, не раз слышали в его исполнении прекрасные стихи. А в этом году любители его поэзии смогли увидеть и изданный, правда, пока небольшим тиражом, томик стихов «Каждая женщина – это событие». По какому бы поводу мы ни собирались, по традиции, заведенной Ларисой Лукьяновной, которая и на этот раз была инициатором встречи, каждый из присутствующих обратился к юбиляру с теплыми словами. Мне особенно было приятно слышать пожелания давнего друга Юрия Давидовича – Ленины Яковлевны Локтионовой, бессменной старосты группы, в которой учился Юрий Давидович.

Мне так же приятно было услышать, что наш юбиляр закончил мой родной металлургический институт, и всю свою жизнь посвятил металлургии.

Но не застолье с пирогами и вином, хотя и оно было хорошее благодаря стараниям наших женщин: Ленины Яковлевны и Надежды Алексеевны, было главным в нашей встрече. Главное – было стихи. Спокойным задушевным голосом читал Юрий Давидович слова, посвященные женщине. Но мне особенно близки его стихи, которые заставляют думать, жить, бороться. Ведь у многих из бывших на этом празднике много своих проблем. Вот и дает нам Юрий Давидович советы, как выйти из тупиковых ситуаций:

Не мечтайте о небесной манне,
Просто так дарованной судьбой.
Без труда, усилий и исканий
Не придет успех к вам сам собой.

Не надейтесь на счастливый случай.
Мало шансов на фортуны час.
Вместо этого старайтесь лучше
Не утратить то, что есть у вас.

Круг задач, проблем текущих груду
Все равно решает каждый сам.
Не живите ожиданьем чуда.
Лучше научитесь чудесам

Или в другом более позднем стихотворении есть такой призыв:

«Нам давно бы пора просыпаться
И судьбу свою строить самим.
Но, с годами привыкнув трепаться,
Лишь пускаем колечками дым.

С каждым годом все больше стареем.
Продолжается вечный наш сон.
И живем, и живем, как умеем
В ожидании лучших времён.

И ещё мне было приятно читать очень теплые воспоминания о родителях Юрия Давидовича. Как что-то личное читаю я немногие страницы, посвящённые отцу… Может быть потому, что мой отец прошёл такой же путь. Работал на тех же заводах - им. К Либкнехта и на знаменитой Петровке. Участвовал в демонтаже завода и в его восстановлении. И так же любил свою семью и особенно нас, детей и внуков.

Спасибо Вам, дорогой Юрий Давидович за прекрасную книгу и память».

Из отзыва преподавателя ДИИТ Кулябко Валентины Павловны, 17 сентября 2003 г.:

«Были ли вы на концерте классической музыки в среду 17 сентября в Национальном горном университете? Концерт был дан силами артистов струнного квартета Днепропетровского Дома органной и камерной музыки.

Как много на свете прекрасной музыки! Веками талантливейшие люди сочиняли ее, веками талантливейшие исполнители несли эту музыку нам – людям, как величайшую ценность! И как хочется слушать эту музыку снова и снова! И отступают в тень заботы и горести. И прибавляется сил жить, трудиться, бороться с трудностями. Потому что существует на свете такая волшебная музыка!

И только музыка мне крылья даст
Подняться над житейскою рутиной
И воспарить, подобно вольной птице,
В пространства неоглядные лазури!
И буду я тогда поближе к Богу!»

Из отзыва Кулябко В.П. и Кулябко В.В., 27 сентября 2003 года:

«Мы в своей повседневности, нехотя, привыкаем к окружающему нас (с некоторых пор!?) шуму, безыдейности и безнравственности, к беспределу и победам обмана, к грубой и бессовестной силе над интеллектом, культурой…

Но нет! Два часа концерта оркестра Натальи Понамарчук были иными. Эти два часа дали нам (как и всегда мы знали, что здесь гарантированно будет что-то новое, великое) новые открытия, новый отсчет времени. Точнее – позволили перескочить в ту прежнюю систему координат развития и высшего благородства, в которой многие из нас себя создавали и уважали!

Среди музыкантов, наряду со знакомыми много лет лицами, видишь и молоденькие лица. И это очень приятно – эстафету подхватывают молодые! Оркестр звучит великолепно – мощно и слаженно. В зале тоже много молодежи – не вся молодёжь «зомбирована попсой», а порой заметишь и серьезную мордашку ребенка.

Но вот закончился концерт. Отгремели горячие аплодисменты. Выходим в темный вечер. У ресторана внизу «дома старых большевиков» – огромные сверкающие машины перегородили дорогу. И пробираются между этими «символами силы», неся свои, порой нелегкие, инструменты, бредут к трамвайчику скромные волшебники, - те, кто только что чаровал нас прекрасной музыкой, демонстрируя блестящее истинное мастерство».

Из отзыва К.А. Лабузовой, 7 ноября 2003 года:

«Фондом учёных было организовано посещение оперы М. Мусорского «Борис Годунов» Днепропетровского государственного академического театра оперы и балета.

В этот вечер нас ожидало удивительное, великолепное исполнение музыкальной драмы (дирижёр-постановщик В. Гаркуша).

Театр дарит нам эстетическую радость, обогащает душу человека, делает наш черно – белый окружающий мир цветным и красивым.

Как хорошо, что наш Фонд заботится о том, чтобы души наши наполнились лучшими достижениями искусства и культуры».

Из отзыва Старшего научного сотрудника Днепропетровского Национального Университета Железнодорожного транспорта Товмаш Натальи Фёдоровны, 2 апреля 2004 года:

«Получив приглашение посетить предприятие по производству вин в составе экскурсии от Фонда ученых, первой моей реакцией было отказаться, потому что считала, что ничего лучшего и интереснее, чем увиденное во Франции в 2000 году, в нашем отечестве не может быть. Но затем, следуя мудрой поговорке «лучше раз увидеть, чем много услышать», я согласилась. И не разочаровалась.

Фирма «Золотая амфора» – это компактное предприятие нового типа. Сопровождающий экскурсию технолог показал цехи с новейшим импортным оборудованием и рассказал об основных технологических процессах переработки сырья, которые получает фирма со своих виноградников в Крыму. Конечный продукт – сортовые и купажные вина (от сухих до десертных) производят из натурального сырья как по международным технологиям, так и с вариантами отечественной рецептуры. Во время дегустации мы получили подробную информацию о способах получения каждой марки вина. Продукция фирмы «Золотая амфора» в настоящее время представлена только на выставках, происходящих в рамках Украины, и отмечена многими дипломами. Хочу верить, что продукция «Золотой амфоры» приобретет такую же славу, как вина из Голицинских погребов Нового Света».

Фонд организовал занятия для садоводов-любителей (бесплатно).

Из коллективного отзыва слушателей (Шульга Д.Ф., Тарасенко, Грабовская, Решетняк, Косенко), 7 февраля 2004 года:

«Всего проведено шесть занятий. Николай Павлович Захаренко проводил занятия на очень высоком методическом уровне с практическим уклоном по выполнению работ на садовом участке.

Выражаем благодарность за проведение занятий».

Из отзыва Людмилы Константиновны Черкашиной – директора музея истории ОАО «ДМЗ им. Петровского», члена Союза журналистов Украины, члена Регионального Союза писателей Приднепровья, члена Международного сообщества писательских союзов, 25 февраля 2004 года:

«Какая замечательная встреча была сегодня! Это союз не только учёных и производственников, но и союз писателей Регионального сообщества писателей!»

Из отзыва директора Творческого центра «Чаривниця» Р.А. Пантелеймоновой, 25 февраля 2004 года:

«Пусть будет прекрасен мир, в котором Юрий Давидович Полисский черпает темы для своих вдохновенных стихов! Благодарю Фонд учёных за этот праздник для всех!»

Из отзыва доцента Днепропетровской Державной академии Чалого О., 21 октября 2004 г.:

«Дуже вдячний Фонду вчених за увагу до нашого вченого товариства. Факт періодичних зібрань свідчить, що наука ще живе. Здоров'я і благополуччя Фонду і його колективу».

Из отзыва Смирновой А.Я. – научного сотрудника Металлургической Академии:

«Около 3-х часов дня 5 октября 2005 года возле Дома Органной и камерной музыки было многолюдно. На улице и в фойе толпились нарядные бабушки и дедушки. День людей пожилого возраста – особенный день для каждого из нас. Это прекрасный праздник человеческой мудрости, зрелости.

«А годы летят, наши годы, как птицы летят, и некогда нам оглянуться назад», – слова из этой прекрасной песни, как нельзя лучше подходят к современным ветеранам.

Фонд учёных города организовал и пригласил ветеранов науки на великолепный концерт органной и камерной музыки.

В уютном зале они с огромным удовольствием слушали выступления солистов, лауреатов Международных конкурсов, Артура Никулина, детский ансамбль скрипачей «Юные виртуозы».

Все получили прекрасный заряд бодрости.

Очень люблю такие мероприятия. Это прекрасная возможность встретиться со сверстниками, отдохнуть и получить положительные эмоции.

Все мы были благодарны устроителям этого мероприятия».

Из отзыва Тыр С.Г., 4 октября 2005 года:

«Ведущая – наша любимая Татьяна Николаевна Трофименко. Казалось бы, что за праздник «День людей пожилого возраста»? Трудно радоваться, когда ты уже относишься к этой возрастной категории людей. Но Татьяна и здесь сумела подобрать добрые слова, вспомнив Окуджаву «Мои года – моё богатство».

Как у классика, театр начинается с вешалки, так и концерт начался с приятной встречей и поздравлениями сотрудников Дома органной и камерной музыки во главе с царственной Ниной Фёдоровной Голиковой (мы хорошо помним её в наряде Екатерины II).

Концерт удался на славу. Почти два часа без перерыва прекрасной музыки. Об ансамбле «Виват» мы неоднократно писали и говорили в своих отзывах. Они частые гости на концертах, куда мы приглашаемся. Помним их прекрасные выступления не только в органном зале, но и среди студенческой молодёжи Горного института. Но этот концерт запомнится многим надолго. Шлягеры, романсы прошлых лет, особенно в совместном исполнении с солисткой Ниной Черепенько вызвали слезы у многих из нас.

В зале было большинство пожилых, но празднично одетых людей. Это для нас концерт. Но праздник не удался бы, если не было бы спонсоров. Приятно видеть на всех подобных мероприятиях молодую, очень активную хозяйку фирмы

«Чарівниця» Раису Анатольевну Пантелеймонову. Она активный участник Фонда учёных. Спасибо всем, кто сделал этот праздник».

Из отзыва доцента Металлургической академии Тыр. С.Г., 12 ноября 2005 года:

В этот день мы, члены Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей, отправляемся в село Приют Магдалиновского района. Цель поездки – передача в дар школьной библиотеке этого села 700 собранных книг. Этими книгами поделились члены Фонда учёных.

В точно назначенный час въезжаем в школьный двор, где нас встречают: директор школы – Проказюк Анатолий Петрович, зав. отделом культуры Магдалиновского района – Золоторог Виктор Иванович, зав. Домом культуры села Приют – Бобро Иван Андреевич, методист районного отдела народного образования – Кандала Виталий Анатольевич, учителя, и, конечно же, дети.

Среди подаренных школе книг – книга нашего земляка Ковалюка Василия Митрофановича. Я думаю, что со вниманием дети прочтут и книгу нашего земляка, доктора, профессора Металлургической академии Нефёдова Юрия Андреевича «Поздняя повесть о ранней юности». 12-летним школьником встретил Нефёдов войну. Пережил весь ужас свалившегося лихолетья. Прибавив себе годы, прошёл войну с действующей армией. Автор – интересный, сердечный, добрый человек, сопричастный к Великому народному подвигу. Неудивительно, что Юрий Андреевич Нефедов избрал металлургию – важную отрасль отечественной промышленности. Раньше говорили: «Металл – хлеб промышленности». Велик вклад Юрия Андреевича в дело Победы, в трудовые подвиги нашего народа.

В клубе села Приют нас ожидал концерт ансамбля «Надвечір'я». Это ансамбль немолодых женщин. Из девяти пятеро работали доярками около 40 лет. Есть среди них и Герои Социалистического Труда.

А концерт продолжается. На сцене гости. Концерт начинает замечательное трио. Поэт, кандидат технических наук, заслуженный изобретатель Полисский Ю.Д. написал стихи. За пианино – кандидат химических наук – Резанова Оксана Ивановна. Она же композитор, написавшая на слова Полисского Ю.Д. музыку. Исполняет песню авторов «Моя Украина» – заслуженный артист Днепропетровского театра имени Шевченко – Постолака Николай Трофимович».

Из отзыва Тыр С.Г., 6 декабря 2005 года:

«Нашему Фонду социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей восемь лет. Как и в прошлые годы, в Доме учёных собрались друзья Фонда учёных.

Отдельно я хочу сказать о тех, с кем нас сдружил Фонд учёных. Не так давно мы были с подарками для школьной библиотеки в селе Приют Магдалиновского

района. Теперь селяне приехали на наш праздник. Как с хорошими знакомыми встретились мы с ними до начала торжества. Сразу завязался разговор о дальнейших совместных мероприятиях. Руководитель отдела культуры Магдалининского района Золоторог В.И. озабочен развитием туризма в своём регионе. Нас, членов Фонда, конечно, очень интересуют и курганы, которых много в районе, и особенно украинские традиции деревенского быта, сохранившиеся в этой местности. Наши гости приняли участие в праздничном концерте. С каким молодым задором исполняли украинские песни эти немолодые труженицы села! И, конечно, покорил нас дуэт Золоторога В.И. и его жены. Очень лирично и трогательно звучали их голоса».

З відгука начальника райвідділу культури Магдалинівського району Віктора Золоторога:

«Від імені делегації від Магдалинівського району, фольклорного ансамблю „Надвечіря" із с. Приют висловлюємо щирі вітання за чудово організований святковий вечір, присвячений 8–й річниці заснування Фонду вчених. Ми пишаємося тим, що стали друзями інтелектуального потенціалу нашої області, чудових, душевних людей, що вміють цінувати людей, які працюють на землі, їх дітей, а також українську народну творчість».

Из отзыва Иринея – Митрополита Днепропетровского и Павлоградского, 9 ноября 2006 года:

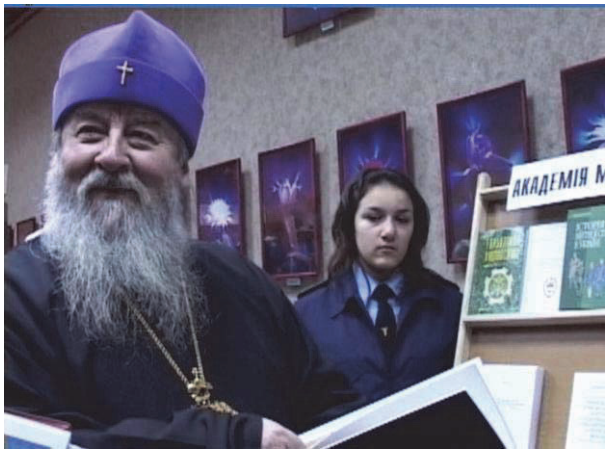

«Очень приятно видеть, как много книг, представленных для обозрения. Каждая из них дает возможность человеку открывать для себя дивный Божий мир, окружающий нас.

Каждая книга учит, убеждает и доказывает ту или иную истину. Пусть выходит больше книг для украшения наших душ, что особенно важно теперь, начинающим свой путь к Богу, к добру, к взаимодействию.

Да хранит всех нас, Сам Бог!»

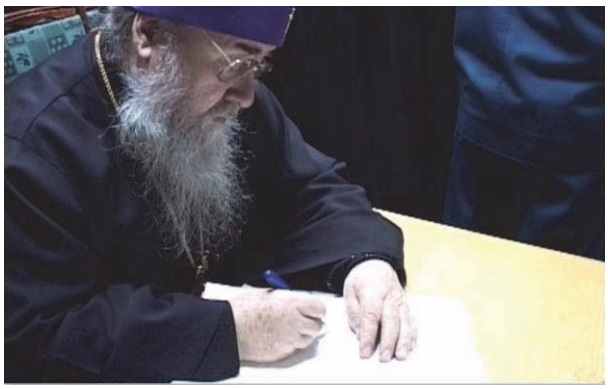

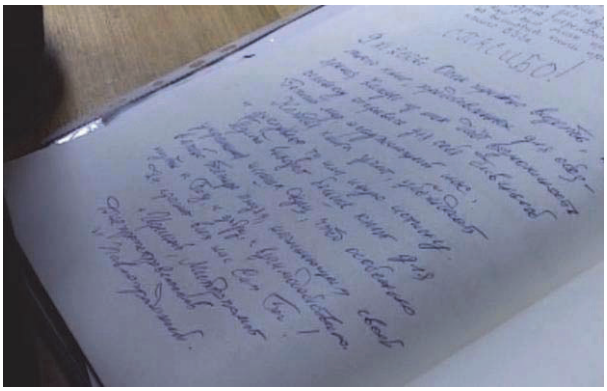

Из отзыва Тыр С.Г., 3 марта 2006 года:

«3 марта 2006 года по приглашению Днепропетровской областной госадминистрации и Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей в Днепропетровском Доме органной и камерной музыки собрались на праздник, посвящённый Международному женскому дню, женщины-учёные города и области. Стало уже хорошей традицией отмечать вместе этот день.

Мне удалось побывать в зале до начала концерта. Я видела, с каким волнением готовились к встрече со зрителями и молодые артисты, и «Юные виртуозы», и очень любимый мной молодой пианист Артур Никулин, и дирижёр Дмитрий Морозов со своим оркестром «Дивертисмент», и даже блистательная ведущая Трофименко Татьяна Николаевна, которая, как мне казалось, никогда не волнуется. Но вот команда – «первый звонок». Все на местах. У входа в зал величественная и статная хозяйка Дома – Нина Фёдоровна Голикова. Я часто вспоминаю её в образе Екатерины II на праздновании юбилея города Днепропетровска. Царица Дома органной музыки приветствует гостей. Многим она хорошо знакома. Многие из нас часто бывают в этом Храме музыки на прекрасных концертах, которых так много стало за последние годы. Если раньше мы ходили в Органный зал на любые концерты, даже особо не вникая, что нас ожидает, то сейчас мы ходим на «исполнителя».

Мне очень приятно видеть, как ширится круг исполнителей этого Дома. Здесь очень много талантливой молодёжи. Никого не может оставить равнодушным ансамбль «Юные виртуозы» под руководством Евгения Фролова. Участники юные, но исполнение прекрасное. А молодой и очень талантливый пианист Артур Никулин! В течение года стал нашим любимцем. И решая, на какой концерт пойти, мы всегда ищем в плане концертов его фамилию. Концерт Моцарта «ре-минор» в исполнении Никулина и камерного оркестра «Дивертисмент» под руководством Дмитрия Морозова – прекрасная дань памяти великому композитору, чьи юбилейные дни мы отмечаем в этом году.

Порадовал нас и новый квартет «Ретро-Классик» под управлением Вадима Жаворонкова. Квартет молодой, но его руководитель прекрасный аккордеонист Жаворонков хорошо нам известен и нами любим. Конечно, было очень приятно видеть и слышать наших любимцев Нину Черепенько и Анатолия Бойко».

Из отзыва Тыр С.Г., 1 марта 2007 года:

«Во Дворце детей и юношества я бывала часто. 1 марта вместе с членами Фонда социальной защиты, поддержки и помощи ученым Украины и членам их семей я снова побывала в этом Дворце. На этот раз в Центре украинской культуры, руководимом очень красивой женщиной – Валентиной Ивановной Бандур, мы были приглашены на выставку «Соборы наших душ». Здесь было на что посмотреть. Замечательные работы юных художников, рукодельниц, работы из украинской соломки, бисера. Я не буду перечислять увиденное. Хотя интересных работ было очень много. Мне лично не хватало «контактного телефона» авторов понравившихся великолепных произведений, чтобы попытаться заказать у них работы для себя.

Главное, что покорило меня, – это руководитель центра Валентина Бандур. Я понимаю, как важно, когда делом занимаются одарённые люди. Валентина Ивановна – очень артистична. Она автор великолепных стихов, которые услышали присутствующие».

Из отзыва Тыр С.Г., 28 марта 2007 года:

«Стало доброй традицией отмечать торжественные дни в жизни нашего Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей за праздничным столом. В этот день в Фонде собрались члены «Вишнёвой гостиной». А поводом послужил день рождения основателя Фонда учёных и его бессменного руководителя Ларисы Лукьяновны Чередниченко.

Лариса Лукьяновна сумела привлечь к работе в Фонде очень много интересных людей, часть которых и присутствовала в этот праздничный день. Я с большим удовольствием слушала рассказ о собственной доле одной из сотрудников телевидения Пивняк Галины Андреевны. Эта очень доброжелательная женщина частый гость наших мероприятий. Вместе со своим замечательным мужем Геннадием Георгиевичем сумели многого добиться в работе. Но, главное, сумели создать хорошую семью. Супруги Пивняк, активно помогающие Фонду, знают не понаслышке о трудной, но благородной профессии именинницы. Они из учительских семей. Делу воспитания молодежи посвятила всю свою жизнь и Лариса Лукьяновна.

Доктор биологических наук, профессор Днепропетровского Университета Валентина Ивановна Чёрная с любовью вспомнила своего учителя проф. Александра Дмитриевича Реву. После его смерти опекать, помогать молодому доктору наук стала Лариса Лукьяновна. А председатель общества Рерихов г. Днепропетровска Эльвира Петровна Чистякова прямо сказала, что без поддержки Фонда учёных не было бы расцвета и в работе их организации. Но такой союз оказался очень полезным и для остальных членов Фонда учёных. Мы стали постоянными участниками проводимых обществом Рерихов г. Днепропетровска мероприятий.

Одна из наших новых членов Фонда учёных заведующая детским Центром украинской культуры Бандур Валентина Ивановна посвятила именинице свои стихи, подарила работы, выполненные детьми Центра в стиле Петриковской росписи. Но что касается подарков! Напрасно кто-то думает, что Лариса Лукьяновна забирает их себе. Всё – в Фонд, таков её принцип. Вот и чай мы пили из красивого сервиза, подаренного ей в прошлом году. Теперь он тоже в Фонде. А замечательные книги об искусстве, подаренные Тверской Людмилой Владимировной, проработавшей много лет директором Днепропетровского Художественного музея, а ныне работающей там же старшим научным сотрудником! Конечно, они достояние всех нас. Вот и в этом году Людмила Владимировна подарила очень хорошую книгу, автором которой она является, о Художественном музее нашего города. И тут же пригласила нас, участников «Вишневой гостиной», в музей на новые выставки. При этом, добавив, что ответит на все наши вопросы, которые тут же посыпались от нас. Бессменная участница наших собраний коллега Ларисы Лукьяновны учительница математики Ольга Григорьевна Махначёва. Это ей мы обязаны сервировке праздничного стола. Очень скромная женщина, глядя на которую понимаешь, что плохих друзей у Ларисы Лукьяновны нет. А с ней она дружит с незапамятных времён.

В последнее время появилось много различных Фондов, клубов. Мне, как и многим из нас, предлагали вступить в некоторые. Но я охотно участвую в их работе только эпизодически, ссылаясь, что являюсь членом Фонда ученых. Вот и недавно побывала на заседаниях одного из клубов. После довольно интересного доклада у меня возникли предложения, реализация которых, на мой взгляд, была бы полезной. Но в ответ от председательствующей, руководителя этого клуба, я услышала: «Мы работаем в определённом формате мероприятий, а кому не нравится – пусть не приходит». Мне не нравится, прежде всего, когда неуважительно относятся к присутствующим. Трудно представить, чтобы что-нибудь о «формате мероприятий» я услышала из уст Ларисы Лукьяновны.

Задают вопрос, что же меня так привлекает в нашем Фонде учёных? Отвечаю: человечность, чуткое отношение к людям, которое создала в Фонде учёных Лариса Лукьяновна.

Поэтому я желаю Ларисе Лукьяновне только одного – продолжать, как можно дольше работать в Фонде учёных. Фонд учёных без неё я не представляю.

Здоровья Вам, дорогая Лариса Лукьяновна!»

Из отзыва заведующего лабораторией моделирования генетических процессов Института генетики и цитологии НАН Белоруссии, доктора биологических наук Дромаша С.Е., 6 ноября 2008 года:

«Глубокоуважаемая Лариса Лукьяновна! Считаю своим приятным долгом выразить Вам свою глубокую признательность за организацию культурной программы VIII Международной междисциплинарной научно-практической школы-конференции «Современные проблемы гуманизации и гармонизации управления» (Днепропетровск, 2-9 ноября 2008 года). Я неоднократно участвовал в этой серии конференций, поэтому могу объективно сказать, что культурная программа в этом году, осуществлявшаяся под эгидой Вашего Фонда учёных, была наилучшей по своей насыщенности, как эстетической, так и познавательной. Спектакли в Днепропетровском театре им. Горького, концерт (великолепный!!!) в Доме органной и камерной музыки, экскурсии – всё оставило неизгладимое впечатление. Благодаря Вашей организации, Днепропетровск стал для меня родным и близким городом, в котором я теперь всегда буду стремиться побывать снова. Огромное Вам спасибо!»

Из отзыва Тыр С.Г. о выставке «От Карпат до Гималаев», 22 мая 2009 года:

Огромную просветительскую функцию выполняет выставка работ художника-путешественника Владимира Андреевича Козаря. С ней мы смогли ознакомиться благодаря огромной организаторской деятельности замечательной супружеской пары Эльвиры Петровны и Михаилу Алексеевичу Чистяковым. Благодаря им, мы, члены Фонда ученых, в прежние годы неоднократно бывали на выставках Рерихов. Слушали великолепные экскурсии, организованные Чистяковыми по выставочным залам.

И вот новая встреча, организованная Чистяковыми, с человеком, горячо любящим свою родную Украину. Родился Владимир Андреевич в селе в Карпатах. На всю жизнь сохранил в себе любовь к своей Малой Родине. Часто бывает в родном селе. С огромной любовью рисует он и родные Карпаты, и наше Приднепровье, и, конечно, Индию. С рюкзаком, с мольбертом он прошел дорогами Рерихов. Является огромным пропагандистом их творчества. Картины Козаря очень светлые, радостные. И общение с этим замечательным человеком наполняет нас огромной энергией. Вот почему мы долго не расходились после творческого вечера Владимира Андреевича, прошедшего в Днепропетровском историческом музее. Охотно отвечал Владимир Андреевич на наши многочисленные вопросы. Не безразличный к образованию маленьких художников, Козарь вместе с организаторами выставки пригласил детей и внуков присутствующих в свой мастер-класс «Земля оновлена, земля заквітчана».

Хочется пожелать всем членам Фонда, которые ещё не успели побывать на этой выставке, не пропустить её.

И огромное спасибо её организаторам – Э.П. и М.А. Чистяковым.

Из отзыва Тыр С.Г., ноябрь 2010 года:

Хочу рассказать о недавно состоявшейся встрече с Павлом Павловичем Маменко.

С группой своих коллег из Фонда учёных я на встрече с этим необыкновенным человеком…

Встреча в центре города около магазина «Кафель» В окнах этого магазина, расположенного в доме Мизко, построенном внуком первого директора Екатеринославской гимназии, выставка, посвященная 230-летию местного кирпича. Выставлены старинные кирпичи, черепица, напольный кафель, печные изразцы. Затем экскурсия продолжается в доме Павла Павловича. И это тоже интересный дом. Его построил известный Екатеринославский архитектор Леонид Альбертович Бродницкий.

Полюбить свой край и позволяют сокровища этой необыкновенной коллекции. Гостеприимный хозяин – знаток нашего края. Существует много коллекций кирпича. Коллекция Павла Павловича иная. По кирпичику он изучает, как строился и развивался наш город. В поле его интересов – жизнь владельцев кирпичных заводов. Занялся он поиском их потомков, собрал их фото. Керамическое производство края изучается досконально. В коллекции более 800 старинных кирпичей, а ещё сотни образцов черепицы, напольного кафеля, печных изразцов. В небольшом количестве есть и изделия из других областей Украины. Это кирпич "плинфа" с крымской крепости Харакс, ему более двух тысяч лет, это первый обожжённый кирпич. Есть кирпичи из имения Богдана Хмельницкого, Православного храма Софии Киевской. Особенно гордится Павел Павлович кирпичом с изображением трезубца, он из Каменец-Подольска. По количеству собранных кирпичей коллекция Павла Маменко, пожалуй, крупнейшая в Украине.

Мне нравится, как подробно отвечает Павел Павлович на вопросы.

Наша встреча длилась около трёх часов. Конечно, хотелось, чтобы она была продолжена. Но мы не имели права злоупотреблять временем этого человека, который в жизни успевает очень много. И, следовательно, ценит время.

Круг интересов этого человека огромен. 11 декабря Павлу Павловичу исполняется 60 лет. Хочу от души поздравить его с этим юбилеем.

Из отзыва сотрудника библиотеки ДГМА Поталевской В., 19 мая 2011 года:

«Выставка научных работ учёных Днепропетровщины произвела на меня отличное впечатление. Радостно было сознавать, что на нашей Днепропетровской земле такой весомый научный потенциал. Такими научными открытиями, такими научными трудами мы можем гордиться! Приятно осознавать, что имена многих наших учёных известны не только в Украине, но и за её пределами. Пожелаем же нашим замечательным учёным здоровья, благополучия, дальнейшего творческого горения в работе, пусть, как и прежде, им сопутствует успех. Удачи и ярких побед! Организаторам Выставки большое спасибо за прекрасную организацию, доброжелательную атмосферу, за приятное впечатление».

Из отзыва Тыр С.Г., 5 марта 2012 года:

По приглашению Днепропетровской областной государственной администрации, Днепропетровского областного совета, Совета ректоров ВУЗов Днепропетровской области и Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей женщины-учёные города и области в 13-ый раз собрались на празднование, посвящённое Дню 8 Марта. В этом году встреча состоялась во Дворце культуры «Шинник». В фойе нас встречали подтянутые и ухоженные студенты Таможенной академии, в Малом зале Дворца – нас ожидали накрытые столы со сладостями и фруктами. Тепло прозвучали многочисленные поздравления, в том числе приветствия от руководства Главного управления образования и науки Облгосадминистрации, Президента Фонда учёных – Большакова Владимира Ивановича. Замечательно продуманный концерт коллективов Дворца «Шинник»: прекрасные голоса хора, под руководством талантливой Галины Мирошниченко, искромётные танцы детских коллективов, профессиональные ведущие концерта.

Но главное, такие встречи – это возможность общаться с близкими тебе по духу коллегами из разных организаций. Всех нас объединил Фонд учёных. И каждая присутствующая здесь женщина заслуживает, чтобы о ней говорили, ею восхищались, о ней писали, ей подражали.

Думаю, не только я с восхищением любовалась статной, красивой, величественной – директором Дома органной и камерной музыки – Голиковой Ниной Фёдоровной.

Для меня была очень радостной встреча с удивительно скромной и очень умной женщиной – профессором Днепропетровского национального университета Ириной Фёдоровной Ковалёвой.

За моим столом – хорошо знакомая мне по моей родной Национальной металлургической академии профессор Нина Григорьевна Шпанковская.

Я очень рада была встрече и общению с очень красивой женщиной – Валентиной Ивановной Бандур. В Днепропетровском Дворце детей и юношества она создала Центр украинской культуры «Коло калинове».

За соседним столом – Людмила Владимировна Тверская. Долгие годы она возглавляла Днепропетровский художественный музей. Члены Фонда учёных были частыми посетителями и участниками разных встреч, проводимых в художественном музее.

Список достойных людей можно продолжить – многие из них личности для подражания.

И хорошо, что на этой встрече появились молодые женщины-учёные. Это значит, что у нас есть преемницы.

Женщинам-учёным хочу пожелать сил на выполнение всех задуманных и ещё не придуманных проектов, а также достойно встретить 15-летие Фонда учёных.

Из отзыва доктора медицинских наук Чухриенко Н.Д., 12 декабря 2012 года:

Проведение Областных межвузовских конкурсов «На лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу» является очень важным и ярким событием, которое не только вдохновляет учёных Днепропетровщины, но и должно служить примером для будущих поколений. Мы должны жить и учить молодёжь, что ни один человек не должен прожить бесследно, ни один не должен быть забыт в будущем.

Из отзыва доктора технических наук, профессора ПГАСиА Ершовой Н.М., 12 декабря 2012 года:

Благодарю Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей за то, что он создан и плодотворно работает многие годы.

Особую благодарность выражаю за организацию и проведение Областных межвузовских конкурсов «На лучшую научную, учебную, учебно-методическую и художественно-публицистическую литературу», на которые я имею возможность представлять свои роботы на русском языке и неоднократно была победителем этих конкурсов.

Из отзыва кандидата технических наук Полисского Юрия Давидовича, 12 декабря 2012 года:

Прекрасно всё: и Выставка и ВУЗы!
И радуется сердце, что сейчас
В едином творческом союзе
Учёные и Фонд, который есть у нас.

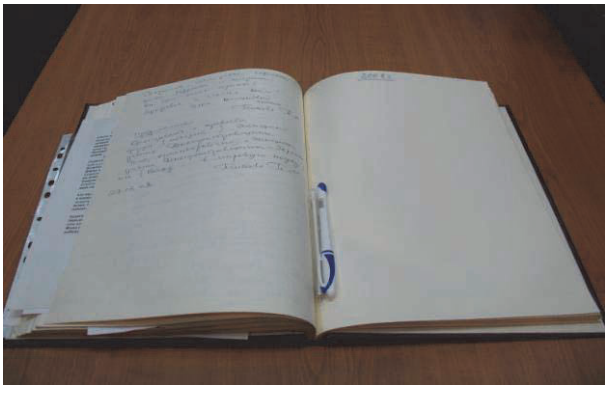

ГИМН ФОНДА УЧЁНЫХ

Стихи Юрия Полисского, музыка Оксаны Резановой

Новый день в Украине рождается.
И в красивой стране молодой
Свет науки сильней разгорается,
Служит нам путеводной звездой.

Припев:
Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

Знали мы снегопады с метелями
На пути, что пришлось нам пройти.
Но трудом и единством сумели мы
Состояться, чтоб дальше идти.

Припев:
Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

Мы в строю, остальное приложится.
Впереди горизонты ясны.
Молодыми талантами множится
Фонд учёных свободной страны.

Припев:
Учёных славный Фонд – с тобою и со мной.
Здесь не угаснут зори.
Учёных славный Фонд – причал и дом родной
В житейском бурном море.

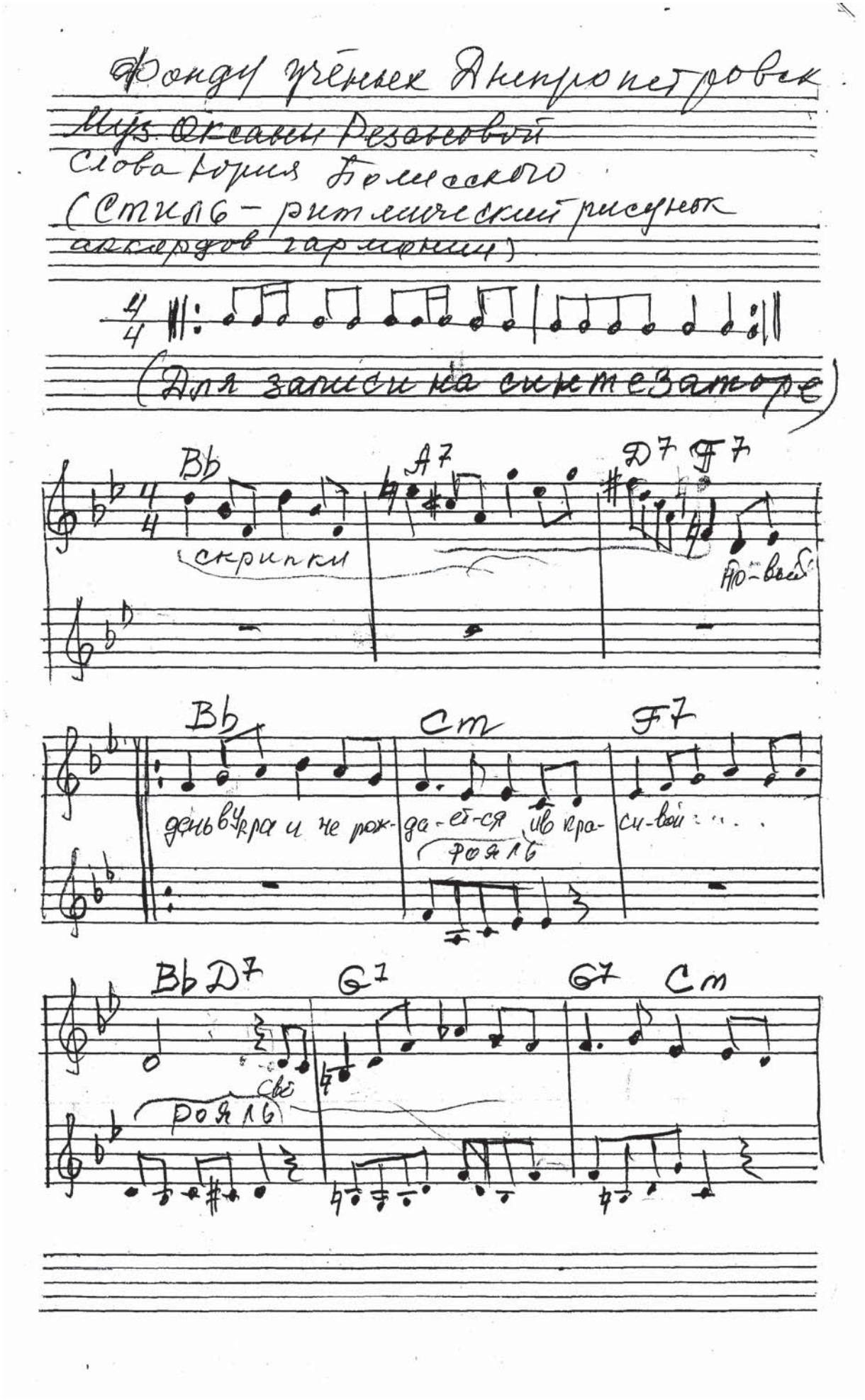
Фонду учёных Днепропетровск
~~Муз. Оксаны Резаевой~~
Слова Юрия Болесского
(Стиль – ритмический рисунок аккордов гармонии)
(Для записи на синтезаторе)
Bb
A7
D7
F7
скрипки
Bb
Cm
F7
день вчера и не рож- да-ет-ся ив кра- си-вой
рояль
Bb D7
G7
G7
Cm
рояль

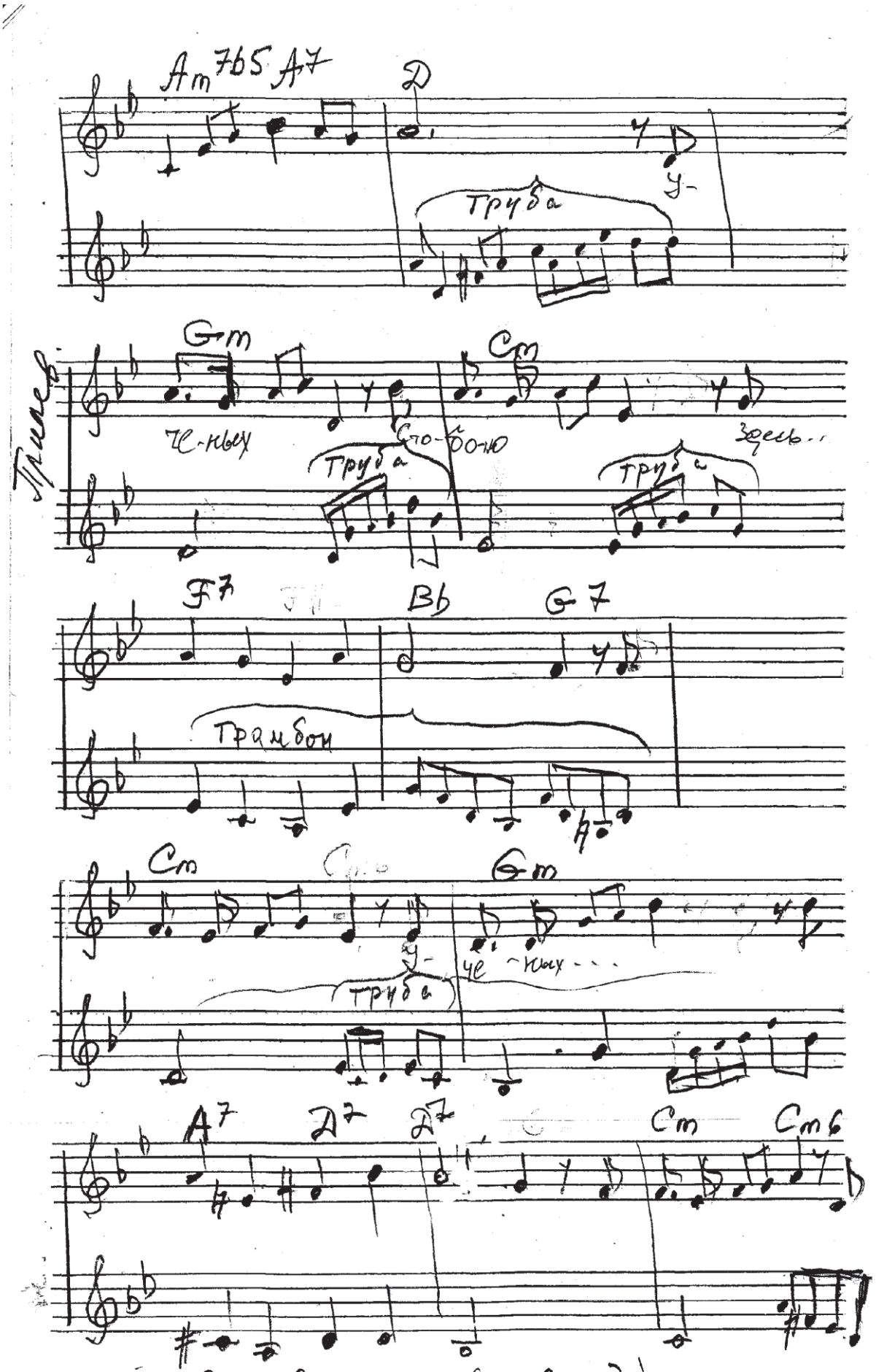

(Духовые мест. басовые?)

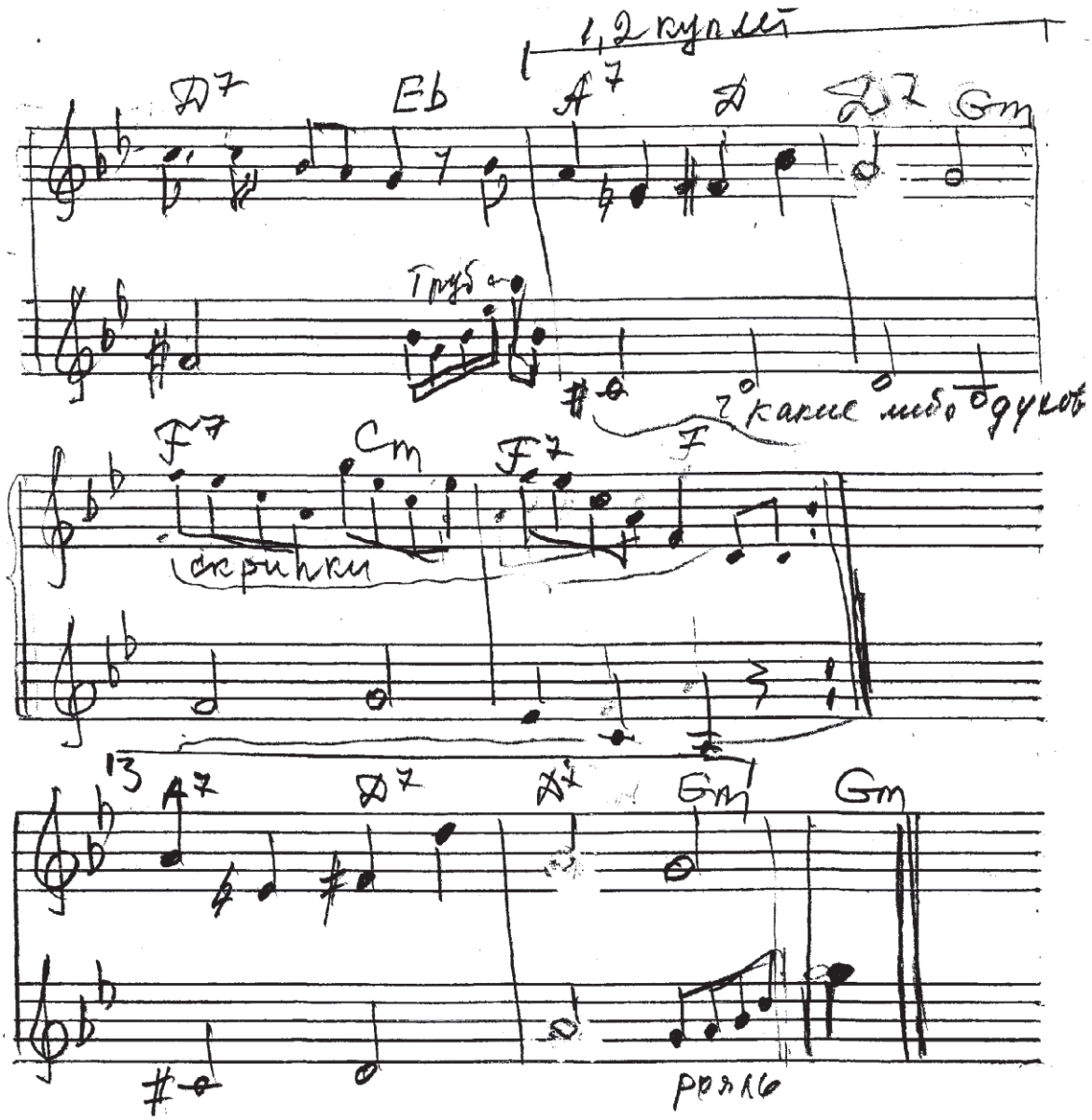

P.S. 1) инструменты можно заменить в зависимости от звучания

2) Финальный такт можно выбрать стандартный кодовый на синтезаторе

3) Стиль тоже допускается поменять.

Время звучания 2 мин. 30...45 сек.

Спасибо за…

В создании книги «Время, события, люди» приняли участие сотни учёных.

- Стихи, напечатанные в книге, принадлежат перу кандидата технических наук, Заслуженному рационализатору, известному поэту Фонда учёных – **Полисскому Юрию Давидовичу**.
- Раздел «Филиалы Фонда учёных» создавали исполнительные директора Филиалов Фонда учёных в ВУЗах города и сотрудники информационных отделов ВУЗов:

- НГУ – кандидат геологических наук **Шевченко Сергей Викторович**;
- ДНУ – кандидат технических наук **Полишко Алексей Николаевич**,
  доктор технических наук **Сокол Галина Ивановна**;
- НМетАУ – доктор технических наук **Кадильникова Татьяна Михайловна**;
- НТУЖТ – кандидат технических наук **Долина Леонид Фёдорович**,
  кандидат технических наук **Очкасов Александр Борисовивич**;
- УГХТУ – доктор технических наук **Евдокименко Наталья Михайловна**, инженер отдела НТИ **Хомутова Елена Владировна**;
- ДГАУ – доктор технических наук **Кобец Анатолий Степанович**,
  кандидат технических наук **Марениченко Валентин Васильевич**;
- ДГУМВС – доктор юридических наук **Тертышник Владимир Митрофанович**,
  кандидат юридических наук **Самотуга Андрей Валерьевич**;
- ДУАН – кандидат технических наук **Холодова Ольга Юрьевна**;
- ПГАСиА – доктор технических наук **Евсеева Галина Петровна**,
  помощник ректора **Шпаковская Татьяна Андреевна**;
- ДГМА – доктор медицинских наук **Сакович Василий Никитич**,
  кандидат биологических наук **Кулинич Анна Александровна**;
- ДГМФКиС – кандидат медицинских наук **Луковская Ольга Леоновна**;
- АТСУ – кандидат наук госуправления **Виноградова Наталья Леонидовна**, главный специалист аспирантуры **Галясовская Ольга Владимировна**;
- ДГФА – кандидат экономических наук **Пикулина Надежда Юрьевна**, кандидат экономических наук **Комарова Екатерина Владимировна**, кандидат исторических наук **Чечельницкая Анна Владимировна**.

- Информацию о деятельности Областного совета молодых учёных составил д.н.т., профессор Национального горного университета – **Власов Сергей Фёдорович**.
- В разделе «Наши конкурсы» анализ IV Областного межвузовского конкурса – 2002-2003 на «Лучшую Концепцию гуманизации и гуманитаризации обучения и воспитания студентов в ВУЗах, её организационно-методическое обеспечение и практическое внедрение в работу ВУЗа» составила ведущий методист группы анализа в сфере гуманитарного образования и воспитания молодёжи учебно-методического отдела Днепропетровского национального университета им. Олеся Гончара – **Архиреева Валентина Александровна**.
- Раздел «Вишнёвая гостиная» составили женщины-учёные.
- Раздел «Книгу отзывов открой» составила кандидат технических наук, доцент Национально металлургической академии Украины, летописец Фонда учёных – **Тыр Светлана Григорьевна**.
- Материалы о Факсимильной библиотеке Фонда учёных составила директор этой библиотеки – **Ермилова Тамара Ноевна**.
- Раздел о деятельности общественных организаций города Днепропетровска составили руководители этих организаций:

- Творческая студия «Галатея» – кандидат химических наук **Резанова Оксана Ивановна**;
- Региональный союз писателей Приднепровья – **Данканич Михаил Павлович**;
- Молодёжный оркестр народных инструментов «Набат» – Титова Евгения Сергеевна;
- Днепропетровский областной Центр Гуманной Педагогики им. Ш.А. Амонашвили – **Салиенко Нина Александровна**;
- Постоянно действующая программа День Культуры Мира – Гурарий Лия Александровна.

За что им всем огромное спасибо!!!

Спасибо за финансовую помощь в издании книги «Время. События. Люди»

- **Большакову Владимиру Ивановичу,** ректору Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры, доктору технических наук, профессору, и всему профессорско-преподавательскому коллективу, а также профсоюзу.
- **Пивняку Геннадию Григорьевичу,** ректору Национального горного университета, академику Национальной академии наук Украины.
- **Касьянову Сергею Павловичу**, кандидату технических наук, главе Фонда социального развития «Майбутнє», председателю совета директоров, совладелец KSG Agro.
- **Мелашичу Василию Васильевичу**, доктору технических наук, профессору, директору Института беспрерывного специального образования.
- **Бауску Евгению Андреевичу**, старшему научному сотруднику, заведующему лабораторией исследования атомных и тепловых электростанций.
- **Тытюку Анатолию Александровичу**, кандидату технических наук, начальнику НИЧ, исполнительному директору Филиала Фонда учёных в Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры.

  Рыжкову Игорю Викторовичу, кандидату технических наук, проректору по научно-педагогической и социально-экономической работе Приднепровской государственной академии строительства и архитектуры.
- **Видякиной Екатерине Владимировне**, депутату Днепропетровского областного совета.

А также мы благодарны и говорим «Спасибо!» всем, кто был неравнодушен к деятельности Фонда учёных, кто принимал участие в его делах и помогал ему, чем мог.

Послесловие

Работа над книгой «Время. События. Люди» идет к завершению. К сожалению, на страницах одной книги невозможно описать деятельность такой организации, как Фонд социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей. Событий очень много, количество людей, принимающих непосредственное участие в их подготовке и проведении – огромное. Очень много людей, кто помогал Фонду ученых все время или на каком-то этапе его деятельности. Я всем благодарна и признательна за ту огромную помощь моральную, духовную, материальную, которую оказывали сотни людей, простых, душевных, отзывчивых. Я пишу эти строки, а на глаза наворачиваются слезы: я вижу эти лица и во время регистрации Фонда ученых во всех инстанциях и организациях, и во время оборудования офиса, его ремонта, его оснащения мебелью, которую нам передали Главное управление экономики Днепропетровской облгосадминистрации (начальник управления – Антонов В.В.) и НИИАЧермет (директор – Кричко А.П.). Вспоминаю, как мы все, кто работал в офисе, несли туда из дома лучшее, оформляли с любовью зал клуба женщин-ученых «Вишневая гостиная», и многое другое.

Как решались проблемы моральной, духовной и материальной помощи ученым? Проблема моральной и духовной помощи была решена благодаря посещению учеными наших театров и концертных залов: Дом органной и камерной музыки, Театр им. А.М. Горького, Театр им. Т.Г. Шевченко, Областной филармонии, Театра оперы и балета – на благотворительной основе (Управление культуры облгосадминистрации, начальник управления – Тальян В.В.). Но это была и материальная помощь, так как у ученых не было денег (пенсия была 49 грн, а мизерные зарплаты не выплачивались годами), а билеты стоили каких-то денег. Артисты тоже находились за чертой бедности, поэтому некоторые из них, особенно молодые, вынуждены были жить в театре, так как нечем было платить за жилье. Голодные до такой степени, что иногда за сценой падали в голодные обмороки во время спектаклей. Очень популярной в то время была фраза журналиста Теплова: «Нищий нищему сосед, конкурент и спонсор». И все-таки артистам интереснее было играть на сцене, когда зрительный зал не пустовал, а был заполнен зрителями.

Иногда, когда вспоминаешь об этом, спрашивают: неужели так было? Да, так было, и с учеными, и с артистами. Без волнения не могу об этом вспоминать. Как и ученые, артисты выживали с огромными трудностями. Без денег, голодные, изнуренные, изможденные, играли на сцене артисты, а в зале, такие же голодные, обнищавшие, разуверившиеся, сидели ученые. В нашей «Книге отзывов» много записей ученых о том, какую роль в их жизни сыграло искусство.

Трудно оценить вклад в деятельность Фонда ученых профессора Большакова В.И. Мне иногда кажется, что без его участия Фонд давно уже прекратил бы свое существование. С 1998 года Владимир Иванович не только уделяет большое внимание Фонду ученых, но и лично участвует в его делах. Ни одно судьбоносное решение не обходилось без Владимира Ивановича. Поэтому уже в 1999 г. мы ввели его в состав Правления Фонда. А в 2006 г. за отношение к науке, ученым, Фонду единогласно избрали его Президентом Фонда. Правда, нелегко было добиться согласия у Владимира Ивановича.

Владимир Иванович – отзывчивый, доброжелательный, внимательный к чужому горю человек, готовый в любой момент прийти на помощь. Он не только сочувствует, он стремится вникнуть в дело, которое проводится, но главное – помочь не только словом, но и средствами. Так, почти всю свою государственную премию в области науки и техники он израсходовал на деятельность Фонда: проведение операций, финансовую поддержку Воронкова Евгения (ученый-инвалид без рук и ног), похороны, юбилеи ученых. За ним – открытие клуба «Друзья Фонда ученых», личное участие во всех мероприятиях Фонда и многое другое. Став президентом, Владимир Иванович сумел организовать ученых и выпускников ПГАСА на оказание благотворительной помощи Фонду.

Я бесконечно благодарна и признательна Владимиру Ивановичу…

Поставлена точка на последней странице описания деятельности Фонда социальной защиты, поддержки и помощи учёным Украины и членам их семей за 15 лет (1997-2012 гг.). Но жизнь продолжается. Впереди новое Время, новые События, новые Люди и новые Планы. Живи, Фонд учёных!

Содержание:

О Фонде ученых…… . 3
I. Время, причины, цели: …… 13
Рождение Фонда учёных …… 19
Учредители Фонда учёных …… 22
Презентация Фонда учёных …… 23
Президенты Фонда учёных …… 40
Правление Фонда учёных …… 41
II. Советы общественных организаций учёных…… 61
Совет ректоров …… 62
Совет проректоров по науке …… 69
Совет исполнительных директоров Филиалов Фонда учёных…… 72
Областной совет молодых учёных …… 79
III. Филиалы Фонда учёных в ВУЗах и других организациях …… 97
Национальный горный университет …… 99
Днепропетровский национальный университет …… 117
Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта …… 143
Национальная металлургическая академия Украины …… 161
Украинский государственный химико-технологический университет …… 175
Днепропетровский государственный аграрный университет …… 191
Днепропетровская государственная медицинская академия …… 213
Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры …… 231
Академия таможенной службы Украины …… 255
Днепропетровская государственная финансовая академия…… 271
Днепропетровский государственный университет внутренних дел…… 285
Днепропетровский университет им. Альфреда Нобеля…… 303
Днепропетровский государственный институт физической культуры и спорта…… 317
Украинский государственный научно-исследовательский институт медико-социальных проблем инвалидности МОЗ Украины …… 335
Приднепровский научный Центр …… 349
IV. Наши традиции …… 353
Праздники, посвящённые Дню 8 Марта…… 356
Дни Победы …… 384
Дни науки …… 391
Дни «Людей преклонного возраста»…… 402
Дни рождения Фонда учёных…… 407
V. Областные межвузовские конкурсы…… 449
Выставки книг-победителей конкурсов …… 492
Презентации Областных межвузовских конкурсов …… 499
Учёные советы в ВУЗах по награждению победителей конкурсов …… 500
Факсимильная библиотека Фонда учёных…… 503
VI. Клуб женщин-учёных «Вишнёвая гостиная»…… 505
VII. Клуб «Друзья Фонда учёных»…… 695
VIII. Актив Фонда учёных …… 723
IX. Общественные организации г. Днепропетровска…… 743
Общественная организация «Галатея» …… 746
Региональный союз писателей Приднепровья…… 750
Молодежный оркестр народных инструментов «Набат»…… 757
Днепропетровский областной Центр Гуманной Педагогики им. Ш.А. Амонашвили …… 769
Постоянно действующая программа День Культуры Мира …… 773
X. О значении деятельности Фонда учёных…… 785
«Книгу отзывов открой»…… 788
Гимн Фонда учёных…… 807
Спасибо за…… 811
Послесловие …… 813
Содержание…… 814

Художественно-публицистическое издание
«Время. События. Люди»

Под общей редакцией д.т.н., профессора,
Президента Фонда учёных **Большакова Владимира Ивановича**

Редактор: **Чередниченко Лариса Лукьяновна**

Корректоры: **Бандур Валентина Ивановна,**
Черныш Татьяна Павловна
Галатская Валентиина Лееонидовна

Компьютерный набор: **Сысоев Сергей Юрьевич**

Підписано до друку 04.09.2015. Формат 60х84 1/8.
Папір друк. Ум. друк. арк.190,4 Облік.-видав. арк. 68,7.
Наклад. 200 прим. Зам. № 508/143

Видавничий відділ ДВНЗ ПДАБА, м. Дніпропетровськ
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи:
Серія ДК №2947 від 28.08.2007 р.

Надруковано в типографії видавництва «Свідлер А.Л.»
49041, м. Дніпропетровськ, тел./факс +38 (056) 776-39-16
www.garantsv.com

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ
ІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
OLES HONCHAR
DNIPROPETROVSK
NATIONAL UNIVERSITY

ІСТОРІЯ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

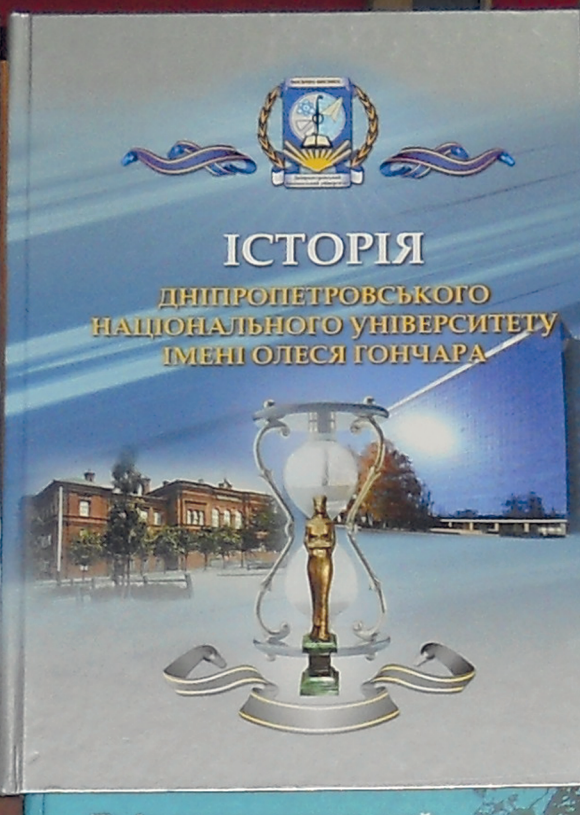
ІСТОРІЯ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

петровський
альний
ситет
1918-2003

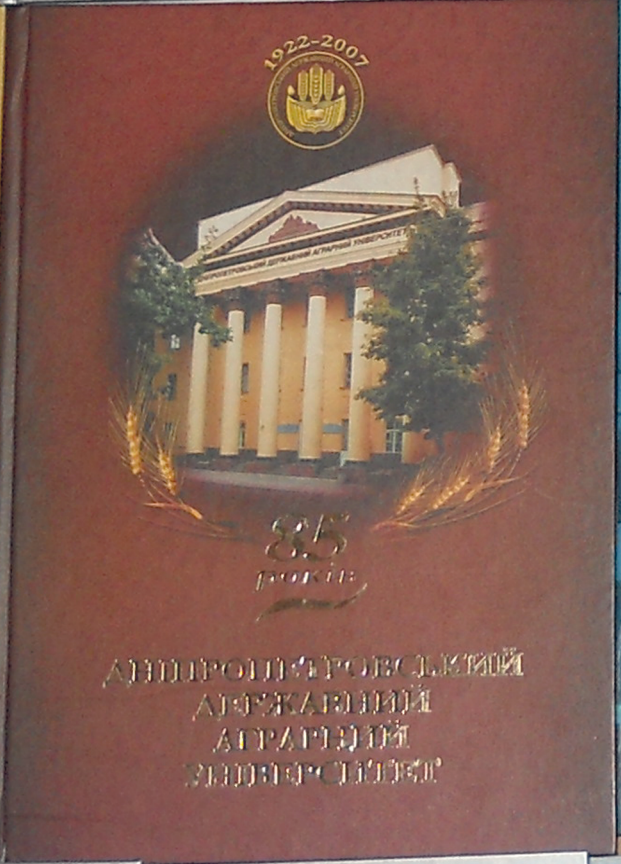
1922-2007
85
років
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Дніпропетровський
інженерно-будівельний
інститут
Придніпровська
державна академія
будівництва та архітектури
80 років
Книжкова серія «Від знань до професіоналізм

ПРОФЕСОРИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
1918–2008

СЛАВЕТНЕ СУЗІР'Я
ОКРИЛЕНИХ
УНІВЕРСИТЕТОМ

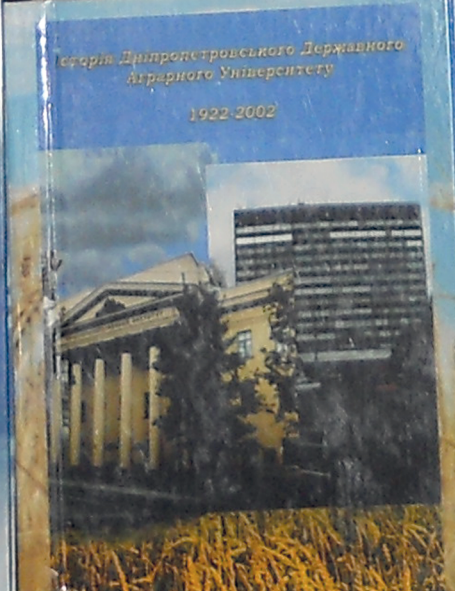
Історія Дніпропетровського Державного
Аграрного Університету
1922-2002

ВІДПОВІДНІСТЬ ЧАСУ
25 КРОКІВ У НОВЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГОСУДАРСТВЕННАЯ МЕТАЛЛУРГИЧЕСКАЯ АКАДЕМИЯ УКРАИНЫ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
А.Н. Шашенко
А.В. Солодянкин
ИСТОРИЯ КАФЕДРЫ
СТРОИТЕЛЬНЫХ ГЕОТЕХНОЛОГИЙ И ГЕОМЕХАНИКИ НАЦИОНАЛЬНОГО ГОРНОГО УНИВЕРСИТЕТА
Днепропетровск
2004
КУЛІШ А. І.
ЛЕГЕНДИ ДІПТУ
2010
70 років
Академії будівельних кадрів
Нариси історії Придніпровської державної академії будівництва та архітектури
75 років